

ئىنسكلۇپىدىيە

مەنبە ئاقرا ئىقرا

وہلامی گومانہ کان

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

مەسۇئەت (بیان الإسلام) بەکوردی



گومانہ کان سەبارەت بە قورئان

بەرگی یەكەم

وەرگیزانی: نەرمین مستەفا



بەكەمەن مەسئەلە: مەسئەلە بەكەمەن مەسئەلە
مەسئەلە مەسئەلە مەسئەلە مەسئەلە

ئىنسكلۇپىدىيە ۋەلامى گومانەكان

مەۋسۇعە (بىيان الاسلام) بە كوردى

بە سەرپەرشتى

رېڭخراۋى عادىلە خانم

لە لايەن كۆمەلىك ۋەرگىپرەۋە ۋەرگىپراۋەتە سەر زمانى شىرىنى كوردى

بەشى يەكەم

بەرگى يەكەم

گومانەكان سەبارەت بە قورئان

ۋەرگىپرانى بەرگى يەكەم

نەرمين موستەفا

سالى ۱۴۳۸ى كۆچى موخەممەدى

بەرانبەر بە ۲۰۱۸ى زايىنى عىسايى



نېنسكلۆپىدىيى وەلامى گومانەكان

مەوسوعەى (بيان الإسلام) بەكوردى

نوسىنى: لىژنەيەك

وەرگىرانى: نەرمىن مستەفا

تىراژ: ۱۰۰۰ دانە

چاپ: يەكەم - ۲۰۱۸

دیزاين: ناوەندى رېنۋېن



07501269689
07701932749



hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com



سالخانى - بۆلۈمى ئاۋىيەلىك - نەۋىس يەكەم
بىرلەشمە كىتۇپخانا - مەكتەپ ئۆمرە (۱۶)

لە بەرئوبەرايەتى گشتى كىتۇپخانا گشتىيەكان

ژمارەى سپاردنى (۱۰۲۸) ى سالى (۲۰۱۸) ى يىدراۋە

(ماڧى لە چاپدانى پارىزراۋە بۆ ناۋەندى رېنۋېن)



ناومرۆك

لاپەرە	بايەت
۹	پېنشەكى رېنگخراوى عادىلە خانم
۱۵	پېنشەكى ومىرگىز
۱۶	پېنشەكى: سەرپەرشتىياري گشتى (موسوعه بيان الاسلام...)
۱۶	ناين و مۇڭ
۳۲	نيسلام خەلك بۇ گىفتوگۇ بانگ نەكات.. لەبرى پىنگدادان.
۳۵	نيسلام لەگەل جگە لە خۇي:
۷۲	پېنشەكئىيەكى گشتى بۇ بەشى قورنان لە زانىيارنامەكە
۷۲	شەر لە دژى قورنان:
۸۶	بەرنامەى قورنان بۇ وەلامدانەۋەى نەيارانى:
۹۰	ياساكانى قورنان و گىفتوگۇ نەيارمىكانى:
۱۳۷	تەۋەرى يەكەم چەند گومان و بوختانىك سەبارەت بە خۋاي گەرە
۱۳۸	گومانى يەكەم: بانگەشەكرىن بەۋەى خوا (جل جلاله)مندالى ھەيە
۱۴۸	گومانى دوۋەر: بانگەشەى نەۋەى كەفرىشتەكان كچانى خوان
۱۶۵	گومانى سىيەم...
۱۷۸	گومانى چۈارەر: بانگەشەكرىن بۇنەۋەى كەلەنىۋان خوداو جنۇكەدا خزمایەتى ھەيە
۱۸۱	گومانى پىننەجەر: تىكولى كرىن لەتەنىيى و پەرۋەردىگارىتى خودا
۲۰۹	گومانى شەشەر: بانگەشە كرىن بۇ نەۋەى كە خودا(جل جلاله)مەسىحى كۆپى مەريەمە
۲۲۳	گومانى ھەۋتەم....
۲۵۳	گومانى ھەشتەم...
۲۶۴	گومانى نۆۋەر: بانگەشەى خۋايەتى گۈلرەكە
۲۸۱	گومانى دەيەم....

۲۸۷	گومانی یازده....
۳۰۰	گومانی دوازده...
۳۱۳	گومانی سیازده: بوختانکردن بهومی خوا قهرمان به خراپه نهکات
۳۲۴	گومانی چواردده....
۳۳۲	گومانی پازده...
۳۳۸	گومانی شازده...
۳۴۴	گومانی حه‌فده...
۳۵۱	تهومری دووه گومان دروست کردن دهریاری قورنانی پیروژ
۳۵۲	گومانی هه‌ژده...
۳۵۹	گومانی نۆزده...
۳۶۵	گومانی بیست....
۳۷۸	گومانی بیست و یهك...
۳۸۷	گومانی بیست و دوو...
۳۹۴	گومانی بیست و سه: بانگه‌شه‌کردن بهومی که قورنان هه‌لبه‌ستراوی موحه‌مه‌د خویه‌تی
۴۲۷	گومانی بیست و چوار...
۴۳۲	گومانی بیست و پینج...
۴۴۶	گومانی بیست و شش...
۴۵۲	گومانی بیست وحدوت: بانگه‌شه‌کردن به توانای هینانی هاوشیومی قورنان
۴۶۰	گومانی بیست وههشت...
۴۶۷	تهومری سینه‌م گومانه په‌یوه‌ندی دارمکان به یاسادانان و قهرمانه‌کانیه‌وه
۴۶۸	گومانی بیست و نۆ: بانگه‌شه‌کردن بهومی که فروشتن وهك رهبایه
۵۱۲	گومانی سی...
۵۳۶	گومانی سی ویهك: نارمزای گۆرینی قیبله
۵۵۳	گومانی سی و دوو...

۵۵۷	گومامى سى و سى...
۵۶۸	گومانى سى و چوار...
۵۷۷	گومانى سى و پىنج...
۵۸۳	تەومرى چوارەم كۆمەلىك بانگەشەى جاهىلىيەت
۵۸۴	گومانى سى و شەش: بانگەشە كىردى بەدەى مىندال ھۆكارى ھەژارى و نەدارى باوانە
۵۹۱	گومانى سى و ھەوت....
۵۹۹	تەومرى پىنجەم نەو گومانانەى پەيۋەننىيان بە كوفرو نىمانەۋە ھەيە.
۶۰۰	گومانى سى و ھەشت
۶۰۳	گومانى سى و ئۆ...
۶۱۳	گومانى چل...
۶۲۰	سەرچاۋەكان

پیشہ کی ریکھراوی عادیلہ خانم بۆ چاپہ کوردیہ گہی

بہ ناوی خوای بہ خشنده و میہربان

الحمد لله و الصلاة و السلام على رسوله الامين و على اله واصحابه اجمعين:
خوینہ رانی بہ پڑی ئہم زنجیرہ کتیبہ ہندی سہرنج و زانیاری ہئیہ بہ پئویستی
ئہ زانین کہ ئیوہی بہ پڑی لی ئاگادار بکہین:

یہ کہم: ئہم مہوسوعہ مان بۆچی ہہ لہبژارد تا وەرہیگتیرین بۆ زمانی کوردی؟
دوہم: چۆن ئہم پروزہی وەرہیگتیرانہ مان خستہ بواری جیبہ جیکردنہ وہ؟
سیتیہم: چۆن خہمی چاپکردنی ئہم مہوسوعہیہ مان چارہ سہر کرد؟
چوارہم: سہرنجمان لہ سہر وەرہیگتیرانہ کان چیہ؟
پینجہم: داوامان لہ ئیوہی خوینہر چیہ؟

یہ کہم/ ئہم مہوسوعہ مان بۆچی ہہ لہبژارد تا وەرہیگتیرین بۆ زمانی کوردی؟

ئیمہ لہ ریکھراوی عادیلہ خانم.. کہ ریکھراویکی سہریہ خویہ بۆ پەرہ رده و
گہ شہ پیدان.. بہ حوکمی ئوہی وک ہموو موسلمانیک لہ کۆر و سیمینار و
وتارہ کانماندا پووبہ پووی زۆر پرسیار و گومان ئہ بووینہ وہ و زۆر جار پئویستمان بہ
سہرچاویہ کی دہولہ مہند ئہ بوو تا وەلامی زانستی زۆریہی ئہ و گومانانہی تیدا بیت، ئہم
(مہوسوعہی بہیان) ہش لہ بابہتی خۆیدا دہولہ مہندترین سہرچاویہ تانیستہ بینیبیتمان
و خوینہر تا رادہیہ کی زۆر بی منہت ئەکات لہ کتیب و سہرچاویہ تر، بۆیہ بریارمان
ہاتہ سہر ئوہی کہ تیمیکی بۆ دروست بکہین لہ خوشکانی ریکھراو و ناوی خوای لی
بہتین و دەست بہ وەرہیگتیرانی بکہین.

جا لہ بہر ئوہی مہوسوعہ کہ بیست و چوار بہرگی قہ بارہ گہ ورہ بوو، ئیرادہیہ کی
گہ ورہی ئوہیست کہ بریار لہ تہرجہ مہ کردنی بدہین، بۆیہ سہرہتا پامان وابوو کہ
کورتهی ئہ و وەلامانہ وەرہیگتیرین لہ بہر دوو ھۆ: خہرجی و تیچوونی چاپکردنی..

دووه م: زه حمه تی په یداکړدنی وەرگړی خږه خش و به توانا... به لام خوا پاست
 نه فهرموی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهَبْنَهُمْ مِّمَّا كَانُوا يُحِبُّونَ وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (العنکبوت)، نه وانه ی له
 پیتاوی نیمه داو بڼ به ده سته پیتانی په زامه ندی نیمه ه ول و کوششیان کردووه و خویان
 ماندوو کردووه، سویتد به خوا به پاستی نه وانه پیتمووی ده که ین بڼ ه موو پتگه یه کی
 چاک و دروستی خومان (که به ده سته پیتانی په زامه ندی نیمه ی له دواپه)، بیتگومان خوی
 په روه ردگار هه میسه له گه ل چاکه کارانه.

جا وهک هاتنه دی نه و به لینه خوداییه، هیواشمان وایه له ناو نیمه دا که سانیک هه ین
 شایسته ی نه و به هره یه ین بڼ په کاره که مان هنگاو به هنگاو بڼ ناسان نه بوو، به و
 راده یه ی کاره که به وه گیشته که بریار بده ین ه موو مه وسوعه که وهریگرینه سر زمانی
 کوردی و پشت به خوا بیه ستین و چهن دی کرد به نسیمان که مته رخه می نه که ین و
 له گه لیدا برۆین.

دووه م/ چوڼ نه م پروژمی وهرگړانه مان خسته بواری جیبه جیکردنه وه؟

چند دانیشتنیکمان بڼ نه و مه به سته کرد و گروپه که مان بڼ وهرگړپانی مه وسوعه که
 دیاریکرد، و هره یه که و به شی خوی وهرگرت که ره چاوی هه ز و تا راده یه که پسپوړپیمان
 کرد له نه و دابه شکردنانه دا، پروژه که که وته بواری جیبه جیکردن و ده ست به وهرگړپان
 کرا، که هه ندی له بانگخوازانی نیستیتیوتی بانگخوازان به پروژه که یان زانی پاش
 ده ستخوشیکردن لیمان ناماده یی هاوکاریان دهریری بڼ کاره که مان، نیمه ش به
 سوپاسه وه پیشوازی نه و هاوکاریه مان کرد، دوو بانگخوازی به پیزی نیستیتیوتی
 بانگخوازان به ناوی دکتور که ریم نه حمه د و نه دازیار عوسمان یارمه تی زوریان داین به
 سه به رشتی کردنی کږونه وه کان و وهرگیران، هه وله کانیاں به رز نه رخینین و دان به وه دا
 نه نین که خزمه تیان به پروژه که کرد و مایه ی گوپو تین بوون بڼی، که نه وه ش شتیکی
 پیویست بوو بڼ نه و سه رته تابه.

پاش ئەمە ھەولێ ئەوەمان دا کە مۆلەتی فەرمی لە خاوەنە ئەسڵیەکی
(مەوسوعە ی بەیان) وەرگیرین وەک بابەتێکی ئەخلاقی و بابەتێکی یاساییش، بۆ ئەمەش
مامۆستایەکی بەرپرسی زانکۆمان راسپارد کە بەو کارە ھەڵبەست و مۆلەتی وەرگیرانی
مەوسوعەکەمان بۆ وەرگیریت، ئەویش مالی ئاوەدان بێت کارەکی ئەنجام دا، کە لەم
چاپەدا بۆ زیاتر ئەمانەتپارێزی ئەو مۆلەتە بلاوئەکەینەوہ..

داوی ئەمانە (خوای بالادەستی موعین) لە چەند لاوہ نووسەر و وەرگیرێ تری بە
توانای لە دەوری پرۆژەکەمان کۆکردەوہ، بەتایبەت پرسی زۆرمان ھەیە بۆ تۆپی
(دەروازە ی چاکە بۆ بانگەواز و ھۆشیاری کۆمەلایەتی) کە کۆمەلێک مامۆستایانی بەرپرسی
زانکۆی سلیمانی و زانکۆی کۆیەیان ئاگادار کردبویەوہ لە پرۆژەکە و داویان لێ کردبوون
لە پرۆژەکەدا بەشداری بن، ئەوانیش زۆر لەخۆبوردوانە ھاتن بەدەم پرۆژەکەوہ، ئیتر پۆژ
بە پۆژ خوای پەروەردگار ئاسانکاری بۆ ئەکردین لێی بەزیاد بێت، لە دانیشتنە
یەکەمینەکانماندا، بەرپرسی مامۆستایانی زانکۆو خوشکانی ریکخراو ئامادەبوون بۆیە
سەر لە نوێ ھەولێ دابەشکردنەوہی کتێبەکانمان دایەوہ وەک بەھێزکردنێک بۆ پرۆژەکە.
ھەندێ لەمپەر و کێشەمان بۆ ھاتە پیش، بەلام سوپاس بۆ خوا سەرئەکەوتین
بەسەرماندا.

بۆ نمونە کاتی دەزگای پینوین داوی ئەوەیکرد کە ئەبێت جەلدی یەکەم پەخشبکری
پیش ئەوانیتر و خوشکیکی بەرپرسیمان کە بەلێنی وەرگیرانی جەلدی یەکەمی
مەوسوعەکە ی پیداین و دەستی پیکردبوو بەلام ئەو خوشکە لەبەر سەرقالی زۆر و زۆری
ژمارە ی لاپەرەکانی ئەو بەشە لەکاتی دیاریکراودا تەواو نەئەبوو بۆیە داوامان لیکرد
ھاوکاری بکری، دوو نووسەری بەرپرسی ئامادەبیان دەریپری کە ئەرکی تەواوکردنی
بگرنە ئەستۆ، خوا پاداشتیان بداتەوہ وەک پتویست بەو کارە ھەستان و نەیانھێلا
پرۆژەکە رابوہستیت.

سینه/ چۆن خەمی چاپکردنی ئەم مەوسوعە بە مان چارەسەر کرد؟

بۆ لە چاپدانى ئەم پرۆژە گەرە بە جگە لە رەحمى خوا هیچى ترمان شك نە ئەبرد، بپارمان وابوو كە ھەر خۆمان بارى قورسى خەرجى لە چاپدانیشى بخەینە سەرشانى خۆمان، چەند خوشكىكى بەرپز ھەندى ئومىديان پىداين، بەلام كە خواى گەرە ئەو چەند نووسەر و ھەرگىزە لى كۆكردىنەو، خستىنە خولياى ئەو ھى كە بۆ لە چاپدانە كەشى ھەولێك بەدەين و ھاوكارى بۆ بدۆزىنەو، ئەو ھى بوو (سەنتەرى بەرپزى ناوھەندى رىنوين) ئامادە بىيان ھەربى كە ئەركى لە چاپدانى ئەم مەوسوعە بە گرنە ئەستوى خۆيان.. خوا ھاوكار و ھارىكاريان بىت.

چوارەم/ سەرنجمان ئەسەر ھەرگىز ئەنەكان چىيە؟

بە شتىكى پىويستى ئەزانين كە ھەندى سەرنجى خىرا بەدەين لەسەر ئەم بەرگە تا خوینەرە بەرپزەكانمان بەرچا و روون بن:

١- ئەم بەرگە چوار نووسەرى بەرپز بەشدارن تىيدا، ئەو ھى لای ھەموو كەستىك زانراو ئەو ھى ھەر نووسەرىك شىواى خۆى ھەيە لە نووسين، يان لە ھەرگىز ئەندا، بۆيە ئەو سەروشتىيە كە جياوازی ببينى لە نووسينەكاندا.

٢- لە نووسينەكەدا ئەو ئەبىنى كە ھەندى -بۆ نمونە- بۆ ماناى (وجوہ ابطال الشبہ) نووسیویەتى (شىوازەكانى ھەلۆ ھەشاندنەو ھى گومانەكە)، ھەندى وتوویەتى (رىگەكانى پوچە لكرىنەو ھى گومانەكە)، ھەندىكى تر بە جۆرىكى تر مانايان كەردووە، ئىمە نەمانوويست ئەوانە يەك بخەين بۆ ئەو ھى پارىزگارى لە تايبەتمەندى ھەر نووسەرىك بكرىت.

٣- بۆ ماناى مەوسوعەكە ھەندى راى جياواز ھەبوو لە ناوماندا، يەكێك ئەبوت: با ناوى بنىين (دەرياي زانبارى)، يەكێ بىراى وابوو (زانبارىنامە) گونجاوترە، ھەندىكىتر

بەجوانى ئەزانى (ئىنسكلۆپىدىي ئىسلام) بىكرىتە ئاۋنىشان، ھەندىكىش ئەۋەى بە گونجاۋ
 و جوان ئەزانى كە ھەر بە ئاۋەكەى خۆيەۋە بىت و بووترىت (مەۋسوعەى بەيانى ئىسلام
 بە كوردى)، ئەۋەبوۋ لە كۆتايىدا ئەمەى كۆتايىمان ھەلئىزارد بۆ ئاۋى مەۋسوعەكە.

پىنچەم/ داۋامان لە ئىۋمى خوتنەر چىە؟

ئىمە بىرومان ۋايە تەنیا كارى خوا بى ھەلە و پەلەيە، بۆيە لامان نە سەيرە و نە
 شۆكە كە ھەلە لەم پىرۆژەيەماندا بدۆزنەۋە، ھەلە لەم ۋەرگىرپانەدا بىين، بەلام ئەۋە لامان
 سەير و شۆكە كە لە ۋەلەنە ئاگادارمان نەكەنەۋە، بە ديارى بۆمانى نەنيرنەۋە، ئىمە
 بىرومان زۆر بەۋ حىكمەتە گەۋرەى ئىمامى عومەر (ؓ) ھەيەكە ئەفەرمۆى: (رحم الله من
 اهدى الينا عيوبنا) رەحمەتى خوا لەۋكەسەى كە عەيىبەكانمان بە ديارى بۆ ئەمىننەۋە..
 ئىمەش بەلئىنى ئەۋە ئەدەين كە بۆ چاپى داھاتوۋ، يان بۆ چاپى بەرگەكانى تر سووديان
 لى بىينىن و پىرەۋيان لى بىكەين ئەگەر زانستى بن و جىگەى قەناعەت بىت.

پەروەردگار!

سۆزت بېژە بەسەر ئەۋكەسانەدا كە كەموكورتىيەكانى ئاۋ ئەم كىتەبەمان بە ديارى
 بۆ ئەنيرنەۋە تا ئىمەش بىخەينە سەر چاۋمان و لە چاپەكانى دواتردا نووسىنەكەى
 پىدەۋلەمەندىرە بەمىزتر بىكەين.

پەروەردگار!

زاتى پاكىت ئاگەى لەۋە ھەيە كە لەم سەرزەمىنەدا كۆمەلەك دل ھەن لەسەر
 خۆشەۋىستى تۆۋ پەرىستى تۆ كۆبۈۋنەتەۋە پەيمانى ئەۋەيان داۋە بە تۆكە ئەم پەيامە
 ئاسمانىيەى تۆ سەربىخەن، دەى دلەكانى ئىمەش لەگەل ئەۋ دلەدا گرى بدە! و
 پەيۋەندىەكانىيان توندو تۆلتر بىكە! بەردەۋامىيش بدە بەۋ خۆشەۋىستىيەى كە ناشتوتە
 لەئاۋياندا، شارەزاىان بىكەۋرگەيان رۆشەنبىكە! بەۋ نوۋرەى خۆت - كە ھەرگىز
 ئاكوژىتەۋە - پىريان بىكەۋ ئەۋ دلەنى لەۋ سىنگانەدان گوشادىيان بىكە بە ئىمان بەخۆت و بە

پښه مېرو به په يامه کت! وايان لښکه که پشت هر به تو بېستن بۆ کاروباره کانی دین
و کاروباره کانی دنياش.. هر تو باشتړين پشتيوان و باشتړين سه رخه ری.

په که م روژی سالی ۲۰۱۸ ی زایینی عیسایی

به رانېه ر

۱۲ ی ره بیعی دووهمی سالی ۱۴۲۸ ی کوچی موخه ممدی



پيشه‌کى وه رگيتر

سوپاس و ستايش بۆ خوداى بالادست و ميهره‌بان، ئه‌و خودايه‌ى هيچ كاريك به‌بى
ويستى ئه‌و ناگاته ئه‌نجام، درودو سلاو بۆ سه‌ر گيانى پيغه‌مبه‌رى ئيسلام و ياروياوه‌راني
تا پۆڧى دوايى، زۆر خۆم به‌ خوشحال ده‌زانم كه به‌شدارى وه‌ها پيژده‌يه‌كى گرينگ و
فراوانم كردوه به‌هيواى ئه‌وه‌ى بيته‌ خيژيكي نه‌پراوه بۆمان، هه‌روه‌ها ببيته
سه‌رچاوه‌يه‌كى به‌هيز و ده‌وله‌مهند بۆ كۆمه‌لگه‌ى كوردى موسولمان، مه‌به‌ستى
سه‌ره‌كيما له‌ بيركردنه‌وه و به‌ پراكتيك كردنى ئه‌م پيژده‌يه‌ له‌وه‌دا بوو كه ئه‌م
ساته‌وه‌خته‌ى ئيمه‌ بريارى وه‌ها كاريكي گرانمان دا له‌ كۆمه‌لگه‌ى كورديدا به‌ داخه‌وه
جۆره‌ها گومان و روژيتراره‌ چه‌نده‌ها ريگاي بۆ گيراوه‌ته‌به‌ر بۆ تيكدان و شله‌ژاندنى بير و
هۆشى تاكى ولاته‌كه‌م، له‌ لايه‌كى تره‌وه ئه‌و نه‌وه‌ى كه ئيستئا ئه‌و گومانانه‌ده‌درت
به‌گوينايدا پيژده‌يه‌كى كه‌ميان شاره‌زايبان له‌زمانى عه‌ره‌بيدا هه‌يه كه په‌ناى بۆ به‌رن بۆ
خۆ پۆشنه‌يركردن و وه‌لامدانه‌وه و پويه‌پويونه‌وه‌ى ئه‌و گومانانه‌، بۆ به‌ئه‌نجام گه‌ياندى
وه‌ها پيژده‌يه‌ك زۆر پيويست و له‌جى خويدا بوو كه كاري وه‌رگيترانى بۆ ئه‌نجام بدرى،
بينگومان پيژده‌يه‌كى ئاوه‌ها فراوان پيويستى به‌ چه‌نده‌ها خه‌لكى به‌توانا و شاره‌زاهه‌يه كه
بچه‌ ژير بارى تا ده‌يگه‌يه‌ننه‌ كۆتايى، به‌خوشحاليه‌وه كۆمه‌ليك مامۆستاي به‌ريز له‌ خوشكان
و برايان هاوخه‌م و ده‌ستبارمان بوون له‌كاره‌كه‌دا، به‌نيسه‌ت به‌رگى په‌كه‌مى موسوعه‌كه‌وه
كه به‌نده وه‌رم گيتراره زۆر سوپاس و نزاى خيتم هه‌يه بۆ ئه‌و به‌ريزانه‌ى هاوكرييان كردوم
له خوشكان و برايان و هاوژيني ئازيزم، داواكارم له خوداى گه‌وره ته‌رازووى چاكه‌كانيانى
پى قورس بكات، به‌ريزان گومان له‌وه‌دا نيه ده‌كرى هه‌ركاريك به‌ پيژده‌ى جياواز كه‌م و كورتى
تيدابيت، بۆيه به‌ گه‌وره‌ى خوتان له‌ كه‌م و كورتيه‌كانمان به‌ ئاگامان به‌پننه‌وه به‌ خسته‌
رويان و به‌ ده‌وله‌مهند كردنى كاره‌كه‌مان به‌ پيشنياره‌كانتان....

وه‌رگيتر: نه‌رمين مسته‌فا حمه‌خان

٢٩ى ره‌بيعى يه‌كه‌م ٢٠١٨/١/١٦

پیشه‌کی

سەرپەرشتیاری گشتی (موسوعه بیان الاسلام...)

پروفیسۆر موحه‌مه‌د داوود

ئاین و مرقف

به‌ناوی خوی مه‌ره‌بان، سوپاس بۆ خاوه‌نی هه‌موو جیهان، درود و سه‌لام له‌سه‌ر
پێغه‌مبه‌ر و سه‌روه‌مان موحه‌مه‌دی نێراو به‌ ره‌حمه‌ت بۆ هه‌موو جیهان له‌ پاشان:
رونکردنه‌وه‌ی راستیه‌کان به‌ به‌لگه‌ی په‌وان ولژیک ئه‌رکیکی پیرۆزه‌ که زانیان و
خاوه‌ن بیره‌کان ئه‌یگره‌ ئه‌ستۆ بۆ ئه‌وه‌ی گفتوگۆی ئه‌رقنی له‌ نێوان بۆچون و بیروپا
جیاوازه‌کان به‌رده‌وام بێت، هه‌روه‌ها بۆ به‌هێزکردنی مه‌ودای خوشه‌ویستی و بریه‌تی و
پێکه‌وه‌ژیان له‌ نێوان خاوه‌ن ئایینه‌ جیاوازه‌کان و دیاریکردنی خالی هاوبه‌شی مرقفه‌کان
که ئایینه‌ ئاسمانیه‌کان هه‌موویان له‌و خالانه‌دا یه‌کیانگرتۆته‌وه‌.
لێکۆله‌ره‌کان هه‌موویان ئه‌و راستیه‌ گرنگه‌ دوپات ئه‌که‌نه‌وه‌ که ئایینه‌ ئاسمانیه‌کان
له‌ چه‌ند بابه‌تیکدا هاوبه‌شن له‌ گرنگترینیان:

ئاین ڕێنۆنی مرقف ئه‌کات:

ئاین بۆ ڕێنمونیکردنی عه‌قل و دلی مرقفه‌کان هاتوه‌، یارمه‌تیه‌که‌ له‌ دروستکاره‌وه‌ بۆ
دروستکراو، بۆ ئه‌وه‌ی راستی ژیا‌نی خۆی و ژیا‌نی دروستکاره‌کانی چوارده‌وری بزانی‌ت،
بۆ ئه‌وه‌ی پله‌ و پۆلی له‌م ژیا‌نه‌دا بزانی‌ت، ئاگاداری‌بێت له‌وه‌ی دوا‌ی ژیا‌نی ئه‌م دونیا‌یه‌
ژیا‌نیکه‌تری نه‌ب‌راوه‌ هه‌یه‌ که تۆ له‌ و پاداشت و دادگه‌ری له‌ نێوان دروستکاره‌کان له‌ویدا
به‌رقه‌رار ئه‌بێت.

مه‌به‌سته‌کانی شه‌ریعه‌ت باشت‌رین نمونه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌و قسانه‌، ئیسلام زۆر سو‌ره
له‌سه‌ر: پاراستنی نه‌فس به‌ دانانی تۆ له‌سه‌ندنه‌وه‌، پاراستنی ئاین به‌ دانانی سزای

مورتهد، پاراستنی عهقل به حه رامکردنی ماده هۆشبه رهکان، پاراستنی وه چه به دانانی سزای زینا، پاراستنی مآلو سامان به دانانی سزای دزی، بۆ پاراستنی هه مویشیان تۆله ی حیرابه ی داناوه .

ثایینهکان هاتوون بۆ ئه وه ی خه لکی پێنمونی بکه ن بۆ لای په وشته به رزه کان و په یوه ندیبه پر میهره کان، وه ک له قورئاندا هاتووه و خوا ئه فه رموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحْزَنْ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَمِيَ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَمِيَ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَلْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَن لَّمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَحْسَبُوا وَلَا يَفْتَبْ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيَحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾﴾ (الحجرات)

ئهی ئه وانه ی باوه پتان هیناوه ! هیه کس و هیه هۆزیک گالته به کهس و هۆزیک تر نه کات و زه لیلی نه کات، چونکه له وانه یه ئه وان چاکتر بن له مان، ژنانیش با گالته به یه ک نه کهن و یه کتر زه لیل نه کهن، چونکه له وانه یه ئه مان له وان چاکتر بن، سووکایه تی به خۆتان مه کهن و یه کتری عه ییدار مه کهن (چونکه سووکایه تی به یه کتر سووکایه تی به به خۆتان)، هه روه ها ناوو ناتۆره ی ناشیرین بۆ یه کتر دامه تاشن، ئای که چه ند ناشیرینه ناوو ناتۆره ی خراپ له دوا ی باوه په یتان و موسلمان بوون، ئه وه ش ته وه ی نه کردبیت و په شیمان نه بووبیته ووه له گوناوه کانی، جا ئه و جۆره که سانه هه ر سته مکارن .

له په راوی په یروژیشدا هاتووه: (له منه وه فیترین، من خاکی و دل نه رمم، ئینجا ده رونتان ئارام ئه بیت) متی ۲۹-۱۱.

ثابین هیزی نه رینیه له ژاندا:

ثابین هیزیکی نه رینیه هانی مروڤه دات بوئه وهی واتای بوون و ئاوه دانی له سه رزه وی به دیبه یی و بژیوی ژبانی دابین بکات" له مادی وهك خوراك، معنه ویش که دۆزینه وهی نادیارو ئالۆزه کانه و فراوانکردنی ئاسوی بیرى مروڤایه تی تیرکردنی حه زی زانست و زانیاری له هه موو بواره کانی ژبان.

ثابین له دل و عقل و ئاکاری مروڤدا گۆرانکاری دروست ده کات، ئاینداری له خاوینی و خوشه ویستی و لیبورده یی و پیکخواه یی ژبانی دینداره که دا پرنگ نه داته وه، له پاراستنی مافی به رانه ر و ههستی به کسانبونی مروڤایه تیدا درده که ویت، ثابین هاوسهنگی له ژبانی خه لکیدا دابینکرد کاتیک له تاریکی ده ریه تان بۆ پووناکی، له مردن بۆ ژبان، خوا نه فه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْاِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ اِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرَهُمْ وَمَا يَفْعَلُوْنَ﴾ (الانعام)، هه ر به و شیوه به (کیشمه کیشی ئیمانداران و خوانه ناسان به رده وامه) جا بۆ هه موو پیغه مبه ریک (بۆ ئیماندارانیش) دوژمنیکمان له شه یتانه کانی ئاده میزاد و په ری سازاندوه، که به رده وام قسه ی زل و پازاوه ده دن به گوینی به کداو (خۆیان و خه لکی) پی سه رگه ردان و گومرا ده که ن، خو نه گه ر په روه ردگارت بیویستایه (نه یانده توانی) شتی وابکه ن، ده وازیان لی بهینه له گه ل نه و درۆو ده له سه یه ی که هه لی ده به ستن (بۆ کوئ ده چن، له ده ست سزای خوا یی پزگار نابن

ئاینداری راسته قینه ده ره تانی مروڤه له هه موو ئاکاره خراپه کان بۆ چاکه کان و له تارکییه کان بۆ پووناکی وهك نه فه رموی: ﴿كَتَبْنَا نَزَلْنَاهُ اِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ اِلَى النُّوْرِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلَى صِرَاطٍ الْمَعْرُوفِ الْحَمْدُ﴾ (ابراهیم)، نه م قورئانه کتیبیکه دامانه زاندوه بۆت نه ی موحه ممه د! تا خه لکی له تاریکیه کانی (بی باوه پی و نه زانی و

سه رلیش یواوی) ده ربه یتیت، به ره و نوورو پتیبازی پۆشنایی ئیمان، به ویستی به ره و ردگاریان، تا ده گه نه پتیبازی راستی خوای بالاده ست و شایسته ی سوپاسگوزاری. هر لیره وه ئیسلام دینداری و په وشت به رزی به یه که وه گریداوه، ئیمان ته نها وشه نییه که به زمان بووتری و به س به لکو به رزیبونه وه ی پۆحه بۆ به رزترینی په وشته کان. خوای گه وره نه فه رموی: ﴿وَلَا يَحْضُ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ﴾ (الماعون)، هانی که سیش نادات تا خواردن و خوراک بیه خشیت به هه ژارو نه داران..

به رسته شه کان کاریگری زۆری هه یه له سه ره له سوکه وتی مروڤ. خوای گه وره نه فه رموی: ﴿أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ ابْتَغِي الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ﴾ (العنکبوت)

ئه ی پتیه مبه ر! ئه وه ی بۆت په وانه ده کریت له قورئان بیخوینه ره وه و نوێژیش به چاکی ئه نجام بده، چونکه به راستی نوێژ به ره له ستی له گوناوه تاوان و نادروستی ده کات، بێگومان یادی خوا له هه موو شت گه وره تر و به نرختره (که ده بیت له کاتی نوێژو کاتی تریشدا بیر و هۆشی ئیماندار، دابگریت) و خوا خۆی زانایه به هه موو ئه و کار و کرده وانه ی که ئه نجامی ده ده ن. و پتیه مبه ریش نه فه رموی: ﴿هه رکه س واز له درۆکردن و کارکردن به درۆ نه هینتی ئه و خوا ئاتاجی ئه وه نییه که واز له خواردن و خواردنه وه که ی به یتیت﴾^۱

ئه مه ئه و چه مکه یه هه موو ئایینه کانی ئاسمانی دوپاتی ئه که نه وه، له په راوی پیرویشدا هاتووه: ﴿خۆشبه ختی بۆ هه ژاره کان چونکه به هره ی ئاسمانه کان بۆ ئه وانه، خۆشبه ختی بۆ دلته نگه کان چونکه دلته وایی ئه کرین، خۆشحالی بۆ نه رمونیانه کان چونکه

۱- صحیح البخاری {بشرح فتح الباری} کتاب الصوم باب من لم يدع قول الزور والعمل به في الصوم {۱/ ۱۳۹}

ئەوان میراتی زەوی ئەبەن، خوشحالی بۆ تینوبرسیه‌کانی چاکه چونکه تیر ئەبەن، خوشحالی بۆ میهره‌بانه‌کان چونکه ئەوان بەر بەزەیی ئەکەون، خوشبه‌حالی خاوه‌ن دله پاکه‌کان چونکه خوا ئەبینن، خوشحالی بۆ ئەوانه‌ی ناشته‌وایی دروست ئەکەن .. خوشبه‌ختی بۆ لانه‌وازان { (متی ۵: ۳-۱۰) .

ئاینداری خوشه‌ویستی و نه‌ویندارییه، نه‌رمی و لیبوردیهیه، ئایندار به‌ره‌و به‌زەیی زیاتر کیش ئەکات، له‌ قورئاندا هاتووه:

﴿ فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنُفٍّ بَعْضُكُمْ مِّنْ بَعْضٍ فَأَلْزَمَ هَاجِرُوا وَأَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَا كُفْرَانَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا ذِخْلَنَّهُمْ جَنَّتِ بَحْرِي مِّنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴾ (ال عمران).

(کاتیک ئیمانداران به‌م شیوه‌یه نزایان کرد، که په‌روه‌ردگاری نازیزیان فیزیان ده‌کات) بیگومان نه‌و زاته‌ دو‌عاکانیان لیوه‌رده‌گریت (به‌ هاناو هاواریان‌وه ده‌چیت بۆیه ده‌فه‌رمویت): به‌پاستی من هه‌ول و کوشش و کارو کرده‌وی هیچ کام له‌ ئیوه به‌زایه ناده‌م، چ نیرینه و پیاوتان، چ مبینه و ئافره‌تتان (چونکه) هاوکاری به‌کتر بوون (له‌ چاکه و چاکه‌کاریدا)، جا ئەوانه‌ی کۆچیان کردو له‌ شوینه‌واری خویان ده‌ربه‌ده‌رکران و ئازارو ئەشکه‌نجه‌دران له‌ پیناوی مندا و جه‌نگان و شه‌هیدکران، به‌پاستی سویند بیت چاوپۆشی ده‌که‌م له‌ هه‌له‌و گوناوه‌کانیان و ده‌یانخه‌مه‌ باخه‌کانی به‌هه‌شته‌وه که چه‌نده‌ها پووبار به‌ژیر دره‌خته‌کانیداو به‌رده‌م کۆشکه‌کانیدا ده‌پوات، ئەمه‌ش پاداشتیکه له‌ لایه‌ن خواوه (پیشکه‌شیان ده‌گریت) خوا پاداشتی چاک و جوانی لایه (بۆ تیکۆشه‌ران).

خوای خۆی به‌سۆز و به‌زەیی و لیبورده‌و به‌خشه‌ره، به‌ حالی به‌نده‌کانی زانایه و ئەزانێ چی له‌ به‌رژه‌وه‌ندی ئەواندایه و پیغه‌مبه‌رانی بۆ ناردوون، کۆتا پیغه‌مبه‌ریشی وه‌ک به‌زەبییه‌ک بۆ هه‌موو جیهانه‌کان ناردوه .

ئايىن بانگەواز بۇ ئاسانكارى ئەكات:

لە قورئاندا بەمشىۋە دەسقى سەرۋەرمان پىغەمبەر كراۋە: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾ ﴿١٣﴾ جا ئەگەر ئەوانە (لەگەن) ئەو ھەموو دىئۆزىي و مېھرەبانيەي تۇدا) ھەر پىشت ھەلگەن و گويىت بۇ ئەگەر، ئەو ھەر ئىتر تۆ بلى: من خوام بەسە يارو ياۋەرم بىت، كە پىشتگىرو يارىدەدەرم بىت، ھىچ خاۋەك نىە جگە لەو، ھەر پىشت بەو دەبەستم، ئەو زاتەش پەرۋەردىگارى عەرشى گەرەيە. {التوبة ١٢٩} ئەم بانگەوازەش بۇ ئاسانەكان و ئاسانكارى و دوركەوتنەو ھە لە سەختگىرى و تەنگەتاۋى.

لە سوننەتى پىغەمبەرىشدا ھاتو، پىغەمبەر ﷺ ئەفەرمۇي: ئەم ئايىنە ئاسانە ھەر كەسك زىادەپۇيى تىياكات ئەيدا بەزەويدا. ^۱ كاتىكىش ھەوالى عوسمانى كوپى مەزەون و ھەندى لە يارانىان بە پىغەمبەردا كە ھەمىشە بەپۇژون و بەشەو ھەر خەرىكى شەونويژن و ئەيانەويىت خۇيان تايبەت بگەن بە خاۋاپەرسى و ژن نەھىتن! پىغەمبەر ﷺ تۈپەبوۋ فەرمۇي: ئىۋە ئاۋاۋ ئاۋاتان وتو، بەلام بەخوامن لە ھەموتان زىاتر لەخو ئەترسم و زىاترىش لەتاۋان پارىز ئەكەم، بەلام پۇژوش ئەگرم و بەپۇژوش ناپم، نويژ ئەكەم و ئەخەوم و ژنىش ئەھىتم ھەر كەس لە پىنگەي من لايدا ئەو ھەم نىيە. ^۲

پىاۋىكىش ھاتە لاي پىغەمبەر سكالاي موعازى كورى جەبەلى كرد كە نويژى بەيانىان ئەو ھەنە درىز ئەكاتەو كە بەھۆيەو ئەم ناچىت بۇ نويژى بەيانى، پىغەمبەرى ﷺ تۈپە بوۋ موعازى ئاگادار كەدەو ھە بە موعازى فەرمۇ: موعاز ئايا تۆ خەك لەدىن دەرئەكەي سورەتى فلان و فلان بخويئە. ^۴

۲- صحيح البخارى {بشرح فتح البارى} كتاب الايمان، باب الدين يسر {١٦/١} رقم ۳۹

۳ - ===== / كتاب النكاح باب الترغيب فى النكاح {٥/٩} رقم ۵۰۶۳

۴ - اسنادہ قوی اخرجه ابن حبان فى صحيحہ، كتاب الصلاة باب اعادة الصلاة رقم ۲۴۰۰

پیغمبره‌ری خواجه علیه السلام له به‌زه‌یی و دلنه‌رمیدا سه‌رمه‌شق و پی‌شه‌وا بووه، خوا
 نه‌فرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ (الانبیاء)، (ئی محمد صلی الله علیه و آله) نیمه
 تۆمان په‌وانه نه‌کردووه ته‌نها بۆ ئه‌وه نه‌بی‌ت که بی‌ته په‌حمه‌ت و به‌ره‌که‌ت بۆ هه‌موو
 جیهانه‌کان (جیهانی ئاده‌میزاد و گیاندار و پوه‌ه‌ک و پهری و... هتد) و پیغمبره‌ریش
 نه‌فرموی: نه‌رمی له هه‌رشتیکدا هه‌بوو جوانی ئه‌کات و له‌هه‌رچیشدا لابرا ناشرین
 نه‌بی‌ت.^۵

پیغمبره‌ر صلی الله علیه و آله له هه‌موو کاروباریکی‌دا ئاسانی هه‌ئه‌بژارد و دایکمان عائشه ئه‌لی‌ت:
 له‌نیوان دوو کاردا پیغمبره‌ر هه‌میشه ئاسانه‌که‌ی هه‌ئه‌بژارد به‌مه‌رجی تاوان نه‌بوایه.^۶
 داوای له هه‌موو ئومه‌ته‌که‌یشی کردووه و فرمویه‌تی: ئاسانکاری بکه‌ن خه‌لک توشی
 ته‌نگه‌تاوی مه‌که‌ن، مژده‌ده‌رین و خه‌لک تارمه‌نین.^۷

به‌هه‌مانشیوه‌ خوای گه‌وره بانگمان ئه‌کات بۆ ئاسانکاری و مژده‌دان و نه‌رمونیانی،
 بانگمان ئه‌کات بۆ پیکه‌وه‌ژیان و لی‌بوره‌یی و گفتوگو و نه‌فرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعضُكُمْ بَعضًا
 أَيُّحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ﴾ (الحجرات)
 ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی باوه‌رتان هه‌تاوه، خۆتان زۆر بیاریزن له‌گومانی خراپ، له‌راستیدا
 هه‌ندی له‌و گومانانه‌ گوناوه‌ تاوانن (بۆیه‌ حه‌ق وایه له‌هه‌موو گومانی‌ک خۆپاری‌زین)
 به‌شوین که‌مو کووپی و عه‌یب و عاری یه‌کتردا مه‌گه‌رین و سیخوپی مه‌که‌ن و له‌پاش
 مله‌باسی یه‌کتری به‌خراپ مه‌به‌ن، ئایا که‌ستان خۆشی دیت له‌وه‌ی گۆشتی برای خۆی

۵- صحیح أخرجه ابن حبان فی صحیحہ، کتاب البر والاحسان، باب الرفق رقم ۵۵۱

۶- صحیح البخاری {بشرح فتح الباری} کتاب الحدود، باب: اقامه الحدود و الانتقام لحرمة الله {۸۸/۱۲}،
 رقم ۶۷۸۶

۷- العلم باب ما کان النبی یخولهم بالوعظه و العلم کی لا ینفروا {۱۹۶/۱} رقم ۶۹

به مردویی بخوات ؟! دیاره کاری واتان زۆر پی سهخت و ناخۆشه، دهی که واته له خوا بترسن و پارێزگار بن، چونکه به پاستی خوا که پانه وهی خه لکی وهرده گریت و میهره بانه بۆتان .

به پیغه مبه ره که یشی فره مووه: ﴿ اَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴾ (النحل و فصلت و لا تستوی) (ئه ی پیغه مبه ره ﷺ، ئه ی ئیماندار) بانگه واز بکه بۆ لای بهرنامه و پێبازی پهروهردگارت به حیکمهت و دانایی (بۆ هه ندیک) و نامۆزگاری جوان و به جی، (بۆ هه ندیکی تر) و گفتوگۆ موحاده له به جوانترین شیوه (له گه ل هه ندیکی تر) دا به تاییه تی خاوه ن کتێبه کان، چونکه به پاستی پهروهردگارت هه ر خۆی زانایه، که کۆ گومراییه، ههروه ها هه ر خۆیشی زانایه به هیدایهت و وهرگران.

له په راوی پیرۆزیشدا هاتوو: له ئیصحا حی شه شه مدا: به لام من به ئیوه ئه ئیم ئه ی بیسه ران: دوژمه کانتان خۆشیوی و چاکه بکه ن به رانبه ر ئه وانه ی رقیان لیتانه، (٢٨) ئه وانه ی نه فرینتان لیته که ن پیرۆزکه ن و بیاریینه وه بۆ ئه وانه ی خراپه تان به رانبه ر ئه که ن (٢٩)، هه رکه س له پومه تیکی دایهت ئه و رومه ته که یتری بده ری، هه رکه س پۆشاکه که ی بردی له جله کانی ژیره وه ش مه نعی مه که (٣٠) هه رکه سی که داوای لیکردی بیده ری، ئه وکه سه ی شتیکی تو ئه بات داوای مه که ره وه .

نابین بانگه واز نه کات بۆ کردنی هه موو چاکه یه ک:

له قورئاندا نابینین ئایه تی که داوای باوه پی کرد بیت له گه ل ئه و داوایه دا داوای کرده وه ی چاکه نه کرد بیت وه که ئه فره مو ی: ﴿ وَالْمُطَلَّقَاتُ يَرْجِعْنَ إِلَىٰ أَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَهُنَّ أَجْرٌ بِرِزْقٍ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ (البقرة)،

ژنانی ته لآق دراو، ده بیټ تا سى جار عاده تی مانگانه چاوه پړى بکن و (شونه که نه وه) و
 حه لال نیه بویان نه وه ی خوا له مندا لانیاندا دروستی کردووه (مندا ل یان حه یز)
 بیشار نه وه، نه گهر باوه پریان به خواو به روژی دوا یی دامه زراوه، (له و ماوه یه دا)
 هاوسه ره کانیان شایسته ن به گیرانه وه یان له ماوه ی چاوه روانی و عیده دا، نه گهر ویستیان
 چاکسازى له ژبانى خو یاندا بکن (نهمه ش بؤ ته لاقى په جعی به)، ژنان مافیان هیه
 به سر پیاوانه وه به وینه ی نه و مافانه ی که بؤ پیاوانه له سر ژنان به گویره ی باو و
 نه ریتیک که په سنده له نیسلامدا و پیاوان به سر ئافره تانه وه یه ک پله یان هیه (نه ویش
 ده سه لاتی گیرانه وه ی ژنه کانیانه له کاتی ته لاقى په جعی دا) و خوا بالاده ست و دانایه
 (بالاده ست به سر هه موواندا و دانایه له دابه شکر دنی ماف و نه رکه کاندا).

وه هه روه ها خوی گه وره داوای پیشبرکى نه کات بؤ کردنی چاکه کان: ﴿وَلِكُلٍّ وِجْهَةٌ
 هُوَ مُوَلِّهَا فَاسْتَفِواْ الْخَيْرَ اَیْنَ مَا تَکُوْنُوْا یَاۤیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اَرۡکَعُوْا وَاَسۡجُدُوْا وَاَعۡبُدُوْا رَبَّکُمۡ وَاتَّعَلُّوْا الْخَیۡرَ لَعَلَّکُمۡ
 تُفۡلِحُوْنَ ﴿٧٧﴾﴾ (الحج)

نه ی نه و که سانه ی نیمان و باوه پرتان هیناوه کړنووش و سوژده بهرن و (نویژه کانتان
 به جوانی بکن) و په روه ردگارتان په رستن له هه موو بارود و خیکداو تا ده توان چاکه و
 چاکه کارى نه نجام بده ن بؤ نه وه ی سهر فرازو سرکه و تووین... بؤ هر گه ل و میلله تیک
 پوگه و قبله یه ک هیه، خوا پوویان و هر ده چه رخنیت بؤ لای، (ده نیوه ی موسولمان)
 پیشبرکى بکن له چاکه کاندا، پوو له هر کوئ بن خوا هه مووتان کؤ ده کاته وه چونکه
 به پاستی نه و خواجه به توانایه به سر هه موو شتیکدا.

نابین بۆ زانست و بیرباری و پامان خه‌لک بانگ نه‌کات:

سه‌ره‌تای قورئان به‌بانگه‌واز بۆ زانست و فی‌ربوون ده‌ستی پیکرد: ﴿أَفَرَأَيْتَ بِأَسْمَاءِ رَبِّكَ الَّذِي خَلَقَ ۝۱ خَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ۝۲ أَفَرَأَيْتَ الْأَلَكُمُ ۝۳ الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ۝۴﴾ (العلق)، (ئه‌ی محمد ﷺ) بخوینه به‌ناوی ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌ته‌وه که هه‌موو شتیکی دروست کردووه. ئاده‌میزادی له‌چهند خانه‌یه‌کی هه‌لواسراو (له‌ناو مندال‌داندا) دروست کردووه. بخوینه، له‌کاتی‌کدا هه‌ر په‌روه‌ردگاری تۆ به‌خشنده‌یه. ئه‌و زاته‌یه که به‌هوی قه‌له‌مه‌وه زانستی و زانیاری فی‌ر کردووه. و زۆرێک له‌ ئایه‌ته‌کانیش خه‌لک بانگ نه‌که‌ن بۆ کاراکردنی عه‌قل و بیر و پامان وه‌ک ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا آكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا ۖ وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْغَوْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ۝۷۳﴾ (البقرة و ۷۳)، پرسبارت لی ده‌که‌ن ده‌رباره‌ی عه‌ره‌ق و قومار، پێیان بلی: له‌و دووانه‌دا تاوان و گونا‌هێکی گه‌وره‌ هه‌یه، هه‌رچه‌نده‌ چه‌ند سوودی‌کیشان تێدایه بۆ خه‌لکانێک، بێگومان گونا‌هه‌که‌یان گه‌وره‌تره له‌ که‌لک و سوودی‌ان، پرسبارت لێده‌که‌ن که چی بیه‌خشن؟ پێیان بلی: هه‌رچیتان لی زیاده ده‌توانن بیه‌خشن، ئا به‌و شی‌وه‌یه خوای گه‌وره‌ ئه‌م به‌لگه‌و فه‌رمانانه‌تان بۆ پوون و ناشکرا ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی بیر بکه‌نه‌وه‌و (واز له‌و شتانه به‌یئن که زیانیان زۆرت‌ره له‌ سوودی‌ان، وه‌چی بۆ هه‌ردوو جیهانتان چاکه ئه‌وه بکه‌ن) ... ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ قَوْمًا عَذَابًا لَّنَارِ ۝۸۱﴾ (ال عمران)، ئه‌وانه‌ی یادی خوا ده‌که‌ن له‌کاتی‌کدا که به‌پێوه‌ن یان دانیشتیوون یان پاکشاوون (له‌هیچ حاله‌تێکدا یادی ئه‌وزاته فه‌رامۆش ناکه‌ن)، هه‌میشه‌ بێرده‌که‌نه‌وه له‌ دروست بوونی ئاسمانه‌کان و زه‌وی (بێرده‌که‌نه‌وه له‌ هه‌موو ورده‌کاریه‌ک، سه‌رنجی

هه موو دیارده یه ك ده دهن، سهرته نجام ده لئین): په روه ردگار تۆ ئه م هه موو دروست
 كراوانه ت بئى هوده و بئى ئامانج دروست نه كړدوه، پاكيى و بيگه رديى شايسته ي تۆيه،
 ده تۆش بمانپاړيزه له سزاي ئاگرى دۆزه خ، تانه له وانه ش ئه دات كه پامان له ئايه ته كاني
 خوا ناكه ن: ﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَاتِ أَمْرَ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ﴾ (محمد)، ئايا ئه وه بوچى
 ئه وانه وردبيني له قورئاندا ناكه ن و گووى بۆ ناگرن ؟! يان ئه وه يه دلّه كان له ئاستى
 راستيدا قفل دراوه ؟!

ئايين بانگه واز بۆ جوانى نه كات:

قورئان پرله و ئايه تانه ي كه سهرنجى بينه رو بير پائه كيشى بۆلاى جوانييه كاني
 بوونه وهر، له (ئايه تى ۲۵ى سوره تى النور) پامينه كه ئه فه رموى:

﴿ اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورٍ كَمِشْكُورٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ
 كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرٍ مُبْرَكٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ
 نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ (۲۵)

خوا نووو پووناكى ئاسمانه كان و زهويه (نووو پووناكى به خشه پښيان)، نمونه ي
 نووو پووناكيه كى وهك تافيك وايه چرايه كى تيدا بيت، چراكش له ناو شوشه يه كدا بيت
 شوشه كهش وهك هه ساره يه كى گهش و پرشنگدار واييت و داگيرسا بيت به پۆنى دره ختى
 موبارهك و به فه پى زه يتوون، پووى نه له پۆڅ هه لات و نه له پۆڅ ئاوا بيت (له شوپښيكا
 بيت به يانى و ئيواره خوړ لى بدات)، پۆنه كه شى (نه و نه ده پاك و بيگه رده) خه ريكه خوى
 دابگيرسيت و پووناكى بداته وه، نه گهر ئاگريش لى نه دات، ئه و هيدايت و پښمووى يه
 كه قورئانه پووناكى يه له سهر پووناكى، خوايش هيدايتى ئه و كه سانه ده دات كه
 ده يه ويت و شايسته ن بۆ لاي نوورى خوى كه قورئانه، خوا چه نده ها نمونه ده هيتيتته وه
 بۆ خه لكى (تا له نمونه مه عنه ويى يه كان تپيگه ن) خوايش به هه موو شتېك زانايه ...

ههروه‌ها سه‌رنجی ئەم فەرمودەیی پێغەمبەر بده که ئەفەرموی: خوا خۆی جوانه و جوانیشی خوشنەوی.^۸

ناین بانگه‌وازه بۆ ڕه‌وشت به‌رزی:

خۆ پازاندنەوه به‌ره‌وشت به‌رزەکان و خۆلادان له به‌ره‌وشتی داواکارییه‌کی گرنکی هه‌موو په‌یامه‌کانی ئاسمانه، بۆ ئەوه‌ی مڕۆڤ شایسته‌ی په‌یامی گه‌وره‌ی جێنشینیی بیت. له‌قورئانی پیرۆزدا ئایه‌تی زۆر هه‌ن که خه‌لکی هه‌ن ئەدات بۆ په‌وشته‌ جوانه‌کان و پێغەمبەرە‌که‌یشی ستایش‌کردوه به‌وه‌ی که خاوه‌نی به‌رزترین په‌وشته و ئەفەرموی: ئە‌ی موحه‌مەد توو دارای به‌رزترینی په‌وشته‌کانیت ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ١﴾ (القلم)، توو له‌سه‌ر په‌وشت و خوویه‌کی زۆر جوان و په‌سەند و بێ وینه و مه‌زنیت. هه‌روه‌ها له ستایشی به‌نده‌ پاسته‌کانی خۆیدا له‌سوره‌تی فورقاندای ئەفەرموی: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ١٣﴾ (الفرقان).

به‌نده‌کانی خوای میهره‌بان ئەو که‌سانه‌ن که زۆر به‌ هێمنی و سه‌لاری به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌پۆن، کاتی‌کیش نه‌فامان به‌ قسه و قسه‌لۆکی ناخۆش به‌ره‌نگاریان ده‌بن، له وه‌لامیاندا ده‌لێن: سلّاو (په‌وشت به‌رزی خۆیان ده‌نوێن).

هه‌روه‌ها فەرمان به‌به‌نده‌کانی ئەکات به‌چاوپۆشی و لێبۆرده‌یی و پخواردنەوه وه‌ک له سوره‌تی ئالی عمراندا ئەفەرموی: ﴿الَّذِينَ يُنفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالصَّرَّاءِ وَالْكُفْرِ وَالْإِيمَانِ وَالْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ١٣﴾ (آل عمران)، ئەوانه‌ی له خۆشی و ناخۆشیدا، له هه‌رزانی و گرانیدا مال و سامانیان ده‌به‌خشن، پق و کینه‌ی خۆیان ده‌خۆنه‌وه و خۆگرن، له خه‌لکی خۆش ده‌بن و لێبۆهرده‌ن، خوای میهره‌بانیش چاکه‌کارو

۸- صحیح مسلم {بشر النوی}، کتاب الایمان باب تحریم الکبر و بیانه ۴۸۳/۲ رقم ۲۵۹

چاکه خوازانی خوښ ده ویت. له سوره تی حجر شدا نه فرموی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ فَأَصْفَحْ الصَّفْحَ الْجَمِيلَ﴾ (٨٨) (الحجر)، نیمه ناسمانه کان و زهوی و هرچی له نیوانیاندا به دروستان نه کړدوه، بؤ مه به سستی چه سپاندنی حق و راستی نه بیت (هیچ شتیک له دروست کراوان بی مه به ست نیه، هیچ شتیک بی نامانچ نیه...)، به راستی پوځی قیامه تیش به پړوه یه و هر دیت و تو (نهی پیغه مبه، نهی نیماندار) به شیوازیکی جوان چاوپوځی بکه و لیږدوه به (له پرهفتاری نادرستی نه فامان). عوقبه ی کوری عامر خوی لی رازی بیت نه لیت: گه یستم به پیغه مبه درودی خوی له سر بیت ده ستم برد ده سستی بیروزمگرت، یان نه ده سستی پیروزی هیناو ده سستی منی گرت فرموی: نهی عوقبه باشتین پرهوشتی خه لکی دویاو قیامتت پی بلیم؟ نه و به په یوه ندی بکه له گه له نه وانه ی په یوه ندیان له گه له تو بچراندوه، ببه خشه به وانه ی له تو یان گرتو ته وه، نه وانه ی سته میان له تو کړدوه بیان به خشه، هر کس نه په ویت پوځی فراوان بیت و ته منی دروژبیته وه باخوی له تاوانه کان بیاریزی و په یوه ندی خزمایه تی بیاریزیت. ^۹ هروها پرسپاریش له پیغه مبه کراوه: باشتین کړدوه کامه یه؟ فرمویه تی: پرهوشت به رزی. ^{۱۰}

نم په یامه پیروزه به بی کوششی به رده وام و پوه پوهونه و شیتان و ناره زوه کان نایه ته دی خوی گوره له سوره تی عه نکه بوتدا نه فرموی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهِدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (٦٦) (العنکبوت)، نه وانه ش له پیناوی نیمه داو بؤ به ده سته یانانی په زامه ندی نیمه "هول و کوششیان کړدوه و خویان ماندو کړدوه، سویند به خوا به راستی نه وانه پینمووی ده که یان بؤ ه موو پیگه یه کی چاک و دروستی

۹ - ذکره البغوی فی شرح السنة، کتاب الرؤیا، تاویل الثیاب والفرش/ ۲۷۶/۶

۱۰ - أخرجه الطبرانی فی المعجم الكبير/ ۴۶۸

خۆمان (که به ده‌سته‌پێتانی په‌زامه‌ندی ئێمه‌ی له‌دوايه)، بێگومان خوای په‌روه‌ردگار هه‌میشه له‌گه‌ڵ چاکه‌کارانه. له‌سه‌روی ئه‌مانه‌شه‌وه ئه‌بیت باوه‌ری ته‌واو هه‌بیت به‌هاتنی قیامه‌ت و بێگومان بیت له‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ کرده‌وه‌ی به‌نده‌کانی ده‌بینی و پاداشتی چاکه‌ی چاکه‌کاران و سزای خراپه‌کارانیش ئه‌داته‌وه له‌ سوهرتی زه‌لزله‌شدا ئه‌فه‌رموی:

﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ ﴿٨﴾﴾

جا ئه‌وه‌ی به‌قه‌ده‌ر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ك خێرو چاکه‌ی ئه‌نجام دابیت ده‌یبینیته‌وه. ئه‌وه‌ش که به‌قه‌ده‌ر سه‌نگی گه‌ردیله‌یه‌ك شه‌پو خراپه‌ی هه‌بیت، ده‌یبینیته‌وه. له‌په‌راوی پیروزی‌شدا هاتوه: هه‌تا ئه‌توانی درینی له‌ چاکه‌ مه‌که به‌رانبه‌ر ئه‌وانه‌ی شایسته‌ن، ئه‌گه‌ر هه‌تبوو به‌ هاوه‌له‌که‌ت مه‌لی برو سبه‌ی وه‌ره‌وه ئه‌ده‌می، شه‌پ به‌هاوه‌له‌که‌ت مه‌گیره‌ کاتیک ئه‌و به‌ ئارامی دانیشته‌وه، دوژمنایه‌تی که‌س مه‌که ئه‌گه‌ر که‌س شه‌په‌گیزی به‌رانبه‌رت نه‌کردوه. (امثال/٣/٢٧-٣٠).

دینداریکردن به‌بی‌به‌دواداچونی وه‌حی خوایی به‌ته‌واوه‌تی که‌س پوخته ناکاته‌وه و ژیری و وێژدان زیندوناکاته‌وه و سروشت پاک ناکاته‌وه به‌لکو ئه‌بیته‌ باریکی قورس و په‌له‌ له‌سه‌رشانی ئیماندارانه‌وه.

ئیماندارای پاسته‌قینه ئه‌بیته‌ ئاوینه‌ بۆ گه‌وره‌یی ئایینه‌کانی ئاسمانی. هه‌موو ئایینه‌کان پێنمونییه‌کانیان ئه‌رتینییه‌ و شوینه‌واری قول له‌سه‌ر ژیان و دلی شوینکه‌وتوه‌کانیان به‌جێده‌هێلن.

له‌ ناماژمکانی ئایینه‌کانی ئاسمان پابمینه‌:

ئه‌وه‌ی له‌هه‌رسی ئایینه‌ ئاسمانیه‌که‌ پابمینی ئیده‌گات دانایی په‌مزی ئایینی جوله‌که‌یه‌و خۆشه‌ویستی په‌مزی ئایینی گاوه‌ به‌زه‌بیش په‌مزی ئایینی ئیسلامه‌، هه‌ندیک نه‌پرسن ئایا چی ئه‌بیت ئه‌گه‌ر دانایی و خۆشه‌ویستی و به‌زه‌یی یه‌کبگیرته‌وه ئایا کومه‌لگاكان ئه‌بیته‌ کومه‌لگایه‌کی فریشته‌ ئاسا؟!.

به ئىلى بهوشىۋە ئىبىت بەلام كۆمەلىك لەخەلك سورن لەسەرئەۋەى ئەم بەرزى واتاينە
بەلارپىدا بىيەن بەرەو دوزمنايەتى و كىشمەكىش، عاقلەكانىش ئەپرسن:

• ئايا ھەموو مەۋقايەتى بەرپەنگ و زمانە جياوازەكانىشەۋە ناگەپتەۋە بۆيەك
ئەسل، باوكيان ئادەمە و دايكيان ھەۋايە؟! .

• كەۋاتە ئەى داپران و كىنەو دژايەتى بۆچى؟! .

• چۆن ئەبىت و ابىت كەخۋا ئەو بەھرە گەۋرە و بەخششەى پىداوين كە عەقلە؟
ئەو بەھرەيەى كە مەۋقى كەردۆتە سەردارى زەۋى، داھىتان و دۆزىنەۋە و دەستەمۆكردى
ھەموو سەۋشەت بەھۋى ئەو بەھرەۋەيە كە خۋا بە مەۋقىداۋە، گەشتى ئاسمانەكان ئەكات
و ھەموو پىگىركى كات و شويىنى بېرى و ژيانى سەرلەنۆى تازەكرەۋە .

• خۋاى گەۋرە مەۋقى بەزمان تايىبەتكردە، كە بەھۋيەۋە پەيۋەندى و بىركردنەۋە
و ئالوگورى زانباريىەكان پەۋئەدات، بەم دۈۋبەھرە خۋايىە- زمان و عەقل - مەۋقى
دەسكەۋتى زۆرى بۈۋە .

• خۋاى گەۋرە ويستى و ابۈۋە ئەم مەۋقى بەپەلەبەرزەكاندا بىيات بۆيە پىغەمبەرانى
بۆ ناردۈۋن و پەراۋى پىداۋن تا دلەكان پىركات لە پوناكى بەزەيى و خۆشەويستى ،
پىغەمبەران ھەمويان بۆ بەرزەندى خەلكى نىرداۋن .

• لادانى فيكرى لاي توندپەۋەكانى ھەر ئاينىك سەۋشەتى پاكى تىكداۋن و واتا
جۈان و مەبەستە گەۋرەكانى ئاينيان شىۋاندەۋە، بەناۋى ئاينەۋە جەنگيان بەرپائەكرە،
ھەربەناۋى ئاينەۋە رىق و كىنەو دوزمنايەتيان ئەكرە، بەھرەى ژيان و ئاشتىيان لەئىمە
سەندەۋە دۋاى ئەۋەى كەخۋا پىمانى بەخشىۋو، ھەموو ژيانيان كەردە بەربەركەكانى و
خوينىرپىژى .

• تىببىنەرى ھەرسى ئاينەكە، جۈلەكەو گاور و ئىسلام ئەبىنى پەمىزى ھەرنائىنىك
بەلگەيە لەسەر مەستى ئاينەكە، دانايى ئاينى جۈلەكەو خۆشەويستى گاور و بەزەيى

ئىسلام نەگەر پىكەو كۆيكتەو، جىهان دەكاته بەھەشتىكى سەرزەوى، ئاشتى و
ھاوكارى و پىكەوژيان بال ئەكىشى بەسەر زەويدا.

● ئاشتىيەكى جىاوازه، جىاوازه لە ئاشتى بەرزەوھەندى و ئاشتى لاوازی و ئاشتى
ھىز.... ئاشتىيەكە لەناخ و دلەو... ئارامىيەكە لەقولایى دلەو دىت... نەگەر
شوینگەوتەى ھەر ئاینىك پىغەمبەرەكەى خۆى بکاتە پىشەنگى خۆى لەدانایى و
خۆشەویستى و بەزەيیدا ئەوا دونیا پر ئەبىت لە ئاشتى و ئاسايش و چاکە و
بەخشندەيى.

● ئایینەکان ھەمويان پىنمونىکارن بۆ خەلکى. ھەلەکان لە ھەلەتىگەيشتەو
سەرچاوەيانگرتووە و ئاین لى بەريە... بۆنمونە خاچ پەرمزى گيانفیدایى و لەخربوردەيى
خۆشەویستىيە لە ئاینى گاورد! بەلام بەسیاسەتکردنى ئەم پەرمزەى لە بازەى خىر
دەركردووە بۆ بازەى خراپە، ھەرۆك چۆن ئەمە بە پوونى ئەبىنن لە ناوى: شەرەکانى
خاچ پەرسى... ئەمەش خراپەيەكە بەرانبەر بە خاچ ئەكرىت، ئایندارى راستەقىنە و
عەقلى ساغ ئەمە قبول ناکات.

● لە ئىسلامىشدا كوشتار تەنھا بۆ پەرچدانەوھى ستمە نەك بۆ ھىرشەردن و
دوژمنایەتى كردن بەلام بەسیاسەتکردنى شەرپوكوشتار گۆرپوپیەتى بۆ دوژمنایەتى و
تۆقاندن، ئەمەش خراپەيە بەرانبەر ئاینى پەحمەت و لىبوردەيى كە ئىسلامە.

● دەمارگىرەكانى لەناو شوینگەوتەى ھەر ئاینىك تاوانى گەورە ئەكەن كاتىك
بىرۆكەى خۆيان وەك ئاینى پىرۆز پىشانى خەلک ئەدەن و لەمەش خراپتر سزا بە
شاىستەى ئەوانە ئەزانن كە پىچەوانەى بىرى ئەوان بىت.

● لە بى ئاگایى ئىمە لە مەبەستە سەرەككیەكانى پەيام و ئایینەكانى ئاسمان،
پەيامى مەرفاھەتیمان لەبىركرد، پىگەماندا كۆمەلەك لە ئىمە لەبەھرى خۆشەویستى و
بەزەيى و ئاشتى بەریمانكەن، مەوداى خۆشەویستى و ژيانمان وەك خىزانىكى

مروڤايه تي پر له بڼدى و پوناكى خوايى له ده ست چوو، نه و نوره خواييه ى كه خوا
هاويشتيه ناودلمان خاموش بوو، دوژمنايه تي پارچه پارچه ى كردين، كيشه كان
په رتيكردين.

● به لام مروڤايه تي خالي نابيت له ژيره كان، خه لك بانگه يشتى خوشه ويستى و
به زه يى و دانايى نه كهن كه له پيناويدا نايينه كان هاتون.

● په رته وازه يى و دوژمنايه تي به سه باهه نكاو نيكش بيت به ره وپيش برؤين، له سر
رنگه ى خوشه ويستى و ناشتى، له بهر خاترى نه وه كانى داهاتوو.

نيسلام خه لك بو گفوتوگو بانگ نه كات.. له برى پينكدادان.

له م دوايانه دا له ناو كومه لگه ى نيمه دا هه ندى ټاكارى خراب بلاو ټوټه وه كه
كارى كړدو ته سر بارودوڅى گشتى كومه لگاو پوښنبرى و به هاكانى، په كيتى نوممه تي
نيسلامى كه رتيكردووه !، له خراب ترينى نه و ټاكارانه به كارهيټان نايينه بو به رژه وه ندى و
مه به ستى تاكه كه سى و دونيايى، هه روه ها به كارهيټانى بنه ما بالاكانى بو بلاو كړدنه وه ى
بق و كينه كه به هيچ شپوه يه كه له گه ل نايين و مه به سته به رژه كانيدا ناگونجى و
دژه وانه يه ! نامانجى به رزى نايينه كان: پيكه وه ژيان و په كترناسين و ټالوگورپى
په يوه ندييه كانه له سوره تي حوچوراتدا نه فهرموى: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ
وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاهُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾﴾، نه ى خه لكينه
بينگومان نيمه هه مووتانمان له نيزو ميه كه دروستكردووه (كه باوكه ټاده م و دايكه
حه وايه) و كړدوومانن به چه نده ها گه ل و تيره و هوږى جوړبه جوړ، تا يه كتر بناسن و
په يوه نديتان خوش بيت به يه كه وه ... به پراستى به پيژترينتان لاي خوا نه و كه سانه تان
كه زوړتر له خواتر سه و فرمانبه ردارى خوايه، بينگومان خوا زاناو ټاگايه به هه مووان . نه م
پاشه كشه يه له پوښنبريدا نيمه ى گه پاندو ټوټه وه بو سرده مى نه فامى كه هيچ

چوارچىۋەيكى پەشتى و پۇجى نەبو تا بىر و ئاكارەكان پىكخات و پىۋەرئىكى ياسايان بۇ دابىنى، ئەم پاشەكشەيە جگە لە دارمان و لاۋازى زياتر ھىچى بۆئىمە نىيە، ھەندىك گومانى ئەوھيان ئەبرد كە ھەلەى مۇسلمانان ئىيسلامى پى ئەكەدار ئەبىت يان ئاينى مەسىحىش ھەروھە... نەخىر ئىسلام و مەسىحىيەت دوو ئاينى ئاسمانىن و شىۋازى پراكتىزە كىردىان لەلايەن خەلگەۋە ھەلەۋ كەموكورتى تىدەكەۋىت.

ئەگەر ئىمە باۋەرمان بەمە ھىنا ئەۋائەتوانىن بابەتيانە و بەۋىژدانەۋە سەيرى بابەتەكە بىكەين و زەمىنە لەبارىيەت بۇ گەتوگۇ لە نىۋان ژيارەكان و ئايىنەكان بىكرىت لەسەر بناغەيەكى پتەۋ لە باۋەر بە ئازادى بىرۋا و جياكارى لە نىۋان ئايىن ۋەك دانراۋىكى خوايى بالا لەگەل ھەلەكانى مۇۋ لە پراكتىزەكىردى ئەو ئايىنە، ھەروھە گەتوگۇ لەسەر بناغەى برايەتى مۇۋفائەتى كە ھەموو مۇۋفەكان پىكەۋە ئەبەستىتەۋە چ ئايىندارىن يان بى ئايىن كە ھاۋبەشن لەو پىژەى كە خوا ۋەك مۇۋ پىيەخشيون.

● گەتوگۇ لەسەر ئەۋبەمايانە دەۋەستى لەجىياتى ھاتوھاۋار و دوژمنايەتى و تۆمەت بەخشىنەۋە و خانەگومانى كە مۇۋفائەتى لە ساپەيدا ھىچيان دەستەكەۋتە جگە لە بەفەرۋدانى ۋوزەۋ بەھاۋ و تەنانت خويىنىش! كۆتا ھەلەك ئەۋەبوۋ كە پۇژئاۋا بەناۋى مەملانىتى ژيارەكان برەۋى پىدا، بەمشىۋە مەملانى كۆنەكەيان گەرانەۋە مەيدان، و بەناۋى ئايىنەۋە شەپى ھەلگىرسان نمونەش بۆئەمە شەپەكانى خاچ پەرسىتى بوۋ كە دروشمەكەى: مەسىحىيەت لە پوبەپوبونەۋەى ئىسلامدا.بوۋ

● پىۋىستە لەسەر دىسۆزەكان و عاقلەكانى جىهان كە ھەموو ئەۋپىلانانە ئاشكرا بىكەن ئايىنى كرىۋتە قەلغانىك بۇ ھەموو مەرامىكى پىسى خۇيان، ئەۋفروفىشالانەى كە پۇژئاۋا بەمەرامى تايىبەت بلأويان دەكاتەۋە سەرنەگرىت و نەكەۋىتە ھەلەى بەكارھىتانى ئاين بۇ مەرامى تايىبەت و بەرژەۋەندى دونيايىيەۋە، بۆنمۇنە لەبەكارھىتانى ئايىنە كە شەپى خاچ پەرسىتى بەرپا ئەكرىت و لەۋ دروشمەشدا ناپاكى لەگەل خاچدا ئەكرىت كە لە

راستیدا خاچ لای براده رانی مه سیحی په مزه بۆ له خۆبوردیهی، نهی چۆن نهوان گۆرپیان
بۆ په مزیکه شاپو دوژمنکاری؟؟!

● ئیسلام بیرى گفتوگوى زیاره کانی هینایه ئاراوه له جیاتی مملانیی زیاره کان،
پیکه وه ژیاى ناشتیانهش له برى پقه به رایه تی، بریه تیش له برى پیکدادان و دژایه تی.
تهورات و ئینجیلش هه مان بانگه شه ئه کەن، له په راوی پیروژدا هاتوه: {خۆشحالی بۆ رۆح
خاکیه کان، چونکه هیزی ئاسمانی بۆ نهوانه، خۆشحالی بۆ خه مگینه کان چونکه
دلنه وایی نه کرین، بۆ نه رمونیانه کان چونکه نهوان میراتگری زه وین، خۆشحالی بۆ
نهوانه ی تینو برسی خیرن چونکه نهوان تیر نه کرین، بۆ نهوانه ش به به زه بین چونکه
به زه یی خوا نه یانگریته وه، خۆشه ختی بۆ دل پا که کان چونکه خوا نه بینن، خۆشه ختی
بۆ نهوانه ی ناشتی به دیدینن چونکه نهوان وه ک کوپی خوا بانگ نه کرین، نهوانه ش که له
پیناوی چاکه دا ده نه کرین چونکه ئاسمان بۆ نهوانه، خۆشحالی بۆ ئیوه کاتیک تانه تان
لیده درى و ده رده کرین و قسه ی خراپتان ده رباره نه کریت له پیناوی مندایه، نهوان
دروژنن، شادو گه شاوه بن چونکه پاداشتان لای خوا گه وره یه، نه و دروژنانه به وشیتوه
پیغه مبه ره کانی پیش ئیوه یان وه ده رناوه } (متی/ ۵: ۳-۱۲).

● نه وه ناوه پۆکی هه موو ئایینه کانی ئاسمانه هاژینی و یه کترناسین هه رچه نده
په نگ و زمان و په چه له ک و بیروباوه پ و مه زه ب جیاواز بێت وه ک له سوره تی هوددا
نه فه رمویت: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً ۚ وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١١٨﴾﴾ (هود)، خو
نه گه ر په روه ردگارت بیویستایه نه وه هه موو خه لکی ده کرد به یه ک تا قم و کومه ل، (به لām)
به رده وامیش نه و خه لکه جیاوازن له نیتوانی یه کتردا له ئایین و به رنامه و
بۆ چووندا... نه گه ر نه و جیاوازیانه نه بویه هیچ پیویستی هک نه نه بوو بۆ بانگه شه ی
پیکه وه ژیا ن و یه کتر ناسین و هاوسیته تی و گفتوگوى زیاره کان.

نيسلام له گه له خوی:

• له راستییه پوهنه کانه که نيسلام هه موو نايين و شارستانیه کانی پيش خوی له خوگر توه، باشتړینی شته کانی نه وانی هیناوه توه و پیغه مبهري به پزیش موحه مه د درودی خوی له سر بیت هه موو پیغه مبهريه کانی پيش خوی به پاستگيړاوه ، وه که له چهند نايه ته دا دياره: له سوره تي فاتيردا: ﴿وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ﴾ (فاطر)، نه ی پیغه مبهريه ښه وهی که به وهی و نیگا بومان په وانه کردیت له م قورئانه، نه وه حق و راستیه و به پاست دانهری کتیبه پيشوکانشه، به پاستی خوا ناگاو بینایه به بنده کانی.

• له نايه تی (۳۰) ی سوره تی نه حقا فدا ﴿قَالُوا يَنْفَوْمَنَا إِنَّا سَعِفْنَا كَتَبْنَا أَنْزَلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِيَ إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ و تیان: نه ی هوژ و گه لی نیمه ! باوه پر بکن، گویمان له کتیبیک بوو که له دوی موسا نیردراوه، سه لمینه ری په یام و کتیبه کانی پيش خوی ته و پرکه له گه لیاندا و، پرینمووی و هیدایه ت ددهات بو حق و پاسته شه قامی پاست و دروستیش. له نايه تی (۶) ی سوره تی (الص) یشدا نه فهرموی: ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ بَنِي إِسْرَءِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُعِظًّا بِرُسُولِي إِلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ عَاقِبَةَ الْأَلْبَابِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾، بیریان بخه ره وه، کاتیک عیسای کوری مریه م به نه وهی نیسرائیلی و ت: منیش به پاستی پیغه مبهري خوام بو سر نیوه، پاستی ته وراتیش ده سه لمیم که له پيش مندا هاتوه، هه روه ها مژده دریشم به پیغه مبهريک که دوی من دیت و ناوی- نه حمه ده، که چی کاتیک به به لگه و نیشانه ی تیر و ته و اوو موعبیزه ی ناشکراوه پیی پاگه یانندن، و تیان: نه مه جادوویه کی ناشکرايه.

● له سورمتی (البقرة) شدا نه فرموی: ﴿أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٥٥﴾﴾ (البقرة).

پیغمبره رو ئیمانداران باوه رپان هیه به وهی له لایه ن په روه ردگاریانه وه هاتوته خواره وه، هه موویان باوه رپان هیه به خواو فریشته کانی و کتیبه کانی و پیغمبره کانی (ده لئین) هیچ جوړه جیاوازیه ک ناکه یں له نیوان هیچ پیغمبره ی له پیغمبره کانی خوادا (له باوه رپدا)، هه روه ها وتیان: گو ی رپایه ل و ملکه چین (بو به دیهینه رمان) په روه ردگارا لیخوش بوونی تومان ده ویت و سه رنه نجام هه ر بو لای تویه گه رانه وه.

● له راستیه پونه کانه تا کوته نهایی ته نها بو خوایه، بوونی چه ندیتی و جوړیتی و جیاوازی یاسایه کی خوایه له سه ر زه ویدا و هه موو شته کان نه گړیته وه جگه له خوا وه ک له نایه تی (۲۲) ی سوره تی (الروم) دا نه فرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَخَلْقَ السِّنِّكِمْ وَالْوَنَكُرِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾﴾ (یه کتکی تر) له نیشانه و به لگه کانی، دروستکردنی ناسمانه کان و زهویه (که زانا کانی نه ستیره ناسی له ناستیدا سه رسام و سه رگه ردانن) و جیاوازی زمان و په نگتانه (دهنگی هیچ کهس له کهسی تر ناکات، سه ره پای سه ده ها جوړ زمان، که جوړی قسه کردن و داپشتنی هه رگه لیک تاییه تمندی خوی هیه، جگه له هه زاران شیواز که له و زمانه سه ره کیانه ده بیته وه)، به پاستی نا له و دیارده یه شدا به لگه و نیشانه ی زور هیه بو زانایان و شاره زایان.

● قورئان نه وهی پونکړدوته وه که بوونی جیاوازییه کان هانده ره بو کیه رکی و پیشبرکی له خیردا وه ک له نایه تی (۴۸) ی سوره تی (المائدة) دا نه فرموی:

﴿لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِسَبُلُوْكُمْ فِي مَا عَمَلْتُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿٤٨﴾﴾

بۆ ھەرلایەكتان (موسلمانان و خواھەنانی كۆتیب) بەرنامە و پرۆگرامی تاییبەتەمان
 بریارداو ھەخو ئەگەر خوا بیویستایە ھەر ھەمووتانی دەکردە یەك ئوممەت و گەلێکی یەك
 پارچە، بەلام (ویستی وایە بەو جیاوازیە) تاقیتان بکاتەو ھەو ھەو پێی بەخشیوون (تا
 بەھۆی ھەقل و ژیریتانەو ھەو پێی پێغەمبەری ئیسلام بکەون)، ھەو کەواتە زۆر بەپەلەبن
 و پیشبڕیکی بکەن بۆ ھەموو خێرو چاکەیک، دلتیاش بن کە ھەمووتان دەگەرێنەو بۆ
 لای خوا، ئەو کاتە ھەوالتی تەواوتان دەدات و دەربارەو ئو شتانەو کە کێشەتان لەسەری
 ھەبوو.

• قورئان دوپاتی کردۆتەو کە ئو جیاوازیانە بۆ یەكترناسینە یەكتر ناسینیش
 ھاوکاری و تەواوکاری و پێکەو ژیانییە، نەك ململانێ و پێکدادان، وەك لەئایەتی (۱۲)ی
 سورەتی (الحجرات) دا ئەفەرموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْتَكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ
 لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ (۱۲)

• ئەو خەلکینە بیگومان ئیمە ھەمووتانمان لەنێرو مێیەك دروستکردو ھە
 (کەباوکەئادەم و دایکە ھەوایە) و کردوومان بەچەندەھا گەل و تیرە و ھۆزی جۆرەجۆر،
 تا یەكتر بناسن و پەویەندیان خوش بێت بەیەكەو ھەو... بەپاستی بەپزیرنتان لای خوا
 ئەو کەسانەتان کە زۆرتر لەخواترسەو فەرمانبەرداری خوا، بیگومان خوا زاناو ئاگایە
 بەھەمووان .

• لە پاستیە پونەکانی قورئانە کە گرتنی پەلە بالاکان بەخۆزگە و دەمارگیری نییە،
 بەلکو ئەو ھەو مەرووف ئەخاتە پێشەو ھەو کردەو چاکەکانە وەك لەئایەتی (۱۲۲)ی سورەتی
 (النساء) دا ھاتو ھەو: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ، وَلَا
 يَحِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ (۱۲۲) (پاداشت و پزیرنخ) نە بە ئارەزووی ئێو،
 نە بە ئارەزووی خواھەنانی كۆتیب، ئەو ھەو خرابەو گوناھێك بکات، ئەو بەھۆیەو سزا

دهدریت و هیچ کس و هیچ هیزکی تری دهست ناکه ویت جگه له خوا پشتگیری بکات و یارمه تی بدات.

● له نایه ته که دا دهره نجامی به هۆکاره وه به ستوته وه ده ریخستوه که به دهستهینانی هیواکان به خهون نابیت به لگو به کرده وهیه و بیکارو کارا وهک یه کنین ته مه ل و کۆششکاریش یه کسان نین.

که واته مرقه شوین و پله ی خوی به کرده وهکانی دیارینه کات و پیشه نگی ته نها بو نه وانه یه ڕێگه ی پیشه نگبون هه لته بژین، به لام نه وانه ی ته نها خۆزگه و هیوا نه خوانن نه وانه قورئان راستیه که ی نیشانداون و نه م نایه ته ش له سیاقی شاباشیکردنی هه رخاوه ن ئاینیکا هاتوه که شانازی به ئاینه که یانه وه نه کن و خوی گه وده ش پیوه ری باشتربون نه داته دهستیان که که پیوه ره ته نها کرده وهیه.

● قورئان داوا نه کات په یوه ندی سۆز و چاکه مان هه بیت له گه ل شوینکه وته ی ئاینه کانیت، نه وانه ی به ناشتی له گه ل ئیمه نه ژین وهک له نایه ته ی (۸) ی سوره ته ی (الممتحنة) دا نه فه رموی: ﴿لَا يَنْهَكُوكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِينِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ ، دلنیاش بن که خوا قه ده غه ی نه وه تان لی ناکات که چاک په فتاری و دادپه روه ری بکه ن له گه ل نه و که سانه دا جه نگیان دژ نه کردون و دژایه تی ئاینیان نه کردون و له شوینه وارتان دهریان نه کردون، چونکه به راستی خوا دادپه روه رانی خۆش ده ویت.

● به رنامه ی قورئان بو ژیا نی ناشتیانه وخۆشه ویستی له م نایه ته ی سوره ته ی (فصلت) دا هاتوه: ﴿وَلَا تَسْتَوِ الْحَسَنَةُ وَلَا السَّيِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ فَإِذَا الَّذِي بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ عَدَاوَةٌ كَأَنَّهُ وَلِيٌّ حَمِيمٌ﴾ ، بیکومان چاکه و خراپه وهک یه ک نین، (تو نه ی باوه پدار) به جوانترین و چاکترین شیوه به ره نگاری خراپه و نادروستی بکه، نه و کاته ئیتر ده بینیت

ئەوھى كە لە نىوان تۆ و ئەودا دۆژمنايەتى و ساردىيەك ھەيە “دەبىتە دۆستىكى دلسۆز و گيانى بەگيانى.

• كوشتار لە ئىسلامدا بۆكاتى ناچارىيە ولەبنەماكان نىيە، كاتىك دەستدرىژى ئەكرىتەسەر ناموس و خاك و سامانمان ئەوكات مۆلەتمان دراوھ بۆ لابرەنى ستم وەك لە سورەتى (الحج) دا ھاتووە: ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ (٣٩)، كوشتار بۆ لادانى ستم و دۆژمنايەتییە و ھەركاتیش دەستدرىژكار داواى ناشتىكرد ئەبىت پازى بىن وەك چۆن قورئان ھەمانمان پىدەكات، لە سورەتى (الانفال) دا ھاتووە: ﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (١١).

• قورئان ھەمانى کردووە ھەمیشە شوین باشتەين و چاكتەين بەكوین لە زومەردا ئەفەرموى: ﴿الَّذِينَ يَسْمَعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ أَزْوَاجُ الْأَنْبِيَاءِ﴾ (١٨).

• لە ئىسلامىدا پىغەمبەرى خوا سى سوننەتى ھەيە كە وىناى ئىسلام بۆ خواوھن ئايىنەكانىتر بەرجەستە ئەكات، تەنھا بە دانپىنانان بۆيان وازناھىنى و بەلكو وەك بەشىك لە ئوممەت و دەولەت ئەيانناسىنى و ھەموو ماف و ئەركىكان بۆ دانەنىت:

يەكەم سوننەت: پەيوەندى لەگەڵ جۆلەكە لەو پەيماننامەيەدا ديارىكراوھ كە پىغەمبەر ﷺ دواى كۆچەكەى لە مەدينە نوسى كە باسى يەكسانى و دادپەروەرى ئەكات لە نىوان ھەموو خەلكىدا و لە چوارچىوھى ئەو دەلەتە تازە دامەزراوھدا، لەویدا ھاتووە: جۆلەكە ئايىنى خۆيان ھەيە و موسلمانانىش ئايىنى خۆيان ھەيە.

دووەم سوننەت: پەيوەندى لەگەڵ گاۋرەكان ئەمىش لە پەيماننامەكەى كە لەگەڵ گاۋرەكانى نەجران داينا لەویدا پىغەمبەرى خوا نوسى: نەجران و دارودەستەكەى و ھەموو ئەوانەى كە مەسىحەين لە ھەموو شوپىنىكى سەرزەوى: لە پەناى خوا و لە زىممەى

مه‌حه‌مه‌دی پیغه‌مبه‌ری خوادان، سامان و نه‌فس و دین و ئاماده‌و نه‌هاتویان عه‌شیره‌ت و بازاره‌کانیان و هه‌مو ئه‌وه‌ی له‌ژێر ده‌ستیان هه‌که‌م تازۆر هه‌موی ئه‌پاریژم و به‌رگریان لێنه‌که‌م، پارێزگاری که‌نیه‌ و شوینی په‌رسته‌شه‌کانیان نه‌که‌م، شوینی پیاوانی ئاینیان و شوینی گه‌شتیاران، ئاین و کۆریان ئه‌پاریژم له‌هه‌رکۆی هه‌بن هه‌ربه‌وشیوه‌ی خۆم و موسلمانان ئه‌پاریژم، چونکه‌ من په‌یمان نه‌ده‌م ئه‌وه‌ی بۆ موسلمانان بۆ ئه‌وانیش هه‌یه‌ و ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر موسلمانان له‌سه‌ر ئه‌وانیشه‌ تا له‌گه‌ڵ موسلماناندا ئه‌بنه‌ شه‌ریکه‌به‌ش له‌ ئه‌رك و مافدا.

به‌پۆنی له‌ په‌یماننامه‌که‌دا دیاره‌ که‌ ئیسلام رژێزی به‌رانبه‌ر ئه‌گرێت و قبوڵی نه‌کات و تیکه‌لی ئه‌بێت و پێز له‌ تاییه‌تییه‌کانی ئه‌گرێت، بۆکه‌ سێک بیه‌وی ئه‌مانه‌ به‌پونتر بیه‌ینی با سه‌یری ئه‌و دوو به‌لگه‌نامه‌یه‌ بکات له‌ کتییی: {مجموعة الوثائق السياسية للعهد النبوی و الخلافة الراشدة} ی موحه‌مه‌د حمیده‌ الله هاتوه‌.

سێیه‌م سوننه‌ت: نمونه‌یه‌که‌ له‌ په‌یوه‌ندی ئیسلام به‌ ئایینه‌ دانراوه‌کانی خه‌لکی سه‌رزه‌ویه‌وه‌، له‌سه‌رده‌می عومه‌ری کۆری خه‌تابدا کاتیک له‌ مزگه‌وته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ردا عومه‌ر په‌رسیاری له‌ خاوه‌ن پا‌کانی خۆیکرد ده‌رباره‌ی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ ئه‌م ئاینداراندا؟! عه‌بدولره‌حمانی کۆری عه‌وف ووتی: شایه‌تم له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمویه‌تی: هه‌ر وه‌ک خاوه‌ن کتێبه‌کان مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ بکه‌ن . سه‌یری کتییی {فتوح البلدان} ی بلازه‌ری ۳۲۸ بکه‌ن. له‌ شارستانی ئیسلامیدا به‌هه‌مان شیوه‌ی خاوه‌ن کتێبه‌کان له‌گه‌ڵ ئایینه‌ دروستکراوه‌کانیشدا مامه‌له‌کراوه‌.

ئو هه‌لوێستانه‌ نایه‌ نه‌ژمار که‌ دوپاتی نه‌که‌نه‌وه‌ په‌یوه‌ندی ئیسلام له‌گه‌ڵ جگه‌ له‌خۆی له‌سه‌ر بنه‌مای دادپه‌روه‌ری و لێبۆرده‌یی و پێز و پاراستنی مافه‌کانبووه‌ و ئه‌وه‌ی سه‌لماندوه‌ که‌ جیاوازی ئاین و بیروبا نابی‌ت هۆکار بی‌ت بۆ سته‌م و دا‌بران و دویه‌ره‌کی، هه‌رکات دژایه‌تیش کراین ئه‌بێت له‌داد لانه‌ده‌ین وه‌ک له‌ ئایه‌تی(۸)ی سوره‌تی

(المائدة) دا نه فرموي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلّٰهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓيْ اَلَّا تَعْدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿٨٥﴾﴾، نهی نه وانهی باوه پتان هیناوه، زور به چاکی ههستن به نه نجامدانی شایه تی دادپهروه رانه له بهر خوا، پق و دوژمنایه تی هیج که س و هیج لایه ک هه لتان نه نیت که له دادپهروه ری لابه دن، دادپهروه رین، نه وه نزیکتره له ته قواو خواناسیه وه، دهی که واته له خوا ترس و پاریزکارین، چونکه به پرستی خوا ناگاداره به و کارو کرده وه په یی که دهیکه ن.

سهرده مانیکی زور موسلمان و جگه له موسلمان له دادگای نیسلامیدا کاروباره کانیا ن به کلایی کردوته وه و دادپهروه ری خوی نه سه پاند بیته وهی هیج جیاکارییه ک بکریّت له نیوان لایه نه کانی کیشه کاند، شایه ت بوته م بابه ته چه نه ها پوداوی کردارییه له شارستانییه تی نیسلامیدا پرویانداوه: له وانه کاتیک عه مری کوپی عاس کاتیک له میسر والی بوو له سهرده می عومری کوپی خه تابدا، به کیک له کوپه کانی عه مر له گه ل ها ولاتییه کی میسری که وتنه کیشه وه، به هیزی پله وپایه کی باوکی له کابرای میسریدا، نه وکاته ش هیشتا میسر تازه نیسلامی قبولکردبوو، وا چاوه پروان نه کریّت که لیډراوه که بیده نگ بیت له بهرده م کوپی پیاویکدا که به سوپاکه ی گه وره ترین هیزی پومه کانی شکاندوه و فری داوه ته ناو ده ریای سپی ناوه پرست! به لام میسریه که به نیسلام و حوکمه کی دلخو شه و سویند نه خوات که سکالای خوی لای گه وره ی موسلمانان بکات، به لام که وره کی عه مر نه مه به گیلیتی نه زانی و نه لی سکالای تو هیج له من ناکات من کوپی خانه دانه کانم.

له وه رزی حه جدا عومری کوپی خه تاب له گه ل دوستانی نزیکیدا دانیشتون و عه مرو کوپه که یشی هاتبون بق حه ج و له و دانیشتنه دا هه بوون، میسریه سته م لیډراوه که هاته لایان و ووتی: نه ی گه وره ی نیمانداران نه م کوپه ی عه مر به ناهه ق له منیداوه، کاتیکیش ووتم سکالا نه که م ووتی: جا سکالا بکه من کوپی خانه دانه کانم و سکالای تو هیج له من ناکات.

عومەری کوپى خەتاب بە چاويكى لۆمە کارانە وە سەیری عەمرى کردوو ئەم وتە زۆر گەنگەى فەرموو: لەکە یە وە خەلکتان کردۆتە کۆیلە کە ئەوان بە ئازادى لەدايك بوون؟! پاشان پویکرده سکا لاکاره کە و قامچیه کەى خویى پیداو ووتى: ئادهى لە و شازادهیه بده هەربە وشیوهى کە لەتۆى داوه! . ئیمامى عومەر بەم حوکمەى مافى ئیسلامیداوه .

• لە وەلۆیستە کردارییانەى کە ئەیسە لمینن ئاینی ئیسلام دامەزراوه لەسەر خوش مامەلەى بەرانبەر و پاراستنى پێزى مەوقایەتى:

– بوخارى پىوايه تیکردوو کە تەرمیکیان بەلای پێغه مبهردا پەتکرد پێغه مبهرى خوا درودى خواى لەسەر بیت هەستایه وە، یارانى ووتیان ئە وە تەرمى جوله کە یە کە! فەرمووی: ئەى ئەویش مەوقە نییه؟! .

سوفیان لە حەمەمەى کوپى ئەبى سولهیمان ئەویش لە شەعبیه وە ئەگێرپتە وە کە ئافره تیکى نەسرانى بەناوى دایکى حارسى کوپى ئەبى پەبیعه مرد یارانى پێغه مبهەر شوین جە نازە کەى کە و تن و جە نازە کە یان بە پێکرد^{۱۱}.

لەپاستیدا ئیسلام هەموو دەرگایەکی لە بەردەم ئەوانە دا داخستوه کە بیانە ویت سوکایەتى بە ماف و ریزی خەلکى بکەن، با بە ووردی لە و ئایە تانە پابمێنین کە خوا مەوقى پى ئەدوینى و چۆن سۆزو بەزەبى لى ئەبارى: لە سورەتى (الانفطار) دا ئە فەرموئ: ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ ۝ (٦) الَّذِي خَلَقَكَ فَسَوَّاكَ فَعَدَلَكَ ۝ (٧) فِي أَيِّ صُورَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ۝ (٨)﴾

• ئەى ئینسان!! تو چى وای لیکردویت کە سەرکەش بیت بەرامبەر پەروەردگارى مېهرەبان و بە پێزى؟ چى وای لیکردویت کە وەکو پێویست قەدرى نەزانیت؟ (نافەرمان و یاخى بیت؟).

۱۱ – صحيح البخارى {بشرح فتح البارى/ كتاب الجنائز، باب من قام لجنازة يهودى} {۲/ ۲۱۴} رقم ۱۳۱۲

۱۲ – أخرجه عبالرزاق فى مصنفه، كتاب: اهل الكتاب، باب: اتباع المسلم جنازة الكافر.

(به مەرجێك) ئەو پەرەردگارە تۆی دروست كردووه، بە پێكوپێكترین شیوه،
 به جوانترین شیواز (ئەندامەكان هەموو لە شوێنی تاییهتی خۆیاندا دانراون كە بتوانن كارو
 فرنانی خۆیان بە چاکی ئەنجام بدەن و ئەو ئەندامانەش كە جووتن قەبارە و درێژی و
 شیوهیان چوونیەكە، جگە لەوەی كە یارمەتی و تەباییەکی تەواو هەیە لە نیاوانیاندا و
 هەمووان هاوکارن). لە هەر شیوه و شیوازیكدا كە ویستوویەتی تۆی پێكخستوو و
 ئەندامەكانتی بە یەكەوێ لكاندوو. { لە ئایەتی (٦) ی سورهتی (الانشقاق) دا: ﴿يَا أَيُّهَا
 الْإِنْسَانُ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَدْحًا فَمُلَاقِيهِ ۚ﴾، ئەو ئینسان بە پراستی تۆ خۆت زۆر ماندوو
 دەكەیت، زۆر پەنج و زەحمەت دەكێشیت، سەرئەنجامیش دەبێ بگەرێتەوێ بۆ لای
 پەرەردگار (تا پاداشتی پەنج و هەولەكەت وەرگیرێت). { لە ئایەتی (١) ی سورهتی
 (النساء) ییشدا: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا
 كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝١﴾

ئەو خەلكینە لە خەشم و ئارەزایی ئەو پەرەردگارەتان خۆ بپاریزن كە ئێوەی لە
 تاكە نەفسێك دروست كردوو، هەر لەو نەفسەش هاوسەرەكێ بەدی هێناو لەو دووانە
 بپاوان و ژنانی زۆری خستۆتەوێ و بڵاوكردهوه، هەرەها لەو خواوە بترسن كە لە یەكتر
 داوا دەكەن بە ناو هێنانی ئەوێ، هەول بەدەن پەيوەندی خزمایەتیش بپاریزن و (پتەوی
 بكەن) چونكە بە پراستی خوا (هەمیشە و بەردەوام) چاودێرە بە سەرتانەوێ.
 لە ئایەتی (٥٧) ی سورهتی (یونس) ییشدا: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا
 فِي الْأَفْئِدَةِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۝٥٧﴾، ئەو خەلكینە، بە پراستی ئێوە ئامۆزگاریەکی
 گەورە و گرنگتان لە لایەن پەرەردگار تانەوێ بۆ هاتوو كە (قورئانە) شیفای
 چارەسەریشە بۆ نەخۆشی دل و دەروونەكان و پێ نیشاندهرو پەحمەتیشە بۆ
 ئیمانداران.

مایه‌ی شانازیه بۆ مرۆڤ که خوا له په‌پاوه پیرۆزه‌که‌یدا سوره‌تیکى ناردوه به‌ناوى
(الانسان) که ده‌ستپیده‌کات به‌ ئایه‌تى: ﴿ هَلْ أُنَبِّئُكَ عَلَىٰ الْإِنسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُورًا ۝ إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ۝ ﴾

به‌پاستى ماوه‌یه‌کى زۆر له پۆزگار به‌سه‌ر ئاده‌میزادا هات که شتیکى وانه‌بوو ناو
به‌ریت.

بیگومان ئیمه ئینسانمان دروستکرد له تیکه‌له‌یه‌ک (له سه‌ره‌میکوته‌یه‌کى بچووک و
هێلکۆکه‌یه‌ک) له کاتیکدا ده‌مانه‌وێت تا قى بکه‌ینه‌وه، هه‌ر بۆیه ده‌زگای بیستن و
بینینمان پێیه‌خشى. ئه‌وه‌ی له‌سه‌رمانه هه‌موو هۆشمان بده‌ینه ئه‌و بانگه پرله‌ پێزانیه‌ی
خوا بۆ ئه‌وه‌ی بێته‌ مایه‌ی پوناکی و پێنمایى و شیفا و چاکبوومان.

مه‌وسوعه‌ی (بیان الاسلام) بۆچی؟!

ئاینى ئیسلام { قورئان، پێغه‌مبه‌ر، سوننه‌تى پێغه‌مبه‌ر } توشى شالاوێكى فراوان له
تیربارانى تانه‌و گومان ئه‌بنه‌وه، تیرهاوێژه‌کانیش جۆراوجۆر و هه‌مه‌ لایه‌نه‌ن، هه‌ندى
که‌نالى ئاسمانیش تايبه‌تمه‌ندیان له‌ بلاوکردنه‌وه‌ی ئه‌م گومانانه‌دا هه‌تاوه، هه‌روه‌ک چۆن
چه‌نده‌ها پێگه‌ی ئه‌له‌کترونیس له‌ سه‌رتۆره‌ زانیارییه‌کان هه‌مان کار ئه‌که‌ن، بلاوکراوه‌ له
په‌پاوو پۆسته‌ره‌کانیش که‌میان نه‌کردوه‌ له‌وباره‌یه‌وه ... له‌ئه‌نجامی ئه‌مانه‌وه‌یه‌ چه‌نه‌ها
پرسیار لای گه‌نجان دروستبوه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌و گومانانه‌ وه‌لێن : بۆ؟ ئاخۆ ئه‌وانه‌ پاستن؟
ئهی پاستیه‌یه‌کان کامانه‌ن له‌ناو ئه‌م ته‌مومزه‌ی که‌ ئه‌یانه‌وێ پوناکی خواى پێ
خامۆش بکه‌ن؟

● له‌ گفتوگۆیه‌کى سه‌ر که‌نالیکی ئاسمانی که‌ دوو زانیان بۆ بانگه‌یه‌شتکردبوو
گومانیان ده‌رباره‌ی کۆیله‌و که‌نیزه‌ک وورۆژاند، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زاناكان به‌ته‌واوی خۆیانیان
بۆ بابته‌که‌ ئاماده‌ نه‌کردبوو، کۆتاییه‌که‌ی به‌تۆپه‌بوونی زاناكان ته‌واوبوو، یه‌کیکیان به‌

پیشکەشکارەکی ووت: ئەوە ئیسلامە وەرکەس پیتی پازی نییە سەری دای لەبەرد،
ئەوە ئاینی ئیمەیه و ئیمە ئاوا ئەمانەوێت.

● هەندێ پەراویش کە کەسی تایبەتمەند نەینوسیوە پەرچی گومانەکانیان
داوەتەو لە جیاتی ئەوێ گومانە کە هەلۆ شیتنەو زیاتر چەسپاندویانە، بۆنمونه:
گومانی ئەوێ کە خوا فەرمانی بە پێغەمبەر کردووە شتی بیرنەچیت و ئایەتی ﴿سُقْرٰتُكَ
فَلَا تَنْتَیْ﴾ (الأعلى)، ئەوێ محمد! ئیمە قورئانت لە ڕێگەی جویرەئیلەو بەسەردا
دەخویننەو، ئیتر هەرگیز بیرت ناچیت. ئەکەنە بەلگە بۆ گومانەکان! ئەو برادەرەش
لە رەدی گومانە کدا وتوێتی: {لا} کە ناهیهیە و فەرمان بە پێغەمبەر ئەکات بیری نەچی
کار بە قورئان بکات! ئەمە هەلەیه، ئەوێ راستە {لا} کە نافیەیه و نەفی ئەوێ ئەکات کە
پێغەمبەر ﷺ هیچی لەبەرچووبێت بەلگەی راستی ئەم ووتیە ئەوێ نەگەر لاکە
ناهیەبوایه فیعلهکی دواي ئەو مەجزوم ئەبوو بەمشێوەیهش فیعلی: تنسی ئەبوو
{ی} نەمایە.

● وەلامی هەلە و بەپەلە زیاتر تەمومژی گومانە کە ئالۆز دەکات و کەسی لادراو
ناهینیتەو بۆ لای راستییەکان و نایگەیهنیتە کەناری ئارامی.

دکتۆر نەبیل لوقا بە پیاوی بیروکەکی ئەم زانیارینامەیی هینایەنارا:

لە شایەتیە راستەکانی ئەم زانیارینامە ئەوێ کارێکی زانستیە و بڕایەکی مەسیحی
خۆشەویست و لیکۆلەری زانستی ووردەکار داواکردووە کە ناوی دکتۆر نەبیل لوقایە لە
کتێبیکیدا بەناوی: {عقربة محمد ﷺ بلا تعصب او مجاملة} لە و پەراوەیدا وتوێتی:
بەپێشەکردنی دۆژمناوەتی ئیسلام و هەلکەوتووەکانی کارێکی تازە نییە، بەلکو لەگەڵ
دەرکەوتنی ئیسلامەوێ تا ئیستە بەردەوامە، جیاوازی نییە لەسی سالی بانگەوازی
داخراوی مەکە و دواي هاتنە خوارەوێ وەحی بۆ سەر پێغەمبەر لەسالی ٦١٠ی زاینی

بۆ ۶۱۲ زیانی یان دواي ئاشکراکردنی بانگه‌وازه‌که هەر له‌وکاته‌وه ئیسلام پویه‌پوی ناشرینترین جۆری خراپه‌کاری بوه‌تان بوته‌وه، هه‌ریه‌مشیه‌یه توش نه‌بیته تا نه‌وکاته‌ی هه‌مووی بۆلای خوا نه‌گه‌په‌ته‌وه، په‌تغه‌مبه‌ری خوا هه‌رله‌سه‌ره‌تای ژیا‌نی په‌تغه‌مبه‌رایه‌تی مه‌که‌که‌وه مه‌دینه‌وه خراپه‌ی به‌رانبه‌رکراوه، له‌سوره‌تی (ص) دا هاتوه: ﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ وَقَالَ الْكٰفِرُونَ هٰذَا سِحْرٌ كَذٰبٌ ۝١﴾، بى‌باوه‌ره‌كان سه‌رانسوپما له‌وه‌ی كه بیدارکه‌ره‌وه‌یه‌ك له‌ خۆیان هاتوه‌ بۆیان و وتیان: ئاته‌مه جادوگه‌ریکی زۆر درۆزنه. ئیمه نه‌زانین كه دژایه‌تیکردنی په‌تغه‌مبه‌ر ته‌نها کاری ئه‌م‌پۆ نییه به‌لگو له‌سه‌ره‌تای سه‌ره‌ل‌دانی ئیسلام‌وه تا ئیسته‌وه له‌ناینده‌شدا هه‌ربه‌رده‌وام نه‌بیته بۆیه نابیت موسلمانان خۆیان بده‌نه ده‌ستی سۆز و هه‌لچونه‌كان و خۆپیشاندان و سوتاندنی بالۆی‌زخانه‌كان چونكه “به‌ماکانی ئیسلام دژی ئه‌م جۆره کارانه نه‌وه‌ستنه‌وه، ئیسلام فرمان نه‌کات له‌کاتی توانادا چاوپۆشی و لی‌بوردن هه‌بیته، به‌شیوه‌یه‌ك هه‌لو‌یست نه‌نوینن كه بیته‌وه‌ی بیانه‌ویت زیان به‌ خودی په‌یامه‌که‌یان بگه‌یه‌نن.

له‌سه‌ر موسلمانانه‌ پق به‌ پق وه‌لام نه‌ده‌نه‌وه چونكه به‌ ئامانج گرتنی ئیسلام و هه‌لکه‌وتوه‌کانی ناو ئیسلام بوته‌ ستراتیژییه‌کی نه‌گۆپ له‌لای پۆژئاوا له‌سه‌ر ئه‌ساسی پارچه‌ پارچه‌کردنی جیهانی ئیسلام و گومان خسته‌سه‌ر بیروباوه‌ر و په‌تغه‌مبه‌ره‌که‌یان.

نابیت موسلمانان بیانو بده‌نه ده‌ست دوژمنه‌کانیان و بینه یارمه‌تیده‌ر بۆ به‌دیته‌نای ئامانجه‌کانی ئه‌وان، چونكه چه‌ند لایه‌تی‌ك هه‌یه به‌تایبه‌ت - اللوی الصهیونی - له ئامانجه‌کانیتی دوژمنایه‌تی له‌نیوان جیهانی ئیسلامی و وولاته‌کانی پۆژئاوا و ئه‌مه‌ریکا دروست بکات، بۆیه نابیت وه‌لامی ئه‌و دژایه‌تییه‌ی پۆژئاوا به‌ کوشتار و ناگریه‌ردان و کوشتنی دبلۆماسییه‌كان بدریته‌وه چونكه ئه‌وه بۆخۆی ته‌له‌یه‌کی دانراوه بۆ پیوه‌کردنی ئیسلامییه‌كان و نابیت به‌پیتی خۆیان به‌ره‌و ته‌له‌که‌ بچن به‌لگو نه‌بیته گه‌ردنگیری

بڼه ماکانی ئیسلامبن و نابیت له و بڼه ما شارستانیانہی خویان لابدهن وهك له سورهتی نه حلدا نه فەرمویت: ﴿...وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ...﴾ (النحل) ، (بۆ هەندیکێ تر) و گفتو گۆو موجدە له به جوانترین شیوه (له گەل هەندیکێ تردا به تاییهتی خاوهن کتیبه کان) نابیت نه و په پراوانه ی له دژایه تی نه ماندا نه نوسریت دهستی به سه رابگیرئ چونکه موسلمان توانای په ددانه وهی هه موو نه وانه یان هه یه له پێگه ی میژوی ئیسلامی و قسه ی زانایان و له سه روی نه وانه شه وه له پێگه ی قورئان و سوننه ته وه .

هه موو نه مانه واملیدە کات بۆ چه نده مین جار پێشنیاریکه مه وه که کاریکریت بۆ دامه زانندنی چه ند سه نته ر و په یمانگایه ك له نه مریکا و له نه وروپا و پاشانیش له ده ول ته کانیه ر وهك سه نته ره ئیستشراقیه کان و ئامانج له م په یمانگا و سه نته رانه په ددانه وهی هه موو نه و درۆ و بۆهتانانه بیت که بۆ ئیسلام و په مزه کانی دروست نه کریت، له پێگه ی ئینته رنیت و قه له می پۆژنامه نوسان و په راوو خول و توێژینه وهی زانستی و کورپو کۆبونه وه کانه وه خه ریکی نه وکاره بن با سه ر هتا به دوو سه نته ر یه کێك له نه مریکا و نه ویتیش له نه وروپا ده ست پێیکه ی و به پاره ی زه کاتی موسلمانان پشتگیری له مه بکریت، من له نه وروپا به چاوی خۆم بینومه ده ول ته مه نده کانی عه ره ب و موسلمانان له ژیان له هۆلی قوما ر و مه یخواردنه وه به سه ر نه به ن! کامیان بۆ موسلمانان باشتره: به رگریکردن له ئیسلام و پێغه مبه ره که ی یان به فیرو دانی سامان له شتانیکی بیسوددا؟ ئایا لای موسلمان هه یج شتیکیتر هه یه له ئیسلام پێغه مبه ره که ی به نرختر بیت تا به رگری لێبکه ن؟! من له گەل نه وهی مه سیحیه کی نه رسۆده کسیم و تا ژیانم مابیت له سه ر دینه که ی خۆم به لام ئاماده م به بری ده هه زار دۆلار به شداریم بۆ دروستکردنی یه کێك له وه سه نته رانه چونکه با وه پم هه یه که ئاینیکی ئاسمانی وهك مه سیحیه ت با وه پری به خۆشه ویستی هه یه و ئیمه له میسر دا له گەل موسلمانان زیاتر له خۆشه ویستی و هاو پێیه تی و براهیه تی نه مان به سیته وه پێکه وه، نه وهی برا موسلمان ه که م ئازار نه دات من

ئازار ئەدات و بەپێچەوانەشەو، ھەر لەبەر ئەمەشبوو بابا شنۆدەى سێيەم دواى كۆنگرە پۆژنامەوانییەكەى لەسالى ۲۰۰۶دا بابای فاتیکان - بندكتى شەشەمى تاوانبار كرد كاتێك خراپە یكرد بەرابەر پێغەمبەر، چونكە ئەوێ بۆ برا مەسیحییەكان خراپە بۆ برا ئیسلامییەكانیش خراپە و ئەو ش بۆ برا ئیسلامییەكان خراپە بۆ برا مەسیحییەكانیش خراپە}.

چەند ھەولێكى جێى شایستە پێش ئەم زانیارینامە:

- سود وەرگیراوه لە کۆششی زانایانی کۆن و تازە بۆ وەلامدانەوێ گومانەکان.
- ھەروەھا سود وەرگیراوه لە کۆششی زانایان لە تەفسیرەکانی قورئان یان ھەر پەراوێك كە تايبەت بۆ پەردانەو نوێسرایت وەك: الرد على ابن الراوندى الملحد.. مشکل القرآن لابن قتيبة الدينوري.. التمهيد، اعجاز القرآن - لابی بكر الباقلانی.. تنزيه القرآن عن المطاعن، للقاضي عبدالجبار.. الرد الجميل للإمام ابی حامد الغزالی.
- لەم سەردەمە تازەشدا کۆمەڵێک کۆششی بەسود و باشی تاکە کەسێ یان کاری بەکۆمەڵ ھەبوو لەوانە: پەراوێ: {حقائق الاسلام وابطایل خصومه}، عەباس العقاد و پەراوێ {شبهات حول الاسلام، محمد قطب} و نوسینەکانی شیخ محمد غەزالی و دکتۆر عبدولعزیمی مەتەنی و مامۆستا محمد عەمارە و دکتۆر یوسف قەرزووی و زۆریتیش و ھەندی کاری بەکۆمەڵیش وەك ئەو مۆجەلەدەى كە مەجلیسی ئەلى بۆ کاروباری ئیسلامی دەریانکرد لە ژێر ناوێشانى {حقائق الاسلام فى مواجهه شبهات المشككين}
- لە فراوانبونى مەیدانى ھێرشەكە لەسەر نێت و پەراوو كە نالە ئاسمانییەكان وا پێویستی کرد کارێكى زانستیانهى تیرو تەسەل ئەنجام بدرێت كە ھەموو لایەنەكانى گومانەكان بگرتەو و کۆمەڵێك لە زانای تايبەتەند لەبوارە جۆرە جۆرەكان پێى ھەئسیت، لێرەو ھە بێرۆكەى ئەم زانیارینامە سەرچاوە یگرت.

• دواي كۆبونەوۈ لەگەل زانايانى تايپەتمەند و گفتوگۆ لەسەر بەرنامەي

زانيارنامەكە بەمشيۋە پيپرەوۈكەي دياريكرا

گومان كامەيە؟ (پيپرەي گومان) :

• ھەر بانگەشەو بوختان و تانە و گومانىك دروستبكرىت لەسەر پاستيەكان و بنەما

نەگزرەكانى ئيسلام.

بەپيى ئەم پيپەرە ھەموو جنيوو تۆمەتباركردن و زماندرىژيەك بە گومان

ئەژمارناكرىت، ھەرۈھا ھەموو پايۋچونە جياوازەكانى ئاۋ فيقھى ئيسلامى لەگەل ئەو

پەخنانەي كەلە موسلمانان ئەگيرىت يان ئەو پرسىيارە ئاينىيانەي ۈك پاپرسى ديارن،

تەنانەت ئەو تەفسىرو تينەگەيشتنە ھەلانەي كەھەيە بۆ ھەندى لەچەمك و پرسە

ئاينىيەكان، ئەمانە ھەموى لەكاتى پۆلىتئكردن و جياكردنەوۈي گومانەكان دەرھيتران.

بەرنامەي زانيارنامەكە لە ۈلامدانەوۈي گومانەكان:

ئەم زانيارنامە لەسەر بەنامەيەكى زانستى پشت بەستو بە گفتوگۆي بىرۆكەكان و

سورە لەسەر بەلگەي يەكلاكرە، ئەكرىت بەرنامەي شيۋازى ۈلامى گومانەكان

بەمشيۋە ديارىيەكەبن:

(۱) ديارىكردنى بىرۆكەي گومانەكە.

(۲) ديارىكردنى بىرۆكە يان بىرۆكەكانى ھەلۈەشاندنەوۈي گومانەكە.

(۳) دەستپىك بەبەرنامەي عەقلى بۆ ۈلامدانەوۈ چۈنكە ئەوانەي كە گومان ئەچنن

نۆربەيان باۈەرپان بە قورئان و سوننەت نىيە.

(۴) دواي بناغە عەقلىيەكە بە ۈلامەكانىترى نەقلى ئەبەستريتەوۈ بە

ناۋبەندى {ئەمە ئەوۈيە كە عاقلەكان لەسەرى كۆكن و لەگەل پيئىمايەكانى قورئان و

سوننەتيشدا يەكئەگرىتەوۈ ۈك چۆن.....}

(۵) پاشان بە كورتيەيەكى پوختكراۈەي ھەموو باسەكە كۆتايى پيئەھيئىن.

بەرنامەى دەرخستە و گەرانەوگان:

لەتایبەتمەندىيەكانى ئەم شاكارە بوونى دەرخەر و ناوەرۆك و تۆپىكى گەرانەوەى بابەتەكانە، ئەمىش لە پىگەى سى دەرخەرەو:

يەكەم: دارشتەيەكى دەرختى بۆ سەردىرى گومانەكان

لەم دەرختەيەدا سەردىرى گومانەكان بەشىوازىكى زانستيانە و مەنتىقيانە پىزىكراو و ھەرەك چۆن لەناوەرۆكى بەشەكانى زانىارىنامەكەدا ھاتو، ئامادەكردنى ئەم جۆرە لە دەرختە بۆ ئەو بەشى خويىنەر كاتى گەران مامەلە لەگەل خودى سەردىرەكاندا بىكات و بزانىت ھەر بەشى چەند گومانى لەخۆگرتو، ھەرەھا ئەو دەرخەرە دەرختىيەى كە ھەموو ناوئىشانى گومانەكانى ناو زانىارىنامەكەى لەخۆگرتو كە پىزىبەندى بۆكراو و ھە پىزىبەندى ناوەرۆكى بەشەكان بەشىو بەشىو بەشىو ژیوتەو ژیوتەو ھەرى گشتى گومانەكان پاشان ژمارەى ئەو گومانە لەبەشەكەيدا و بەناو نىشانەكەيەو و ژمارەى لاپەرەكەيشى دانراو.

دووەم: دەرختەيەكى بابەتيانە بۆ پرسەكان

ئەم دەرختەيە ھەموو ئەو پرسانە ئەگرىتەو كە لەزانىارىنامەكەدا چارەكراو بەشىو بەشىو كەسى گەريدە ئەتوانىت ھەموو پرسىك كە پەيوەندىدارىيت بە پرسەكانى ناو زانىنامەكە بدۆزىتەو كە كۆكراو ئەو لەژىر باسىكدا كە ناوئراو بە ووشەى دەرۆزە يان كۆكى بابەت يان كلىلى بابەت: { ديارترىن ووشەيە كە بابەتەكان ناوەرۆك و چەمكەكان لەخولگەيدا ئەسورپىنەو }، ووشەكانىش بە پىي پەگى ووشەكان پىزىكراو، بۆ نمونە بابەتى يەكخوابەرسى كەسى گەريدە ئەتوانىت لە پىتى واودا بۆى بگەرىت و بابەتى كۆشش لە پىتى جىمدا و بەشىو بەشىو ھەمانكات ژمارەى بەو بەشى ئەو بابەتەى تىدايە ھاتو و ژمارەى گومانەكە و ژمارەى پووى ھەلەشانەوەى گومانەكەيشى لەگەلدا ھاتو.

سىيەم: دەرختەيەكى بابەتيانە بۆ ئايەتەكانى قورئان:

ئەم دەرخستەيە جياوازه لە دەرخستەكانىتر تەنھا مەبەست لىي كۆكردنەوھى
 ئايەتەكات و ژمارەى ئايەت و سورەتەكان نىيە بەلكو بەدواداچونىشە بۆ ئەو ئايەتەنەى
 كە پەيوەندىدارن بە گومانەكە يان گومانىيان دەربارە دروست ئەكرىت و ئەووروزىنرىن،
 بىگومان ئامارە بە پرس و گومانەكە و شويىنى لەناو زانىارىنامەكەش ئەكرىت، بە
 خويىندەوھى ئەم دەرخستەيە لىكۆلەر ئەتوانىت هەموو گومان و پرسىك شارەزابىت كە
 پەيوەستن بە ئايەتەك يان چەند ئايەتەك يان پەيوەندىيان بەھەر سورەتەكەوھەبىت.

شێواز و ئاكارى گەپانەوھەكان:

لەكۆتايىدا دىيەسەر يەككىتەر لەتايىبەتمەندىيەكانى ئەم زانىارىنامەيە ئەويش ئاكارى
 ئەو گەپانەوھە تۆكمانەيە كە لە نىوان بابەتەكاندا هەيە كە كەسى لىكۆلەر شارەزا ئەبىت
 بە هەموو لايەكانى پرسەكە بەھۆى رىكخستنى گەپانەوھەكان بەخويىندەوھى زىادەكان و
 درىژكراوھەكان “ مەبەست بەمە ئاسانكارىيە بۆ خويىنەر كە ئەو پرسانەى پەيوەندىيان
 بەيەكەوھەبىت پىكەوھەگرىبەدات.

گەپانەوھەكان دابەشكراون بەسەر چوارچۆردا كە ئەمانەن:

- گەپانەوھە لە گومانىك بۆ گومانىك
- گەپانەوھە لە گومان بۆ پووەكانى بوچكردنەوھە
- گەپانەوھە لە پوو بۆ پوو
- گەپانەوھە لە پوو بۆ گومان

گەپانەوھەكانىش يەك شێوازى نەگۆرپيان بۆ ديارىكراوھە ئەويش:

لە فلانە پرس {عینوانى پرسەكە} فلانە پوو بخويىنە {ژمارەى پووەكە} لە فلانە
 گومان {ژمارەى گومانەكە} لە فلانە بەش {ژمارە و عینوانى بەشەكە}.

به‌نامه‌ی به‌لگه‌داری و دهره‌یتان له زانیاری‌نامه‌که‌دا:

سی‌جۆر به‌نامه‌ بۆ ئەم به‌لگه‌و دهره‌یتانه‌ هه‌یه‌:

۱/ به‌لگه‌ی ناوئاخنی: ئەمەش بوونی به‌لگه‌كانه‌ له‌ ناو خودی بابته‌كان و مه‌به‌ست

به‌مانه‌:

— هه‌یتانی ئایه‌ته‌كاني قورئانه‌ به‌ نوسینی ته‌نها ناوی سوره‌ته‌که‌ که‌ ئەگه‌ر ژماره‌ی ئایه‌ته‌که‌ له‌ گه‌ڵ ئایه‌ته‌که‌ هاتبوو ئه‌ویش به‌ پیتی چاپی مه‌دینه‌ له‌ بلاوکراوه‌ ئەلکترۆنییه‌که‌.

— نوسینی ژماره‌ی سه‌فه‌ر و ئینجیل و ژماره‌ی ئیسحاحه‌كان و ژماره‌ی برگه‌كان ئەنوسریت ئەگه‌ر له‌ کتییی پیروژ وه‌رگه‌رابوو ئه‌میش پشت به‌ستوو به‌ وه‌رگه‌ردراوه‌که‌ی فاندایک بوستانی که‌ وه‌رگه‌راوه‌ له‌ بنه‌ماکانی گۆرانییه‌ عیبری و یۆنانیه‌كان.

— به‌لگه‌دارکردنی ده‌ق و وه‌رگه‌راوه‌كان به‌یه‌کێک له‌ شتێوازه‌ ته‌قریرییه‌كان وه‌ک: ئەمه‌ پشت راست ئەکرێته‌وه‌ بۆ بۆچوونی فلان له‌ فلانه‌ په‌راویدا ئیتیر ناوی نوسه‌ر و ناوی په‌راوه‌که‌ش ئەنوسریت { له‌ په‌راوێزدا ئاماژه‌ بکریته‌ یان نا به‌ پیتی جۆری گوازاراوه‌که‌ }.

۲/ به‌لگه‌دارکردن له‌ په‌راوێزدا و ئەمانه‌ش له‌ خۆده‌گریته‌:

بیبیلۆگرافیی سهرچاوه‌که‌، به‌مشێوه‌ باس ئەکریت: ناوی په‌راو، ناوی نوسه‌ر، چاپه‌مه‌نی، شوێنی چاپه‌مه‌نی، ژماره‌ و سالی به‌ چاپ گه‌ياندن کۆچی و زاینی، ژماره‌ی لاپه‌ره‌، بوونی نۆوان به‌ سلاشیک.

ئەمه‌ له‌یه‌که‌م ناو هاتنی سهرچاوه‌که‌ پێره‌وه‌ئەکریت و پاشان ته‌نها ناوی نوسه‌ر و په‌راو ژماره‌ی لاپه‌ره‌ باس ئەکریت و ئیتیر به‌ پیتی جۆری سهرچاوه‌که‌ که‌مێک جیاوازی تیدا ده‌بیته‌ { په‌راو، گۆفار، نامه‌، پۆژنامه‌ }.

ته خريجي فرموده کانی پيغه مبه ر:

به نامه يه کی ورد و توکمه دانراوه بۆ ته خريجي فرموده و نه سهر، نه کريت

به نامه که له م چهند خاله دا کوکريتته وه:

- په پاو و بهش و ژماره ی فرموده که له په پاوه چاپراوه کانداناو ده هينريت.
- سهره تا پشت به فرموده کانی ناو سه حیحی بوخاری و موسليم ده به سترى.
- حوکمی فرموده که داده نريت پيش نه وه ی ته خرجه که ی بهينريت بۆ نه وه ی خوینهر و ليکولر به خيڙايی دلنيابن له حوکمی فرموده که.

○ حوکمی فرموده کان جگه له بوخاری و موسليم وهرده گيرى له نه و په پاوانه ی شيخ نه لبانی ته حقیقی کردوون وهك {سلسله صحيحه...} يان نه رنه ثوت له {صحيح ابن حبان و مسند احمد بن حنبل} يان هه يسه می له {مجمع الزوائد} يان زه هه بی له {التلخيص على مستدرک الحاكم} يان حسين سليم اسد له {سنن الدارمی و مسند ابی يعلى} يان شه وکانی له {نیل الاوطار} يان ثيبن حجر له {تلخيص الحبير}.

○ نه گه رانه وه بۆ لاوازه کان و نه گه ر لاوازيکيش هه بوو جيگره وه يه کی سه حیح يان نه و سه حیح ی هه مان واتای هه بيت.

- په پاوه کانيتری ته خرچ به پتي پريزه ندی کاتی ميژووييان کاریان له سهرکراوه.
- بوخاريش نه چيته نه و پريزه ندييه نه گه ر فرموده که له په پاوی {الادب المفرد} دا هاتبوو.

- پاوی به هينتر له بهرچاو نه گيرى.
- نه گه ر فرموده که زياتر له پاوييه کی هه بوو نه و له پيش فرموده که ناوی نه و پاوييه نه به ين که فرموده که مان ليوه رگرتوه و نه و ته خرجهش ناو ده هينين که تايبه ته به پاوی فرموده که.

○ دلنيا بوونه وه له وه ی که فرموده که تنها يه کجار له په پاوه که دا هاتوه.

○ هاتنی له دوو پهراودا به س بیت + حوکم.

○ پشت به ستن به له فزی هاتو نه گهر سه حیج بوو به واتاش لای به هیژتره که.

○ نه گهر ریوایه تی بوخاری هاتبو لای موسلیمیش به ریژه ی ۹۰٪ وهك واتای نه و

فرموده ی بوخاری بوو نه نوسین لای موسلیم به و واتایه هاتووه، مه گهر نه وه ی لای
بوخاری و موسلیمیش به هه مان واتا هاتیبت نه وکات ناوسین به و واتایه هاتووه، به لام
نه گهر فرموده که ی لای موسلیم جیاوازیو له وه ی که هیناومانه له کوتایی ته خریجه که
نه نوسین به م له فزه هاتووه.

۲/ به لکه دار کردنی بیبیلوگرافی:

له لیستی سه رچاوه کانی زانیارینامه که به م ریگه یه باسکراوه: {ناوی پهراو، ناوی
نوسر، چاپخانه، شوینی چاپ، سالی کوچی و زایینی، له گه ل ریزبه ندی نه بجه دی
سه رچاوه کان}.

قوناغه کانی جیبه جیکردنی زانیارینامه که:

نهم شاکاره به م قوناغانه دا تئیه ریووه:

(۱) قوناغی پلان و دانانی پیوهر و چوارچیوه بو پاراستنی پیره وی زانستیانه ی
زانیارینامه که و لانه دان له میانه پره وی و لژیکی گفتوگو و وه لامدانه وه ی جوان
به شیوه یه ک پیزی به رانبه ر و خوشویستنی خیر بو به رانبه ر پیرو بکریت.

(۲) قوناغی کۆکردنه وه ی گومانه کان له سه رچاوه جیاوازه کانی {نوسراو/ نیلیکترونی/
که نالی ناسمانی}

(۳) قوناغی پۆلینکردن {گشتی- ناوخوی - لاهه کی}

(۴) قوناغی کۆکردنه وه ی وه لامه کانی پیشوو کون و نوی و ناگاداریوون له کوششی
زانایان.

۵) قۇناغى ۋە لامدانە ۋە بەپىيى بەرنامە يەككى دىيارىكراۋ لە ژىر ناۋى- بەرنامە ي زانىيارىنامەكە بۇ ۋە لامدانە ۋە.

۶) چۈنە سەر كۆمبىيە تەرۋە ماھەنگى لە پىگە ئالى.

۷) پىچۈنە ۋە ۋوردىيىنى بەپىيى بەرنامە ۋە دىنپابونە ۋە لە بەلگە داربۈۋى گۈزراۋەكان ۋە يەكخستنى شىۋازى نوسىنەكە.

۸) پىچۈنە ۋە دۈبارە ۋە دانپىيانانى زانستىيانە ۋە لامەكان لە لايەن كۆمەلەك زانا مەريەكەيان لە تاييەتمەندى خۇيان.

۹) ئامادەكردنى دەر خستەكان بۇ ئايەتەكان ۋە فەرمۇدەكان ۋە پەرسە فەكرى ۋە ۋوشە سەرەككىيەكانى ناۋ زانىيارىنامەكە ۋە ئامادەكردنى گەپراۋە ۋە ناۋەپۆكەكان.

۱۰) پىچۈنە ۋە سىيەم، زانايانى بەناۋبانگ لە مەموۋ بۈارە جىاۋازەكان پىيى مەستان.

۱۱) ئامادەكردنى كۆتايى ۋە ناردنى بۇ چاپخانە.

ئەمانە ئەۋ قۇناغانەبۈۋن كە زانىيارىنامە پىدا تىپەپىۋە پىش ئەۋەي چاپ بىكرىت ۋە مەر قۇناغەش ۋوردەكارى چۆنىتى زىاترى مەبۈۋ.

پىرەۋى زانستىيانە زانىيارىنامەكە:

● شىۋازى ھىنانە ۋە بەلگە ۋە پىكە ۋە بەستنى بىرۆكەكان لە نوسىندا: لەگەل خۇلادان لە شىۋازى ۋوتار لەكاتى دانانى زانراۋەكان ۋە دۈركەۋتە ۋە لە ئاۋازى ھىرش ۋە تۈندى ۋە پەرچەكردار بۇ ئەۋەي ئەم كارە تاييەتمەندى زانستى ۋە لۆژىكى ۋە بىنەماي گەتۈگۈ ۋە ھىنانى بۆچۈنە جىاۋازەكان لە دەست نەدات ۋە لە دانپىيانراۋ خالە ھاۋبەشەكانە ۋە سەرچاۋە بىگرى ۋە ئەۋ پەرسىيارانە بورۇژىنرى كە بەلگە ئەۋان پىچەۋانە بىكاتەۋە، مەرۋەها دانپىيانانى كەسە بەۋىژدان ۋە داتا ۋە پوداۋە راستەكانى مېژۇ لەگەل دەقە ئايىنپەكان ئەھىنرىت... بەشىۋەيەك بىيانوۋ بىرپىت ۋە بانگەشەي گومانكاران مەرۋەشىنپىتەۋە.

• ميانه پړه‌وی بیر: هرکه سټک‌نهم زانیارینامه‌یه بخویننټه‌وه نابینى لایه‌نگیری بیریکى دیاریرکراو یان مه‌زه‌بیک یان پړه‌نگى هر بۆچونیکى تاییه‌تى پټوه دیاریت، به‌لکو پشک و به‌شى گه‌وره بۆ ميانه‌پړه‌وی هاوسه‌نگییه و نهم کاره بۆ هه‌موو میلله‌تى ئیسلامییه نه‌ک مولکى مه‌زه‌ب و لایه‌نیک به‌مشپوه‌یه پټوه‌رى به‌کلاکه‌ره‌وه‌ى کاره‌که هاوسه‌نگى و ميانه‌پړه‌وی و کۆده‌نگى زانایانى متمانه‌پټکراوه و لانه‌کراوه به‌لای بۆچونیک جینگى جیاوازی بټت یان بۆچونى ته‌نھا زانایه‌ک بټت به‌تاییه‌ت بابته‌کانى فیه‌قو بیروباوه‌ر که هه‌ندى به‌مه‌به‌ست حه‌ز به‌ ووروژاندنى نه‌که‌ن و لای که‌سانى ژیر شاراوه نییه، هه‌موو موسلمانیک هر هه‌ردیدگایه‌کى هه‌بټ له‌ناو نهم زانیارینامه‌یه‌دا شتانیک نه‌بینى که له‌گه‌ل خه‌لکیر هاوپايت له‌سهرى، هه‌روه‌ک چۆن زۆریه‌ى زانایانمان شایه‌تیاں بۆ نهم کاره داوه، نهم تاییه‌تمه‌ندییه جینگى ستایشه و هه‌مو خوینه‌ران به‌دیدگا و بۆچونه جیاوازه‌کان کۆده‌کاته‌وه له‌سهر به‌ککار.

نهم زانیارینامه‌ روو له‌کى ده‌کات؟:

- هه‌موو پیاوو ژنیکى موسلمانى گه‌نج و پۆشنبیران بۆیه پړه‌چاوى شیوازیکه ئاسانکراوه.
- ووتاریبژ و بانگخوازان به‌گشتى بۆنه‌وه‌ى وه‌ک سه‌رچاوه به‌کاربیتن نه‌گه‌ر داوايانلیکرا هه‌لۆیتى ئیسلام له‌گومانیک پوونکه‌نه‌وه.
- خاوه‌نى په‌راوه‌کانیترى ئاسمانى بۆ نه‌وه‌ى راستیه‌کان بخرټه به‌رده‌ستیاں.
- هه‌موو لیکۆله‌ریک که حه‌زیکات پوخته و راستى ئیسلامى بۆ پوون بټه‌وه دوور له‌وه‌ى پټوه‌ى لکاوه له‌بوختان و گومان.

بەشەكانى زانىارىنامەكە و ناونىشانى بەشەكان:

زانىارىنامەى پوونكرىنەوەى ئىسلام لە سى بەش پىكدىت: {قورئان، پىغەمبەر، سوننەت}

يەكەم/ قورئان

۱۱ بەرگە و بەھەموى ۱۹ بەشى لەخۆگرتووە لەگەڵ بەرگىك بۆ ناوھەپۆك و بەھ شىوھ رىزىبەندى بۆ كراوھ:

بەرگى يەكەم: بەشى يەكەم: ئەو گومانانەى قورئان خۆى وەلامى داوھتەوھ.
بەرگى دووھم: بەشى دووھم: ئەو گومانانەى ووتراوھ ھەلەى زمانەوانىيە لە قورئاندا.
بەرگى سىيەم: بەشى سىيەم: ئەو گومانانەى دەريارەى مېژووى ئىسلامىن، ۱/ پىش
ئىسلام، ئىسلامىيەتى ھاوھلان، كۆچەكانيان، جىھانىيونى ئىسلام و بلاوونەوھى،
جىنشىنى ئەبوېكر.

بەشى چوارەم: گوومانەكانى سەر مېژووى ئىسلامى: ۲/ جىنشىنى عومەر، فىتنە
گەرەكە، جىنشىنى ئەمەويىەكان، جىنشىنى عەباسىيەكان.

بەشى پىنجەم: گوومانەكان دەريارەى ياسا ژيارىيەكان لە ئىسلامدا
بەرگى چوارەم: بەشى شەشەم: گوومانەكان دەريارەى بىروياوھى ئىسلامى و
پرسەكانى يەكخواپەرستى ئلوهىيەت و ربوبىيەت و ئەسمائو سىفات.
بەشى ھەوتەم: گوومانەكات دەريارەى باوھى و دىندارى {باوھپەناديارەكان، قەزا و
قەدەر، كۆمەل و مەزھەبە فىكرىيەكان}.

بەرگى پىنجەم: بەشى ھەشتەم: گوومانەكان دەريارەى بەراوردى ئايىنەكان.
بەرگى شەشەم: بەشى نۆيەم: گوومانەكان دەريارەى پىغەمبەرەن لە ئادەمەوھ بۆ
موسا.

بەشى دەيەم: گومانەكان دەربارەى پېغەمبەران لە داودەوہ بۆ موحمەد سەلامى
خوایان لیبیت.

بەرگى حەوتەم: بەشى یازدە: گومانەكان دەربارەى پارىزراوى و تەواوى قورئان.
بەشى دواز دەيەم: گومانەكان دەربارەى پارىزراوى و تىروەسەلى قورئان.
بەرگى ھەشتەم: بەشى سیازدە: گومانەكان دەربارەى پەرستش و مامەلە داراییەكان
لە ئىسلامدا.

بەرگى نۆيەم: بەشى چواردە: گومانەكان دەربارەى پەيوەندیە نۆو دەولەتیەكان لە
ئىسلامدا {جیھاد، کۆیلايەتى، وکەنیزەك، پەيوەندى ئاشتیانە} .
بەشى یاز دەيەم: گومانەكان دەربارەى سیاسەتى سزا لە ئىسلامدا {حەدەكان، سزا،
تۆلە، نرخى خۆین، تەعزیرەكان} .

بەرگى دەيەم: بەشى شارزدە: گومانەكان دەربارەى پەسەنى شەریعەتى ئىسلام و
پاشکۆنەبوونی.

بەشى حەفدەيەم: گومانەكان دەربارەى مرونەتى شەریعەتى ئىسلام و گونجاوى بۆ
ھەموو کات و شوین و باروئوخیک.

بەرگى یاز دەيەم: بەشى ھەژدە: گومانەكان دەربارەى ژنان و مافیان لە ئىسلامدا.

بەشى نۆزدەيەم: گومانەكان دەربارەى حوکمەكانى خیزان لە ئىسلامدا.

بەرگى دواز دەيەم: بەشى بیستەم: ناوہ پۆك.

بەشى بیست و یەكەم ناوہ پۆك.

دووه/ پټغه مبهري ئيسلام:

۲ بەرگه و ۶ بەشه له گەل بەرگيکي ناوه پۆک و به مشيوه پريزبه ندي کراوه:
بەرگی يە کەم: بەشی يە کەم: گومانەکان دەربارەى ژيانى تاييەتى
پټغه مبهري {په چه له کي، له دايکبوني، ژيانى تاکه که سي}
بەشی دووه: گومانەکان دەربارەى په وشته کاني پټغه مبهري.
بەرگی دووه: بەشی سييه: گومانەکان دەربارەى بيروياوه پري پټغه مبهري، پاريزراوى
و موعجيزه کاني.

بەشی چواره: گومانەکان دەربارەى بانگه وازى پټغه مبهري و گهياندى وه حى.
بەرگی سييه: بەشی پينجه: گومانەکان دەربارەى پټغه مبهريايه تي پټغه مبهري و
په يوه ندى به خاوهن په پراوه کانيتر.

بەشی شه شه: گومانەکان دەربارەى حوکم و سياست و جيهادى پټغه مبهري.
بەرگی چواره: بەشی حوته م: ناوه پۆک.

سينه م/ سوننه ت

۷ بەرگه و ۱۲ بەشه له گەل بەرگيکي بۆ ناوه پۆک به م شيوه پريزکراوه:
بەرگی يە کەم: بەشی يە کەم: گومانەکان دەربارەى سه رچاوه و حوجييه تي سوننه
بەشی دووه: گومانەکان دەربارەى نوسينه وهى سوننه و بووني دانراو تيايدا.
بەرگی دووه: بەشی سييه: گومانەکان دەربارەى ياراني پټغه مبهري ﷺ / ۸ تانه دان له
ئه بو هوره يره .

بەشی چواره: گومانەکان دەربارەى ياراني پټغه مبهري ۲
بەرگی سييه: بەشی پينجه: گومانەکان دەربارەى پيشه وايان و پراويه کاني
فهرموده .

بەشى شەشەم: گومانەكان دەريارەى تۆمارەكانى سوننەت.

بەشى حەوتەم: گومانەكان دەريارەى پەرسەكانى سەنەد و مەتن

بەرگى چوارەم: بەشتى ھەشتەم: گومانەكان دەريارەى فەرمودەكانى بىرۈباوھ پ ۱ /

ئىلاھىيات

بەشى تۆيەم: گومانەكان دەريارەى فەرمودەى بىرۈباوھ پ ۲ / نبوات

بەرگى پىنجەم: بەشى دەيەم: گومانەكان دەريارەى فەرمودەى بىرۈباوھ پ ۳ /

سمعیيات

بەرگى شەشەم: بەشى يازدە: گومانەكان دەريارەى فىقھى ئىسلامى ۱ /

پەرسەشەكان.

بەرگى حەوتەم: بەشى دوازدە: گومانەكان دەريارەى فىقھى ئىسلامى ۲ / مامەلەكان و

چەند باسكىتەر.

بەرگى ھەشتەم: بەشى سىيازدە: ناوھ پۆك

بەشى چواردەيەم: ناوھ پۆك

لەخوا داواكارىن ئەم كارە بەسوود بىت و ئەوانەى كارياتىداكردوھ پاداشتى بەخىريان

بداتەوھ.

دەريارەى ئەم زانىارينامەيە وتراوھ:

ھەموو ئەوانەى پىياچوونەوھيان بۆ ئەم زانىارينامە كردوھ بۆچوونى خۆيان دەريارەى

نوسيوھ و قسەكانيان تەعبىر لە پاى خۆيان ئەكات:

* مامۆستا ئەلئەھمدى ئەبو ئەننور...وھزىرى پىشوى ئەوقاف ئەلئيت:

ئەم زانىارينامە كاريكى زانستيانەى بەبەرنامەيە و لەكاتى خۆيدا ھاتۆتەبوون، خوا

تەوفىقى ھەلسۆراوھكانى بدات و بىخاتە ترازى چاكەكانيانەوھ.

* ماموستا و دکتۆی / ئەحمەد عومەر هاشم.. ماموستای هەدیس و زانستەکانی و

سەرۆکی پیشوی زانکۆی ئەزھەر ئەنوسیت و ئەلیت:

ئەم زانیارینامەیە "پونکردنەوی ئیسلام.. وەلامدانەوی بوختان و گومانەکان" لە
بەهێزترین و گەرمترین پەوانترین زانیارینامەکانە کە زانیایەکی پایەدار و بانگخوازیکی
دڵسۆز و هاوڕێیەکی بەرپێز و خوشەویست شانیداوە ژیری ئەویش ماموستا و دکتۆری بەرپێز
موحەمەد داوودە خۆی گەورە پاداشتی بداتەو لەسەر ئەو کۆششە زانستیەیی بۆ
خزمەتی ئیسلام و قورئان و سوننەتی پیغمبەر.

بەراستی ئەمە کۆششێکە شایستەییە باس و ستایش بکەیت، چونکە بێگومان لە
گەورەترین و بەهێزترین زانیارینامەکانە، مۆرکیکی زانستی وورد و لایەنێکی ئایینی قوڵی
لەخۆگرتووە کە لەویدا کەس پیشی نەکەوتووە.

ئەم زانیارینامەیە خەریکە بۆ ئێمە گەر هەموو ئەبیت زۆرینەی گومانەکانی
لەخۆگرتووە، بەو لایەکی کە کەڵاکەرەو و زۆر نایاب، هەموو ئەو راستیانەی پونکردۆتەو
کە کاری سەرخستنی ئایینی خوا ئەکەن، سنوور قاغەی فەرمودەش ئەپارێزێت لە
گومانەکان و هەموو ئەو تانەو بوختانانەی لەسەر لائەبات کە خاوەن ئارەزو
سەرکەشەکان و دۆژمنەکانی سوننەتی پیغمبەر و ئەوانەی لەسەر پێچەکە ئەوان
دروستیانکردووە.

هەلسۆراوانی ئەم زانیارینامە ئەم ووتەیان لەسەر ئەنەخشیت کە ئەلیت: ئەم زانستە
باشترینی ناو هەموو بەرەیک هەلیئەگرن، لادانی توند ئازۆکان و بەدین زانراوی بەتالەکان
و پاقەتی نەفامەکانی لەسەر لادەبەن.

ئەم زانیارینامە بە بەرنامەیەکی تازەو هاتووە، هەموو بوارە زانستیەکانی
لەخۆگرتووە، لەهەموو لای و بەشەکانی ئایینیدا لیکۆلینەوی تیروتەسەلی کردووە،
بەشیوەیەکی سەرچ پاكیش کە لە داھێنان و گشتگیریدا پیشی نەدراوەتەو.

ئەم زانیارنامە لە کاتی هەستیاردادا لە دایکبوو لە کاتی وەرچەرخاننیکى مەترسیداردادا کە میلەتە ئیمەى پێدا تێپەر ئەبێت، سەر دەمى دێندەترین هێرشەکانە بۆ سەر ئاینى خوا و قورئان و پێغەمبەرە کەى.

ئەم هێرشانە بە چەندەها پێگا و هۆکاری جۆراوجۆرەو، بێنراو و نوسراو، هەموو بوارەکانى زانستیشى گرتۆتەو، وەك سوپایەکی بێشمارە کە هەموو کات و شوێنیکى گرتیبێت و بیهوێت تەپو ووشك پێکەو بەسووتێنێت.

ویستی خۆى گەورە وابوو کۆمەڵێک دیاریبکات بۆ بەرگری لە دین و قورئان و پێغەمبەرە کەى کە بەرپەرچى دەستدریژیەکان بەدەنەو، ویستی وابوو ئەم زانیارنامە بێتەبوون وەك بەرگریکاریکی لێهاتوو سەرکەوتنى تەواوى پێنمایەکانى خواو فەرمودەکانى پێغەمبەر و زانستەکانى ئیسلام دەستەبەر بکات.

ئەم زانیارنامەى پێى راگەیاندىن ئەوێ پێغەمبەر بۆى هیناوين هەموى وەرگرین و وازبێنن لەوێ کە لێمانى قەدەغە کردووە ﴿... وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٧﴾ (الحشر)، ئێوەدا نەبێت، جا ئەوێ پێغەمبەر ﷺ پێى بەخشیوون وەرى بگرن، هەر فەرمانیکى پێدان بەگوێى بکەن، قەدەغەى هەر شتیکى لى کردن مەیکەن، لە خوا بترسن، چونکە بەپاسنى خوا بەتوندى تۆلە دەسێنێت.

پێغەمبەر درودى خۆى لەسەر بێت خۆى پێویستى دەستگرتنى شوێنکەوتوانى پونکردۆتەو بە سوننەتەکانى خۆى و خەلیفە راشیدە کامەو و فەرمویهتە: {لەناو ئێوەدا شتانیکم جێهێشتووە ئەگەر دەستیان پێوە بگرن هەرگیز دواى من پێوون نابن، قورئان و سوننەتەکانم^{١٢}} لێرەدا پونیکردۆتەو دەستگرتن بە قورئان و سوننەتەو مایەى پزگاربونە ئە گومپایى و لەدین دەرچوونى دیار و نادیار.

١٢- أخرجه الحاكم فى مستدرکه، كتاب العلم، رقم/٣١٩ وصححه

له گه وړه ترين وینه کانی بهرگریکردن له ئیسلام و قورئان و سوننه تهم زانیارینامه
که وړه یه که به هق دریای زانیارینامه یه کی جیهانییه، ناهق پهرچ نه کاته وه و به تالی
نه کاته وه، هه قیش بلند و بهرزه کاته وه، چونکه تهنه هق شایسته ی شوینکه وتنه،
خوا ی گه وړه به هه مو خیریک پاداشتی به پیز دکتور محمد داوود بداته وه که بهم شاکاره
ئیسلامیه میژویه هه ستاوه، خواش یارویا وړه بۆ گیشتن به خیره کان.

ماموستاو دکتور/ که مال بیشر... ئه مینداری گشتی کورپه ندی زمانه وانی زانستی
عه ربی و جیگری سه روکی کورپه ندی زمانی عه ربی له قاهره و ماموستای زانستی
زمان له کولیجی دارولعلوم. زانکوی قاهره:

له م سهرده مه دا قورئان توشی هیرشیکی دپندانه بۆته وه، بۆ پیکانی مه ستیش
چهنده ها هۆکاری گرتوته بهر، هر له په روی نوسراو وپیگه ئه لیکترونییه کانه وه تا گرتنی
کۆپو سیمینار و گونگره و بلاوکردنه وه ی سیدی تۆمارکراو و جگه له مانه ش..

له ننیوان ئه و گومانانه ی وروژاندویانه گومانی زمانه وانییه له هه ندی مه سه له ی زمانه وانی
ناو قورئانی پیروژ نه وه ی که لای هه ندی شاره ویه و که وتونه ته ناو وه همیک که ئه وانه
که یاندوته حوکمی ناراست، لیږه وه پیویست بوو له سه ر زانایانی زانسته قورئانییه کان له و
بانگه شانه پابمینن و پوی راستیه کان ده ربخه ن.

له نوسین و پریزه ندی گومانه کان“ حاله تی پۆشنبیران له خوینه ری ئه م زانیارینامه یه
به هه ند وهرگیراوه، به پپی پریزه ندی ثایه ت و سوره ته کان پیکخواه بۆ نه وه ی ئاسانکاری
بۆ زانستخوازه کان بکات کاتیک ئه یانه ویت به دوا ی وه لامی گومانه کاند بگه پین، هر بۆ ئه م
مه به سه ته واما ن به باش زانی بۆ هر گومانیک وه لامیک سهر به خۆ بنوسین و له وانه شه ئه م
پیکاره هه سستی بوونی دوباره بونه وه بدات به تاییه ت له ویا به تانه ی که په یوه ندیان له نیواندا
هه یه .

هەندى پايان وابوو بە شىوازىكىتر چاره بکرايه هەروەك چۆن كۆپى شىرىنمان
 موحهەد داود لە پەراوى {کمال اللغة القرانية بين حقائق الاعجاز و اوهام
 الخصوم} ^{١٤} پێپەوى کردبوو، بە شىوێهەك دياردەکانى زمانەوانى پۆلین بکرىن و
 هەركۆمەلەى لەژێر بەشى تايبەت بەخۆى وەلام بدريئەوه تا كورتتربکريئەوه و
 لەدوبارەبۆنەوهش پزگارمان بێت.

هەرچۆنێك بێت ناسانکاری کراوه بۆ خۆیتەر بەهۆى پزىبەندى گومانەکان بەپێى
 پزىبەندى ئایەت و سورەتەکانى ناو قورئان.

من خۆم پیاچونەوهیهكى ووردمکردوه بۆ ئەم شاکاره‌ی بەردەستتان تا بەمشێوه
 لەنگەرى گرتوه بەو هیوايه‌ی مەبەستى خۆى بپیکێت و بەس بێت بۆ هەلۆه‌شانه‌وه و
 سرپنەوه‌ی گومان لە عەقلى ئەوانه‌ی وه‌ه‌مێکیان بۆ دروستبوه، هەندىجارىش تیکەلە بە
 نامازەکانى زمان پاراوى و پەوانبێژى.

لەکۆتاییدا ئەتێم ئەم کاره‌ شاکارێكى زانستى زۆر باشه‌ گشت کەسێک وکەسانى
 تايبەتمەندیش لێى سودمەند ئەبن. تەنها خواش تەوفیق ئەدات.

* مامۆستا و دکتۆر مەحمود محمد عماره ... مامۆستای زانکۆى ئەزه‌ر، دەرپارەى
 زانیارینامەى "پونکردنەوه‌ی ئیسلام.. وه‌لامدانەوه‌ی بوختان و گومانەکان"
 نوسیویه‌تى:

لواى تەواوبوون لەخویندنه‌وه‌ی بەشێک لە زانیارینامەکە بەمشێوه‌یه‌ پرای خۆم تۆمار
 ئەکەم:

یه‌کەم: کۆششێکی ستایشکراو و بەپاداشت ئەبێت بەویستى خوا، لەپشتى ئەم کاره‌وه
 غێره‌تیکى جوان هەیه‌ بۆ ئیسلام و پێغه‌مبەرەکه‌ى.

١٤- نامۆزگاریشمکردون ئەم پەراوه‌ بەکورتى لە کۆتایی ئەم بەشەدا دابنرێت

دوهم: ئهوانه ئى ئى گومانانە ئىخەنە ناوخەك بەدوای وەلامدا ناگەپىن بەلام
كۆمەلىكى فراوان لەخەك هەن هەنگاوىك دىن و هەنگاوىك ئىگەپىنەو و ئهوانە سودى
لىوهرئەگرن و دىنە ناو ئىسلام، هەيە لەناو ئىماندارانىشدا لەوانەيە ئىو گومانانە كاريان
تىبكات ئىم زانىارنامەيە ئاگاداركردەو وەيە بۆ ئهوانە.

سپىيەم: دەرگاوانەكانى ئىم هيرشە بەمەرامە باوهرپيان بە قورئان و سوننەت نىيە،
بۆيە پىئويست بوو شتىك هەبىت متمانە بوون بەقورئان و سوننەتى پىغەمبەر بچەسپىتى
و جەختى لىبكاتەو، ئىو وەي كە زانايانمان بەهەق بۆي تىكوشاون و كاريكىانكردو
بواری پەرچدانەو و نەبىت و پشتگيريشى لىكراو وەك ئىو وەي ئىمە دانپيانانى بۆ
ئەكەين و تەنها خوا يارو ياوهرە.

* مامۆستا و دكتور / محمد غەنيم غەنايم... مامۆستا و سەرۆك بەشى پيشووى
شەرىعەتى ئىسلامى لە كۆلىجى دارولعلوم زانكۆى قاھىرە نوسىو يەتى:
بەشى شەشەمى زانىارنامەي پونكردەو و ئىسلام پياچونەو و بۆ كرد و موتالامكر
بىنيم كاريكى زانستى گەرەيە و پشت بەبەلگە و شىكارى ئىبەستى، بىرۆكەكانى بە
سانايى و ئاسانى ئىخاتەرپو، لەسەرچاوەكانەو ووتەكان بەلگەدار ئەكات.

زۆر دەگەمەن نەبىت هەلەم نەبىنى چونكە پيش منيش پياچونەو و بۆكرابو و ئەمەش
بەلگەيە لەسەر گرنگيدان بەم شاكارە، من زۆر سوپاسى سەرپەرشتيارەكانى ئىم كارە
ئەكەم بەتايبەت مامۆستا و دكتور محمد داود و هەموو هاوكارەكانى نزاي بەردەوامى و
سەرکەوتنيان بۆ ئەكەم.

* مامۆستا و دكتور / عبدولحميد مەدكور... مامۆستا و سەرۆك بەشى پيشووى
فەلسەفەى ئىسلامى لە كۆلىجى دارولعلوم زانكۆى قاھىرە، ئەندامى كۆريەندى زمانى
عەرەبى لە قاھىرە: بەنوسين ووتى:

ئەم زانىيارىنامە " پونكردنەوھى ئىسلام.. وەلامدانەوھى بوختان و گومانەكان "

م موتالاکرد خوشحالىکردم چونكە كۆمەلەك تاييەتمەندىم تىدا بىنى كە نرخ و گرنكى بەرز ئەكاتەوھ لەوانە:

گەپانىكى وورد بەدوای ئەو گومانانەى كە ووروژىنەرى ھەيە پاشان ئەو كۆششە زانستىيانەش كە وەلامى پىدراوھتەوھ بەشىۋەك پوچەلىكردنەتەوھ وھەقىقەتى قورئانىش دەربارەيان پوون ئەكاتەوھ، لەگەل ئەمانەشدا رىكارى عەقلى و لۆژىكىشى بۆ وەلامدانەوھ بەكارھىناوھ، بەوشىۋەى كە لەبەلگەكانى قورئاندا ديارە، ئەوھى كە ھەندىك وائەزانن بەلگەكانى قورئان تەنھا بەلگەى شەرعىن، و نازانن كە بەلگەى شەرعى عەقلىن، بىيانوى ئىسلامن بۆ ھەموو سەردەمىك و بۆ ھەموو تاكىك.

پاشان راستىيەكانى قورئان بەزمانىكى پاراوى وورد پىشكەش ئەكات و لەگەل ئەمەشدا پوون و پەوانە تواناى زياترى ئەداتى بۆ قەناعەت پىكردنى بەرانبەر.

لەگەل ھەموو ئەمانەشدا جەماوھرىكى فراوان لەخوینەران ئەدوینى، بەبونى بەلگەكانىشى تواناى پازىكردنى زانايان و لىكۆلرەكانى ھەيە، بەبونى ئاسانى و سانايى زانىارىيەكانىشى تواناى دواندى پۆشنىبرانى ناتاييەتمەندىشى ھەيە بى گرى و گرانى.

لەخوا ئەپارتمەوھ ئەوانەى ھەلسوڤىنەرى ئەم كارەبون، نوسەر و سەرپرشتىكارەكانى ھەمويان پاداشت بداتەوھ لەسەر ئەم كۆششە چاك و پىرۆزە، لىيان وەرگىت و بىخاتە ترازوى چاكەكانىيان لەو پۆزەى پىتى ئەگەنەوھ، بەراستى راستىيەكانى ئىسلاميان بەخەلك گەياندوھ و لادانى توندناژۆكان و تەلەكەى فەللبازانىيان گومانى خانەگومانەكانىيان ھەلوھشانندەوھ، سوپاس بۆ خوا و پاشان بۆ ئەوانىش خوا زياتر تەوفىقيان بدا خواى گەورە بىسەر و نزىكە.

*مامۆستا و دكتور/ عەبدولفەتاح ئەبولفەتوح ئىبراھىم.. مامۆستا و سەرۆك بەشى
بەنەماكانى زمان لە كۆلچى دىراساتى ئىسلامى و عەرەبى كچان لە زانكۆى ئەزھەر:
ئەنوسى و ئەلىت:

دواى بىنىنى زانىارىنامەى بەنرخ" پونكردەنەوہى ئىسلام.. وەلامدانەوہى بوختان و
گومانەكان" ئەنوسم:

پونبويەوہ ئەمە كارىكى زانستى چاكى پىنگەيشتووه، ئەوانەى پىنى ھەستاوان
وليكۆلەرەكانىش پەنجىكى پاكى جىاوازى دلسۆزانەيانداوہ، لەخوا داواكارىن بىخاتە
ترازوى چاكەكانىان، كاتىك بەدواى ئەوگومانانە كەوتون كە پوونەكاتە تەواوى و
پارىزراوى قورئان، بەبەلگەى درەوشاوہ بەلگەنەويستى وپوون ھەموو گومانەكانىان
لەگۆرنا، بە وەلامدانەوہىكى زانستى و بىيانوپر دائەنرئىت بۆ خانەگومان و داخ لەدلەكان،
ئەوانەى گەرەبى و جوانى و تەواوى زمانى قورئان ناناسن، ئەنەزانن نەدەركى ئىعجازى
زمانەوانى قورئان ئەكەن كە خوا ئالىنگارى مەرۆف و جنۆكەى پىنەكات و كەسىش
نەيتوانيوہ وئەنى سورەتىكى بئىتت.

ئەم زانىارىنامە بەزمانىكى پاراوى ووردى پەوانى عەرەبى نوسراوہ لە ئاستىكى
بەرزدايە كەلەگەل چاكى ئامانج و بەرىزى ئەنجام و گەرەبى مەبەستەكەدا ئەگونجىت
خوای گەرە باشترىن پاداشتى ھەموو ئەوانەباتەوہ كە بەشداربون لەم كارە
پەرۆزەدا، تەنھا خوا يارو ياوەرە و پىنمونى ئەكات بۆ پاسترىن پى.

*مامۆستا و دكتور/ محمد موتەوہلى مەنسور.. مامۆستای زمانى عەرەبى لەكۆلچى
زمانى عەرەبى زانكۆى ئەزھەر، بەنوسىن و ئەلىت:

لەوكاتەى دوزمن كەلپەكانى دەرختوہ و تانەوتەشەر لە قورئان ئەدات كە
سەرچاوہى ھىز و پىزى ئەم ئوممەتەيە، ئەم زانىارىنامەيە كە كۆمەلێك براى بەرپىز
غیرەتيان بۆ دینەكەيان ھانىدان وەلامى ئەو گومانانە بدەنەوہ بەوہلامىكى زانستیانەى

پشتبەستو بە بەلگەى عەقلى و نەقلى بەشێوەیەك گومانەكان بەتەواوى پوچەلكەنەوه،
هۆكار و لاوازییەكان دیارى بكەن بى زیادەپۆیى و ستم، بى ھێرشکردنەسەر بىرى
بەرانبەر، ئائەمەيە ئەو بەرنامەيەى قورئان فىرى کردوین وەك خوا ئەفرمویت: {النحل
/ ادع الى سبيل}

بەبۆچونی من ئەم کارە زانستیه ھەمەلایەنە لە شاكارە پێشەنگەکانى ئەم بوارەيە و
ئەوہى جیاوازی پێئەدات کۆکردنەوہى ھەموو گومانە پرش و بلاوہکانە لە دوتویى ئەم
شاکارەدا، ھەرۆھەا بە شێوازیكى ئاسان و زمانیکى نەرم وەلامدراونەتەوہ.
لەخوا داواکارم ھەموو ئەوانە بەمکارە ھەستاون بەباشترین پاداشت بداتەوہ و بەسود
بیت و لە ترازوی چاکەکانماندا بیت لە پۆزى ھەستانەوہمان {یوم يقوم الناس لرب
العالمین} المطففین

* مامۆستا و دکتۆر/ عەبدولمەجید محمود عەبدولمەجید مامۆستای بەشى شەریعەتى
ئىسلامى لە کۆلیجى دارولعلوم زانکۆى قاھیرە، ئەنوسیت و ئەلئیت:

رپۆرتیک دەربارەى بەشى گومانەكان لەسەر سەرچاوەبوونی سوننەت و بەبەلگە
سەیرکردنى لەناو زانیارینامەى "پونکردنەوہى ئىسلام... وەلامدانەوہى بوختان و
گومانەكان" ئەم بەشە لە زانیارینامەكە پیاچونەوہم بۆکرد، ئەو ھەستە دلخۆشیکردم كە
بینیم کۆششیکى گەرە کراره لە کۆکردنەوہ و پۆلینکردن و دەرھێنان، گرنگییەكى
زۆرى پێدراوہ كە پالئەرە ئەخلاقی ئایینى و زانستى و نەفسیەكانى پشت ئەم
زانیارینامەيە دەرئەخات و شایستەى ئەوہیە شوینی خۆى لەناو زانیارینامە بالاكاندا
بكاتەوہ.

سوپاسى خۆم ئاراستەى ئەو كەسانە ئەكەم گرنگیان بەم کارە داوہ لەخواش
ئەپاریمەوہ كە مەستەكانیان بپێکن و ھەولەكانیان پیرۆز بكات و بیخاتە ترازوی کردەوہ
چاکەكانیان لە خویندنەوہم بۆ ئەم بەشە تەنھا چەند ھەلەيەكى زۆر كەم دۆزییەوہ و
راستەمکردنەوہ.

*مامۆستا و دکتۆر/ ئەحمەد یوسف سولەیمان... مامۆستا و سەرۆک بەشی پێشوی

شەریعەتی ئیسلامی لە کۆلیجی داروعلوم - زانکۆی قاھیرە، بەنوسین ئەلئیت:

بەشی دوازدەمی زانیارینامەی "پونکردنەوێ ئیسلام... وەلامدانەوێ بوختان و گومانەکان" ەم خۆیندەوێ بەناونیشانی: گومانەکان دەربارەی تەواوی و پارێزراوی قورئان، ە ئەم بەشە لەهەشتاودوو گومان پیکهاتوێ نوسەرەکانی بە بێلایەنە و بابەتیانە نوسیویانە و وەلامەکانیان ئەو کەسانە پازی و تیرنەکات کە بەدوای راستیدا ئەگەرین، ئەم وەلامانە لەئاستیکی بەرزى دارپشتن و پونی و گشتگیری لە بەلگە و بابەتدا خۆی ئەبینیتەوێ، لەسەروی ئەمانەشەوێ پزیزەندی و کورتبیری و دریزبوونەوێ بەگونجایی پیکهاتەوێ گرێداوێ و لەگەڵ گەرانەوێش بۆ سەرچاوێ ئەسڵیەکان، کە سەرچاوێ کان کۆن و نوێشیان تێداوە.

پام وایە بەتەواوینی ئەم زانیارینامە کەلێنیکى زۆر گەورەى کتیبخانەى ئیسلامى ئەم سەردەمە پڕنەکاتەوێ

و توینیتی گەنجەکانمان پاراو ئەکات، یارمەتی ئەدات بۆ پاراستنی بیروباوەرەکەى و زیاتر وابەستەى ئاینەکەى ئەکات.

*مامۆستا و دکتۆر/ محمد صالح توفیق... مامۆستای زانستی زمانى بەراوردکاری و پاگرى کۆلیجى داروعلوم - زانکۆى قاھیرە، بەنوسین ئەلئیت:

زانیارینامەی "پونکردنەوێ ئیسلام... وەلامدانەوێ گومان و بوختانەکان" بەرنامەیکى زانستى تەندروستى لەخۆگرتوێ لەهەلەى تایپ و زمانەوانیش بەدورە، زۆر دەگەن نەبێت و ئەویشمان راستکردۆتەوێ، وپیاچونەوێش بە بەراوردکاریەکان و ئەوێش کە پەيوەندى بەعەھدى قەدىمەوێ ھەيە ھەلەکانى راستکراونەتەوێ، خواى گەورەش یاروواوەرە.

*مامۆستاو دكتور/ محمد ئىبراھىم شەرىف... مامۆستا و سەرۆك بەشى پېشىوى

بەشى شەرىعتى ئىسلامى لە كۆلىجى دارولعلوم زانكۆى قاھىرە، بەنوسىن ئەلىت:
زانبارىنامەى " پونكرىنەوہى ئىسلام.. وەلامدانەوہى بوختان و گومانەكان " زۆر
كارىكى گەرەپە لەولايەنەى تۆپى ناوہتەوہى بۆ ھەمووئە و پشيوپپانەى كە داخ
لەدلەكانى ئىسلام دروستىنەكەن و پوى ھەمويان و ئاژاوەكانيانى دەرختوہ، بەگيانىكى
بەرز و بەسۆزەوہى بەبەرنامەپەكى زانستيانەى بەلگەدارەوہ، لەگەل شىكارىپەكى گونجاو
بۆ گشت پۆشنېبران لەلايەك و لەلايەكىتر ئەم جۆرە لەكار وەلامى وىستى موسلمانان
بەگشتى ئەداتەوہ.

ئەمەكارىكە جىگەى ستايشە و ئەوانەى پىى ھەستاون شاىستەى پىزو پاداشتى
دونىاو قىامەتن.

*مامۆستاو دكتور/ يوسرى ئەحمەد زىدان... بريكارى كۆلىجى دارولعلوم بۆ خویندىنى
بالا. زانكۆى قاھىرە، بەنوسىن ئەلىت:

زانبارىنامەى " پونكرىنەوہى ئىسلام.. وەلامدانەوہى بوختان و گومانەكان "
شاىستەى پىزو خویندىنەوہى و ەەرگرتنە، چەندەھا بىرۆكەى لارو و گومانى نابەجى كە
دوژمنانى ئىسلام بازارپى بۆ گەرم ئەكەن و ھەندى لەموسلمانانىش بەنەزانى شوپىنى
كەوتون و كەوتونەتە ژىر كارىگەرى پاگەياندى دژ بە ئىسلامى پاست و دروست، لەوانە:
ئەو گومانانەى دەربارەى جىنشىنى ئەبوبەكر خاى لى پازى بىت ئەووروزىترى ھەرەھا
دەربارەى پەيماندانى عەلى كورى ئەبوتالىب بە ئەبوبەكر خوا لىيان پازى بىت و جگە
لەمانەش.

ئەم زانبارىنامە زانستىپە، تەواو لەكاتى خۆیدا ھات بۆ ئەوہى وەلامى ھەموو
پرسىارەكان بەداتەوہ كە دەربارەى ئىسلام و مېژوہەكى ئەكرىت بە تەواوى بى لايەنپانە
و بابەتيانە بۆئەوہى ھەموو ناخالىبون و شاراوہەك دەربارەى مېژوو مەسەلەكان

بزانریت، هه موو گومانیک به به لگه ی عه قلی و نه قلی بیانوی بپریت و هه لوه شیته وه، ئای
موسلمانان چهنده پتیوستان به بونی ئەم زانیارینامه و خویندنه وه ی هه یه .

خوا پاداشتی زۆری هه لسه پینه رانی ئەم زانیارینامه یه بداته وه و هه موو ئەوانه ش
به شداریان تیدا کردوه، خوا پاداشتی به رگریکردنیان له م ئیسلامه بداته وه و پاداشتیان
بداته وه له سه ره لمانینی پوی درۆ بوختان و لادانی فیکری نیازگلاوه کان.

* مامۆستا و دکتۆر/ حوسه ین سه موره ... مامۆستا و سه رۆک به شی شه ریعه تی
ئیسلامی له کۆلجی دارولعلوم - زانکۆی قاهیره، به نویسن ئەلیت:

زانیارینامه ی " پونکردنه وه ی ئیسلام .. وه لامدانه وه ی بوختان و گومانه کان " من
پیاچونه وه م بۆ ئەو گومانانه کرد که ده رباره ی پیگه ی ئافره ت له ئیسلامدا، هه روه ها
ئەو گومانانه ی ده رباره ی عیباده ته کانی ئیسلامن. ئەم گومانانه به شیوه یه کی بابه تیانه و
زانستیانه چاره کراون و پێگای زانستخوازان پوناک ئەکاته وه، بانگه شه ی خاوه ن
مه رامه کانیش به تال ئەکاته وه له موسلمانان و جگه له موسلمانه کانیش ئەوانه ی شه یتان
لیانی تیکه لکردوه .

زانیارینامه که شاکاریکی زانستی گرنگه له بواره که ی خۆیدا، توێژه ری جیاواز و
به توانا پێی هه ستاون، هه موو ئەو گومانانه ی که ده رباره ی پیگه ی ئافره ت و
په رسته شه کان ئەو ورۆژینری هه لوه شاهه ته وه، خوا پاداشتی خیری هه موو ئەو به پێزان
بداته وه که به مکاره هه ستاون، چونکه میللته که مان زۆر پتیوستانی به مجۆره کارانه یه، له
به نرخی بابته و ئاسانی پیکار و به لگه دار بونه که یدا.

له خوا داواکارم پاداشتی به خیری هه لسه پینه رانی ئەم زانیارینامه بداته وه و بیخاته
سه ر ترازوی چاکه کانیا و کارچاکیکی نه پراوه ش بیت بۆ دوا ی خۆیان، ته نها خوا ته وفیق
ئەدات.

* مامۆستا و دکتۆر / ئەحمەد قوشتی عەبدولرەحیم... مامۆستای فەلسەفەی ئیسلامی

یاریدەدەر لە کۆلیجی داروعلووم - زانکۆی قاھیرە، ئەنوسیت و ئەلیت:

موتالای ئەم شاکارە " پونکردنەوێ ئیسلام.. وەلامدانەوێ بوختان و گومانەکان" م کرد کە لە کاتی خۆیدا هات، لەمکاتەدا هێرشى بێویژدانانە بۆسەر ئیسلام توندتر بوو، بیروباوەڕ و شەریعت و پێڕەویشی گرتۆتەو، توتییەکانیش زۆربوون ئەوانەى ئەلێنەو، نەزانستیان هەیه نەپەوشت، ئەم کارە هات کە لێتێکی فراوانی پێکێردەو، بۆ ئەوێ تۆشوو بداتە هەموو خۆتەرێکی پۆشنبیری بەویژدان بۆ پەرچدانەوێ گومانەکان و هەلۆشانەوێیان.

لەخواى گەرە داواکارم ئەو کەسانەى بەمکارە هەستان سەرکەوتوبکات و پاداشتی بەخێریان بداتەو.

پێشەکییەکی گشتی بۆ بەشی قورئان لە زانیارینامەکە

أ. د. محمد محمد داوود

مامۆستا لە هەردوو کۆلیجی ئاداب و پەرەردە / زانکۆی قناة السويس

پاگرى پەیمانگای: معلمى القرآن الكريم

شەر لە دژی قورئان:

هێرش کردنە سەر قورئان لەیەکەم دابەزینی قورئان دەستی پێکردووە و ئاگرەکەى کلپەى سەند کاتێک قورئان پووبەپۆی بت پەرستی وەستایەو، قورئان یەکەمین بەرەنگاریبۆنەوێ ئەم جەنگەى تۆمارکردووە لەکاتی پوودانییدا و لە تاوتوێکردنی ئەم باسانەدا پون ئەکرێتەو. کەواتە دژایەتیکردنی قورئان کۆن و نوێیە.

ئەم جەنگە بەردەوامە هەندى جار توندو بلیسەدارە و هەندى جارىش بەرەو خاموشى ئەپوات، لەماوەى شەپى خاچ پەرستاندا قورئان پووبەپۆی هێرشێکی درندانە بوویەو "

هه‌ندی له پۆژه‌لانتاسه‌كان په‌پاویکیان به‌ناوی {دحض القرآن الک‌ریم} دانا واته: بۆ‌پ‌دانی قورئانی پیرۆز . له‌م په‌پاوه‌دا له‌فزه‌کانی قورئان نه‌ک واته‌کانی وه‌رگیزا بۆ‌ زمانێ لاتینی بۆ‌ئوه‌ی بوار بۆ‌ لادان و گۆ‌پانی قورئان خۆشکه‌ن، به‌لام هه‌موو هه‌وله‌کانیان نه‌زۆک بوو قورئان وه‌ک خۆی به‌ پارێزراوی مایه‌وه‌.

ه‌یرشی تۆی بۆ‌ سه‌ر قورئان زۆ‌ر دژوارتره‌ له‌وانه‌ی پێشوو چونکه‌ له‌سه‌ر تۆ‌په‌کانی نه‌ته‌رنیته‌ و که‌ناله‌ ئاسمانیه‌کانه‌وه‌ ه‌یرش نه‌که‌ن و ته‌نانه‌ت کۆمه‌لیک له‌ لیکۆله‌ره‌ نه‌م‌ریکیه‌کان قورئانیکیان به‌ناوی {الفرقان الحق} دانا که‌چی قورئان به‌سه‌ر نه‌ویشدا سه‌رکه‌وت چونکه‌ قورئان که‌لامی خوايه‌و بۆ‌ بۆ‌ ئه‌وانه‌ی په‌نای بۆ‌ ئه‌به‌ن به‌به‌زه‌یی و پێنمونی و ئارامیه‌، زۆ‌ر جیاوازه‌ له‌ هه‌له‌و په‌له‌ و که‌موکورتی مۆفقه‌کان، نه‌م ململانی به‌رده‌وام ئه‌بیته‌ له‌نیوان چاکه‌ و خراپه‌دا و له‌نیوان هه‌ق و ناهاقه‌دا نه‌مه‌ سوننه‌تی خوايه‌ له‌ناو دروستکراوه‌کانیدا.

– زانا‌یان له‌هه‌موو سه‌رده‌می‌کدا کۆششی به‌رچاویان هه‌بوه‌ بۆ‌ لادان هه‌له‌وه‌شاندنی گومانه‌کان له‌وانه‌:

- په‌پاوی {الرد علی ابن الراوندی الملحد} ی جاحظ (ت ۲۵۵ هـ).
- په‌پاوی {مشکل القرآن} لابن قتیبه‌ الدینوری (ت ۲۷۶ هـ).
- هه‌ردوو په‌پاوی {التمهید و اعجاز القرآن} ی ابوبکر الباقلانی (ت ۴۰۳ هـ).
- په‌پاوی {تنزیه القرآن عن المطاعن} ی قاضی عبدالجبار (ت ۴۱۵ هـ).
- په‌پاوی {حقائق الاسلام و ابطال خصومه} ی عباس محمد العقاد
- په‌پاوی {شبهات حول الاسلام} ی محمد قطب
- جگه‌ له‌مانه‌ زۆ‌ر تیریش هه‌ن وه‌ک ئه‌وه‌ی زانا‌یانی ته‌فسیر له‌کاتی ته‌فسیرکردندا باسیانکردوه‌ به‌تایبه‌ت ته‌مانه‌ی خواره‌وه‌:
- {معانی القرآن} للفرء (ت ۲۰۷ هـ).

- {الكشاف} للزمخشري (ت ٥٣٨ هـ).
- {تفسير الكبير و مفاتيح الغيب} للفخر الرازي (ت ٦٠٤ هـ).
- {روح المعاني} للالوسي (ت ١٢٧٠ هـ).
- {تفسير التحرير و التنوير} محمد طاهر عاشور
- {تفسير القرآن الحكيم: تفسير المنار} محمد رشيد رضا
- {مناهل العرفان في علوم القرآن} زرقاني
- هروه‌ها په‌راوه‌كاني ئيعرابي قورئاني پيروژ له‌كۆن و نویدا له‌وانه:
- {معاني القرآن و اعرابه} زجاج (ت ٣١١ هـ)
- {اعراب القرآن} نحاس (ت ٣٣٨ هـ)
- {التبيان في اعراب القرآن} عكبري (ت ٦١٨ هـ).
- {اعراب القرآن الكريم} محي الدين درويش هتد

زۆرترينى تانه‌كان كه له‌قورئان نه‌دریټ له‌م په‌پاوانه و شیوه‌ی نه‌مانه وه‌رگيراون!
 نه‌چن ته‌نها گومانه‌كه نه‌گويزنه‌وه و وه‌لامه‌كه‌ی وازليدين، هه‌رگومانتيكيش به‌چه‌نده‌ها
 پوو نه‌يگۆڤن بۆ نه‌وه‌ی گومانه‌كان زۆرکه‌ن و بۆ خوینه‌ر واده‌رکه‌ويټ له‌به‌رده‌م ده‌يه‌ها
 گوماندا وه‌ستاوه‌ته‌وه به‌لكو له‌مه‌ش زياتر بۆ قورسکردنی تاي ترازوه‌که‌يان دين بوختان
 بۆ قورئان و پيغه‌مبه‌ری ئيسلام و موسلمانانیش دروست نه‌که‌ن، بوختان جنيو به‌گومان
 ناژميردري بۆيه باس نه‌کردنی و خۆلادان ليی باشتري چاره‌سه‌ره.

هیرش کردنه سه‌ر قورئان بۆ؟

پالنه‌ر زۆڤن بۆ هیرش کردنه سه‌ر قورئان نه‌کریت له‌دوو پالنه‌ردا چپی که‌ينه‌وه:
 – پالنه‌ری ده‌رونی: بریتیه له‌ به‌ناراست ده‌رخستن و ئاوه‌ژوکردنی هه‌ق، نه‌مه‌ش له
 شکست و ده‌سه‌وسانی به‌رانبه‌ره‌وه سه‌رچاوه نه‌گرئ که‌ناتوانی پویه‌پوی بوه‌ستی،
 ده‌سه‌وسانی به‌رانبه‌ر به‌ ناحه‌ز زۆربه‌ی کات نه‌بیته هۆی دروستکردنی بوختان بۆ

بەرانبەر، ھەروەھا بونى سىفىاتى خراپ ئەبىتتە ھۆى ئەوھى بىرئىتە پال خەلکانىتر بۆ ئەوھى لە خۆ لادى ئەمە لای دەرونناسان بە ئىسقات ناسراوھ و بە فیلکى بەرگى ناسراوھ تاکە کەس پەنای بۆ ئەبات کاتىک بىھىت لەو دەرون ئالۆزىيە خۆى پزگارکات کە تىى کەوتوھ، چونکە زالبون ھەمىشە بۆ بىرى بەھىزترە . ئىسلامىش ھەك زانراوھ لەبىروباوھ پو پەشتدا بەھىزترىنە و لەبەھىزى شوپىنکە وتوانىيەوھ نىيە ھەك ئايىنەکانىتر بەلکو ھىزەکەى لەخۆىدايە چونکە راستە و خىرە و ئاسايشە وئارامىيە، توشى ھىچ لادان و گۆران و پوکەشکارىيەك نەبووھ .

ھەر لىرەوھە دۆرانى پۆژئاوا لەسەر ئاستى فىکرى و رۆحى، لەگەل سەرکەوتنى لە بواری سىياسەت و ئابورى و سەربازى پالئەرى بووھ بۆ دەرچونى لە گفتوگۆ لۆزىک بۆ بەکارھىنانى ھىز و تۆمەت بەخشىنەوھ و گەندەلکاری ئەوھى ئەىکات ھەموى ناھەقى و ستەمکاریيە .

– پالئەرى مەعرىفى: برىتییە لە بەزىوى پۆژئاوا بۆ پوھەپو بوونەوھى لایەنى فىکرى ئىسلام، ھەرچەندە موسلمانان بەزىون بەرانبەر پۆژئاوا لە بوارەکانى سىياسەت و ئابورى و سەربازى لەم سەردەمەدا .

ھەتا ئىستەش پۆژئاوا مومارەسەى بىرى پەراوێزخستى و فەردانى بەرانبەرى ھەيە بە بەردەوامى تانەدان لە قورئان و پىغەمبەرىتى پىغەمبەر، لەھەمان کاتدا ئىسلام تاوانبار ئەکات بەوھى مومارەسەى پەراوێزخستنى بەرانبەر ئەکات .

بىرى رۆژھەلاتناسى و ھىرشکردنە سەر قورئان:

لەو وىژدانەى کە قورئان پواندویەتى تىاماندا ئەبىت بلێن پۆژھەلاتناسان ھەمویان ھەك يەکنىن، ھەيانە لەسەر ھەق وەستاوھ و بەوىژدانەوھ مامەلەى لەگەل پاستىيەکان کردوھ، ھەيشيانە سنورى بەزاندوھ و خراپەى زۆرى بەرانبەر پاستىيەکان کردوھ .

له و بیرۆکه پۆژه لاتناسیانهی که به شداربوو له هێرشکردنه سه ر قورئان له پێگهی لیکۆلینهوه قورئانییه کان بوو، نمایش کردنی ئەم نمونانه ده ریده خه ن که قه باره ی دژایه تیکردنه که چه نده:

۱/ په پراوی تیودور نولدکه: {تاریخ القرآن} geschichte des qorans، له ناودارترین په پراوه که پۆژه لاتناس نوسی بیستی له میژوی قورئاندا ئەوه ی دوا ی ئەو هاتوه و نوسراوه له ژێر کاریگه ری ئەمدا بووه، ئەم په پراوه بوویه ئینجیلی پۆژه لاتناسه کان و بوویه سه رچاوه بق هه موو لیکۆلینه وه کان ده رباره ی قورئان.^{۱۵}

۲/ په پراوی جولد تسیهر به ناو نیشانی^{۱۶}:
die richtungen der islamtschen koranauslegnug

۳/ په پراوی جون وانسبر به ناو نیشانی: دراسات قرانیة و طرق تفسیرها
Quranic studies: sources and methods of scriptural interpretation

له مه تر سیدارترین په پراوه و ئەوانه ی به دوایدا هاتون که وتونه ته ژێر کاریگه ری ئەم په راره له لیکۆلینه وه قورئانییه کان و میژوی ئیسلامی به گشتی.

ئەو بانگه شه و فیشالانه ی که وانسبر وروژاندوبی خۆی نه گرت و داڕما له به رده م ئەو توێژینه وه زانستییه ی که توێژه ر سه عد عبدالله عه بدولعه زیز کردی به ناوی {کتابات اسلامیه من مکه المکرمه} ئەم توێژینه وه سه لماندی ئەو هه لکۆلراوه قورئانیانه ی که له مه که هه یه پوچه لێ بیرۆکه که ی وانسبر ئەسه لمێنن که ئەلێ قورئان له مه که نه هاتوه.

۴/ په پراوی دون ریتشاردسون به ناوی: {اسرار القرآن} secrets of the Koran ئەم په راره ش سیاسه ت و دیراسانی قورئانی تیکه ل ئەکات.

۵/ په پراوی نیل روبنسۆن به ناوی: اکتشاف القرآن: مقاربه معاصره لنص محجب.

۱۵ - ئەم په پراوه وه رگێژراوه ته سه رۆ زمانی عه ره بی

۱۶ - ئەم په راره وه رگێژراوه بق زمانی عه ره بی له لایه ن د. عبد الحليم النجار له ژێر ناوی: مذاهب التفسیر الاسلامی

Discovering the quran: a contemporarg approach to a veiled text

٦/ په پړاوی کریستوف لوکسنبورج به ناوی: قراءة سریانیة - ارامية للقران : مساهمة فی

تحلیل لغة القرآن.

Die syro _aramaische lesart des Koran ein beitrage zur entschlüsselung der
quran sprache.

کریستوف لیږه دا زور پېده چېت ناویکی خوازاو بیت و ئه م دیارده ی ناوی خوازاو
له م سالانہ ی دوایدا بۆته شتیکی باو بۆ ئه وانه ی هیرش نه که نه سه ر قورئان له وانه یه
له بهر ترسی په رچه کرداری ئیسلامیه کان بیت دزی ئه وانه ی زماندریزی و ناهه فی به رانه ر
قورئان نه که ن.

٧/ په پړاوی ئیبن وراق به ناوی: بۆچی من موسلمان نیم؟

why I am not a muslim ?

ئهم په راوه ش به به رنامه یه کی زانستیانه ره خنه ی زور توند و به میز له ئیسلام نه گریت
بی ئه وه ی له ناوه پۆکا هیچی راست بیت.

ئهمه مشتیک بوو له خه رواریک حه زمکرد خوینه ی به ریز ناگاداربکه م له وهیرشه
دپندانہ ی که له دزی قورئان نه کریت، وه سفیک نابینم بۆ ئهم بوختانانه بشیت باشر له م
وته ی پایه دار ماموستا محمود محمد شاکیر که ئه لیت: ناحه زان مه به ستیان نه بوو
پۆشنیری به پۆشنیری وه لام بده نه وه یان ویلبونیک به پینمونی چاره بکه ن یان ناهه قیک
به هه قیک به زیتن یان هۆکاری لاوازی به هۆکاری به میز بسپنه وه به لکو مه به سستی
سه ره کی و کۆتاییان نه وه بوو که له گۆره پانی پۆشنیری جیهانی ئیسلامیدا کوژاو
برینداریکی زوربخه ن و نه توان هه ستنه وه و له شوین ئه واندا کۆمه لیک دابین دهرک و
زیریان کارنه کات به وشیه نه بیت که نامازیه یان بۆ نه کریت، تاوانی ئه وان له تیکشانی
گه وهره ترین پۆشنیری مرقایه تی که تانیسته ناسرابیت وهک تیکشانندی ده ولته کانه و

نه توانرئ من و تویی له گه لدا بکریټ، به ئی ئه وهی خوا مۆله تیدا بوو دوژمنان توانیان سه رکه ون به سه رماندا و ئه وهی ویستیان لییانسه ندین.^{۱۷}

قورئان تا دیت هیز و بلندی زیاتر ده بیټ به رانبهر گومان و بوختانه کان:

هه رکه س سه یریکی میژوی قورئانی پیروژ بکات له هه مووکات و ساتیکدا ئه بینیت هه رکات هیژشه کان توندتر بوین زیاتر راستیه کانی قورئان ده رکه وتون و به هیژتر ده رکه وتوه، ئه م راستیه گه شتۆته راده ی ئیعجاز چونکه قورئان هه ر خۆی هیچ گومان و ناهه قیه ک وه رناگریټ و پوچه لی ده کاته وه! وه ک له سوهرتی فوسيله تدا هاتوه: {۴۲} ثابته کانی قورئان له سه ر قه ناعه ت به عه قل و له سه ر ئارامی دلان ئیش ئه کات، هه روه ها له سه ر هه لمالینی پوی درۆ و بوختانه کان پاوه ستاوه بۆ ئه وهی هه رکه سیټک باوه پی پیده هینئ له سه ر چاوپوونی بیټ و ئه وه یشی پتی کافر ئه بیټ هه ر له سه ر چاوپوونی بیټ.

قورئان خۆی سه رکه شه کان ئه دوینئ، چونکه دوانگهی خوایه له گه ل دروستکراوه کانی و خۆی باشیان ئه ناسی له ئایه تی (۱۴) ی سوهرتی (الملک) دا ئه فه رموی: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (۱۱)، مه گه ر خوا نازانیت کتی دروست کردوه و چۆنی دروست کردوه، له کاتیکیدا ئه و زاته وردکارو به سۆزو ئاگایه. له قورئاندا نمونه ی پێنوین هه یه بۆ که سی مله ور، وه ک گفتوگو له گه ل نمرود که له سوهرتی به قه رده ها توه:

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة)،

۱۷ - له ووتیه کیدا ده رباره ی ئیعجازی قورئان، له پێشه کی په راوی مالک بن نبی {الظاهرة القرآنية} له وه رگریانی مامۆستا و دکتۆر: عبدالصبور شاهین ۲۱۷.

ئایا نەتبیس توو و نەتروانیو تە ئو کەسەى دەمە قالەى دە کرد لە گەل ئیبراھیمدا لە بارەى پەرەردگاریو لە بەر ئو وەى خوا پاشایەتى پێبەخشى بوو، (لە جیاتى باوەرھێنان و سوپاسگوزارى کە چى دەمە دەمى دە کرد لە گەل ئیبراھیمدا)، (ئەم لووت بەرزىەشى کاتێک بوو بە ھەواو فیزاوە پرسىوویەتى لە ئیبراھیم کە پەرەردگارى تۆ کىيە؟ ئو ویش لە وەلامدا وتى: پەرەردگارى من ئوزاتەى کە ژيان دەبەخشىت و مردنىشى بە دەستە، (نەمرود لە وەلامیدا) وتى: جا منیش ژيان دەبەخشم و مردنىشم بە دەستە، (ئىنجا فرمانیدا ھەندێک لە نەیارانى بکوژن گوايە ئو وە دەیانمریئىت، ھەندیکىشى نەکوشت گوايە ئو وە ژيانى پێبەخشىن!!)، ئوسا ئیبراھیم وتى: بەراستى خوا خۆر لە پۆژھەلاتو وە دەھىئىت جا (ئەگەر تۆ دەتوانىت) لە پۆژئاواوە بپھێنە، ئىنجا ئو بى باوەر پەنگى پەرى و دەمکوت کراو وەلامى ئەما، بىگومان خوا ھىدايەتى قەومى زالم و ستەمکار نادات. لە بەر ئو وەى قورئانى پىرۆز پەراوى پىنمونىيە ھەموو ئايەتێک بەلکو ھەموو ووشەىک و ھەموو پىتێکى نەپىنپىيەک لە نەپىنپىيەکانى پىنمونى خواى لەخۆگرتووە ئەگەر گەيشتە دل و عەقلیش لى پاما ئو و لەویدا ئەگاتە پەناگای ئارامى و راستىيە نەبراو کە و بەخىراى وەلامى ئايەتەکان ئەداتە وە دواى ئو وەى لىوانلىو ئەبىت لە باوەر و متمانە.

منیش بىگومانم و بە دل و عەقل و ئەزمونیش کە ھىرشى ئەم سەردەمەش وەک جارەن لە بەرژە وەندى قورئان تەواو ئەبىت و سەرکەوتنىش بە دەرەنجامەکان ئەپىورىت دەرەنجامەکانىش ئەمانەن:

یەکەم: دواى ھەموو ھىرشىک سەرنجى زیاتر بۆ لای قورئان پائەكیشرىت و دواى ئەو شەخسە عەقلە پىگەيشتووەکان زیاتر لىکۆلینەو و پامان ئەکەن لە قورئان، لە بەر ئو وەى قورئانىش لای خواوەیە و راستە و وەک قەسەى خەلکى نىيە بۆیە دل و عەقلە تىژەکان بۆ لای خۆى پائەكیشى و چەنەھا کەس ھەبون بە دلێ پر لە گومانەو ھاتون

بۆلای قورئان به لام قورئان چوه ته ناودليان و به باوه پى پته و و به قورئانه وه
كه پراوه ته وه.

دووه م: موسلمانان له خهوى بيئاگايى هه لده ستينى و دواى ئه وهى پشتيان له قورئان
كردبوو به په وشت و كردار دينه وه و خالى خويان چاك نه كه نه وه، نه بنه وه به
ئاوينه يه كى پاك و ديسانه وه ئه و خيرداريهى خوا له وانى وويستوه به ده ستى دينه وه.

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ
ءَانَ أَهْلَ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾﴾ (ال عمران)،
به پاستى ئيوه چاكترين ئوممه تيكن كه (بو سوودى) خه لكى هيتراونه ته مه يدانه وه،
چونكه فرمان به چاكه ده دهن و قه ده غهى خراپه ده كهن و باوه پى دامه زراوتان بخوا
ده هيتن، خو نه گهر خاوه نانى كتيب باوه پيان بهيتايه (به ئاينى ئيسلام) ئه وه چاكتربو
بويان هه يانه ئيماندارن، به لام زۆريه يان گونا هبارو تاوانكارن.

هه ستكردى موسلمانان به مه ترسى واين ليده كات په نا بو خوا بيهن و لى نزيك
بينه وه و بگه پينه وه.

له هه موو هيرشه كانى پيشوو هه ره له سه ره تاي دابه زينى قورئانه وه زالبون بو قورئان
بووه، كاتيك بيئاوه ره كان ويستيان كه س گوى له قورئان نه گريت وه كه اه سوره تى
فوسيله تدا ئه فه رمويت: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَسْمَعُوا لِهَذَا الْقُرْآنِ وَالْغَوَافِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٢٩﴾﴾
(فصلت)، بى باوه پان ده يانوت: گوى مه گرن بو ئه م قورئانه و بيكه ن به گاله و هه را و
هوريا (له م سه رده مه دا ئه و پاگه ياندنه ي به ده ست ناحه زانه وه يه ئه و پوله ده بينيت) بو
ئه وهى ئيوه زال بين و بيه نه وه. پويه پويونه وه ي به كلاكه ره وه ئه م ئايه ته ي قورئانه كه
ئه فه رموى: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ
دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣٠﴾﴾ (البقرة)، جا نه گهر ئيوه له دوو دليدان و گومان تان له م

(قورئانه پیرۆزه) ههیه که دامانبه زاندووه بۆ بهندهی خویمان محمد ﷺ ئەگەر بۆتان دهکریت ئیوهش ههول بدهن سوورهتیکێ وهک ئەو بهینن، هاوپهیمان و هاوکارهکانیشتان جگه له خوا (بۆ ئەو مه بهسته) بانگ بکهن ئەگەر ئیوه پاست دهکهن.

کاتیکی پالنهوانهکانی پرهوانبیری نهیانتوانی گومان لهسهر قورئان بچهسپینن هاتن داوای پینکهاتن و پینکهوتنیا نکرد! داوایانکرد پیغه مبهه ر ئایه تهکان بگۆڕی به ئایه تیر که نهوان پینی رازی بن:

﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا آتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبْدِلَهُ مِنْ رَبِّي فَأَسْمِعُ إِنَّ نَفْسِي إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾﴾ (یونس)

کاتیکیش ئایه تهکانی ئیمه که پوون و ئاشکرایه به سه ریاندا بخوینرتهوه، نهوه نهوانه ی که به ته مانین ئاماده ی بهردهم باره گای ئیمه بین دهلین: قورئانیکی جگه له مه بهینه و بیخوینه رهوه، یان بیگۆره (به شیوه یهکی تر)، تۆیش ئه ی محمد ﷺ پێیان بلی: من بۆم نیه له خۆمه وه نهوه بیگۆرم، من شوینی هیچ شتیکی ناکهوم جگه نهوه نه بیته که به وه حی پیم دهگات، به پاستی من ده ترسم ئەگەر یاخی بم له پهروه رداگرم و نا فه رمانی بکه م گیرۆده ی سزایه کی سه ختی پۆژتیکێ زۆر که و ره بيم.

خوای گه و ره پیغه مبه ره که ی پاراستوه له وه ی ئایه تیک یان حه رفیک یان خویندنه وه که یشی له بیر بجیت یان بیگۆریت ، ئایه تهکان نهوه دوپات نه که نه وه که پیغه مبه ره زۆر سووبوه له سه ره وه ی هیچی لیبتیک نه چیت به لام خوا به ئایه ت دوای لیکرد په له نه کات چونکه نه وه به فه رمانی خوا هیچی له بیر ناچیت ﴿إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿١٧﴾ فَإِذَا قَرَأْتَهُ فَانْفِثْ فَزَأْنَهُ ﴿١٨﴾ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ ﴿١٩﴾﴾ (١٧ و ١٨ ی قیامه)، به پاستی له سه ره ئیمه یه کۆکردنه وه خویندنه وی. جا کاتیکی ئیمه ده بخوینینه وه تۆش شوینمان بکه وه له

خویندنه وهیدا. پاشان به پاسستی پوون کردنه وهشی له سەر نێمهیه. ﴿سُقْرُتُكَ فَلَا تَسْخَ﴾
 ﴿٦﴾ (الاعلی)، ئەهی محمد ﷺ نێمه قورئانت له ڕینگهی جوبره ئیله وه به سەردا
 ده خوینینه وه، ئیتر هەرگیز بیرت ناچیت.

(لا) - لێره دا نافیهیه نهک ناھیهه چونکه ئەگەر ناھیهه بوايه ئەبوو حەرفە عیللەکی
 کۆتایی فعلەکه نه مایه و واتای ئایه ته که ئەوهیه: که نێمه ئایه ته کان به سەر تۆدا
 ئە خوینین تۆ ئیتر هیچیت له بیر ناچیته وه.

ئایه ته کان بۆ هه موو هۆشدارێک ئەوه ئەسه لمینن که ئەم ئایینه کاری مرقۆ نییه و
 عەقڵی خەلکی به هه رمی نه میناوه به لکو لای خواوه دابه زیوه، بیا وه پەکان ده سه وسانی
 خۆیانان نه ئەشارده وه له پویه پویه نه وهی قورئان بۆیه ئەیانوو: سیه ره ! وهک چۆن
 کاتێک خاوهن زمانیکی پاراو و دانایه کیان ناردە خزمه تی پێغه مبه ره ئه ویش عه تبه ی کۆپی
 په بیعه بوو، کاتێک عوتبه گوئیستی ئایه ته کانی یوو دلی به ره و ڕیگا راسته که ئەهات و
 گه راپه وه لای سه رانی قوره یش هه والی پێدان: که ئەوهی موحه مه د ئەخوینی قسه ی
 مرقۆ نییه ئەوانیش ووتیان : ئەهی باوکی وه لید سیه ری لیکردوی.

ساله کان و سه ده کان تیپه ره بن و قورئان پویه پوی هیرشیکتر له گومان و دژایه تی
 ئەبیته وه ! ئەویش هیرشی خاچه رسته کانبوو و کۆمه لێکی زۆر له پۆژه لاتناسان
 ده ستیان کرده نوسین دژی قورئان و په راپوێکیان به ناوی {په رچدانه وهی قورئان} نوسی،
 هه ندیکتر هاتن و له فزه کانی قورئانان وه رگێپایه سه ر زمانی لاتینی بۆ ئەوهی هه نگاوێک
 بیته بۆ ئەوهی لادان و گۆرانکاری تیدا دروست بکه ن، ئەو هه ولانه هه موی به باچوون و
 قورئان زیاتر به رزبویه وه.

سه ره پای ئەو فەرمودانه ی که دوژمنانی ئیسلام دروستیان کردوه و خزاندویانه ته ناو
 سوننه ته کانی پێغه مبه ره بۆ ئەوهی دژایه تی قورئانی پێیکه ن به راسته وخۆ یان

ناراسته و خۆ ده‌رباره‌ی نوسه‌ره‌کانی وه‌حی، زانایانی فهرموده ئاگاداریانداوه ده‌رباره‌ی ئه‌وه‌ له‌به‌ستراوانه و فهرموده نه‌بونیان.

له‌ سه‌رده‌می ئیستاشدا قورئان پویه‌پوی هه‌رشیکێ هه‌مه‌لایه‌نه‌ی تاکه‌که‌سی و دامه‌زراوه‌ی زانستی و کۆمه‌لایه‌تی بۆته‌وه، به‌لکو له‌ر ئاستی نه‌ته‌وه‌یی به‌ ووروژاندنی گومان و نوسینی قورئانی هه‌له‌به‌ستراو.

لی‌ره‌دا جینگێ باسه‌ بلێین له‌ تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی قورئانه‌ له‌ناو هه‌موو په‌راوه‌کانی ئاسمان و زه‌ویدا که‌ شوێنکه‌وته‌کانی له‌ دلایندا به‌ پارێزراوی هه‌لیانگرتوو و له‌نیوان موسلمانان به‌ نوسراو به‌له‌به‌رکراوی نه‌یگۆژنه‌وه و نه‌بوه و ناکی گوپانکاری خۆی لی‌یدا ، به‌لکو نوسخه‌ی هه‌لگیراو له‌ناو سینه‌کاندا هه‌موو هه‌ولێک پوچه‌ل ده‌کاته‌وه ئه‌گه‌ر بیانیه‌وێت بیخه‌نه‌ ناو نوسینه‌کانه‌وه، پاك و بیگه‌ردی بۆ ئه‌وه‌ خوایه‌ی فهرمویه‌تی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ١﴾ (الحجر)، به‌پاستی هه‌ر ئیمه‌ قورئانمان دابه‌زاندوو و بیگومان هه‌ر ئیمه‌ش پارێزگاری ده‌که‌ین و (نایه‌لێن ده‌ستی خیانه‌تکار هیچ جو‌ره ده‌ستیکی تی‌ بخات و هه‌موو هه‌ولێک بۆ ده‌ستکاری کردنی نه‌زۆکه‌).

بیگومان پارێزراوی قورئان ناگه‌رێته‌وه بۆ هه‌ول و کوششی خه‌لکی و بۆ شوێنی عه‌ره‌ب و موسلمانانیش ناگه‌رێته‌وه، چونکه‌ موسلمانان به‌چه‌نده‌ها قوناغی سه‌خت و دژواردا تی‌په‌ریوه و لاوازیوه ئه‌گه‌ر پارێزراوی قورئان په‌یوه‌ندی به‌ موسلمانانه‌وه هه‌بوايه سه‌دان سال‌ پێش ئیسته‌ نه‌مابوو، به‌لکو ته‌نها الله که‌ خاوه‌نی قورئانه و خاوه‌نی هه‌مو جیهانه‌کانه‌ پاراستویه‌تی: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ ١﴾ (الحجر).

هه‌ر لی‌ره‌وه‌ نۆر پێویسته‌ بوو قورئان خۆی پویه‌پوی گومانه‌کان بکریته‌وه له‌ پرۆژه‌ی {زانیاڕینامه‌ی پونکردنه‌وه‌ی ئیسلام: وه‌لامی گومان وه‌له‌به‌ستراوه‌کان} بۆ هه‌له‌شانه‌وه‌ی ئه‌وه‌ گومانانه‌ی که‌ له‌سه‌ر باشترین په‌راو دروستکراوه بۆ باشترین نێرراوه‌کانی که‌ موحه‌مه‌ده‌ درود و سه‌لامی خوا‌ی لی‌بیّت.

ئەم بەشى زانىارنامەكە نۆزدە بەشە لە يازدە بەرگدا و لەگەل بەرگك بۆ ناوەرۆكەكان و گومانەكانىش بەپێى بابەت پىزىهنديان بۆ كراوە بەمشێوەيە:

بەرگی يەكەم: بەشى يەكەم: ئەو گومانانەى قورئان خۆى وەلامى داوەتەو.

بەرگی دووەم: بەشى دووەم: ئەو گومانانەى ووتراوە هەلەى زمانەوانىيە لە قورئاندا.

بەرگی سێيەم: بەشى سێيەم: ئەو گومانانەى دەربارەى مێژوى ئىسلامى، ١/ پيش ئىسلام، ئىسلامىيەتى هاوەرەلان، كۆچەكانيان، جيهانىيونى ئىسلام و بلاوبونەو، جينشيني ئەبوبكر.

بەشى چوارەم: گومانەكانى سەر مێژوى ئىسلامى: ٢/ جينشيني عومەر، فیتنە گەرەكە، جينشيني ئەمەويەكان، جينشيني عەباسيەكان.

بەشى پێنجەم: گومانەكان دەربارەى ياسا ژيارىيەكان لە ئىسلامدا

بەرگی چوارەم: بەشى شەشەم: گومانەكان دەربارەى بىروباوەرى ئىسلامى و پرسەكانى يەكخواپەرستى ئلوهيىيەت و ربوبيىيەت و ئەسمائو سىفات.

بەشى حەوتەم: گومانەكات دەربارەى باوەر و دىندارى {باوەرپەناديارەكان، قەزا و قەدەر، كۆمەل و مەزھەبە فيكرىيەكان}.

بەرگی پێنجەم: بەشى هەشتەم: گومانەكان دەربارەى بەراوردى ئايىنەكان.

بەرگی شەشەم: بەشى نۆيەم: گومانەكان دەربارەى پێغەمبەرەكان لە ئادەمەو بە موسا.

بەشى دەيەم: گومانەكان دەربارەى پێغەمبەرەكان لە داودەو بە موحەمەد سەلامى خوايان لىبىت.

بەرگی حەوتەم: بەشى يازدە: گومانەكان دەربارەى سەلامەتى و تەواوى قورئان.

بەشى دوازدهيەم: گومانەكان دەربارەى پارىزراوى و تىروتهسەلى قورئان.

بەرگی ھەشتەم: بەشى سىيازىدە: گومانەكان دەربارەى پەرستش و مامەلە دارايىيەكان
لە ئىسلامدا.

بەرگی نۆيەم: بەشى چواردە: گومانەكان دەربارەى پەيوەندىيە نۆو دەولەتییەكان لە
ئىسلامدا {جىھاد، كۆيلايەتى، و كەنیزەك، پەيوەندى ئاشتىيانە}.

بەشى پازدەيەم: گومانەكان دەربارەى سىياسەتى سزا لە ئىسلامدا {حەدەكان، سزا،
تۆلە، نرخى خۆيىن، تەغزىرەكان}.

بەرگی دەيەم: بەشى شازدە: گومانەكان دەربارەى پەسەنى شەرىعەتى ئىسلام و
پاشكۆنەبوونى.

بەشى حەفدەيەم: گومانەكان دەربارەى مرونەتى شەرىعەتى ئىسلام و گونجاوى بۆ
ھەموو كات و شوپىن و بارودۆخىك.

بەرگی يازدەيەم: بەشى ھەژدە: گومانەكان دەربارەى ژنان و مافيان لە ئىسلامدا.

بەشى نۆزدەيەم: گومانەكان دەربارەى ھوكمەكانى خىزان لە ئىسلامدا.

بەرگی دوازدەيەم: بەشى بيستەم: ناوہ پۆك.

بەشى بيست و يەكەم ناوہ پۆك.

لەخوا داواكارىن ئەم كارە سودى ھەيىت و ئەوانەى پىي ھەستاون باشترىن پاداشتىيان

بداتەوہ ﴿.. رَبَّنَا اقْبَلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (البقرة) پەرۋەردگار ئەم كارەمان

لى ۋەريگرەو لە پىزى چاكەكانماندا تۆمارى بكە، چونكە بەپاستى تۆ خوايەكى زۆر

پىسەر زانائىت. سلاو و سەلامىش لەسەر پىغەمبەر و خىزانى و يارانى.

موحەممەد داوود

به‌نامه‌ی قورئان بۆ وه‌لامدانه‌ومی نه‌یارانی:

سویاس و ستایش بۆ خوای جیهانیان و درود و سه‌لام له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا و پاشان:

له‌سه‌رده‌می ئیستاماندا به‌تایبه‌ت له‌م چه‌ند ده‌یه‌یه‌ی کۆتایی ئیسلام پویه‌پوی گێژه‌لۆکه‌یه‌کی زۆر به‌هێز بوه‌ته‌وه له هاشوهوش و درۆ و بوختان به‌رانبه‌ر قورئان و پیغه‌مبه‌ر و میژوی ئیسلام و شه‌ریعه‌ت و بیروباوه‌ڕ و په‌وشت و نه‌گۆره‌کانی.

دوژمنانی ئیسلام مه‌به‌ستیان له‌م هێرشه‌ چروپرو هه‌مه‌لایه‌نه نه‌وه‌یه وینه‌ی نه‌وانه لای موسڵمانان و جگه له‌موسڵمانان بشیوێنن و بیروباوه‌ڕی تازه ئیمانداران بله‌رزێنن، نه‌مه‌ش ته‌نها له‌به‌ر نه‌وه‌یه ئیسلام به‌دوژمنی سه‌رسه‌ختی خۆیان ده‌زانن که ئه‌بێت دژایه‌تی بکه‌ن و زālبن به‌سه‌ریدا.

هه‌ر له‌به‌ر نه‌مه‌یه دوژمنانی خوا ئه‌بینین له‌هه‌موو لایه‌که‌وه ئیسلام تیرباران نه‌که‌ن، ئه‌یانه‌وێت له‌ که‌سایه‌تی پیغه‌مبه‌ر و میژوی ئیسلام و شارستانییه‌ته‌که‌ی بده‌ن، بۆ گه‌شتن به‌مه نه‌نیشن به‌ ساته لاوازه‌کانی میژوی ئیسلامیه‌وه و تیشک نه‌خه‌سه‌ر ناکۆکی و پشیویه‌یه‌کانی هه‌روه‌ها که‌سایه‌تییه هه‌لکه‌وتوه‌کانی ئیسلام ئه‌پوخێنن وه‌ک ئه‌بو هوره‌یره و شافعی و غه‌زالی و وئین ته‌یمییه و جگه له‌وانیش له‌گه‌ڵ نه‌وه‌دا به‌شانی که‌سانیکدا هه‌لنه‌ده‌ن که له‌گه‌ڵ پیلانه‌کانی ئه‌واندا دێته‌وه، ئه‌وه‌شیان به‌هه‌لزانیه که موسڵمانانی ئیسته لاوازن له‌ بواری توێژینه‌وه‌ی زانستیدا و شکسته‌ن له‌وه‌ی هۆکاره‌کانی هه‌ستانه‌وه بگرنه‌به‌ر، ئه‌و قین له‌دلانه ئه‌یانه‌وێت له‌ قورئانیش بده‌ن له‌ پێگه‌ی نه‌وه‌ی وه‌سف‌ی بکه‌ن به‌ بوونی دژه‌وانه و هه‌له‌ی تێداوه‌ پێچه‌وانه‌ی عه‌قل و زانستی سه‌رده‌مه و قسه‌ی هیج و پوچیت‌ر.

ئەم گەرنىگىدانەيان بە قورئان لەبەر ئەو ھەيە قورئان سەرچاوەى بەرزى و تازە بونەو ھەي
 مۇسلمانانە، قورئان ھەرگىز جوانىيەكانى كۆتايى نايەت، بە زۆر ووتنەو ھەي كۆن نايەت
 بەلكو ئىماندار ھەمىشە دۇنيايى و ئارامى پى زىاد ئەكات، تا شەو پۆز مابەيت ئەو یش بە
 موعجىزەيى ئەمىنەتەو ھەي خوا خۆى قورئان بە پارىزراوى ئەمەلەتەو ھەي: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا
 الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ ۝۹﴾ (الحجر)، بەپاستى ھەر ئىمە قورئانمان دابەزاندو ھەي بىگومان
 ھەر ئىمەش پارىزگارى دەكەين و (نایەلەن دەستى خیانەتکار ھەي جۆرە دەستىكى تى
 بخات).

ئەم پەو شەكۆيەى قورئان وای لە دوژمانى کردو ھەيشى بەكۆمەل بەكەنە سەرى و
 درۆ و بوختان و گومانى بۆ دروست بەكەن چونكە ئەزانن ئەگەر گومان لەسەر پەپاوى
 پىرۆزى مۇسلمانان بەسەپى ئىتر مۇسلمانان لە گەردنگىريان بۆ ئىسلام پەشىمان
 ئەبنەو ھەي، قورئان بناغەى ئەم ئاینەيە بۆيە شەر دۆى قورئان مەترسیدارتەین جەنگە و
 لاواز بوونى بناغە واتە لاوازیون و دارمانى ھەموو كۆشك و ئەمە ھەموو خاوەن ژىرىيەك
 ئەیزانى، بۆيە لە ھەرە پتویستەكانى ئىستەيە كە زانستىكى تازە بىنا بکەیت بۆ
 پو ھەلەمەلەین و پەواندەو ھەي گومانەكان و پاستکردنەو ھەي ھەلە و چەمەكان و ..

ئەم زانستە ئەبەيت فیکر تیايدا ئازاد بێت و خۆیتندنەو بەکەیت بۆ ھەموو زاراو
 باو ھەكان و بۆ چوونى ئىسلام لەو بارەيەو پوون بەکەیتەو ھەي، بە شىو ھەيەكى پوون
 چەمەكانى ئىسلام بخەیتە پو.

ئىمە لێرەدا پێرەو ھەي قورئان لە دواندەنى بەرانبەرەكانیدا ئەخەینە پو و
 تاییەتەندىيەكانىشى بۆ بانگکردنى بەرانبەرەكانى دەرئەخەین، پاشان ئەو بنەماو
 ياسایانەى كە قورئان دا پێرەو ھەي بۆ گەتوگۆ لەگەل نەيارانى ئەكەینە چەراى پێگەى
 وەلامدانەو ھەمان بۆ دژەكان لە نێو ھەندى گەتوگۆى فیکرى لەسەر ھەموو ئاستەكان.

بېگومان زمانى گفتوگو له ئىستادا ناوهندە فيکرييه کانى گرتۆتەو، ئەمەش نمونه يە
بۆ ئەو لايەنە لە بەرنامەى قورئان بۆ بانگکردنى خەلکى بۆ بنەماکانى، بەرنامەى قورئان
بۆ گفتوگو پوونە و ھەنگاوەکانى پىنخراوە و ياساكانى بۆ دەرخستنى ھەقىقەتى
ھەرشتىك ديارىکراوە، بەلگە دانان و بېرىنى بيانوى بەرانبەر و پاستکردنەو ھەلەکانىش
لە بەرنامە کەدا ھەيە.

ئەم ھەنگاوە پىنخراوانە و ئەم ياسا پىپەرە و کراوانە لە ھەموو پرسە چارەسەرکراوە کاندە
لە قورئاندا بونى ھەيە، وەك پرسى يەكخوا پەرسى و پىفەمبەرايەتى و پەيام و کوفر و
دابەزىنى قورئانى پىرۆز و ئەحکامى شەرىعەت و پوینە پوینەو ھەيە نەفامى.

قورئان لە گفتوگوى لەگەڵ بەرانبەردا خەلک بانگ ئەکات بۆ بىنين و ووردبونەو، بۆ
ئەزمون و بەکارھێنانى ژىرى و کۆکردنەو ھەيە بەلگە و پرس لە تايپەتمەندەکان، خەلک
بانگ ئەکات بۆ ئازادى لە کۆتى ئارەزووەکان و لەو بانگەشەنەي تەنھا لەسەر گومان
دامەزراون و ھىچ بەلگەيەك پىشتگىريان ناکات، بەرانبەرەكەي بانگ ئەکات بۆ پامان و
تىگەيشتن لە بەلگە و بىنراوەکان و نمونەکان، بۆ وازھێنان لە دەمارگىرى، بۆ خویندنەو ھەيە
مىژوو واقع، بۆ وازھێنان لە نکولى و درۆ و بوختان، وازھێنان لە چاولىگەرى و ھەلەبازى،
بانگيان ئەکات بۆ پەندگىرى و تىگەيشتن لە ئاھاژەکان و پىشبینى دەرەنجامەکان بە ھۆى
سەرەتاکانەو و جگە لەم بەلگەنەيترى عەقل.

ئەتوانين لەم چەند دىپەرەي داھاتودا تايپەتمەندى بەرنامەى قورئان لە بانگکردنى
بەرانبەردا و دواندى بۆيان بخەينەپوو:

١/ گشتگىرى: قورئان دەرونى مۆفى پاراوکردو ھەموو ئەو بەلگە بەھىزانەي کە
بەلگەن لەسەر پاستى و دروستى ياسا و پىنمايى و بنەماکانى کە خەلکى بۆ بانگ ئەکات،
عەقل و دەرون و وىژدانى مۆفى تىرکردو ھەيە نمونەي بۆ ھىناو ھەيە و بەلگەکانى
جۆراوجۆرن و دوپاتىکردنەو ھەيە و بەلگەي بيانوبىر داناو، بەرنامەي مىژوويى و عەقلى

و گوازاوه و و کرداری و پوچه لکردنه وهی بانگه شهی دژه کانی، فلسه فهی فرمانه کانی
 خوی پونکردوته وه، به رانبه ر بانگ نه کات بۆ پامان له ئایه ته کان دور له ده مارگیری و
 لاساییکردنه وه و جوینه وهی بیره کۆن و به سه رچوه کان، وه لاهه کانی کورت و گه یه نه رن،
 بۆیه به لگه کانی گشتگیر و ده وله مه ند و تیروته سه لن، واز له مروڤ ناهینن تا قه ناعه تی
 پینه که ن، قورئان به لگه ی له سه ر هه موو شتیگ داناهه .

۲/ پوونی: له گه ل گشتگیری به لگه کان نه بینین پوونیشن ، نزیکن له عه قل و دلی
 مروڤ، قورئان وه ک پتره وی نادیار و ئالۆزی فه یله سوفه کان یان وه ک ده مه ده می
 موته که لیمه کان نییه، به لکو به لگه ی زۆر نزیک له هه موو ئاسته جیاوازه کانی تیگه یشتنی
 خه لکی هیناوه، زانا گوئیستی ئه بیته ملکه چ ئه بیته و که سیکی ئاسایش به هه مانشیوه،
 ده مارگیر خاوه نه کاته وه و خاوه ن بیرى دروستیش باوه پى پیده هینى، به لگه کانی قورئان
 چاره ی ده رونی مروڤ نه که ن و به کورتترین پنگا ئه بیه ن بۆ هیدایه ت، که سی نکولیکار
 ناتوانی وه ک هاوشانیک به ره ره کانی و چه له حانی به رانبه ر قورئان بکات.

۳/ به دوا داچوون: قورئان هه موو به لگه یه کی هیناوه بۆ هه موو ئه و پرسانه ی که
 بانگه شه ی بۆ نه کات، به لگه یه ک نییه که دانپینه ر بیته و نه یه ینا بیته، ئه مه ش بۆ ئه وه یه
 مروڤه کان په ره ورده بکات و پتی بگه یه نیت، به لگه به دوا ی به لگه پیز نه کات تا
 قه ناعه تی ته واو بۆ به رانبه ره که ی دروست نه کات و ته سلیمی خوی نه کات، وه ک ئه وه یه
 قورئان هه موو که لینه کان بۆ گومرا بوون کویر بکاته وه، تا مروڤ پیک بۆ خوا پانه وه ستی .

۴/ دوا تکردنه وه: ئه مه ش له تاییه ته ندیه کی دیاری قورئانه، قورئان بۆ بابه تیک
 به لگه ی زۆر ده هینیت بۆ ئه وه ی نه وکه سه ی به لگه یه ک نایگیریت له به لگه ی دوا ی ئه و
 گیریت، یان نه گه ر له بیانونیه ک رایکرد بیانونی دوهم بیته پیتی.

دوا تبو نه وه ی به لگه کانیش به شیوازی جیاوازه به شیوه یه ک مروڤ کاتیک به لگه یه کی
 عه قلی ئه بیستی و راینه کیشی به لگه یه کیتى جیاوازه به شیوازیکیتری جیاوازه ئه بیستی
 که قه ناعه تی زیاتر ئه بیته و هه موو به لگه کان ناکریت خه لک لییان بى ئاتاج بیته.

دوای نه‌وهی گرنګترین پېرپړه‌وی قورئانمان بۆ گفتوگۆی به‌رانبهر و بانګکردن‌یان
پوونکرده‌وه، نه‌بیټ گرنګترین یاسای قورئانی بۆ گفتوگۆ بخه‌ینه پوو که زیاتره له بیست
یاسا و هه‌لټنج‌یتراوه له دوانګه‌کانی قورئان بۆ به‌رانبهره‌کانی.

یاساکانی قورئان و گفتوگۆی نه‌یاره‌کانی:

١/ په‌رچدانه‌وه‌ی بانګه‌شه بئ بنه‌ماکان و فریدانی نه‌و بوختانانه‌ی بئ به‌نگهن: نه‌مه
بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کییه قورئان برپاری له‌سه‌رداوه و زیاد له جارتک ئاګاداریداوه ده‌رباره‌ی،
لای قورئان نه‌وه هه‌قه که به‌لګه‌ی په‌کلاکه‌ره‌وه‌ی له‌سه‌ر هات‌بیت، نه‌وانه‌ی خاوه‌نی
به‌رنامه‌ی زانسین بۆ بیرکردنه‌وه هه‌مویان له‌سه‌ر نه‌و بنه‌مایه پیککه‌وتون، بۆیه هه‌ر
بانګه‌شه‌یه‌ک بئ به‌لګه‌بیټ نه‌وا نه‌دریت‌وه به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یدا به‌هه‌مان شیوه
بوختانه‌کانیش هه‌ر به‌بوختان و قسه‌یه‌کی بئ بنه‌ما هیچ نه‌رزشیکی نییه لای خاوه‌ن
ژی‌ریه‌ ساغه‌کان، به‌مشپوه قورئان فی‌ری پڼگا پاسته‌کانی تو‌یژنه‌وه و پامانمان نه‌کات بۆ
چه‌سپاندنی پاستیه‌کان، زانایانیش نه‌م بنه‌مایه‌یان به‌م ده‌سته‌واژه‌یه داپشتوه و نه‌لټن:
نه‌گه‌ر قسه‌ی خه‌لک نه‌لټیت‌وه به‌پاستی وه‌ک خۆی نقلی بکه نه‌گه‌ر داه‌یتانی خۆته نه‌وا
به‌لګه‌ بیته.

به‌لام قورئان پیش نه‌وان که‌وتوه و نه‌فه‌رموی: ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ
مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (الزمر)، سو‌یند بیټ به‌خوا به‌پاستی ئیمه له‌م قورئانه‌دا
هه‌موو جۆره نمونه‌یه‌کمان بۆ خه‌لکی ه‌یتاوه‌ته‌وه، بۆ نه‌وه‌ی یاده‌وه‌ری وه‌ریگرن و
بیریک بکه‌نه‌وه له‌ پاستیه‌کان و تئ بگهن... له‌سه‌ر نه‌م بنه‌مایه‌یه که قورئان هه‌موو
بانګه‌شه‌و قسه‌یه‌ک رهد ده‌کاته‌وه که بئ به‌لګه‌ بیټ، شاعریش پاستی ووتوه که نه‌لټت:

والدعاوی مالم تقیموا علیها ببینات ابناؤها أذعیاء^{١٨}

١٨- هه‌ر بانګه‌شه‌یه‌ک نه‌گه‌ر به‌لګه‌ی بۆ نه‌ه‌یترايه‌وه نه‌وه خه‌یاڵپلاری و لاف‌لبدانه

نمونه بقّ نه م بنه مایه په ددانه وهی نه و بانگه شانه بوو که گاور و جوو نه یانوو که س ناچیته به هشت نه گره له سره ناینی نه وان نه بیت و خوی گوره له وه لامیاندا فره موی: ﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا يَلَكُ أَمَانِيَهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ﴾ (البقرة) ﴿۱۱۳﴾ (جوله که و گاوره کان) ده لاین: هه رگیز که س ناچیته به هشت وه بیجگه له جوله که یان گاور، جا نه وه ناوات و خه یالی خویانه (توش نهی محمد ﷺ، یان نهی نیماندار) پیان بلای: نه گره پاستگون، به لگه تان له سره نه م قسه به بهینه مهیدانه وه (نه گره نیوه به هشتی بن، نه و موسو لمانانیش به هشتی چونکه باوه پریان به موسا و عیسا هیه).

یان کاتیک ووتیان نیمه ته نه چنده پوژیک سزا نه درین و خوی گوره فره موی {البقرة ۸۰}

یان کاتیک موشریکه کان وتیان نیمه نه توانین وینهی قورئان بهینین و خوی گوره فره موی: ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنَّا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ (الانفال)، کاتیکیش ثایه و فرمانه کانی نیمه به سره بی باوه پاندا ده خوینریته وه، نه وه ده لاین: به پاستی نیمه بیستمان و نه گره بمانویستایه نه وه وینهی نه وه مان ده گوت!!، نه م بابه تانه جگه له داستانی پیشینان شتیکی تر نه !!

خوی گوره ته حه دایکون که ناتوان وینهی قورئان ته نانه ده سوره تان یان یه ک سوره تیش بهین، کاتیک نه یانتوانی بانگه شه که یان هه لوه شایه وه: ﴿قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا﴾ (الاسراء)، نهی محمد ﷺ پیان بلای: سویند به خوا نه گره هه موو شاده میزادو په ریه کان کز بینه وه (هه ولی به رده وام بدهن تا) قورئانیکی وه کو نه مه دانین و بیهینه (مهیدان) ناتوان کاری وایکه و ناتوان له وینهی بهین، نه گره چی هه موو لایه کیان بینه پشتگیرو یارمه تیده ری به کتر، هه روه ها نه فره موی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ﴾

وَأَدْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٨﴾ (یونس)، به لکو (له گال نه وه موو به لگانه دا) نه وانه ده لاین که محمد ﷺ قورئانی هه لبه ستووه، بلی: ده ئیوهش سووره تیک وهك سووره ته کانی داپژن و بیهینن، داوا بکه ن له هر که سیکي تر که ده توانن جگه له خوا (که یارمه تیتان بدات) دریغی مه که ن نه گهر راستگون.

به هه مانشیوه خوی گه وره به ربه رچی نه و بانگه شه ی جوله که کاتیک ووتیان خوا فره زه ندی هه یه یان وتیان فریشته کان کچی خوان: ﴿قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ سُلْطَانٍ بِهَذَا أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ ﴿٦٨﴾ (یونس)، (خوانه ناسان) ده لاین: خوا مندالی بۆ خوی بریارداوه! پاکی و بیگهردی شایسته ی نه و خواجه یه، نه و زاته بی نیازه (بیویستی به کوپو کچ نیه)، ههرچی له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه یه ههر خوا خاوه نیانه، بیگومان هیچ به لگه و نیشانه یه کتان نیه بۆ ئه م بوختانه ناره وایه، ئایا شتیک هه لده به ستن بۆ خواو (بی باکانه) ده یلین، که هیچی لی نازانن و هیچ بنه مایه کی نیه؟! هه روه ها نه فره رموی: ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ ﴿١٥٤﴾ (الصافات)، ئایا چیتانه و چۆن بریاری بی به لگه ی وا ده دهن، قورئان سه لماندی که بانگه شه که یان بی بنه ماو به لگه یه ته نها بوختان و نه زانییه و درۆیه کی شاخداره.

٢/ فریدانی نه و بانگه شانه ی له سهر وهم و گومان ساز دراو:

ئهمه ش بنه مایه کی قورئانییه و له به رنامه ی زانستیشدا کۆده نگي له سهره، هه ست و نه گهر و خه ملاندن ناگه نه ئاستی تیۆر، قورئان پیش ئه مان دوباتیکرده وه که گومان هیچ نه رزشیکی نییه بۆ چه سپاندنی هه ق، لیتره وه ههر بانگه شه یه ک له سهر گومان و قاله قال پاره ستا نه و خوی بۆ خوی پوخاوه و هه موو قسه یه ک به رزنه بیته وه بۆ نزمترین پله ی زانستی فریده دریت.

له و نایه تانه ی قورئان که نمونه بۆ ئەمه نایه تی ۱۴۸ ی سوره تی (الانعام) که په دی
موشریکه کانی داوه ته وه له وه ی که بیانویان بۆ په رستنی چەند خوابه ک به وه ئەهینایه وه
که کاری قه ده ره و ئەفه رموی:

﴿ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ
وَأِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴾ (۷۸)

له مه و دوا موشریک و هاوه لگه ران ده لێن: ئەگەر خوا بیویستایه هاوه لمان بۆ بریار
نه ده دا!! باوو باپیرانی شمان موشریک نه ده بوون!! هیچ شتیکی شمان له خۆمان حه رام
نه ده کرد!! (ئهمانه هه مووی قسه ی به تاله و هه رگیز خوای گه وره زۆر له که س ناکات بۆ
باوه ر هینان یان بۆ باوه ری) هه ر به و شیوه یه ئەوانه ی پێش ئەمانیش درۆ و بوختانیان
هه لده به ست، هه تا تووشی به لای ئیمه بوون و سزای ئیمه یان چه شت، پێیان بلێ: نایا
هیچ زانیاری و زانستی به کی خواتان له لایه، تا نیشانمان بدهن و بۆمان ده ربخه ن؟ ئیوه
شوینی هیچ شتیکی تر ناکه ون جگه له گومان و ئیوه هیچ شتیکی تر ناکه ن مه گه ر نه وه
نه بێت که درۆ ده که ن. خوای گه وره بۆی پونکردنه وه که یاساو بنه ماکانی ئاین له سه ر درۆ
و قاله قال بینا ناکریت به لکو له سه ر زانستی به هیز و به لگه ی به کلاکه ره وه بینا نه کریت
بۆیه له دوا ی نه وه فه رموی: ﴿ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَّيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴾ (الانعام)،
ئه ی پێغه مبه ر ﷺ پێیان بلێ: که وابوو هه ر بۆ خوابه خۆی به لگه تیرو ته واوه کان، جا
ئه گه ر بیویستایه نه وه هه مووتانی به ته واوی هیدایه ت ده داو به ناچار یی هه مووان برودار
ده بوون (به لām پێزی لیگرتوون و سه رپشکی کردوون). هه روه ها له سوره تی یونسدا
فه رمویه تی: ﴿ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَاتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ﴾ (یونس)، به لکو (له گه ل نه وه موو به لگانه دا) ئەوانه ده لێن که محمد ﷺ

قورئانی هه لێهه ستووه، بۆی: ده ئیوهش سووره تێك وهك سووره تهكانی داریژن و بیهێنن، داوا بکهن له ههركه سێکی تر که دهتوانن جگه له خوا (که یارمهتیتان بدات) درێغی مه کهن نه گهر پاستگۆن. له سووره تی نه جمیشدا نه فهرموی: ﴿... إِنْ يَنْعَمُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ﴾ (النجم)، نه وانه ته نهها شوینی گومان و ئاره زوی ده روونه نه خۆشیه کانیان ده که ون، له کاتی کدا که به پاستی له لایه ن پهروه ردگار یانه وه هیدایهت و پێنموویان پێ گه یشتووه ! ههروه ها له په دی ده هریه کانداهه رموی: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَحَيَاتُنَا مَا يَمِيلُ كَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَكُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا يَتُنُون﴾ (الجالیه)، خوانه ناسان ده یانوت: ژیان ته نهها نه م ژیا نی دنیا یه یه، ده مرین و ده ژین به نۆره، هه ر پۆرگا رو زه مانه کایگه رن تیا ماندا و ده مان مرین و هیچی تر! جا نه وانه وه نه بیته له سه ر بنچینه ی هیچ جوړه زانستی و زانیاریه ك نه وه بۆی به لکو ته نهها پشت به گومان و دوو دلی ده به ستن.

به مشیوه یه قورئان نه م یاسایه له توێژینه وه ی زانستیدا نه چه سپینیت که گومان و دنیایی وهك یه ك نین و وهك یه ك مامه له یان له گه ل نا کریت.

٢/ گفتوگۆی عاقلانه که پشت به ستوینیت به یاسا و دانیا نراو و به لگه نه ویسته کانی عه قل:

نه مهش یه کێکێتره له به رنامه کانی قورئان و پێگا کانی، قورئان عه قل نه دوینی، چونکه عه قل نه و سه ره تایه یه که هه موو مرو فیک لیوه ی په ل نه هاوی له هه سته کردنی به خوا و پێنمونیکاره بۆی، هه ر به عه قلیش زانست و کرداره کان کامل نه بن.

قورئان له چه ند ئایه تدا هانمان نه دات عه قل به کار به یێن و په راویزی نه خه ین: ﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْإِثْرِ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ نَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (البقرة)، (که ی نه وه راسته) فه رمانی چاکه به خه لکی بده ن و خۆتان فه رامۆش بکه ن؟! له کاتی کدا خۆ ئیوه کتیبی خوا - ته ورات - ده خویننه وه، (ده زانن سزای گو فتاری بێ په فتار چۆنه) جا ئایا ژیریتان پێتان لێنا کریت له وه لو یسته نا شرینه؟! ههروه ها نه فهرموی:

﴿ يَكَايَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِّن دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِن أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُنتُمْ تَعْقِلُونَ ﴾ (ال عمران)

ئەي ئەوانەي باوەڕتان هێناوە، بە کەسانێکی تر جگە لە خۆتان متمانه مەکەن و نەهێنی خۆتان لایان مەدرکێنن، چونکە ئەوان کۆڵناوەن لە دروستکردنی تەنگانە و گروگرفت و ناخۆشی بۆتان، ئاواتیان ئەوەیە دووچاری ئازارو کێشه ببن، بە ناشکرا پق و کینه لە دەم و دویاندا دیارە، ئەوەی لە سینه یاندا شارەدویانە تەوہ زۆر گەورە ترە لەوەی کە دەریدەخەن، بێگومان ئێمە نیشانە و بەلگەمان بۆ دیاری کردوون (تا دۆست لە دۆژمن جیابکەنەو)، ئەگەر عەقل و ژیریان بخەنە کار. هەروەها ئەفەرموی: ﴿لَهُ دَعْوَةُ الْمَعْنِيِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ لَهُم بِشَيْءٍ إِلَّا كَبْسٌ مِّنْ عَيْنِي إِلَى الْمَاءِ لِيَبْلُغَ فَاهُ وَمَا هُوَ بِبَالِغٍ وَمَا دَعَا الْكَافِرِينَ إِلَّا

فِي ضَلَالٍ ۝۱۱﴾ (الرعد)، هەر بۆ خواوە بانگەوازی حق و راستی، (بەلام) ئەوانەي هاناو هاوار بۆ کەسیکی تر دەبەن جگە لە و زاتە، هاوار لێکراوان بە هیچ شتێوەیە ک بە هانا یا نەوہ نایەن و وەلامیان نادەنەوہ، مەگەر وەکو کە سێک (تینووی بێت لە دوورەوہ) دەستەکانی درێژە بکات بۆ ئاو تا بێگەیه نیتە دەمی، کەچی بێسوودە و ناگاتە دەمی، بێگومان دوعا نزای بێ باوەڕان تەنھا لە ناو تاریکی و گومرایدایە و هیچی تر نییە، ئەوانەش بەمردوو ئەناسینی کە بیرناکەنەوہ ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ الْبُكْمُ الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴾ (۱۲)

(الانفال)، بە راستی خراپترین زیندەوهران لای خوا ئەو کەسانەن کە کەپن (حق نابیستن) و لالەن (حق بێژنەن)، ئەوانەي کە ژیر نابن (بیرو هۆشیان ناخەنە کارو تێناکەرن و بیرو مێشکیان قفل داوە). هەروەها ئەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ أَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثِيرًا أَفَلَمْ تَكُونُوا تَعْقِلُونَ ﴾ (۱۲) (یس)، بێگومان شەیتان خەلکیکی زۆری لە ئێوہ گومرا کرد، جا ئایا بۆچی ژیر نەبوون.

پیره‌وی قورئان بۆ ووردوبونه‌وی عه‌قلی پشت نه‌به‌سستیبه‌ پونکردنه‌وه و ده‌ربهرین ،
له‌وانه‌ش ڕینگای {سه‌بر و ته‌قسیم} له‌ بیانوپیرینی نه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ی حه‌رامبوونی
حه‌لاله‌کان نه‌که‌ن: ﴿ثُمَّ نَبَّيْنَا لِلْإِنسَانِ أَنْتَنَ قُلْ مَا لَدَّكَرَيْنِ حَرَّمَ
أَمِ الْأَنْبِيَّيْنَ أَمْ أَشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأَنْبِيَّيْنَ نَبَّيْنَا بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٣﴾﴾ (الانعام)،
(خوای گه‌وره) هه‌شت جووت مالاتی (بۆ خزمه‌تی ئاده‌میزاد دروستکردوه) له‌مه‌ر
جوتیک و له‌بزنیش جوتیک (ئه‌ی محمد ﷺ) به‌وه‌فامانه‌ بلی که‌ هه‌ر له‌ خۆپانه‌وه‌ شت
حه‌رام ده‌که‌ن) ئایا خواردنی گوشتی نیره‌کانی حه‌رام کردوه یان مییه‌کان یان ئه‌وه‌ی
که‌له‌ سکی مییه‌کاندا هه‌یه؟! ئه‌گه‌ر ئیوه‌ پاست ده‌که‌ن و به‌لگه‌یه‌کی زانستیتان هه‌یه،
بۆمان پوون بکه‌نه‌وه؟!

قورئان هه‌موو ئه‌گه‌ر و بۆ چونه‌ له‌باره‌کانی بانگه‌شه‌ی نه‌وانی خستۆته‌په‌و پاشان
هه‌موایانی هه‌لوه‌شاندۆته‌وه‌ و بیسه‌ری گه‌یاندۆته‌ ئه‌وه‌ ده‌ره‌نجامه‌ی که‌ خاوه‌نی ئه‌و
بانگه‌شانه‌ له‌ سته‌مکارترینی مڕۆشه‌کانن، له‌وانه‌ش دانانی ئه‌و محاله‌ی که‌ ئه‌یلێن بۆ
ئه‌وه‌ی نکولیکار بگه‌یه‌نیت به‌وه‌ ده‌ره‌نجامه‌ی به‌دوای خۆیدا ئه‌یه‌ینیت وه‌ک ئه‌م ئایه‌ته‌:
﴿مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا كَانَتْ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ
سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿١١٤﴾﴾ (المؤمنون)، هه‌رگیز خوا که‌سی نه‌کردوه به‌ پۆله‌ی
خۆی و هه‌یج خواجه‌کی له‌گه‌لدانی یه‌، چونکه‌ ئه‌و کاته‌ هه‌ر خواجه‌ک ده‌چوو به‌لای
دروستکراوانی خۆیه‌وه‌ و هه‌ندیکی خۆی بلێد ده‌کرد به‌سه‌ر هه‌ندیکی تردا (ئه‌وسا
بوونه‌وه‌ر تیکده‌چوو)، پاکی و بیگه‌ردی بۆ زاتی خواجه‌ له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌و شتانه‌وه‌ که‌ (خوا
نه‌ناسان) هه‌لی ده‌به‌ستن و ده‌یلێن.

دیسان له‌وانه‌ش وه‌ک لیکه‌له‌وه‌شان، ئه‌ویش به‌ستنه‌وه‌ی ئه‌سته‌میکه‌ به‌ ئه‌سته‌میکیتر
بۆئه‌وه‌ی ده‌ریخه‌ی ئه‌وه‌ی پێوه‌ی به‌ستراوه‌ ئه‌ویش محال و ئه‌سته‌مه‌:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتِّحُ لَهُمْ أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ﴾ (الاعراف)،

بیگومان نه‌وانه‌ی بروایان به ثایهت و فرمانه‌کانی نی‌مه نه‌هیتاوه و خو‌یان له ئاستیدا به‌گه‌وره داناوه، نه‌وانه ده‌روازه‌کانی ئاسمانیان بۆ ناکریتاوه و ناچنه به‌هه‌شته‌وه هه‌تا و شتر نه‌چیت به‌ناو کونی ده‌رزیدا، ئا به‌و شیوه‌یه ئی‌مه پاداشتی تاوانباران ده‌ده‌ینه‌وه و تۆله‌یان لیده‌سینن.

له‌یاسا عه‌قلیه‌کانیتری قورئان: دانانی ده‌ره‌نجامه له‌سه‌ر پیشه‌کی و هاوسانییه له‌ نیوان لیکچوه‌کاندا و جیکاری له‌نیوان جیاوازه‌کان، هه‌روه‌ها بوون به‌ زانسته‌وه به‌ستراوه و کار و کردار به‌بێ بکه‌ر نابیت، هه‌روه‌ها به‌کاره‌یتانی قیاسی عه‌قلی و ناچارکردنی به‌رانبه‌ر له‌ پێگه‌ی نه‌وه‌ی نه‌یبینی و باوه‌ری پێی هه‌یه، هه‌روه‌ها هه‌یتانی به‌لگه‌ دروسته‌کان به‌ پێگه‌ راسته‌کان و قبولکردنی نه‌وه‌ره‌نجامانه‌ی که به‌م پێگه‌ پێی ده‌گه‌ین و جگه له‌مانه‌ش هه‌موو نه‌وه‌ پێگایانه‌ی که عاقله‌کان نکولی لیتاکه‌ن و به‌مشیه‌وه عه‌قل ناتوانیت له‌ یاساو به‌لگه‌ نه‌ویسته‌کان رابکات و هه‌چی بۆ نامیتیتاوه‌وه خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان نه‌بیت.

له‌و نمونه‌یه‌ی ناو قورئان عاقلی به‌رانبه‌ری دواندوه: په‌د دانه‌وه‌ی بۆ نه‌وه‌ درۆیه‌ی که بوختان چیه‌یه‌کان نه‌یانوت خوا کوپی هه‌یه! خوا بۆی پونکردنه‌وه که که‌سیک بۆ نه‌وه‌ی منالی ببیت نه‌بیت له‌یه‌ک جنس نیر و می هه‌بیت و زه‌واج له‌ نیوانیان هه‌بیت، ئی خۆ خوای گه‌وره جنسی نییه تا په‌گه‌زی به‌رانبه‌ری هه‌بیت. وه‌ک خۆی نه‌فه‌رمویت: ﴿ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةً فَخَلَقَ كُلُّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴾ (الانعام)

(الانعام)، بیگومان نه‌و زاته به‌دیهینه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌ویه له‌ جوانترین و پێک و پێکترین شیوه‌دا، چۆن پۆله‌ی ده‌بیت؟! خۆ نه‌وزاته هاوسه‌ری نه‌گرتوه؟! به‌لکو

هه موو شتیکی دروست کردوه، به پراسنی ئه و زاته به هه موو شتیکی زانایه. چۆن کوپی
 نه بیته ئه گهر نه عه قل و نه خونه ریت قبولی ئه وه نه کهن که له خۆرا منال بیی به بی بونی
 ره گه ز و هاوسه ر. به مشیوه دهره نجامه کان له سه ر پیتشه کییه کان بینا نه کرین.

بۆ وه لامی ئه وانه ش که بانگه شه ی ئه وه یان ئه کرد که فریشته کان کچی خوان فه رموی
 ئایا ئه وانه شایه تی دروستکردنی فریشته کان بوون؟ ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِندُ
 الرَّحْمَنِ أَنْثًا أَشْهَدُوا خَلَقَهُمْ سَتَكُنُ مِنْهُمْ شَهَدَةٌ ۖ وَسُئِلُوا﴾ (الزخرف)، ئه و خوانه ناسانه
 فریشته کان که به نده ی خوی میهره بانن، به کچی خوابان ده دایه قه له م!! ئایا ئه وان
 ئاماده ی دروستکردنیان بوون؟! له ئایینه دا ئه م بوختانه یان له سه ر ده نوسریت و
 پرسیاریشیان لی ده کریت. ئه مه ش چه سپاندنی یاسایه کی قورئانییه بۆ گفتوگو ئه ویش:
 نه بیته شایه تیدان له سه ر بنه مای زانیاری بیت. له سه ر زمانی براکانی یوسف پیتغه مبه ریش
 فه رموی: ﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ﴾ (یوسف)، جگه
 له وه ی که زانیومانه، ئیمه له شاراو و نه یتیه کان شاره زانین (نازانین ئه و کوپه بۆ وای
 کرد).

له و به لگه عه قلیانه یتر که قورئان بۆ سه لماندنی تاک و ته نهایی خۆا دایرپشته: ﴿لَوْ
 كَانَ فِيهِمَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ (الانبیاء)، ئه گه ره
 هه ردووکیاندا (له ئاسمان و زه ویدا) چه ند خوابه کی تر هه بوایه غه یری (الله)، ئه وه کاو و
 وێران ده بوون و تیک ده چوون به سه ر به کدا، پاکی و بیگه ردی بۆ خوا که په روه ردگاری
 عه رشه، له و باس و خواسانه دا (که خوانه ناسان) ده یلین (هاوه ل بۆ ئه و زاته بریار
 ده دن). که ئه مه به لگه یه کی عه قلی پوونه که س نکولی لیتناکات به واتای ئه وه دیت که
 نه بونی ناریکی له بونه وهردا به وه ی نه بونی چه ند خوابیه، هیچ ناریکی و خراپه یه که له
 جوله ی بونه وهردا نییه و به لکو هه موو یاساکانی سروشت چۆن پێوه یان بۆ دیاریکراوه

به وشيږه له كاردان، نه گهر چهند خوابه ك خاوه نى نه م بونه وهره بونايه نه وا هر خوابه ي به شى خوى دانه پړى و ياساكانى بونه وهر تيك نه چوو به هوى حه ز و جياوازي بؤچونى هر خوابه ك.

نه مه به لگه به كى بړاوه به و زانستى نويش نه مه ي سه لماندوه كه ناكړيت نه م بونه وهره جگه له به ك خواى هه بيت، نه م جموجل ه سويرو پيكه نه بيت ته نها به ك به پړوه به رى داناي هه بيت، نه م جيهانه ناكړيت جگه له به ك داهيتى به تواناي هه بيت، بويه نابيين له ناو موشرېكه كونه كانيش كه س هه بيت بانگه شه ي نه وه ي كړديت كه نه م بونه وهره له خوراو بى داهيتنه ريك دروست بوييت و هه مويان شايه تيان داوه به ته نهايه خواى خاوه ن ناسمانه كان و زهوى: ﴿وَلَيْنَ سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَيَقُوْلُنَّ اَللّٰهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝۴۵﴾ (لقمان)، سويڼد به خوا نه گهر پرسيار له خوانه ناسان بكه يت: كى ناسمانه كان و زهوى دروست كړدوه، نه وه به دلنبايه وه ده لين: (الله)، دروستى كړدوون، توش نه ي محمد ﷺ بلى: سوياس و ستايش بؤ خوا (له سر و تنى راستى)، نه خير وانيه، نه وه لاهه له قه ناعه ته وه هه لته قولاره، به لكو زوربه يان نازانن (له خويانه وه قسه ده كهن). به لام نه مرو له ناو قاله كاراندا هه به نه و ناما قوليه نه كات.

به لگه به كيتري قورنسان ﴿مَا اَتَّخَذَ اللّٰهُ مِنْ وَلِيٍّ وَمَا كُنَّا مَعَهُۥٓ مِنْ اِلٰهٍ اِذَا لَدَّهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ مِّمَّا خَلَقَ وَلَوْلَا بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا يَصِفُوْنَ ۝۹۱﴾ (المؤمنون)، هرگيز خوا كه سى نه كړدوه به پوله ي خوى و هيچ خوابه كى له گه لدا نى به، چونكه نه و كاته هر خوابه ك ده چوو به لاي دروستكراوانى خويه وه هه نديكى خوى بلڼد ده كړد به سر هه نديكى تردا (نه وسا بونه وهر تيكده چوو)، پاكي و بيگهردى بؤ زاتى خوابه له به رامبه ر نه و شتانه وه كه (خوا نه ناسان) هه لى ده به ستن و ده يلين. واناكه ي دياره و زانايانى زانستى كه لام به به لگه ي ته مانع ناوى نه بن.

به لگه یه کیتر به کارهینانی قیاسی عه قلییه^{۱۹} له قورئاندا بۆ ئه وانیه که نکولی له زیندوبونه وهی دواى مردن نه کهن و بیانوشیان بۆ ئه م بانگه شه نه هاتنه وه و زیندونه بونه وهی باو باپیرانیانه که چه نه ها ساله مردوون!

قورئانیش به پیتی ئه م به لگه یه بیانویان نه بریت : ئه و خوا به ی که ئه وانیه له نه بون هینایه بوون بۆی ئاسانتره دوباره دواى مردن بیانژێنیته وه وه که ئه فه رمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَبُ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ

الْحَكِيمُ ﴿١٧﴾﴾ (الروم)، هه ر ئه و زاته له سه ره تا وه به ده یتراره وه کان به دی ده هینیت، پاشان به جۆریکی تر دروستیان ده کاته وه، ئه و کارهش بۆ خوا ئاسانه، نموونه ی به رزو وه سفی بلند هه ر شایسته ی ئه و زاته یه له ئاسمانه کان و زه ویدا، هه ر ئه ویش زاتیکی بالاده ست و دانایه. هه روه ها ئه فه رموی: ﴿قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَحْمِلُكُمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَبَّ فِيهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾﴾ (الجاثیه)، ئه ی پێغه مبه ر ﷺ پێیان بلی: (ئه و شتانه به ده ست ئیعه نه) ئه وه هه ر خوا به ژیا نتان پێ ده به خشیته و پاشان ده تان مریتیت و دواى ئه وه کۆتان ده کاته وه له پۆژی قیامه تدا که هیچ گومانی تیا دانیه، به لام زقریه ی خه لکی ئه مه نازانن. هه ر به وشیه وش وه لامی جوو گاوری دایه وه که بانگه شه ی جویون و گاوریونی ئیبراهیم پێغه مبه ریان نه کرد، له وه لامیاندا فه رموی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتْ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٥١﴾﴾ (ال عمران)، ئه ی خاوه ن کتێبه کان، ئیوه بۆ له ئیبراهیم ده دوین و (هه ریه که تان واداده نیت که له سه ر ئایینی ئه وه) خۆ ته ورات و ئینجیل دواى ئه و په وانه کراون، ئه وه بۆ عه قل و ژیرتان ناخه نه کارو تاکه ی ژیرنابن؟! چۆن بانگه شه ی له وشیه وه نه کهن که کاتی ژیان و

۱۹- قیاسی عه قلی: ده رخستنی حوکمی شتی که نه زاناره وه به هۆی پێوانی به حوکمی شتیکیتری زاناره وه قورئان و سوننه تدا به هۆی بونی (عیلله ت) هۆی هاو به ش له نێوان ئه و دوو شته دا.

پیغمبریه رایه تی ئیبراهیم پیش هاتنی جوله که و گاواره و پیش دابه زینی ته ورات و ئینجیله؟! نه مه به لگه یه کی عه قلی به لگه نه ویسته بویه له کوتایی ئایه ته که دا نه فهرموی {افلا تعقلون} واته ئایا تیناگه ن قسه که تان چند لاوازه و بانگه شه که تان چند به تاله؟

هر له م باره یه وه قورئان وه لاهی نه وانه نه داته وه که په رستشی بت و بی گیانه کان نه که ن و نه فهرموی: ﴿الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَهُ يَخْذُ لَدَا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمَلِكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدْ رُءُوهُ فَتَقَدَّرَ تَقْدِيرًا﴾ (الفرقان)، نه و زاته ی که هه موو ئاسمانه کان و زه وی مولکی نه وه و هر نه و خاوه نیانه، که سیشی نه کردووه به پۆله ی خوی و که سی نه کردووه به شەریک و هاوبه ش له مه ودا ی مولک و ده سه لاتیدا، هه موو شتیکی دروست کردووه به نه دازه و قه باره و شیوه و تام و بۆن و پهنک و جیاوازی هه مه جور... هتد، نه خشی ی پیکوپیکی بۆ هه موو شتیکی داناوه (به شیوه یه که پتویستیه کانی ئاده میزاد دابین بکه ن و له خزمه تیدا بن). نه مه لاوازی عه قلی نه وان نیشان نه دات که شتانیک نه په رستن نابسی و نابینی و زیان و قازانج ناگه یه نیت، چونکه دارانه بونی بیستن و بینین و ووته شایسته نه بوونه بۆ په رستن، ئیبراهیم پیغمبریه ریش کاتیکی عه قلی گه له که ی نه دواند ده رباره ی خواکانیان فهرموی: ﴿قَالَ أَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ﴾ (١٦) ﴿أَفِي لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (١٧) (الانبياء)،

ئیبراهیم وتی: باشه، ئاخو، چون شتیکی ده په رستن له جیاتی خوا که ناتوانیت هیچ جوره قازانج یان زیانیکتان پی بگه یه نیت، (ته نانه ت نه وه تا نه یانتوانی به رگری له خوشیان بکه ن). ئوف له ده ستان و له و شتانه ش که له جیاتی خوا ده په رستن، جا ئایا نه وه تیناگه ن و بیرو هۆشتان ناخه نه کار؟! .

بۆ وه لامى جوله كه و گاور له و بانگه شه يان كه ئه وان نه وه و خو شه ويستی خوان
 فه رموى: ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُمْ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ
 بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ
 الْمَصِيرُ ﴾ (المائدة)

جوله كه و گاور ده يانوت: ئيمه پۆله ي خواو خو شه ويست و نزيكى ئه وين، پييان بلى:
 كه واته بۆچى له سه ر گونا هو تا وانتان سزاتان ده دات (له دنيا دا به ناشكرا به لاو
 ناخو شيتان بۆ پيش ده مي نيت، سزاي قيامه تيش با له ولا وه بوه ستيت، ئيوه خو تان ناوا
 به گه و ره و نازدار دامه نين و خو تان جيا مه كه نه وه) نه خير وانيه، چونكه ئيوه ش به شه ر و
 ئاده ميزا دي كن له وه خه لكه ي كه دروستى كردوه، ئه وه ي خوا بيه وي ت لى خو ش ببيت،
 لى خو شه ببيت، ئه وه ش كه بيه وي ت سزاي بدات سزاي ده دات (ئه لبه ته له چوارچيوه ي
 داد په روه ريدا) هه رچيش له ئاسمانه كان و زه وي و نيو انياندا هه يه هه ر خوا خا وه نيانه،
 گه رانه وه و سه ر ئه نجاميش بۆ لاي ئه و زاته يه. ئه مه يانى: ئه گه ر ئيوه له بانگه شه كه تان
 راست نه كه ن ئه ي بۆ خوا له دونيا سزاتان ئه دات و بۆ ئيوه كرده مه يمون و به راز يان بۆ
 به سزاي نا گرى قيامه ت ئه تان ترسي نيت،؟ خو ئه وه ي كه زانرا وه خو شه ويست
 خو شه ويستى خو ي سزا نادات و باوكيش منالى خو ي ئازار نادات، كه واته بانگه شه كه تان
 راست نيه و به تاله.

ئهم وه لامدانه وه يه جه ده ليه كان به به لگه يان قياسي خولف ناوى ئه به ن كه
 چه سپاندى ويسترا وه به هه لوه شانه وه ي دژه كه ي، چونكه دوودژ پيكه وه كو نابنه وه و
 يه كيكيان ئه مي نيت وه وه ك خوا ي گه و ره فه رموى: ﴿ لَوْ كَانَ فِيهِمَا ءَالِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا
 فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴾ (الانبياء)، ئه گه ر له هه ردووكياندا (له ئاسمان و
 زه ويدا) چه ند خوايه كي تر هه بوايه غه يري (الله)، ئه وه كا ول و ويران ده بوون و تيك

ده چوون به سهر يه كدا، پاكي و بيگه ردي بۆ خوا كه په روه ردگاري عرشه، له و باس و خواسانه دا (كه خوانه ناسان) ده يلّين (هاوه ل بۆ ئه و زاته بريار ده دهن). تيكچوني نه وشته ي كه دويه پتوه به ري هه بيت و هه ريه كه يان خوي به بالاده ست بزاني گوماني تيدا نيبه و ئه مه وه لاميكې عه قلى يه كلاكه روه يه و به لگه عه قليبه كاني ناو قورئانيش زياتره له وه ي بيته نه ژمار.

٤/ كۆكردنه وه ي هه ردوو عه قل و نه قل بۆ وه لامدانه وه:

كۆكردنه وه ي به لگه ي عه قل و به لگه ي نه قل بۆ وه لامدانه وه يه كيكيتره له بهرنامه كاني قورئان، لاي ليكوله ره كاني بهرنامه و پيپر وه ي زانستي زانراوه كه هه موو بهرنامه يه كي گوازراوه بي ناتاج نيبه له پاماني عه قلى، و پيچه وانكه يشي هه ر پاسته، هاوكاري له نيوان بهرنامه كاندا راستيبه كي زانستيبه و گوماني له سهر نيبه، و قورئان ئه م پيگه يه ي به كار هيتاوه، هه نديجار هيتي وه لامدانه وه كه له كوي هه ردوو پيگاكه وه ده ست نه كه ويت. نمونه بۆ به كار هيتاني ئه م پيگه يه له قورئاندا وه لامى خوي گه وره يه بوو بۆ نه وانى ته وافي مالى خويان نه كرد به بي بهرگ و به پوتى به ژن و پياوه وه! خوي گه وره پونيكرده وه نه وه كاريكي نه شياوه و تاوانه و چۆن كاريك كه نايزانن نه يده نه پال خوا؟ نه مه ش به درۆ خستنه وه يان بوو به هه ردوو پيگاكه.

له لايه نى عه قليبه وه پونيكرده وه كه نه وكاره خراپه و نه شياوه و خوا بيگه رده له وه ي فرمان به خراپه بكات، ته نها شه يتان نه و فرمانه ي پيكر دوين: ﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾﴾ (الاعراف)، كاتيكيش (بي باوه پان) تاوان و گونا هيك نه نجام بده ن ده لين: باوو باپيرانيشمان ديوه ئه م كار هه يان كرده و خوي گه وره خوي فرماني پيداوين بيكه ين!! پتيان بلّي: (نه خير وانيبه) چونكه به پاستي خوا فرمان به گوناوه تاوان و كاري نابه جي نادات، چۆن (جه ساره ت ده كهن) و شتيك هه لده به ستن بۆ خوا كه نازانن وتويه تي يان نا.

﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ

عَلِيمٌ ﴿٣٨﴾ (البقرة)، (کاتی ئیوه له مال و داراییتان ده به خشن) شه یتان به ئینی هه ژاری و نه داریتان پی ده دات (ده تانترسیئیت به هه ژاری) و فرمانتان پی ده دات به گوناوو تاوان و خراپه و نه به خشین، خوای گه وردهش به ئینی لیخوشبوونیکی تایبه تی خۆیتان پیده دات له گه ل نۆزی پۆزی و به هره ی فراوانداو خوا فراوانگیرو زانایه . به لام به ڕنگه ی نه قلی و گوازاوه که ئه وه به هه رشتیک درایه پال خوا ناچه سپیت نه گه ر له ڕنگه ی وه حییه وه نه هاتییت، ئی مادام نه خوا نه پیغه مبه ر ئه وه یان نه فرموه که واته بانگه شه که به تاله: ﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ (الاعراف).

کاتیکیش (بی باوه ڕان) تاوان و گوناھیک ئه نجام بده ن ده ئین: باوو باپیرانیشمان دیوه ئه م کاره یان کردوه و خوای گه ورده خۆی فره مانى پیداوین بیکه ی !! پێیان بلێ: (نه خیر وانیه) چونکه به راستی خوا فره مان به گوناوو تاوان و کاری نابجی نادات، چون (جه ساره ت ده که ن) و شتیک هه لده به ستن بۆ خوا که نازانن وتویه تی یان نا. نمونه به کیتر وه لامدان وه شوعه یب پیغه مبه ر سه لامی خوای لیبیت بۆ گه له که ی کاتیک له کیشانه و پێوانه دا خیانه تیان ئه کرد و ئه یانوت ئیمه له ناو خۆماندا پیی پازین و مالی خۆمانه و بۆمان هیه چۆنمان بویت ئاوا مامه له ی پیوه بکه ین، شوعه یب پیغه مبه ر بۆی پونکردنه وه که به هه موو عه قلیکی ساغ ئه بیت خه لک مافی خۆی وه رگریت له کیشانه و پێوانه دا و به که م و کورتی پیی نه دریت ئه وکات داد به رپا ئه بیت و دوژمنایه تی و پق و کینه نامینیت، ئه مه به لگه به کی عه قلیبو پیغه مبه ر شوعه یب به کاریه ئنا: ﴿وَيَقُولُوا أَؤْمُرُ الْبَغْيَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٤٠﴾ (هود)، ئه ی قه وم و خزمه کانم، با پێوان و کیشانتان تیرو ته واوبیت و به

دادپه روه رانه نه نجامی بدهن، شتومه کی خه لکی که م نرخ مه که ن و (فیلان لی مه که ن) و خراپه کاری مه که ن له زه ویدا و تقوی خراپه مه چینن..

هه روه ها نه وهیشی بۆ پونکردنه وه که مال و سامان مولکی خواجه و خوا پوزیده ره و بۆ ماوه یه کی دیاریکراو به خه لک دراوه و نه مهش له م به شعی ووتهیدا ده رنه که ویت:

﴿ قَالَ يَقَوْمِ اَرَأَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيْنٍ مِّنْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا اُرِيدُ اَنْ اُخَالِفْكُمْ اِلٰى مَا اَنْهَيْتُكُمْ عَنْهُ اِنْ اُرِيدُ اِلَّا الْاِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِيْ اِلَّا بِاللّٰهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَيْهِ اُنِيبُ ﴿٣٨﴾ ﴾

(هود)، شوعهیت وتی: نهی قوم و خزمه کانم هه والم بدهنی نه گهر منتان بینی و بۆتان ده رکوت که له سهر به رنامه یه کی رێک و پۆشنم له لایه ن په روه ردگارمه وه و هه ر له لایه ن خوشیه وه پزق و پۆزی جوان و باشی داومه تی، منیش نامه ویت قه ده غه ی شتیکتان لی بکه م، که چی خۆم وه ک نیه نه که م (چی به نیه به گیه نم خۆم له پیشدا نه نجامی ده ده م) من هیچ ناویت ته نها چاکسازی نه بیته، به گویره ی توانام، رێکخستنی کارم به دهستی که س نیه به دهستی خوا نه بیته، پشت و په نام هه ر به و به ستووه و هه ر بۆ لای نه ویش ده گه ریمه وه. خوا به سه رتانه وه پارێزه ره و چاودیره به هه مو مامه له داراییه کانتان و نا کریت کاریتیدا بکه ن به وشیه نه بیته دروسته و راسته به لام نه دانی مافی دارایی خه لک و خیانه ت له کێشانه و پێوانه سته م و خراپه کارییه له زه ویدا.

ه/ هینانی به لکه دروسته کانی مه زه بی زانایانی زانستی که لام:

له سهر شیوازی مه زه بی زانایانی زانستی که لام بۆ وه لامدانه وه له قورئاندا به رنامه ی راست هه یه، بۆ نمونه کاتی که ببیاوه په کان بانگه شعی نه وه یانکرد که موحه مه د له خۆیه وه قورئانی هه لبه ستووه خوی گه وره وه لامی دانه وه و فه رموی: ﴿ وَرَوَّعَوْلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْاَقَاوِلِ ﴿١١﴾ لَّا خِذْنَ اَمْنًا مِّنْهُ بِالْبَيْنِ ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْاَوَّلَيْنِ ﴿١٣﴾ فَمَا يَنْكُرُ مِنْ اَحَدٍ عَنْهُ حَزِيزٌ ﴿١٤﴾ ﴾ (الحاقه)، خو نه گه ر محمد ﷺ هه ندیک قسه و گوفتار به ده م نیه وه هه لبه ستایه. نه وه به هیزو

دهسه لاتى خۆمان ده مانگرت. له وه و دوا پره گى دلى ده پچرئين و ده ميرئين. ئه وسا هيج كه سىك نى يه له ئيوه به ربه ست و به رگرى بكات له ئيمه. ئه مهش يانى: محمد ئه گهر شتىك بلى و لای خواوه دانه به زى بيت ئه وا به خيرا به سزا ئه دريت، ئه م به لگه يه له بيردا ئه چه سپينيت كه خوا تواناى ته واو و بيسنورى هه يه و كه س بوى نيه به ناوى ئه وه وه هيج بليت، ئه گهر محمد بليت قورئان هه لبه ستى خۆمه ئه وا خوا سزاكه ي بۆ پيش ئه خات و له ناوى ئه بات. له بهر ئه وه ي خوا سزاي پيغه مبه رى نه داوه. و له ناوى نه بردوه كه واته پيغه مبه ر له خۆيه وه هيجى نه ووتوه. ليره وه ئه گه ينه ده ره نجامه ته وا وه كه ئه و يش: محاله سه رچاوه ي قورئان مرقؤ بيت و له به رانه بيردا چه سپاندنى دابه زىنى قورئان له لايه ن خواوه، ئه م چۆره له به لگه لای زانا يانى زانستى كه لام ناسراوه.

٦/ نمونه هينانه وه له دوتونى وه لامدا بۆ روتکردنه وه و نزىكکردنه وه يىرۆكه و قه ناعه ت پيكردى به رانه بهر:

په ند و قسه ي نه ستق و به لگه و نمونه له ناو قسه دا كاريگه رى زۆره، له قورئانيشدا نمونه زۆر هينراوه له كاتى دواندى نه ياران و گومانسازه كان، له سوده كانى هينانه وه ي نمونه:

● نزىكکردنه وه يىرۆكه له ياده وه رى، بيسه ر و واهه ست ئه كات نمونه يه كى زيندى ئه و فيكره يه ئه بينى و خيرا تر پىگاي راست ئه گریت و قه ناعه تيش به يىرپا كه ئه هينيت.

ناسينه وه ي زانا و ژيره كان و جيا كردنه وه يان، ئه وانه ي له نمونه كان ئه گه ن ته نها زانا كانن: ﴿وَلَيْكَ الْأَمْثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ (١٧) (العنكبوت) ئا ئه م نمونه نه ئيمه ده يه يه يه وه بۆ خه لكى، ته نها زانا و شاره زاكان تىي ده گه ن و تى ده فكرن.

ئەو شتەنەى لەسنورى ھەستەوەرەكان بەدەرن نەونەكان بەرجەستەيان ئەكەن، ئەو ھەش كە عەقل دەرکی ناكات بەم نەونانە دەرک ئەكرێن و ئەو ھەش نەبوەتە باو ئاسایی دەبێتەو، ھەرچیش ھیچ ھێزێکی نەبوە ھێزی ئەدریستی.

● لە نەونەكانی قورئان زۆر سود وەرەدەگیریت بۆ بوارەكانی ھاندان و ترساندن، بیاھەڵدان و زەمكردن، ئامۆژگاری و تەمكردن، لەبەرچاواوگرتن و دانپیانان، نزیككردنەوێ بابەتەكان بۆ عەقل و وێناکردنی و بەرجەستەكردن، ھێنەری نەونە وەك ئەو پێشەوەرە پێز لە پێشەكەى ئەگریت، بۆیە ناوئراوە نەونە چونكە ئەوێ وتراوە نەونەكەى لە یادەوەریدا و واتاكەیشی لەدەروندا ئامادە و کاریگەر ئەبێت.

خوای گەورە نەونەكان ئەھینیت بەلكو بیسەرەكان ھیدایەت وەرگرن و بەھەرێ دانیایی بنۆشن كە مایەى پوناكى دل و ئارامى گیانە، نەونەكان زیاتر کاریگەرن و زووتریش گەيەنەرن ﴿وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (الزمر)، سویند بێت بەخوا بەپاستى ئیمە لەم قورئانەدا ھەموو جۆرە نەونەى كەمان بۆ خەلكى ھیناوەتەو، بۆ ئەوێ یادەوەرێ وەرگرن و بیرك بكەنەو لە پاستیەكان و تى بگەن.

ئەو نەونانەى خوای گەورە لە قورئاندا فەرمووەتى ھەقیقەتى ھیدایەت لە دەرونەكان نزیك ئەخاتەو، نەونەى بەرجەستەكراوى زیندون و تەنھا كەسى نكولیکاری لەخۆیایی بەگومانەو لێى ئەپوانیت، نەونەكانیش لەناو قورئاندا زۆر و جۆراوجۆرن، لەوانە نەونە پاشكاوہكان و واتادارەكان و ئەونەونانەى كە ئەكریت بۆ جگە لەو شوینە تاییەتەش بەھێنریتەو، ئەم نەونانە بەھەموو جۆرەكانى خەریكە ببینە واقەئەى زیندو كە دەرونى مرقفایەتى ئەدوینن و بەرەو ھەق كێشى ئەكەن، ئەم نەونانە ھەروا بى ھودە نەھینراون بەلكو پەندو ئامۆژگاری و ئامانجى بڵندى لەپشتەوێ، پێشەنگى مرقف ئەكەن بەرەو تەسلىمبوون بەخوا و گەردنگیری بە فەرمان و خۆپارێزى لە قەدەغەكراوہكانى، بۆ

په وشت به رزی و چاره ی نه خوښیبه کان، بڼ پاکړنه وهی ټاکار و پټکړنه وهی
 پټگاگان، بڼ دامه زړاندنی دلی ټیمانداران، هه روه ها نه و نمونه زیاتر مایه ی گومر اېوونی
 سته مکار و بیباوه په کانه و درخه ری په حمتی خویبه تا و اټاکانی نمونه کان له دله کاند
 نه چه سپیت: ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَنْذَكُرُونَ﴾ (الزمر)،
 سویند بیت به خوا به پاستی ټیمه له م قورثانه دا هه موو جوړه نمونه یه کمان بڼ خه لکی
 هیناوه ته وه، بڼ نه وهی یاده وهی وهریگرن و بیریک بکه نه وه له پاستیه کان و تی
 بگن .. {.

له وټایه تانه ی قورثان که نمونه ی تیدا به کار هیتر اېیت بڼ قه ناعه تپتکړن و
 پونکړنه وهی بیریکه: وه لادمانه وهی نه وانه یه که نکولی له زیندو بونه وهی دوی مردن
 نه که ن، به دوری نه زانن دوی پوان و پزینی ټیسک دیسانه وه زیندو بیته وه، له وه لامیاندا
 خوا هه رموی: ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَبِّیْ خَلَقَهُ قَالَ مَنْ يُحْيِ الْعِظَمَ وَهِيَ رَمِيمٌ﴾ (٧٨) ﴿قُلْ يُحْيِیَ الَّذِیْ
 اَنْشَاَهَا اَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِیْمٌ﴾ (٧٩) الَّذِیْ جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْاَخْضَرِ نَارًا فَاِذَا اَنْشَرْتُمْ
 مِنْهُ تُوقِدُوْنَ ﴿٨٠﴾ اَوَلَيْسَ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضَ بِقَدِیْرٍ عَلٰۤی اَنْ یَّخْلُقَ مِنْلَهُمْ بَنًا وَهُوَ الْخَلّٰقُ
 الْعَلِیْمُ﴾ (٨١) ﴿یس﴾، نمونه ی لاوازی و بی دسه لاتی بڼ ټیمه هیناوه ته وه و به دیهاتنی
 خوی له بیر کردووه، دهیوت: کی ټم ټیسکانه زیندو ده کاته وه له کاتیکدا که پزیوو و
 پروکاو ن؟ پټیان بلی: نه و زاته ی که یه که مجار دروستی کرد، هه نه ویش زیندوی
 ده کاته وه، نه و به هه موو دروستکراو ټک زاناو ټاگایه (دروستکړن و دروستکړنه وهی
 هه موو شتیکی لا ئاسانه) .. نه و زاته ی که له دره ختی سه وز ټاگرتان بڼ به دی ده هیټیت،
 ټیتر ټیوه دایده گرسټین. ټایا نه و زاته ی که ئاسمانه کان و زهوی دروست کردووه ناتوانیت
 دووباره وهك خویان دروستیان بکاته وه؟! به لی (زور چاک ده توانیت چونکه نه و زاته له
 دروستکړن و دایه ټاندا به توانا و زانایه ..

خوای گه وره نمونه‌ی به هه‌لگیرسانی ناگر هینایه وه له‌دره‌ختی سه‌وز، دره‌خت له نه‌بون و دوا‌ی به‌هزی ناوه وه سه‌وز بوو گه شه‌یکرد و به‌ره‌میدا و پاشان وشک بویه وه و ناگری پی خوشکرا، ئوم نمونه‌یه زۆر پوونه بۆ نه‌وانه‌ی عه‌قلیان نه‌یگری.

بۆ نه‌وانه‌ش که جگه له‌خوا نه‌په‌رستن فەرموی: هه‌موو په‌رستراوه‌کانی جگه له‌خوا ناتوانن مێشیک له‌خۆیان لاده‌ن و هه‌رکات مێش شستیکیان لیببات ناتوانن بیه‌گرینه‌وه، هه‌موو په‌رستراوه‌کانی جگه له‌خوا زۆر لاوانن و توانای لادانی زیان یان هینانی قازانجیان نییه و توانای خه‌لقی هه‌یجان نییه:

﴿وَإِذَا نَسَلْنَا بِنَسَلٍ نَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُّونَ يُسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بِشِرِّ مِّنْ ذَلِكَُمُ النَّارُ وَعَدَهَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَبَشَ الْأَمِيرِ ﴿٧٢﴾﴾ (الحج).

کاتی‌ک که نایه‌ته‌کانی ئیمه به‌روونی و ناشکرای به‌سه‌ریاندا ده‌خوینرته‌وه، له‌په‌وخساری نه‌وانه‌دا که بی باوه‌پن بیزاری و تالی و گرژی به‌دی ده‌که‌یت، به‌جۆری‌ک خه‌ریکه هێرش به‌رنه سه‌ر نه‌وانه‌ی که نایه‌ته‌کانی ئیمه‌یان به‌سه‌ردا ده‌خویننه‌وه، پێیان بلی: ئایا هه‌والتان بده‌می به‌خراپتر له‌و کینه‌و بوغزه‌تان؟! نه‌ویش ناگری دۆزه‌خه!! که خوای گه‌وره به‌ئینی داوه به‌وانه‌ی که بی باوه‌پ پێی، نای که سه‌ره‌نجام و چاره‌نووسی‌کی خراپه..

ئهم نمونه‌یه له‌وه‌په‌ری پونیدایه و ئاماژه‌یه بۆ لاوازی عه‌قلی نه‌وانه‌ی نه‌پارینه‌وه له‌و بی ده‌سه‌لاتانه، له‌نمونه‌یه‌کی‌تری په‌یوه‌ندیدار به‌هه‌مان بابته ئه‌فه‌رمویت: یه‌کسان نین نه‌و دوانه‌ی یه‌کی‌کیان چه‌ند خوایه‌ک له‌گه‌ل خوای تاک و ته‌نها نه‌په‌رستی و دوه‌میان ته‌نها خوای تاک و ته‌نیا نه‌په‌رستی: ﴿صَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَّجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾﴾ (الزمر)، خوای گه‌وره نمونه‌ی

هیناوه ته وه به پیاویك كه گیرى خوارد بیټ به ده ست چند به پرپرسیكى شه پانی و سرکه شه وه، پیاویكى تریش ته نها یك به پرپرسی هه بیټ، نایا نه و دوو جوړه نمونه یه، وهك یه كن، سوپاس و ستایش ته نها شایسته ی خوابه، نه خیر یه كسان نى یه، به لام زوږبه ی نه و خه لكه له م راستیه تیناگن و نایزانن و لیكى ناده نه وه. یه كه میان خواكانى كیش مه كیشی له سر نه كن و دوه میان ته نها خوی ته سلیمی یه كخواكړوه نایا نه و دوانه یه كسانن؟! لای خواش نه و دوانه یه كسان نابن.

خوای گه وړه وه لامی نه وانه شی داوه ته وه كه سرسامبون له وه ی بۆ نه بیټ موحه مه د له نیوان نه و هه موو پیاوه دا تاییه ت بكریت و هه لېژتړیت؟!، له ژيانى خویاندا نمونه ی بۆ هینان و سرنجی پاكیشان بۆ نه وه ی خوای گه وړه هه وړه كه چوڼ پوڅی و بژئوی له نیوانیاندا دابه شكردوه، هه ژا ر و ده وله مند، به هیز و لاواز، به رز و نزم هه به وشپوه یه ش هه ندك تاییه ت نه كات به ناردنی په یامه كانی: ﴿أَمْ يَقْسِمُونَ رَحْمَتَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمًا لِّیَنَّهُمْ مَّعِيشَتُهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّتَتَّخِذَ بَعْضُهُم بَعْضًا سُلَخِيًّا وَرَحْمَتُ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ (الزخرف)، نایا نه وانه په حمه تی په وړه ردگاری تو دابه ش ده كن؟! (كه سانی شایسته ده دوزنه وه بۆ پیغه مبه رایه تی؟!) له كاتكدا نیمه ین كه پزق و پوزیمان له نیوانیاندا دابه ش كردوه له ژيانى دنیا دا و پله و پایه ی هه ندیكیمان به رزكردوته وه به سر هه ندیكیاند، بۆ نه وه ی هه مووان كاروباری یه كتر ته واوبكن و كه لك له توانایی ولېهاتویی یه كتر وه ربگرن، جا له گه ل نه و هه موو به هره و به خششانده دا په حمه ت و میهره بانى په وړه ردگاری تو (كه تاییه تی نیماندارانه له قیامه تدا) له هه موو نه و شتانه ی كه خه لكی كوی ده كه نه وه (له ما ل و سامان و هوكاره كانی پابواردن) چاكتر و به نرختره. نه گه ر تېبگن و بغامن له نمونه كه نه گن.

۷/ ھەلۋە شانە ۋە سەرلە بەرى بانگەشە:

يەككىتەر لە بەرنامەكانى قورئان بۆ گفتوگۇ لەگەڵ بەرانبەر و پونكردنە ۋە ھەلەى
بىر درۆى بانگەشەكە ئەۋەيە سەرەتا كۆى بانگەشەكە ھەلدە ۋە شىتت و ئەمەش لە
زانستى دىبەيتدا پىى دەوترىت: ھەلۋە شانى كۆى بابەت. پاشان دىتە سەر ووردەكارى و
برگەكان و ئەوانىش بەتال ئەكاتە ۋە ئەمەيشيان ناوى ھەلۋە شانە ۋە ى درۆەى بابەتە.
لەم جۆرە ۋە لآمدانە ۋە ئەۋەيە كە خوا ۋە لآمى ئەوانەى پىداۋەتە ۋە كە بانگەشەى
ئەۋە ئەكەن بوونى مال و سامان و منال و ئەۋە نىشانەى رازىبونى خاى گەۋرەيە لىيان و
لەخۆشەيىستان ئەۋە ھەرانەى پىى بەخشىون! ئەمە بەلگەيەكى واقىعى نىيە، بۆيە
خاى گەۋرە بۆى پونكردنە ۋە كە لەوانەيە بە بىباۋەپو تاوانكار بەخشىت يان لە
چاكەكار و باۋەردارىش بگىتەۋە، يان ئەكرىت بە پىچەۋانەشەۋە، بوون و نەبوون
نەستراۋە بە رەزا و نارەزايى خواۋە، ھىچيان با لەخستەتان نەبات و ھەرشىك لەشۋىتى
خۆى دابىتىن، ھۆكارەكانى نىكبونەۋە لەخوا دىارىكاراۋە و نەبەستراۋە بە زۆرى مال و
سامان و كوپرەۋە، دەستكەوتنى دونىا ھۆكارى تايبەتى خۆى ھەيە ئەمەش
ھەلۋە شانە ۋە ى سەرلە بەرى بانگەشەكەيانە.

۸/ قايلبون بە نەفكردى بانگەشە بىنەۋەى بەلگەى بۆ بىنيت:

ئەم رىگايەى قورئان بۆ ۋە لآمدانە ۋە ى بوختان لەبەر ئەۋە نىيە نەتوانى ۋە لآمى
بداتەۋە بەلكو لەبەر بى ئەرزىشى و لاۋازى تانە و بوختانەكەيە، بۆيە تەنھا نەفى ئەكات و
ھىچى لەسەر نافەرموى ئەۋە شتانەى كە ۋەك خۆر لەپۆڭى پووناكدا دىارن پىويست بە
ھىنانى بەلگە ناكات، شاعىرىش لەم واتايەدا ئەلئىت:

وليس يصح في الأذهان شيء إذا أحتاج النهار إلى دليل^۲

۲۰- لەبىردا ھىچ بەراستى نامىنى ئەگەر بۆ بىننى پۆڭ بەلگە پىويست بى.

بهمه مانشیوه هموو ئه و بوختانانه ی ئه یانکرد بۆ پیغه مبهه درودی خوای له سه ر بیته
 که به شیت و جادوکار و شاعیر و نه ستیره گره وه ناوزه دیان نه کرد خوای گه وه
 همویانی نه فیکرد و نیت هرچیتری له سه ر نه فهرموو چونکه پیویست به به لگه ناکات
 وه که له م ئایه تانه دا هاتوه: ﴿ مَا أَنْتَ بِغَمَةٍ رَبِّكَ بِمَجْنُونٍ ۖ ﴾ (القلم)، (ئه ی پیغه مبهه ر صلی
 الله علیه وسلم تۆ به هو ی نازو نیعمه تی په روه ردگارته وه دوریت له شیتی یه وه وه کو
 نه فامن ده لێن)، ﴿ وَمَا جِئَكَ بِمُحْجُونَ ۖ ﴾ (التکویر)، دنیابن که هاوړیکه تان محمد
 (صلی الله علیه وسلم) شیت نیه و (له که مالی ژیریدایه). ﴿ فَذَكِّرْ فَإِنَّ نِعْمَتَ رَبِّكَ
 بِكَاهِنٍ وَلَا مَجْنُونٍ ۖ ﴾ (الطور)، ئه ی محمد ﷺ نامۆزگاری ئه وخه لکه بکه، چونکه به هو ی
 نازو نیعمه تی په روه ردگارته وه نه فالجیت، نه شیتی، ﴿ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ ۖ ﴾ (۱۱) أَمْ
 يُرِيدُونَ كَيْدًا ۖ فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ۖ ﴾ (الحاقه)، دنیابن که ئه م قورئانه گوفتاری
 شاعیر نیه، ئه وه بۆ زۆر که متان باوه په ده هیتن؟! گوفتاری فالجی و زیوانیش نیه، ئه وه
 بۆ زۆر که متان یاداوه ری وهرده گرن؟! بیباوه پان و نه یارانی پیغه مبهه ر نه گه ر به
 وویژدانبن به سه بۆیان به سه سهیری حالی پیغه مبهه ر بکه ن چونکه له ناوخویاندا ژیاوه و
 موماره سه ی جادو نه ستیره گرته وه ی نه کردوه و په وشت و ئاکاریشی هیچ نیشانه یه کی
 شیتی پیوه نه بووه، به لکو له وه پهری پوشت به رزیدا بوه و به که مترین سهیرکردن
 ده رنه که ویت که هموو ئه و ناوزه دکردنانه ی بیباوه په کان بۆ پیغه مبهه ر سته میکی
 گه وهره بووه، بۆیه بۆ به تالکردنه وه ی ئه و تۆمه تانه ته نها نه فیکردنی تۆمه ته که به سه
 چونکه به لگه کانی ئه ببنرین و پونن بۆ هموو خاوه ن چاوو عه قلێک.

٩/ به کارهیتانی پهوانیژی له په چدانه وه و کورتبری له وه لای به رانبه ردا:

وهك زانراوه قورشان به رزترین دهقی پهوانیژی به چونكه لای خوی ستایشکراوی داناره دابه زیوه، بویه له گفتوگویی له که له نه یارانیدا به هیترترین و کورتترین دهسته واژه به کار نه هیتیت که واتای زور و ناماژه ی قولی تیدایت.

بۆنمونه کاتیک دوو پرووه کان تانه یان نه دا له پیغه مبه ر درودی خوی له سه ر بیت به وه ی گوی بۆ هه موو قسه یه که نه گریت و باوه پی پی نه کات قورشان له په دی نه واندا فره می:

﴿ وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أُذُنٌ قُلْ أُذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴾ (التوبة).

هه نديکی تر (له دوو پرووه کان) نه وه نده نه فامن، نازاری دلی پیغه مبه ر ﷺ ده دن، به وه ی که ده لێن: (محمد) گوی بۆ هه موو که س ده گریت، پێیان بلێ: گوی بیستی خیره بۆتان، باوه پی پته وی به خوا هه یه، باوه پی (به راستگویی) ئیماندارانی هه یه، په حمه تیشه بۆ نه وانته تان که باوه پیان هیتاوه، (به لام) نه وانته ی نازاری پیغه مبه ری خوا ده دن سزایه کی به ئیش بۆیان ناماده یه.

ئهمه دهسته واژه یه کی کورته و دنیا یه که وانا له خۆ نه گریت، له وانته: به لێ نه و گوی نه گریت به لام به خیر نه که به وه ی ئیوه نه یلێن، پیغه مبه ر له ووتراوه کان ته نها هه ق و شه رعیه کان و نه وه ی به رژه وه ندی تیدایه قبول نه کات، نه و گوێپایه لی درۆ و نا هه ق و بوختان نییه و هه رکات له م خراپانه ش بیستی با سویندیشی له گه لدا بیت باوه پی پێناکات، پیغه مبه ر پێچه وانته ی پادشا و ده سه لاتدارانی تره که هه میشه کۆمه لیک له که سانی دوو و چوارده وریان نه گرن و به زمانی لوس و درۆ و بوختان که سانی چاکیان لیدورده خه نه وه. ئه ی درۆ نه کان ئیوه نه خه له تین به وه ی پیغه مبه ر لوتفی هه یه به رانبه رتان و خراپه کانتان له پرووتان ناداته وه، نه وه له په وشتی به رزییه تی، له فراوانی لیبورده ی پیغه مبه ره نه گه رنا هه موتان باش نه ناسیت.

قورئان لیره شدا شیوازیکیتری دانایانه به کار نه هیئت ، له سه ره تادا له گه لیان هاورائه بیت به وهی به لئی پیغمبر گوی له هموی نه گریت و له برگه ی دوه مدا په رچیان نه داته وه و بانگه شه که یان هه لئه وه شینی به وهی ته نها نه وهی خیرو چاکه یه قبولی نه کات ! هیچ وه لامیک نه وه نهی نه م وه لاهه به هیز و کاریگر نابیت، سه ر هتا ته ماحی نه وه یان لادروست نه کات که قسه که یان وایه به لام یه کسر ناومیدیان نه کات، هیچ شتیک نه وهنده برنده نیه ته ماح بخیته به ری که سیک پاشان ناومیدی بکهیت.

نمونه یه کیتربو نه م جوړه وه لاهه له قورئاندا: برینی بیانوی نه و جوله کانه بوو که نه یانوت: ئیمه بویه ئیسلام قبول ناکه ین چونکه جویره ئیل قورئانی دابه زاندوه و نه گه ر میکانیل بوایه نه و باوه پمان نه هیئا و جویره ئیلیان وه ک دوزمنی خو یان سهیر نه کرد، خوی گه وردهش فه رموی: ﴿ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ، عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴾ (البقرة)، (نهی محمد ﷺ) پتیا ن بلئ: هر که سیک دوزمنی جویره ئیله، (با بزانت) که هر نه و جویره ئیله به فرمانی خوا نه و قورئانهی دابه زاندوته سه ر دلت که کتیه پیشووه کان به راست داده نیئت و پتیمووی (بو چاکه) ده کات و مزده به خشیشه به ئیمانداران. خوی گه وره بوی پونکردنه وه ناکریت له بهر هوکاری پرپوچ هیدایهت په دکریته وه و باوه پنه هیئریت، هر که س دوزمنی جویره ئیل بیت دوزمنی میکانیلیشه و دوزمنی هه موو هق و نوینه ره کانی هه قیشه، هه روه ک چون نه وهی دوزمنایه تی یه ک پیغمبر بکات دوزمنایه تی هه موو پیغمبره رانیکردوه چونکه کاری پیغمبره ران و سه رچاوه که یان هه مووی یه کیکه، بویه نه فه رمویت: ﴿ كَذَبَ عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴾ ﴿ إِذْ قَالَ لَهُمُ أَخُوهُمْ هُودُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴾ (الشعراء)، قهومی عادی ش به رنامه ی هر هه موو پیغمبره رانیان به درؤزانی. کاتیک (هود) ی پیغمبره ری برایان پنی وتن: باشه، ئیوه له خوا ناترسن، پاریزکار نابن. هه روه ها نه فه رموی: ﴿ كَذَبَتْ ثَمُودُ

الْمُرْسَلِينَ ﴿١١١﴾ (الشعراء)، قهومی (ثمود) یش برپوایان به پیغه مبه رانیان نه کرد. ئه وان ته نها پیغه مبه ری خویان به راست نه زانی به لام وه كه ئه وه یه هه مو پیغه مبه ران به راست نه زانن. ئه مانه نمونه ی کورت برییه له قورئاندا كه هه رخوی ئه م تاییه تمه ندییی هه یه، به مشیوه یه قورئان به تالی و ناهه قی بیانوی باوه پنه هیئانی ئه وانی به قورئان ده رخست.

١٠/ بانگکردن بۆ ووردبونه وه له هۆکاری کیشه و پامان له بابته دور له چاولیگه ری و ناره زو یازی:

له به رنامه کانی قورئان ئه وه یه تیشك بخریته سه ر ئه و بابته ی كه كیشه كه ی له سه ره و وازه یئان له قاله قال و چه له حانی له و بابته لاوه کیانه ی له ناوه پۆکی بابته كه وه دورن، پامان له ناوه پۆکی بابته كه و وازه یئان له چاولیگه ری کویریانه و ده مارگری بۆ باو یاپیران و ئه و بیروکانه ی بی بنه مان.

قورئان نه یاره کانی بانگ ئه کات بۆ پابه ندبوون به و بنه مایه ی هه موو خاوه ن سروشتیکی پاک و عاقله کان له سه ری کۆکن، عاقل به دوا ی راستیدا ئه گه ریته له ریگی به لگه عه قلییه کانه وه.

بۆ نمونه کاتیك بیباوه په کان وتیان ئیمه دلمان لیوان لیوه له زانیاری و پتویستیمان به ریتنمایه موحه مه د نییه، خوی گه وه وه لامی دانه وه كه ئه وان دلایان مۆری لیدراوه و چه قبه ستوه به چاولیگه ری بیباوه پی و به چاوی په ند و به بیری زیندوه وه نه یانروانیوه بۆیه باوه پناه یئین هه ركه س سه یر نه کات نابینیت، هه ركه سیش نه بینیت باوه پناه یئیت، سه یرکردن و پامان له توانای هه موو كه سدایه، به لام ئه وان به لاساییکردنه وه ی باو یاپیران و ده مارگرییه وه خوویانگرتوه: ﴿فَمَا نَقْضِهِمْ مِيثَقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بَايَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بَغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء)، ئینجا به هوی په یمان شکاندنیان و بی باوه پیران به ئایه ته کانی خواو کوشتنی به ناهه قی

پیتغه مبه‌ران له لایه‌ن نه‌وانه‌وه و نه‌و قسه‌یه‌شیان که ده‌لین دلی نیمه داخراوه و به‌رگی پتوه‌یه (مه‌به‌ستیان نه‌وه‌یه که ناماده‌نین گوی بۆ هیچ راستیه‌ک بگرن، خوا خه‌شمی لیگرتن و نه‌فرینی لیگرتن) نه‌خیر به‌و جوړه نیه که نه‌وانه ده‌یلین، به‌لکو خوا موری ناوه به‌سەر دل و ده‌روونیاندا به‌هوی بی باوه‌پ بوونیانه‌وه، جا هر بویه که میکیان نه‌بیت باوه‌پناهیتن.

نه‌و بیانوه‌ی موشریکه‌کان که بۆ په‌دکردنه‌وه‌ی په‌یامی پیتغه‌مبه‌ران و داواکاریان بۆ زیندوکردنه‌وه‌ی نه‌وانه‌ی به‌سەرچوون ته‌نھا یاریکردن و خۆلادان و خۆلکردنه‌ چاوه، په‌نابردنه بۆ چه‌کی ده‌ستی که‌سی ده‌سه‌وسانی له‌خوبایی، خۆدزینه‌وه‌یه له لیگولینه‌وه و گه‌ران به‌دوای کرۆکی بابته: ﴿ هَذَا كَيْدُنَا يَطْلُقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾ (الجاثية، صادقین) نه‌مه ئیتیر نامه‌ی کرده‌وه‌کانتانه که تۆمارمان کردوه له‌سهرتان، خوی گوايه قسه ده‌کات و حقه ویزه (دیاره کرده‌وه‌کانمان تۆمار کراوه له‌سهر ده‌زگای زۆر پینشکه‌وتوو) چونکه به‌پراستی نیمه کاتی خوی نه‌وه‌ی ئتوه ده‌تان کرد له‌به‌رمان ده‌گرته‌وه.

نمونه‌یه‌کیتړ: موشریکه‌کان بانگه‌ش‌ه‌ی نه‌وه‌یان نه‌کرد بوونی هه‌زاره‌کان له‌ده‌وری پیتغه‌مبه‌ران وایکردوه که خه‌لکیتړ شوین پیتغه‌مبه‌ران نه‌که‌ون و فراوانی و پۆزی و خوشگه‌وزه‌رانی به‌لگه‌یه له‌سهر پراستی بیروباوه‌پی خاوه‌نه‌که‌ی و خوا له‌به‌ر باشییان ناوا دونیای بۆ ئاسانکردون، به‌لام قورئان بۆی پونکردنه‌وه که نه‌م قسانه خۆلادانه له کرۆکی بابته‌که و نه‌وان پتویسته له په‌یامی پیتغه‌مبه‌ران ووردبینه‌وه ئایا هه‌قه یان نا، نه‌ک له شوینکه‌وتوه‌کانیان ئایا هه‌زارن یان خانه‌دان، نوح پیتغه‌مبه‌ر نه‌فامی گه‌له‌که‌ی پونکردوه له‌م باره‌یه و وه‌ک له قورئاندا هاتوه‌ فەرمو‌یه‌تی: ﴿ وَتَقْوِرْ لَّا أَشْتَكُكُمْ عَلَيْهِ مَا لَإِنْ أَجْرَى إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّهُمْ مُلْكُوا رَبِّهِمْ وَلَكِنْ أَزْنَكُمْ قَوْمًا يَنْجَسُونَ ﴾ (هود)،

ئەى خزمەكانم (خۆ من) لە برى ئەم بانگەواز و ئامۆزگارىانەم داواى هېچ مال و خەرجىتان لىناكەم، كرى و پاداشتم تەنھا لای خوايە، من ھەرگىز ئەوانەى بېروايان ھىناوھ لە خۆم دوور ناخەمەوھ و دەريان ناكەم، چونكە بىگومان ئەوان ئەگھن بەخوای خويان، حىسابيان لای خوايە، بەلام بەپاستى من ئىوھ ئەبىنم ھۆزىكن خۆتان گىل و نەفام دەكەن (بەوھى بە كەم سەيرى ئىمانداوانى دەورى من دەكەن لەبەر بى كەسى و ھەزاريان). بىباوھ پېوونى ھەندى لە دەولەمەندەكان و باوھ پھىنانى ھەزارەكان تاقىكردنەوھى، دارابوون نىشانەى بەپىزى نىيە و نەبونىش نىشانەى بى ئەرزشى نىيە، بەلام خوای گەورە خەلكان بەيەكتر تاقى ئەكاتەوھ، خەلك ئەبىت لە كرۆكى بانگەواز بكۆلىتەوھ و مەبەستى خوا لەناردنى پىغەمبەران بزانىت ﴿أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الزمر)، ئايا نەياندەزانى كە بەپاستى ھەر خوا پىزق و پۆزى دەبەخشىت بە ھەر كەس كە بىەوئىت، يان تەنگى دەكاتەوھ؟ بىگومان ئا لەو (كەم و ئۆزى پىزق و پۆزىدا) بەلگە و نىشانەى ئۆز ھەيە بۆ كەسانىك كە ئىمان دەھىنن و باوھريان ھەيە. ھەروھە ئەفەرموى: ﴿وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُفَرِّقُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَن آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الْغَنَىٰ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرَفَاتِ آمِنُونَ﴾ (سبأ)، (لەپاستىدا) نە مالتان و، نە نەوھتان شتىك نىن كە بىنە ھۆى نرىكبوونەوھتان لە ئىمە، (يا پازىبوونى ئىمە لىتان)، بەلكو ئەوانەى كە باوھريان ھىناوھ كاروكردەوھى چاكە ئەنجامدەدەن (ئەوانە نرىكن لە ئىمەوھ و پىزىيان لای ئىمە ھەيە) ئا ئەوانە پاداشتيان چەند بەرابەرە بەھۆى كردەوھى چاكىانەوھ، ھەر ئەوانىش لە كۆشك و تەلارەكانى (بەھەشتدا) بە ئاسودى و ئارامى و خوشى، ژيان دەبەنە سەر.

قورئان ناگادارى ئەدات لە خراپى چاولىگەرى و شوئىكەوتنى خەلكى بەبى بنەمايەكى دروست، ھەروھە چۆن لادان بۆ لای ئارەزو بەبى زانىارى ھەرمەتسىدارە، ئەم بنەما

قورئانییه زۆر زانستییه و کهس پێچهوانهی ئەمە نالێت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ سَيِّئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ۝﴾ (البقرة)، ئەگەر بەو خەڵکە نادانە بوتێت: شوێنی ئەو بەرنامەیە بکەون کە لەلایەن خواوە پەوانە کراوە، دەڵێن: نەخێر، هەر شوێنی ئەو دەکەوین کە باوو باپیرانمان پێوێ ئالوودە بوون و لەسەری پاماتوون، ئایا ئەگەر باوو باپیرانیشتیان تێ نەگەشتوو هیچ نەزان و ناشارەزاو پێنمووییش وەرنەگرن (هەر شوێنیان دەکەون؟! ﴿بَلْ أَتَّبِعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ فَمَنْ يَهْدِي مَنْ أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۝﴾ (الروم))، نەخێر، ئەوانە ژیر نابن، بەڵکو ئەوانە ستمیان کردووە شوێنی ئارەزووی خۆیان دەکەون دوور لە هەموو بنەمایەکی زانستی و زانیاری، جا ئیتر کێ دەتوانێت پێنمووی ئەو کەسانە بکات خوا گومرای کردوون (ئەلبەتە خۆیان پێگەی گومراییان هەڵبژاردووە، خۆی گەورەش بە زۆر هیدایەتی کەس نادات)، کەسیش پشتیوان و یارمەتیدەریان لە سزای سەخت بیانپاریزێت. بەمشێوە چاویلگەری کوێرانە و لادان بەلای ئارەزودا بەبێ زانیاری لە ترازوی قورئان و زانستدا هیچ نەرزشیکێ نییه.

١١/ بانگکردن بۆ پامان لە قورئان و وردبۆنەوه له واتهکانی:

زۆرجار ئەببین قورئان لە گفتوگۆکانی لەگەڵ نەیارانیدا داوا ئەکات: لە قورئان و واتهکانی پامین بەتایبەت لەو شوێنانە پێوەندی بە تانە و بوختانەکانی موشریکەکانەوه هیه، ئەگەر ئەوان بە جوانی قورئانیان بخوێندایە و لە واتهکانی وردبۆنایەتەوه ئەوا بۆیان پوون ئەبویەوه کە قورئان وەك هیچ خوێنراویکیتر نییه و قسەی مرقۆف نییه، دژەوانە تیدا نییه هەمووی بەکپارچەیه و لاری تیدا نییه.

دوای پامان و وردبۆنەوه تێدەگەن کە نە موحەمەد درودی خۆی لەسەر بێت نە بێجگە لە ئەویش کەس ناتوانێت لەخۆیەوه وەك ئەم قورئانە بهێنێت، چونکە قورئان مەعجیزەیه

له بنه ما و یاسا و ئاداب و نه خلاق و شه ریهت و به پویه بردنی گهل و نه ته وه و شیوازی
 ده برپین و ئاوه دانی و نمونه هینان و وتنه وهی یه ک چیرۆک به چهند جۆری جیاواز له
 ده برپین، ئه و زانسته زۆره ش له جیهانی نادیار، هه والی ئه و میژوهی که پێغه مبه ر تیایدا
 نه ژیاوه و نادیاره کانی سه رده م که هه موو نه مانه ش له گهل عه قل سروه شدا بگوجین و
 دژوانه و نا پکییه کی تیدا نه بیّت ! نه ک هه ر ئه وه نده به لکو له کرۆکی مه به سه ته کان ئه دات
 بیانوه کانیش نه بریّت.

به مشیوه هه رکه سه له قورئان رابمینیّت ئه گاته ئه وهی که قورئان لای خوای تاک و
 ته نه اوه ها ته خوای گه وه له سو ره تی نیساندا ئه فه رموی: ﴿ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرْقَانُ وَلَوْ كَانَ
 مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا ﴾ (النساء)، ئه وه بۆ ئه وانه سه رنجی قورئان
 ناده ن و لیکی ناده نه وه و لێی ورد نابنه وه ؟ خو ئه گه ر له لایه ن که سیکی تروه وه بوایه
 جگه له خوا بێگومان جیاوازی و دژایه تییه کی زۆریان تیدا ده دۆزیه وه . له که هفیشدا
 ئه فه رموی: ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۖ ﴾ (الكهف)، (سو پاس و
 ستایش بۆ ئه و خوا یه ی ئه م کتیبه که قورئانه بۆ سه ر به نده ی خو ی ﷺ دابه زاندوه، هه چ
 که م و کووپی و ناته واویه کیشی بۆ په و نه داوه .) ﴿ وَ لَهُ زُومَرِيشْدَا ئه فه رموی: ﴿ اللَّهُ نَزَلَ
 أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا مَتَفَيِّ نَقَشِعُرْ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ
 إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ، مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضْلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ﴾ (الزمر)،
 خوا جل جلا له جوانترین و پیرۆزترین فه رمایشتی ناردۆته خواره وه که ئه م قورئانه یه،
 (له جوانی داپشتندا) بابه ته کانی له یه ک ده چن، هه ندیک باسیشی به شیوازی جیاواز تیا دا
 دووباره بۆ ته وه، جا کار کردی ئه م قورئانه ئه وه یه که: ته زوو ده هینیّت به گیان و پیستی
 ئه وکه سانه دا که ترسی په روه ردگاریان له دل و ده رووندا هه یه، پاشان گیان و پیست و
 دلایان نه رم و ئاماده و چالاک ده بیّت بۆ یادی خوا و خوا به رستی ئا ئه وه هیدایهت و

پښمووی خواجه که هر که س شایسته بیت هدایه و پښمووی دهکات بۆ پله و پایه به رزانه، نه و هس که پښازی خوا ون بکات که س نیه پښمووی بکات.

له سهره تاکانی قورئانیشدا به پسته یه ک بیباکی خوی درده خات له هه موو خوینه ریکی که بتوانن هه له یه ک یان دژه وانه یه کی تیدا بدوزنه وه و ده فهرموی: ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ﴾ (البقرة)، نه و قورئانه کتیبیکه هیچ گومانیکي تیدا نیه، (که له لایه ن خوی په روه ردگار هوه په وانه کراوه به جبره نیلدا بۆ پیغه مبه ر ﷺ که مایه ی پښمووی و سهرچاوه ی هدایه ته بۆ خواناسان و پاریزکاران (که نه وانه ن فره زه کان جیبه جی ده کن و له حرام خویان ده پاریزن، له پووی بیرو باوه پو کردارو گو فتره وه). نه مه پیچه وانه ی هه موو نوسه ریکه له سهره تای نوسینه که یان داوای لیبور دن نه کن له هر که مو کو پیه ک له نوسینه که یاندا هه بیت ، به لام قورئان هیچ گومان و لاریه ک تیدا بوونی نییه، له سوره تی تاریخدا ده فهرموی ﴿وَمَا هُوَ بِالْمُرْسَلِ﴾ (الطارق)، به پاستی نه م قورئانه گو فترایکی جیا که ره وه یه (جیا که ره وه ی حقه و ناحقه، پاست و درؤ، چاک و خراپ و، ... هتد). نه م قورئانه گو فترایکی که لته نیه ..

به پاستی هر که س وورد بیت هوه و پامینی له قورئان به لگه ی یه کلا که ره وه ی ده ست ده که ویت که قورئان هه موی پاسته، هه واله کانی له نادیار و زانست و شریعت و شیوازی دهر پینی هه موی موعیزه ن ، وانا و مه به سته کانی بلندن، له کورت پری و په وان بیژی و نه یتیه زوره کانی زانستیدا بیوینه یه، هه روه ها هه مو نه مانه و هاتنی له سهر زمانی نه خوینده واریک که زانسته کانی نه خویند بیت، به هیزی ده سته واژه و هه واله میژویه کانی، به رنامه چاکسازیه کانی، ناسکی و پاراوی و شیوا ی بۆ هه موو سهرده میتک، به هیزی به لگه کانی، سهر سو پهیته ری له پریزه ندی ثایه ت و سوره ته کان، جوانی له گواستنه وه ی بابته و چیرۆکه کان، پاریزراوی له خورافه و بیهوده یی، بیگه ردی له دهر پین، نه مانه و جگه له نه مانه ش له پوهه کانی موعیزه بوونی قورئان.

۱۲/ خونتندنه‌وهی میژوو په‌ند لی‌ومرگرتنی به‌شی‌وهی کرداری:

له‌به‌رنامه‌کانی قورئان بۆ گفتوگۆی له‌گه‌ڵ به‌رانبهر: هینانی پوداو و به‌سه‌رهاته‌کانی میژووه و به‌ستنه‌وهی به‌ واقعیی کردارییه‌وه، ئه‌مه بۆ کاتی‌که که به‌لگه عه‌قلیه‌کان له‌گه‌ڵ هه‌ندی که‌س دادی نه‌دا، و دواندنه‌کانیش سودی نه‌بوو، ئه‌وکات قورئان بانگیان ئه‌کات بۆ پیا‌چونه‌وهی میژوو سه‌یرکردنی لاپه‌ره‌کانی بۆ ئه‌وهی ببینن چه‌نده‌ها گه‌ل و نه‌ته‌وهی به‌هیز هه‌بوون به‌خوا کافریوون و ئازاری پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌یان داوه و دژایه‌تی هه‌قیانکردوه ئه‌وکات توره‌یی خوا بۆ ئه‌وان دابه‌زیوه و که‌سه‌یان نه‌یان‌توانیوه لی‌ی دهر‌بازین، هه‌مو‌یان بو‌ونه‌ته په‌ندی زه‌مانه، له‌ قورئاندا باب‌ه‌تی میژوویی له‌گفتوگۆی نه‌یاراندا زۆر به‌پونی دیاره و گرنگی پێ‌دراوه، چونکه له‌ویدا ئه‌کریت په‌ند له‌ تیا‌چوه‌کان وه‌ری‌گیریت و‌چاک‌کارانیش بک‌رینه سه‌رمه‌شق.

له‌گه‌ڵ ئه‌مانه‌شدا پووداوه‌کان راستن و واتا‌کانی دروستن، هه‌رک‌ه‌س له‌ ئامانج و په‌ند و ئامۆ‌زگارییه‌کان ووردب‌یت‌ه‌وه ئه‌گاته راستیه‌کان، میژوش گه‌وره‌ترین مامۆ‌ستایه .

بۆ‌نمونه کاتیک بی‌باوه‌په‌کان نکولیان له‌ په‌یامی پی‌غه‌مبه‌ری ئیسلام کرد و ووتیان:

﴿ مَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آلِهَةِ الْآخِرَةِ إِنْ هَذَا إِلَّا اخْتِلَافٌ ﴾ (ص)، ئی‌مه ئه‌م ده‌نگوباسه‌مان له‌ کۆتا ئایندا (که ئایینی مه‌سیحیه و سی‌خوا ده‌په‌رستن) نه‌بیستوه ! ئه‌مه هه‌ر ته‌نها شتێکی ده‌ست هه‌لبه‌ست و دروستکراوه !! خ‌وای گه‌وره به‌ پی‌غه‌مبه‌ری فه‌رموو با سه‌یرێکی میژوی کۆن و تازه بکه‌ن ﴿ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴾ (الاحقاف)، ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ پێ‌یان بلی‌: که‌من یه‌که‌م پی‌غه‌مبه‌رو تازه‌په‌یدا‌بوو نیم، ناشزانم چیم به‌سه‌ر دیت، چیش به‌سه‌ر ئی‌وه دیت ؟ (چونکه غه‌یب زان نیم و له‌نه‌یینی و شاراوه‌کان ئاگادار نیم)، من ته‌نها شوینی نه‌وه‌حی و نیگایه ده‌که‌وم که‌پێم ده‌گات و من ته‌نها بیدارک‌ه‌ره‌وه‌یه‌کی ناشکرام .

موحه مد به که م پیغه مبه ریک نیبه له ده رگای جیهانی دابیت به لکو میژوو هه والی زوریک له پیغه مبه ران و شوینکه وته کانیا نی بۆ به جیهیشتوین و هه والی سه رکه وتنی پیغه مبه رانیش زانراوه، بۆیه فه رمانیکرد که پیغه مبه رش به گه له که ی بلیت: خوا منی به شتیکی نامووه نه ناروده تا ئیوه پیغه مبه رایه تی من به دوور بزائن، هه موو گه له کانی پیش ئیمه پیغه مبه ریان بۆ نیتردراوه: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (٢٤) (فاطر)، بیگومان ئیمه تۆمان په وانه کردووه به حق و راستیه کی ته واده وه، تۆ مژده ده ری (نیماندارانیت)، ترسینه ری (بی پرواکانیت) هیچ گه له و نه ته ویه کیش نه بووه که فرستاده و بیدارکه ره ویه کی بۆ په وانه نه کرابیت. و یه لگه گانیش ئاماژهن بۆ راستی په یامه که ی موحه مد و سه رده میش شایه ته بۆ زه روره تی هاتنی پیغه مبه ر.

نمونه یه کیترا کاتیک تانه یان له پیغه مبه ر ئه دا و ئه یانوت خواردن ئه خوات و به بازاردا ئه سوپته وه و ئه مه یان به عیب و عار ئه زانی بۆ پیغه مبه ر، خوای گه وره بانگیکردن بۆ خویندنه وه ی میژوو که هه موو پیغه مبه ران هه مویان به وشیه بوون: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا إِنَّهُمْ لَيَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَيَمْشُونَ فِي الْأَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً أَنْتُمْ رُؤُوسٌ وَكَانَ رَبُّكَ بَصِيرًا﴾ (٢٥) (الفرقان)، ئیمه پیش تۆ (ئهی محمد ﷺ) هیچ که سیگمان له پیغه مبه ران په وانه نه کردووه که خواردنیان نه خواردیبت، یان به بازاردا نه گه رابن، ئیمه هه ندیک له ئیومان کردۆته هوی تاقیکردنه وه ی هه ندیکی ترتان.. ئایا خۆده گرن و خۆراگر ده بن، بیگومان په روه ردگاری تۆ هه میشه و به رده وام بینایه (به هه لسوکه وتی به نده کانی). ﴿وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جَسَدًا لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ﴾ (٨) (الانبیاء)، ئیمه وه نه بیبت ئه و پیغه مبه رانه مان له په یکه ر و لاشه یه ک دروست کردیبت که خواردن نه خوون و ژیا نی هه میشیشمان پی نه به خشیوون. کاتیکیش جوله که باوه په ینانیان به سته وه به مه رجی هینانی قوربانیک که ئاگری تیه ربیبت، خوای گه وره

وه لامي دانه وه كه له ميژودا پيغه مبه رتان بۆ هات و نه و نيشانه يشى بۆ هينان كه چى
 هه لى كوشتنى نه وانىستان نه دا و ميژوو شايه تى نه مه يه: ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهِدَ
 إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِيَنَا بِقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّن قَبْلِ بِالْبَيِّنَاتِ
 وَالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (ال عمران)، (نه و جووله كانه ي)
 ده لىن: خوا په يمانى داوه به ئيمه كه به هيچ پيغه مبه ريك باوه په كه ين تا قوربانىه كمان
 بۆ نه هينيت و (نه يبينين) ناگر ده بخوات و ده يسوتيتيت و له ناوى ده بات، (ئى محمد
 صلى الله عليه وسلم) پييان بلى: خو ژماره يه ك پيغه مبه ر له پيش منه وه په وانه كران
 بۆتان به چه نده ها به لگه و نيشانه ي ئاشكراوه و به و داخوازيه شه وه كه و تان، جا بۆ
 كوشتانن و (شه هيدتان كردن) نه گه ر ئيوه راستگۆن؟!

كاتيكيش موشرىكه كانى مه ككه بيانوى شوينه كه وتنيان بۆ پيغه مبه ر به وه
 نه هينايه وه كه نه گه ر موسلمان بىن مه ترسى له سه ر ژيانيان دروست نه بيت و بژيوى و
 روزيان دابىن نابيت، خواى گه وره لاوازي بيانوه كانيانى پونكرده وه به وه ي كه له
 ميژودا نه وان به هوى پيگه ي مه كه وه پاريزراوبون ئيتر چۆن له ماله كه ي خوا نه ميئنه وه
 و له پۆزى خوا نه خۆن و جگه له خوا نه په رستن:

﴿وَقَالُوا إِن نَّبِيعَ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُنْخِطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمْكِنَ لَهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجِىءُ إِلَيْهِ نَمَرْتُ
 كُلُّ شَيْءٍ وَرِزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (القصص).

(قورده يش و باوه پلاوازان له هه موو سه رده ميكدان) ده يانوت: نه گه ر ئيمه شويني
 هيدايت و به رنامه ي ئيسلام بكه وين له گه ل تودا له ولاتى خۆماندا ده فريزيين و تووشى
 نه هامة تى ده بين، مه گه ر ئيمه شوينيكي دوور له ستم و پر له ئاسايشمان بۆ فه راهم
 نه هيتاون كه جوړه ها به روپوومى بو ديت و له هه موو نازو نيعمه تيك به هره وه؟ هه موويشى
 پىق و به خششن له لايه ن ئيمه وه، به لام زۆربه يان نازانن و هه ست به ده سه لاتى ئيمه
 ناكه ن...

۱۲/ دهرخستنی مه به ست و به رژه و مندی به کان له فرمان و یاساو رنساگانی خوا بییدا:

نه وهی که پوونه قورئان له دواندنی به رانبر و جگه له موسلماناندا کاتیک نه وان
 ږتگری نه کن له فرمان و شهریه ته کانی خوا، قورئان کارزانی و مه به به ستی نه و
 فرمان و شهریه پون نه کاته وه و نه یسه لمینیت که وا بیهوده و بۆ گالته نه و دانه به زیوون
 و هوکارنکی هیه که له ناو خه لکدا هیه نه یزانی و پهی پینته بات و هه یسه نابیزانیت، هیچ
 فرماننکی خوا بی نییه نه گهر به رژه و مندی به کی گهره له پشتییه وه نه بیت، شهریه تی
 نیسلامی له سهر بنه مای پاراستنی به رژه و مندی خه لکی دامه زراوه و پرپه له خیر بۆ
 خه لکی.

کاتیک جوله که تانه یاندا له نه سخی ناینه که یان و به نه سته میان زانی له پوی عه قل و
 نه قله وه، خوا وه لامي تانه که ی دانه وه به وهی که خوا به دینی نه وان و دینی تازه ش
 ناگاداره و کاتیک حوکمیک به حوکمیک تر نه گوریت نه زانیت چی به که لکی سهرده مه
 جیا وازه کان دیت و کارزانی تیدایه و له به رژه و مندی خه لکی سهر زه وی نه و فرمانه ی
 دهر کردوه: ﴿ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ (البقرة). ههر نایه تیک بسپرنه وه، یان بیخه یه بارودوخی فرمانوشییه وه
 و پشتگوینی بخه ین، چاکتر له و، یان وینه ی نه و ده خه یه پوو، مه گهر نه ترانیوه که خوا
 ده سه لاتی به سهر هه موو شتیکدا هیه ؟

به هه مانشییه جوله که له گه ل موشریکه کانی مه که تانه یان له گورپینی قبیله گرت
 خوی گهره فرمانوی بۆ دهرخستنی پله ی باوه پری باوه پدارانه: ﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً
 وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا
 إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ
 اللَّهُ لِيُضِلَّ عِبَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالْأَنَاسِ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ ۝ (البقرة)، به و شیوه یه ش نیوه مان

به گه لیکى میانه پره و گیتراوه (له هه موو پوو به که وه، له پووی عیبادهت و خواپه رستیه وه، له پووی دنیا و قیامه ته وه، له پووی داخوازیه کانی پۆج و نه فسه وه.. هتد) تا بینه شایهت به سه ر خه لکیه وه (تا بزائن ئه م ئاین و به رنامه یه هه مووی مایه ی خیر و سه ر به رزیه بۆ تاک و کۆمه ل له هه موو سه رده می کدا و له هه موو بواره کانی ژياندا) و بۆ ئه وه ی پیغه مبه ریش (له هه موو ئه و بواره ندا مامۆستا و پابه ری ئیوه بیّت و له پۆزی قیامه تدا) شایه تی بدات (بۆ دلسۆزانی ئوممه تی له سه ر ئه وه ی به ئه رکی سه رشانی خۆیان هه ستاون) و ئه و قیبله و پووگه یه ش پووت تیکردبوو (که بیت المقدس بوو) گۆرپانکاریشمان به سه ردا هیئا ته نها بۆ ئه وه بوو بزاین و ده ریکه ویت، کى شوینکه وته ی پیغه مبه ر ده بیّت و کیش پاشه و پاش هه لده گه پیتته وه، هه رچه نده (گۆرپینی قیبله) بوو به هۆی ناره حه تیبه کی گه وره، مه گه ر له سه ر ئه وانه ی خوا دلّیانی دامه زرانده بوو و پیتنمووی کردبوون، بیگومان خوا ئیمان و باوه پداری و (نویژتان) زایه ناکات، چونکه به پاستی خوا بۆ خه لکی، نۆر به سۆزو به به زه یی یه ..

هه روه ها خوی گه وره هۆکاری ناردنی پیغه مبه ران و هه لبژاردنیان له ناو مروفه کان خۆیاندا پونکرده وه به وه ی که پیغه مبه ران ئه بیّت مروفن بۆ ئه وه ی بتوانن گفتوگۆ له گه ل خه لکی بکه ن و لییان نزیک بکه ونه وه خۆشه ویستی بلا بکه نه وه ئه گه ر پیغه مبه ران فریشته بونایه ئه واکه س نه یده توانی په یوه ندیان له گه ل دروست بکات و له یه ک بیزار ئه بون: ﴿قُلْ لَوْ كَانَتْ فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يْمُشُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا﴾ (الاسراء)، پێیان بلّی: ئه گه ر له سه ر زه ویدا فریشته هه بوونایه و به دلنیا ییه وه ها تو چۆیان بکرده و ژیانیان به ردا یه ته سه ر، ئه وه ئیمه هه ر له ئاسمانه وه فریشته یه کمان داده به زانده سهریان که پیغه مبه رو فرستاده بیّت بۆیان (چونکه فرستاده ده بیّت له جۆری خۆیان بیّت). له به زه یی و سۆزی خوی به بۆ خه لکی کاتیک له خۆیان

پیغمبره ی بۆ ناریدون: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ

آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١٧٤﴾﴾

(ال عمران)، سویند بیت بیگومان خوا منه تی ناوه ته سه ر ئیمانداران کاتیك

پیغمبره ی بۆ په وانه کردون له خویان ئایه ته کانی نه ویان به سه ردا ده خوینیته وه، دل

و ده روونیان پاک و پوخت ده کاته وه، هه روه ها فیری قورئان و داناییان ده کات، به پاستی

پیشتر له گومراییه کی ئاشکرادا پوچوو بوون...

هه ر له م به رنامه یه ی قورئانه کاتیك بۆ هه ندی له فه رمانه کانیتری نه فه رمویت بۆ

تاقیکردنه وه ی به نده کانیتی و نه مه ش به نه مایه کی قورئانه کاتیك نکولیکاران و

به ره له ستکاران نه دوینیت.

کاتیکیش دووپه ده کان تانه یان نه دا له نمونه کانی قورئان وه لامیان نه وه بوو نمونه کانی

قورئان به وورد و درشته وه هه موی تاقیکردنه وه یه بۆ ئیمانداران ، شایسته کان به باوه پو

متمان به جیاده کاته وه له نکولیکار و ویلپه ده کان:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا

فَيَسْمُوكَ أَنَّهُ الْحَيُّ مِنَ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ

بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿١٧٥﴾﴾ (البقرة)،

به پاستی خوا باکی نه و نه نگ نه به لایه وه هه ر نمونه یه ک بهینیته وه به میسوله یه ک،

له ویش بچووکتی بیت یان گه وره تر، جا نه وانه ی ئیمان و باوه پیان هیئاوه، نه وه چاک

ده زانن نه م نمونه یه پاسته و له لایه ن په روه ردگاریانه وه یه، نه وانه ش کافرو بی باوه پن

ده لئین: خوا مه به سستی چی بوو له م نمونه یه دا؟ (خوا ی گه وره ش ده فه رمویت) زۆریکی

پی گومرا ده کات و زۆریکی تریشی پی هیدایه ت و پینمووی ده کات، به لام دیاره جگه له

لارو ویرو یاخی و تاوانباران که سی تر گومرا ناکات... نمونه کان باوه پردار زیاتر به هیز

ئەكەت و لىيى خالى ئەبن و بىباوەرەكان لىيى خالى نابن و زىاتر پىيى سەرگەردان ئەبن:
﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ هَلْ يَرَيْنَكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ
قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ﴾ (١٢٧) (التوبة)، كاتىكىش سورەتىك لە قورئان دابەزىنرا (ئەوان
سەغەلەتن)، ئەو ھەندىكىيان تەماشاي ھەندىكى تريان دەكەن (ھەز دەكەن زوو ئەو
شويئە جىي بەيئەن، بەچپە يان بەئىشارەت) دەلەين: ئايا ھىچ كەس دەتانبىنىت (لە
ئىمانداران)، پاشان بەنەيئى خويان دزىو ھەو رۆيشتەن، لەكاتىكدا خوي بالادەستىش دلى
ئەوانى ھەرچەرخاندووە، چونكە بەپاستى ئەوانە كەسانىكەن كە تى ناگەن و خالى نين
(ناشيانەويئە تىبگەن).

ھەر ھەما بەدرىزايى مەژوو خەلگان ھەبوون تانەيانداو ھە پىتەمبەران بەو ھى كە زۆدر
ھەژار و كۆيلەكان شوئەنيان ئەكەون و دەسەلاتدار و دەولەمەندەكان بىباوەرە پىيان و
ھەق لاي دەولەمەندەكانە، خوا لىيان رازىيە بۆيە ئاوا ھەرگاي سەر ھوت و سامانى لى
والاكردون، خوي گەورە بۆي پونكرەنەو ھە بوون و نەبون تاقىكرەنەو ھى خوايى و
باوەرەيتىنى ھەندى ھەژار و بىباوەرە ھەندى ساماندار تاقىكرەنەو ھى بۆ خەلكى و خوا
خوي ناگادارە بە نەيئى ھەموو كەسيك: ﴿وَكَذَٰلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَٰؤُلَاءِ مَنَّ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ (٥٣) (الانعام)، ئىمە ھەربە و شىو ھى
ھەندىكىيان بە ھەندىكىيان تاقىدەكەينەو ھە (كىشە بۆ يەكتر دروست دەكەن، دەبنە بەلا بۆ
يەكتر، ياخود ھەندىك ھەژار دەكەين و ھەندىك دەولەمەندە... ھتە) تا بىي برۆيان بلەين: ئايا
ئانەوانە خوا رەزى لىئاون لەناوماندا؟! (ئەو ھەژارو دامانە كەي شايستەي ئەو ھەن خوا
ھەلىانبىزىرەت و ھىدايەت يان بەدات) ئايا خوا زانا نى بە سوپاسگوزاران؟.

هر له بهرنامه کانی قورئانه له گه ل نه یارانی په نابهریت بۆ ئالنگارییه ک که دژه کانی دهسته و سان و که نه فته بکات، بۆ نمونه کاتیک ناحه زانی قورئان لافی ئه وه یان لینه دا که نه و انیش نه توانی وه ک قورئان بلین و قورئانیان به سیحر و خورافه و هه لبه ست ناوزه د ده کرد، لیره دا داوای لیکردن: بۆ منه تبی ئیوه ش نمونه ی قورئان بهین کاتیک نه یان توانی ته حه داکه ی توند کرده وه بۆ هینانی ده سوره ت و پاشان بۆ یه ک سوره ت: ﴿قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ يَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا يَأْتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ كَانَتْ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا

﴿٨٨﴾ (الاسراء)، نه ی محمد ﷺ پینان بلی: سویند به خوا نه گه ر هه موو ئاده میزادو په ریه کان کۆ بینه وه و (هه ولئ به رده وام بده ن تا) قورئانیکی وه کو نه مه دانین و بیهیننه (مه دیدان) ناتوان کاری وابکه ن و ناتوان له وینه ی بهینن، نه گه ر چی هه موو لایه کیان بینه پشتگیرو یارمه تیده ری یه کتر. ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ ۚ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْتُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْجِبَارُ أَعْدَتُ لِلْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾﴾ (البقره)، جا نه گه ر ئیوه له دوو دلیدان و گومانتان له م (قورئانه پیوژه) هه یه که دامانبه زاندووه بۆ بهنده ی خۆمان محمد ﷺ نه گه ر بۆتان ده کریت ئیوه ش هه ول بده ن سووره تیکی وه ک نه و بهینن، هاوپه یمان و هاوکاره کانیشان جگه له خوا (بۆ نه و مه بهسته) بانگ بکه ن نه گه ر ئیوه راست ده کهن. خو نه گه ر نه تان توانی و هه رگیز نایشتوانن (که واته باوه ربهینن و) خۆتان بپارینن له و ناگره ی: سووته مه نه که ی خلکی و به رده، که بۆ بۆ باوه ر و خوانه ناسان ناماده کراوه.

نه مانه وه ک بروسکه و تریشقه نه یدا به گوئی سوارچاکه کانی په وان بیژی و هه لبه ست و پاله وانه کانی جادودا، نه وانه ی خاوه ن پیگه و بازار په گه رمه کانی نه و بوارانه بوون و پیش قورئانیش موحه مه د له و ناوه ندانه دا ناوی نه بوو، نه هه یچ په راویکیشی خویندبوو نه

هیچیشی نوسیبوو، له گه‌ل هه‌مو نه‌مانه‌شدا که‌س له‌مه‌یدانی به‌ربه‌ره‌کانیدا نه‌ماو که‌سیش فزه‌ی لیوه نه‌هات بۆ له‌م بواره‌دا، نه‌مه ته‌حه‌دا گه‌وره‌که‌بوو ده‌ریخست که‌ قورئان وه‌حی خوایه، موعجیزه‌ی موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ره، که‌س ناتوانی وینه‌ی به‌یئیت، نیشانه‌ی راستگویی پیغه‌مبه‌ره، ته‌حه‌دا یکرده و که‌سیش نییه به‌ره‌نگاری بوه‌ستیه‌وه.

چوینیتی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل گومانه‌کانی نه‌م سه‌رده‌مه:

له‌ نیوه‌ندی به‌دواداچومان بۆ وه‌لامه‌کانی قورئان له‌گه‌ل نه‌یارانی و هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی بوختان و بانگه‌شه‌ی دوزمنه‌کانی چه‌ند ڕیگایه‌کمان بۆ پون نه‌بیته‌وه بۆ چوینیتی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل نه‌و گومانانه‌ی دروست نه‌کریت بۆ قورئان و ئیسلام و پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیستاماندا.

له‌سه‌ره‌تا‌دا نه‌بیته‌هه‌مو مان ئه‌وه له‌ده‌روماندا چه‌سپاو بیته‌که‌ قورئان که‌لامی خوایه و به‌هیچ کلۆجی گومان و بوختان بانگه‌شه‌ی بی‌بینه‌ما کاری تی‌ناکات و به‌دوره له‌هه‌موو که‌موکورتیه‌ک، نه‌بیته‌به‌م باوه‌ره‌وه له‌گه‌ل نه‌یاران و ناحه‌زان بکه‌وینه‌گفتوگۆ و بزانی نه‌وان هه‌رچی نه‌لێن بی‌بینه‌مایه و فشو‌له، قورئان دوره له‌هه‌موو دژه‌وانه و هه‌له ولارییه‌ک و گومان له‌سه‌ری ناوه‌ستی: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ (فصلت)، هیچ ناحه‌قی و نادروستی و ناتواویه‌ک پووی تی‌ناکات له‌هیچ کاتی‌کدا و له‌هیچ لایه‌که‌وه په‌وانه‌کراو و نێردراوی زاتی‌که‌که‌ خاوه‌نی حیکمه‌ت و داناییه و شایانی سوپاس و ستایشه. محاله به‌تالی له‌قورئاندا بونی هه‌بیته‌یان نا‌کوکی تی‌دا بیته‌ چونکه‌ خوا بۆ ڕێنموونی خه‌لک نارویه‌تی: ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَدْعَاؤُهُ بِدِّ وَرَدُّهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلَّهُ الَّذِينَ يَسْتَنبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ

وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (النساء)، (لێره‌دا خوا په‌خه‌ ده‌گریت له‌هه‌ندی‌ک ئیمانداران): هه‌رکاتیک هه‌واتیکیان بۆ بیته‌ده‌رباره‌ی ئاسایش و هیمنایه‌تی،

یاخود ترس و بیم، بآوای دهکهنه وه (بیر له سهرئه نجام ناکهنه وه)، خو ئه گهر نه و هه واله یان بآو نه کردایه ته وه و بیانگێرایه ته وه بۆلای پیغه مبه رو ﷺ، یان بۆ لای کاربه دهستانیک که له خویانن، ئه وه ئه وانیه که له نهیانی هه واله کان تیده گهن و دهکۆلنه وه، نهیانی و پازه کانیاان لی درده هینا، جا ئه گهر فەزل و چاودیری خواو رهحمهت و میهره بانیه که ی نه بوايه شوینی شهیتان دهکهنه و تن، جگه له که میکتان .. جگه له قورئان هیچ پهراویکیتر پارێزراو نییه، به دهیان به لگه ی به هیز هیه له سهر نه وه ی ئه م قورئانه لای خوای خاوهن دهسه لاته وه هاتوه و نه مروڤ و نه جنۆکه ناتوانن وینه ی سوره تیکیشی بهینن با هیزه کانیشیان له سهر ئه م کاره یه کخن، ئه م بیروباوه ره پیویسته وه ک یاسایه کی چه سپاو هه بیته ئه وسا وه لامی گومانه کان بدرینه وه و ده بیته مکوپ بیت له سهر نه وه ی هه موو گومانه کانی ده رباره ی قورئان ووتراوه هه موی درۆ و بوختانه و هه لبه ستراون، هه موی هه له و په له یه و له توپی جالجالۆکه لاوازترن.

یاسای دووه م ئه وه یه ئه گهر موسلمانان نه یان توانی به ته واوی وه لامی ده مکوته ر بده نه وه ئه وه واتای ئه وه نییه تانه ی دراو له قورئان سهرکه و توه به لکو بیگومان که س و کۆمه لانیه ر هه ن گومان و تانه که به ته واوی په ده که نه وه و هه لیوه شینن چونکه: ﴿إِنَّا خُنُّ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَفِظُونَ﴾ (الحجر)، به راستی هه ر ئیمه قورئانمان دابه زاندووه و بیگومان هه ر ئیمه ش پارێزگاری ده که یه ن و (نایه لێن دهستی خیانه تکار هیچ جوړه دهستیکی تی بخات و هه موو هه ولێک بۆ دهستکاری کردنی نه زۆکه). یاسای سییه م: ئه وه یه بۆ وه لامدانه وه ی هه ر گومانیک سهره تا سهیری ئه و پیڤه وانه بکریت که پیشینه باشه کانی ئیمه بۆ وه لامدانه وه ی گومانه کان له سه ری پۆیشتون، وه ک کۆکردنه وه ی ئاماژه کانی دهقه کان و به پیی توانا گونجاندنیاان و پیشخستنی تایبته به سه ر گشتیدا، ئه گهر نه کرا ئه و کار به نه سخ بکریت ئه گهر پیشهاتوو له پاشهاتوو زانرابوو، جگه له م

ياسايانهش زۆرتر هەن، خۆي گەورهش هيدايتي هەركەسيك ئەدات ويستی هەبیت بۆ سەر باشتري وه لām.

ئەم ياسايانه بەکاردهيتريت ئەگەر گومانەکان دەربارەي قورئانی پيؤز بوو، بەلام ئەوەي کە ئێمە ئەتوانين سودي ليوەرگرين لە مامەلەي خودي قورئان لەگەل ئەيارانی و پرەدەنەوہي دژەکانی بۆ ئیستەمان لەم چەند خالەي خوارهوہ خوي دەبينيتەوہ:

● يەكخستني کوششي هەمو زانایانی زانستەکانی پريزمان و تەفسير و پرەوانبيژي و ئوسول، بانگخوازان و ميژونوسان و ئەديبەکان، چونکە ئەو گومانانەي ئەمري ئەووروتريت هەمەلایەنە و هەمەچەشنە، ناکريت تەنها بەشیک لە زانایان بەم کارە گرنگە هەستن، بەلکو ئەبیت زانایانی هەموو بوارەکانی تويزينهوہي زانستی و زانستە ئيسلامی و زمانەوانیيەکان هاوکاري يەکتري و لە کيشە بەدورين بەيەك دەنگ و يەکپيزي گومانەکان لای خەلکی پرەويننەوہ.

● ئەوانەي ئەمکارە گەورەي ئەخەنەسەرشانی خويان - کاری بەرگري لەقورئان - ئەبیت لەوہ لāmەنەوہي ئەياراندا کورتبې و يەکلاکەرەوہ و کردارين مەگەر زۆر پيويست بيت ئەگينا پەنا نەبەن بۆ دريژدایي چونکە پوداوەکانی ئەم سەردەمە زۆر خيراہ، با وەلامەکان بە ساناترين و کورتترين دەستەواژە و پرندەترين بەلگە بيت بەشيۆەيەك دژ و ئەيار قەسەي نەمينيت و بواری چەنوچونی نەبیت.

سودوەرگرتن لە پوداوەکانی ميژوو، بەتايبەت چيروکی پيغەمبەران و گفتوگويان لەگەل گەلەکانيان، شيوازي بانگەوازيان بۆ لای خۆي گەورە: ﴿لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِأُولِي الْأَلْبَابِ مَا كَانَ حَدِيثًا يُفْتَرَى وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (يوسف)، سویند بیت بەخوا بەپاستی لە سەرگوزەشتە و بەسەرھاتی پيغەمبەران پەندو ئامۆزگاري هەيە بۆ کەسانی ژيرو

هۆشمەند، وەنەبیت ئەم قورئانە قسەو باسیك بێت هەلبەسترايێت، بەلكو بەراست دانەری
ئەوێهە كە لە پێش خۆیەو هاتوو (تەورات و ئینجیل) و پوونكەرەو و جیاكردنەوێهە
هەموو شتیكى پێویستە لەئایندا، پێنومویی و پەحمەتیشە بۆ كەسانێك باوەر دەهێنن،
هەروەها: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَيُهْدِيهِمْ أَفْتَدَةٌ ۚ قُلْ لَا أَتْلُوكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا ۚ إِنَّهُ هُوَ إِلَّا
ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠﴾﴾ (الانعام)، ئەو (ناوبراوانە) ئەو كەسانەن كە خوا (بەتایبەت)
هیدایەت و پێنومویی كردوون، تۆش (ئەى محمد ﷺ)، ئەى ئیماندار! شوێنى هیدایەت و
پێنومویی ئەوانە بكەو (هەروەها بەوخەلكە) بلى: كە من هیچ جورە كرى و
پاداشتیكتان لەسەر پێنومویی لى داوا ناكەم، ئەم قورئان و بەرنامەیش (كە بە مندا
پەروانەكراوە) تەنها یادخەرەوێهە بۆ هەموو خەلكى سەر ئەم زەویە، لەسەرمانە پایەكانى
بانگەوازى پێغەمبەران بزانين و پەندیان لێوەرگرتن، چۆنیتی گفتوگوى پێغەمبەران لەگەڵ
بەرانبەرەكانیان بە شىوازىكى عەقلى لۆژىكى و پشت بەستنى ئەوان بەخوا بۆ
سەرکەوتنیان بەسەر نەیارەكانیان پێن لە پەند، وەلامدانەو ئەبیت زانستیانە و لەسەر
چاوپۆشنى و مەارەسەكردن و دیراسەكردن بێت: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي ۚ أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ
بَصِيرَةٍ ۚ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي ۖ وَسُبْحَانَ اللَّهِ ۖ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٨﴾﴾ (يوسف)، (ئەى پێغەمبەر
ﷺ! تۆ) بلى: ئا ئەمە پێگە و پێبازمە: من و شوێنكەوتوانم بانگ دەكەين بۆ لای خواى
پەروەردگار لەسەر بنچینە و بناغەیهكى پوون و ئاشكرا، پاکی و بێگەرەش بۆ زاتى
پەروەردگار، من هیچ كاتێك لە موشرك و هاوێلگەران نيم. لەسەرمانە لە وێستەگەكانى
پێغەمبەران و چۆنیتی بیانوبرپێنى نەیارەكانیان سوود وەرگرتن.

● سوود وەرگرتن لە زانستەكانى پزىشكى و ئەندازىارى و بۆماوێهە و ميكانىكى و
فیزىا و كیمىا و جوگرافىا و .. ئەوێهە زانراوە هەموو زانستەكان لەم سەرەدەمەى
ئێستاماندا بەشێوێهەكى بەرچاوو پێشكەوتو، زانست هەموو بوارەكانى ژيانى خەلكى

گرتۆتەۋە، تايپەتمەندىيەكانىش ھەمە چەشنەن، ھۆكارەكانى زانستىش زۆر و ھەمە لايەنەن، بۆيە ئەيىت سوود لەھەموو زانستەكان وەرېگىرئىت بۆ دىراسەكان با ھەلگرانى زانستەكەش موسلمان نەبن، دانايى وونبوى ئيماندارە لەكويدا بينىيەۋە لەھەموكەس زياتر شاىستەيە پىئى، خەلكىش بە دەستەۋارەكەى ئەناسرئىت، لەوانەيە خواى گەۋرە ھەقىك بەزمانى جگە لە موسلماندا بنئىرئىت و ئەويش بېگەيەنئىت.

● ئەو گومانانەش كە پەيوەندى بەپەرخنەگرتن لە فەرمان و قەدەغەكراۋەكانى خواۋەيە، لەسەرمانە دانايى لە فەرزبون يان قەدەغەكردنى فەرمانەكە دەريخەين و ئەو بەرزەۋەنديانەى لەپشت جىيەجىكردنى فەرمانەكەى خوايە پونيان بكەينەۋە، شەريەتى خوا بمانەۋىت يان نا بۆسەر عاقلەكان دابەزيۋە، ھەموو ھوكمەكانى ۋەكو ريبا و ھاوسەرگىرى رۆژوگرتن و زەكات و سزاكان و تەلاق و ميرات و بالاپۆشى زۆرىك لە ھوكمەكانىتر پىئويست ئەكات مەبەست و دانايى لە دابەزىنيان پونبكرتەۋە، شەريەتى ئىسلامى لەسەر بەرزەۋەندى و ئاسانكارى و دادپەرۋەرى دامەزراۋە، سەراپاي ھەموى خىرە، شتىكى تيانىيە پىچەۋانەى عەقل و سروشت بىت.

جەختكردنەۋە لەسەر دواندنى عەقل، ئەو عەقلەى كە ئىسلام ئەيدىۋىتت چوار پۇل ئەبينئىت: دژەكان جىيادەكاتەۋە، ھاوسەنگى كاروبارەكان پائەگرتت، دەركى ھەق دەكات، ويژدان ئەپارىزئى. عەقل دژى چەقبەستوى و نكولىكردن و ملھوپرە، بۆيە ئەبينن قورئان وئىنەى ئاستەنگەكانى بەردەم عەقلمان بۆ ديارىنەكات: لاسايىكردنەۋەى باۋباپىران:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَٰئِكَ عَابُوا اللَّهَ آبَاءَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ﴾ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٧﴾ (البقرة).

ئەگەر بە ۋەخەلكە نادانە بوتئىت: شوئىنى ئەو بەرنامەيە بكەون كە لەلايەن خواۋە پەۋانە كراۋە، دەلئىن: نەخىر، ھەر شوئىنى ئەۋە دەكەوين كە باۋو باپىرانمان پىۋەى

نالوده بوون و له سه ری راهاتوون، ئایا نه گهر باوو باپیرانیشتیان تی نه گه یشتوو هیچ نه زان و ناشاره زاو پینمووییش وهر نه گرن (هر شویتیان ده که ون؟!) هه روه ها:

﴿وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَرِهِمْ مُّقْتَدُونَ ﴿٢٢﴾﴾ (الزخرف)، هه ر به و شیوه یه هیچ پیغه مبه ریکمان نه ناردوو به بۆ هیچ شاریک، که خوشگوزه رانه کان نه یانوتیبت: ئیمه باوو باپیرانی خۆمان بینوو به پابه ندی بیروباوه پێک بوون، بێگومان ئیمه ش چاو له وان ده که یه و په یه روی ئه وان ده که یه. پاشان لاساییکردنه وه ی خاوه ن ده سه لاتدارانی ئایینی ئه وانه ی به هه له له ئایین حالیبون:

﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَاءَهُمْ أَرْكَانًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا إِلَّا إِلَهُهُ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٢٣﴾﴾ (التوبة).

(گاود و جوو) حاخام و قه شه کانی خۆیان کردو ته په روه ردگاری خۆیان له جباتی خوا (ملکه چ و فره مانبه رداریان، ئه وانیش به ئاره زووی خۆیان شتیان بۆ چه لال یان چه رام ده که ن) هه روه ها مه سیحی کوپی مه ریه میش (به کوپی خوا ده زانن) له کاتی که دا که فره مانیان پینه دراوه جگه له په رستنی تاکه خوا به ک، بێگومان جگه له وزاته خوا به کی تر نیه، پاک و بێگه ردی و ستایش بۆ ئه و زاته یه، که (ئو نه فامانه) هاوه لی بۆ بریار ده دن. پاشان ئه ره ابی فیکری وه که ئه وه ی فیره ون به گه له که ی ئه ووت: ﴿يَقُولُ لَكُمْ أَلَمْ لِكُمْ آيَاتٌ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَنْصُرُنَا مِنْ بَأْسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَنَا قَالَ فِرْعَوْنُ مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ ﴿٢٤﴾﴾ (غافر)، هه روه ها وتی: ئه ی قه وم و هوژم ئه مپۆ ئیوه ده سه لاتتان هه به به سه ر ئه م ناوچه یه دا و به ئاره زووی خۆتان فره مان په وایی تیا دا ده که ن، جا بیر بکه نه وه و تیفکرن کی ده توانی ت فریامان بکه ویت، کی ده توانی ت پرزگارمان بکات، له تۆله و سزای خوا نه گهر یه خه ی پێگرتین؟ فیره ون قسه که ی پی بری وتی: من ته نها هه ر ئه و پاو بۆچوونه به چاک ده زانم و لام په سه نده که پیم پراگه یان دن، من ته نها رێبازی چاک و دروستم نیشاندان !! .

له بهر ئه مانه ئه بېت له گفتوگومان له گه ل جگه له موسلمانان له سر بنه ماي دواندنى
عه قل بېت، ئه مه بنه مايه كه هه موو عاقله كان له سهرى كۆكن.

• پوونى و گشتگيرى كورتېرى له كاتى وه لامدانه وه: نزيكى به لگه كان له دل وعه قلى
مروڤ و دوركه وتنه وه له دهمه ده مېنى نه زوكانه و چن و چونى بى مانا، هه روه ها گشتگيرى
و شاره زايى به هه موو بواره كانى بابته جيناكۆكه كان واده كات زوتر به رانبه ر بدات
به دهسته وه يان قه ناعه تيان بۆ دروست بكات. تا به لگه كان تۆكمه و پشتگيرين بۆيه كتر
زياتر به رانبه ر قه ناعه ت پېده كات، بۆيه ده بېت وه لامه كان جوراوجورين و به لگه عه قلى و
نه قلى و ويژدانى به كانگير بگريڻ، ئه مهش له كروكى به رنامه ي قورئانه، قورئان
جياوازييه كانى هه ست و پله ي تيگه يشتن و دهرك له ناو مروڤه كان په چاو ئه كات، ئه مه
پيكارى خوايه له ناو دروستكراوه كانى، بۆيه ئه بينين قورئان وه لامه كانى جوراوجور ئه كات
له ناو به نده كانى بۆ ئه وه ي كاريگه رى له سر هه موو چين و تويزه كان وهك يهك دروست
بكات، ئه وانى عه قلىان به هيزه و بيريان تيزه به كۆمه لىك له ئايه تى تاييه ت به
بنه ماكانى عه قل قه ناعه تيان پى ئه كات، ئه وانى ش ويژدانىان زاله به سهر عه قلىان ئه وا
ويژدانىان ئه دوينى و له دليان نزيك ئه بېته وه، به مشيوه يه قورئان وه لامه كانى هه مه
پهنگن بۆ ئه وه ي له نزيكترين پيگه وه پيښمونى مروڤه جياوازه كان بكات هه ر جوره ووزه و
توانايهك به جورى شياوى تاييه ت به خوى.

• وه لام نه دانه وه ي ئه ويانگه شانى بى بنه مان، له خۇباييون و نكولىكردن و
خانه گومانى سه رچاوه كه يانه و هيچ به لگه يهك پشتگيريان ليناكات، باشتريڻ وه لام بۆ
ئه مانه پېده نكيه، چونكه به بلاكردنه وه يان له ناو خه لكيدا ناوبانگ و ئه رزش پهيدا
ئه كهن.

- به کارهیتانی نمونه کانی قورئان که همویمان مه به سستار و پاشکاو و واقعی و ژيانی و زانستین له کاتی وه لامدانه وه دا، چونکه نمونه کانی قورئان زیاتر بیروپاکان نه چه سپین و پونیان نه که نه وه.
- بانگکردنی جگه له موسلمان بۆ پامان له قورئان و بیرکردنه وه له نایه ته کانی.
- تیشک خستنه سهر بابته ناکۆکی له سهر و لانه دان بۆ بابته تی لاوه کی بۆنه وه ی ووزه کان به فیرو نه چن و بیروهوش په رت نه بیت.
- گوینه دان به و بانگه شانه ی که له سهر گومان و خه ملاندن و عینادی و خۆبه زلزانى هه لچنراون، نه وانه که پشت به بچوکترین به لگه نابه ستن، باشتترین وه لام بۆیان نه وه یه وه لامیان نه ده یته وه، چونکه به وه لامدانه وه ی نابانگ له ناو خه لکدا په یدا نه کات و ریگه ی بۆ خوش نه کریت بیته ناو خه لکی
- هه ر خوا ئاگای له نیازه کانی ناو دل هه یه و هه ر نه ویش ده سستی خه لکی نه کریت به ره و راستترین ریگه





تهوهری یه کهم

چهند گومان و بوختانیک سه بارهت به خوی گه وره - جل جلاله -

یه کهم: چهند گومانیک په یوهند به خویه تی و تاک و ته نیایی خوا (جل جلاله).



گومانی یه کهم

بانگه شه کردن به وهی خوا (جل جلاله) مندالی ههیه

ناوهرۆکی گومانه که/

هه ندیک له گاورو جوله که کان بانگه شهی ئه وه ده کهن که خوی گه وره مندالی ههیه. جوله که کان ده لێن عوزه یه کوی خوی، گاوره کانیش واده زانن که عیسا کوی خوی، گه وره یی و پاک و بیگه ردی بوخوا، خوی گه وره (جل جلاله) ده فهرموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عُزَيْرٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَعِّثُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَنَلَهُمُ اللَّهُ أَن يُوَفَّكَوْا ﴿٣٠﴾﴾ (التوبة) ^(۱)

واته/ جوله که وتیان: عوزه یه کوی خوی، گاوره کانیش وتیان: مه سیح کوی خوی!! ئا ئه بوختانه (نابه جییانه) قسهی ئه وانه و به ده م ده لێن و لێی تیناگه ن (بیریک ناکه نه وه، تیا فکرن) نه و گوفتاره یان لاسایی کردنه وهی ئه وانه یه که پیشتر بی باوه پ بوون (له وه دا که ده یانوت فریشته کان کچی خوان)، ده ک به کوشته چن و خوا له ناویان به ریت، ئاخو ئه م بوختانه ناره وایانه چۆن هه لده به ستن.

رینگاکانی پوچه ئکردنه وهی گومانه که:

۱- خوی گه وره پاک و بیگه رده له وهی که مندالی هه بیته، ئه م گومانه ش به رامبه ر به خوی گه وره کارێکی نه شیاهه چونکه ئیمکان نیه خوی تاک و ته نها هاوه لێ هه بیته .

۱- الآيات التي وردت فيها الشبهة (البقرة/ ۱۱۶ ، الانعام / ۱۰۰ ، يونس/ ۶۸ ، الكهف/ ۴ ، مريم/ ۹۱، ۸۸ ، الصافات/ ۱۵۱-۱۵۳ ، التوبة/ ۳۰ النحل/ ۵۷ ، الانبياء/ ۳۶) .

الآيات التي وردت فيها الرد على الشبهة: (البقرة/ ۱۱۶، ۱۱۷ ، النساء/ ۱۷۲، ۱۷۱ ، الانعام/ ۱۰۰، ۱۰۱ ، يونس/ ۶۸ ، الكهف/ ۵، ۴ ، مريم/ ۳۰، ۳۱، ۸۹، ۹۰ ، الصافات/ ۱۴۹، ۱۵۳ ، الزمر/ ۴ ، التوبة/ ۳۰ ، الاخلاص/ ۴، المؤمنون/ ۹۱، ۹۲ ، النمل/ ۵۷ ، الطور/ ۳۹ ، الزخرف/ ۸۱، ۸۲ ، الاسراء/ ۱۱۱ ، الانبياء/ ۲۶ ، الفرقان/ ۳ ، الجن/ ۳) .

۲- چۆن ده گونجی خوای گه وره مندالی هه بی له بهرامبه ریشدا هاوسه ری نه بووه تا مندالی بیی؟

۳- خوای گه وره پیویستی به مندال نیه، وه که هه ریه که له دروستکراوه کانی.

۴- نه که سانه ی ئه م جوړه قسانه هه لده به ستن هیچ به لگه و پوونکردنه وه یان له سه رته وشتانه ی بانگه شه ی بۆده که ن .

۵- نه که رخوا ی گه وره بیویستایه مندالی هه بیته ئه وابه ویستی خۆی هه رکه سی بو یستایه هه لی ده بژارد و ئه م کاره ی بۆئه وان به جی نه ده هیشته .

دریژمی بابته که:

یه که م/ خوای گه وره پاک و بیگه رده له هه بوونی مندال و زۆر له وه به رزترو گه وره تره، خوای گه وره خاوه نی ئه وه ی له ئاسمانه کان و زه وی دایه و ئه و شتانه ش له نیتوانیان دان ، ئه و تاک و ته نه یه و پیویستی به که س نیه ، هه موو شتی که هه ژارویه نده ن له بهرامبه ریدا، خوای گه وره ده و له مه نده له بهرامبه رته وانی تر دا. بۆیه نه شیاوو نه گونجاوه که مندالی هه بیته به هۆی گه وره یی و شکۆمه ندی و ده سه لاتدارییه که یه وه، چونکه له نیو دروستکراوه کانی دا که س هاوشانی نیه، خوای گه وره ده فه رموی: ﴿وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا﴾ (۱۲) ﴿(مریم)، له کاتی که دا بۆ خوای میهره بان نه هاتوو و په وایه که نه وه بۆ خۆی بریار بدات. وه ده فه رموی: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَدِيرٌ﴾ (البقرة) (جوله که و گا ورو بت په رستان) ده لێن: خوا مندالی بۆ خۆی داناوه و فه راهه می هیناوه (له کاتی که دا خوا پیویستی به که س نیه) نه خیر وانی یه، بیگومان هه رچی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه هه ر خۆی خاوه نیه تی و هه ر هه مووشیان ملکه چ و فه رمان به رداری ئه و زاته ن.

و ده ده فەرموی: ﴿ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَقُوا لَهُم بَيْنَ وَبَيْنَ وَبَنَتِ بِغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَكَ وَتَعَالَى عَمَّا يُصِفُونَ ﴾ (١٠٠) ﴿ (الأنعام)، (له گەل ئەو هەموو نیشانهی دەسه لاتداریه دا نه فامان) پەری و جنۆکه یان کردۆته هاوبەش و هاوتای خوا، له حالیکدا هەر خوا دروستکاری پەری و جنۆکه کانه و به ناحق کوپو کچ دەدەنه پالی، بی هیچ جوړه زانیاریه ک (گاوردەلی: عیسا کوپی خوابه، جوو دەلی: عوزه یڕ، هاو له گەران دەلین: فریشتەکان کچی خوان!!) پاک و بیگەردی و بلند ی بۆ ئەو زاتیه که دووره لهو سیفەته ناقلو نادروستانه وه که ئەوانه خوی پیتی پیناسه ده کهن

و ده ده فەرموی: ﴿ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴾ (١٠١) ﴿ (الصفات)، پاک و بیگەردی بۆ خوی گەوه ره، ده رباره ی ئەو شتانه ی که ئەوان باسی ئەکەن و ئەو قسه بی جییانه ی ده یکهن به رامبه ره خوا.

و ده ده فەرموی: ﴿ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْمَلَائِكَةِ ﴿١﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٤﴾ أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٥﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٦﴾ ﴾ (الإخلاص)، ئە ی محمد! (ئە ی ئیماندار) بلێ: ئەو خوی که ناوی _ الله _ خوابه کی تاك و ته نه یاه (بی هاو له و هاوتایه). خوا زاتیکی پایه دار و ده سه لاتداره، نیازی به کهس نییه و هه موویان ئاتاجی ئەون، هەر ئەو ده توانی به لاو و ناخۆشی لابه ریت و پیویستی و داخوازیه کا نمان جی به جی بکات. هیچ کهسی لی نه بووه و خۆشی له کهس نه بووه. هەرگیز هاوتا و هاوشیوه و ده سه لاتداریکی تر نییه که له به رامبه ریه وه به وه ستیت و هاوشانی بیت..

و ده ده فەرموی: ﴿ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ (١٠٢) ﴿ (المؤمنون)، ئەو زاته زانی نه ینی و شاراو ه کانه، هه روه ها زانی دیار و ناشکر اکانه، به رزی و بلند ی بۆ ئەو له به رامبه ره ئەو شتانه وه که (نه فامان) ده یکه نه شه ریک و هاو له ی.

وهدده فره موی: ﴿ أَفَمَنْ يَتَّقِ بِرَحْمَةِ سَوَاءِ الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلظَّالِمِينَ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ

تَكْسِبُونَ ﴿٢٤﴾ (الزمر)، جا ئایا نه و که سهی به پوخسارو دهم و چاوی بهرگری له سزای سهختی پوژی قیامت بکات، (وهك نه وه وایه که نه ترسیت)، نه وسا به وسته مکارانه دهوتریت: دهی بچیژن سزای نه وهی که ده تانکرد. وهدده فره موی: ﴿ سُبْحَنَ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ الْمَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٨٢﴾ (الزخرف)، پاک و بیگهردی بۆ پهروهردگاری ئاسمانه کان و زهوی، بۆ پهروهردگاری عرش و تهختی فرمانپه وایه تی، دهرباره ی نه و گوفتاره ناقولاو بی سهر و بنانه ی که نه فامان بۆ پهروهردگار هلی ده به ستن.

وشه ی (سبحانه) (پاک و بیگهردی) له زۆربه ی ئایه تهکانی پیشه وهدا دووباره بوته وه و واتای پاک و بیگهردی دهگه ی نه ی له گه ل نیشاناندانی له گه ل نیشاناندانی سهرسوهرمان بۆشتیک که نه فی کراوه و بوونی نه.

نه وهی خوای گه وده به راستی ناسیبی پتویسته نه و جۆره قسانه ی لی نه وه شیتته وه که نه وه بگه ی نه ی که خوای گه وده په گه زیکی هاوشیوهی خۆی هه یه.

-حاشا بۆخوا- نه گه روای وت نه وه که مترین زانیاری نه ده رباره ی خوا نه وکاته ههرله خۆیه وه قسه و قسه ئۆک دهکات و به ناحق گومانی خراپ ده بات، پاک و بیگهردی بۆخوا په گه زی نییه بۆنه وهی مندالی لئی بیی.

نه و منداله شی داویانه ته پالی ده بیت سهر به جیهانیی سهر وه بی، یان سهر به جیهانی خواره وه بی که زه ویه، هه یه یه کیک له م دووانه ش ناگونجی هاوشیوهی خوای گه وده بی چونکه سهرجه م نه وشتانه ی له ئاسمانه کان و زه ویدان مولکی خوان و مل که چن له بهرام بهرگه وری و شکومه ندی و ده سه لاتی خوادا مل که چن بۆسزای خوا بی، له ژیر باری ویستی نه ودان، نه گه ره مووان به سروشتی خویان له ژیریاری نه ودان و ئاماده بن شوین ئیراده ی نه و پهروهردگار به که ون، نه وکاته هه یه مانایه کی تیدا نامینی یه کیک

له وانه جيا بکړي ته وه و تاييه تمه ندى دانه پالي بدريتي و بکړي ته منداليکي هاوړه گزي
 نه وخواي گه ورده ده رموي: ﴿ وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴾ (مریم)، له کاتيکدا بو
 خواي مپهره بان نه هاتووه و په واه نيه که نه وه بو خوي برپار بدات.

بيگومان خواي گه ورده بو هيه به ويستي خوي تاييه تمه نديتي بداته هه نديک
 له دروستکراوه کاني وه ک چو پيغه مبه راني تاييه ت کردوه به ناردي وه حي بويان
 (سه لامي خوايان لي بيت) به لام هم تاييه ت کردنه دروستکراوه کاني به رزناکاته وه بو پله و
 پايه ي (خالق) به دپه پته ر.

همه ش وه لام ميکه بوگا ورو جوله که که ده لتي عوزه ير يان مه سيح کوپي خوان چو
 خوامنداليکي ده بيت که نه و منداله به دوورنیه له وه ي يان ده بي له ناسمانه کاندابي ت يان
 له زه وي نه وه شي له ناسمانه کان و زه ويدان مولکي خوان .

نه گه ربه وشيوازه بوايه نه وان بانگه شه ي بده کهن نه ده بو نه و منداله هاوشيوه ي
 نه و شتانه بيت که له ناسمانه کان و زه ويدان له دروستکراو به نده کاني که چو ن نيشانه ي
 به دپه پته ن پتوه دياره که خواخوي دروستي کردون.

دووم/ چو خواي گه وره مندالي ده بيت له کاتيکدا هاوسه ري نيه بو نه وه ي مندالي لي بي
 له ريگه ي جووت بو نه وه؟!

چو خواي گه وره مندالي ده بيت له کاتيکدا هاوتاو هاوشاني نيه و له کاتيکدا کوپ
 ده بي هاوتاو هاوشاني باوکی بيت؟!

خواي گه وره به دپه پته ري ناسمانه کان و زه وييه، هاوشيوه و هاو وینه ي نييه، نه گه رنه و
 به دپه پته ري ناسمانه کان و زه وي بيت و نه مانه ش (ناسمانه کان و زه وي) واپتاسه
 نه کراون که مندالي نه ون به لکو له پزي دروستکراوه کاني نه ودان به هه مان شيوه ي
 فريشته کان .

بۆئەم مەبەستەش دروستکردنی مەسیح لە دایکێک بەبێ باوک ناگونجی بکریته مندال ، کورتەى ئەویاسە ئەوەیە ئەمە داهێنانێکە و ئەنجامی ئەوداهێنانە داهێنراوەکە یەكە ناوی مندالی لى نانزى دروست بوونەكەش لە جوتبوونی نێرومییکە لە پەرەگەزى هاوشیوہى یەكترنەبووہ خواى گەورەش پەرەگەزى نیە تاهاوسەریکی لە پەرەگەزى هاوشیوہى خۆى ھەبیت. بۆیە خواى گەورە دەفەر موی: ﴿ وَلَقَدْ اَسْنَهَزَيْ رُسُلٍ مِّنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالْاٰزِرِ سَخِرُوا مِنْهُمْ مَا كَاثُوْا بِهِۦ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝۱۰ ﴾ (الأنعام)، ئەى محمد ﷺ دلت لەخۆت دانەمێنیت) سۆیندبیت بەخوا بەپاستى گالتەكراوہ بە پێغەمبەرانى پێش تۆ، سەرنجام ئەوہى ئەوان بپروایان پێى نەبوو، گالتەیان پێدەکرد، یەخەى پێگرتن و نەغوى کردن (خوا تۆلەى لێسەندن).

ئێتر چۆن مندالی دەبیت لەكاتێكدا خۆى بەدیهێنەرى ھەموو شتێك ؟! حالەتەكەش بەوجۆرە یەكەھاوسەرى نەبووہ تا مندالی لێى بێى لەپگەى ھاوسەرگیرىوہ ، ئەگەر بەم شێوازە نەبێى ھیچ مانایەك بۆ بوونی مندال نامێنیتەوہ ، بێگومان دروستکردنى (دەرچوونى) سەرچەم ئەو یونەوہ رانەى لە ئاسمانەكان و زەویدان لەلایەن ئەوہوہ داهێنانە، ئەھەموو شتێكى بە دروستکردن دروستكردوہ لێى نەبووہ وەك مندال بوون ، ھەرچیتان داوہ تەپەناى وەك مندال دروستكراوى ئەوہ نەك لەو بوبى ، ئەگەر دەرچوون لە پێرەوى ئاسایى زمانەكە باوہ و قسەى پێى دەكرى ، وە دروستکردنى دروستكراوہ كانى ئەوتان ناونا مندال بوون ، ئەوا ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەویدان لە پێزى مندالانى ئەون ، ئەوكاتەى ئەوہى كە ئەتان ویست لە تاییبەكردنى ھەندى لە دروستكراوہ كانى بۆ ئەو پلەوپایە و فەزڵدانى ھەندیکیان بە سەرئەوانى تردا لە دەستان دەر دەچیت ئەو ئایەتەى سورەتى ئەنعامیش بەلگەى لە سەر نەفى كردنى مندال لە چەند پوویەكەوہ :

۱- ئاسمانه كان و زهوى له داهيتراوه كانى خودان ئه مانهش بهرين و دووين له وهى سيفهتى له دايكبوونيان بدرتته پال به هوى درىزى كات و بهرده واميانه وه، بۆخوای گه وره نه ولاتره له وهى هيچ شتيك له سه رووى ئه وه وه بيت .

۲- منداڵ ئه وه يه له نيرومييهك ببيت كه هاوپه گه زى به كترين خوای گه وره پاك و بيگه رده و هاوپه گه زى نيه .

۳- منداڵ هاوتای باوكه، پاك و بيگه ردى بۆخوا كه هاوتای نيه له بهردوو هۆ:

* جگه له خوا خۆى هه مووشته كانى تردروستكراون و هاوتای نه ونين .

* خوای گه وره زانايه به سهر هه مووشته كاندا، به كۆى دهنگ جگه له و كهسى تر وانيه .

سینهه/ خوای گه وره دمو له مهنديه زاتى خۆى له منداڵ: (خوای گه وره بى نياز هه وهى منداڵى هه بيت)

چونكه هه موو نه وشتانه ي كه بونيان هه يه له عاله مى سهره وه و خواره وه مو لك و به نده ي خوان ، له وشتانه دا خوا پيوستى به هيچ كاميان نيه، وه هه موو نه وانهش پيوستيان به خوايه، هيچ شتيك له وانه هاوشيوه و هاوپه گه زى خوانيه، خوای گه وره ده فهرموى :

﴿ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ هُوَ الْغَنِيُّ لَهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ اِنْ عِنْدَكُمْ مِّنْ سُلْطٰنٍ بِهٰذَا اَتَقُولُوْا عَلٰی اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٧٥﴾ ﴾ (يونس)،

(خوانه ناسان) ده لىن: خوا منداڵى بۆ خۆى برپارداوه ! پاکی و بيگه ردى شايسته ي نه و خوايه يه، نه و زاته بى نياز هه (پيوستى به كوپه كچ نيه)، هه رچى له ئاسمانه كان و له زه ويدا هه يه هه ر خوا خاوه نيانه، بيگومان هيچ به لگه و نيشانه يه كتان نيه بۆ نه م بوختانه نارپه وايه، ئايا شتيك هه لده به ستن بۆ خواو (بى باكانه) ده يلين، كه هيچى لى نازانن و هيچ بنه مايه كى نيه ؟!

مروڻ ٻڌي ڪاروبار پٽويستي به منڊال، له وانه مان وهی ناوی ٻڌو وه کانی، له وانه منڊال هينو بازووه ٻڌي ڪه خوی و بنه ماله ڪه ی شانازی پٽو به کن، له وانه منڊال جوانيه کی دنيایه له ماله ڪه یدا له کانی منڊالی گالته وگه پی له گه ل ده کات له گه وره بونیشیدا شانازی پٽو ده کات له نیو هاوړيکانیدا، له وانه پٽويستي به منڊال به بوجبه جي ڪردنی ڪاروبار و به رڙه وه ندييه کانی یاخود پٽويستي پٽيه تی له پیری و له هه ژاریدا، به لام خوی گه وره پٽويستي به هيچ به ڪيک له م سودمه نديانه نيه، چونکه خوی گه وره ده وله منده به همو شتيک له خوی وه ٻڌي به هميشه یی و هه تاهه تایی .

چوارهم/پوچھ ٿي بانگه شهی نه و قسه هه ٿبه ستانه ی ڪه به هو ی نه ٻوونی به لگه وه به دستيانه وهيه :

بانگه شهيه کی خالی له به لگه و پوت و دامالراو له پوونکرده وه نه وه بوھتان و قسه هه ٿبه ستنیکی پوچھ ل و بی بنه ماو دور له راستيه، نه مهش نه و نه زانينه به ڪه نه و قسه هه ٿبه سانه تنیدا ده ژين، چونکه هيچ به لگه و پوونکرده وه و به دواڊا چوتنيکیان نيه له سر نه و شته ی بانگه شهی ٻڌه ڪن .

هيچ به لگه به کی زانستی یاوه حی خوی یا عقل و ژیری نيه دڙايه تی پاک و بيگه ردي خواو بينيازبونی موته قی خوابی ٻو منڊال و شتيتر خوی گه وره ده فرموی : ﴿ قُلْ اِنَّ الَّذِيْنَ يَفْتَرُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ الْكُذِبَ لَا يُمْلِحُوْنَ ﴾ (يونس)، نه ی پيغه مبه ر! تو ٻلي: به راستي نه وانه ی درو بوختان به دم خواوه هه لده به ستن، نه وه سهر فرازو پرگار نابن. نه م نيشانه ی پرسيارکرده په ک خستن و پوچھ ل ڪردنه وهی نه و قسه و قسه ٿو ڪه به ڪه ده يڪن له پوانگه ی نه زانين و بيباوه پيانه وه، نه مهش به لگه به له سر نه وهی هه ر قسه به ڪ به لگه ی له سر نه بو نه وه هه ٿبه ست و نه زانينه .

خوای گه وردهش وه لّامی بانگه شه کانیان ده داته وه له چه ند جیگایه کی کتیبه که یدا،
 پاشان خوای گه ورده فرمانیان پی ده کات که به لگه ی پشت به ستوو به په راویکی ناسمانی
 بهینن که راستی و دروستی بانگه شه که یان پروون بکاته وه و ده فره موی : ﴿ فَأَتُوا بِكِنُزٍ إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۱۷ ﴾ (الصافات)، ئاده ی کوا کتیبان، کوا به لگه تان ئه گه ر ئیوه راست
 ده که ن بیهیننه مه یدان.

بیگومان توانای ئه وکاره یان نیه چونکه ئه م شته له گه ل زانست و عه قلدا یه ک
 ناگریته وه، به لکوعه قل به هه مووشیوازیک په دی ده کاته وه ئه مه جگه له درویه کی گه ورده
 هه چی تر نیه، خوای گه ورده ده فره موی : ﴿ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِآبَائِهِمْ كَبُرَتْ كَلِمَةً
 تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝۵ ﴾ (الكهف) جا ئه وانه نه خویان و نه باوو
 باپیرانیان له پروی زانست و زانیاری و تیگه یشتنه وه ئه و گوفتاره ناقولایه نالین، ئه و
 بوختانه یان قسه یه کی زور گه ورده و ناریکه که له ده میان ده رده چیت، ئه وانه جگه له دروو
 گوفتاری نابه جی هه چی تر نالین.

وه ده فره موی : ﴿ تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًا ۝۱۰ أَنْ
 دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ۝۱۱ ﴾ (مریم)، خه ریکه ناسمانه کان له ناقولایی ئه و گوفتاره نابه جییه،
 له ت و په ت ببیت، زه وی خه ریکه شه ق به ریت و پوچیت، کتیه کانیش خه ریکه بکه ون و
 ورد و خاش بین.

کاتیک که نه فامان بوونی پۆله و نه وه یان دایه پال خوای میهره بان.

﴿ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ أَفْكَهْمَ لَيَقُولُونَ ۝۱۵۱ وَلَدَ اللَّهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝۱۵۲ ﴾ (الصافات)، ناگادار
 بن!! به راستی ئه وانه هه ندیک له درو و بوختانیان ئه وه یه که ده لین: خوا مندالی
 بووه!! به راستی و بیگومان ئه وانه زور دروژنن.

پینجهم/موسسه حیلہ خوی گہورہ ویستی بومندال ھبی:

خوای گہورہ بۆئەقسە ھەلبەستانە ی پوون کردۆتەو ھە ئەگەر ویستی لەو ھەبوا یە
کە دە یلێن ھەو بە ویستی خۆی لە ناو بە ندە کانیدا کە سێکی ھە لۆ ھە بژاردو ھەم کارە ی بۆ ھەوان
بە جۆ ھە دە ھیششت .

بە لام خوا پاک و بیگەر دەر ھە ھە بوونی مندال ، ھە ھە مەر جێکە پوودان و پێگە پێدان ی
نیە و ھە حالە ، ھە بە ست لێ ی ئاشکر ا کردنی ھە زانیانە بە رامبەر بە و شتانە ی بانگە شە یان
بۆ کردو و ھە و قسە و قسە لۆکیان لە سەر و تەو . خوای گہورە دە ھە رموی : ﴿لَوْ أَرَادَ اللَّهُ أَنْ
يَتَّخِذَ وَلَدًا لَأَصْطَفَىٰ مِمَّا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ سُبْحَنَهُ ۚ هُوَ اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ﴾ (الزمر)،
ھە گەر خوا بیویستایە پۆلە یە ک بۆ خۆی بپیار بدات، ھەوا لە نێوان ھەو شتانە دا کە دروست ی
کردو و ھە شتێکی ھە لۆ ھە بژارد کە بە ویستی خۆی بوا یە نە ک بە ویستی ھەوان، پاک ی و بیگەر د ی
بۆ ھەو زاتە یە کە دوورە لە شتی نارەوا و نابە جۆ، ھەو زاتە خوا یە ک ی تاک و تە ھەوا و زۆر
بە دە ھە سە لاتە (تۆلە دە سی نیت لەوا ھە ی دژایە تی دە کە ن و نایە رستن).

ھەم مەر جە بۆ ھە بە ست ی قسە کەر موسسە حیلە پوودات، وە لامە کە ی پێگە پێنە دراو ھە
بە ھۆ ی پێگە پێ ھە دان ی مەر جە کە و ھە، خوای گہورە پاک و بیگەر د ی پێرۆزە لەو ھە ی مندالی
ھە بیت ، خوای گہورە لە ھە موو شتە کان بە ھیز ترە ھە ربۆ یە ھە موو شتێک بێ دە سە لات و مل
کە چە لە ئاستیدا، بە رزی و پێرۆزی بۆ ھەو لە بە رامبەر ھە و شتانە ی ستە مکاران دە یلێن.

بە کورتی:

* خوا جیل جلالە پاک و بیگەر دەر ھە ھە بوونی مندال ، ھەم کارە شیاوی ھەو نیە ،
چونکە نابێ ھاو بە شتی ھە بێ لە یە کتاپە رستیدا .

* ھەو ھە بە چاو دە بینر ی و عە قل قە بول ی دە کات مندال لە ھە نجام ی جووت بووت ی
نێرومی یە ک ی ھاو پەر گە ز دروست دە بیت خوای گہورە ھاو شێو ھە ی نیە تا ھاو سە ر ی ھە بیت .

* خوای گہورە ھاو تا و ھاو شان ی نیە ھەو دە و ل ھە مە ندە بە زاتی خۆ ی لە ھە بوونی مندال ،
ھەو پێویستی بە مندال نیە و ھە ک چۆن دروست کراو ھە کان ی پێویستیان پێ یە تی .

* ھە گەر خوای گہورە متدالی بو یستایە خۆ ی ھە ل دە بژارد بە ویستی خۆ ی ، ھەم کارە ی
ھە سە ر دە ی ھەو نە قامانە نە دە کرد .

گومانی دووهم

بانگه‌شهی نه‌وهی که فریشته‌کان کچانی خوان (جل جلاله)

ناوهرۆکی گومانه‌که:

موشریکه‌کان بانگه‌شهی نه‌وه ده‌که‌ن که فریشته‌کان کچانی خوان ، نه‌وه فریشتانه‌ی که به‌نده‌ی خوان به‌میینه‌یان داناوان ، پاشان په‌رستویانن جگه‌له‌خوا، خوای گه‌وره ده‌فهرموئ: ﴿ وَجَعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ ۝٥٧﴾ (النحل)، نه‌وه فامانه کچان ده‌ده‌نه پال‌خوا (گوایه فریشته‌کان کچی خوان)، پاکی و بیگه‌ردی شایسته‌ی نه‌وه زاته‌یه هیچ پتویسته‌یکی به‌کچ و کوپ‌نیه له‌کاتیکدا بۆ خویان حه‌ز به‌چی ده‌که‌ن نه‌وه بۆ خویان داده‌نین. مه‌روه‌ها نه‌فهرموئ: ﴿ وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِندَ الرَّحْمَنِ انْثَاءً اَشْهَادًا خَلَقَهُمْ سَوَّكَبٌ سَهْدَهُمْ وَنَسُوا لَوْنَ ۝١٩﴾ (الزخرف)، نه‌وه خوانه‌ناسانه فریشته‌کان که به‌نده‌ی خوای میهره‌بانن، به‌کچی خویان ده‌دایه قه‌له‌م!! ئایا نه‌وان ناماده‌ی دروستکردنیاں بوون؟! له‌ئایینه‌دا نه‌م بوختانه‌یان له‌سه‌ر ده‌نوسریت و پرسیاریشیاں لی ده‌کریت.

رینگاکانی پوچه‌ن کردنه‌وه‌ی گومانه‌که:

- ۱- خوای گه‌وره له‌بنه‌په‌تدا مندالی نه‌بووه ، نه‌وه پاک و بیگه‌رده له‌وشته .
- ۲- موشریکه‌کان بۆخویان به‌کچ پازی نابن ئیتیر چۆن بۆخوای بریار ده‌ده‌ن؟!
- ۳- دانانی فریشته‌کان به‌کچانی خوا بی‌باوه‌پیه‌کی ناشکرایه به‌رامبه‌ر نیعمه‌ته‌کانی خواو بی‌نه‌ده‌بی کردنه به‌رامبه‌ر خوا .
- ۴- دانانی فریشته‌کان به‌کچانی خوا دژایه‌تی بریار دانیان ده‌کات له‌سه‌ر په‌روه‌ردگاریتی په‌روه‌ردگار .

۵- موشریکه کان چۆنیه تی دروستکردنی فریشته کانیان نه دیوه ئیتر چۆن بریار ده دهن که ئه وان کچانی خوا بن .

۶- موشریکه کان هیچ به لگه و بیانویه کیان نیه له سه ره وشته ی بانگه شه ی بۆده که ن ، به لکو گومان و شوین که وتنیکی کویرانه ی باوبا پیرانیانه .

۷- فریشته کان به نده ی خوان و به پیزن و گوپرایه لی خوان و فره مانیان به که س نه کردوه که بیان په رستن جگه له خوا.

درێژهی بابته که :

یه که م: خوای گه و ره له بنه ره تدا مندالی نه بووه، نه و پاک و بیگه رده له وشته .

سی کۆمه له سه ر گومپایی کۆبونه ته وه و ده لێن خوا مندالی هه یه :

گا ورو جولوکه و موشریکه کانی عه ره ب، جوله که کان ده لێن: عوزه ییر کوپی خوایه ، گا و ره کانی ش ده لێن : مه سیح کوپی خوایه ، موشریکه کانی عه ره بیش ده لێن : فریشته کان مێینه ن و ئه وان کچانی خوان ، پێشتر په دی قورئانمان بو پوون کرده وه له سه ر گا ورو جوله که کان و چۆن گومان و پروپاگهنده کانیانی هه لوه شانده وه لیتره شدا چۆنیه تی هه لوه شانده وه ی گومانی موشریکه کانی عه ره ب ده خه یه پوو له لایه ن خوای گه و ره وه که پرو پاگهنده ی نه وه ده که ن که فریشته کان کچانی خوان .

ئه م وه لامدانه وه ش ته نها موشریکه عه ره به کان ناگریته وه به ته نها به لکو هه موو ئه وانه له خو ده گری که بانگه شه ی هه بوونی مندال ده که ن بوخوا .

خوای گه و ره ده فره موی: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ ﴿۳۱﴾ بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿۳۲﴾﴾ (البقرة)
(جولو که و گا ورو بت په رستان) ده لێن: خوا مندالی بو خوی دانا وه و فره مه می هینا وه (له کاتی که دا خوا پتویستی به که س نیه) نه خیر وانی یه، بیگومان هه رچی له

ئاسمانه كان و زهويدا ههيه ههه خۆي خاوه نيه تي و ههه مووشيان ملكه چ و
فرمانبه رداري ئه وزاته ن.

(ههه ئه و زاته) به ديهينه ري ئاسمانه كان و زهويه به جوانترين شيوه، جا ههه كاتيک
برپاري ههه شتيك بدات، ته نهها ئه وهنده ي به سه كه فرماني بوون يان پيشهاتني بدات،
نيتر خيرا ئه وشته، يان ئه و كاره، ده بيت و نه نجام ده دريت.

ئه م خستنه پرووه شيوازي گالته پيكردن و سوكايه تي پيكرديانه له بهرئه وه ي
وته كانيان يه ك ناگريته وه چونكه ئه وان له لايه ن خويانه وه برپاري منداليان بوخوا داوه و
ده لئ ن خواكردويه تي به مندالي خۆي دانانيش واته به ده ست خستن ئه مه ش پيچه وان ي
منالبوونه چونكه منالبوون به ديهاتنه به بي ده ستكاري خاوه نه كه ي، جائه گه ر ده ستكاري
هاته جي ئه وه به ندايه تيش ديته جي چونكه به ده ست هاتووه ديسان وهك دروستكراوي
خوا مامه له ي له گه ل ده كرى و خوا ده بيته دروستكه رو به ده ستهاتوووه كه ش ده بيته
دروستكراو ئه مه ش دژايه تيه له زانستي جه ده لدابه تيكدان ناو ده بري واته سه لماندني
بووني شتيك به بووني دژه كه ي، وهك ئه وه ي كه سيك بلت كوشتن تاوانيكي گه وره يه و
ليخوشبوني نيه وهك پاشگه زبونه وه له دين (له كاتيكا پاشگه زبونه وه له دين ليخوشبوني
ههيه به ته وه كردن)⁽¹⁾

بنه په تي ئه م قسانه به نيسبه ت موشريكه كانه وه له نه زانينه وه سه رچاوه ي گرتووه
وه به نيسبه ت ئه هلي كيتابه وه (خاوه ن په پاوه كانه وه) له پوچوون و خراب حالي بونيان
له دينه وه سه رچاوه ي گرتووه . ئه مه ش به هۆي خه يال كردنيان كه له يه كچواندن و له بري
دانان حه قيقه ت و راستيه، له وه سفى پياو چاكاندا هاتووه كه ئه وان به شيوازي
ليكچواندن مندالي خوان، وه له ئينجيلي گاواره كاندا وه سفى خوا كراوه به باوكي عيسا و
ئومه ته كه ي، ئه م شتانه پوويه پرووى عه قلى كه سانتيك كراوه ته وه هيج له باره ي ته ئويله وه

شاره زانیه و پشتگیریش له بیرو باوهره که ی ناکات به به لگه ی راست و دروست بویه
واگومان ده بات نهو شتانه راستین .

فرموده ی خوا (سبحانه) پاک و بیگه ردیه نهو قسه نابه جیانه وه هیمای نهو هی
تیدایه که هه بوونی مندال که موکورتیه که به نیسبت خواوه نهو گه رچی له پواله تدا
ته واوکاریش بیت ، چونکه نهو گه له پواله تدا ته واوکاری بیت له پووی پر کردنه وهی هندی
که موو کورتی له کاتی پیری و هه ژاریدا یان پر کردنه وهی جیگای بیت له کاتی نه مان و
له ناو چوندا، نهو وه خوی گه وره پاک و بیگه رده له هه موو نهو شتانه ، نهو گه ر مندالی
هه بویه ریگای پی دده که هاوکاری بکات .

چون خوی گه وره مندال بوخوی داده نیت له کاتیکدا هه موو نهو وانه ی له ناسمانه کان و
زه ویدان کردگارو به دیهینراوی نهون و هه مووان ملکه چن بۆگه وره یی خوا. ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ
اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنُونَ ﴿١٣٠﴾﴾ (البقرة).

نهو مهش به لگه یه کی تره له نفی کردنی مندال بوخوا، چونکه ملکه چی یه کی که
له ناکاره کانی به نده، به لام مندال نازی هه یه به سه ر باو کداو په یوه ندی کوپو باو کیش ریزو
گوپرایه لیه نه ک ملکه چ بوون، چه سپاندنی ملکه چی کینایه یه بو ره د کردنه وهی مندال
که واته له به ره نه وهی ملکه چ بوون هه یه به ندایه تی ده سه لمی نه ک مندال داریتی .

دووه: موشریکه کان کچیان بوخویان پی قه بوول نیه نیترچون بوخوای بریار ددهمن ؟!

نهو بانگه شه کردنه یه کی که له کاره قیزه ونه کانی موشریکه کان ، نهو وانه ی شتی تریان
له گه ل په رستنی خوادا په رستوه، نهو وان نهو و فریشتانه ی که به نده ی خوان به میینه یان
داناون و کردویانن به کچانی خوا ، پاشان په ستویانن له گه ل خوا.

نهو وانه هه لیه کی گه وره یان نهو نجامداوه له چه ند پوویه که وه له پووی نهو وهی مندالیان
بوخوا بریار داوه و نهو ویش مندالی نیه، پاشان بی ریژترین پشکیان بوپریارداوه و

له پروانگه ی خویانه وه که کچه، چونکه نه وان نه م پشکه یان بوخویان پی قه بول نه ، هه ربویه قورئان له چهند جینگایه کدا نه وه له بستر او هیانی رهد کردوته وه له وان ه که ده فرموی: ﴿وَجْعَلُونَ لِلَّهِ الْبَنَاتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُمْ مَا يَشْتَهُونَ﴾ (٥٧) ﴿(النحل)﴾، نه وه فامانه کچان ده دهنه پال خوا (گویه فریشته کان کچی خوان)، پاکی و بیگه ردی شایسته ی نه و زاته یه هیچ پیویسته کی به کچ و کوپ نه له کاتیکدا بو خویان هه ز به چی ده که نه نه وه بو خویان داده نین.

هه روه ها ده فرموی: ﴿الْكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَى﴾ (١١) ﴿تِلْكَ إِذًا قِسْمَةٌ ضِيزَى﴾ (٢٢) ﴿(النجم)﴾، ئایا په وایه کوپان بو خوتان و کچان بو خوا به چاک بزنان (خوای گه وره ده یه ویت به عه قلی چه وتیان په خنه یان لیبگریت، نه گینا کوپو کچ هه ردووک دروستکراوی خوان و پیوه ی ریز نه نها خواناسی و پاریزکاریه) نه گه ر واییت نه و کاته نه و دابه شکردن و بریاره تان زور دووره له داد په روه ریه وه و له سنوور ترازانه.

نه و موشریکانه نیرینه بوخویان هه لده بژین، وه پوو له کچان وه رده گپن که داویانه ته پال خوا، بویه قورئان باسی حالیان ده گپرتته وه کاتیک که مژده ی کچیان پی ده دری و ده فرموی: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ (٥٨) ﴿(النحل)﴾، خو نه گه ر مژده ی بوونی کچ بدریت به یه کیک له وه نه فامانه، پووی گرژو تال ده بییت و رهش داده گیرسیت و سینه ی پر ده بییت له خه م و په ژاره.

به ومانایه ی : نه گه ر یه کیکیان مژده ی نه و هیان پی بدری که کچیان بووه پوخساری رهش و مون داده گیرا له خه فته دا نه تاساو بیده نگ ده بوو له خه م و په ژاره داو دلگران ده بوو له وه ی خه لک بیبینی، خزی هه شارده دا له به رامبه ر نه و مژدانه ی که پیی درابوو، له م حال ته شدا یان به زیندویی ده بییشته وه به سوکایه تیه وه مامه له ی له گه ل ده کردو گرنگی و میراتی پی نه ده درا یاخود زینده به چالی ده کرد هاوشیوه ی سه رده می نه فامی نه مه هه لویستیان بوو به رامبه ر مینه .

قورئان وه لامي نه و قسه هه ليه ستانه ده داته وه و ده فهرموي: ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمِيَتْهُمَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَى﴾ (النجم)، نه م بت و په يکه رانه ته نها شتيکه که خوتان و باوو باپيرانتان ناوتان لي ناون و هيچي تر نين، خوا به لگه يه کی نه نار دووه له سهر پوه و بوونيان، سهيره، نه وانه ته نها شويني گومان و ناره زوی دهر وونه نه خوشيه کانيان ده که ون، له کاتيکدا که به راستي له لايه ن په روه ردگاريانه وه هيدايت و پرتنمووييان پي گه يشتووه !
 نه گه رتيوه نه م جوړه به شکر دنه تان له نيوان خوشتاندا نه جام بدايه هره به شکر دنيکی ستم کارانه وپوچهل ده بوو، نيتر چو ن به و شيوازه به شي خوا ديارى ده که ن ؟!
 هه روه ها قورئا وه لامي نه و خه ياللاتانه يان ده داته وه که گوايا ثافره ت ناته واوه نه م ناته واويه شي به له به رکردني خشل پرده کاته وه هه رله منداليه وه . وه نه گه ر شه پو هه رايه کی به ربارکرد نه وه ده سته و سانه و تواناي سهر که وتني نيه بويه هيچ رخيکی بو دانا نري.

چونکه نه و (ثافره ت) له پړواله ت و ناوه روکدا ناته واوه، ناته واويه کاني پړواله ت و پوخساري به خشل و هاوشيوه کاني پر ده کاته وه به مه به ستي شار دنه وه ي وه ک چو ن شاعيريکی عه رب ده لي:

وما الحلبي إلا زينة لنقيصو يتم من حسن إذا الحسن قصرا
 فأما إذا كان الجمال موفورا كحسنك لم يحتج إلى أن يزورا^٢

نه گه ر که سيک نه وه حالي بيت ده دري ته پال خوي گه وره ؟!

٢- خورازاندنه وه به خشل بق نه وانه ن که که موپيان هه يه، قه ره بووي جواني بق نه کاته وه که که مي پي دراوه، به لام دن که خوي جوان بوو وه ک جواني تو نه وه پيويستي به به وه نيه که به ته زوير خوي جوان بکات.

خوای گه وره نه م به شکر دهنی نه وان پهد ده کاته وه و ده فهرموی: ﴿أَوْ مَنْ يُنْشَأُ فِي
 آلِ عَالِيَةٍ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ﴾ (الزخرف)، نایا که سیټک به مندالی خودا په و
 ده بینن، (که له باوی نه واند) هه رده م په روه رده ده کریت له ناو خشل و نارایش کردنی
 خؤیداو له شه پو شؤپو جه نگیشدا ده رناکه ویت!

سینه م/ دانانی فرشته گان به کچانی خوا بیباوه پیه کی ناشکرایه به رامبه ر نیعه ته گانی خواو
 مامه له کردنیکی خرایه له گهل خواوا.

نه گه ر خوای گه وره مندالی هه بیت چوڼ ده بی کچه گان بوخوا دانین و کوپه کانیش
 بوخویان هه لده بژین؟! نایا ده گونجی نه وان نه و خه یاله بکه ن به رامبه ر خوای
 گه وره له کاتیدا به له دایک بوونی کچان بیزار ده بن و تیک ده چن: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ
 ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ﴾ (النحل)، خو نه گه ر مژده ی بوونی کچ بدریت به به کیټک
 له و نه فامانه، پووی گرژو تال ده بیت و رهش داده گیرسیت و سینه ی پر ده بیت له خه م و
 په ژاره ..

که ی نه وه مامه له یه کی شیاوه به رامبه ر به خوا که که سیټک ده دهنه پالی نه گه ر بوخویان
 مژده ی نه وه یان پی بدریت حالیان تیک ده چیت ته نانه ت پوخساری هه ریه کیکیان رهش دا
 ده گه پئی له به رامبه ر نه و هه والی پی دراوه تاده گاته ناستیکی به رز له تورپی به لام
 ناشکرای ناکات و ده یشاریتته وه له گهل نه وه شدا خه ریکه نه ته قیتته وه و پارچه پارچه
 ده بی.

نه وه که ی مامه له یه کی شیاوه به رامبه ر به خوا که که سیټک تاییه ت بکه ن به خواوه
 که له ناو زپو خشلدا گه وره بوپی به نه رمونا سکی که نتوانای شه پو نه توانای ده رپرپی
 هه بیت ، له کاتیکدا خویان له ژینگه کانیا نده خوشی و شادی ده رده بپن بوسوارچا که کانیا ن
 و پیاوه جه ربه زره کانیا ن.

ئەو كارەنەگەر لە پوانگەى خۆيانەووە وەرىبگىرئ ماىەى سەرشۆپىيە بۆيان، ئىتر چۆن شتەك بۆخوا ھەلەدەبژىن و دەيدەنەپالى كەبۆ خۆيان پقيان لىيەتى؟! ئەگەر بىرارىي ھەرنەم كارە بكن ئەو ھەلەدەبژىن كەپتيان چاكە و بۆخۆيان پتيان خۆشە؟! ^(٤) گومانى تيدا نىە ئەم كارەى ئەوان بىباوھپىيەكى پوون و ئاشكرايە بەرامبەرنىعمەتەكانى خواى گەورە. وەك دەفەرموى: ﴿أَمْ أَخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ يَالْبَينَ ۖ﴾ (الزخرف)، ئايا پەواو پاستە، لەوھى كە دروستى دەكات كچان بۆ خۆى بپيار بدات و بەخشىنى كورانيش بەپەوا بزانيت بۆ ئىوھ؟! (ئەمانە ھەمووى بىروباوھپى نەفامەكان بوون خواى گەورە دەيەويت ھەر بە بۆچوونى خۆيان بىروباوھپيان پووجەل بكا تەوھ.

چوارەم/ دانانى فرىشتەكان بەكچانى خوا دژايەتى بپياردانيان (دان پيانانيان) دەكات لەسەر پەرورەدگاريتى پەرورەدگار:

ئەوبانگەشەى كەئەقسە ھەلبەستەنەدەيكەن كەفرىشتەكان كچانى خوان دژايەتى بپيارەكانى خۆيان دەكەن، موشرىكەكان دان بەوھدا دەنن كەخواى گەورە دروستكەرى ھەموو شتەكانە، لەگەل ئەوھشدا لەپرووى يەكتا پەرسىيەو ھاوبەشيان بۆ بپيارداوھ، كەى ئەو پەوايە دروستكراو بگىرئ بەخوا؟! وەك چۆن كچانيان داوھتە پال خوا، ھەبوونى مندالىش ھاوپەگەزى و ھاوشىوھى دەخوازئ، چۆن دەگونجئ بەدەيتنەرى ھەموو شتەكان تەنھا كچى ھەبىت؟! بىگومان ئەوانىش دروستكراوى ئەون (جل جلاله). ئەگەر ئەوان دروستكراو نەبن كەواتە دەبى بەبوونى خوا ئەوانىش ھەبن، ئىتر چۆن دەبنەكچانى خوا؟! لەم بارەيەوھ قورئان ئاماژە بەدوو پاى جياواز دەكات و دەفەرموى: ﴿أَمْ أَخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَنَكُمْ يَالْبَينَ ۖ﴾ (الزخرف)، ئايا پەواو پاستە، لەوھى

٤- فى ظلال القرآن، سيد قطب، دار الشروق، مصر، ط ١٣، ١٤٠٧ھ، ١٩٩٨م، ج ٥، (٣١٨)، بتصرف.

که دروستی دهکات کچان بۆ خۆی بریار بدات و به خشینی کوپانیش به په‌وا بزانیٔت بۆ ئیوه، نه‌وان دوو جوړ بیرکردنه‌وه‌یان له‌خه‌یالی خویاندا کۆکردوته‌وه، په‌کټکیان داهیتانی فریشته‌کانه که پټویسته به‌نده‌ی خوا بن، دوه‌میان باوه‌پیوون به‌خوایه‌تی فریشته‌کان که ده‌لټن کچانی خوان چونکه هه‌بوونی مندالیش هاوشتیوه‌یه‌کی پټویسته‌له‌په‌گه‌زدا.

دوای پوچه‌ل کردنه‌وه‌ی ئه‌م تیروانینه چه‌سپاوه‌یان ده‌رباره‌ی ئه‌و بیرو باوه‌په چه‌په‌له‌یان قورئان به‌لگه‌یه‌کی سه‌لمینراو باس ده‌کات که بانگه‌شه‌که‌ی نه‌وان پوچه‌ل ده‌کاته‌وه‌و ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا يُنْفَرُ أَحَدُهُمْ بِمَا ضَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ۝١٧ أَوْ مِّنْ يُنْفَرُ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ ۝١٨﴾ (الزخرف)، کاتیکیش مزده بدریت به‌یه‌کټکیان به‌وه‌ی که بۆ خوای میهره‌بان به‌په‌وای زانیووه (مه‌به‌ست نه‌ویه که کچیان بووه)، نه‌وه پوو‌خساری په‌ش هه‌لده‌گه‌پټ و له‌ده‌رووندا پیش ده‌خواته‌وه. ثابا که سټک به‌مندالی خوا په‌وا ده‌بینن، (که له‌باوی نه‌واندا) هه‌رده‌م په‌روه‌رده ده‌کریت له‌ناو خشل و نارایش کردنی خۆیداو له‌شه‌پو شوپو جه‌نگیشدا ده‌رناکه‌وټ؟!

بۆچوونه‌کانی نه‌وانی پوچه‌ل کرده‌وه که فریشته‌کان کچانی خوان چونکه په‌د کرنه‌وه‌ی نه‌و که مال‌ه‌ی تټدایه که بۆ په‌کتابه‌رستی خوا پټویسته، پټگریانه ده‌کات له‌وه‌ی نه‌و کچانه‌ی لای خۆیان ویستراو نین بیانکه‌نه مندالی خوا.^(٥)

له‌سه‌رو نه‌وه‌شه‌وه فریشته‌کان به‌نده‌ی خوان دانه پالیان وه‌ک مندالی خوا نه‌وه ده‌گه‌یه‌نی سیفه‌تی به‌ندایه‌تیا له‌سه‌رلابراوه‌و تاییه‌تکراون به‌نزیکی زۆر نزیک له‌خوا، نه‌وانیش به‌نده‌ن وه‌ک هه‌موو به‌نده‌کانی تر، ئیتر پټویست به‌تاییه‌تکردنیا ناکات به‌سیفه‌تیک جگه‌له‌سیفه‌تی به‌ندایه‌تی و په‌یوه‌ندیان به‌په‌روه‌ردگارو دروستکه‌ره‌که‌یان‌وه ته‌نها په‌یوه‌ندی خالق و مه‌خلوقه.^(٦)

٥- التحرير والتنوير، طاهر ابن عسور، ج ١٣، (٥٥)، ١٧٦ - ١٧٩ بتصرف

٦- فی ظلال سید قطب، مرجع السابق، ج ٥، ص ٣١٨١

پنجمه/ موشریکه‌کان دروستکردنی فرشته‌به‌ریزمکانیان نه‌بینیوه ئیتر چون بریارده‌دهن
که نه‌وان کچی خوان؟!

قورئان مه‌ودای قسه‌هه‌لبه‌ستن و قسه‌وقسه‌لۆکی نه‌و خه‌لکانه دیاری ده‌کات له‌بارهی
خواوه ده‌یلین به‌بی به‌لگه‌و زانیاری که ده‌فرموی: ﴿ اَمْ خَلَقْنَا الْمَلٰٓئِكَةَ اِنۡثَا وَهُمْ
شٰهِدُوۡنَ ﴿۱۵﴾ (الصافات)، ئایا مه‌گه‌ر فرشته‌کانمان به‌مینه دروست کردوه و له‌و
کاته‌دا نه‌وان له‌وی بوون؟! هه‌روه‌ها نه‌فرموی: ﴿ وَجَعَلُوا الْمَلٰٓئِكَةَ الَّذِیۡنَ هُمۡ عِندَ الرَّحْمٰنِ
اِنۡثَاۤ اَشْهَادًا خَلَقَهُمْ سَتۡکَبُۡ شَہَدَتُّهُمْ وَتَسۡأَلُوۡنَ ﴿۱۶﴾ (الزخرف)، نه‌و خوانه‌ناسانه
فرشته‌کان که به‌نده‌ی خوی میهره‌بانن، به‌کچی خویان ده‌دایه‌قه‌له‌م!! ئایا نه‌وان
ئاماده‌ی دروستکردنیان بوون؟! له‌ئایینه‌دا نه‌م بوختانه‌یان له‌سه‌ر ده‌نوسریت و
پرسیاریشیان لی ده‌کریت.

ئایا نه‌و هاوبه‌ش بریارده‌رانه دروستکردنی فرشته‌کانیان بینیه که بریاری نه‌وه‌بدن
که نه‌وانه‌مینه‌ن؟! هه‌رگیز شتیکی وا نه‌بوو به‌لکو نه‌وانه‌درۆده‌که‌ن و ده‌شزانن
که قسه‌کانیان درۆیه.

بینین به‌لگه‌و بیانیویه که به‌ده‌ست خاوه‌ن سکاڵاوه که پستی پی بیه‌ستی، به‌لام نه‌وان
ناتوانن بانگه‌شهی نه‌وه‌بکه‌ن که دروستکردنی فرشته‌یان بینیه، نه‌وان که نه‌و شایه‌تیه
ده‌ده‌ن و بانگه‌شهی بۆده‌که‌ن با به‌رپرسیاریتی نه‌وکاره له‌نه‌ستو بگرن ﴿ .. سَتۡکَبُۡ
شَہَدَتُّهُمْ وَتَسۡأَلُوۡنَ ﴿۱۷﴾ پاشان قورئان به‌دوای نه‌و قسه‌هه‌لبه‌ستی که به‌ئاره‌زوی خویان
دایده‌پیتن و بیانوی بۆده‌هینه‌وه‌و ده‌مه‌ده‌مه‌ی له‌سه‌رده‌که‌ن ده‌فرموی: ﴿ وَقَالُوا لَوۡ
شَاءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ مَا لَهُمۡ بِذٰلِکَ مِنْ عِلۡمٍ اِنۡ هُمۡ اِلَّا یَحۡرُصُوۡنَ ﴿۱۸﴾ (الزخرف)، (بو پینه
کردنی هه‌لویستی ناره‌وایان) ده‌یانوت: نه‌گه‌ر خوی میهره‌بان بیویستایه... ئیمه
نه‌مانه‌مان نه‌ده‌په‌رست، وه نه‌بیت له‌سه‌ر بنچینه‌ی هیچ زانستی و زانیاریه‌ک نه‌و قسه‌یه
بکه‌ن، نه‌مانه‌ته‌نها درۆ نه‌بیت هیچی تر نالین...

ئەوان پادەكەن كاتى بەلگەكان دەورەيان دەگرىت و ئەفسانەكانى بەردەستيان
 تىكەدەشكىت و پەنادەبەنە بەرفىلّ كردن سەبارەت بەويستى خوا بانگەشەى ئەو دەكەن
 كە خوا پازىيە لەوەى ئەوان فرىشتەكان بپەرستن، خۆنەگەر رشازى نەبوايە پىگىرى لى
 دەكردن و نەيدەهيشت بيان پەرستن، ئەم قسانە چەواشەكردنى پاستىيە، چونكە
 ھەركارىك لەم بونەوەرەدا بەويستى خوايەئەمە پاستە، بەلام ويستى خوا لەو دايە تواناي
 بەمۆف بەخشىوہ كە پىگاي پاست بگريتەبەر نەك گومرايىي، خواي گەورە ھەلبژاردنى
 پىگاي پاستى سپاردوہ بەبەندەكانى و بەوہش پازىيە نەك پازى بى بەبى باوہپى و
 گومرايى .

كاتى ئەوان ئەم چەواشەكارىيە ئەنجام دەدەن لەسەرويستى خوا بىگومان بى
 سەروبەرە دەيدەن بەسەريەكدا، ئەوان يەقىنيان نىيە كە خوا ويستى وايە ئەوان
 فرىشتەكان بپەرستن.^(۷)

قورئانىش بۆئەم مەبەستەدە پروانتيە پروگراميكي زانستى تۆكمە و ياسايەكى زانستى
 پەپرە دەكەت كەكەس جياوازي نەبيت لەسەرى، ياساكەش ئەو يە پەد كردنەوہى
 ھەريانگەشەيەك كە لەسەر بنەماي گومان و درۆ دروست كراييت، بەمەش قورئانى پىرۆز
 ھەموو بانگەشەكانى ئەوانى ھەلۆەشانۆتەوہ چونكە ھىچكاميان لەسەربنەماي زانست و
 يەقىن نەبوہ .

**شەشەم/ موشرىكەكان ھىچ بەلگەو بيانويەكيان بەدەستەوہ نىيە لەسەرنەوشتانەى بانگەشەى
 بۆدەكەن:**

قورئان قەسەى ئەوانى پەد كەردەوہ كە دەيان وت فرىشتەكان كچانى خوان وەك
 دەفەرموى: ﴿ أَصْطَفَى الْبَنَاتِ عَلَى الْبَنِينَ ﴾ (الصافات)، ئايا مەگەر كچانى ھەلبژاردوہ
 كە بيكات بە نوہدى خوى وە پىزى داو ن بەسەر كوراندە.

به واتای چ هۆکاریك وا له خوای گه وره دهكات كچان بۆخۆی ههلبژێریت نهك كوپان؟! وهك دهفهرموی: ﴿أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُم بِالْبَيْنِ وَأَتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْتِثًا إِنَّكُمْ لَنَقُولُونَ قَوْلًا عَظِيمًا﴾ (الاسراء)، ئینجا پوو به هاوه لگه ران دهفهرموی: ئایا په وایه خوا ئیوهی ههلبژاردییت تا کوپتان پێ بیه خشییت و خۆی فریشته کانی ههلبژاردییت تا بیانکات به کچی خۆی؟ (ئهم بیرو باوه په پووچ و بێ سهروبنانه که ی په وایه، مه گهر کوپو کچ ههر خوا نایان به خشییت؟)، به پراستی ئیوه قسه و گوشتاریکی نابهی و گه وره و ناقولاً دهکهن.

ههروهك چۆن خوای گه وره ئه وهشی پوون کردۆته وه که نه وانه هیچ به لگه و بیانوو پالێشتنکیان نیه له سه ره وهی که ده یلێن، ئایا پشتیان به په راویکی ئاسمانی به ستوه که له خواوه دابه زیبی که خوا له ئیو دروستکراوه کانی کچانی بۆخۆی ههلبژاردوه؟! ئه وهی که ده یلێن ناچیته عه قله وه به ته وای پدهی ده کاته وه.

خوای گه وره دهفهرموی: ﴿مَا لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ﴾ (١٥١) ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (١٥٢) ﴿أَمْ لَكُمْ سُلْطٰنٌ مُّبِیْنٌ﴾ (١٥٦) فَأَتُوا بِكِنٰیكُمۡ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ (١٥٧) ﴿(الصافات)، ئایا چیتانه و چۆن بریاری بێ به لگهی وا ده دهن. ئایا بیرێك ناكه نه وه؟ (له م قسه بێ سه روبه نانه؟! له م تۆمه ته ناما قولانه؟!)، ئایا مه گهر به لگه و شتیکی به هیز و ئاشكراتان به دهسته وهیه (بۆ ئهم قسه حه له ق و مه له قانه). ئادهی: کوا کتیبتان، کوا به لگه تان نه گهر ئیوه پراست دهکهن بیهیننه مهیدان.

ئهم قسانه ی نه وان چاوساغ و به لگه یهك پشتگیرییان لێ ناکات به لکوگومان و قسه ههلبه ستنیکه له سه ردرووگومان وهه و او ئاره زوو بنیات نراوه، بۆیه خوای گه وره دهفهرموی: ﴿وَقَالُوا لَوْ شَاءَ الرَّحْمٰنُ مَا عَبَدْنٰهُمْ مَا لَهُمۡ بِذٰلِكَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُونَ﴾ (الزخرف)، (بۆ پینه کردنی هه لویستی ناره وایان) دهیانوت: نه گهر خوای میهره بان بیویستایه... ئیعه ئه مانه مان نه ده په رست، وه نه بیته له سه ر بنچینه ی هیچ زانستی و زانیاریهك نه و قسه یه بکهن، ئه مانه ته نها درۆ نه بیته هیچی تر نالێن.

له کوټه د لنيان بډی له کاتیکدا نه وان دواي خيال و گومان که وتوون؟! بډيه خواي
 گوره کاره که يان په تده کاته وه د فهرموئ: ﴿ اَمْ اَنْتُمْ كَتَبَا مِنْ قَبْلِهِ فُهَمْ بِهِ
 مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٦٧﴾ (الزخرف)، نایا نه و خوانه ناسانه پيش نه م قورئانه کتیبیکي ترمان
 بډ ناردوون؟ تا پابه ندي بن و په پره وی بکن.

نایا په پراوکیان هیه که پشتگیریان بکات له سر نه وهی که ده یلتن و ده ست بگرن
 به وراستیانه ی که تیدایه و په نای بډ بهرن له پرستشه کانیا ندا؟!

له و پوه وه هیچیان پی نامینی و ده گنه به ریه ست پتیا ن راده گه یه نری که بیرو باوه پ
 نابی به هه نگای کویرانه و بی سه روبه رهی ده ستی تیوهریدری و بډچوون و
 بانگه شه کانیا ن پشتی پی نابه ستی به لکو ده بیت له په پراویکه وه وهرگیراییت که له لایه ن
 خواوه بیت و نه وکه سه ده ستی پډوه ده گریت که بډی دابه زیوه ..

باوه پرکردنیا ن به نه فسانه یه کی پروپوچ و بی بنه ماو نه نجامدانی پرستشیکي به تال
 که پشت به هیچ په پراویک نابه ستی نه مه تا که به لگه ی ده ستیانه وه ک خواي گوره
 ده فهرموئ: ﴿ اَمْ اَنْتُمْ كَتَبَا مِنْ قَبْلِهِ فُهَمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ ﴿٦٧﴾ (الزخرف)، نایا نه و
 خوانه ناسانه پيش نه م قورئانه کتیبیکي ترمان بډ ناردوون؟ تا پابه ندي بن و په پره وی
 بکن؟ نه م قسه بی بنه مایه مایه ی گالته جاریه، نه مه ته نها حیکایه ت و شوینکه وتنیکي
 کویرانه یه که هیچ تیفکران و بیرکردنه وه و به لگه و بیانویه کیان نیه، نه مه گاگه لیکه ده پوات
 بډه رکوی ببری ناپرسی بډکوی ده پوات و شاره زای ریگا نیه ! پیویسته تیگه یشتن و
 تیفکران و وردبونه وه هه بیت پاشان هه لبرارده یه ک بکری له سه ربنه مای یه قین و
 تیگه یشتن ^۸.

دهوتهم/ فریشته‌کان به‌نده‌ی به‌ریزی خوان و گوی پابه‌ن بؤفه‌رمانی نه‌و، فریشته‌کان به‌نده‌ی پیزداین لای خوا له‌پینگه‌و پله‌ی به‌رزدان، نه‌وان نه‌وپه‌پی ملکه‌چ و گوی پابه‌لی خوان به‌وته‌و به‌کردار، وه‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٢٨﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٣٠﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌُ مِنْ دُونِهِ فَذَلِكَ نَجْزِيهِ جَهَنَّمَ كَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ﴿٣١﴾﴾ (الانبیاء)، خوانه‌ناسان ده‌یانوت: خوای میهره‌بان کوپی بؤ خوی برپارداوه (فریشته‌کان پؤله‌ی نه‌ون)، پاکی و بیگه‌ردی بؤ نه‌و زاته‌یه، به‌لکو نه‌وانه به‌نده‌ی پیزداری نه‌ون. (نه‌و فریشتانه نه‌ونده ره‌وشت به‌رزن) هرگیز (نافه‌رمانی ناکه‌ن و) قسه له‌قسه‌یدا ناکه‌ن و له‌گوفتاردا پیئشی ناکه‌ون، نه‌وانه به‌فه‌رمانی نه‌و ده‌جولئنه‌وه و فه‌رمانی نه‌و جیبه‌جی ده‌که‌ن. هر‌خوا ده‌زانیت نه‌خه‌لکه له‌رپوردودا چیان نه‌نجامداوه و له‌داهاتووشدا چی نه‌نجام ده‌ده‌ن (دنیا و قیامت، رپوردوو و داهاتوو، بؤ نه‌و زاته‌چوونیه‌که)، فریشته‌کانیش تکاکار نابن ته‌نها بؤ نه‌و که‌سانه نه‌بیئت خوا پیی پازیه و نه‌و فریشتانه له‌ترسی نه‌و زاته‌ناویرن هیچ سه‌رپیچیه‌ک نه‌نجام بده‌ن.

له‌م ئایه‌تانه‌دا وه‌لامیکی به‌هیزی موشریکه‌کان دراوه‌ته‌وه له‌سه‌ر پوون کردنه‌وه‌ی حه‌قیقه‌ت و سروشتی فریشته‌کان، نه‌وانه کچانی خوانین وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌وان ده‌یلئین : ﴿بَلْ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ ﴿٣٢﴾ وَاتَّعٰهُ هٰؤُلَاءِ بَٰرِعًا بَٰرِعًا وَكَوَيَّرَ اِيَّاهُ لِيْ كَرْدَن و نه‌ده‌بیانه‌وه فریشته‌کان تیکه‌لی کاری خوا نابن ، به‌لکو کاربه‌فه‌رمانی خواده‌که‌ن به‌بی‌چه‌نو چون (موناقه‌شه) ته‌نانه‌ت داوای شه‌فاعه‌ت بؤکه‌سیکیش ناکه‌ن که‌خوا پازی له‌سه‌رنه‌بی

که شه فاعه تی بۆبکری، لای خوا شاراوه نین ئه وان به سروشتی خۆیان له خوا ده ترسن به هۆی نزیک و پاکو گوی پاره لایان به بی جیاکاری و لادان لێی، ئه وان به هیچ جۆرێک بانگه شه ی خوابه تی ناکه ن، ئه گه ر واشبکه ن ئه و سزایان وه ک سزای هه رکه سیکه که بانگه شه ی خوابه تی بکات، ئه ویش مانه وه ی هه تاهه تاییه له دۆزه خدا، ئه وه سزای هه رسته مکارێکه که داوایه کی سته مکارانه ی دوور له پاستی بکات له م بونه وه ره دا بانگه شه ی هاو به ش بپارده دان له پاره تدا به م جۆره نه خوا زراوه دوور له پاستیه به که که س بانگه شه ی له و جۆره ناکات، ئه گه ر کردیشی ئه و سزای به نازار ده چیژی!

دیمه نی باوی فریشه کان که گوی پاره لێ بۆخوا و ملکه چن له ترسی خوا، له کاتی که دا موشریکه کان گومان دروست ده که ن و سنورده به زینن!^(۹)

پاش ئه وه ی قورئان حه قیقه تی فریشه کانی بۆپوون کردنه وه، و په رستنیان جگه له خوا کوفرو گومراییه - موشریکه کان - به لکو دوا ی گومان که وتون به بی پشت به ستن به وه ح یان به لگه یان زانست، ئه وانه هه موو ئه و شتانه ده زانن و له ناخیاندا بپیری له سه ر ده دن، وه ک ئه وه شی پوون کردۆته وه که شوین که وتنی باو بپیران و لاسایی کردنه وه یان به لگه نیه .

پاش هه موو ئه وانه قورئان به لینی پیداون که له پۆی دوا ییدا پوویه پوی ئه و فریشه تانه یان ده کاته وه که ده یان په رستن، فریشه کان بی به رییان ده که ن له په رستنیان و ئه وان فره مانیان به موشریکه کان نه کردوه که بیان په رستن، ناکری فریشه کان جگه له خوا (ئه ولایا) بۆخۆیان دیاری بکه ن .

له کاتی که دا ئه وان له خواتر سترین دروستکراوی خوان و له هه موویان زیاتر به ندایه تی خوا ده که ن، خوا ی گه وره ده فره موی: ﴿وَيَوْمَ يُخْشَرُهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَقُولُ

۹- المرجع السابق (۳/۳۸۲)

ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ أَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبِيلَ ﴿١٧﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَءَابَاؤَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا ﴿١٨﴾ ﴿ (الفرقان)، پوزتیک دیت خوا بی باوه پان کوده کاته وه و هه موو ئه و شتانه ش که له جیاتی خوا ده یان په رست، ئه وسا (خوا پوو به په رستراوه کان) ده فره رمویت: ئایا ئیوه ئه و به ندانه ی منتان گومرا کرد؟ یاخود خویان پربازی راستیان و یتل کرد و گومرا بوون ؟ له وه لامدا ده لئین: خوابه، پاکي و بیگه ردی بو تویه، هه رگیز په وای نیه نیمه جگه له تو که سیك، یان شتیکی تر بپه رستین یان بیکه یه پشتیوان و یاوه ری خومان، به لام تو نازو نیعمه ت به و خه لکه گومراییه و باوو باپیرانیان به خشى بوو، ئیتر هه موو یاداوه ری و یاد خسته وه کانیان فره اموش کرد و بوونه قه ومیکی بی خیر و تیاچوو..

نه ونیشانه پرسیاره ی که له نایه ته که دا هه یه ﴿.. ءَأَنْتُمْ أَضَلَلْتُمْ عِبَادِي هَؤُلَاءِ..﴾ ﴿١٧﴾ پرسیاریکی رافه کاریه به مه به سستی دانپیدانان و شایه تیدان، به واتای ئایا ئیوه گومراتان کردوون یان خویان گومرا بوون؟ خویان بی به ری ده که ن له په رستنیان، وه شایه تی بی باوه ربونیان بۆده دهن له سر نیعمه ته کانی خواو پشت کردنیان له قورئان و دروکردنیان به دهم فریشته کانه وه له وه ی که داویانه ته پال که گوايه ئه وان فره مانیان پی کردون که گومرا بپن، کاتیک ده فره رموی (سُبْحَانَكَ) ئه ودان پیدانانه به گه وره یی خوا که ئه وان خوا به پاک و بیگه رد ده زانن له به رامبه ر ئه وه ی بانگه شه بوخویان بکه ن له به شداری کردنی خوا له خوابه تیدا .

هه روه ک خوی گه وره ده فره رموی: ﴿وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْتُولَاءِ إِنَّا كُنَّا نَعْبُدُونَ ﴿١٩﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِئْنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٢١﴾﴾ (سبا)، پوزتیک دیت که هه موان کۆده کرینه وه (ئه وسا خوا به فریشته کان ده فره رمویت: (به راست)، ئه وانه ئیوه یان ده په رست؟! (له وه لامدا) ده لئین: پاکي و

ستايش بۆ تۆ (ئەي پەرۋەردىگار) تۆ يارو ياۋەرى ئىمەي نەك ئەۋان، بەلكو ئەۋانە پەرييان دەپەرست، نۆربەيان باۋەرييان پىيان ھەبوو (باۋەرييان بە جادوۋگەر دەجالەكان ھەبوو).

ۋاتە ئەۋان پىشتيان بەشەيتان بەستۈە يان يان بەپرووتىكرىنى ياخود بەپەرستى يا بەگوئى رايەلى كىردى لەدانانى ھاۋەش بۆخوا، ئەۋان لەكاتىكىدا فرىشتەكانيان پەرستۈە لەپاستىدا شەيتانيان پەرستۈە ئەۋىش بەگوئى رايەلى كىردى ، بەم جۆرە قورئان لەھەموو پۈيەكەۋە پۈيەرويان دەپىتەۋەو گومراپىيەكەيان بەھەموو شىۋازىك ئاشكرا دەكات ، بۆئەۋەي ھىچ بيانۈيەكيان بەدەستەۋە نەمىنى^(۱۰).

بەگورتى/

— بىراردان لەسەرشتىك جۆرىكە لەباۋەرىپىكرىنى ، موشرىكەكان دروستىكرىنى فرىشتەكانيان نەبىنىۋە تاۋەكو بىريارى ئەۋە بدەن كە ئەۋان مەينەن .
- موشرىكەكان لەدايك بوۋنى كچيان بۆخۇيان پى قەبول نى ئىتر چۆن بۆخۇاي پەۋا دەبىين؟

— فرىشتەكان لەنور دروستىكراۋن و مەۋف — ناتوانى بيان بىنى ، ئەۋانە بەندەي گويىراپەل و بەپىزى خۇاي گەۋرەن .

- ئەۋەي كەردىرستىكراۋەكان بەندەن ، يەك ناگىرئەۋەلەگەل ئەۋەي كەلەھەمان كاتدا خاۋىن ياكوپى خاۋىن يان بەشىك بن لەخوا، لەپوۋى عەقلەۋە (ژىرى) ناكرى ئەۋ دوو پىگەيەبەيەكەۋە كۆبىكرئەۋە - بەندايتى - خاۋايتى لەيەك كاتدا .

گومانی سینه م

بیانو له نمونه هینانه وهی خوای گه وره دمگرن به شتیکی سووک و رسوای وهک
میشوله و میش له پایه و یله ی خودا که م دمکاته وه: ^(۱۱)
ناو مریکی گومانه که:

موشریک و دوپوه کان رشه خنه دهگرن له هه ندیک له و نمونانه ی که خودای
گه وره هیناویه تیه وه و دهلین: خودا له وه به رزو به پیتزتره له وهی نمونه بهینیتیه وه به م
شته بچوک و ریسوایانه.

خوای گه وره ده فهرموئ: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا
فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ
بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿٥٨﴾﴾ (البقرة)
به پاستی خوا باکی نیه و نه نگ نیه به لایه وه هه ر نمونه یه ک بهینیتیه وه به میشوله یه ک،
له ویش بچووکتر بیت یان گه وره تر، جا نه وانه ی ئیمان و باوه بیان هیناوه، نه وه چاک
دهزانن نه م نمونه یه پاسته و له لایه ن په روه ردگار یانه وه یه، نه وانه ش کافرو بی باوه پین
دهلین: خوا مه به سستی چی بوو له م نمونه یه دا؟ (خوای گه وره ش ده فهرموئیت) زوریکی
پی گومرا دهکات و زوریکی تریشی پی هیدایه ت و پینمووی دهکات، به لام دیاره جگه له
لارو ویرو یاخی و تاوانباران که سی تر گومرا ناکات.

۱۱- الآيات التي ورد فيها الرد على الشبهة: (البقرة/ ۲۶ ، العنكبوت/ ۴۳ ، الحج/ ۷۳ ، الحشر/ ۲۱)، في ضرب
الأمثال في القرآن الكريم طالع: الشبهة السادسة من الجزء الثاني عشر (عصمة القرآن وكماله).

رینگاکانی پوچەن کردنه وهی گومانه که :

- ۱- خودای گه وره به دیهینه ری هه موو شتیکه و خوی زانایه به به دیهینه راوه کانی .
۲- نه و نمونانه ی که خودا (جل جلاله) هیناویه تیه وه په ندو ئامۆزگاری زۆر هه لده گری
له وانه :

- تاقیکردنه وه له لایه ن خودا (جل جلاله) هیناویه تیه وه په ندو ئامۆزگاری زۆر هه لده گری .

- نزیک کردنه وه ی بیرۆکه که له زهینی گوێگر .

- جیاکردنه وه ی نه وانه ی که تیده گن له وانه ی که تیناگن .

- په ندو عیبره ت وه رگرتن .

۳- له و شتانه دا که واگومانی لیده کری که هیچ و پوچن حیکمه تی زۆری تیدایه .

درئێژی بابته که :

یه که م/ خودا به دیهینه ری هه موو شتیکه و خوی زانایه به به دیهینه راوه کانی جوله که و موشریک و دوپوه کان نه وه په د ده که نه وه که خودا (جل جلاله) نمونه ی به وشته سوک و پيسوایانه ی وه ک میثوله و جالجالۆکه هیناوه ته وه ، به لگه شیان نه وه یه که بخودا (جل جلاله) شایسته نیه نمونه به م شته سوک و پيسوایانه بهینیتته وه .

بیگومان خودای گه وره نه م گومانانه ی پوچەن کردونه ته وه و پونیکردۆته وه که نه و شهرم ناکات له وه ی نمونه به هه رشتیک بهینیتته وه بچوک بیت یا خود گه وره ، چونکه خودا (جل جلاله) به دیهینه ری هه موو شتیکه وه خودا مافی هه یه به سه ر دروستکراوه کانیدا و هه رخۆشی زانایه به رامبه ریان . ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ (۱۱) (الملك)، مه گه ر خوا نازانیت کیی دروست کردوه و چۆنی دروست کردوه ، له کاتی که دا نه واته وردکارو به سۆزو ئاگایه .

به ویستی خوی سودو قازانج ده گه یه نی به هه رشتیک و به هه دروستکراویکی وه به نمونه ده بهینیتته وه بۆمروقه کان بۆنه وه ی په ندی لی وه ریگرن ئه مه له پوی یه کتاپه رستییه وه که موکورتی نیه تاشه رمی لی بکات به لکو ئه وه گه وره یی و فه زلی خودایه که له دروستکراوه لاوازو پیسواکانیشدا به پیتی عورفی خه لکی سودو قازانجی دیاری کردوه .

خودای گه وره وه لایمی ئه م بیانوو بانگه شه که یان ده داته وه ده فه رموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا...﴾ (البقره)، به پاستی خوا باکی نیه و نه نگ نیه به لایه وه هه ر نمونه یه که بهینیتته وه به میشله یه که، له ویش بچوکتی بیت یان گه وره تر.

میشله قه باره ی بچوکه، مه به ست له (فَمَا فَوْقَهَا) واته ئه وه ی له وگه وره تره، و تراوه له ویش بچوکتی.

واتای ئایه ته که ئه وه یه خودای گه وره وازی نه هیتناوه له نمونه هیتناوه به میشله، وازهینانیک که سه رچاوه که ی شه رمه زاری بیت بۆهیتناوه ی نمونه به وجۆره گیانه به رو وردو بچوکانه، ته نانه ت نه گه ر له بچوکی و بی نرخیشدا وه که میشله بیت خودای گه وره خوی که نارگیر نه کردوه له دروستکردنی خوشی که نارگیرناکات له نمونه هیتناوه به پیتی، کاره که ش ته نها له سه رمیشله نه وه ستاوه به لکو نمونه شی به میشل و جالالۆکه هیتناوه ته وه وه که خوی ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاَسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ، وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِئُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ (الحج)، ئه ی خه لکینه: نمونه یه که هیتناوه ته وه چاک گویتی بۆ بگرن“ به پاستی ئه وانه ی که هاناو هاواریان لیده که ن له جیاتی خوا، هه رگیز ناتوان تاکه میشیک دروست بکه ن، هه رچه نده بۆ ئه و کاره کۆبینه وه و (یارمه تی یه کتریش بده ن) و نه گه ر میشه که شتیکیان لی بفرینیت، ناتوان لی

بسه ننه وه، داواکارو داوالیکراو هه ریدوکیان لاواز و بی ده سه لاتن. هه روه ها ئه فه رموی:

﴿مَثَلُ الَّذِينَ أَخَذُوا مِنَ دُونِ اللَّهِ أُولِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنْكَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ الْعَنْكَبُوتِ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ (العنكبوت)، نمونه ی نه وانه ی جگه له خوای گه وره، که سانیکی تر ده که نه پشتیوانی خوایان، وه که نمونه ی جالجالۆکه یه که وابه که مالتیکی بوخوی سازکردبیت به پاستی لاوازترینی هه موو ماله کان، مالتی جالجالۆکه یه نه گهر سه رنجیان بدایه و تیبگه یشتنايه (چونکه مالتی جالجالۆکه نه بناغه و نه دیواری هه یه، نه سه رو ده رگا و په نجه ره، نه ده توانیت به رگه ی با و باران و پوداوه کان بگریت مییه که ش نیره که له ناو ده بات دوا ی جوت بوون، پاشان بیچوه کانیش دایکیان له ناو ده بن) !!!

نه مانه و نمونه ی تریش له قورنانی پیروژدا، نه وانه خه لکانی گیل و نه فامن خه ریکی نکولی و مشت و مین، پییان سهیره شته سوک و پيسواکان بگریته نمونه، بابه ته که نکولی کردن و سه رسوپمان نیه، باسکردنی نمونه ده مانگه یه نیتته ئاشکراکردنی مه به سته که و لابردنی په رده له سه ره مه به سته که، پوون کردنه وه ی بیروکه که لای بینهر نه مه ئه وه ناگه یه نی ئه که ره ئه ولایه نه ی نمونه که ی بۆهینراوه ته وه - که مروغه، به رزو بلنذبیت نمونه هینراوه که ش به رزو بلنذبیت، وه ئه گهر سوک و پيسوا بوو ئه ولایه نه شی نمونه که ی بۆهینراوه ته وه به هه مان شیوه بیت .

پاشان خاوه ن نمونه که - که خودایه - کار له سه ره ئه و مه سه له یه ده کات، ئایا نابینی که حق پوون و ئاشکرایه ئیتر چۆن نمونه ی تیشک و پووناکی پی ده هیننه وه؟ یا خود با تل که پیچه وانه ی پاستیه چۆن نمونه ی پی ده هینیتته وه به تاریکی؟

نه مانه هه مووی زانراوه لای ئه و خه لکه به لام مه سه له که ده سته وسانی و نکولی کردنه . ئایه ته پیشووه کان به گشتی له سه ردژایه تی کردنی په وانبیژه کان ده دا که سوره تیکی هاوشیوه ی قورنای بهینن، به لام که ده سته وسان بوون له دژایه تیکردنیان له پووی

دارپشتنه وه، ئیتر له دژایه تیکردندا پښگای په خنه و تانه یان گرته به رو واخه لکیان تیگه یاندکه قورئان مانای ناماقولئ تیدایه که که لامی خودا پاک و بیگه رده له ومانایانه بۆنه وه ی بگه نه پوچه لکړدنه وه ی ئه و راستیه ی که قورئان له لایه ن خودا وه یه، ئه ویش به خستنه گومان و دوودلئ بۆناو ناخی موسلمانان و چاندنی تۆوی ئومید له ناخی موشریک و دوو پوه کاند.

وه دژایه تی کردنی هیتانه وه ی نمونه به میثوله و شتانی تری پرسیواو بی بایه خ ئه مانه له سه رزاری جوله که و موشریکه کان بوو، جوله که ئه مانه یان له پق و کینه و نه زانین و لوت به رزیدا دهوت چونکه ئه وان سه ر سه ختترین دژایه تی که ربوون، وه په شبینی و پوچوون له نیتوانیاند ته شه نه ی کرد له و اتاو مانای وشه کاند. ﴿... وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ﴾ (٦) الَّذِينَ يَفُضُّونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ... ﴿٢٧﴾ (البقرة)، به لام دیاره جگه له لارو ویرو یاخی و تاوانباران که سی تر گومرا ناکات، ئه وانه ی په یمانی خوا (که له پووی فیتره ت و سروشت و په یامه کانی خوا وه) هه یانه، (که ده بیئت خواناس بن) هه لده وه شیننه وه و په پیره وی ناکه ن له دوا ی به هیزو پته و بوونی..

ئه مانه په فتاری جوله که ن. به لام موشریکه کانی عه رب دژایه تی ئه و حاله ته یان ده کردله گه ل ئه وه ی زانیاریان هه بوو که هه مان شت له قسه ی په وانبیژه کانیاند بوونی هه یه، وه ک ئه و ته یان: له میثوله به جور ئه تتره، له به خپوکه ری مه یمون سه رتره، له په پوله هه ل شه تتره، له میث لاوتره، ئه ویش ته نها خۆبه گه وره زانین و دژایه تیکردنه، ئه وان کاتیک له کئ برکئ که دا دۆراندیان و ده سته وسان بوون له هیتانی سوره تیک ئابه م قسه پپو پوچانه بیانویان ده هیتایه وه، ئه وه ی که که سیکی لوت به رز ده یلئ خوشی باوه پری پئی نیه، وه که سی دۆراوو سه رسام شتی راست خوارده کاته وه و راستیه کان ده شاریتته وه. (١٢)

دوهم/ سوده کانی هیئانه وهی نمونه له قورئاندا:

۱- تاقیکردنه وهی مروث — بۆجیا کردنه وهی راستگۆیان له درۆژنان:

خوای گه وهره پووێ ده کاته وه که هیئانه وهی نمونه له قورئاندا گه وهره بیته یابچووک تاقیکردنه وهی خودایه بۆ مروث — و هه لسه نگاندنیانه به مه بهستی جیا کردنه وهی ئه هلی ئیمان و باوه پدار له ئه هلی کوفرو گومرای، ئه وه هۆکاری گومرا بوونی که سانیکه و هۆکاری پێنموونی کردنی ئه وانیتره، خودای گه وهره ده فره موێ: ﴿... فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُوا مَاذَا آرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿١٣﴾﴾ (البقرة)، جا ئه وانیه ئیمان و باوه پدان هیئاوه، ئه وه چاک ده زانی ئه مه نمونه به پاسته و له لایه ن په وهره دگاریانه وهیه، ئه وانیه کافرو بی باوه پد ده لێن: خوا مه بهستی چی بوو له مه نمونه به دا؟ (خوای گه وهره ده فره مویت) زۆریکی پی گومرا ده کات و زۆریکی تریشی پی هیدایه ت و پێنمووی ده کات، به لām دیاره جگه له لارو ویرو یاخی و تاوانباران که سی تر گومرا ناکات..

کاتیك له قورئاندا باس له نمونه ده کری ئیماندار ئیمانیه که ی زیاده دامه زراو تر ده بیته به ئیزنی خودا، به لām بیباوه پو دوو و خراپه رکار کاتیك خودا (جل جلاله) نمونه به ک ده هیئته وه گومانی لیده کات و سه رسامده بیته و دوچاری دودلی ده بیته پوه پوی ده بیته وه له قورئان دوورده که ویتته وه، خودای گه وهره ده لیان دوورده خاته وه هه وهره ده فره موێ: ﴿وَإِذَا مَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ مِّنْ أَعْيُنِهِمْ أَنْصُرُوا صَرَكَ اللَّهُ قُلُوبُهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾﴾ (التوبة)، کاتیکیش سوهره تیک له قورئان دابه زیترا (ئه وان سه غله تن)، ئه وه هه ندیکان ته ماشای هه ندیکی تریان ده که ن (حه ز ده که ن زوو ئه و شویتنه جی به یلن، به چه یان به ئیشه رته) ده لێن: ئایا هیچ که س

دەتانبینیت (له ئیمانداران)، پاشان بەنهی خۆیان دزیه وه و پۆیشتن، له کاتی کدا خوای بالاده ستیش دلی ئهوانی وەرچهرخاندووه، چونکه بهراستی ئهوانه کهسانیکن که تیئاگن و حالی نین (ناشیانه ویت تیگه).

بەمش ههله و درۆی جوله که و دوو پوه کان و قسه نا قولاً کانیا ن پوون ده بیته وه ، که چهنده گومراو نهزان و سه رلیشیوان .

۲- نزیک کردنه وهی بیرۆکه که له هۆشی بیسه ر :

به جۆرێک وینای ئه و بابته بکات که بیستویه تی به شیوازی که له بهره میدا نمایش کرابی ، نمونه په سهندو ماقوله کان له شیوه ی له شیوه ی بهرچاودا دهرده خه ن به جۆرێک که به دهست لیدان ههستی پی ده که ی له م حاله تشدا عه قل و هۆشی مرۆف قه بولی ده کات ، چونکه ماقوله کان له ناخی مرۆفدا جیگای خۆیان ده که نه وه ، نه گه ر به شیوازی وینا بکریت نزیک بیت له تیگه یشتنی مرۆفه کان .

ئهم شیوازه ش له قورئان و فهرمووده کانی پیغه مبهردا ﷺ ده بینری ، هه رکاتی که خودای گه و ره (جل جلاله) ویستبیتی راستیه ک له قورئاندا بخاته پوو نمونه ی بۆهینا وه ته وه ، یا خود پیغه مبه ری خوا ﷻ ویستبیتی هه رکاریک بۆها وه له کانی و خه لکانی تریش پوون بکاته وه نمونه ی بۆهینا وه ته وه .

له ونمونه نا نه ش خوای گه و ره باس له حالی ئه و که سه ده کات که مالی ده به خشی به نیه تی پیا بیگومان هیچ پاداشتیکی له وه به خشینه ده ست نا که ویت .

خوای گه و ره ده فهرمویت : ﴿...فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ تُرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٧٦﴾﴾ (البقرة)، جا نمونه ی ئه و جۆره که سانه وه ک به ریکی ساف وایه که خۆلکی به سه ره وه بیت ، له وه ودوا بارانیکی لیژمه بیاریت به سه ریدا و هیچی به سه ره وه نه هیلایت و به ره ق و ته قی به جیی بهیلایت و حه قیقه تی ده ریکه ویت ، (ئینجا ئه و جۆره پیا بازو بی باوه ر منته رانه)

هیچ جوړه به هره یه ک له و به خشینه یان به ده ست ناهیتن، بیگومان خوی گه وړه پښمووی
قهومی بی باوه پو کافران ناکات.

به م جوړه نمونه کان بیرۆکه کان نزیك ده که نه وه له بیرو هوشی گوینگو پاستیه کان
ناشکرا ده که ن و نادیاره کان ده خه نه پوو.

خوی گه وړه ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْطُطُ
الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ۚ﴾ (البقرة) ۱۳۰. واته: به لام نه وانه ی که سوو ده خون، که له
گوړه کانیان دینه دهره وه له کاتی زیندوویونه وده ده لئی شیتن.
۲- جیا کرښه وه ی نه وانه ی که تیده که ن له وانه ی که تینا که ن :

نه وانه له نمونه کان تیده که ن نه وانه نه زانان، خودای گه وړه ده فهرموی: ﴿وَلِئَلَّا
يَأْتِيَكَ الْمَثَلُ نَصْرُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ (العنكبوت)، نا هم نمونه نیمه
ده بهیتینه وه بق خه لکی، ته نها زانا و شاره زاکان تیی ده که ن و تی ده فکرن.

وه هه روه هاده فهرموی: ﴿لَوْ أَنزَلْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَشِيعًا مُّصَدَّعًا مِنْ خَشْيَةِ
اللَّهِ وَلِئَلَّا يَأْتِيَكَ الْمَثَلُ نَصْرُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الحشر)، نه که ر نه م قورنانه مان
داببه زاندايه سر که ژو کتویک، ده تبینی ملکه چ ده بوو، وردو و خاش ده بوو، شق و پق
ده بوو، له ترسی فهرمانی خوا، له هیه ته ی گه وړه یی و ده سه لاتی خوا، نیمه نه م
نمونه ده بهیتینه وه بق خه لکی بق نه وه ی بیریکه نه وه و ژیریان بخه نه کار و شوین
قورنانی پیروز بکه ون.

هه ندی له پیشینان ده یانوت کاتیک نمونه یه کی قورنانه بیبستایه و لئی
تینه که شتمایه بقحالی خوم ده گریام چونکه خوا گه وړه ده فهرموی: ﴿وَلِئَلَّا يَأْتِيَكَ
نَصْرُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ﴾ (العنكبوت)، نا هم نمونه نیمه
ده بهیتینه وه بق خه لکی، ته نها زانا و شاره زاکان تیی ده که ن و تی ده فکرن.

له بهرئووهی له نمونه که تینه گه یشتوه واته ئه و که سیکی زانانیه.

۴- یه کیکیتر له سووده کانی هینانه وهی نمونه په ند وه رگرتن و وه بیر هینانه وهیه، چونکه نمونه کاریگه رتره له سه رده روون و کارتی که رتره له نامۆزگاری و به هیزتره له سه رزه نشت و زیاتر باوه پ به خاوه نه که ی ده کات، خوای گه وره نومونه ی زوری هیناوه ته وه له قورئانی پیروژدا به مه به سستی په ند وه رگرتن و بیرخستنه وه، خوای گه وره ده فره رموی: ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾ (الزمر)، سویند بیټ به خوا به راستی ئیمه له م قورئانه دا هه موو جوړه نمونه به کمان بو خه لکی هیناوه ته وه، بو ئه وهی یاده وهی وه ریگرن و بیریک بکه نه وه له راستیه کان و تی بگن.

پیغه مبه ری خوداش له فره موده کانیدا نمونه ی زوری هیناوه ته وه به هه مان شیوه بانگخوازان له هه موو سه رده مه کاند پشیتیا پی به ستووه وه ک به لگه و سه رخستنی راستیه کان، په روه رشکارانیش وه ک وه سیله یه کی پوون کردنه وه و هاندان به کاری ده هینن، وه به یه کی که له شیوازه کانی په روه رده هه ژماری ده که ن بو هاندان و بو ترساندن وه له پیا هه لدان و له سه رزه نشت کردندا پشیتی پی ده به ستن. ^(۱۴)

نمونه هینانه وه له که لامی خوا دا نیشانه ی که موکورتی نیه به لکو په واو راستیه، چونکه راستیه کان پوون و پشت راست ده کاته وه وه ک به لگه یه ک کاری پی ده کریت و کاریگه ری له سه رده روون به جی ده هیلی، به هه مان شیوه ئه کرئ وانا گشتی و پیچ و په ناگان به پوونی نه گه نه بیرو هوشی بیسه رو نا په حه ت ده بیټ بو ی.

لییان حال ی بیټ و دهرک به نه ینی و حیکمه ته کانیا ن بکات بو یه باسکردنی نمونه شته پیچ و په ناگان و نه و شتانه ی به کورتی ئیشاره تیا ن پیدراوه پونیا ن ده کاته وه، واته نمونه پارسه نگی په وان بیژییه و مه شخه لی پی نیشاندانه. ^(۱۵)

۱۴- المرجع السابق، ص ۲۸۳.

۱۵- تفسیر المنار، محمد رشید رضا، دارالمعرفة، بیروت ط ۳، ج ۱، ص ۲۲۷ وما بعدها

سینه/ نهوشتانه دا که گومان ده بری سوک و ریسوا بن حیکه متی گه وری تیدایه.

خوای گه وره نمونه به شتی سوک و ریسوا ناهیتیتیه وه وهک نه وری گومان ده بن به وری بیرته سکیانه وه، نه گه نه وان بیران له و بونه وره بچوکه بکردایه ته وه گه وری ده سه لاتی خوای گه وره که سنوری بونییه ده رده که وت، بپوون کردنه وری نه مهش ته ماشای نه و نمونه ده که بن که خوا له م ثایه ته دا هیناویه تیه وه ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا﴾ (البقرة)، به راستی خوا باکی نیه و نه نگ نیه به لایه وه هر نمونه یه که بهینیتیه وه به میشلویه که، له ویش بچوکه تر بیت یان گه وره تر..

میشلویه که چه ند جورکی هیه وهک (وره) یان (البق) که گیانه به ریکی زور بچوکه و گه ستنی زور به نازاره و بونی ناخوشه و زور لاوازه و ته نها به ده سستلیدانیک ده کورزیت له سه ر دیواری مالان و جیگا و بان ده بینریت نه گه به میشل کوریک پتیدا بکیشری پان و پلش ده بیتیه وه و جیگا که خویناوی ده کات، نه مه له گه نه وری زور بچوکه یه کیکه له به دیه پتراره سه رسور هینه ره کانی خودای گه وره، شهش قاچ و چوار بالی هیه له گه نه کلک و لموز، له گه نه بچوکه یه که ی لموزی ده چه قینی به پیستی فیل و حوشرده و خوینه که ی ده مریت .

نه بویه به زیره کی خوین بیانزانیایه که نه و میشلویه بچوکه خودا وهک موعیزه یه که دروستی کرده، چونکه نه م بونه وره بچوکه خوای گه وره سه رجه م نه وده زگایانه ی که پیوستیه تی بژیانی تیدا دروستی کرده، کاتیک نمونه ی به میشلویه هیناوه ته وه یان ده فهرموی: (فما فوقها) واته نمونه یه کی له ویش بچوکه تر مه به سستی پکیشچانی سه رنجی به رامبه ره، بپورده کاریه کان چونکه هه رشتیک تاقه باره که ی بچوکه تر بیت پیوستی به ورده کاری و توکمه کاری زیاتر هیه. ^(۱۶)

۱۶ - تفسیر الشعراوی، أخبار اليوم، القاهرة، ط ۱۹۹۹م، ج ۱، ۲۱۱ بتحرف

خودا په روه ردگاری بچووک و گه وره کانه، به د پهنه ری هه ننگ و فیله نه و موعجیزه ی له میښو له دا هه یه موعجیزه یه که له فیلدا یه:

نه ویش موعجیزه ی ژبانه موعجیزه ی نه پنیه کی داخراوه که خودا نه بی که س نایزانتیت ، په ندو ناموژگاری وه رگرتن له نمونه کانی په یوه ندی به قه باره و شیوه وه نیه، به لکون نمونه کان هوکارین بوبه رچاو پوونی و ناساندن .

له نمونه هینانه ودها هیچ عیبه یه کی تیدانیه و باسکردنی مایه ی شهرم نیه حکمه تی خوداش به رزو بلنده و ده یه ویت دل و دهر وونه کان تا قییکاته وه.^(۱۷)

خودای گه وره نمونه ی به میښ هینا و ته وه که بونه وه ریکی بچووک، مروثه د سته و سانه له پوویه پوویه وه ی و زال بون به سهریدا نه گهر شتیکی لی برد (خراند) وه ک ده فهرموئ: ﴿... ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ﴾ (۳) مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿۷۱﴾ (الحج)، داواکارو داوالیکراو هه ردوکیان لاواز و بی ده سه لاتن. نه وانه (وه کو پتویست) قه دری خویان به چاکی نه زانی، پرتزی په روه ردگاریان به ته واوی نه گرت، له کاتیکیدا به پراستی خوا زور به هینو به توانا و بالاده سته ..

دروستکردنی میښ موسته حیل به هه مان شیوازی خوشترو فیل بیت ، چونکه میښ هه مان موعجیزه و نه پنی تیدایه ، نه پنی ژبان که سهرجه م بونه وه ره کان تیدایا هاویه شن ، به لام شیوازه قورثانیه که میښیکی سوک وریسوا هه لده بژیری ، چونکه ده سته و سانبوون له دروستکردنیدا

له لایه ن مروثه وه بیده سه لاتی و ده سته و سانیه کی زیاتر ده به خشیته مروثه له بیده سه لاتی و دروستکردنی خوشترو فیل ، نه وهش به بی زیان گه یاندن به پراستی لیکنده وه کان، نه مهش به کیکه له سهر سوپه پهنه رترینی شیوازه کانی قورثان، پاشان

۱۷- فی ظلال القرآن ، سید قطب ، مرجع السابق ، ج ۱ ، ص ۵ بتحرف

قورئان ههنگاویکی فراوانتر ده نیت بوخستنه پووی لاوازیه کانیان: ﴿وَإِنْ يَسْأَلُكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا شَيْئًا لَا تَسْتَفِذُوهُ مِنْهُ ۖ﴾ ئەو خویانهی ئەوان بانگهشەیان بۆده کرد توانای پزگار کردنی شتیکی نیه که میس لیی دهفریتی ... چهندهها شت که میس له مروفهکانی دهفریتی ناتوانن بیگه پیننهوه، میس که بهتاییهتی دهست نیشانکراوه بههوی لاوازیه که یه وهتی و له هه مان کاتدا ئەو هه لگري ترسناکترین نه خوشیه و په لاماری به نرخترینی جیگا ده دات که چاوو ئەندامهکانی له شه ، له وانه شه ژيانی لی بسینیتته وه چونکه هه لگري میکروبی سیل و گرانه تاو چاو ئیشه و مه لاریاه .

ئەوبه ولاوازی و بچوکیه ی خوی شتیک ده بات که پزگایه ک نیه بۆ گیرانه وهی ... ئەگەر بو ترایه : درنده یه ک شتیکی لی بردوه و ناتوانی له دهستی پزگار بکری .

ئەوه ئیشاره تیک بوو بۆ ده سه لاتیک له بهردهم لاواز کدا ، درنده شتیک نافریتی گه وره تری له وشته ی میس دهفریتی ، به لام شیوازه قورئانیه سه رسورمهینه ره که لاوازی هه مووان ده خاته پوو خودای گه وره ده فره رموی : ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مَّرِيدٍ﴾ (الحج)، هه ندی له خه لکی ده بینیت به بی هیچ زانستی و زانیاریه ک ده رباره ی (گه وره یی و ده سه لاتی) خوی په ره ردگار موحاده له ده که ن و باس و خواس ده که ن و شوین هه موو شه یتانیکی یاخی و سه رکه ش ده که ون .

پاشان بۆ نمونه ته ماشای ئەو هه موو سه روه ت و سامانه بکه که خه رج ده کریت بۆ له ناو بردن و بنه بپکردنی میس ئەوانه شی له و بچوکتین له گه ل ئەوه شدا به رپرسان نه یان توانیوه به و هه موو سامان و ده زگا و ئامیزانه له ناوی ببهن، ئایا پاش ئەوه ش ئەو دووپوو موشریکانه نکولی له نمونهکانی قورئان ده که ن ؟!

به کورتی/

- په روه ردگار خوځی به دیه پنه ری هه مووشتیکه و خوځشی ده زانی زیان و زهره ری
نه وشته سوک و پيسوايه ی دروستی کردووه چیه .

- نه و نمونانه ی که خواي گه وره له قورنانه دا هیناونه تیه وه ناموزگاری و حکمه تی
زور له خوځده گری له وانه ش :

*په ند وه رگرتن و نزيك کردنه وه ی بیړوکه که و جیا کردنه وه ی که سانی ژیر نه وانه ی
له شته کان تیده گن له وانیتر .

*جیا کردنه وه ی باوه پداران له بیباوه پان له کاتی تاقی کردنه وه ی خوايیدا .

*پوون کردنه وه ی فراوانی ده سه لاتی خودا که سنوری بونییه .

گومانی چوارم

بانگه شه کردن بۆنه و می که له نیتوان خوداو جنۆکه دا خزمایه تی ههیه

ناوهرۆکی گومانه که:

کاتیك موشریکه کان گوتیان : فریشته کان کچانی خودان ، نه بوبه کر خودای لی پازی
بی پتی گوتن نهی دایکیان کییه ؟ وتیان کچانی خانه دانی جنۆکه ن تاقمیکی تر وتیان
خوداو ئیبلیس بران، پاک و بیگهردی بۆخودا له بهرامبه ر نه و هی که ده یلین خودا
ده فهرموی: ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَبَآً وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ﴾ (الصافات)،
(له لایه کی تره وه کافره کان) خزمایه تیان بریار داوه له نیتوان زاتی پهروه ردگار و
په ریه کاند، سوین به خوا په ریه کانیش چاک زانیویانه که ناماده ده کرین (بو لیپرسینه وه
و محاسبه نه گهر ناوا خزمایه تیه که هه بیت چۆن دادگای ده کرین؟!).

رینگای پوچه ئکردنه و می گومانه که:

جنۆکه ده زانن نه و می که موشریکه کان بانگه شه ی بۆده که ن درۆیه نه وان له حه شرو
حیسابدا ناماده ن و له کاتی سزاداندا بونیان هه یه خوداش پاک و بیگهرده له هه موو که موو
کورته که .

درنژهی بابه ته که:

جنۆکه نه زانن موشریکه کان درۆزنن له و بانگه شه یاندا:

هه ندیک راوبۆچوون هه یه له لایه ن نه و که سانه ی ته ئویل ده که ن له مانای خزمایه تی
که خودای گهره خۆی هه وائی لی داوه که موشریکه کان بۆ خودای بریارده دهن هه ندیکیان
ده لێن: که مه به ست لیان موشریکه کانه، گوتویانه خوداو ئیبلیس بران .
وه هه ندیکی تر گوتویانه فریشته کان کچانی خودان و جنۆکه ش له په گه زی فریشته ن،
گوتویانه خودا هاوسه رگیری له گه ل جنۆکه کردوه و فریشته ی لی بووه، بیگومان خودای

گه وره (جل جلاله) وه لامي بانگه شه كه يان ده داته وه و زانباريان ده داتى كه جنۆكه خوشيان ده زانن كه نامادهى چه شرو حيساب و لى پرسينه وه ده بن ئه وان ده زانن كه موشريكه كان درۆ ده كه ن و ئه و قسانه بۆخودا هه لده به ستن ، و سزا ده درين له سهر ئه و كارهيان ، بۆيه ئه وان حاشاو ته به پا ده كه ن له و خزمایه تيه كاتيك بۆيان ده رده كه وى له ئه هلى ئاگرن نه ك له جيهانى ئه پواحي پاك و بيگهره .

ئيتير ئاخۆ حالى موشريكه كان چۆن ده بىت سه باره ت به و هه لىت و په لىتهى كه ده يلئين به زانبارى قسه ده كه ن ؟!

خوداى گه وره ده فه رموى: ﴿...وَلَقَدْ عَلِمْتِ الْإِنْتِ لَمْ حَضَرُونَ﴾ (الصافات)، سوين به خوا په ريه كانيش چاك زانويانه كه ناماده ده كرين (بۆ لى پرسينه وه و محاسه به ئه گهر ئاوا خزمایه تيه كه هه بىت چۆن دادگای ده كرين ؟!).

مه به ست له جنۆكه ليره دا (شه ياتينه كانه) نه ك فريشته، وه ك ئه وهى هه نديكيان ده يلئين، چونكه فريشته كان له پوويناكى دروستكراون نه ك له ئاگر وه ك جنۆكه، فريشته كان پاريزراون له گوناھو تاوان و زاويزى ناكه ن و سيفه تى نيزو مى نادرته پاليان به پيچه وانهى جنۆكه . دورنيه واتاى (عيلم) له ئايه ته كه دا ئه وه بىت كه جنۆكه پيشتر هه ندى شتيان زانيوه، وه ده شيت به كارهيئانى پابوردو به مه به ستى داهاتوو بىت به واتاى دلتيا بوون له پوودانى وه ك خودا ده فه رموى: ﴿إِنَّ أَمْرُ اللَّهِ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (النحل)، فه رمانى خوا به رپوهيه و واگه يشت، په لهى ليمه كه ن و په له تان نه بىت، پاكي و بلندي بۆ ئه و زاتهيه له وهى كه هاوه لگه ران ده يكه نه هاوه ل و شهريك بۆ خوا .

واته جنۆكه له پۆزى دواييدا ئه وه ده زانيت، مه به ست ئه وه به موشريكه كان دلتيا ده بن له وه و تواناى گيترانه وهى سزايان نيه لىيان ، ئه وان پيشتر جنۆكه يان ده په رست به گومانى ئه وهى كه جنۆكه به ريز خاوه ن پيگه ن له لاي خودا به هۆى به هه ل داچونيان له بوونى خزمایه تى له گه ل خوداى گه وره .

نه گەر له نیتوان جنۆكه و خودادا خزمایه تی هه بوایه یان هاو به شی خودا بونایه له په رستن و گوێرایه لیدا نه وا هه رگیز خودا سزای نه ده دان.

خوای گه وره چیرۆکی قسه و قسه لۆکی بی بنه مایان پوون ده کاته وه سه باره ت به و خزمایه تیه ی داویانه ته پالی وه ک ده فره موئ : ﴿سُبْحَنَ اللّٰهِ عَمَّا یَصِفُوْنَ ۝۱۹۱﴾ (الصافات)، پاکی و بیگهردی بۆ خوای گه وره، ده باره ی نه و شتانه ی که نه وان باسی نه که ن و نه و قسه بی جێبانه ی ده یکه ن به رامبه ر به خوا

زۆر سه رسو په ئنه ره شتیکی ئاوا بیر ی لی بکریته وه و ده ماو ده م بیگهرتیته وه، له سه رو نه مانه شه وه بکریته بیرو با وه پو وه ک پێچکه یه ک ته ماشا بکری، خودا پاک و بیگهرده نه م ده ربیرنی پاکتیته ئاماژه به گیلی و نه فامی و کالفامی خه ون و ده رون و بیرو هۆشیان، هیچ په یوه ندیه ک نیه تابییته خزمایه تی سه ره پای مه حال بوونی له پووی ژیرییه وه .

به کورتی/

بانگه شه ی موشریکه کان که گوايه خزمایه تی له نیتوان خودا و جنۆکه دا هیه، نه وه ته نها و پێنه یه و هیچ به لگه یه کیان به ده سه ته وه نیه جنۆکه خویشیان به و درۆی موشریکانه ده زانن و له پوژی دوا ییدا حاشای لی ده که ن، که واته نه گەر خزمایه تیه ک له نیتوان نه وان و خودادا هه بوایه پارێزگاریان لی ده کرد.

خوای گه وره ده فره موئ : ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالٰی عَمَّا یَقُولُوْنَ ۝۱۹۲﴾ (الاسراء)، ستایش و پاکی و بلندی بۆ نه و په روه ردگار هیه (که نه و نه فامانه ده باره ی نه و هه موو نا په واییه ده لێن) و نه و زاته زۆر به رزو بلند و گه وره تره (له بۆچوونی نه وان).

گومانی پیتجهم

نکولی کردن له ته نیایی و پهروه ردگاریتی خودا (جل جلاله)

ناوه پروکی گومانه که:

موشریکه کان نکولی له ته نیایی و پهروه ردگاریتی خودا (جل جلاله) ده که ن ته وان
خویان بت و پهیکه ریان ده په رست و بانگه شیان ده کرد که نه وبت و پهیکه رانه له خودایان
نزیك ده کاته وه و ده بڼه تکاکار بویان ته وان ته وان سه رسو پمانی خویشیان پاگه یاندوه
له بوونی خودایه کی تاک و ته نها ته و شایسته ی په رستن بیت .

خودای گه وړه (جل جلاله) چپروکی ته وان له سه رزاری خویان ده گپړته وه و ده فهرموی:
﴿ اَجْعَلْ لِلّٰهَةِ الْاِلَهَةَ وَحِدًا اِنَّ هَذَا شَيْءٌ عَجَابٌ ۝ ﴾ (ص)، (هروه ها ده یانوت: ئایا پیتان
سهیر نیه) هه موو خواکانی کردووه به یه ک خوا، به راستی نه مه شتیکی زور سه یرو
سه مه ریه!

وه ههروه ها ده فهرموی: ﴿ وَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّٰهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللّٰهِ ۝ ۱۸ ﴾ (یونس)، (بی باوه پان وخوانه ناسان) شتیکی
ده په رستن له جیاتی خوا نه زیانیان پیده گه یه نیت نه قازانج، ده شلین: ئا ته وبت و شتانه
تکا کارمانن لای خوا..

پینگاکانی پوچه نکردنه ووی گومانه که:

بیگومان قورئانی پیروز ته م مه سه له یی به دوو پینگا چاره سه ر کردووه :

۱- خستنه پروی به لگه عه قلبه کان له سه ربوونی خودا (جل جلاله) که نه و تاک و ته نه هایه و
ته و به دیه پنه رو پیکخه ری ته م بونه وه ریه، له ژیر ته م پوونکردنوه یه شدا هه ندیک پرسپاری
ناراسته ی عه قلبی مروفایه تی کردووه بونه وه ی تی بفرکین و لیتی ورد بینه وه و به لگه بیت
له سه ربوونی خودا (جل جلاله) له وانه :

- ئايا دەكرى ئەم بوونە وەرە بەبى بەدېھنەرىك ھاتىبەتە بوون ؟!

- ئايا دەكرى كاروبارى ئەم بوونە وەرە گەرە و گرانە پىك بخرىت بەبى بوونى
خواپەكى بەتوانا و دانا و زانا ؟!

- ئايا دەكرى ئەم خودايە شەرىك و ھاوبەشىكى ھەبىت لەمولكدارىدا ياخود
لەپىكخستنى كاروبارەكاندا ؟!

- ئايا دەكرىت ئەم ھەموونىشانە و بەلگەى دەسەلاتانەى خوداى گەرە
لەسەرتاسەرى گەردوندا ئامازە بىت بەوہى كەخودايەكى ئاوا بەدەسەلات ئەكرى ئاوا
دەستەوسان بىت لەبەردەم كارىك لەكاروبارى بەدېھتەن و بەپىوہەبردن و مردن و
زىندوكرنەوہ ؟

دەتوانىرئ وەلامى ئەم پرسىارانە بەكورتى بدرىتەوہ :

- ناكرى بونە وەرەرىكى ئاوا مەزن بەدېھنەرىكى نەبىت ، بەدېھنەراو
بەلگەى لەسەربەدېھنەرىك، ھەرەھا شوین پى بەلگەى لەسەر پۆشتن ، ئايا سىستەمى
ئەم بوونە وەرە مەزنە كەسەرپاى وردەكارىيە بەلگە نىە لەسەربەدېھنەرىك ؟!!

- بەپىوہەبردنى كاروبارى ئەم بوونە وەرە گەرە و گرانە بەپىوہە ناچىت ئەگەر خودايەكى
بەتوانا و دانا و زانا بەپىوہە نەبات ، ئەگەر ئەو خواوہنى توانايەكى بى سنور نەبىت
ھەرلەسەرەتاوہ ئەستەم بوو دروستى بكات چ جاى پىكى بخت و كاروبارەكانى
پاپەرتىنى .

- ناكرى ئەم خودايە ھاوبەشى ھەبىت لەمولكدارى و لەبەپىوہەبردندا ، چونكە چەند
خودايەتى دەبىتە ھۆكارى كەم و كورتى و تىكچوونى سىستەمى بوونە وەر .

- ھىماو نىشانەكانى دەسەلاتى خودا لەبونە وەرەدا بەلگەى كى ئاشكرایە كەخودا ھىچ
شتىكى لى عاسى نابى بەرامبەر ھىچ شتىك دەستەوسان نىە .

۲- خستنه پووی ئهوبه لگانه ی په رستنی غهیری خودا پوچهل ده که نه وه و دهسته و سانی ئه وهاوبه شانکه که هیچ توانایه کیان هه بیته بۆکه یاندنی سودوزیان بۆخودی خوشیان ، ئیتر چۆن ده توانن سودوزیانان هه بیته بۆکه سانیتیر؟!

له ژیر پۆشنایی ئه م خاله وه قورئانی پیرۆز ئاماژه به وخودا دهستکرده دهکات :

- هیچ توانایه کیان نیه نه له ئاسمانه کانداه نه له زه ویشدا .

- گوئیان له پارانه وه کان نیه و توانای سودوزیان گه یاندنیان نیه و دهسته و سانی

له دروستکردنی ته ناته میث و میثوله یه کیش .

- دهستکردی خودی مروفه کانن ئیتر چۆن ده په رستری له کاتییدا دهستیگ دروستی

کردون؟!

مروفه کان ترس و سامیان به رامبه ریان و گرنگیان پی نادهن .

- موشریکه کان هیچ په راووبه لگه یه کیان نیه که فه رمانیان پیبکات بۆ په رستنی ئه م

خودا دهستکرده .

درئۆهی بابته که :

ئه م گومانه له به رامبه ر گومانه کانن ترده زیاتر دوباره بوته وه و باسکراوه له قورئاندا

له سه رزاری موشریکه کان ، ئه وان ته نیایی و په ره ردگاریتی خودا په ده که نه وه و

به پیغه مبه ری خودا ﷻ ده لئین قورئان ده یگێریته وه : ﴿ أَجْمَلُ الْأَلْهَةِ إِلَٰهًا وَحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ

عَجَابٌ ۝۵ ﴾ (ص)، (هه ره ها ده یانوت: ئایا پیتان سه یر نیه) هه موو خواکانی کردووه به

یه ک خوا، به راستی ئه مه شتیکی زۆر سه یره سه مه ره یه !

ئه مه حالئ بیاوه پانه له هه مووکات و سه رده میکدا، فیره ون به موسا و هارونی وت

(عليهما السلام): ﴿ قَالَ فَمَنْ رَبُّكُمَا يٰمُوسَىٰ ۝۱۱ ﴾ (طه)، فیره ون به فیزه وه وتی: باسه

ئه ی موسا په ره ردگاری ئیوه کییه؟! ...

نه مروديش به ئىبراهيم (عليه السلام) ى ووت: ﴿أَنَا أَخِي وَأُمِّيْتُ...﴾ (البقرة)

(نه مروود له وه لاميدا) وتى: جا منيش ژيان ده به خشم و مردنیشم به دهسته.

موشريکه کانیش له به رامبه ر خودادا په يکه روت و فريشته کان ده په رستن بۆنه وهى

پشتيوانيان لى بکن و ببيتته مايه ى شکومه ندى و شفاعة تکرديان لای خودا. خودا (جل

جلاله) ده فەرموى: ﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ إِلَهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا﴾ (مریم)، ئه و بى

باوه پانه له جياتى خوا جوړه ها شتى تريان کړدوته خواى خويان تا پايه دارى و

ده سه لاتيان (به خه يالى خويان) ده ست بکه ویت، هه روه ها ده فەرموى: ﴿وَيَعْبُدُونَ

مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ

بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ، وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (يونس).

(بى باوه پان و خوانه ناسان) شتیک ده په رستن له جياتى خوا نه زيانيان پیده که به نیت

نه قازانچ، ده شلین: ئا ئه ووت و شتانه تکا کارمانن لای خوا، پښيان بللى ئه ى محمد ﷺ:

باشه ئايا ئیوه خوا ئاگادار ده که نه وه به شتیک که له ناسمانه کان و له زه ویدا هه بیت و خوا

نه یزانیت؟! پاک و بیگه رده و به رزو بلنده و دووره له وه ى که نه فامان ده یکن به ها وه لى.

قورناني پیروژ ته نیایى په روه ردگاریتی خودای گه وره دوپات کړدوته وه، هاوبه ش

برپاردانی بۆ خودا به تال کړدوته وه له زۆربه ى نایه ته کاند، ئه وهش له چنډ پوویه که وه که

به ره و ناراسته مان ده بات:

یه که م: خسته پرووی نه و به لگانه ى که په یوه نديان به ژیری و عه قله وه هیه نه سه ر بوونی

خودا و ته نه ى نه و هه ر خوشی به دینینه رى نه م بوونه و هریه :-

بیگومان خودا پیویستی به هیچ که سیک نیه که یارمه تی بدات له به پتوه بردنی

کاروباره کانیدا، ته نانه ت بۆ که سیش نیه ده ست وه ریدات له کارى خودا، جا له به ر

ئەوئى ھىچ كەس ھاوبەشى خۇدا نىيە لە بەدپەنئانيدا — ئەو كارە تەننەت موشرىكە كانىش مشت و مېرى لەسەر ناكەن — ئىتر چۆن كەسك ھاوبەشى دەكەت لە بەرپۆە بەردندا؟! خۇدا دەفەرموى: ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝﴾ (الاعراف)، (ئاگادار بن و بزانن و تىفكرن كە: ھەرچى دروستكردن و بپاردارانە ھەر بۆ ئەو،) (كەواتە دەبا ھەمووان فەرمانبەردارى ئەو بىن و لە فەرمانى دەرنەچىن)، موبارەك و پىرۆز گەورە زاتى (اللە) پەرۋەردگارى جىھانيان.

قورئانى پىرۆز موخاتەبەى سەرچەم مۆفەكەن دەكەت: لەپووى عەقل و يژدانەو، بەجۆرىك بەلگەكەن دەخاتە بەردەستى و گفتوگۆى لەسەر دەكەت، و بەئاگاي دەھىننەتەو بۆ بىركردنەو ھەي كى عاقلانى راست و دروست كە بىگەيەننەتە تىگەيشتنى لە حەقىقەتى تاك و تەنھاي خۇداو دەرك كردن بەو راستىو باوھەرەيتان پىتى.

پاش پىويستىبۇنى باوھەرەيتان بەخۇدايەكى تاك و تەنھا: ^(۱۸)

قورئان پەرۋەردگاريتى و تەنئايى خۇداى چەسپاندوھ لەپىگەى پرسىياركردن لە خۇدى موشرىكەكەن ئەوانەى كە نەفى ئەو راستى دەكەن و دەفەرموى: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ ۝﴾ (الطور)، (ئايان ئەوانەبەبى ھىچ شىئەك، ھىچ ھۆيەك، ھاتۇنەتەكايەو؟! يان ھەر خۇيان دروستكارن)، ئەمەش يانى: ئايان ھاتۇنەتەدى بەبى بەدپەننەرىك؟! ياخۇد خۇيان خۇيانيان بەدپەنناو؟! وەلامەكە ئەمەيە نە ئەو، بەلكو خۇدا خۇى دروستىكردون دواى ئەوئى كە ھىچ نەبوون و باسىيان لەئارادا نەبوو. ئەم ئايەتە لەپودا وەستانىكى گەورەيە بۆ عەقلى مۆفەتتەكى گومرا لەمىژوودا.. ھەردەئى بۆ گومراكانى ئەم سەردەمە دابەزىوھ كە نوگۆلى لەبوونى خۇدا دەكەن و پەنا دەبەنە بەر بىباوھەپى و گومراپى. ئەوانەى پەنادەبەنە ئەو ئاستە لە گومراپىدا نكۆلى لەبوونى

خودا ناکەن لەپاستیدا، چونکە سروشت و فیتەرتی مرقەکان — چەندەش گومرا بێت — نەکۆلی لەبوونی بەدییهێنەرێک ناکات.

بەلام ئەوان — بەهۆکاریک لەهۆکارەکان — لووت بەرزێ دەکەن و پاستیهکان پەت دەکەنەوه. فیتەرتی مرقەکان هەرگیز نەکۆلی ئەو دانپێدانانە ناکات کە دانیایا بەوه دا ناوه کە خودا پەرورەدگاریانە. ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٢﴾﴾ (الاعراف)

یادی ئەو کاتەش بکەرەوه کە پەرورەدگارت پشتاو پشستی ئەوهی ئادەمی کۆ کردەوه (لە جیهانی پەنھان و شاراویدا پەیمانی لی وەرگرتن) و کردنی بە شایەت بەسەر خۆیانەوه و (پێی فەرموون): ئایا من پەرورەدگاری ئێوە نیم؟! هەموو وتیان: نابێت تۆ خۆی ئێمە نەبیت، بەلێ شایەتیمان داوه (کە تۆ پەرورەدگارمانیت)، ئەمەش بۆ ئەوهی نەوهکو لە پوژی قیامەتدا بڵێن: بەپاستی ئێمە لەمە بێناگا بوین!!

بەلام ئەوهی کە پوودەدات ئەوهی کە مرقە گومراکان لووت بەرزێ دەکەن لەبەرانبەر ئەو پاستیدایا، چونکە نایانەوی مل کەچ بن بۆ خودا، خۆ ئەگەر بەناشکرا دانی نا بەبوونی خودادا ئیتر پێویست دەبێت لەسەری کە گوێزپایەلی خودا بکات و بیپەرستی ئەویش — لەبەر هەر هۆکاریک بێت — ئەوهی ناوێت، و لەبەر ئەوهی بەنەکۆلی کە روکەمترخەم دەرنەکەوی دەست دەکات بە فەلسەفەلێدان و بانگەشەیی ئەوه دەکات کە ئەسلان باوەری بە بوونی خودا نیە!

فیتەرتی مرقەکان چۆن نەکۆلی ئەو دان پێدانانە دەکات لەکاتی کەدا بونەوه لەپیش چاویەتی — بەهەموو ئەو شتەکانی لەناویدا یە — و دەوری دەدات و ئەیگێرێتەوه بەرەوپاستیهکان؟!

چۆن پووبه پووی به دیهیتان ده بیته وه وه لآمی چیه بۆ؟! ئەم گرفته چۆن چاره سەر ده کات ئەگەر باوه پێ به بوونی خودا نه بیته؟! ئەم به دیهیتانه هاتوته کایه وه که هه موو ههسته وه ره کان ههستی پێده کهن و پێگایه که نامینیتته وه بۆ نکۆلی کردن؟! ئاسما مه کان و زهوی و مانگ و ئەستێره وه ساره کان و ئەوانه شی له سەر زهویدان به مروفیشه وه چۆن به دیهیتراون؟! ئەم بوونه وه به بیی به دیهیتنه رێک چۆن به دیهیتراوه؟! هه روا له نه بوونه وه؟! پاشان ئەمانه چۆن پێکخران پاش ئەوهی به دیهیتراون؟! پاشان چۆن پارێزگاری و بهرگری کرا له و سستمه له ماوهی ئەو چه ندين ملیۆن ساڵه دا، که ئەقلی مروفه توانای هه ژمار کردنی نیه، به بیی ئەوهی ههچ ناپێکی و کهم و کورتیه که پویداته؟! ئایا ئەمانه هه موویان پووده ده ن به بیی به دیهیتنه رێک؟! ئایا عه قل نه بوونی ئەم قسه یه ده کات، ته نانه ت ئەگەر ئەو عه قلّه گو مپاش بیته و له تاریکیدا بسوپێته وه؟! ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَالِقُونَ﴾ (الطور)، ئایا ئەوانه به بیی ههچ شتێک، ههچ هۆیه که، هاتوونه ته کایه وه؟! یان هه ر خۆیان دروستکارن؟

یان ئەوهیه خۆیان یان به دیهیتاوه ئەمه ش کارێکه ههچ یه کێک له گو مپاکان بانگه شه ی ئەوه یان نه کردووه، بۆیه پرسباری یه کهم به بیی وه لآم ده مینیتته وه: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾ ﴿٣٥﴾؟! ئەو پرسباره بێده نگه ر و ده مکو تکه ره، که ههچ یه کێک له بیبا وه پان توانای وه لآمدانه وه یان نیه له سه ری. به م جۆره ش ته نها کارێک ماوه ئەویش ئەوهیه به دیهیتنه رێک هه بیته، ئەوهی هه موو به دیهیتراوه کانی به دیهیتاوه به تواناو ده سه لاتی خۆی، ئەوهی سه رجه م کاروباره کان به پێوه ده بات به بیی هاو یه ش، ئەمه ئەوهیه که فیه رته ناتوانی نکۆلی لی بکات ته نانه ت ئەگەر گو مپاش بیته و له گو کپاشدا پۆچوبی به لکو خۆ لوت به رزه کان به زمان نکۆلی لێده کهن به هۆی لووتبه رزیبانه وه به رامبه ر په رستنی خودا، وه که خودا ده فه رموی: ﴿إِنَّ إِلَٰهَ الْأَبْنَاءِ يُحَدِّثُونَ فِيْٓ ءَايَاتِ اللّٰهِ بِغَيْرِ سُلْطٰنٍ اٰتٰهُمْ اِنْ فِی

﴿٨﴾ سُدُّوْهُمْ إِلَّا كِبْرًا لَهُمْ بِبَلْفِيْهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمِيْعُ الْبَصِيْرُ ﴿٩﴾

(غافر)، به پراستی نه وانهی که موحاده له و گفتوگوی سرکه شانه ده کن و، به نه شاره زایی له نایه ته کانی خوا ده دوین بی نه وهی به لگه یه کی به هیزیان پی بیت، نه وانه ته نها له سینه یاندا خو به ل زانین هه یه، به مهرجیک هیچ کات ناگه نه نه و نامانجهی که هه یانه، که واته تو په نا بگره به خوا له شه پی خوانه ناسان چونکه به پراستی نه و زاته بیسه ر و بینایه .

قورنانی پیروژ به لگهی عه قلی هیناوه ته وه که تاک و ته نهایی خودا ده سه لمینی و نه وه شی ده تگه یه نیته نه وهی که گریمان چند خودای هه یه، نه و هه ریه که یان گرنگی به وه دها که خوی به دیهیناو، سه ره نجامه که شی بوونه وه ریکی ناپړیک و پیک ده بوو، بیگومان نه وهی که ده بینری بوونه وه ریکی پیکخراو پړیک و پیکه، هه ریه که له جیهانی سه ره وه و خواره وه پیکه وه گری دراون له و په پی ناستی کاملیدا، خودا ده فه رموی: (مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَٰوُتٍ) (الملک: ۳) له نیو به دیهینراوه کانی نه و خوی میهره بانه دا هیچ ناپړیکی و ناته و او یه ک به دی ناکه یت.

نه گه ر ناوا ده بوو هه ریه که له و خودایانه هه ولی زالبوونی دها به سه ر به رامبه ره که یدا و هه ندیکیان خویان له وانیت به گه وره ده زانی، وه ک ده فه رموی: ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِن وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ الْإِلٰهِ اِذَا لَدَّهَبَ كُلُّ اِلٰهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلٰی بَعْضٍ سُبْحٰنَ اللّٰهِ عَمَّا یَصِفُوْنَ

﴿٩﴾ (المؤمنون)، هه رگیز خوا که سی نه کردوه به پولهی خوی و هیچ خوابه کی له گه لدا نی یه، چونکه نه و کاته هه ر خوابه ک ده چوو به لای دروستکراوانی خویه وه و هه ندیکی خوی بلند ده کرد به سه ر هه ندیکی تردا (نه وسا بوونه وه ر تیکده چوو)، پاکی و بیگاردی بۆ زاتی خوابه له به رامبه ر نه و شتانه وه که (خوا نه ناسان) هه لی ده به ستن و ده یلین.

فهیله سوفه کانیش باسیان له م بابته کردوو به به لگه ی پښتو کردن ناوزه دیان کردوو که بریتی یه له گریمانه ی هه بوونی دوو به دیهینه ر یان زیاتر نه وایه کښکیان دهیه ویت لاشه که (ته نه که) بجولیت، نه وی تریشیان دهیه ویت وهستا ویت، نه گهر مه به ست هه ریه کښکیان نه هاته دی نه و دهسته وسان ده بن، له کاتیکدا به دیهینه ریک نابی دهسته وسان بیت. به م جوړه ش پښه وانه بوونی مه به ستیان پښه له به رده م پښه ویتیان، نه م مه حال بوونه ش له چنه خواجه تیه وه سرچاوه ی گرتوو بویه چنه خواجه تیش ده بیه مه حال به لام نه گهر مه به ستی یه کښکیان هاته دی له به رامبه ر نه ویترا نه وه ده بیه خواجه کی سهره کی و دهسته لاتدا نه ویتریان ده بیه خواجه کی به زیترا وده لاخراو، چونکه خواجه کی سیفته ی به زانندن بیت ناکری بیده سه لات بیت. وه که خواجه کی ده ده فهرموی: ﴿ اَرِ اتَّخَذُواْ ءَالِهَةً مِّنَ الْاَرْضِ هُمْ يُشْرُونَ ۚ لَوْ كَانَ فِیْهَا ءَالِهَةٌ اِلَّا اللّٰهُ لَفَسَدَتَا۟ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا یَصِفُوْنَ ۝۲۲ لَا یَسْئَلُ عَمَّا یَفْعَلُ وَهُمْ یَسْئَلُوْنَ ۝۲۳ ﴾ (الانبیاء)، نایا خه لکی ناله بار په رستراوی ساخته یان بریارداوه له زه ویدا و نه و په رستراوانه ده توانن زیان بیه خشن؟ نه گهر له هه ردوکیاندا (له ناسمان و زه ویدا) چنه خواجه کی تر هه بویه غهیری (الله)، نه وه کاول و ویران ده بوون و تیک ده چون به سهر یه کدا، پاکي و بیه گردی بو خوا که په روه ردگاری عهرشه، له و باس و خواسانه دا (که خوانه ناسان) ده یلین (هاوول بو نه و زاته بریار ده ده ن). پرسیار ناکریت له وهی که خوا ده یکات، له کاتیکدا نه وان پرسیاریان لی ده کریت و مو حاسه به ده کرین.

پاستیه ناشکراکه نه وه یه نه م بوونه وهره پښخراوه تا نه وسهری که عقل به بیه نیتیه پیش چاوی خوی له پښخستندا، نایا پاش نه وه نه کریت خواجه کی تر هه بیت له ناسمانه کان و زه ویدا جگه له خواجه کی تا که و ته نها و بالاده ست و پښخه رو دانا که (الله) یه: ﴿ فَسُبْحٰنَ اللّٰهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا یَصِفُوْنَ ۝۲۲ ﴾ نایا هه ر خواجه کی هه رچیه کی بویت بو خوی دروستی ناکات؟! نیتر چون نه و شته ی دروستکراوه له لایه ن خواجه کی دیکه وه

وهك ئو شتهى خداكهى تر ليك دهچن؟! ... ئيتر چۆن ده ورانى بوونه وەر پړك ده خریت له لایه ن دوو خودای جیاوازه وه به دیه پترابیت و چه ند خودایه کیش سه په رشتی بکات؟! نایا ده کړی بوونه وهریکی پړکخراوبیت نه گهر چه ند ئیراده و دهسته لاتداریکی جیاواز به پړوهی ببات؟! نهی ناکړی په کیك له خداکان بیه ویت پړژ له پړژه لاتوه به دهریکه وئ و خودایه کی تریش بیه ویت پړژ له پړژاواوه به دهریکه وئ؟! نهی نه وکاته چی پووده دات؟! له م حاله تده ته نها شتیکیش له م بوونه وهرده پړك ناخریت؟ نایا کاره کان پړك و راست ده بن یاخود بوونه وهر ده بیته گه په لاوژوه پاشاگردانی و گهر دپوونه کان به ریه ك ده که ون و پړك دانان پووده دات، ته نانه ت پړك دادان له نیتوان ئو ئیاردانه شدا پووده دات که سه په رشتیان ده که ن و، وهك ملوانکه یه کی پچراوی لیږدیت؟! له بهرئوهی قورئان عه قلله کان ده دویئ و ده لیست پییان ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا﴾، نه گهر له هردووکیاندا (له ئاسمان و زه ویدا) چه ند خوابه کی تر هه بویه غه یری (الله)، ئوه کاول و ویران ده بوون و تیک ده چوون به سه ریه کدا... قورئان ته نها به وه قایل نابیت، به لکو له گفتوگو کړدندا هه نگاویکی تر ده چیته پیښه وه، ئه م راستیه ده خاته به رده ستی بۆئوه لئی حالى ببی، گریمان - باوابیت - که له گهل خودا خودایه کی تر هه بیت نایا هه لویست چۆن ده بیت؟! له رلستیشدا نه گهر له بوونه وردا ژماره یه ك خودا هه بوون: ﴿وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنَ إِلَهٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّ بَعْضُهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ﴾ (المؤمنون)، هه رگیز خوا که سی نه کړدوه به پړلهی خوی و هیچ خوابه کی له گهلدا نیه، چونکه ئه و کاته هه ر خوابه ك ده چوو به لای دروستکراوانی خویوه و هه ندیکی خوی بلند ده کړد به سه ر هه ندیکی ترده (ئوسا بوونه وهر تیکده چوو)، پاکی و بیگه ردی بۆ زاتی خوابه له به رامبه ر ئه و شتانه وه که (خوا نه ناسان) هه لی ده به ستن و ده یلین.

ئەگەر ھېتاماھە پېش چاۋى خۇمان كە ھەريەككە لەو خودايە بەشېك ياخود سوچىكى بەدېھتزاۋىكىيان دروست كرد، ئايا دەچىتە عەقلەۋە خودايەك لەو خودايانە واز لەبەشەكەى خۇى بەھىنى بۇ خودايەكى تر؟! ئەۋكاتە كىيەپكى لەسەر دەستەلات دروست دەبت لەنيوان خودا سەپىتراۋەكاندا.. ھەريەكەيان ويستى خۇى دەسەپىنى بەبيانوى ئەۋەى ئەو راست و گەرەترە.. ئايا بونەۋەر بەم حالەتەنەۋە جىگىردەبىت؟! ۋەياخود بەدېھتزان و بەپىۋەبردن و جولەى گەردىلەكان رېكخراۋدەبوو؟!

عەقلى مۇقايەتى لەسەريەتى بىرىكەتەۋە و تىپراپىمىنى .. لەبەرئەۋەى مۇقۇ دانى بەۋەدانائەۋە كە ئاسمانەكان و زەۋى و دەسەلات و بەپىۋەبردن بۇ خودايە، ئىتر چ كاريك دەمىنىتەۋە بۇ خوداكانى تر؟! بەھۋى ئەۋەى كە بوونەۋەر لەبەپىۋەچوونىدا ھىچ كەم و كورتى و ناپىكىكە بەدى ناكىت، بەلكو ئەۋەى كە دەبىنرى بونەۋرىكى توندو تۆل و رېكخراۋە، ئەمانە بەلگەن لەسەر تاك دەستەلاتى لە بەپىۋەبردن و چاۋدىرى كردندا.

۲- قورئان سەريەخۇى خودا لە بەدېھتزانى ھەموۋ شەكان و بەپىۋەبردن و دىارى كردنى چارەنوسىاندا دوپات دەكەتەۋە كە ئەم كارانە خودا بەبى ھاۋبەش جى بەجى يان دەكات، بەلام ئەۋانەى موشرىكەكان بەشەرىك بىپارىيان داۋە بۇ خودا ئەۋانە بەندەن ۋەك خۇيان و ھىچ دەستەلاتىكىيان نىۋە خوداش بەئامادەبوونى ئەۋان ئاسمانەكان و زەۋى دروست نەكردۋە تەنەت ئەۋان لەۋكات و ساتەدا ھەربونىشيان نەبوۋە. ۋەك خودا دەفەرمۇى: ﴿ مَا أَشْهَدُهُمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ عَضُدًا ۝۵۱ ﴾ (الكهف)، ۋەنەبىت من لەكاتى دروستكردنى ئاسمانەكان و زەۋىدا ئەۋانم ئامادە كىدبىت، بگرە ھەتا لە دروست بوونى خۇشيان ئاگادارىن، بەپاستى من ھەرگىز ئەۋانەى خەلك گومرا دەكەن نەمكردۋە بەيارمەتيدەرى خۇم و پشتم پى نەبەستون.

قورئان بەلگە دەھیتنەوہ لەسەر بوونی خوداو دەستەلاتی، کە ئەو بەدیهینەر و
 فەرمانپەر وایە، لەکاتیکدا مەزھەبی لەنەبوونەوہ ھیناوەتە بوون، وەک دەفەرموی: ﴿کَيْفَ
 تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَتَمَنًا فَأَخْبَنَكُمُ تَمَّ يُبْسِكُمْ ثُمَّ يُحْسِبُكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٨﴾﴾
 (البقرة)، (خەلکینە)، چۆن بێ بڕوا دەبن بە خوا لەکاتیکدا ئێوە بێ گیان بوون (لە تووبی
 خاکدا) خوا (دروستی کردوون) و گیانی بەبەردا کردن، پاشان دەتانیشت و دوایی
 زیندووتان دەکاتەوہ، ئەوسا ھەر بۆ لای ئەویش دەبریتنەوہ، ھەر وہا دەفەرموی: ﴿هَلْ
 أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا ﴿١﴾﴾ (الانسان)، بەپاستی ماوہیەکی زۆر لە
 پۆزگار بەسەر ئادەمیزادا ھات کە شتیکی وانەبوو ناو ببریت.

ئەمە ئەو بەلگەیە کە کابرای باوہردار بەنموونە ھینایەوہ بۆ ھاوێی بێباوہرەکی
 لەچەرۆکی خاوەنی دوو بەھەشتەکەدا، کە دەفەرموی: ﴿أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ
 مِن نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا ﴿٣٧﴾ لَيْكُنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ﴿٣٨﴾﴾ (الكهف)، ھاوہلە
 ئیماندارەکی لەکاتیکدا کە گفتوگۆی لەگەڵدا دەکرد پێی وت: ئایا باوہرەت نەماوہ بەو
 زاتەیی کە سەرھەتا تۆی لە خاک دروست کردووە؟! لەوہودوا نوقتەیک بوویت، پاشان
 کردیتی بە پیاو؟! بەلام من دەلێم کە: _الله_ (بەدیهینەری ھەموو بوونەوہ)، ھەر ئەو
 پەرورەدگارمە، ھیچ جۆرە ھاوہل و شەریکیک بۆ ئەو پەرورەدگارم بێرێار نادەم.

ئەمە نکۆلی کردنە لەلایەن ئەوہوہ ھەر وہا ترسناکی لادان و سەرپێچی ھاوێیکەیی
 دەخاتەپووە بەرامبەر بەو خودایەیی کە مەزھەبی لەقولپەر وہ بەدیهیناوە، ئیتر مەزھەبی چۆن
 دەتوانیشت سەرپێچی خودا بکات. لەکاتیکدا بەلگەکان لەسەر بوونی خودا دیار و ئاشکران
 و ھەموو تاکیک لەناخی خۆیەوہ ئەو پاستیە دەزانیت، ھیچ دروستکراویک نیە لەنیو
 دروستکراوہکاندا نەزانیت کە لەنەبوونەوہ ھاتۆتە بوون دروست بوونیشی لەخۆیەوہ
 نەبووہ واتە پەییوہندی بەخۆیەوہ نیە و بەھەمان شێوہ دروستبوونەکەشی نەدراوہتە پال

هیچ دروستکراویکی تر چونکه هه موویان له یهك پله و پایه و ئاستدان، كه واته زانستی دانه پالی دروستبوونی ده كه پشته وه بۆ ئه و خودایه ی كه هیچ خودایه کی تر نه جگه لو به ده پشته ری هه موو شته كان، بۆیه ئیمانداره كه پیتی ووت: ﴿لَيْكُنَّا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا﴾ (٢٨) (الكهف)، به ئام من ده ئیم كه: _ الله _ (به ده پشته ری هه موو بوونه وه)، هه ر ئه و په روه ردگارمه، هیچ جۆره هاوه ل و شه ريكك بۆ ئه و په روه ردگارم بریار ناده م. واته كه شی: من قسه كانی تۆ دووباره ناكه مه وه به لكو دان به تاك و ته نهایی په روه ردگاریتی خودادا ده نیم كه هیچ هاویه شیکی نه. ئه و به لگه ئاشكرایانه ی ده سته لات و سه ره خۆ بوونی خودا ده سه لمینن له زالبوونی به سه ر دروستكراوه كانیدا، ئه وه ی كه ئیبراهیم پتغه مبه ر (علیه السلام) به به لگه هیتایه وه له به رامبه ر نه مرود دا كاتیک كه نكۆلی له بوونی خودا كرد، ئیبراهیم پتغه مبه ر (علیه السلام) بۆی سه لماند دروستبوونی شته كان دوا ی نه بوونیان و مراندنیان و ژياندنیان به لگن له سه ر بوونی خودا، كاتیک نه مرود له وه لامدا به پروكهش بانگه شه ی ئه وه ی ده كرد كه ده توانی بژینی و به مرینی ابراهیم (علیه السلام) داوا ی لیكرد كه خۆر له خۆرئاوا وه هه لبینی وهك چۆن خودای بالاده ست ئه و كاره ی به لاوه ئاسانه، ئاله ویدا ده سته وسانی ئاشكرابوو، له هه مان كاتدا بۆی ده ركه وت كه ناتوانی له سه ر لوت به رزی و نكۆلی كردن به رده وام بیت. ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة)، ئایا نه تبیس توه و نه تپوانیوه ته ئه و كه سه ی ده مه قاله ی ده كرد له گه ل ئیبراهیمدا له باره ی په روه ردگاریه وه له به ر ئه وه ی خوا پاشایه تی پتبه خشی بوو، (له جیاتی باوه پهینان و سوپاسگوزاری كه چی ده مه ده میی ده كرد له گه ل ئیبراهیمدا)، (ئه م لووت به رزیه شی كاتیک بوو به هه واو فیزاوه پرسییویه تی

له ئیبراهیم که په‌روه‌ردگاری تۆ کټیبه؟ ئه‌ویش له وه‌لامدا وتی: په‌روه‌ردگاری من نه‌وزاته‌یه که ژیان ده‌به‌خشیت و مردنیشی به‌ده‌سته، (نه‌مروود له وه‌لامیدا) وتی: جا منیش ژیان ده‌به‌خشم و مردنیشم به‌ده‌سته، (ئینجا فه‌رمانیدا هه‌ندیک له نه‌یارانی بکوژن گوايه ئه‌وه ده‌یانمریت، هه‌ندیکیشی نه‌کوشت گوايه ئه‌وه ژيانی پټبه‌خشین!!)، ئه‌وسا ئیبراهیم وتی: به‌پاستی خوا خۆر له پۆژه‌لاته‌وه ده‌هیتیت جا (نه‌گه‌ر تۆ ده‌توانیت) له پۆژئاوه‌وه بیهینه، ئینجا ئه‌و بی باوه‌ره په‌نگی په‌ری و ده‌مکوت کراو وه‌لامی نه‌ما، بێگومان خوا هیدایه‌تی قه‌ومی زالم و سته‌مکار نادات.

یه‌کیکی تر له به‌لگه‌ پوون و ناشکراکان له‌سه‌ر بوونی خوداو سه‌ربه‌خۆی له‌به‌رامبه‌ر دروستکراوه‌کانیدا سه‌ربه‌خۆیی له‌به‌رامبه‌ر دروستکراوه‌کانیدا ئه‌و نیشانه‌و به‌لگه‌ گه‌ردونیانه‌ن که قورئانی پیرۆزه‌قلی مرقه‌کان په‌لکیش ده‌کات بۆ تێپرامان و بیرکردنه‌وه لییان له‌سه‌رتاسه‌ری گه‌ردوندا. ئه‌و نیشانه‌ی که ئاماژه به‌وه‌ده‌ده‌ن که خوای گه‌وره‌ده‌سته‌وسان نیه به‌رامبه‌ر هیچ کاروباریکی به‌نده‌کانی له‌رزق و رۆزی و بوپتوه‌بردن و مردن و زیندوکردنه‌وه و پاداشت و سزایان وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخْتِلَافِ أَلْوَانِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَخْبَاهُ بِالْأَرْضِ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيْحِ وَالسَّحَابِ

الْمُسْحَرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٦٤﴾﴾ (البقرة)، به‌پاستی له دروستکردنی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئالو گۆپی شه‌وو پۆژدا و له‌و که‌شتیانه‌دا که ده‌گه‌رپن به‌ده‌ریادا و به‌هۆیه‌وه سوود به‌خه‌لکی ده‌گه‌یه‌نن و له‌و ئاوه‌ی که خوا له ئاسمانه‌وه ده‌بیاریتیت و ئینجا به‌هۆیه‌وه زه‌وی پێ زیندوو ده‌کاته‌وه دوا‌ی وشک بوون و مردنی، هه‌روه‌ها جو‌ره‌ها زینده‌وه‌ر و گیانه‌به‌ر و مارو میرووی له‌سه‌ر پووکاری زه‌ویدا ب‌لاو کردۆته‌وه و گۆراندن و هاتووچۆ پێکردنی باو شه‌مال و راگیر کردنی هه‌وره‌کان له‌نیوان ئاسمان و زه‌ویدا،

نه مانه همو به لگه و نيشانه ي به هين بؤ نه وانه ي كه عه قل و بپرو هوشيان ده خنه كارو
بپر له ده سه لاتي بئ سنووري خوا ده كه نه وه .

نه گه ر مروف له ريگه ي عه قليه وه بپربكاته وه له وه مو نيشانه په خشكراوه له خودي
خويي و له گه ردوندا دوچارى سه رسوپمان و ده سته پاچه ي ديت له به رامبه ر نه و نيشانه
سه رسامكه رانه ي كه نامازهن له سه ر بووني به ديهينه ريكي به توانا وه كه ده فهرموي:

﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ ۚ اللَّهُ خَيْرٌ أَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (٨) ﴿أَمَّنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُنبِتُوا
شَجَرَهَا ۚ أَوَلَمْ مَعَ اللَّهُ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾ (٩) ﴿أَمَّنْ جَعَلَ الْأَرْضَ قَرَارًا وَجَعَلَ خِلَالَهَا أَنْهَارًا وَجَعَلَ لَهَا
رَوَاسِيَ وَجَعَلَ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِزًا ۚ أَوَلَمْ مَعَ اللَّهُ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (١٠) ﴿أَمَّنْ يُجِيبُ
الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ ۚ أَوَلَمْ مَعَ اللَّهُ قَلِيلًا مَّا
تَذَكَّرُونَ﴾ (١١) ﴿أَمَّنْ يَهْدِيكُمْ فِي ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَنْ يُرْسِلِ الرِّيحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ
رَحْمَتِهِ ۚ أَوَلَمْ مَعَ اللَّهُ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (١٢) ﴿أَمَّنْ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَمَنْ يَرْزُقُكُمْ
السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ ۚ أَوَلَمْ مَعَ اللَّهُ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (١٣) ﴿الْقَمَلُ﴾

(نه ي پتيغه مبه ر ﷺ نه ي نيماندار) بئى: سوپاس و ستايش بؤ خواى ميه ره بان، سلاو
له سه ر نه و به ندانه ش كه هه لى بزاردوه، ئايا نه و خوا ميه ره بانه چاكتره (كه بپه رستريت
و په يره وي به رنامه كه ي بكريت) يان نه وانه ي نه وان ده يكه نه شهريك و هاوه ل بؤى؟
(ئايا شهريك و هاوه ل چاكتره بپه رستريت) يان نه و زاته ي كه ئاسمانه كان و زه وي
دروست كردوه و له ئاسمانه وه بارانى باراندوه، جا باخ و بيستاني جوان و پازاوه مان
بئ به رهم هيناوه، ئيوه نه تانده توانى دره خته كانى بپوينن، چ جاى به رو بوومه كه ي،
ئايا په وايه، كه خوايه كى تر له گه ل خواى په روه رگاردا هه بيت؟! نه خير، له گه ل نه و
هه موو به لگانه دا زوربه ي نه و خه لكه له ريپازى راست لاده دهن و شويى چه وتى و
ناردوستى ده كه ون.

(ئایا تەنھا ئەو زاتە نیە) کە زەوی دامەزراندوو و لە ناویدا جۆگە و پووباری
 پەخساندوو، ھەروەھا زنجیرە چپای تیا دا چەسپاندوو، لە نێوان دوو دەریاکەشدا
 بەربەستی بەرپاکردوو (کە ئاوی شیرین و سوێر تێکەڵ نابن) ئایا پەواپە خواپەکی تر
 لە گەڵ خوا پەروەردگاردا ھەبێت؟! نەخێر وا نییە، لە گەڵ ئەو ھەموو بەلگانەدا زۆربەی
 ئەو خەلکە (ئەم پاستیانە) نازانن و تێناگەن.

ئایا کێیە جگە لە زاتی پەروەردگار کە بێت بە ھانا و ھاواری لێقەوماو و بێ دەرتان
 و بێ دالەو، کاتێک نزا دەکات و لێی دەپاریتەو، ئەوسا بەلاو ناخۆشیەکان لادەبات و
 دەتانکاتە نیشەجێ و جێنشین لە زەویدا، ئایا پەواپە لە گەڵ ئەو زاتەدا خواپە تر
 ھەبێت؟! کەمێک یاداوەری وەرگیرن و تێفکرن و بیربکەنەو.

ئایا کێ لە تاریکستانی سەر و شکانی و دەریا پێنمووێتێت دەکات تا ون نەبن؟! کێ
 بای شەمال (ھەلگری ھەلمی ئاو) دەنێرێت وەک مژدەیک پێش گەیشتنی بارانی
 پەحمەت؟ ئایا پەواپە لە گەڵ خوادا خواپە تر ھەبێت، بەرزێ و بلندێ و مەزنی بۆ خواپە
 گەورە لە بەرامبەر ئەو شتانەو کە نەفامان دەیکەنە ھاوێ و شەریک بۆ ئەو زاتە. ئایا
 کێ لە سەرتاوە دروستکراوان بەدی دەھێتێت، پاشان دوا تێکدانی سەرلەنوێ دروستی
 دەکاتەو، کێ لەو ئاسمانەو (بەھۆی تیشکی خۆر و باران و ھاوێ) لە زەویەو (بە
 ھۆی خاکەو) پزق و پۆزیتان پی دەبەخشێت؟ ئایا پەواپە لە گەڵ زاتی خوادا خواپە تر
 ھەبێت؟، پێیان بۆ: ئادەیی بەلگەتان چییە بپهێننە مەیدان ئەگەر ئێوە پاستکۆن.

دووھم: پێگای دووھم کە قورئان پستی پێ بەستوو بۆ سەلماندنی تاک و تەنھایی
 و پەروەردگاری خۆی روونکردنەو و ناشکراکردنی دەستەوسانی ئەو موشریکانەیە:

۱- قورئان چەند پێگایەکی عەقڵی گرتۆتەبەر کە عەقڵ گەواھی ئەو پاستیە
 بەرجەستەو بەرچاودەدات - لە بەرامبەر ئەو پێرەدا - کە ھەمووشیان دەستەوسانی ئەو
 خودایانە دەسەلمێنێ لە بەرامبەر خدای پاستەقینە پاشان پوچەلکردنەو پەرسەنی
 خۆدا دەستکردەکان لەو بەلگانەش:

ئەو بىت و پەيكەر و فريشته و خودايانەى تر كە موشرىكەكان ھاناي بۆ دەبەن
 لەبەرامبەر خوداي راستەقىنەدا ھىچ دەستەلاتىكيان نىيە لە ئاسمانەكان و زەويدا، ئەوانە
 گوڤيان لە پارانەوہ نىيە و تواناي وەلامدانەوہى داوايان نىيە، وەك خودا دەفەرموي:

﴿ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ
 وَمَا لَهُمْ فِيهِمَا مِنْ شِرْكٍَ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ۝ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ أَذْكَ لَهُ... ۝ ﴾
 (سبأ)، (ئەى پىغەمبەر! بە ھاوہلپەرستان بلى: با ھاناو ھاوار بىيەن بۆ ئەو شتانەى كە
 لەجياتى خوا (دەيانپەرستان)!! (ئەوانە) خواوہنى بچوكتەر لە ئەتۆمىك نىيە نە لە
 ئاسمانەكان، نە لە زەويدا، وەھىچ ھاوہشى و ھاوكارىەكيشيان نىيە تىاياندا، دەسەلاتى
 ھىچ پىشتىوانى و يارمەتىەكيشيان نىيە. ھىچ تكاو پارانەوہىەك سودى نىيە لاي (خوا)
 مەگەر خۆى مۆلەت بدات.

خودا پوونى كردۆتەوہ كە خودايەكى تاك و تەنھا و بىھاوتاو بىتيازە لەبەندەكانى و
 ھاوشىوہ و ھاوہشى نىيە، بەلكو سەربەخۆيە بۆ خۆى لەكارەكانيدا بەبى پكابەر
 بەرھەلستكار، بەلام خوداكانىتر خواوہنى ھىچ نىيە تەنانەت سەربەخش نىيە، وەك
 دەفەرموي: ﴿...وَالَّذِينَ نَادَعُوا مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ۝ ﴾ (فاطر)، (بەلام)
 ئەوانەى جگە لەو ھاناو ھاواری بۆ دەبەن ولىي دەپارینەوہ تەنانەت خواوہنى تويكە
 تەنكەكەى دەورى ناوكى خورمانىش نىيە.

ھاوچەشنەكانى خودا ھىچ دەستەلاتىكيان نىيە لەبەرامبەریدا و ھەموويان بەندەى
 ئەون، خوداي پاك و بىگەرد بەھۆى مەزن و دەسەلاتىوہ كەس جورئەتى شفاعەت
 كردنيان نىيە لەھىچ شتىكا تا ئەو پىگەنەدات بە شفاعەت كردن وەك دەفەرموي: ﴿مَنْ
 ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ... ۝ ﴾ (البقرة)، كى يە ئەوہى (دەتوانىت) تكا بكات لە
 لاي ئەو، بەبى مۆلەتى خۆى..

ههروه‌ها ده‌فهرموی: ﴿وَكَمْ مِنْ مَلَكٍ فِي السَّمَوَاتِ لَا تُعْنِي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَنْ يَأْذَنَ اللَّهُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَرْضَى﴾ (النجم)، زۆر فریشته‌ش له ئاسمانه‌کاندا هه‌ن که‌تکاو پارانه‌وه‌یان ناکام و بێ سووده، مه‌گه‌ر خوا مۆله‌ت بدات بۆ هه‌ر که‌سیک که‌شایسته‌یه و پازنی بێت که‌تا بکات، یان تکای بۆ بکریت، هه‌روه‌ها ده‌فهرموی: ﴿إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرِكِكُمْ وَلَا يُنَبِّئُكَ مِثْلُ خَبِيرٍ﴾ (فاطر)، خۆ ئه‌گه‌ر هاناو هاواریان بۆ به‌رن گۆنیاان لیتان نییه و نابیستن، ئه‌گه‌ر بشبیستن به‌ ده‌متانه‌وه‌ نایه، پۆژی قیامه‌تیش حاشا ده‌که‌ن لیتان و له‌وه‌ی که‌ به‌ (خواتان) زانیوون، بێگومان که‌س نییه وه‌ک (خوا) ئاگاوا زانا بێت و هه‌والی پاست و دروست بگه‌یه‌نیت.

ئه‌و خودایانه‌ی هانایان بۆ ده‌به‌ن جگه‌ له‌ خودا توانای جی به‌جی کردنی ئه‌و داواکاریانه‌یان نیه که‌ داوایان لی ده‌کریت وه‌ک ده‌فهرموی:

﴿أَبَشِّرْكَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ﴾ (١١٢) وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ (١١٣) وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا سَوَاءٌ عَلَيْكَ أَدَعَوْتُهُمْ أَمْ أَنْتَ صَمِيمٌ (١١٤) إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ (١١٥) أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آعُنٌ يَبْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ﴾ (الاعراف)

ئایا که‌سیک یان شتی‌ک ده‌که‌نه شه‌ریک و هاوبه‌ش که‌ ناتوانی‌ت هیچ شتی‌ک دروست بکات، له‌کاتی‌که‌دا خۆشیان دروستکاروون و (هیچیان به‌ده‌ست نیه)...ئه‌وانه ناتوان سه‌رکه‌وتن به‌وان بیه‌خشن و ناشتوانن یارمه‌تی خۆیان بدهن و به‌رگری له‌ خۆشیان بکه‌ن. ئه‌گه‌ر بانگی‌شیان بکه‌ن بۆ پێبازی هیدایه‌ت، ئه‌وه شویتان ناکه‌ون، چوونه‌کیشه‌ بۆتان ئایا بانگتان کردب، یان ئیوه‌ بێ ده‌نگ بن (ناتوانن بیانها‌ه‌ژینن ئه‌گه‌ر خوا ویستی

له سهر نه بښت). به پرستی ته وانه ی ئیوه هاواریان لیده کهن جگه له خواو لیان ده پاپنه وه،
چند به ندهیه کی وه ک ئیوه ن (هیچیان به ده ست نیه) ده هاواریان لی بکه ن، بابین
به دهمتانه وه، نه گهر ئیوه راست ده کهن (له و داوایه تاندا). ثایا ته و پرستراوانه قاچیان
هیه پتی برون به ریوه؟ یان ده ستیان هیه پای بوه شین و نازاری نه یاره کانی پی
بدن؟ یا خود چاویان هیه پتی ببین؟ یا خود گوینان هیه پتی بیستن؟ ته ی محمد
ﷺ پینان بلی: داوا له پرستراوه کانتان بکه ن و چیتان له ده ست دیت له پیلان گپران
بیکه ن و مؤله تم مه دن. هه روه ها ده فهرموی: ﴿قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ
كَشَفَ الْوَسْطَرِ عَنْكُمْ وَلَا تَحْيَا ۝۸۰ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ
وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُورًا ۝۸۱﴾ (الاسراء)، ته ی پیغه مبه رﷺ
به هاوه لگهران بلی: ناده ی هاناو هاوار بکه ن له و بت و شتانه ی که له جیاتی خوا
ده یانپه رستن (ثایا هیچیان له ده ست دیت؟ دلنیا بن که ته وانه) نه ده توان به لآو
ناخوشیه کتان له سهر لابه رن. نه ده توان بارودوخ بگوین.

نا ته وانه ی که ته وان هاناو هاواریان لی ده کهن، کامیان له خوا نزیکتره؟! له کاتیکدا
که ته وان خویان هاوار له خوا ده کهن و داوای نزیک بوونه وه له په روه ردگاریان ده خوان
و چاوه پوانی په حمه تی ده کهن، له سزاو توله شی ده ترسن، به پرستی سزای په روه ردگارت
مه ترسی لیکراوه. هه روه ها ده فهرموی: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِنْ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ۝۷۳ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ۝۷۴﴾ (النحل)، ته و
(خه لکه سه رگه ردانه) شتیک ده پرستن له جیاتی خوا، که هیچ جوړه پزق
و پوزیه کی ته وانی به ده ست نیه له ناسمانه کان و زه ویدا، ناشتوان هیچ به ده ست بن!!

که واپو ئیوه ئه‌ی خوا نه‌ناسان نمونه مه‌یینه‌وه بۆ خواو به‌راوردی هه‌له مه‌که‌ن
(ده‌یانوت پیاوانی پاشا خزمه‌تکاریان هه‌یه، پیاوانی پاشاش خزمه‌تکاری پاشان!!)،
چونکه خوا خۆی هه‌موو شتیك چاك ده‌زانیت، به‌لام ئیوه نه‌زان و نه‌فامن.

ئه‌و هاوچه‌شن و بت و په‌یکه‌رانه‌ی که ده‌په‌رستین جگه له‌خودا توانای پۆزیدان و
باران بارین و پواندن پوهه‌ک و وه‌لامدانه‌وه‌ی پارانه‌وه‌یان نیه ته‌نانه‌ت ناشیست، وه‌ک
ئه‌وه‌ی خودا خسته‌ی ناخی ئیبراهیم پیغه‌مبه‌ره‌وه که داوا له‌گه‌له‌که‌ی بکات وه‌ک
سه‌لماندن و پێی وتن: ﴿فَتَلَوْهُمۡ اِنْ كَانُوۡا یٰطِیۡقُوۡنَ﴾ (الانبیاء)، ئیبراهیم وتی:
ده‌ لییان بپرسن ئه‌گه‌ر قسه ده‌که‌ن و تی ده‌گه‌ن!! به‌باوکی وت: ﴿یٰۤاَبۡلَہٗمۡ تَعٰبُدُوۡا مَا لَا
یَسْمَعُ وَلَا یُبْصِرُ وَلَا یُغْنِیْ عَنۡکَ شَیۡئًا﴾ (مریم)، کاتیک به‌باوکی وت: باوکی به‌پۆزم! ئه‌وه
تۆ بۆچی شتیك ده‌په‌رستیت که نه‌گویی بیسته، نه‌کس به‌رچا و پوون و پۆشنه‌یر ده‌کات،
نه‌هیچ سودیکت پێ ده‌گه‌یه‌نیت..

۲- خودای گه‌وره هه‌والی به‌ نه‌زانینی موشریکه‌کان داوه‌له هه‌لبژاردنی خودایه‌کی تر
له‌به‌رامبه‌ر خودادا که توانای دروستکردنی باله‌ می‌شوله‌یه‌کیان نیه، ئه‌وان خۆیان
دروستکراون و توانای سودو زیانیان نیه ته‌نانه‌ت بۆ خودی خۆشیان ئیتر چۆن توانای
ئه‌وه‌یان هه‌یه بۆ شوین که‌وته‌کانیان، خودای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿وَاتَّخَذُوۡا مِنْ دُوۡنِہٖ
اِلٰہَہٗ لَا یَخْلُقُوۡنَ شَیۡئًا وَہُمۡ یُخْلَقُوۡنَ وَلَا یَمْلِکُوۡنَ لِاَنۡفُسِہِمۡ ضَرًا وَلَا نَفْعًا وَلَا یَمْلِکُوۡنَ مَوۡتًا وَلَا حَیۡوَةً
وَلَا نُشۡوَرًا﴾ (الفرقان)، که‌چی هاوه‌لگه‌ران له‌ جباتی ئه‌و زاته‌ شتانیکی تریان کردوه
به‌ خوی خۆیان که هیچ دروست ناکه‌ن و هیچیان پێ به‌دی ناهیتیت، به‌لکو خۆیان
دروست ده‌کری، (ته‌نانه‌ت) ناتوانن سودیک یان زه‌ره‌ریک به‌ خۆیان بگه‌یه‌نن، هه‌روه‌ها نه‌
مردنیان به‌ ده‌سته، نه‌ ژیان، نه‌ زیندووکردنه‌وه. ئه‌وه‌ی که‌خواه‌نی هیچ شتیك نه‌بیت بۆ
خۆی و که‌سانی تریش راست نیه که ناوی خودای لی بنری، بۆیه خودای گه‌وره ئاگاداری

داوه له سهر زه بوونی بته كان و لاوازی عه قلی شوین كه وتوانیشی، نه وه شی ناشكر اكر دوه كه هه موو نه وانه ی بت و په یكه ره كان ده په رستن كۆبینه وه بۆ نه وه ی میښوله یك دروست بكن توانیان نیه، بویه پیغه مبهری خوا^(۱۹) له فهرموده ی سه حیحا ده فهرموی: قال الله تعالى: ومن أظلم ممن ذهب يخلق كخلقي، فيخلقوا ذرة أو ليخلقوا حبة أو شعيرة^(۱۹)

واته: (خودا ده فهرموی: كی سته مكارتره له وه ی كه ده یه ویت وهك من به دیه پنان بكات، ده با ته توچكه، یان ده نكۆله یك، یان چله گیایهك دروست بكات).

بویه خودای گه وړه ده فهرموی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاَسْتَعْمُوا لَهُ﴾ إِنَّكَ الَّذِي تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ. وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبِ وَالْمَطْلُوبِ ﴿٧٣﴾ (الحج)، نه ی خه لكینه: نموونه یك هی تراوه ته وه چاك گوئی بۆ بگرن“ به پاستی نه وانه ی كه هاناو هاواریان لیده كهن له جیاتی خوا، هه رگیز ناتوانن تاكه میښیك دروست بكن، هه رچه نده بۆ نه و كار ه كۆبینه وه و (یارم ته ی به كتریش بدهن) و نه گهر میښه كه شتیكیان لی بفرینیت، ناتوانن لیی بسه ننه وه، داواكارو داوالیكراو هه ردووكیان لاواز و بی ده سه لائن .

سه رجه م نه م خودایانه ده سته وسانن له دروستكردنی میښوله یك. له وهش كاریكه رتر نه گهر میښوله شتیكیان لی داگیر بكات و بیان وه ی لیی بستینه وه هه رگیز ناتوان، له گه ل نه وه ی كه میښوله لاوازترین و بی هیزترین به دیه پناو ی خودایه . وهك ده فهرموی: (وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ) نه گهر میښه كه شتیكیان لی بفرینیت، ناتوانن لیی بسه ننه وه.

۳۹- أخرجه البخاری فی صحیحه، كتاب التوحید، باب قول الله تعالى (والله خلقكم وما تعبدون) الصافات ۹۶، (۲۰۱)، ۷۱۳.

۳- خودای گه وره پوونی کردوته وه که نه ویت و په یکه رانه مروځ خوی به دهستی خوی دروستی کردون نیتړ چوڼ شتیک ده په رستن که به دهستی خویان دروستیان کردوه؟! نه مه شتیکی سرسره پینه رهی! نه مه هه مان نه و به لگه په که نیبراهیم پتغه مبر (علیه السلام) نمازهی پیکردو به گه له کوی وت: ﴿قَالَ اتَّعْبُدُونَ مَا تَنْجِتُونَ﴾ (۱۵) وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿۱۶﴾ (الصافات)، نه ویش پیی وتن: باشه، نایا نه و په یکه رانه ی خوتان دایده تاشن، ده پیه رستن؟!

له کاتیکدا خوا به دیه پنه ری نیو ویش و نه م بتانه شه که دروستتان کردون (نه شیان توانی به رگری له خویان بکه ن. نه وانه به لگه ی ده مکتو که رو سه لمینه رن. له و به لگانه ی تریش:

﴿إِشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ﴾ (۱۱۲) وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَحْمَ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَصْرِفُونَ ﴿۱۱۳﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْتَعِزُّوكم سِوَاهُ عَلَيْكُمْ أَدْعُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴿۱۱۴﴾ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادُ أُنْثَالِكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۱۵﴾ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنْظَرُونَ ﴿۱۱۶﴾ إِنَّ وَلِئِيَّ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابُ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿۱۱۷﴾ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَصْرِفُونَ ﴿۱۱۸﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿۱۱۹﴾ (الاعراف)

نایا که سینک یان شتیک ده که نه شهریک و هاو به ش که ناتوانیت هیچ شتیک دروست بکات، له کاتیکدا خویشیان دروستکارون و (هیچیان به ده ست نیه)... نه وانه ناتوان سرکه وتن به وان بیه خشن و ناشتوانن یارمه تی خویان بدهن و به رگری له خویشیان بکه ن. نه گه ر بانگیشیان بکه ن بۆ پیبازی هیدایه ت، نه وه شویتان ناکه ون، چوونیه کیشه بوتان نایا بانگتان کردبن، یان نیوه بی دهنگ بن (ناتوانن بیانیه ژینن نه گه ر خوا ویستی

له سەر نه بێت). به پاستی ئهوانه ی ئیوه هاواریان لیده کهن جگه له خواو لێیان ده پاریشه وه، چه ند بهنده یه کی وه ک ئیوه ن (هیچیان به ده ست نیه) ده هاواریان لی بکه ن، بابین به ده متانه وه، نه گهر ئیوه پاست ده کهن (له و داوایه تاندا). ئایا ئه و په رستراوانه قاچیان هه یه پتی بپۆن به پتوه؟ یان ده ستیان هه یه پای بوه شین و ئازاری نه یاره کانی پی بده ن؟ یاخود چاویان هه یه پتی ببینن؟ یاخود گوێیان هه یه پتی ببیستن؟ ئه ی محمد پێیان بلێ: داوا له په رستراوه کانتان بکه ن و چیتان له ده ست دیت له پیلان گێران بیکه ن و مۆله تم مه دن... (ههروه ها بلێ): به پاستی پشت و په نای من ئه و خوایه یه که قورئانی دابه زاندوه و له کاتی کدا ئه و زاته سه ره رشتی چاکان و پاکان ده کات. ئهوانه ی که ئیوه جگه له خوا هاناو هاواریان بۆ ده به ن ناتوانن سه رکه وتوتان بکه ن، (ته نانه ت) ناتوانن یارمه تی خۆشیان بده ن. خو ئه گهر بانگیان بکه یت بۆ پێیازی هیدایه ت، ئه وه (بانگه وازت) نابیستن (چ جای ئه وه ی یارمه تیشته بده ن)، تو ده یان بینیت ئه وان سه یرت ده که ن، له کاتی کدا که نابین ئه و خودایه ی که پتویسته مۆف باوه ری پتی هه بیت و بیه رستیت خودای به دیه ئنه ره، ئیتر ئه و موشریکانه چۆن بیرده که نه وه که خودایه ک ده که ن به شه ریکی خودا که توانای دروستکردنی هیه شتیکی نیه. ته نانه ت خۆشی دروستکراوه، مۆف به ده ستی خۆیان دروستی ده که ن و ده یکه نه خودا؟! ئایا ئه وه مه نتیقه که عه قل و سروشستی پاست و دروست قه بولی بکات؟! پاشان سیاخی گفتوگۆکان واتای دیکه هه لده گرن حاالی ئه و بتانه ی که موشریکه کان ده یه رستن لیکدانه وه و روونی ده کاته وه، ئهوانه توانای به رگری کردنی خۆیان نیه کاتیک ده ستریزی ده کریته سه ریان چ جای به رگری کردن له که سانی تر، ئه وان گوێیان له هاواری که س نیه ، ئیتر بیدوینی و نه یدوینی نه نجامه که ی یه ک شته، پاشان قورئان بریار له سه ره وه ی ئه و خودا ده ستردانه ده دات ئهوانه (عِبَادُ امْثَالُکُمْ) واته ئهوانه هاوشیوه ی ئیوه بهنده ن.

204

(إبراهيم) (عليه السلام) داوا له گه له که ی ده کات که له ږنگه یه بته کانیانه وه پیلانیکې
 بۆ بگتین نه گهر توانای پیلانیان هه یه، داواشده کات که په له بکه ن له جی به جی کردنیداو
 با چاوه پئی نه که ن ، وه ک خودای گه وره ده فه رموی: ﴿وَحَاجُّهُمْ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحِبُّ جُبَّتِي فِي اللَّهِ
 وَقَدْ هَدَنِي وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا
 تَتَذَكَّرُونَ﴾ (الانعام)، (که چی قه ومه ناله باره که شی) که وتنه موجد له و
 ده مه ده می نژی (له وه لایمیاندا ئیبراهیم وتی): ئایا ئیوه ده رباره ی خوی (تا کو ته نها)
 له گه ل مندا ده مه ده می و موجد له ده که ن؟ له کاتیکدا نه و به پاستی هیدایه تی داوم و
 ږیازی پاستی نیشاندوم و ناشترسم له و شتانه ی که ئیوه ده یکه ن به شهریکی خوا
 (چونکه ناتوان زیانیکم پی بگه یه نن) مه گهر ویستی په روه ردگاری له سه ربیت و بیه ویت
 شتیکم به سه ردا به یتیت، په روه ردگارم به زانست و زانیاری هه موو شتیکی گرتوته وه، ئایا
 نه وه بیرناکه نه وه و یاداوه ری وهرناگرن؟

نهم به لکه هاوشیوه ی هه مان به لکه یه که هود پیغه مبر (عليه السلام) هیتایه وه بۆ
 گه لی (عاد) خودای گه وره له سه ر زمانی نه و ده فه رموی: ﴿إِنْ نَقُولُ إِلَّا أَعْرَضَكَ بَعْضُ
 إِلَهَيْنَا بِسُوءٍ قَالَ إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ﴾ (هود) ٥١
 ئیوه ده یکه ن نه بیت: وا دیاره هه ندی له خواکانمان
 به خراب ده ستیان لی وه شان دویت!! هود وتی: ده ی من به پاستی خوا ده که م به شایه ت
 و ئیوه ش به شایه ت بن که بیگومان من به ریم له وه ی ئیوه ده یکه نه شهریک و هاوه ل بۆ
 خوا... جگه له خوا خوتان به په رستراوه کانتانه وه فیل و پیلانم لی بکه ن هه ره مووتان،
 که واپوو وهرن هه مووتان کو بیبه وه و نه خشه بکیشن بۆ له ناو بردنم، پاشان مۆله تیشم
 مه ده ن! ...

هاوشیوهی نهویش که دهفه رموی: ﴿... قُلْ اَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوْنَ فَلَا تُنْظِرُوْنَ﴾ (۱۹۵)

(الاعراف)، نهی محمد! پئیان بلی: داوا له په رستراوه کانتان بکن و چیتان له دهست دیت له پیلان گپړان بیکن و مؤله تم مه دهن...

واته :- له ریگهی خودا کانتانه وه داوای پستیوانی بکن له دژی من و بؤ چاو تروکاندنیکیش دوا مه کون و هه موو هه وله کانتان بخنه کار ، بویه پاش نه وه دهفه رموی: ﴿اِنَّ وَلِيََّ اللّٰهُ الَّذِیْ نَزَلَ الْکِتٰبُ وَهُوَ یَتَوَلٰی الصّٰلِحِیْنَ﴾ (۱۹۶) (الاعراف)،

(هه روه ها بلی): به پاستی پشت و په نای من نه و خواجهیه که قورثانی دابه زانده و له کاتیکدا نه و زاته سه په رشتی چاکان و پاکان دهکات.

واته :- خوادام به سه که پستیوانم بئی و بؤ لای نه و ده گه پیمه وه، نه و چاودتیریکه رمه له دنیاو دواړوژداو له هه موو کاریکی باشدا.

۵- قورثان داوا له و موشریکانه دهکات که هه مان چه شنی خودا شتانیك ده په رستن له به رامبه ر خودادا باباسی بکه نکئی فره مان پئی کردوون و پینمونی کردوون بؤ نه م کاره؟! یاخود کی بانگی کردوون بؤ په رستن نه و خودانه؟! یاخود نه م کاره پینشیاری خویانه بؤ خویان؟! نایا به لگه و هوکاریک یان پووونکرده وه به کیان هه به له سر نه وه ی که ده یلین ، یان نه وه تا کتیبیکیان له به رده سته له و کتیبانه ی که بؤ پیغه مبه ران (علیهم السلام) دابه زیوه و فرمانیان پئی دهکات به په رستن نه و بت و په یکه ران؟! خودای گه وره له م باره یه وه دهفه رموی: ﴿قُلْ اَرَاَیْتُمْ مَا تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اُرُوْیْ مَاذَا خَلَقُوْا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْکٌ فِی السَّمٰوٰتِ اَمْ یُکْتَبُ مِنْ قَبْلِ هٰذَا اَوْ اَشْرَکُوْا مِنْ عَلَیْمٍ اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ﴾ (۱۹۷)

(الاحقاف)، نهی محمد ﷺ هه والم بده نی: نایا سه رنجتان داوه له و شتانه ی که له جیاتی خوا ده یان په رستن و، هاناو هاواریان بؤ دبه ن؟ باشه ناخر نه وانه چ شتیکیان له زه ویدا به دیه پناوه، با پیشانم بده ن! ... یاخود نه وانه له هه لاسورانی ناسمانه کاند اهیچ هاویه شی

وهاوکاریه کیان هیه؟! .. (نه گهر ده لّین: به لّی) ده که واته کتیبیکي ناسمانیم نیشان
 بدهن که پیش نه م قورئانه بۆتان هاتبیت، یان دیاردهیه کی زانستی له و پوهه وه
 بیسه لمینیت نه گهر نیوه راست ده که ن

ههروه ها ده فهرموئ: ﴿ اَمْ هُمْ سُرَّ سَمِعُونَ فِيهِ فَلَيَاتِ مَسْمِعُهُمْ بِسُلْطٰنٍ مُّیْنٍ ۝۲۸ ﴾
 (الطور)، یان نه وانه په یژه یان هیه و پیایدا سرده که ون، تا گوئ له نهینیه کانی ناسمان
 بگرن؟! ده با گوئگره کانیان به لگه یه کی ناشکرا په یدا بکه ن (نه وسا مله جه پری بکه ن).
 واته با نه و که سانه ی که گوئیان بۆ ده گیری به لگه یه کی ناشکرا بهینن بۆ
 راستکردنه وه ی هه لوو یسته کانیان، بیگومان هیچ ریگایه کیسیان نیه بۆ نه وه چونکه
 له سه ر هیجن و به لگه سیان به دهسته وه نیه بۆیه خودای گه وره له جیگایه کی تردا له سه ر
 زاری هاوه لانی نه شکوت که باس له شهریک بۆ خوا قه رار دانی گه له که یان کرد وتیان:
 ﴿ هٰذَا قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ ءَالِهَةً لَّوْلَا يَأْتُواکَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ بَیْنٌ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ
 افترى على الله کذباً ۝۱۵ ﴾ (الکھف)، نا نه وانه قه ومه که ی خۆمانن (له ریازی راست
 لایانداوه له جیاتی خواناسی) شتی تریان کردووه به خوای خۆیان، ده با به لگه یه کی
 ناشکراش بهینن له سه ریان، جا کی سته مکارتره له وه ی که درۆ بۆ خوا
 هه لده به ستیت؟!

واته بۆ پشت راستکردنه وه ی نه وه ی که ده یلّین ناکری به لگه یه کی راست و ناشکرا
 بخه نه پوو؟! به لام نه وان درۆزن و سته مکارن له وه که ده یلّین.

بەگورتى:

- ئايا دەكرى ئەم بونەوەرە مەزنى بەبى بەدېئىنەرىك بەدېئىنرايىت ئەى مرۆڤ لەم

بونەوەرەدا بەدېئىنراون يان بەدېئىنەرن؟!

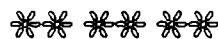
- ئەگەر دروست بوونى بونەوەر بەبى بەدېئىنەرىك مستحيل بى، ئىتر چۆن وا

بىردەكەنەو كەلەلايەن چەن خودايەكەو بەدى ھىنراو؟! وپراى ئەوەى ئەو خودايانە

بۆ خۆيان دەستكردى مرۆڤن.

- بت و پەيكەرەكان دەسلەتايان بۆ بەرگرى كردن لە خوشيان نى ، ئىتر چۆن دەبنە

تكاكار لای خودا بۆ ئەو كەسانەى كە دەيان پەرستى؟!



گومانی شه شه م

بانگه شه کردن بۆ نه وهی که خودا (جل جلاله) مه سیحی کوری مه ریه مه (۲۱)

ناوهرۆکی گومانه که:

گاوه ده کان به هاو نرخیکی زۆر بۆ عیسای کوری مه ریه مه (علیها السلام) داده نین که نه و به ندهیه که له به نده کانی خودا و دروستکراویکه له دروستکراوه کانی بانگه شهی نه وه ده کهن که نه و خۆی خودایه ، به رزی و گه و دهیی بۆ خودا له وهی که ده یلّین ، پیده چیت نه و هۆکاره ی نه و ده هم و خه یاله ی لای نه وان دروست کردبیت نه و موعیزانه یه که خودا له سه ر دهستی نه و جی به جیی کردوون: له زیندوکردنه وهی مردوو، چاککردنه وهی که پروگول.

به هه مان شیوه موعیزه ی له دایک بوونیش له دایک به بی باوک.

خودا (جل جلاله) ده فه رموی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ عَرِيزٌ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِئُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَالَهُمْ اللَّهُ أَنْ يَأْتِيَهُمْ قَوْمٌ بِآيَاتٍ فَكَفُّوا عَنْهُمْ﴾ (التوبة).

جوله که وتیان: عوزه ی کوری خوایه، گاوه ده کانیش وتیان: مه سیح کوری خوایه !! نا نه و بوختانه (نا به جیانه) قسه ی نه وانه و به ده مه ده یلّین و لێ تیناگه ن (بیریک ناکه نه وه، تیا فکرن) نه و گوفتاره یان لاسایی کردنه وهی نه وانه یه که پێشتر بی باوه پ بوون (له وه دا که ده یانوت فریشته کان کچی خوان)، ده ک به کوشت چن و خوا له ناویان به ریت، ناخر نه م بوختانه نا ره وایانه چۆن هه لده به ستن.

۲۱- الأيتان اللتان وردت فيهما الشبهة: (المائدة ۱۷ - ۷۳). الآيات التي ورد فيها الرد على الشبهة (المائدة ۱۷) مريم (۳۰)، ال عمران (۵۹ - ۶۴). (أكذوبة ألوهية عيسى) طالع: الشبهة السابقة والثمانين من الجزء العاشر (الأنبياء والرسل ۳). وفي (إبطال القرآن الكريم لاعتقاد النصارى ألوهية عيسى ومريم) طالع: الشبهة الحادية والستين، من هذا الجزء. وفي (تهاافت الاستدلال بخلق عيسى للطير على ألوهية) طالع: الشبهة الثامنة والثمانين، من الجزء العاشر (الأنبياء والرسل ۳).

رینگاکانی پوچه ئکردنه‌وه‌ی گومانه‌که:

- ۱- ئەم بانگه‌شه گه‌وره‌ترین به‌لگه‌یه له‌سه‌ر گومرای و نه‌فامی گا‌وره‌کان.
- ۲- بریاردانی مه‌سیح (علیه السلام) له‌سه‌ر به‌ندایه‌تی خۆی بۆ خودا(جل جلاله) له‌سه‌ر لانکه‌که‌ی و له‌پۆژی دوایدا، گه‌واهیدهرن له‌سه‌ر ئەو بوه‌تانه‌یان.
- ۳- مه‌سیح (علیه السلام) په‌یامبه‌ری خودایه‌و خواردن ده‌خوات هاوشیوه‌ی دروستکراوه‌کانی تره‌ ئیتر چۆن ده‌بیته‌ خودا؟!
- ۴- هیچ که‌س توانای پێگری کردنی نیه له‌ خودا ئە‌گه‌ر بیه‌وێت مه‌سیح و دایکی و ئە‌وانه‌شی له‌سه‌ر زه‌ویدان له‌ناویان ببات.
- ۵- ئە‌و شته‌ سه‌یروسه‌مه‌رانه‌ی له‌سه‌ر ده‌ستی عیسا(علیه السلام) پوویانداوه به‌ فرمان و چاودێری خودا بووه‌ بۆ به‌راست گێڕانی پێغه‌مبه‌رایه‌تی ئە‌و ، ئە‌و شتانه‌ ده‌ستکردی عیسا (علیه السلام) نه‌بوون ئە‌وه‌س له‌سه‌ر زاری خۆی که‌له‌ قورئاندا هاتوه‌.
- ۶- هاوشیوه‌ی عیسا (علیه السلام) له‌ موعجیزه‌ی دروستکردنیدا هاوشیوه‌ی ئاده‌م پێغه‌مبه‌ره (علیه السلام) له‌ کاتی‌که‌دا که‌س باسی خوایه‌تی ئاده‌م (علیه السلام) ناکات.

درێژه‌ی باب‌ه‌ته‌که‌:

یه‌که‌م: ئە‌م بانگه‌شه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر گومرای گا‌وره‌کان.

ئە‌م بانگه‌شه یه‌کی‌که‌ له‌ ئابرووبه‌ره‌کانی خاوه‌ن په‌یامه ئاسمانیه‌کان له‌ گا‌وره‌کان کۆمه‌لێک له‌وانه‌ که‌ (یه‌عقوبیه‌کانن)^(۳۳) ده‌لێن : مه‌ریه‌م خودایه‌کی به‌دوینا هیناوه‌.

۳۲- اليعقوبية: فرقة من النصارى، وهم أتباع يعقوب البرادعي الذي عاش في الشام في القرن السادس الميلادي، ويقولون باتحاد اللاهوت والناسوت ويعرفون بـ (أصحاب الطبيعة الواحدة).

(مولکانیه کانیش)^(۲۲) ده لَین : خودا له عیسادا تواو ده وه و بوونه ته زاتیک ، خوداش (جل جلاله) له سهر زاری عیسا (علیه السلام) وه لأمیان ده داته وه و ده فه رموی: ﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبْنَىٰ إِسْرَءِيلَ أَعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ﴾ (المائدة)، سویند به خوا به راستی، نه وانه بی باوه پ بوون که وتیان: خوا هر مه سیحی کوپی مریه مه (به مرجیک) مه سیح وتوویه تی: نهی نه وهی ئیسرائیل، نه و خوابه بپرستن که پروه ردگاری من و پروه ردگاری ئیوه شه و دلتیان نه وهی شریک و هاو بهش بۆ خوا بریار بدات، نه وه بیگومان خوا به ههشتی له سهر حه رامکردوه و شوین و جیگا و سهره نجامی ناگره، نه وسا نه وسته مکارانه هیچ جوړه پشتیوانیکیان نی به (کهس ناتوانیت فریایان بکه ویت).

نه وه تا عیسا (علیه السلام) خوی وه لأمیان ده داته وه به م وتانه ، ئیتر چۆن بانگه شهی خودایه تی ده دهنه پال که سیک که خوی دان وه دا ده نیت که بهنده ی خودایه هاو شیوهی نه وان؟! نه وه به لگه یه کی سه لمینه ره له سهر خراپی قسه ی گاوه کان ، چونکه نه و (علیه السلام) جیاوازی نه کردوه له نیتوان خوی له به رامبه ره کهسانی تردا و نه ویش بهنده یه که له بهنده کانی خودا (جل جلاله).

بۆیه یه که م وشه که درکاندی و له سهر زاری (علیه السلام) هاته ده ری کاتیک که له لانه که یدا بوو: ﴿قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَنِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۖ﴾ (مریم)، (ئینجا مندالی ساوا هاته گفت و به دهنه ناسکه که ی) وتی: به راستی من بهنده ی خوا، کتیبی ئینجیلی پی به خشیووم و کردوومی به پیغه مبه ری خوی، نه یگوت من خودام، یان کووری خودام، به لکو به ندایه تی خوی بۆ خودا چه سپاندو پیغه مبه رایه تیش بۆ خوی.

۲۲- الملکانیه: فرقة أخرى من النصارى =، وهم أتباع ملك الروم، وهم يقولون ان الله اسم ثلاثة معان، وإن المسيح له طبيعتان: طبيعة بشرية وطبيعة إلهية (ناسوت ولاموت).

دووم: برپاردانی مه‌سیح (علیه السلام) له‌سه‌ر به‌ندایه‌تی خۆی بۆ خودا (جل جلاله) :

خودا (جل جلاله) له‌پوڤی دوایدا پرسیار له‌مه‌سیح ده‌کات له‌به‌رده‌م هه‌موو دروستکراوه‌کانیدا به‌ئاماده‌بوونی ئه‌وانه‌ی عیساو دایکیان به‌دوو خودا داناوه‌جگه‌ له‌خودای پاسته‌قینه و پیتی ده‌لێت له‌کاتی‌که‌دا خۆی زاناو ئاگاداره به‌وه‌لامه‌که‌ی:

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُخِي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَتْ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِيْ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِيْ بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِيْ وَلَا أَعْلَمُ مَا فِيْ نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عَلٰمُ الْغُيُوبِ ﴿١٧١﴾ مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِيْ بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا إِلَهًا رَبِّيْ وَرَبَّكُمْ وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِيْ كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٧٢﴾ (المائدة)

کاتی‌که‌ش خوا (هه‌ر له‌قیامه‌تا) فه‌رمووی: ئه‌ی عیسا‌ی کوپی مه‌ریه‌م، ئایا ئه‌وه‌تۆ به‌خه‌لکیت وتوه: منیش و دایکیشم به‌دوو خوا دابنن له‌خوار خوای په‌روه‌ردگاره‌وه؟ عیسا له‌وه‌لامدا وتی: پاک‌ی و بی‌گه‌ردی و بێ‌هاوه‌لی شایسته‌ی تۆیه، بۆم نیه‌ من شتی‌که‌ بلێم بۆ خۆم که‌ مافی من نه‌بی‌ت؟! (چۆن که‌ به‌خۆم ده‌ده‌م شتی‌ که‌ بی‌ت به‌زارمدا؟!)

خۆ ئه‌گه‌ر شتی‌ وام و تبی‌ت ئه‌وه‌ به‌پاستی تۆ ده‌یزانیت و لی‌ت شاراوه‌ نیه‌، چونکه‌ تۆ ده‌زانیت به‌هه‌رچی له‌ دل و ده‌رووندا هه‌یه‌، به‌لام من نازانم به‌وه‌ی که‌ له‌ ده‌ریای علم و زانستی بێ‌ پایانی تۆدا هه‌یه‌، چونکه‌ به‌پاستی هه‌ر تۆ زانا و شاره‌زای نه‌ینی و په‌نهانی.

(بی‌گومان تۆ چاک ده‌زانیت): من هه‌یج شتی‌که‌م پێ‌ نه‌وتوون جگه‌ له‌وه‌ی که‌ تۆ فه‌رمانت پێ‌داوم، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌: ته‌نها خوا بپه‌رستن که‌ په‌روه‌ردگاری من و په‌روه‌ردگاری ئێوه‌شه‌ و من شایه‌ت بووم به‌سه‌ریان‌ه‌وه‌ هه‌تا له‌ناویاندا بووم، ئینجا کاتی‌که‌ منت مران و گیانت کیشام، ئیتر ئه‌وه‌ هه‌ر خۆت چاودێر و ئاگادار بوویت لی‌یان و هه‌ر تۆش شایه‌تیت به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌وه‌.

له (التحریر و التنویر) دا هاتووه دهلی: ﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَإِئْتِي إِلَّهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ...﴾ (المائدة) و ته به که له رۆژی دوایدا ده یلئیت، نه مهش بنه مای تیکشکاندنی گاواره کانه دواى نه وهی له تیکشکاندنی جوله که کان ته واو بوو، تیکشکاندنی گاواره کان له م ئایه تانه دا جیگه ی مه به سته له م ئایه تانه دا که ده فه رموی: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ﴾ (المائدة)، رۆژێک دیت، خوا هه موو پیغه مبه ران کۆده کاته وه، ئیجا پییان ده فه رمویت: چۆن وه لامتان درایه وه و خه لکی هه لویستیان چۆن بوو به رامبه رتان؟ تا چ پاده یه ک هاتن به ده مته تانه وه؟ (له سامناکی نه و پۆژه و به هۆی دلتیاییان له زانیاری بی سنووری خوا یی) وتیان: ئیتمه نازانین و هیچ شاره زاییه کمان نیه، به راستی خوا یه تو هه ر خۆت ناگات له هه موو نه ینی و شاراو ه کانه و به هه موو په نهانیك ده زانیت.

پرسیارکردن لیره دا وه ک هه مان پرسیارکردنه له پیغه مبه ران (مَاذَا أُجِبْتُمْ) خودا بو خۆی ده زانیت که عیسا (علیه السلام) نه وه ی نه گوتوه، به لام ده یه ویت درۆی بیباوه پانی گاور ئاسکرا بکات. واتاکه سی نه وه یه نه و خۆی خاوه نی نه و قسه نه بوا یه، ئیتر هیچ بیانویک نیه بو نه وی ده یلئین، چونکه نه وان و نیشانی ده دن که شوین قسه و رینماییه کانی عیسا ده که ون، نه و گه ر نه و قسه ی بکرایه ده یووت: من و دایکم بکه نه خودا، بۆیه ده سته واژه که به م دوو زاراوه هاتووه له ئایه ته که داو مه به ستیش به خه لک شوینکه و توانی ئاینه که یه تی. وه لامی عیسا (علیه السلام) که ده لی: (سُبْحَانَكَ) پاک و بیگه ردی بو خودا له ناوه پۆکی نه و قسانه دا نه سه لمین، ده ستپیشخه ری کردنی له پاک پاگرتنی خودا زۆر گرنگتره له ته به پا کردنی خۆی، چونکه نه گه ر خودا به پاک پاده گری له وکاره، گومانی تیدانییه که هه رگیز فه رمان به وکاره ناکات که بریتیه له پیشه کییه ک بو پاکانه پاشان ته به پای خۆی ده کات فه رموی: ﴿مَا يَكُونُ لِحَ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ﴾ (١٣١)

پرستەى : (مَا يَكُونُ لِي) دەستپیکەرەوێهێ چونکە وەلامی پرسیارە وە پرستەى : (سُبْحَانَكَ)
 ئامادەکارییە، وە کە دەلى : (مَا يَكُونُ لِي) موبالەغەى لە تەبەپاکردنى خۆى لەو، واتە :
 شتێک کە مافى من نییە من قسەم نە لەسەرى، پیتی (لام) لە ئایەتەکە کە دەفەرموى :
 (مَا يَكُونُ لِي) بۆ لیکۆلینەوێهێ، واتە مافى ئەوێ نییە کە بیلێم، ئەم بەهێزتر و کاریگەرترە
 لەوێ کە بفەرموى : نەم وتوووە چونکە ئەو پەتەى کردۆتەوێ کە مافى ئەو قسەىەى
 هەبێت.

پیتی (بى) لە ئایەتەکەدا (يَحْيَى) زیادەى لە خەبرى (لَيْسَ) بۆ دلتیایى نكولى لى کردن
 کە (لَيْسَ) ئاماژەى لەسەر کردووە. ئەوێ لەو فەرمودە وەر دەگیرى لە زانستى کە لامدا
 ئەو بە دلتیایى ئەو کارە مافى ئەو نیە چونکە نكولى دەکات کە پێگەى پى بدرى و تەبە
 بلیت کە مافى ئەو نییە و دەزانى کە ئەو مافى ئەوێ نیە و هەر لەبەر ئەوەشە کە ئەوێ
 نەگوتوو، ئەمە دلتیا کردنیە کە لەو پەرى ئاستى پەوانبێژى و دلتیا کردندا.

پاشان لە تەبەپاکردنى خۆیدا (عليه السلام) بلندتر دەبێتەوێ دەفەرموى : ﴿إِنْ كُنْتُ
 قُلْتُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ﴾ پرستە کە دەستپیکەرەوێهێ چونکە بەلگە و نیشانەى لەسەر
 ناوێ پۆکی پرستە کە پێشوو، وەک پونکردنەوێهێ بۆیە درێژەى پێداوێ بەلگەى
 هێناوێتەوێ لەسەر نكولى کردنى لەو کە و تبتیتی و خودا ئاگادارە کە ئەو نەگوتوو ،
 ئەوێش ئەو دەهێنیتە دى کە نەگوتوو بۆیە بابەتە کە گێڕاوەتەوێ بۆ عیلمى خودا.
 ئەمە وەک و تەى عەرەبەکانە کە دەلێن : خودا دەزانى کە نەگوتوو لەبەر ئەو
 فەرموى : (تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي) پرستەى (تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي) پونکردنەوێهێ بۆ پرستەى
 مەرج (شرط) : (إِنْ كُنْتُ قُلْتُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ) بۆیە درێژەى پێدەدات ... و تاکەش لێرەدا
 ئەوێ دەزانى بێرێوچونم چۆن ، واتە : دەزانى چى دەزانم چونکە معلومه کە نەفس
 جیگە و شوینی زانستەکانە.

وهه فرموده‌ی : (وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ) په‌څه‌گرتنیکه سهرچاوه‌ی گرتوه له (تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي) به مه‌به‌ستی کوکړدنه‌وه‌ی هردوکاره‌که له یه‌ک کاتدا و له هه‌موو حاله‌تیکدا، نه‌و‌ه‌ش موباله‌غه‌کړدنه له پاک راگرتندا و کاریگه‌ری نیه له‌سهر ته‌به‌ر‌ابوون و پزگار‌بوون ، بویه نه‌و (واو)ه (واو)یکې په‌څه‌گرانه‌یه ، وه فرموده‌ی (إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ). عیله‌ته بۆ فرموده‌ی : (تَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِي) بویه (إِنْ)ه‌ی هیناوه چونکه به‌که‌لکه بۆ پاساودان، به‌دلنیای چوار نامرازی دلنیاکه‌ی تیدا کوکړدوته‌وه له‌گه‌ل ریگای ده‌ست به‌سهر‌اگرتن : وه پاناوی جیاکړدنه‌وه که‌لکی بۆ ده‌ست به‌سهر‌داگرتنه. وه (إِنْ) وه شیوه‌ی ده‌ست به‌سهر‌داگرتن، و کوکړدنه‌وه‌ی نادیاره‌کان، ونیشانه‌ی سهر‌سور‌مالج پاش نه‌وه‌ی عیسا (علیه السلام) ته‌به‌پای کرد له‌وه‌ی که فرماني کردبې به نومه‌ته‌که‌ی به‌و‌شته که خستیا نه‌ پالې و بویان دروستکرد، پونیکرده‌وه که به پیچه‌وانه‌ی نه‌وه که فرماني پیکردون به‌و شیوازه‌ی که خودا فرماني پیکردوه فرموی (مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ) فرموده‌ی : (إِنَّمَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ) به‌ر‌زبونه‌وه‌یه له وه‌لام.

به پله‌ی ده‌ست پیکردنه‌وه‌ی وه‌لامی به‌که‌م، نه‌و (مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ) وه‌لامه‌که‌ی لی‌رده‌دا ناشکرا ده‌کات، چونکه پرسیار له وته‌یه‌ک ، واته سنورم تینه‌په‌پاندوه له‌وه‌ی که فرمانت پی‌کردوم به‌گه‌یاندنی.

و (نَ) پونکړدنه‌وه‌یه بۆ (أَمَرْتَنِي) چونکه فرمانکردن واته‌ی وته‌ی تیدایه جگه له پیته‌کانی، وه رسته‌ی (اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ) لیکدانه‌وه‌یه بۆ (أَمَرْتَنِي) . به‌لام وشه‌ی (أَمَرْتَنِي) هه‌ل‌ب‌ز‌د‌ر‌اوه به‌سهر وشه‌ی (قلت لی) له‌به‌ر نواندنی پ‌ز‌و‌گه‌وره‌یی زیاتری تیدایه .

پاشان ته‌به‌پای کرد له‌وانه‌ی شوینی که‌وتوون و فرموی : (وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ) واته : بینه‌رو چاودیر‌بووم به‌سهر‌یانه‌وه له‌وه‌ی قسه‌یه‌کی ناوا نا‌قو‌لا بکه‌ن به‌و

مانایه ی : که تو منت مراند وه فا به ربه ستیک بوو له نیتوانماندا و من بۆم نه بوو پئنگری له گومرا بونیان بکه م له بهرته وه فهرموی : (كُنْتَ أَنْتَ الرَّقِيبَ عَلَيْهِمْ) لیره دا پاناوی جیا کردنه وه ی هیناوه که به لگه یه له سه ر کورتکردنه وه، واته : تو چاودیربووی نه ک من . چونکه له نیتوان من و دنیا دا په یوه ندی نه ما .

به و واتایه ی : تو خۆت ئاگاداری به حالیان و هه رکاتی بیته وی که سیتکیان بۆ ده نیری بۆ پیتنمای کردنیان . بیگومان (محمد) ی بۆ ناردن و پیتنمای کردن به هه موو شیوازه کانی پیتنمای کردن و نه و په ری پنگاکانی گه یاندنی گرت به رو له دوا پۆژدا ده زانیری حالیان چی به سه ردی .

سینه م: عیسا (علیه السلام) به نده یه کی دروستکراوو خۆراکی خواردوو:

قورئانی پیروژ دوباتیکردۆته وه که عیسا (علیه السلام) په یامبه ره و پیش ئه ویش په یامبه رانی تر هه بوون، ئه و به نده یه کی دروستکراوه له به نده کانی خودا، هه روه ها دایکی راستگو بووه خواردنیان خواردوو و پتویستیان پیتی بووه، وه ک ده فهرموی: ﴿مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَاكُلَانِ الطَّعَامَ أَنْظَرْ كَيْفَ نَبِّئْتُ لَهُمُ الْآيَاتِ ثُمَّ أَنْظَرْتُ أَنْ يُوَفَّكَوْتَ﴾ (المائدة) مه سیحی کوپی مه ربه م هیه شتیک نی به (نه خوابه و نه کوپی خوابه) جگه پیغه مبه ریکی خوا نه بیت، به راستی پیش ئه و چه نده ها پیغه مبه ری تریش پابوردوون، دایکیشی ئافره تیکی زۆر راست و راستگویه، هه ردوکیان خواردنیان ده خوارد (وه کو هه موو ئینسانێک) سه یر بکه و سه رنج بده (ئه ی محمد ﷺ)، ئه ی ئیماندار) چون هه موو فه رمان و به لگه یه کیان بۆ پوون ده که یه وه، له وه ودوا ته ماشاکا چون پوویان له حه ق وه رده چه رخیتریت و له راستی لاده درین.

نایا که سیک حالی بهو شیوازه بیت نه گونجی بکریته خودا؟ نه کری که سیک بکریته خودا که پیویستی به خواردن بیت بق نه وهی جهستی به هیژ بکات؟! خودای راسته قینه دهوله مه نده به رامبر هه موو شته کان ، پیویستی به هیچ نیه و هاوتاو هاوشیوهی نیه شاعیره که ش چه ند جوان نه لی:

أَعْبَادَ الْمَسِيحِ لَنَا سُؤَالٌ نُرِيدُ جَوَابَهُ مِمَّنْ وَعَاَهُ
 إِذَا مَاتَ إِلَهِهُ بِصُنْعِ قَوْمِ أَمَاتُوهُ فَمَا هَذَا إِلَهِهُ؟
 وَمَلِ أَرْضَاهُ مَا نَالُوهُ مِنْهُ؟ فَبُشِّرَاهُمْ إِذَا نَالُوا رِضَاهُ
 وَإِنْ سَخِطَ السَّادِي فَعَلُوهُ فِيهِ فَقُوتُهُمْ إِذَا أَوْفَتْ قُورَاهُ
 وَمَلِ بَقِيَ الْوُجُودُ بِلَا إِلَهِ سَمِيعٍ يَسْتَجِيبُ لِمَنْ دَعَاَهُ؟
 وَمَلِ خَلَّتِ الطَّبَاقُ السَّبْعُ لَمَّا ثَوَى تَحْتَ التُّرَابِ، وَقَدْ عَلَاهُ
 وَمَلِ خَلَّتِ الْعَوَالِمُ مِنْ إِلَهِ يُدَبِّرُهَا، وَقَدْ سُمِرَتْ يَدَاهُ؟
 وَكَيْفَ تَخَلَّتِ الْأَمْثَالُ عَنْهُ بِنَصْرِهِمْ، وَقَدْ سَمِعُوا بُكَاءَهُ؟
 وَكَيْفَ أَطَاعَتْ الْخَشَبَاتُ حَمَلِ الْإِلَهِ الْحَقِّ مَشْدُودَا قَفَاهُ؟
 وَكَيْفَ دَنَا الْحَدِيدُ إِلَيْهِ حَتَّى يُخَالِطَهُ، وَيَلْحَقَهُ أَذَاهُ؟
 وَكَيْفَ تَمَكَّنَتْ أَيْدِي عِدَاَهُ وَطَالَتْ حَيْثُ قَدْ صَفَعُوا قَفَاهُ؟
 وَمَلِ عَادَ الْمَسِيحُ إِلَى حَيَاةٍ أَمْ الْمُحْيَى لَهُ رَبٌّ سِوَاهُ؟
 وَيَا عَجَباً لِقَبْرِ ضَمَّ رَبّاً وَأَعْجَبُ مِنْهُ بَطْنٌ قَدْ حَوَاهُ
 أَقَامَ هُنَاكَ تِسْعاً مِنْ شُهُورٍ لَدَى الظُّلُمَاتِ مِنْ حَيْضِ غِذَاهُ
 وَشَقَّ الْفَرْجَ مَوْلُوداً صَغِيراً ضَعِيفاً، فَاتِحاً لِللَّذَى فَاهُ
 وَيَأْكُلُ، ثُمَّ يَشْرَبُ، ثُمَّ يَأْتِي بِإِلَازِمِ ذَاكَ، هَلْ هَذَا إِلَهِهُ؟
 تَعَالَى اللَّهُ عَنِ إِفْكِ النَّصَارَى سَيُسْأَلُ كُلُّهُمْ عَمَّا افْتَرَاهُ

چوارهم: چاره‌نوسی مه‌سیح (علیه السلام) و دایکی به‌دهست خودایه تهنه‌ها نه‌و چونی بویت بریار دمدا ت.

نه‌گه‌ر خودا (جل جلاله) ویستی له‌سهریی مه‌سیحی کوری مه‌ریه‌م و دایکی له‌ناویات و نه‌وه‌شی له‌ناو زه‌ویدایه ، هیچ که‌س بۆی نیه ده‌ست تیوه‌ردان بکات له ویستی خودادا (جل جلاله)، نه‌گه‌ر که‌س توانای پیگری کردنی نه‌بوو له‌و (جل جلاله) له‌و شتانه ، که‌واته هیچ خودایه‌ک نیه جگه له الله وه هیچ په‌روه‌ردگاریک نیه جگه له‌و ، وه هیچ په‌رستراویکی پاسته‌قینه نیه جگه له‌و، نه‌گه‌ر مه‌سیح خودا بوايه وه‌ک نه‌وه‌ی که‌ گاوه‌ره‌کان ده‌لین نه‌بوايه توانای نه‌و کارانه‌ی هه‌بوايه ، وه توانای لابردنی که‌مترین زیانی هه‌بوايه له‌سهر خۆی ، وه نه‌یتوانیوه زیان له خۆی و دایکی دوور بخاته‌وه ، خودای گه‌وره ده‌فه‌رموی:

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ ۚ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ، وَفِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١٧﴾ (المائدة)،

سویند بی‌ت بی‌گومان نه‌وانه بی باوه‌ر بوون که وتیان: به‌پاستی خوا، هه‌ر مه‌سیحی کوپی مه‌ریه‌مه ، (نه‌ی محمد ﷺ) پێیان بلی: نه‌گه‌ر خوا بیه‌ویت مه‌سیحی کوپی مه‌ریه‌م و دایکی و هه‌رچی له‌سهر زه‌ویدا هه‌یه له‌ناوی به‌ری‌ت، نه‌وه‌ کۆی به له به‌رامبه‌ر خواوه ده‌سه‌لانی شتیکی هه‌یه؟ (که‌واته نه‌ویش و دایکیشی و نه‌و خه‌لکه‌ش به‌دیهن‌ترای خوان و له ده‌سه‌لانی ده‌ره‌ناچن، ئیتر به‌چ به‌لگه‌یه‌ک قسه‌ی وانه‌جی ده‌که‌ن؟!، به‌مه‌رجیک) خوا زاتیکه هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌وی و نیوانیاندا هه‌یه هه‌ر نه‌و خاوه‌نیانه، هه‌رچی بیه‌ویت دروستی ده‌کات (شتیکی ئاساییه نه‌و زاته مه‌سیح بی باوک دروست بکات)، چونکه خوا ده‌سه‌لانی هه‌یه به‌سهر هه‌موو شتی‌کدا (هه‌موو شت لای نه‌و ئاسانه).

پېنجه م: موعجزمکانی مسیح (علیه السلام) به ویستی خودا پویانداوه.

قورنانی پېرؤز له سهر زاری عیسا (علیه السلام) پونیکردوته وه که نه و موعجزانه ی که پویانداوه له ړنگه ی نه وه وه (علیه السلام) به ویستی خودا بووه و عیسا هیچ دهستیکی نه بووه تنیدا جگه له وه ی له سهر دهستی نه و پویانداوه ، خودا (جل جلاله) له سهر زاری عیسا (علیه السلام) ده فهرموی:

﴿ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الظِّلِّ فَإِذَا تُفْعَلُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُزَيِّدُ الْأَكْمَامَ وَالْأَبْرَصَ وَأُخَيِّ الْمَوْتَى بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُتْبِئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُمْ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ٥٠﴾ إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾﴾ (ال عمران)،

(له ناینده دا راپده گه به نیت) به نه وه ی ئیسرائیل که من پیغه مبه ریکم، بو لای ئیوه پوهانه کراوم، به لگه و نیشانه به کیشم پی به له لایه ن پوره ردگار تانه وه، (نه ویش نه مه به که): من له قوپ شیوه ی بالنده تان بو دروست ده که م، ئینجا فووی پیدا ده که م، به فرمانی خوا به کسر، ده بیته بالنده به کی زیندو و کویری زکماک و نه خوشی به له کیی چاک ده که مه وه به ویستی خوا و مردو و انیش زیندو ده که مه وه به فرمانی خوا و ه والی نه و شتانه ی که ده یخون و ه لای ده گرن له ماله کانتاندا پیتان راده گه به نم، به راستی له و شتانه دا به لگه و نیشانه ه به بۆتان نه گه ر نیماندارن. ه روه ها به راستدانه ری نه و ته وراته م که له بهر ده ستمدایه، ه اتووم بو نه وه ی هندی که له و شتانه ی له سهرتان هه رامکراوه (به فرمانی خوا) هه لالی بکه م و به لگه شم بو هیان له لایه ن پوره ردگار تانه وه (له سهر راستی پیغه مبه رایه تیم) که واته له خوا بترسن و فرمان به رداری

من بن و به قسم بکن. به پاستی هر خوا په روه ردگاری منیش و ئیوه شه، که واته تهنه
 ئو به رستن و ملکه چی ئو بن، ئه مه یه پیبازی پاست و دروست.

قورنن گرنکی داوه به وه ی له سهر زاری مسیح (علیه السلام) بیگیتته وه وهك نه وه ی
 ته قدیر کرابوو له په نهانی خوادا کاتیک که مژده درایه مریه م ، و چون دواتر هاته دی
 له سهر زاری عیسا (علیه السلام)

که هر موعیزه یه ک له و موعیزانه ی که بوی هیناون بی گومان له لایه ن خوداوه
 بووه ، وه باسی (بِإِذْنِ اللَّهِ) ی کردوه له دوا ی هر یه کیکیان به دیاری کراوی و به دریژی
 ، ږنگه ی نه داوه و ته کان ته واو ببی له کوتاییه که دا باسی (بِإِذْنِ اللَّهِ) ی کردوه وهك
 ئیحتیاتیک زیاتر.

وه له کوتای ثایه ته کاند ا ده فهرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

﴾ (ال عمران).

به و جوړه پيشه و امان عیسا (علیه السلام) حه قیقه تی تیپوانینی بیروباوه ږ دهکات که
 سه رجه م ثاینی خودای له سهر وه ستاوه ، ئو موعیزانه ی که بوی هیناون له لایه ن
 خو یه وه نه بوون، ئو توانای نیه به سه ریاندا چونکه مرقفه به لکو له لایه ن خوداوه بوی
 هیناون و بانگه وازه که ی وه ستاوه له سهر بانگ کړنی خه لک بۆ له خواترسان و گوږپایه لی
 کړنی. پاشان په روه ردگار یتی خودا بۆ خو ی بۆ ئه وانیش یه کسان ی ده سه لمینی به
 دلنیا یی ئو په روه ردگار نیه به لکو به نده ی خودایه - وه بانگیان دهکات و هانیان ده دات
 بۆ به ندایه تی کړنی په روه ردگاری تاک و تهنه و به ندایه تی بۆ که س نیه جگه له خودا...
 و ته کانی به حه قیقه تیکی گشتگیر ده هینی... تاک و ته نیای په روه ردگار و په رستنی و
 گوږپایه لی کړنی له فرمانه کانیدا و دوور که و تهنه وه له و شتانه ی ږنگه ی پینه دراوه نه وه
 ږنگای پاسته جگه له وه لاری و لادانه .

شه شه: نمونه ی عیسا (علیه السلام) وهك نمونه ی ئادهم وایه (علیه السلام).

قورئان حه قیقه تی عیسا (علیه السلام) ئاشکرا دهکات و دهفه رموی: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (ال عمران)، به پاسنی نمونه ی دروست بوونی عیسا له لایه ن خواوه “ وهك نمونه ی ئادهم وایه كه له خاك دروستی كرد و له وه و دوا فه رمانی داو پئی وت: بیه (به نینسان) ئه ویش بوو، (عیسا دایکی هه بوو، ئادهم دایك و باوكیشی نه بوو).

ئه گه ره له دایکبوونی عیسا مایه ی سه رسوپمان بیت له به رامبه ره له دایکبوونی ئاساییدا، چ نامۆیه کی تیدا به کاتیک به راورد ده کریت به دروستکردنی ئادهم باوکی مۆفه کان؟! کاتیک ئه هلی کتاب به ره ره کانی و مشت و مریان ده کرد له باره ی عیسا وه – به هۆکاری له دایک بوونه که ی جۆره ها داستان و خه یالان داده رشت به هۆی ئه وه ی که به بی باوک له دایک بووه، ئه وانه هه ره خویان دانه نین به دروستکردنی ئادهم له قور، و به هۆی فوکردنی خودا بۆی له پۆخی خۆی ئه وه کردویه تی به م بونه وه ره مۆیه ... به بی ئه وه ی داستان و خه یالان له سه ره ئادهم وهك ئه وه داستان و خه یالانه ی که بۆ عیسا یان دروست ده کرد... به بی ئه وه ی به ئادهم بلتین: که ئه وه سروشتی لاهوتی هیه، له کاتیکدا ئه وه بنه رته ره چه له که ی که ئادهمی پیا تپه ریوه و بووه ته مۆفیک هه مان بنه رته و ره چه له که که عیسا ی پی له دایک بووه به بی باوک، ئه ویش توخم و ره گه زی فویدا کردنی ئیلاهییه له میش و له ویشدا که ئه ویش وشه ی (کن) ه ئیتر ئه وه سته ی که خودا بیه وی دروست ببی دروست ده بی (فیکون). به و شیوه س زۆر به ئاسانی حه قیقه تی ئه وه بابه ته ئاشکرا ده بی... حه قیقه تی ئادهم و عیسا وه سه ره جه م دروستکرا وه کانی ترو به ئاسانی و ئاشکرا ده چیته ناخی مۆفه وه، تا ئه وه ئاسته ی مۆفه سه ری سوپده میتی و پرسیار ده کات: چۆن مست و مر له باره ی ئه م رودا وه وه روژنرا

له کاتیکدا ئه پوداوه وهک (سونه تیکي) گه وره ی وهک (سونه تی) به دیهیتان و دروستکردندا قوناغی بریوه .

به کورتی:

* قسه کردن له سه ر خواجه تی مه سیح گه وره ترین به لگه یه له سه ر گومرای گا وره کان چونکه وه لایمی خودی مه سیح و به لگه کانی به مرقایه تی بوونی نکولی ئه م بانگه شه کردنه دهکات له بنه پرتدا .

* دانپیدانانی خودی مه سیح (علیه السلام) به به ندایه تی کردنی بۆ خودا له سه رلانکه که ی و له پۆژی دوایدا به رپه رچی ئه م بانگه شه ده داته وه چونکه له گه ل مه قامی خودایه تیدا ناگونجی هه روه ها له گه ل پیداو یستییه کانی مرقایه تی و بریاردانیان بۆ به ندایه تی خودا یه ک ناگریته وه .

* مه سیح (علیه السلام) په یامبه ری خودایه و خواردن ده خوا ئیتر چون ده بیته خودا؟!

* هیه که سیك توانای پئگری کردنی نیه له به رامبه ر خودا (جل جلاله) که مه سیح و دایکی و ئه وانه له ناو زه ویدان له ناو بیات، چاره نویسی ئه و و دایکی و سه رجه م دروستکراوه کان به ده ست خودایه (جل جلاله) .



گومانی جەوتەم

نكولى كردن له دووباره زىندوبوونەوى دروستكراوەكان له پۆزى داويدا و ئەو بە جۆرىك له جادووگەرى و ئەفسانە لە قەلەم ئەدات ^(٢٤)

ناوەڕۆكى گومانەكە:

دەهرىەكان^{٢٥} و ئەوانەش ھاوپای ئەوانن لە موشرىكە عەرەبەكان نكولى دەكەن لە زىندوبوونەو پۆزى دواى، هەندى لە فەيلەسوفەكانىش ھاوپان لەگەڵياندا نكولى سەرەتاو كۆتايى ژيانى دونيا دەكەن و زىندوبوونەوى دروستكراوەكان بۆ جارىكى تر بە ئەفسانە و داستان لە قەلەم دەدەن، كۆمەلەىكى تىرش دەلێن زىندووكردەو و تەنھا بۆ پۆخەكانە ئەك جەستەكان، خوداى گەورەش (جل جلاله) دەفەرموى: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝٢٤﴾ (الجاثية)، خوانەناسان دەيانوت: ژيان تەنھا ئەم ژيانى دنيايە، دەمرين و دەژين بە تۆرە، هەر پۆزگارو زەمانە كايگەرن تياماندا و دەمان مريتن و هيچى تر! جا ئەوانە وەنەبيت لەسەر بنچينەى هيچ جۆرە زانستى و زانباريەك ئەو بەلێن بەلكو تەنھا پششت بەگومان و دوودلى دەبەستن.

٢٤- الآيات التي ورد فيها الشبهة: (سبأ: ٣، ٧، ٢٩، ٣٥)، (التغابن: ٧)، (يونس: ٥٣)، (الملك: ٢٥)، (ق: ٣، ١٥)، (الدخان: ٣٥)، (الجاثية: ٢٤، ٣٢)، (يس: ٤٨، ٧٨)، (الصافات: ١٦، ١٧، ٥٣)، (السجدة: ١٠، ٢٨)، (النمل: ٦٧، ٦٨، ٧١)، (المؤمنون: ٣٥، ٣٧، ٨٢، ٨٣)، (الأنبياء: ٣٨)، (مريم: ٦٦)، (الكهف: ٣٦)، (الأسراء: ٤٩، ٥١، ٩٨)، (النحل: ٣٨)، (الرعد: ٥)، (هود: ٧)، (الشعراء: ١٣٨)، (الواقعة: ٤٧، ٤٨)، (التازعات: ١، ١٢)

الآيات التي ورد فيها رد على الشبهة: (سبأ: ٣)، (يونس: ٥٣، ٥٤)، (التغابن: ٧)، (سبأ: ٨، ٣٠)، (الجاثية: ٢٦)، (الأسراء: ٥، ٥٢، ٩٩)، (النحل: ٤٠، ٣٨)، (هود: ٨)، (الأعراف: ٢٥)، (طه: ٥٥)، (الواقعة: ٤٩، ٥٠)، (الحج: ٥، ٧)، (الشورى: ١٨)، (الصافات: ٦٧)، (١٨، ١٩)، (يس: ٧٩، ٨٣)، (السجدة: ٢٩، ٣٠)، (الأنبياء: ٣٩، ٤٠)، (مريم: ٦٧)، (الكهف: ٢١، ٣٧)، (الروم: ٢٧).

٢٥ دەهرىەكان كۆى دەهرىە: بریتين لەو كەسانەى كە بپوايان بە زىندوبوونەو ژيانى دواپۆزنى، ئەلێن دونيا هەر ئەمىنى و تەواو نابى، يان ئەلێن: گەردبون لە ئەزەلەو هەر بوو و پتويستى بەو نىە دروست بكریت.

رینگاکانی پوچه نکرده وهی گومانه که :

۱. زیندوکرده وه پاستیه کی سه لمینراو دیاریکراوه بۆ کاتیکی ده ستنیشانکراو.
۲. نه و که سه ی له توانیدا بووه زیان ده ست پیتکات تواناشی هیه کوتای پی بهینی.
۳. نه وهی توانای هیهیت به سه ر شتانی که له ئاده میزاد گه وره ترو مه زتنر توانای به سه ر شتانی تریشدا ده شکێ.
۴. توانای نه و (جل جلاله) له سه ر گۆرینی دروستکراوه کانی له دۆخیکه وه بۆ دۆخیکی تر به لگه یه له سه ر توانای بۆ زیندوکرده وه و ژيانده وه له پاش مردن.
۵. چیرۆکی (که سیك) که نکولی له زیندوبونه وه کرد باشتین به لگه یه له سه ر توانای خودا بۆ زیندوکرده وه و هه لسانه وه له پۆژی دوایدا.
۶. زیندوکرده وهی هه ندی له مردوان له ژيانی دنیادا به لگه یه کی پاستی هه لگه له سه ر توانای خودا بۆ زیندوکرده وه.
۷. هینانه وهی نمونه به زیندوکرده وهی زه وی به ئاو و سوپی ژيانی پوهه به لگه له سه ر پاستی و دروستی زیندوکرده وه.
۸. زیندوکرده وهی به نده کان پتویسته له پیتاو وه رگرتنی سزاو پاداشت نه مه ش دادپه روه ری خودای گه وره ده سه لمینی.
۹. هاوایی سه رجه م پیغه مبه ران له باره ی هه والدانیان به زیندوکرده وه.
۱۰. گوپراهی نکولی کارانی زیندوکرده وه له و پوهه وه که هیه به لگه یه کیان نیه.

درنژهی بابیه ته که :

ئه م گومانه گومانیکی بی بنه ماو پوچه له که موشریکه کان زۆر وتویانه ته وه، نه وه له زۆرترین بانگه شه و گومانه کانیا نه که له قورئاندا چه نده ها جار دووباره بووه ته وه، نه وان پایانگه یاندوو که زیندونا کرینه وه، زیندوکرده وه هه ستانه وه له گۆره کاند پاش بوونی

جسته‌كان به خۆل به دور ده‌گرن. ئه‌و كار به سىحرو ئه‌فسانه ده‌زانن، قورئان له‌ چه‌ند جىگادا له‌ باره‌يانه‌وه ده‌گىرتنه‌وه ده‌فه‌رموى: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَحَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَحَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَحَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ﴾ (الباقية)، خوانه‌ناسان ده‌يانوت: زيان ته‌نها ئه‌م زيانى دنيايه، ده‌مىرين و ده‌ژين به‌ نۆره، هه‌ر پۆزگارو زه‌مانه‌ كايگه‌رن تياماندا و ده‌مان مەريّن و هيجى تر! جا ئه‌وانه وه‌نه‌بێت له‌سه‌ر بنچينه‌ى هيج جوړه زانستى و زانيارى كه‌ ئه‌وه بلّين به‌لكو ته‌نها پشت به‌گومان و دوودلى ده‌به‌ستن. ﴿إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَحَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَحَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَحَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ﴾ (المؤمنون)، زيان ته‌نها زيانى ئه‌م دنيايه مانه‌و هيجى تر نى به، ده‌ژين و ده‌مىرين و ئيمه زىندوو ناكريته‌وه!! ﴿زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلْ وَرَبِّ لَنُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَنُنَبِّئَنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾ (التغابن)، ئه‌وانه‌ى بى باوه‌پ بوون به‌ بۆچوونى خويان و تيان: هه‌رگىز زىندوو ناكريته‌وه، پييان بلى: وانيه، سويند به‌ په‌روه‌ردگارم، به‌پاستى هه‌ر زىندوو ده‌كرينه‌وه، پاشان ئاگادار ده‌كرين له‌ هه‌موو ئه‌و كارو كرده‌وانه‌ى كه‌ ئه‌نجامتان دده‌ا، ئه‌وه‌ش بۆ خوا زۆر ئاسان و ساده‌يه. هه‌روه‌ها ئه‌فه‌رموى: ﴿... وَلَيْتَ قُلَّتْ إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾ (هود)، سويند به‌خوا ئه‌گه‌ر بلّيت به‌پاستى ئيه‌و زىندوو ده‌كرينه‌وه دواى مردن، بىگومان ئه‌وانه‌ى كه‌ بى باوه‌پ بوون ده‌لّين: ئه‌م قسه‌ و باسه هيج نيه، ته‌نها جادويه‌كى ئاشكرايه. هه‌روه‌ها ئه‌فه‌رموى: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِنَا السَّاعَةُ...﴾ (سبا)، ئه‌وانه‌ى كافرو حه‌قبۆشن ده‌لّين: قيامه‌ت هه‌ر نايه‌ت و نامانگاتى.

ئه‌وانه‌ى كه‌ قورئان باسيان ده‌كات و نكولى زىندوبوونه‌وه ده‌كه‌ن ته‌نها يه‌ك تاقم نين، به‌لكو ده‌كرى پۆلين بكرين بۆ سى پۆل له‌ پىگه‌ى وه‌لامداه‌وه‌ى قورئان بۆيان

یه‌که‌م: ئەو بیباوه‌پانه‌ی نکولی له بوونی به‌دییه‌نەر ده‌که‌ن، ئەوانه‌ش زۆربه‌ی فەیلە‌سوفە ده‌هرییه‌کانن، هاو‌شیوه‌یان شیوعیه‌کانی (٢٦) ئەم سەر‌ده‌مه‌ن.

ئەوانه نکولی دروست‌کردنی به‌دییه‌ن‌راوه‌کان ده‌که‌ن له به‌دییه‌ن‌ریکه‌وه، هه‌روه‌ها نکولی په‌یدابوونی یه‌که‌م و دووهم ده‌که‌ن، وه له‌بهره‌تدا نکولی له‌بوونی به‌دییه‌ن‌ریک‌یش ده‌که‌ن.

ئەوانه سەر‌ه‌تا خودا (جل جلاله‌) مشت و م‌پ‌ی بوونی به‌دییه‌ن‌ریک و تاک و ته‌نهایی خ‌ز‌یان له‌گه‌ڵ ده‌کاتوه‌ک پ‌ی‌ش‌تر ئاماژه‌مان پ‌یکرد پاشان ئەوه چه‌سپاندنی زیندوبوونه‌وه د‌یت، چونکه زیندوبوونه‌وه به‌شیکه له‌باوه‌ریوون به‌خودا.

دووه‌م: ئەوانه که دانه‌ن‌ین به‌بوونی به‌دییه‌ن‌ریک‌دا، به‌لام زیندوبوونه‌وه وه‌ستانه‌وه به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه، له‌وانه عه‌ره‌به‌کانن که خودا له‌باره‌یان‌وه ده‌فه‌رم‌وی: ﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٢٥﴾ (لقمان)، سو‌یند به‌خوا ئە‌گه‌ر پرس‌یار له‌خوانه‌ناسان بکه‌یت: ک‌ی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه، ئەوه به‌د‌لت‌یاییه‌وه ده‌ل‌ین: (الله)، دروستی کردوون، توش ئە‌ی محمد ﷺ ب‌لی: سو‌پاس و ستایش بۆ خوا (له‌سه‌ر وت‌نی پ‌استی)، نه‌خ‌یر وانیه، ئەوه‌لامه له‌قه‌ناعه‌ته‌وه هه‌ل‌نه‌قول‌اوه، به‌ل‌کو زۆربه‌یان نازانن (له‌خ‌ز‌یانه‌وه قسه‌ ده‌که‌ن).

ئەوان له‌گه‌ڵ دان‌پ‌یدانانیان به‌بوونی به‌دییه‌ن‌ریک نکولی زیندوبوونه‌وه وه‌ستانه‌وه ده‌که‌ن له‌پ‌ۆژی دوا‌یدا، قورئان ئە‌و ش‌سته‌یان له‌باره‌وه ده‌گ‌یر‌یت‌ه‌وه: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَإِذَا كُنَّا تُرَابًا وَمَا بَآؤُنَا أَبْنَاءَ الْمُحَرِّجِينَ ٢٦﴾ لَقَدْ وَعَدْنَا هَذَا نَحْنُ وَآبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ٢٨﴾ (النمل)، ئەوانه‌ی ب‌ی باوه‌ر‌ن بوون ده‌یان‌وت: باشه ئە‌گه‌ر ئ‌یمه بوونی خ‌اک له‌گه‌ڵ باوو و با‌پ‌یرانماندا، ئایا ئ‌یمه (بۆ ژیا‌ن‌کی نو‌ی) ده‌ده‌ه‌ین‌ری‌ینه‌وه؟!

٢٦- الشيوعيون: هم من يعتنقون المذهب الشيوعي مذهب كارل ماركس وهو نظام إجتماعي وسياسي واقتصادي يقوم على الإنتاج الجماعي و اشاعة الملكية وإزالة الطبقات الاجتماعية، و ان يعمل فرد على قدر طاقته و يأخذ على قدر حاجته.

سویند به خوا به پاستی نیمه پیشتر له م به لئانه مان پیدراوه له گه ل باوو باپیرانماندا

نهمه هیچ شتیک نییه، تنها داستان و قسه ی پیشینه کانه !!

ئوانه ده لئین که باوه پریان به خدا هیه، به لام له هه مان کاتدا ده لئین که توانی خودا دهسته وسانه له وهی که زیندویان بکاته وه پاش مراندنیاں! ئوانه خودای گوره نمونه ی بۆ هیناونه ته وه، به لگه ی بۆ هیناونه ته وه بۆ پونکردنه وهی توانای خۆی له سهر زیندوکردنه وه وه ستانه وه، هیچ شتیک لای ئه و مه حال نیه. هه روه ها کومه لئیکی تر له گاواره کان که پیاان ده وتریت (الصادوقیون)^(۲۷)، که گوايه ده لئین باوه پریان به ته وراتی (موسی) یه ئه وان زیندوبونه وه به هه شت و جه هه نهم به درۆده خه نه وه!

سییه م: ئه وانن که باوه ریاں به زیندوبونه وه هیه به لام له سهر ئه و شیوازه نیه که له په یامه ئاسمانیه کاندایا هاتوه، ئه وان باوه پریان وایه ئه وهی که پاداشت و سزا ده درۆی له پۆژی دوایدا تنها پۆحه، زۆر له فه یله سوف و تاقمه گومراکان هاوشیوهی ئه مان بپیارده دن.^(۲۸)

بیگومان قورئان وه لّامی ئه وانیه داوه ته وه که نکولی زیندوبونه وه ده کهن و هه ستانه وه و ژيانده نه وه به درۆ ده خه نه وه له چه ند جیگایه کدا به به لگه ی سه لمینراو ده مکوته که زیندوبونه وه و ژيانده نه وه ده سه لمینئ له وانه:

یه که م: قورئانی پیروژ پوونی کردۆته وه که زیندوکردنه وه راستیه کی سه لمینراو دیاریکراوه بۆ کاتیکی ده ستیشانکراو.

بیگومان خودا (جل جلاله) چه ند جوړیتی به کارهیناوه له شیوازی به کارهینانی ئه و پاستیه، جاریک شیوازی یه کلاکه ره وهی به کارهیناوه له سهر پوودانی ئه و پۆژه وه ک

۲۷- (الصادوقیون) جماعة قليلة العدد ولكن معظمها كان من المثقفين والأعيان، واسمها مشتق من صادق رئيس الكهنة في أيام داود وسليمان (عليها السلام) وقد حصروا تعليمهم في الكتاب المقدس فقط زاعمين أن حرف الناموس المكتوب وحده هو الملزم وينكرون القيامة.

۲۸- القيامة الكبرى، د. عمر سليمان الأشقر / ۲۰۰۵، ص ۶۱، ۶۲، ۸۴ بتصرف.

ده فەرموی: ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ﴾ (طه)، بیگومان
 پۆژی قیامت بە پێوەیە و ھەر دیت، نزیکە بیشارمەو، بۆ ئەوێ ھەموو کەسێک بە
 گوێزە ی کارو کردەو و ھەول و کۆششی پاداشت بدریتەو. ھەروەھا دە فەرموی: ﴿إِنَّ
 السَّاعَةَ لَآتِيَةٌ لَّا رَيْبَ فِيهَا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (غافر)، بە پراستی پۆژی
 قیامت بە پێوەیە و ھەر دیت، ھیچ گومانیشی تیا دانیه، بە لām زۆری خەلکی ئیمان و
 باوە پناھێنن و باوەریان پێی نیە. ، بە ھەمان شیوە دە فەرموی: ﴿إِنَّكَ مَا تُوعِدُ
 لَآتٍ وَمَا أَنتَ بِمُعْجِزٍ﴾ (الانعام)، بە پراستی ئەو بە لێنانە ی کە دە تاندریتی
 (دەربارە ی قیامت و لێپرسینەو) بە پێوەیە و بیگومان ھەر دیت و ئێوە
 دە سەوسانکەرنین. وە دە فەرموی: ﴿إِنَّمَا تُوعِدُونَ لَمَّادِقُ﴾ (الذاریات)، بە پراستی ئەو
 بە لێنانە ی پێتان دراوە پراستە و ھەر دیتە دی .

و ھەندێ جار باس لە نزیک بوونەوێ ئەو پۆژی دە کات وە ک دە فەرموی: ﴿إِنَّهُمْ
 يَوْمَهُ، بَعِيدًا﴾ ٦ ﴿وَرَبُّهُ قَرِيبٌ﴾ ٧ ﴿(المعارج)، بە پراستی ئەو بێ باوە پراستە، قیامت بە دوور
 دە بینن، بە دووری دە زانن، ئێمەش، زۆر بە نزیکێ دە زانین (چونکە خوا خۆی بە دیھێنەری
 کاتە). =، ھەروەھا دە فەرموی: ﴿أَقْرَبَ السَّاعَةُ وَأَنْشَقَّ الْقَمَرُ﴾ ١ ﴿(القمر)، پۆژی
 قیامت نزیک بۆتەو و مانگیش لە ت بوو، (ھەندێ روایات ھەیە کە ئاماژە دە کات بۆ ئەوێ
 کە: خوانە ناسان داوای مو عجیزە یان لە پیغەمبەر کردیبت ئەویش پەنجە ی مو بارەکی
 پووە و مانگ بزواندو بە ویستی خوا لە ت بوو) بە لām ھەندیک لە موفەسرین دە لێن: ئەم
 پووداوە لە سەرەتای بەرپا بونی قیامتە تا پیش دیت

لە ھەندێ جێگای تردا (جل جلاله) سویند لە سەر پودان و ھاتنی پۆژی داوایی
 دە خواتو دە فەرموی: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْمَعَ بَيْنَكُمْ﴾ ١ ﴿يَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ

اَللّٰهُ حٰدِیًّا ﴿٨٧﴾ (النساء)، (الله) خوابه که بیجگه له و هیچ خوابه کی تر نیه (شایسته ی به رستن بیت) سویند به خوا له پوژی قیامه تدا کوتانده کاته وه و هیچ شك و گومانیکی تیدا نی یه، جا کی هیه قسه و گوفتاری له فرهمایش و فرهموده ی خوا راسترو دروستتر بیت؟

یاخود فرهمان به پیغه مبه ر ده کات که سویند بخوا له سه ر هاتنه دی و بودانی زیندوبوونه وه، نه وهش له ریگه ی وه لآمدانه وه ی نه وانه که نکولی لی ده که ن و به دروی ده خه نه وه وهک ده فره موی: ﴿وَسْتَغْنٰی عَنْكَ اَحَقُّ هُوَ قُلْ اِی وَرَیْ اِنَّهُ لَحَقٌّ وَمَا اَنْتُمْ بِمُعْجِزِیْنَ﴾ ﴿٥٣﴾ (یونس)، (بیباوه پان به گالتسه لیت ده پرسن): نایا به رپا بوونی قیامهت راسته؟ (شتی وا پیش دیت؟! بلئی: به لی، راسته، سویند به په روه ردگارم به راستی نه وه حه قیقه تیکی و (هر پیش دیت و) نیوه ناتوانن خوا ده سته وسان بکه ن... هاوشیوه ی نه وهش ده فره موی: ﴿وَقَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا لَا تَاْتِیْنَا السَّاعَةَ قُلْ بَلٰی وَرَیْ لَآ تَاْتِنٰکُمْ عَلَی الْغَیْبِ...﴾ ﴿٣﴾ (سبا)، نه وانه ی کافرو حه قپوشن ده لین: قیامهت هر نایهت و نامانگاتی، (نه ی پیغه مبه ر ﴿﴾ پئیان بلئی: (وانیه) نه ری!! سویند به په روه ردگارم هر یه خه تان ده گریت (چونکه نه و زاته) زانایه به نهینی و شاراوه کان و (هر خوی ده زانی کی به رپای ده کات).

قورئان دوپاتیده کاته وه که پوژی دواپی دیاریکراوه بو سه ری زیاد ناکری و لیثی که م ناکریته وه وه فره موی: ﴿قُلْ لَّکُمْ مِیْعَادُ یَوْمٍ لَا تَسْتَخِرُوْنَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُوْنَ﴾ ﴿٣٠﴾ (سبا)، پئیان بلئی: کاتیک دیت که ناتوانن نه تاویک دوا بکه ون نه تاویک پیش بکه ون (به لکو له کاتی خویدا ناماده ده کرین).

که واته پوژیکی هه ژمارکراوه چه سپینراوه نه بوی زیاد ده کری و نه لیثی که م ده کریته وه وهک ده فره موی: ﴿يَعْفِرْ لَکُمْ مِنْ ذُنُوْبِکُمْ وَیُوْخِّرْکُمْ اِلٰی اَجَلٍ مُّسَمًّیؕ اِنَّ اَجَلَ اَللّٰهِ اِذَا جَآءَ

لَا يُؤَخِّرُونَكَ تَعْلَمُونَ ﴿١٠٦﴾ (نوح)، نه و کاته خوا له گوناوه کانتان خوش ده بیت و ده تانه پلته وه بۆ کاتیک دیاری کراو، بیگومان کاتی دیاری کراوی خوا وه ختیک پتیش دیت، به هیچ شیوه به ک دوانا که ویت نه گه ر بتانزانیا به .

نه وه په یمانیک پاسته وه والیک دروسته و پۆتیکه گومان تیدانیه وه ک ده فهرموی: ﴿... ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّمَن كَانَ حَافِظًا الْآخِرَةَ ذَلِكَ يَوْمٌ يَجْمَعُ اللَّهُ النَّاسَ وَذَلِكَ يَوْمٌ مَّشْهُودٌ ﴿١٠٧﴾ وَمَا نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُّعَدَّدٍ ﴿١٠٨﴾﴾ (هود).

بیگومان له وه به سه رهاته دا نیشان و په ندو نامۆزگاری هیه بۆ که سیک له سزای پۆی دوا یی بترسیت، نه وه پۆتیکه خه لکی بۆی کۆ ده کرینه وه و نه وه پۆتیکه خه لکی هه موو ناماده کراون و هه مووان له بهرچاون ده بن تیایدا. ئیمه به رپابوونی نه و پۆده دوانا خه بن مه گه ر بۆ کاتیک که م و سنووردار نه بیت.

دووم: له وه به لگه عه قلیه ده مکو تکه رانه ی که قورنانه به لگه ی پش هیناونه ته وه له سه ر زیندو کړنه وه به لگه ی له سه ر ژیا نه نه وه ی دوا پۆی به ژیا نه وه ی نه م دنیا هیناونه ته وه .

هه موو پۆتیک ژیا نیک نو ی ده بینن، منالان له دایک ده بن ، بالنده له هیلکه که ی دیته ده ره وه، گیانه به ران له دایک ده بن، پویارو ده ریاکان پرپه تی له ماسی، مرۆ هه موو نه مانه به چاری خوی ده بینن پاشان نکۆلی ده کات که شتیکی له و جوړه دووباره ببیته وه ، پاش نه وه ی که خودا کوتایی به ژیا نی دنیا ده هینی ، نه وانه ی داوی به لگه ده که ن له سه ر زیندو بو نه وه بی ناگان له وه ی که دروستکردنیان به م شیوازه گه وره ترین به لگه یه له سه ری ، به توانا له سه ر دروست کردنیان له سه ره تاوه به توانایه له سه ر دووباره دروستکردنه وه یان جاریکی تر ^(۲۹)

خودا (جل جلاله) هه والی داوه که خودی ئاده میزاد سه ری سوږده مینی و به دووری ده زانی دروست بکړنه وه له پاش مردنی وه ک ده فهرموی: ﴿وَقَوْلِ الْإِنْسَانِ إِذَا مَاتَ

لَسَوْفَ أَخْرِجُ حَيًّا ﴿٦٦﴾ (مریم)، ئادەمیزادی (بی باوە) دەلێت: ئایا کاتیک مردم، جارێکی تر له ئابندهدا زیندوو دهکریمهوه.

به لگه دههینیتیهوه (جل جلاله) به سه رهتا له سه ر دووباره کردنه وه واته مرقی دروستکردوو کاتی که بوونی نه بووه ، ئایا (جل جلاله) ناتوانی دوباره زیندوی بکاته وه له کاتیکدا بوونی هیه ! وهك دهفرموی: ﴿أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْتَهُ مِن قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا﴾ (مریم)، باشه ئاخر ئادهمیزاد بۆ ئه وه یاد ناکات به پاستی ئیمه پشتر بدوستمان کرد، هر هیچ نه بوو؟

ئهمه پونکردنه وهیه که بۆ ئه وانه ، کورته که ی ئه وهیه ئه وهی توانای له سه رهتا هیه توانا له سه ر دووباره کردنه وهش هیه وهك دهفرموی: ﴿قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُم ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الجاثیه)، ئه ی پیغه مبه ر ﷺ پبیان بلی: (ئو شتانه به دهست ئیمه نیه) ئه وه هر خوایه زیانتان پی ده به خشیت و پاشان ده تان مرینیت و دای ئه وه کوتان ده کاته وه له پوژی قیامه تدا که هیچ گومانی تبادانیه، به لام زۆریه ی خه لکی ئه مه نازان..

ههروهکو چۆن توانای هیه له دروستکردنتان له نه بوونه وه به هام شیوه توانای گێرانه وهی لاشه کانی هیه دای فووتان و تیاچونی، وهك دهفرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَتْ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (الروم)، هه ر ئه زاته له سه رهتا وه به دیهینرا وه کان به دی ده هینیت، پاشان به جوړیکی تر دروستیان ده کاته وه، ئه و کارهش بۆ خوا ئاسانه، نمونه ی به رزو وه سفی بلند هه ر شایسته ی ئه و زاته یه له ئاسمانه کان و زه ویدا، هه ر ئه ویش زاتیکی بالاده ست و دانایه.

هه روه ها ده فه رموی: ﴿ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ ﴾ (الاسراء)،
 نه وسا نه وانه (به سه رساميه وه) ده لئین: ده ی باشه، کی زیندوومان ده کاته وه؟ بلی: نه و
 زاته ی که به که مجار به دیهیتاوان (زور لای ناسانه زیندووتان بکاته وه) ..

قورئان له جیگایه کی تر دا دروستکردنی سه ره تای ئاده میزادمان یاد ده خاته وه ،
 خودا ئاده می له قور دروست کردوه، نه وه ی بتوانی له قور مروفتیکی ریک و پیک دروست
 بکات جاریکی تر ده سه وسان نابی له گیرانه وه ی بو مروفتیکی ریک و پیک له پاش مردنی
 هه ر چون دروستکردنی ئیمه ی نه وه ی ئاده م وه بیر ده هیئتیه وه نه و په چه له کی
 دروستکردوین له ئاویکی ریسوا ، پاشان ئاوه که گزراوه به توو پاشان تووه که بووه به
 زهرو (پارچه خوین) ، پاشان بووه به گوشت پاره واته وه ک پاروه گوشتیکی جوراوتا
 نه و کاته ی پوچی کراوه به به رداو بووه مروفتیکی ریک و پیک، نه وه ی توانای دروستکردنی
 بینراو زانراویکی هه بی به توانایه له سه ر گیرانه وه و دروستکردنه وه ی له پاش مردنی وه ک
 ده فه رموی:

﴿ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِن كُنتُمْ فِي رَيْبٍ مِّنَ الْبَعْثِ فَاِنَّا خَلَقْتُم مِّنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِّنْ نُطْفَرٍ ثُمَّ مِّنْ عَلَقَةٍ
 ثُمَّ مِّنْ مُّضْغَةٍ مُّخْلَقَةٍ وَغَيْرِ مُّخْلَقَةٍ لِّنُبَيِّنَ لَكُمْ وَنُقَرُّ فِي الْاَرْحَامِ مَا نَشَاءُ اِلَّا اَجَلٍ مُّسَمًّى ثُمَّ
 نُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوْا اَشْدَّكُمْ وَمِنْكُمْ مَّنْ يُتَوَفَّى وَمِنْكُمْ مَّنْ يُرَدُّ اِلَّا اَزْدَلِ الْعُمْرِ
 لِكَيْلَا يَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَيْئًا وَرَآى الْاَرْضَ هَامِدَةً فَاِذَا اُنْزِلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ
 وَاَنْبَتَتْ مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ ۝۵ ﴾ (الحج).

ئهی خه لکینه نه گه ر ئیوه گومانتان له زیندوو بوونه وه هه یه، نه وه چاک بزنان که
 ئیمه سه ره تا ئیوه مان له خاک و خول دروستکردوه، له وه ودوا (نه وه کان) له نوتفیه ک
 (پهیدا بوون)، پاشان نوتفیش ده بیته خووه لواسه ریک له ناو مندالدا، له وه ودوا ده بیته
 گوشتپاره یه کی ته واوو سه رو سیمادار، یان ناته واو، (هه موو نه م شتانه ده هیئتیه وه

یادتان) تا بۆتان پوون بکهینه وه که ئیمه ئاوا ئیوه مان دروستکدووه و دووباره دروستکردنه وه شتان لامان ئاسانه، ئه وهش بمانه ویت له مندا لانه کاندای جیگی ده کهین، تا کاتیکی دیاریکراو، له وه ودوا به ساوایی و به بچوکی ده رتانه هینین (له سکی دایکتان) دواپی بۆ ئه وهی گه وه ببن و بگه نه ئه وپه ری هیزو تواناتان، هه تانه ده مرینریت به گه نجی، هه شتانه ده گه پینریت وه بۆ په رپووترنی ته مه نه کان، بۆ ئه وهی هیچ شتی که نه زانیته دواپی ئه وهی جارن ده یزانی، (به لکه په کی تریش له سه ر زیندوو پوونه وه ئه وهی که ئه ی ئینسان) تۆ زه ویش ده بینیت وشک و برنگه، جا کاتیکی ئاوی بارانمان به سه ردا باراند، داده چله کیت و ده له رزیت و تۆوه کان چه که ره ده که ن و په گ و چله ده رده که ن و ده پوین، ئه وسا له هه موو جوړه گژوگیا و گولژاریکی جوان جووت ده پوینیت.

سینهم: لهو به لکه به هیزانه لهو بارهیه وه که قورنن هیناویه تی وه که به لکه یه که بۆ عه قل که بیرى لی بکاته وه، ئه وهی پوونکردووه ته وه که نه نیو دروستکراوه کانیدا زۆر مه زنترو گه وه تری تیدایه له به رامبه ر دروستکردنی مرووف، گومانی تیانیه ئه وهی توانای دروستکردنی شتی مه زنی هه بیت توانای دروستکردنی له وانه بچوکتیشی هه یه.

خودا (جل جلاله) هه موو ئه وانه ی عه قلیان هه یه ئاگاداریان ده کاته وه بیرى لی بکاته وه له سه ر توانای ئه و له سه ر دووباره دروستکردنه وهی دروستکراوه کان بۆ جارێکی تر، ئه وهش به به لگه ی دروستکردنی ئاسمانه کان و زه وى، توانای له سه ر دووباره دروستکردنه وه ئاسانه ره له دروستکردنی ئاسمان و زه وى، وه که ده فه رموی: ﴿لَخَلَقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ وَلَئِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (غافر)، به راستی دروستکردنی ئاسمانه کان و زه وى له دروستکردنی خه لکی زۆر گه وه و گرنگتره، به لام زۆربه ی خه لکی ئه م پاستیانه تیناگه ن و په ی پی نابه ن و نایزان.

هه روه ها ده فه رموی: ﴿أَوْ لَئِيْرُوا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَئِْ يَخْلُقْهُنَّ يَمْدِدْ عَلَيْ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتُ بَلَى إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الاحقاف)، ئایا ئه وه سه رنجیان

نه داوه به پراستی نه وه خوايه كه ئاسمانه كان و زهوى دروست كردووه و له دروست كړدن شياندا هېچ ماندو نه بووه، توانای نيه مردووه كان زيندو بكا ته وه، به لى، بېگومان نه و زاته، به سر هه موو شتيكدا ده سه لاتى هه به .

هه روه ها ده فه رموى: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ فَأَبَى الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُورًا﴾ (الاسراء)، ثابا نه وان ه نه يان بېنويوه به پراستی نه و خوايه كه ئاسمانه كان و زهوى دروست كردووه به توانايه كه وهك نه وان دروست بكات و (وهك خويان به ديان به يتيته وه)، دياره كه پوڅو كاتيكي تاييه تى ديارى كردووه (بو مراندنيان و زيندو كړنه وه يان) كه هېچ گوماني تيدا نيه (له گه ل نه و به لگه به هيژانه دا) كه چى سته مكاران هه ر بريارى ياخى بوون و سه ركه شى و كورفيانداوه و هېچى تر.

هه روه ها ده فه رموى: ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَى أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ﴾ (يس)، ثابا نه و زاته كه ئاسمانه كان و زهوى دروست كردووه ناتوانيت دووباره وهك خويان دروستيان بكا ته وه؟! به لى (نور چاك ده توانيت چونكه نه و زاته له دروست كړدن و داهيتاندا به توانا و زانايه .

. قسه يه كى ئيبن ته يمييه به ره حمه ت بى نه م جوان رووننه كاته وه دواى نه وهى نه م ثاب تانه نه هيئت، نه لئت: (له پووى ژيرييه وه ئاشكرايه كه دروست كړنى ئاسمانه كان و زهوى گه وره تره له دروست كړنى هاوشيوه ي ئاده ميزاد، و توانا به سه ريده به هيژتره، نه م شته ئاسانه له پيژتره بو ده سه لاتى خدا له وى تر).^(۲۰)

چوارم: له وهلامه كانى قورئان بۆ نكولى كارانى زيندوكردنه وه نهويه كه خودا وهك به لگه يهك پرونى كردوته وه بۆ عه قلى مرقايه تي بۆ نه وهى لىي تيبگه ن كه خودا له توانايدا به دروستكراوه كان له دۇخيكه بگويى بۆ دۇخيكى تر و دهسته وسانيش نيه له دروستكردنه وه يان له پاش مردن.

له كاملى پەروەردگارىتى و تاك و ته نه اى خودا نهويه دهسته لاتی گويىنى دروستكراوه كانى ههيه له دۇخيكه وه بۆ دۇخيكى تر ، نه وه مرينى و ده ژينى زيندو له مردو دهردينى ، مردوش له زيندو ، به ديددهينى و ده فه وتينى وهك ده فه رموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْخَيْبِ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَالِقُ ۖ قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَجَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۝﴾ (الانعام) به پاستى خوا له تكه رى دهك و دانه ويلاهيه بۆ نه وهى بيشكويتيت و بپويت، زيندوش له مردو دهردههينيت، دهرهينهرى مردوشه له زيندو، ئا نهويه خواى پەروەردگارتان، جا ئيتير بۆ كوى لاده رين و بۆ كوى ويل ده كرين. (هه ره نه و زاته يه) به يان يان فه راهم دههينيت و ئاسۆ پوناك دهكاته وه و شهوى كردوه به هوى ئارامى و خاموشى، پۆژو مانگيشى كردوه به هوى پاگرتنى حساب، نه و شتانه هه مووى به نه خشه ي خواى بالاده ست و زانا كيشراوه .

له تويىكى پهق و سهخت پوهكيك ده پويىنى كه گول دهركات و به رده گرى، پاشان نه م پوهه كه تويىكى پهقى لى دروست ده بى ، وه له بالنده زيندوه كان هيلكه يهكى مردو به رهه م دى، وه له هيلكه ي مردو بالنده ي زيندو به رهه م دى كه ده جولى و ده خويى و به ئاسماندا ده فري!

گويىنى شيوه ئاده ميزاد : مردن و ژيان و ژيان و مردن به لگه يهكى گه وره يه له سه ر ده سه لاتی خودا كه وا له دهرونى مرقه كان دهكات مل كه چ بى له به رامبه ر ده سه لات و گه وره يى خودا بويه و ده فه رموى: ﴿كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝﴾ (البقرة)، (خه لكينه)، چۆن بى بپوا ده بن به

خوا له کاتیکدا ئیوه بی گیان بوون (له توئی خاکدا) خوا (دروستی کردوون) و گیانی به بهردا کردن، پاشان ده تانمریتیت و دوايي زیندووتان ده کاته وه، نه وسا هر بق لای نه ویش ده برینه وه. ^(۳۱)

پنجهم: قورنان هه ندی به نگه ده خاته روو به مه بهستی وه لامدانه وی یه کینک له نکولی کارانی پوژی زیندو بوونه وه.

قورنان چیرۆکی یه کینک له و موشریکانه ده گپرتنه وه که زیندو بوونه وه به دوور ده زانی که نه ویش (العاص بن وائل)، کاتیک هاته خزمهت پیغه مبه ر^ﷺ نیتسکیکی پزیوی به دهسته وه بوو ده پیرواند و هه لی ده دا به هه وادا، و نه یوت: نه ی (محمد) نه مه زیندو ده کاته وه دواي نه وه ی که پزیوه ؟! پیغه مبه ر^ﷺ فه رموی: (به لی نه مه زیندو ده کاته وه، ده تمرینی پاشان زیندوت ده کاته وه پاشان ده تخته ناگری دۆزه خه وه) ^(۳۲). پاشان نه م نایه تانه دابه زی: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝۷۷﴾ (یس)، نایا ئاده میزاد سه رنجی نه داوه که: ئیمه بیگومان دروستمان کردوه له نوتفه یه ک، که چی خیرا بووه ته دوژمنیکی ئاشکراو دژایه تیمان ده کات.

له سه ر نه م چیرۆکه نایه ته کانی کوتایی سوره تی یس دابه زی که تیایدا خودا (جل جلاله) ده فه رموی: ﴿أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَنُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ ۝۷۷﴾ وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعْطِي الْعِظْمَ وَهِيَ رَمِيمٌ ۝۷۸﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ۝۷۹﴾ (یس)، نایا ئاده میزاد سه رنجی نه داوه که: ئیمه بیگومان دروستمان کردوه له نوتفه یه ک، که چی خیرا بووه ته دوژمنیکی ئاشکراو دژایه تیمان ده کات؟!

۳۱- المرجع السابق: ص ۶۹-۷۰

۳۲- صحیح: أخرجه الحاكم في مستدرکه، كتاب التفسير، باب التفسير سورة یس (۳۶-۳۷)، وصحیحه الحاكم، وقال: هذا حديث صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه، ووافقه الذهبي.

نمونه‌ی لاوازی ویّ دهسه‌لّاتی بۆ ئیمه هیناوه‌ته‌وه و به‌دیهاتنی خۆی له‌بیر کردووه، ده‌یوت: کێ ئه‌م ئیسکانه زیندوو ده‌کاته‌وه له‌ کاتی‌کدا که پزیوو و پروکاون؟! پێیان بلّی: ئه‌و زاته‌ی که یه‌که‌مجار دروستی کرد، هه‌ر ئه‌ویش زیندووی ده‌کاته‌وه، ئه‌و به‌هه‌موو دروستکراویک زاناو ئاگایه (دروستکردن و دروستکردنه‌وه‌ی هه‌موو شتیکی لا ئاسانه ..

ئهم موشریکه نمونه بۆ خودا ده‌هینیته‌وه له‌یادی کردووه که خودا له‌ تۆویک دروستی کردووه، پێی پێ نه‌برد که ئه‌وه سه‌رسوپه‌ینه‌رتیه له‌ له‌ دروستکردنه‌وه‌ی ئیسکه‌که‌ی: ﴿أَفَمَبِنَا بِالْحَلْقِ الْأَوَّلِ بَلْ هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٥﴾﴾ (ق)، ئایا ئیمه له‌سه‌ره‌تا و یه‌که‌م جاردا که ئه‌و خه‌لکه‌مان دروست کرد ماندوو بووین و گه‌یوگرفت هاته‌ریمان؟! نه‌خێر ماندوو نه‌بووین، به‌لکو ئه‌وان له‌گوماندا به‌رامبه‌ر به‌ دروست بوونه‌وه‌یه‌کی تازه. بۆیه خوا(جل جلاله) له‌ وه‌لامی پرسیاره پوچه‌که‌دا ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٣٦﴾﴾ (یس)، پێیان بلّی: ئه‌و زاته‌ی که یه‌که‌مجار دروستی کرد، هه‌ر ئه‌ویش زیندووی ده‌کاته‌وه، ئه‌و به‌هه‌موو دروستکراویک زاناو ئاگایه (دروستکردن و دروستکردنه‌وه‌ی هه‌موو شتیکی لا ئاسانه).

واته زانیاری هه‌یه ده‌رباره‌ی ئیسکه‌کان له‌هه‌موو جیگایه‌کی زه‌ویدا بۆ کوی چووه و بڵاوبوه‌ته‌وه و هه‌لوه‌شاهه‌ته‌وه پاشان خودا(جل جلاله) نمونه‌یه‌کی تری بۆ هیناوه‌ته‌وه ئه‌ویش داریکی سه‌وزه که ئاگری لێ هه‌لده‌گیرسی، خودا ئه‌و داره‌ی سه‌ره‌تا له‌ ئاو خولقاندوه تا سه‌وز و سه‌رنج پاکیش و به‌ردار بیت، پاشان گه‌یراهه‌وه تا بوو به‌ داریکی وشک که ئاگری لێ هه‌لده‌گیرسی، به‌و جووره هه‌رچیه‌کی بوی ئه‌نجامی ده‌دات، به‌ توانایه له‌سه‌ر هه‌ر کارێک که بیه‌وی و هه‌یج شتی که مه‌حال نیه بۆی وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنتُم مِّنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٠﴾﴾ (یس)، ئه‌و زاته‌ی که له‌ دره‌ختی سه‌وز ئاگرتان بۆ به‌دی ده‌هینیت، ئیتر ئیوه دایده‌گرسین.

پاشان قورئان نمونه‌ی تر ده هیئتیه وه له سه‌ر گێرانه وه‌ی لاشه‌کان به دروستکردنی ئاسمان و زه‌وی و به‌وه‌سی که تییدایه له هه‌ساره‌ی گه‌پۆک و شاخه‌کان و ده‌ریاکان و له‌مه‌کان و نه‌وه‌ی له‌نیوان نه‌واندایه، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ٨١﴾ (یس)، ئایا نه‌وه‌زاته‌ی که ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست کردووه ناتوانیت دووباره وه‌ک خۆیان دروستیان بکاته وه؟! به‌لێ (زۆر چاک ده‌توانیت چونکه نه‌وه‌زاته له دروستکردن و داهێناندا به‌توانا و زانایه . له‌م چیرۆکه‌دا تیبینی ده‌که‌ین که خودا(جل جلاله) نه‌وه‌نده به‌لگه‌ی هیناوه‌ته وه که په‌سه‌ندو ده‌مکوته‌ر بیته بۆ موشریکه‌کان و خه‌لکانی تریش سه‌باره‌ت به‌ زیندوکردنه وه و گێرانه وه .

به‌لگه‌ی به‌سه‌ر هتا هیناوه‌ته وه له سه‌ر گێرانه وه، پاشان به‌لگه‌ی به‌ ده‌سه‌لاتی هیناوه‌ته وه له سه‌ر گۆڕی ی دروستکراوه‌کانی له دۆخیکه وه بۆ دژه‌که‌ی ، پاشان دووپاتی کردووه‌ته وه نه‌وه‌ی توانای دروستکردنی شتی مه‌زنی هه‌بیته نه‌وه‌ ئاساییه که شتی بچوکترو ئاسانه‌تر دروست بکات، پاک و بیگه‌ردی بۆ نه‌وه‌ خوایه‌ی که فه‌رمان به‌ شتی بکات ده‌بیته، هه‌موو شتی بک به‌ ده‌ستی نه‌وه‌ وه‌ه‌موانیش بۆ لای نه‌وه‌ ده‌گه‌ڕینه وه، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿وَضَرَبَ لَنَا مَثَلًا وَنَسِيَ خَلْقَهُ، قَالَ مَنْ يُعْجِ الْعِظَمُ وَهِيَ رَمِيمٌ ٧٨﴾ قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنْشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ٧٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَسْمَرُ مِنْهُ تُفُودُونَ ٨٠﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلَىٰ وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ٨١﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ٨٢﴾ فَسُبْحَنَ الَّذِي يَبْدِئُ مَلَكُوتُ كُلِّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ٨٣﴾ (یس)، نمونه‌ی لاوازی و بی ده‌سه‌لاتی بۆ ئیمه هیناوه‌ته وه و به‌دیهاونی خۆی له‌بیرکردووه، ده‌یوت: کێ ئه‌م ئیسه‌کانه زیندو ده‌کاته وه له کاتی که ده‌یوت و پروکاون؟! پێیان بلی: نه‌وه‌زاته‌ی که یه‌که‌مجار دروستی کرد، هه‌ر

ئەویش زىندىۋى دەكاتەۋە، ئەو بەھەموو دروستكراۋىك زاناۋ ئاگايە (دروستكردن و دروستكردەۋەى ھەموو شتىكى لا ئاسانە)....

ئەو زاتەى كە لە درەختى سەوز ئاكرتان بۆ بەدى دەھىنىت، ئىتر ئىۋە دايدەگرستىن. ئايا ئەو زاتەى كە ئاسمانەكان و زەۋى دروست كىردوۋە ناتوانىت دووبارە ۋەك خۇيان دروستيان بىكەۋە؟! بەلى (زۆر چاك دەتوانىت چۈنكە ئەو زاتە لە دروستكردن و داھىناندا بە توانا و زانايە. بىگومان ھەر كاتىك فەرمانى خوا دەرچوۋ، وىستى شتىك جىبەجى بىكات و بىھىنىتە دى، پىي دەلىت بىبە، ئەۋىش دەستبەجى و بى دواكەۋتن پىش دىت و ئەنجام دەدرىت و دروست دەبىت. پاكى و بىگەردى بۆ ئەو زاتەى جەۋى ھەموو شتىكى بەدەستە، ھەر بۆ لاي ئەۋىش دەبرىنەۋە.

شەھەم: زىندوكردەۋەى ھەندى مردو لەم دىنيا بەلگەيەكى راستەقىنەيە لەسەر تواناي ئەۋ(جل جلاله)بۆ زىندوكردەۋەى ژياندەۋە ئە پۇژى دوايدا.

قورئان چەند چىرۆكىكى باسكردوۋە لەسەر زىندوكردەۋە ھەندى مردوۋ لەم ژيانى دونيادا، بەھەمان شىۋە خودا پىشتىۋانى لە ھەندى لە پىنغەمبەران كىردوۋە بۆ زىندوكردەۋەى مردو لەسەر دەستيان، لەۋانەشدا گەۋرەترىن بەلگە ھەيە لەسەر تواناي(جل جلاله)بۆ زىندوكردەۋەى ژياندەۋە، قورئان چىرۆكى ئەۋكەسەمان بۆ دەگىرپىتەۋە كە بەلاى گوندىكا تىپەر بوو كە گوندەكە دانىشتوانەكەى لەناۋچوۋىۋون و كۆسك و تەلارى خالى و ويران بوو، بۆيە پىي سەير بوو كە چۆن خودا ئەمانە زىندو دەكاتەۋە لەپاش مردىيان لەكاتىكا كەسىكى باۋەپداربوو بەلام دوو دل بوو، ھەر بۆيە خودا ئەۋ شتەى فىركرد لەپىگەى دلنباكردەۋە واتە: بەتاقى كىردەۋە، دەفەرمۇي:

﴿أَوْ كَأَلَدَىٰ مَرٍّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَل لَّبِثْتُ مِائَةً عَامٍ فَأَنْظُرْ إِلَيَّ

مَعَالِمِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهٗ ۖ وَانْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ ۖ وَانْظُرْ إِلَىٰ
 آلِظَّالِمِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿٥٦﴾ (البقرة).

یاخود وه كه نهو كه سهی تیپه پی به لای شاروچکه به کدا كه هه موو خانوو هه کانی به سه ر
 سه قفه کانیدا ته پی بوون، له بهر خو به وه وتی: ناخو خوی گه وره چو ن خه لکی نه م
 شاروچکه به دوی مردنیان زیندو ده کاته وه؟! (نهو كه سه عوزه بیر پیته مبه ر بوو ﷺ
 به کسه ر خوی گه وره سه د سال مراندی و پاشان زیندوی کرده وه و پی فهرموو: چه ند
 مایته وه؟ (عوزه بیر) وتی: پوژیک یان که متر له پوژیک ماومه ته وه، (خوا) فهرمووی: نه خیر
 نه وه سه د سالت پیچوو، جا ته ماشای خواردن و خواردنه وه که ت بکه (له و ماوه
 دریژده دا) نه گوپاوه و تیک نه چوو، ته ماشای گویدریژده که شت بکه، (بو به نه مه مانکرد) تا
 به م به سه ره اته بته کینه موعجیزه بو خه لکی، جا سهیری ئیسکه کانی (گویدریژده که ت
 بکه) چو ن به رزیان ده که ینه وه و به یه که وه یان ده به ستین و پاشان به گوشت
 دایانده پوشین، کاتیک بیینی و بو دی ده رکوت وتی: چاک ده زانم و دلنیام به پراستی خوا
 ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه .

وه له باره ی (ابراهیم) وه بو مان ده گپریته وه که داوی له په روه ردگاری کرد که
 نیشانی بدات مردو چو ن زیندو ده کاته وه ، خودا (جل جلاله) ده فهرموو: ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ
 رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُنحِي الْمَوْتِ ۖ قَالَ أَوْلَمْ تُؤْمِنْ ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي ۖ قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ
 فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا ۚ وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

﴿٥٧﴾ (البقرة)، به یاد بهینه، کاتیک ئیبراهیم وتی: په روه ردگارا نیشانم بده چو ن مردو
 زیندو ده که یته وه؟ خوا فهرموو: ئایا باوه رت نه هیئاوه؟ ئیبراهیم وتی: به لئی (باوه رم
 هه یه) به لئام حه زده که م (به چاوی خو م بیبینم) تا دل م ئارام بگریت، خوا فهرموو: جا

که واته چوار بالنده بهینه و جوان سهرنجیان بده و دوايي هر چواريان سهربره و گوشت و
پهړ و خوښيان ټيکه لږ بکه، نه وسا له سهر لوگکي هر شاخک هه نديک له و ټيکه له يه
دابني، پاشان بانگيان بکه، به گورجي و به په له هه موويان دينه وه بولات و چاک بزانه و
دلنياه به پرستي خوا بالاداست و کار به جي يه .

وہ لہ بارہی عیسا (علیہ السلام) بڑمان دہ گپرتہ وہ کہ قور شتوہی بالندہی دروست
دہ کرد پاشان پیادہ کرد دہ بووہ بالندہ بہ نیزنی خودا، ہر وہا مردوی زیندو دہ کردہ وہ
بہ نیزنی خودا، ہر میشہ بہ گہ لہ کہی دہ فرموو: ﴿وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ
بِبَيِّنَاتٍ مِّن رَّبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقْتُ لَكُم مِّنَ الطَّيْرِ الطَّيْرَ فَانفُخْ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم بِمَا تَكُلُونَ وَمَا تَدْخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ
إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَّكُم إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾﴾ (ال عمران).

(له ناینده دا راپیده گه یه نیت) به نه وه ی ئیسرائیل که من پیغه مبه ریکم، بۆ لای ئیوه په وانه کراوم، به لگه و نیشانه یه کیشم پی یه له لایه ن په روه ردگار تانه وه، (ئویش ئه مه یه که): من له قور شیوه ی بالنده تان بۆ دروست ده که م، ئینجا فووی پیدا ده که م، به فرمانی خوا یه کسر، ده بیته بالنده یه کی زیندوو و کویری زکماک و نه خوشی به له کیی چاک ده که مه وه به ویستی خوا و مردوو انیش زیندوو ده که مه وه به فرمانی خوا و هه والی ئه و شتانه ی که ده یخۆن و هه لی ده گرن له ماله کانتاندا پیتان راپه ده گه یه نم، به پرستی له و شتانه دا به لگه و نیشانه هه یه بۆتان ئه گه ر ئیماندارن.

هروه‌ها له‌بارهی هاوه‌لانی نه‌شکوت بۆمان ده‌گیریتوه که خه‌وی لی خستن بۆ
ماوه‌ی سی سه‌دو شه‌ست و نوو سال، پاشان له‌و خه‌وه به‌ئاگای هینانه‌وه وه‌ک
ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ بَعَثْنَهُمْ لِتَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لِسُوا أَمَدًا ۚ﴾ ﴿١٢﴾ تَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ
إِنَّهُمْ فِيهِ عَاثُونَ رَبَّهُمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ﴿١٣﴾﴾ (الکھف)، پاشان (دوای ماوه‌یه‌کی دوورو

دریځ له خه و خه بهرمان کړنده وه له نوستن ههستان، تا بزاین کام دهسته یان ده زانن که چنده خه ویان لیکه وتووه (نهوانه یان که ده لاین پوژیک یان که متر، یان نهوانه یان که ده لاین مه گره هر خوا بزانت چنده خه وتوین).

نیمه به پاستی و دروستی هه والی به سهراتی نه و لاوانه ت بؤ ده گپړنه وه، به پاستی نهوانه لاوانیک بوون باوه پری دامه زراویان هینا بوو به په روه ردگاریان، نیمه ش زیاتر له نووری نیمان و هیدایه ت به هره وه رمان کړدن.

وه باسی موسی (علیه السلام) مان بؤ ده کات نهوانه ی که پتیا یان ووت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِمُوسَىٰ لَنْ نُّؤْمِنَ بِكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ جَهْرَةً...﴾ (البقرة)، یادى نهو نیعمه ته بکه نه وه که ووتان: نهی موسا هر گیز باوه پت پتیا هینین تاوه کو به ناشکراو به چاوی خومان خوا نه بینن.

نهوه بوو هه وره بروسکه له ناوی بردن و ته ماشایان ده کړد، پاشان خودا زیندوی کړنده وه پاش مردنیان، خودا (جل جلاله) ده فهرموی: ﴿.. فَأَخَذْنَاكُمْ الْأَبْصِقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ (البقرة)، نیمه تر به کسه هر هه وره بروسکه که لئی دان، له کاتیکدا که ته ماشاتان ده کړد و به ده ورو به ری خوتاندا ده تانپوانی (به سهرسامیه وه بیرتان ده کړده وه)، پاشان زیندوومان کړنده وه و زیانمان پیبه خشینه وه له دواى نهو مه رگه تان بؤ نهوه ی سوپاسگوزاری بکن.

هه روه ها باسی (بنی اسرائیل) مان بؤ ده کات که سیک له نیوانیاندا کوژا بوو، وه هر کومه لیک کومه له که ی تری تاوانبار ده کړد به کوشتنی، پیغه مبه رکه یان فهرمانی پیکردن به سهرپرینی مانگایه ک، سهریان بری پاش نهوه ی پرسپاری زوریان کړد له سهر سیفاته کانی، پاشان فهرمانی پیکردن که پارچه یه کی سهرپراوه که بکیشن به کوژاوه که دا، خودا کوژاوه که ی زیندو کړده وه هه والی دا به وه ی که کی بکوژه که یه تی

له کاتیکدا ئەوان بینه‌ری پووداوه‌که بوون، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿فَقُلْنَا أَضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ ۖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٧٣﴾﴾ (البقرة)، ئینجا وتمان: به پارچه‌یه‌ک له و مانگا سه‌رب‌پاوه بدن به لاشه‌ی کوژاوه‌که‌دا (دیاره به‌ویستی خوا وه‌ک موعجیزه‌یه‌ک کوژاوه‌که زیندوو بۆته‌وه و پاستی بکوژه‌که‌ی خۆی وتوه)، جا ئا به‌و شیوه‌یه‌و به ئاسانی، خوا مردوان زیندوو ده‌کاته‌وه و ده‌سه‌لاتی خۆیتان نیشان دهدات بۆ ئەوه‌ی تێگه‌ن و ژیر بن.

حه‌وته‌م: یه‌کیکی تر له‌و به‌نگانه‌ی که قورئان هه‌تاوه‌تی له‌سه‌ر زیندوکردنه‌وو سه‌رنجی مرو‌فه‌کانی بۆ ئەوه پاک‌یشاوه کاتیک نمونه به زیندوکردنه‌وی زه‌وی ده‌هه‌ینیته‌وه که پوه‌کی تیا ده‌روونی پاش بارینی باران.

• خودا (جل جلاله) ده‌فه‌رموی: ﴿فَانْظُرْ إِلَىٰ آثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ لَمُنِجٍ لِّلْمَوْتِ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٥٠﴾﴾ (الروم)، جا ئیتر سه‌رنج بده‌و ته‌ماشای چه‌نده‌ها ئاسه‌واری په‌حمه‌تی خوا بکه، که چۆن زه‌وی زیندوو ده‌کاته‌وه دوا‌ی مردنی، بیگومان ئەو زاته‌ی که ئەو کارانه ئەه‌جام دهدات، مردوان زیندوو ده‌کاته‌وه و هه‌ر ئەو زاته ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌که‌دا هه‌یه، (مردوانیش وه‌ک پوه‌ک له‌ کاتی خۆیدا له زه‌وی ده‌رده‌هه‌ینیته‌وه بۆ لی‌پرسینه‌وه).

• هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فَمُقْتَنُهُ إِنَّا بَلَدٌ مِّمَّنْ فَاحْيِنَا ۚ إِنَّ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَٰلِكَ النُّشُورُ ﴿١﴾﴾ (فاطر)، خوا ئەو زاته‌یه که بای په‌حمه‌ت ده‌نیریت و هه‌لمی ده‌ریاکانی پی ده‌گو‌یزیته‌وه و ده‌یکاته هه‌ور، جا ده‌ینیرین بۆ ولاتیک و شک و مردوو، ده‌فه‌رمویت: ئینجا ئەو زه‌ویه‌مان پی زیندوو کردوه دوا‌ی ئەوه‌ی که مردبوو، زیندو کردنه‌وه‌ی ئیوه‌ش هه‌ر به‌و شیوه‌یه ده‌بی‌ت.

• هروده‌ها ده‌فهرموی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْكَ تَرَى الْأَرْضَ خَاشِعَةً إِذَا أَنْزَلْنَا عَلَيْهَا الْمَاءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ إِنَّ الَّذِي أَحْيَاهَا لَمُجِي الْمَوْتِ إِنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٨﴾﴾ (فصلت)، له به‌لگه و نیشانه‌کانی خوا نه‌ویه که ده‌بینیت زهوی کش وماته، جا که تیک باران به‌سهریدا ده‌بارینین ده‌خروشیت و گه‌شه و نه‌ش و نما ده‌کات، چونکه به‌پاستی نه‌و زاته‌ی که زهوی زیندوو کرده‌وه، مردووانیش زیندوو ده‌کاته‌وه، بیگومان نه‌و خواجه ده‌سه‌لانی به‌سهر هموو شتی‌کدا هه‌یه..

• به‌هه‌مان شیوه ده‌فهرموی: ﴿وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَقْدِرُ فَأَنْشُرَنَا بِهِ، بَلْدَةً مَيِّتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١١﴾﴾ (الزخرف)، هروده‌ها نه‌و خواجه له ناسمانه‌وه به نه‌ندازه‌یه‌کی دیاریی کراو بارانی باراندوو و ده‌فهرمویت، ولاتی وشک و مردوومان پی زیندوو کردوته‌وه، هه‌ر به‌و شیوه‌یه نیوه‌ش له گۆره‌کانتان ده‌هینرینه دهره‌وه. مه‌به‌ست له واتای هه‌موو نه‌مانه: تیروانین و پینمایکردنه، واته: نه‌گهر خودا(جل جلاله) توانای نه‌و کارانه‌ی هه‌بیته که واته نه‌ولاترو ناسانتره بوی که مردو زیندو بکاته‌وه، به مانایه‌کی تر نه‌وه‌ی به چاو ده‌بینرئ له ده‌سه‌لانی خودا به‌لگه‌یه له‌سهر نه‌و شتانه‌ی به‌چاو نابینرین و نادیارن^(۳۲)

هه‌شتم: له گرنگترین به‌لگه ناشکراکان که قورنان باسی کردوه له‌سهر زیندوویونه‌وه، روتکردنه‌وه‌ی حیکمه‌تی نه‌و کاریه.

دانایی و دادپه‌روه‌ری ده‌خوازن به‌نده‌کان زیندوبکرینه‌وه بۆ خه‌ملاندنی کاروکرده‌وه‌کانی به‌نده‌کان، بیگومان نه‌گهر پۆژی دواپی نه‌بوایه بۆ زیندوکردنه‌وه‌ی مروفه‌کان نه‌وا دروستکراوه‌کان له‌سهر بنه‌مای ناپه‌وای و خراپه‌کاری و سته‌م کاری به‌رده‌وام ده‌بوون به‌لام پۆژی دواپی بۆ لیپنچینه‌وه له‌سهر نه‌و کرده‌وانه‌ی که له ژبانی

۳۲- الجامع الأحكام القرآن، القرطبي، دارالأحياء التراث المصري، بيروت ۱۹۸۵م، ج ۱۶، صفحة ۴۵ بتحرف.

لَكَرْفِهِ لَا تَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾ (القلم)، ئايا په‌وايه پاداشتی موسولمانان وهك تاوانبار و تاوانكاران بېت؟! ئه‌وه چیتانه؟ چۆن حوكم و برپاری ناپه‌واي وا درده‌كهن!! ئايا كتیبیكى ئاسمانیتان بۆ هاتووه، تیايدا بخوینن؟! تا هه‌رچی ئیوه بتانه‌وێت به ناره‌زووی خۆتان هه‌لی بژین. ^(٣٩) ئیمه ده‌بینین له ژیاڤی دونیادا سته‌مكاران سته‌م ده‌كهن و به‌رده‌وامن له‌سه‌ری تا ده‌مرن، سته‌ملیكراوانیش سته‌میان لی ده‌كری تا كۆتای ژیاڤیان، ئايا دادپه‌روه‌رییه به كۆتای هاتنی ژیاڤی دونیا هه‌موو شتی كۆتای پی بېت؟!

ئه‌وه كه‌ی دادپه‌روه‌رییه سته‌مكاران تۆله‌یان لی نه‌كریته‌وه‌و سته‌ملیكراویش تۆله‌ی بۆ نه‌كریته‌وه؟!

كه‌ی له‌گه‌ڵ داناو زانای خودا(جل جلاله‌)یهك ده‌گرێته‌وه كه‌ پووداوه‌كانی ژیاڤ به‌پێچه‌وانه‌ی دادپه‌روه‌ری به‌پێ بکریت و به‌و شیوازه‌ش كۆتای بېت؟!

ئايا ئه‌وه راسته‌ ئه‌وانه‌ی وه‌لامی بانگه‌وازی په‌روه‌ردگاریان داوه‌ته‌وه و باوه‌ریان هه‌یناوه‌و به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ر پێگاكه‌ی، به‌ پيسوایی و زه‌لیلی بژین و به‌مرن وهك ئه‌وه‌ی غه‌زه‌بیاڤ لی گیرابیت، ئه‌وانه‌شی وه‌لامی داوای په‌روه‌ردگاریان نه‌داوه‌ته‌وه‌و باوه‌ریان نه‌هه‌یناوه‌، به‌خۆشی و تیروته‌سه‌لی بژین و به‌مرن وهك ئه‌وه‌ی په‌زامه‌ندی خودایان ده‌ستگیر بووبی؟! نه‌خیر بێگومان ئه‌وه له‌گه‌ڵ دانایی و عه‌دلی په‌روه‌ردگارا ناگونجی و له‌گه‌ڵ خوايه‌تی خوادا یه‌ك ناگرێته‌وه... بۆیه ئه‌م په‌رسیاره ده‌مكوتكه‌ره دێته‌ پێشه‌وه:

﴿ أَفَجَعَلَ الضَّالِّينَ كَالْمُحْسِنِينَ ﴾ (٣٩) (القلم)، ئايا په‌وايه پاداشتی موسولمانان وهك تاوانبار و تاوانكاران بېت؟! حاشا بۆ خودا كه‌ وابی.

ئه‌وه گومانی بېباوه‌پانه، ئه‌وان وا گومان ده‌بن كه‌ كاره‌كه هه‌په‌مه‌كیه‌و پاداشت و سزا نیه ، وهك ئه‌وه‌ی بڵێن : خودا ئاسمانه‌كان و زه‌وی به‌بی هوده دروست كردووه،

نه خيتر: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ۖ ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ (٣٧) اَمْرُ
تَجْعَلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ﴾ (٣٨) (ص)،
ئيمه ناسمان و زهوى دروستكراوانى نيتوانمان بى هوده و هه پهمه كهى دروست نه كردوه،
ئهوه بىرو باوه پى ئهوانه يه كه بى باوه پىوون، هاوار و ناهوناله بۆ ئهوانه ي كه كافر و بى
پروان له سزاي ناگرى دۆزه خ. نه خيتر، ئهوه باوه پىيان هه له يه، به لكو ئايا پهوايه پاداشتى
ئهوانه ي ئيمان و باوه پىيان هيتاوه و كاروكردهوه چاكه كانيان ئه نجام داوه، وهك ئهوانه
لى بكهين كه توى خراپه يان چاندوه له زهويدا، ياخود ئايا ئهوانه ي پاريزگار و
له خواترسن وهك خراپه كاران سه يريان بكهين؟!

ئهم ئايه ته له باره ي موشريكه كانى (قريش) هوه دابه زيوه كه نكولى زيندوكردنه وه يان
ده كرد، به لام ئه وهى جيگه ي سه رسوپمانه ئه ناميتى ئهم سه رده مهش هه مان نمونه
به رهه م ده هينى كه به ته واوه تى ئايه ته كهى به سه ردا جى به جى ده بى.

لهوانه: (سارته رى ريبه رى وجوديه كان) ه^(٣٦) ئه و بيباوه پى كه ده لى: بوون گالته يه
و به تاله، وه ژيانى ئاده ميزاد هيج واتايه كى نيه و هيج حيكمه تيكى له پشتوه نيه:
﴿... ذَلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ (٣٧) (ص)، ئه وه گومانى ئهوانه يه كه بى
باوه پىوون، هاوار و ناهوناله بۆ ئهوانه ي كه كافر و بى پروان له سزاي ناگرى دۆزه خ.^(٣٧)

٣٦- الوجودى: القائل بمذهب الوجود أو الوجودية، وهو مذهب فلسفي يرى أن الوجود سابق على الماهية، وأن الإنسان حر، يستطيع أن يصنع نفسه، ويتخذ موقفه كما يبدو له، تخفيفاً بوجوده الكامل.

٣٧- ركانو الايمان، محمد قطب، مرجع سابق، ص ٣٩٠. ((في اقتضاء فكر العدالة)) طبع: الوجه الثاني، من الشبهة التاسعة، من الجزء السابع، (الايمان والتدين).

نۆھەم: یەکیکی تر له به لگه کانی زیندوکردنهوه، هاوایی سەرجهه پێغه مبه رانه له سه ره هواندانیان به روژی دوایی: باوهر به روژی دوایی و به ههشت و جه هه نه م بنه مای ئیمان که په یامی که په یامی سەرجهه پێغه مبه ران و شونکه وتوانیان تیايدا هاو به شن.

قورئان هه والی ئه و به دب ختانه ی که له ئاگردان باسکردوه ، ئه وانه ی که دانه نین به ئاگادارکردنه وه ی پێغه مبه رانیان به پۆزی دوایی، وه ک ده فه رموی: ﴿ تَكَادُ تَمَيِّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلِّقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلْتُمْ خَزَنَتَهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ ۝٨ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَتَتْهُ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۝٩ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۝١٠﴾ (الملك)، له داخی خواره ناسان خه ریکه پارچه پارچه ببیت و لیک ببیت هوه، هه ر جارێک ده سته و تا قمیك فری ده دریت ه ناوی پاسه وانی دۆزه خ لیان ده پرسیت: باشه، تر سین ه ریکتان بو نه هات تا له م سه رنه نجامه ئاگادارتان بکات؟! له وه لامدا به که ساسیه وه ده لێن: با، به لی، له راستیدا تر سین ه رمان بو هات، به لام ئیمه بره ومان پینه کردن و وتمان: خوا هه چی له م باره یه وه نه ناردوه، ئیوه ته نها له گو مپایی که ورده ا گیرتان خوار دوه وه هه چی ترا! ئینجا ده لێن: ئه که ر ئیمه گویمان بگرتایه و بیرو هوشمان به کار به یتایه نه ده بوینه نیشه جیی دۆزه خ.

هه روه ها ده فه رموی: ﴿ وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۖ فِئًا إِذَا جَاءُوهَا فَتَحَتْ أَبْوُعُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝٧﴾ (الزمر).

ئه و سا ئه وانه ی که بی باوه ر بوون، راپیچ ده کرین به ره و دۆزه خ ده سته ده سته و تا قم تا قم ده گو یزین ه وه، تا کاتیک ده گه نه به ر قاپیه کانی، (هه موو مۆلده خۆن له به رده میدا، دوا ی ماوه یه ک) بۆیان ده کریت ه وه، فریشه ی به رپرس و سه ره رشتیار سه رزه نشتیان ده کات و پێیان ده لیت: باشه، مه که ر پێغه مبه ران له خۆتان په وانه

نه کرابو بوټان که ټایه ته کانی په روه ردگاری خوتان به سهردا بخوینټه وه، وه یاداوهریقان بکات و داتان بچله کینټ له گه یشتنی نه م پوڅه؟! به دهم ناخوداځ و ناله وه ده لټن: به لټی، به لام تازه، به لټی، سودی نیه و بریاری سزاو نازار دراوه به سهر کافر و بی پرواکاندا.

سهرجه م بیباوه پان له کاتی چونه جهه نه م نه م پرسیاره یان لگ ده کریت، دان به وده دا ده نټن که پیغه مبه رانیان ترساندویانن له گه یشتن به و پوڅه به لام باوه ریان پی پی نه بووه و به درویان خستوه ته وه.

وه نه وس ته یه که ټایه ته کانی پیشو له چنده جیگایه کدا ټامارده ی پیکردوه، خودا(جل جلاله) حکیمه ت و عه دلی وا ده خوازی که هیچ که سیک سزا نه دات که په یامی پی نه گه شتبی و به لگه ی له سهر دروست نه بوبی وه که ده فهرموئ: ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِىٰ خُودًا﴾ (جل جلاله) حکیمه ت و عه دلی وا ده خوازی که هیچ که سیک سزا نه دات که په یامی پی نه گه شتبی و به لگه ی له سهر دروست نه بوبی وه که ده فهرموئ: ﴿مَنْ أَهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِىٰ لِنَفْسِهِۦ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا نُزِرْ وَاِزْرَةً وَلَا نُزِرْ وَاِزْرَةً وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (الاسراء)، نیمه ش سزای که سمان نه داوه تا پیغه مبه ریکی بو ده نټرین.

هه روه ها ده فهرموئ: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء)، پیغه مبه رانمان (په وانه کردوه) که مژده دهرن (به نیمانداران) و ترسینه رن بو (یاخیه کان)، تا خه لکی هیچ به لگه یه کیان به ده سته وه نه مینټ (له سهر بی دینی و یاخی بوونیان) دواى نه وه ی خوا پیغه مبه رانی بو په وانه کردوون، بیگومان هه میشه و به رده وام خوا بالاده ست و دانایه.

له و پیناوه شدا په یامی ټاسمانی هه موو موقوفیک ده گرته وه واته گشتگیره خودا(جل جلاله) ده فهرموئ: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ﴾ (فاطر)، بیگومان نیمه تومان په وانه کردوه به حق و راستیه کی ته واوه وه، تو مژده دهری

(نیماندارانیت)، ترسیته ری (بی پرواکانیت) هیچ گه ل و نه ته وه یه کیش نه بووه که فرستاده و بیدار که ره وه یه کی بق په وانه نه کرابیت.

وهك نه وهی قورنن ناماژهی پیکردووه هیچ پیغمبه ریک نه که له که ی ناگادار نه کرد بیته وه له پوژی دوا یی له پیتا و پاداشت و سزادا.

نه وهش له پیگی گپړانه وهی چپوکی پیغمبه ران له قورنانی پیروژدا. ^(۲۸)

دههم: قورنن له چند جارنک زیاترو له چند جیگایه کدا دوباتیکردوته وه که نه وانه ی نکولی زیندوکردنه وه دمکن پشت به هیچ به لگه یه ک نابهنستن له سر نه وهی که ده یلین.

نه وان هیچ زانیاریه کیان لا نییه له سر زیندوکردنه وه، نه وان ته نها دوا ی گومان که وتون و وپینه ده کن، خدا (جل جلاله) ده فرموی: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُبْلِكُنَا إِلَّا اللَّهُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ۝۲۱﴾ (الجاثیه)، خوانه ناسان ده یانوت: زیان ته نها نه م زیانی دنیا یه یه، ده مرین و ده ژین به توره، هر پوژگارو زه مانه کایگه رن تیماندا و ده مان مرینن و هیچی تر! جا نه وانه وه نه بیت له سر بنچینه ی هیچ جوړه زانستی و زانیاریه ک نه وه بلین به لکو ته نها پشت به گومان و دوودلی ده به ستن. هه روه ها ده فرموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُتَّقِينَ ۝۲۲﴾ (الجاثیه)، کاتیکیش بوترایه: بینگومان به لینی خوا راسته و پوژی قیامت هر دیت و گومانی تیا دا نیه، نیوه له وه لاما ده تانوت: نیمه هر نازانین پوژی قیامت چیه؟! نیمه هر گومان ده به رین و دلنیا نین!! هه روه ها ده فرموی: ﴿بَلْ أَدْرَاكَ عِلْمُهُمْ فِي الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ مِنْهَا بَلْ هُمْ عَنْهَا عَمُونَ ۝۲۳﴾ (النمل)، نه خیر، نه وانه زانیاری و زانستیان ده رباره ی قیامت کوتا و که م و کورته، به لکو نه وان له گومانان ده رباره ی، به لکو هر کوین له ناستیدا و دلین نابینا یه.

قورئان له چه‌ند جی‌گایه‌کدا دوپاتی کردۆته‌وه که ئه‌وانه‌ی زیندو بوونه‌وه و پۆژی دوا‌یی به‌ ئه‌سته‌م ده‌زانن ئه‌وان له وه‌هم و گومرا‌یدا ده‌ژین، وه‌ک ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَرَأَيْتَ عَلَىٰ اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جُنَّةٌ ۚ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ﴾ (سبا)، ئایا درۆ به‌ده‌م خواوه‌ه‌لده‌به‌ستی، یا شیت بووه؟! (نه‌خیر...!!) ئه‌وانه‌ی که باوه‌ریان به‌ پۆژی دوا‌یی و قیامه‌ت نیه‌، له‌ سزای سه‌ختا ده‌بی ژیا‌ن به‌رنه‌سه‌ر (چونکه‌ له‌ دنیا‌دا) زۆر گومرا‌و سه‌رلیشیتوا‌بوون.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی: ﴿...أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ﴾ (الشوری)، ئاگا‌دارین له‌ راستیدا ئه‌وانه‌ی موحاده‌له‌ له‌سه‌ر قیامه‌ت ده‌که‌ن و به‌گومانن لێ، له‌بزر بوون و سه‌رلیشیتوا‌یه‌کی قوولدا پۆچوون. بێگومان ئه‌وانه‌ له‌ نه‌زانین و گومرا‌یدا ده‌ژین، چونکه‌ ئه‌وه‌ی توانیبیتی ئاسمانه‌کان و زه‌وی دروست بکات، ئه‌وا ئه‌ولاتر و ئاسانه‌تره‌ بتوانی مردو زیندو بکاته‌وه‌.

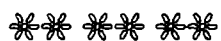
به‌ گورتی:

* به‌ده‌یه‌نه‌ری شتێک له‌ نه‌بوونه‌وه‌ به‌توانایه‌ له‌سه‌ر دووباره‌ زیندوکردنه‌وه‌ی پاش له‌ناوچوونی.

* نکو‌لیکار له‌ ژیا‌ندنه‌وه‌و زیندوکردنه‌وه‌ی دروستکراوه‌کان له‌ پۆژی دوا‌یدا له‌ خه‌یا‌ل و گومرا‌ییدا ده‌ژی، نمونه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ جو‌راوجۆرو به‌لگه‌ش له‌وباره‌یه‌وه‌ زۆره‌، له‌وانه‌ زیندوکردنه‌وه‌ی زه‌وی پاش وشک بوونی – مردن زیندو ده‌کرێته‌وه‌ به‌ بارینی هه‌ندی باران به‌سه‌ریدا.

* مه‌ودایه‌کی زۆر هه‌یه‌ له‌ نێوان حه‌قیقه‌تی زیندوکردنه‌وه‌و ئه‌فسانه‌ و داستانه‌دا، بێگومان هه‌ندی له‌ مرقعه‌کان شایه‌ت حا‌لی – له‌ماوه‌ جیا‌جیا‌کانی میژو‌دا گیرانه‌وه‌ی ژیا‌ن بوون بۆ جه‌سته‌ مردو پزێوه‌کان له‌ قورئانی‌شدا ئه‌و جیرو‌کانه‌ با‌سی لێ‌وه‌ کراوه‌، وه‌ک کوژراوه‌که‌ی (بنی اسرائیل) وه‌ وه‌ک ئه‌و که‌سه‌ی گو‌زه‌ری کرد به‌لای گو‌نده‌که‌دا،

ههروه‌ها چیرۆکی (ابراهیم) و چوار بالنده‌که، وه زیندوکردنه‌وه‌ی مردو له‌لایه‌ن (عیسی)
عليه السلام به ئیزنی خودا (جل جلاله).



گومانی هه شتەم

بانگەشەکردن بەهەمی بتهکان و پەیکەرەکان خۆان لای خودا (جل جلاله) تکا
دەکەن و لەویان نزیک دەکەنەوه^{٣٩}.

ناوەڕۆکی گومانەکه:

موشریکهکان لەگەڵ خودادا (جل جلاله) خودایەکی تر دەپەرستن، بانگەشەیی ئەوه
دەکەن کە تکای ئەو پەرستراوانە سودی هەیە بۆیان لەلای خودا (جل جلاله)
لەسەر خستنیان و روژیدانیان و ئەو شتانەی کە دێتە پێگایان لە کاروباری دنیا هەروەها
دەلێن: ئەم پەرستراوانە لە خودایان نزیک دەکاتەوه، وەك خودا (جل جلاله) دەفەرموێ:
﴿... وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ (الزمر)، ناگادارین:
دینی پاک و خاوێن تەنها بۆ خوا، ئەوانەش جگە لەو زاتە کەسانی تروشتی تر دەکەنە
پشتیوانی خۆیان دەلێن: ئێمە ئەم بت و شتانه ناپەرستین تەنها لەبەر ئەوەی لە خوا
نزیکمان بخەنەوه، لەکاتی کدا ئەوان لەخواوە نزیکترن، بێگومان خوا داوهری دەکات لە
نیوانیاندا، لەو شتانهدا کە کێشەیان لەسەری هەیە و پایان دەرپارەیی جۆراو جۆره،
بەپراستی خوا ئەو بیروباوهێر چەوتەیان لێوەرناگریت و هیدایەت و پێنموویی ئەو کەسانە
ناکات کە درۆزن و بێ باوهێرن.

هەروەها دەفەرموێ: ﴿... وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾ (یونس)
دەشڵێن: ئا ئەو بت و شتانه تکا کارمانن لای خوا.

٣٩- الأيتان اللتان وردت فيها الشبهة (يونس: ١٨)، (الزمر: ٣)

الأيتان التي ورد فيها الرد على الشبهة (يونس: ١٨، الزمر: ٣، الرعد: ١٦، الاسراء: ٤٣-٤٢).

بۆیه له سهردهمی نه فامیدا له کاتی چه جکردندا ده یانوت : په روه ردگارا گوږپایه لم، هیچ شهریککت نیه جگه له شهریککی نه بی که خۆت هه ته، نه و شهریکه و مولکه که شی هر می تویه، خوا بهرز و بلند له و شتانه ی خه لکی بۆی هه لته بهستن.

رینگاکانی پوچه ئکردنه وهی گومانه که:

۱. په رستنی جگه له خودا داهینراوه و کاریکه مروفه کان خویان دروستیان کردوولح
۲. نه و په رستراوانه ی که موشریکه کان ده یانپه رستن نه سود ده گه یه نن نه زیان و خاوه نی هیچ شتیك نین.
۳. سه رجه م دروستکراوه کان مل که چن بۆ خودا (جل جلاله).
۴. نه گه ر له گه ل خودادا په رستراویك هه یوايه — وهك نه وهی موشریکه کان ده یلین لی
- نزیك ده بوونه وه ده یانپه رست.
۵. خودا (جل جلاله) پاك و بیگه رده له شیرك.

دریژهی بابیه ته که:

یه که م: په رستنی جگه له خودا داهینراوه ..

نه وهی وای له موشریکه کان کردووه که بته کان په رستن، نه وهیه که پیشتەر فریشته یان په رستوه، بۆ نه وهی تکیان بۆ بکه ن له لای خودا (جل جلاله) له سه ر خستنیان و پۆزی دانیان و هه رشتیك که دیته رینگایان له کاروباری دنیا، به لام دانیان به زیندوکردنه وه دا نه ده ناو باوه رپیان پیتی نه بوو، وهك چۆن بته کانیان ده په رست بۆ نه وهی هاو شیوهی فریشته کان له خودا یان نزیك بکاته وه . خودا (جل جلاله) له باره یانه وه ده فـه رموی: ﴿... وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ...﴾ (الزمر): نه وانه ش جگه له و زاته که سانی ترو شتی تر ده که نه پشتیوانی خویان ده لین: ئیمه نه م بت و شتانه نا په رستین ته نها له بهر نه وهی له خوا نزیکمان بخه نه وه.

بۆيە له سه رده مي نه فاميدا له کاتي هه جکردندا ده يانوت: مل که چ و گوڤرايه لم خۆم
 سپارد به تۆ، هاتم به دم فه رمانته وه هه چ شه ريکت نيه جگه له شه ريکي خۆي و
 ئه وه شي هه يه تي هه ر هي تۆيه ، ئه م بانگه شه کردنه موشريکه کان پشتيان پي به ستيو
 له ديز زه مان و به ئيستاشه وه، پيغه مبه ران هاتوون - عليهم الصلاة والسلام بۆ
 په تکردنه وه و پيگريکردن له و کاره، يه کيک له ئامانجي پيغه مبه ران بانگکردني به نده کان
 بووه بۆ يه کتا په رستي، هه روه ها پونکردنه وه ي ئه و بابته شه ريک بۆ خودا برياردان -
 له لايه ن خودي موشريکه کانه وه داهيتراره و خوداي گه وره پيگاي پي نه داوون و پازيش نيه
 پيي ، به لکو بوغزانديهي تي و پيگري لي کردوه، وه ک ده فه رموي: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ
 أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الصَّلُوتَ ۚ﴾ (النحل) سويند به خوا بيگومان
 ئيمه له ناو هه ر گه ل و نه ته وه يه کدا پيغه مبه ريکمان په وانه کردوه و پيمان راگه ياندوه که
 پييان بليت: ته نها خوا بپه رستن، خۆتان دووره په ريژ بگرن له هه موو په رستراويکي تر.
 هه روه ها ده فه رموي: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا
 فَاعْبُدُونِ﴾ (الانبياء)، ئيمه پيش تۆ هه چ پيغه مبه ريکمان په وانه نه کردوه، که
 وه حيمان بۆ نه نارديت به وه ي که: بيگومان هه چ خوايه ک نيه جگه له من و ده بيت هه ر
 من بپه رستن.

پاشان خوداي گه وره هه وال ده دات که ئه م شرکه داهيتراره له نيو خه لکدا پاش
 ئه وه ي که بووني نه بووه و سه رجه م خه لکان له سه ر يه ک ئايين بوون که ئه ويش ئيسلام
 بووه دواتر جياوازيان تيکه وتوه و پارچه پارچه بوون، وه ک ده فه رموي: ﴿وَمَا كَانَ
 النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْلَفُوا ۚ﴾ (يونس)، خه لکي له سه ره تاي په يدا
 بوونياندا به ش به ش نه بوون به لکو ته نها يه ک پارچه بوون، يه ک ئايين بوون، يه ک بيرو باوه پ

بوون، جا که (زه مان تیپه پی و زقر بوون و له سه رچاوه ی نووری پیغه مبه رایه تی دوورکه وتنه وه) ناکوکی و جیاوازی له نیوانیاندا پهیدا بوو به ش به ش بوون.

دووم: نهو خودایانه ی که موشریکه کان دهیانه پرست نه سودی پی دمه یاندن نه زیان خاوه نی هیچ شتیک نه بوون.

نهو موشریکانه ی که له گهل خودادا شتی تریان ده پرست به به هانه ی نه وه ی که شفاعه تی نهو خودایانه سودی ده بیت بویان له لای خودا. خودای گه وره نه م به هانه یه پرته ده کاته وه ورایده گه یه نیت که نهو خودا بانگه شه بۆ کراوانه نه زیان ده گه یه نن و نه سود نه خاوه نی هیچ شتیکن، وه هیچ شتیک له وانه ی بانگه شه ی بۆ ده که ن پوندات و هه رگیز نهو کاره نایه ته دی، خودای گه وره ده فهرموی:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُهُمْ وَلَا يَنْصُرُهُمْ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ (یونس).

(بۆ باوه ران وخواه ناسان) شتیک ده پرستن له جیاتی خوا نه زیانیان پیده گه یه نیت نه قازانچ، ده شلین: ئا نهو بت و شتانه تکاکارمانن لای خوا، پییان بلای نه ی محمد ﷺ باشه ئایا ئیوه خوا ئاگادار ده که نه وه به شتیک که له ئاسمانه کان و له زه ویدا هه بیت و خوا نه یزانت؟! پاک و بیگه رده و به رزو بلنده و دووره له وه ی که نه فامان ده یکه ن به هاوه لی.

به و مانایه ی: ئیوه هه والده دن به خودا به وه ی که جی له ئاسمانه کان و زه ویدا پووده دات؟

هه روه ها خودای گه وره ده فهرموی: ﴿قُلْ مَنْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلِ اللَّهُ قُلْ أَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ لَا يَمْلِكُونَ لَهُمْ نَفْعًا وَلَا ضَرًّا قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ أَمْ هَلْ تَسْتَوِي الظُّلُمَةُ وَالنُّورُ

أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ ﴿١٦﴾ (الرعد)

(نهی محمد ﷺ به خوانه ناسان) بَلَى: کئی په روه ردگاری ناسمانه کان و زهویه؟
(ننگر نه وان بى دنگ بوون) تو بَلَى: الله په روه ردگاریانه، (چونکه نه وانه که پر کوټیرو
لآلن له وانه یه دان به و راستیه دا نه نین) پاشان پټیان بَلَى: ټایا په وایه جگه له و خوابه
پشت به شتانی تر بیهستن و بیانکه نه پشٹیوان و خوشه ویست، که نه وانه ته نانهت بڼو
خوشییان قازانچ و زهره ریان به دهست نیه؟! هه روه ها بَلَى: باشه ټاخر کوټیرو و چاوساغ
وهک یه کن؟! تاریکی و پووناکي چوونیه کن؟! (دیاره خوانه ناسی و بى دینی کوټیرو و
تاریکیه، ټیمان و باوه پو خواناسیش چاوساغی و پووناکیه)، به لکو چهند هاوبه شټیکیان
داناوه بڼو خوا، که شتیان دروستکردووه وهک دروستکراوه کانی خواو جا
دروستکراوه که یان لى شیواوه، پټیان بَلَى: الله به دیهینه رو دروستکاری هه موو شتیکه و
نه وزاته تا کوته نهاو به دهسه لات و به هیزو به توانایه. خودا پوونی کردوته وه که وا نه و
خودایانه ی نه وان پشٹی پیده بهستن و دهیانپه رستن توانای هیجی نیه بڼو خوی و به
تایبه تیش بڼو شوین که وته کانیان واته نه سودیان پى دهگه یه نن نه زیان، ټایا هاوشیوه و
یه کسانه که سټک که خودا به تاك و ته نه ای بپه رستی و له لایه نن خوداوه پټنمونی کرابی،
یاخود که سټک که نه و خودا دهستکردانه بپه رستی که له تاریکی و گومرپایده و لټی
نایه ته دهره وه؟!

وهک ده فهرموى: ﴿...أَمْ جَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ خَلَقُوا كَخَلْقِهِ فَتَشَبَّهُ الْخَلْقُ عَلَيْهِمْ...﴾ (الرعد)،

واته ټایا موشریکه کان له گه ل خودای گه ورده دا چهند هاوبه شټیکیان بڼو خوا داناوه گوايه
وهک دروستکراوانی خوايان دروستکردبى و دروستکراوه کانیان لى شیواوه کاره که به و
شیوازه نیه، پاک و بیگه ردی بڼو نه و خودایه ی هاوتاو هاوشیوه ی هیچ شتیک نیه و
هاوچه شن و کوپو وه زیری نیه، گه ورده یی و پاک و بیگه ردی بڼو خودا، به لکو موشریکه کان
نه و خودایانه یان په رستوه له گه ل نه وه ی که دان به وده دا ده نټین که نه وانه دروستکراویکن

له دروستکراوه کانی خودا، بویه خودای گه وره زاتی پیروزی خوی پاک پاده گری له شیرک و بیباوه پریان و ده فهرموی: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ...﴾ (١٨) (یونس)، (بی باوه پان وخوانه ناسان) شتیک ده په رستن له جیاتی خوا نه زیانیان پیده گه یه نیت نه قازانچ، ده شلین: نا ته وبت و شتانه تکا کارمانن لای خوا.

سینه م: سرجه م دروستکراوه کان مل که چن بؤ خودا (جل جلاله).

قورنانی پیروز دوپاتی ده کاته وه که سرجه م دروستکراوه کان مل که چن بؤ خودا و هیچ که سیکیان بویری نه وه بیان نیه شفاعت بکن به بی ئیزنی خودا، فریشته نزیکه کان له ناسمانه کاندو دروستکراوه کانی تریش هه موویان به نده یه کی مل که چن بؤ خودا شفاعت ناکن لای خودا مه گهر خوی پزنی بیت ریگه یان پییدات، نه وان لای خودا وه ک نه میره کان نین لای پادشاکانیان، واته به بی ئیزنی پادشاکانیان شفاعت ده کن بؤ که سانیک که پادشا خوشی بوی یاخود رقی لیبی.

خودای گه وره ده فهرموی: ﴿... مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...﴾ (٢٥٠) (البقرة) کی یه نه وهی (ده توانیت) تکا بکات له لای نه و، به بی مؤله تی خوی.

هه روه ها ده فهرموی: ﴿يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ ارْضَى وَهُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ﴾ (٢٨) (الانبیاء): هه ر خوا ده زانیت نه خه لکه له راپوردودا چیان نه نجامد او وه له داهاتووشدا چی نه نجام ددهن (دنیا و قیامت، راپوردوو و داهاتوو، بؤ نه و زاته چوونیه که)، فریشته کانیش تکا کار نابن ته نها بؤ نه و که سانه نه بیت خوا پیی پازیه و نه و فریشتانه له ترسی نه و زاته ناوین هیچ سه رپیچیه ک نه نجام بدهن.

داواکردنی شفاعت له لایه ن موشریکه کانه وه له وپه ری گومپایدیه که چاوه پیی شفاعت نه له داهاتوودا له لای که سیک که نه سودی هه یه و نه زیان له حالی حازرلح

چوارم: نه‌گەر له‌گه‌ڵ (الله) دا خودايه‌کي تر هه‌بوايه وه‌ک نه‌وه‌ی موشريکه‌کان بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌که‌ن نه‌وه لێی نزیک ده‌بوونه‌وه‌و ده‌يانپه‌رست.

یه‌کێکی تر له وه‌لامه‌کانی قورئان بۆ موشريکه‌کان فرموده‌ی خودايه که ده‌فرموی: ﴿قُلْ لَوْ كَان مَعَهُ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا لَأَنْبَغُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا﴾ (الاسراء)، (ئه‌ی پيغه‌مبه‌ر صلى الله عليه وسلم به‌و موشريكانه) بڵێ: نه‌گەر خوای تريش هه‌بوايه له‌گه‌ڵ خوای په‌روه‌رگاردا هه‌روه‌کو نه‌وان ده‌لێن.. نه‌و کاته هه‌موان هه‌وليانده‌دا بۆ نه‌وه‌ی ده‌سه‌لات له‌ خاوه‌نی عه‌رش و ته‌ختی فرمانه‌وه‌يايه‌تی سه‌نن و لێی زه‌وت بکه‌ن،

ئه‌مه يانی: ئه‌ی محمد به‌و موشريكانه بڵێ که بانگه‌شه‌ی خودايه‌ک ده‌که‌ن له‌گه‌ڵ خودادا و ده‌په‌رستن بۆ نه‌وه‌ی له‌ويان نزیک بخاته‌وه: نه‌گەر کاره‌که به‌و شيوازه بوايه که ئێوه ده‌يلێن که خودايه‌کي له‌گه‌ڵدايه ده‌په‌رستێ به‌مه‌به‌ستی نزیک بوونه‌وه‌و تکاکردن ده‌بوايه نه‌و په‌رستراوانه خودايان په‌رستايه و لێی نزیک ببونايه‌ته‌وه و داوای په‌لوه‌پايه‌و نزیکيان بکرايه، ئێوه ته‌نها نه‌و خودايه په‌رستن که خواکانتان ده‌په‌رستن، ئيت‌ر پيويستتان به‌ په‌رستراویک نيه که نيوه‌ند گيريتان بۆ بکات، چونکه خودای گه‌وره به‌و کاره پا‌زی نيه‌و پيی خو‌ش نيه، به‌لکو پ‌قی ل‌یی ده‌بيت‌ه‌وه‌و پ‌ه‌تی ده‌کاته‌وه و له‌سه‌ر زاری سه‌رجه‌م پيغه‌مبه‌ران نه‌ی له‌و کاره کردوه وه‌ له‌پووی به‌لگه ه‌يتانه‌وه‌وه ئ‌يه نه‌وانتان کرد‌وته خواو ده‌لێن : ته‌نها بۆ نه‌وه ده‌يانپه‌رستين که تکامان بۆ بکه‌ن لای خودا، جا نه‌گەر نه‌وانه خوابن وه‌ک نه‌وه‌ی ئ‌يه سيفه‌تی خوايه‌تيان پ‌يده‌ده‌ن ، ئ‌يت‌ر نه‌وان پ‌يويستيان به‌ مل که‌چ کردن نه‌ده‌بوو بۆ خوای گه‌وره، نه‌وه‌نده به‌س بوو بۆ و‌ته ناماقوله‌ کانتان، نه‌گەر خوايه‌تی به‌و شيوازه بيت که پ‌يويستی به‌ که‌سانی تر نه‌بيت، ده‌بوايه پ‌ت‌پ‌وي قسه‌که‌تان به‌م ج‌وره بوايه که نه‌وانه خوا نين به‌لکو به‌نده‌ی پ‌ت‌زلی گ‌يراوی خودان، نه‌مه‌يان زيره‌کانه‌تر بوو له‌وه‌ی يه‌که‌م ، ئ‌اوات خواستن بۆ نه‌و خواسته

خۆشەوېستى و پەغبەتە وەك دەفەرموى: ﴿إِنَّ هَذِهِ تَذَكُّرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۝﴾ (المزمل)، بەراستى ئەم سوورەتەش يادخەرهو و نامۆزگارىيە، بۆ ئەو كەسەى دەيەوېت پىگە بەرەو پەروەردگارى بگىرتەبەر.

پىگا بۆ گەيشتن بەم وانا مەجازيە باشترە لە پەنا بۆ بردن و ھەولدان بۆ پازىکردنى. وە ئەگەرى ھەيە مەبەست لە پىگا پىگای ھەولدان بىت بۆ زال بوون و زۆردارى، واتە داواى سەرکەوتنيان دەکرد بەسەر خۆى گەرەدا، ئەو ھەرمایشتەى خودا كە دەفەرموى: ﴿مَا اتَّخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ وَمَا كُنَّا مَعَهُمْ مِنَ الْإِلَهِ إِذَا لَدَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَمَّا لَبَّاهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهُ عَمَّا يُصِفُونَ ۝﴾ (المؤمنون)، ھەرگىز خوا كەسى نەكردووە بە پۆلەى خۆى و ھىچ خوايەكى لەگەڵدا نى يە، چونكە ئەو كاتە ھەر خوايەك دەچوو بە لای دروستكراوانى خۆيەو و ھەندىكى خۆى بلند دەکرد بەسەر ھەندىكى تردا (ئەوسا بوونەوەر تىكەدچوو)، پاكى و بىگەردى بۆ زاتى خوايە لە بەرامبەر ئەو شتانەو وە كە (خوا نەناسان) ھەلى دەبەستن و دەيلێن.

واتە ھەولێ زالبونيان دەدا بەسەر يەكترا بە ھىرش بردنە سەر يەكتەر، چونكە وا باوھ كە دەسەلاتدارەن بۆ فراوانكردنى سنورى دەسەلاتەكەيان گەلە كۆمە دەكەن لە دەسەلاتدارى سەرەكى بۆ دەست بەسەرداگرتنى مولكەكەى ياخود بەشىكى، شۆپش لەو شىوازە زۆرە كە فەرمانرەواو دەسەلاتدارەكان چاويان بپروەتە پادشايەك و شانشينەكەيان زەوت كردووە، جا ئەگەر خوداى گەرە خوداى تىرى لەگەڵ بوايە بەھەمان شىوھ دەبوو...

جىھانى پووبەپرووى تىكچوون و ھەلوھەشان دەكردووە بەھۆى سەرقالبونى بەپروەبەرانى بە كوشت و كوشتارەو بە ھەمان شىوازى (مىثولوجيا اليونان)^(٤٠) لە

٤٠- الميثولوجيا: علم الأساطير والخرافات، المتصلة بالآلهة وأنصاف الآلهة عند شعب من شعوب.

زالبوونی خاوه‌نداره‌کان و پیلان گت‌پیلان له دژی به‌کتر، ئه‌م ئایه‌ته پیرۆزه‌ش هه‌مان مانا ده‌گه‌یه‌نیت: ﴿لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلَ اللَّهِ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَنَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ (الانبیاء)، ئه‌گه‌ر له هه‌ردووکیاندا (له ئاسمان و زه‌ویدا) چه‌ند خوایه‌کی تر هه‌بوایه غه‌یری (الله)، ئه‌وه کاو و وێران ده‌بوون و تێک ده‌چوون به‌سه‌ر یه‌کدا، پاکی و بێگه‌ردی بۆ خوا که په‌روه‌ردگاری عه‌رشه‌.

ئه‌و نیشانه‌و به‌لگه‌ له زانستی ئه‌صولدا به‌به‌لگه‌ی (تمانع) ناوده‌برێ، پێگا بۆ گه‌یشتن به‌و واتایه‌ واتایه‌کی مه‌جازیه‌ له‌سه‌ر توانای زالبوون به‌سه‌ر مه‌به‌ستدا زالبوون به‌سه‌ر ئه‌و کاره‌دا زالبوونه‌ به‌سه‌ر پێگه‌دا، ئه‌وه‌ش له‌ پێگه‌ی دزایه‌تی و زۆره‌ ملیوه‌.^(٤١)

پنجهم: خودا (جل جلاله‌) پاک و بێگه‌رده‌ له‌وه‌ی هاو‌به‌شی هه‌بیت.

له‌ کۆتایی کۆتایه‌پێنان به‌ پرۆپاگه‌نده‌ی موشریکه‌کان خودا خۆی پاک و بێگه‌رد پاده‌گرێ له‌ بانگه‌شه‌کانیان و ده‌فه‌رموێ: ﴿سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يَقُولُونَ عُلُوًّا كَبِيرًا﴾ (الاسراء)، ستایش و پاکی و بێگه‌ردی بۆ ئه‌و په‌روه‌ردگاره‌یه‌ (که‌ ئه‌و نه‌فامانه‌ ده‌رباره‌ی ئه‌و هه‌موو نا‌هه‌وایه‌ ده‌لێن) و ئه‌و زاته‌ زۆر به‌رزو بێگه‌وره‌تره‌ (له‌ بۆچوونی ئه‌وان). پاشان له‌ میانه‌ی فه‌رمایشته‌کانی دا وێنایه‌کی بێ هاوتا بۆ بوونه‌وه‌رو ئه‌وه‌ش تێیدا به‌ ده‌کێشی، له‌ ژێر عه‌رشدا، که‌ جۆن سه‌راپای بوونه‌وه‌ر پوو له‌ خودا ده‌که‌ن و ته‌سبیحاتی ده‌که‌ن و لێی نزیک ده‌بنه‌وه‌: ﴿تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا﴾ (الاسراء)، هه‌ر چه‌وت ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ تیاياندا هه‌ن، ته‌سبیحات و ستایشی ئه‌و زاته‌ ده‌که‌ن، هه‌یج شتێک نی‌یه‌ له‌م بوونه‌وه‌ره‌دا که‌ ته‌سبیحات و ستایش و سوپاسی ئه‌و زاته‌ نه‌کات، به‌لام ئێوه‌ له‌ ته‌سبیحات و ستایشی ئه‌و شتانه‌ تێناگه‌ن، به‌راستی ئه‌و زاته‌ هه‌میشه‌و به‌رده‌وام

٤١- التحرير والتنوير: الطاهر ابن عاشور، مرجع سابق، ج (٧، ١٥)، (صلی الله‌علیه‌وآله‌وسلم) ١١١-١١٣

خۆگرو به حوسه له یه (له بهرام بهر لادانی خه لک به وه) لیخۆش بو وه چاوپۆشی ده کات
(ئه گهر پوهی تیبکه ن و باوه پری پی بهین).

به و دهسته واژه سه رجهم گهر دیله کانی نیو ئه م بونه وه ره گه وه و گرانه دلایان
لیده داتیل ده دن و ده بیه پۆحیککی زیندو بۆ ته سبیحاتی خودای گه وه ، گه ردون جول و
ژیانی تیده که ویت و سه رجهم بوونه وه پیکه وه هیدی هیدی سه رقائی ته سبیحاتن ، ئه و
ته سبیحاته بهرز ده بیته وه له گه وه یی و مه زنی دا بۆ لای خالقی ته نها و گه وه ..

ئه وه دیمه نیکه بۆ گه ردونیککی بی هاوتا کاتیک عقل وینای هه موو به رد و ده نکۆله و
گه لّاو گول و به روبووم و دره خت و نه مام و هه موو مارو میرو خشۆک و گیانه به رو مروؤ و
هه موو ئه وانه ی به سه ر زه ویدا ده رۆن و هه موو ئه وانه ی سه رقائی ته سبیحاتن له ئاوو
وشکانیدا وه له گه لیشی دا سه رجهم دانیش توانی ئاسمانه کان هه مویان ته سبیحاتی خودا
ده که ن وه ده گه پینه وه بۆ لای ئه و: (وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ) ته سبیحات ده که ن به
پینگاو زاراو هی جیاواز (وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ) ئیوه لیسی حاللی نابن چونکه ئیوه
دابهرینراون و زیاتر هوگری سیفه ت و خه سلّه ته وه پینه که ی خۆتانن واته دوورن له عاله می
پۆحانی وه له بهر ئه وه ی به دل گویتان له نه یینییه شاراو هه کانی بونه وه نه گرتووه غافل
بوون له و یاساو پێسا گه ردونیا نه ی که هه موو گه ردیله کانی ئه م بونه وه ره گه وه به ره و
خۆی که مه ندکیش ده کات به ره و ئاراسته ی به دیهینه ره که ی ئاراسته ی ده کات.

(إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا) لیره دا باس له ئارامگرتن و لیبوردنه یی ده کات له کاتیکدا
ئاده میزاد که مه تر خه مه له ئاست ئه و ئاپۆرا گه ردونیه دا که ته سبیحاتی هه مدی خودا
ده که ن له کاتیکدا هه ندیکیان سه رقائی ده رپێچی کردن ، هه یانه شه ریک بۆ خودا بریار
ده دات ، و هه یانه کچان ده دهنه پال خودا ، وه هه یانه بی ئاگایه له سوپاس کردن و
ته سبیحاتکردنی . له گه ل ئه وه ی ئاده میزاد له هه موو دروستکراوه کانی تر له پیشتره بۆ
یه کتا په رستی و خودا ناسی و ته سبیحات و سوپاسگوزاری خودا.

ئەگەر لىيۇردەيى و ئارامگرى خودا نەبايە ئەوا بەھىلاکدا دەچوو، بەلام خودای گەرە
مۆلەتيان پى دەدات و ئامۆزگاريان دەکات و دەبيريان دەھىنيتەو دەھىان ترسيئى (إِنَّهُ
كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا).

بە کورتى؛

* لە بنچىنەدا مەرفەکان لەسەر سەروشتىكى راست و دروست بوون پاشان دوچارى
شەرك بوون خواى گەرەش لەسەر نەتەو دەيە کدا پەيامبەرئىكى ناردوو بە گۆرەنەو دەي
مەرفەکان بۆ سەروشتى خۆيان کە ئەویش ئيمان و يەکتا پەرستىيە.

* پەوداوەکان ئەو دەسەلمەنن ئەو خودايانەى کە مەرفەکان دەيانەپەرستن توانای
پەتەکردنەو دەي زيانيان نە لەسەر خۆيان و بەھەمان شێو توانای سود گەياندنيان نەي
بە خۆيان ج گەي سوديان بۆ شوێنکەوتوانيان ھەيئەت.

* ھەموو ئەوانەى لە ئاسمانەکان و زەویدان مل کەچن بۆ خودا وە ھېچ کەس توانای
سود و زيان گەياندن نەي کەسەيش توانای تەکاکردن نەي بەبى ئىزنى خودا.

* خودای گەرە پاك و بێگەرە لە شەرك ئەگەر خودايەكى تەربونى ھەبوايە – وەك
ئەو دەي بانگەشەي بۆ دەكەن تەنھا ئەو دەيان بۆ دەمايەو کە لە خودا نزىك بێنەو ئىتر
پەيوستى نەدەكرد ئەو خودا داھىنراو بەكەنە تەكاكار.

گومانی نویه م

بانگه شه ی خواجه تی گویرمه (۶۲)

ناومرؤکی گومانه که :

کاتیک خودای گوره به نی ئیراسیلی له دهست فیرعه ون پزگارکرد، به لای گه لیکدا
تیپهرین که بتیان ده پهرست داویان کرد له موسی (علیه السلام) که خودایه کیان بۆ
دیاری بکات هاوشیویه ئه وان، داواکه ی په تکرده وه و گومرایی نه و گه له ی بۆ
پوونکردنه وه پاشان فیتنه (شهیدای) گرتنی به و دراوسییانه ی که مانگیان ده پهرست،
ئه مه ش پالی به سامریه وه نا له غیابی موسادا گویره که یه کیان بۆ دروست بکات که کون
و ده لاقه ی هه بیئت، کاتیک هه وای پیدا تیپه پربویه دهنگیکی دهرده کرد وه ک دهنگی
بۆپه ی مانگا، کاتیک ده بیپۆراند سوجه دیان ده برد و جاریکی تر که ده بیپۆراند وه و
سه ریان به رزده کرده وه. سامیری پیی ووتن: ئه مه خودای ئیوه و خودای موسایه ،
به رده وام بن له سه ر په رستنی و خوشتان بویت. خودای گوره ده فهرمویت: ﴿ فَأَخْرَجَ لَهُمْ
عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ قَتَلَهُ ﴾ (طه)، به و زیرو زیوه
په یکه ری گویره که یه کی بۆ دروست کردن (جارجان) بۆپه یه کی ده کرد، (سامیری و بی
دینه کان بی شهرمانه) وتیان: ئه مه خوای ئیوه و خوای موسایه، نه و له بیری چووه و
(به شوینیدا ده گهریت). ﴿ وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُلُوتِهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا
أَنَّهُ لَا يَكْلَمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ ﴾ (الاعراف)، جا له دوی
چوونی موسا (بۆ کتوی تور) قه ومه که ی په یکه ری گویره که یه کیان له خشه کانیان
دروست کرد، که بۆپه یه کی هه بوو! ! ئایا نه وان نه یانزانی که نه وه به پراستی قسه دیان
له گه لدا ناکات و پینموویان ناکات بۆ هیچ پینه ک، (سهیره له گه ل نه وه موو که م و
کووپانه شدا) کردیان به خوای خویان، نه وانه سته مکار بوون.

رینگاکانی پوچه لکردنه وهی گومانه که :

۱. سروشتی شکست خواردووی بهنی ئیسرائیل و تامه زرویی بهرده وامیان بۆ پهرستنی خواجهکی بهرجهسته و بینراو له بهرده میاندا وای لیکردن بکهونه داوی پهرستنی گویره کلح

۲. گویره که توانای سود و زیان گه یاندنی نیه و توانای ئاخاوتنیشی نیه ئیتر چۆن ده بیته خوا؟!

۳. راستیه کان شه وه ده سه لمینن که گویره که توانای چاودی و پهرستشی شه و که سانهی نیه که ده پهرستن ، یاخودا ناتوانی شه و که سانهی که دروستیان کردوه وه ستاکان له سزای خودا بیان پارێزیت، ته نانه ت توانای پارێزگاری له خو کردنی نیه له سوتان و تیاچوون.

پاک و بیگهردی بۆ خودا هیچ خودایه ک نیه جگه خودای تاک ته نها.

دریژی بابته که :

یه که م: سروشتی شکست خواردووی بهنی ئیسرائیل تامه زرویی بهرده وامیان بۆ پهرستنی خودایه کی بهرجهسته و بینراو له بهرده میاندا وای لی کردن بکهونه داوی پهرستنی گویره که.

قورئانی پیروژ سروشتی لاده ری بهنی ئیسرائیلی روونکردوته وه، سروشتی شکست خواردویان. له بهرامبه ره شه و به راته ته ی که خوای گه و ره سروشتی مروشی له سه ر دانا وه هه ره شه و ش خستنیه داوی پهرستنی گویره که، بیگومان قورئان بزوی گیراوینه ته وه که بهنی ئیسرائیل ماوه یه کی زۆر له نا په حه تیدا ژیاون، بت په رستی فیرعه ونه پهرستنی فیرعه ون فیرعه ون کو په کانی ده کوشت و ده ست دریژی ده کرده سه ر ئافره ته کانیا ن، کاتیک شه و جو ره دپنده یی و ترس و توقاندنه به شیوازیکی ناشیرین تیا یاندا بلا و بووه وه، له هه موو حاله تیکدا به سه ر شوپی و بیگاری و پاوانان ژیا نیا ن به پی ده کرد، سروشت و ناخیا ن بۆگه نی کرد و بۆچونه کانیا ن دو چاری لادان بوو، ناخیا ن پراوپر بوو له سه رشوپی و چا وچنۆکی له لایه ک ، له لایه کی تریشه وه دو چاری دل په قی و بق و کینه بوونه وه.

ئەم دوو لایەنە پێکەوه بە ستران و لە دەروونی مرقایە تیدا و بۆ ماوێکی دورودریژ
دوچاری ترس و تۆقاندنی کردبوون.

خودای گەورەش دەفەر موی: ﴿إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا يَسْتَضِعُّ
طَائِفَةً مِّنْهُمْ يَذِخُّ أُنْيَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ ٤٠﴾ (الفصص)، بیگومان
فیرعەون زāl و درپندە بوو لە وڵتە کەیدا، خەلکە کە ی پارچە پارچە کرد (جیاوازی خستە
نیوانیانە وە)، دەستە یەکیانی دەچەوسانده وە و لوازی دەکردن، مندالە نۆزینە کانی
سەر دەبڕین، کچان و ئافرەتانی (بە زەلیلی دەهێشتە وە)، بە پاستی ئەو ستە مکارە یە کێک
بوو لە وانە ی تۆوی خراپی دەچاند.

خودای گەورە منەتی خستە سەر بەنی ئیسرائیل و لە و ناپەحەتیه پزگاری کردن:
﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ أَلْمِيقِينَ ٣٢﴾ (٣٢) ﴿مِن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُسْرِفِينَ ٣١﴾ (٣١)
(الدخان)، پاشان ئیمە نە وە ی ئیسرائیل مان لە سزای چەوسێنەرە وە ی فیرعەون
پزگار کرد... بە ئی، لە دەست فیرعەون کە زۆر خۆی بە گەورە دەزانی و بە تەواوی لە سنووری
دەرچوو بوو...

خودای گەورە بە موعجیزە یەکی گەورە پزگاری کردن وە ک دەفەر موی: ﴿وَإِذْ فَرَقْنَا
بَيْنَكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ نَظُرُونَ ٥٠﴾ (البقرة)، یادی ئەو نیعمەتە
بکە نە وە کە لە بەر خاتری ئیوێ دەریاکە مان لە ت کرد، ئینجا پزگارمان کردن، دارو
دەستە ی فیرعەونمان نەرو کرد، لە کاتی کدا ئیوێ بە چاوی خۆتان بینیتان و تەماشایان
دەکردن.

بە م موعجیزە یە ژیا نی بەنی ئیسرائیل قوناغی ترس و سەرشۆپی و بە پەنگ بوویان
کۆتایی پێتات، و پزگاریان بوو لە و زەویە ی کە پراوێر بوو لە زۆرداری و سەرشۆپی بۆ
بیابانیکی سەر بەست و بەرەو شوێنیکی پیرۆز قودس، بە لām ئەو گە لە دەروونیان هۆگری

بتپه‌رستی و سیرک بوویه‌وه به بینینی گه‌لیک که بتیان ده‌په‌رست، و نه‌و بیروباوه‌په
 به‌کتا په‌رستیه‌ی که موسا (علیه السلام) بۆی هینابوون لیک ترازو له‌جینگه‌ی خۆی نه‌ما
 له‌گه‌ل نه‌وه‌ی که ماوه‌یه‌کی که م تپه‌پ بوویوو به‌سه‌ر نه‌و موعجیزه‌ی که له‌ سایه‌ی
 خوداوه‌ پزگار بوویوون.

خوبای گه‌وره ده‌فه‌رموی: ﴿ وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ
 لَهُمْ قَالُوا يَمُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مَتَّبِعُوا مَا هُمْ فِيهِ
 وَبَطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾
 وَإِذْ أَجْبَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ
 نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ ﴾ (الاعراف).

له‌وه‌ودوا نه‌وه‌ی ئیسرائیلیمان له‌ ده‌ریاکه په‌پانده‌وه، دواى تاویک پتیان که‌وت له
 خه‌لکیک که به‌ده‌وری به‌کانیاندا ده‌خولانه‌وه ده‌یانپه‌رستن، (ده‌سته‌یه‌کیان) وتیان:
 نه‌ی موسا خوایه‌کیش بۆ ئیمه ساز بکه وه‌کو نه‌وانه چه‌ند خوایه‌کیان هه‌یه !! موسا پتی
 وتن: به‌پاستی ئیوه قه‌ومیکن نه‌ده‌زانن و نه‌ده‌فامن... بیگومان ئانه‌وانه نه‌وه‌ی تیدا
 ده‌ژین له‌ناوچوو و، پووجه‌له نه‌وه‌ی نه‌وان ده‌یانکرد. موسا وتی: ئایا که‌ی په‌وایه بیجگه
 له‌ خوا خوایه‌کی ترتان بۆ بخوازم، له‌کاتی‌کدا که نه‌و زاته له‌ناو خه‌لکی نه‌م جیهانه‌دا
 هه‌لی بژاردوون و پیزی زیاتری لیتاوون. یادی نه‌و کاته‌ش بکه‌ن که پزگارمان کردن له‌ دارو
 ده‌سته‌ی فیرعه‌ون کاتی‌ک که ناسۆرتترین نه‌شکه‌نجه‌یان ده‌دان، به‌شیوه‌یه‌کی دپندانه
 زۆرینه‌ی کوره‌کانی ئیوه‌یان ده‌کوشت و نافرته‌کانی ئیوه‌شیان ده‌هیشته‌وه (بۆ
 که‌نیزه‌کی)، له‌وه‌شدا به‌لاو تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی گه‌وره هه‌یه بۆتان له‌لایه‌ن
 په‌روه‌ردگار تانه‌وه (بۆچی زوو فه‌رامۆستان کرد.

نهمه سروشتی گه لټکی سهرېنچې کاره که باگراوندی نه و لادانه له میژووه که یدا ماوه ته وه. زوری نه خایاندا به سهر ژيانی کوله مهرگی له ژیرسایه ی بت په رستی و نه فامیدا و له ژیر ده سته لاتی فیرعه وندا و نه وکاته ی که پیغه مبهرو سهرکرده یان موسا (علیه السلام) به ناوی په روه ردگار وه پرزگاری کردن و دوزمنه که یان له ناوبردو دهریای بۆ له ت کردن و قوتاری کردن له و سزا دپندانه ی که ده یان چهشت، تازه به تازه سهرفراز بوبوون و له میسرو بت په رستیه که ی هاتبوونه دهر.

به لام هر نه وان بوون که دهریا که یان تیپه پاند چاویان چووه سهر گه لټکی بت په رست که به کانیاں ده په رست و سهرقالي مه راسیمی بت په رستیاں بوون، داوا له موسا په یامبه ر خودا که له ژیر ناوی ئیسلام و په کتاپه رستی له میسر پرزگاری کردن، داوا ده که نه په یکه ریکیان بۆ دابنئ و سهرله نوی بیپه رستن له کیش داوا ده که نه.. له موسا که به ده سستی خوی بتیان بۆ دروست بکات.

نهم کاره نه گهر خوځیان بۆ خوځیان جی به جییاں بگردایه جیگه ی سهرسورپمان نه بوو به نه اندازه ی نه وه ی له پیغه مبه ریکی داوا بکه نه.

موسا زور تورپه بوو، وه لامیکی دانه وه که شایه نیاں بوو (إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ) پاشان خرابی نه و جزره عیباده ته و گومرای و سهرلټیشیواوی نه وانه ی بۆ پوون گردنه وه: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ مُتَّبَرُّوْنَ مِنْكُمْ بِغَبْرَتِهِمْ فِيهِمْ ذُرِّيَّتُكُمْ وَأَنْبِيَاؤُكُمْ وَمِمَّنْ فُتِنُوا أَنْ يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْكُمْ أَصْحَابُ الْاِثْمِ﴾ (الاعراف) بیگومان نانه وانه نه وه ی تیدا ده ژین له ناوچووه و، پووجه له نه وه ی نه وان ده یانکرد.

پاشان توشی سهرسورپمان بوو له ناست نه و گیلی و نه فامی و گه مژه بیان که خودایه کیان بۆ دیاری بکات جگه له خودای تاک و ته نها له کاتیکدا نه وان ته راتین ده که نه له نیعمه ت و به خشنده یی په روه ردگاردا؟.

له هه مان کاتدا ئه و موعجیزه ی وه بیر ده خستنه وه که هیشتا له بیره وه ریاندا نوێ بوو،
ته نها ئه و موعجیزه به س بوو بۆ ئه وه ی سوپاسی خودا بکه ن: ﴿قَالَ اَعَيَّرَ اللَّهُ اَبْنِيَكُمْ
اِلَیْهَا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَی الْعَالَمِیْنَ﴾ (الاعراف)، موسا وتی: ئایا که ی په وایه بیجگه
له خوا خوایه کی تر تان بۆ بخوازم، له کاتی کدا که ئه و زاته له ناو خه لکی ئه م جیهانه دا
هه لێ بژاردوون و پێزی زیاتری لیتا وون.

پاشان موسا به جێیان دێلێ و ده چیت به ده م واده و داوای پهروه ر دگاره وه و هاروون
پێغه مبه ریش ده کاته جینشینی خۆی بۆ ئه وه ی گومرا نه بن وه ئامۆزگاری کردن به
په رستنی خودای تاک و ته نها.

به ئام ئه وه سروشتی نه بی ئیسرائیله که هه نگاوێکی پاستیان هاویشبێ خیرا پاشگه ز
بوونه ته وه و لایان داوه، ههروه ها له بهر ئه وه ی مادیانه بیریان کردۆته وه و ئیمان ه که یان
دانه مه زراوه هه ر که ده ستان لی به ر بدایه و ئامۆزگارییان له سه ر نه مایه به ئاسانی توشی
لادان ده بسوون: ﴿وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسٰی مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِنَّ عَجَلًا لَّهُمْ خَوَاطِرٌ اَلَمْ یَرَوْا اَنَّهُ لَا
یُکَلِّمُهُمْ وَلَا یَهْدِیهِمْ سَبِیْلًا اَتَّخَذُوْهُ وَكَانُوْا ظٰلِمِیْنَ﴾ (الاعراف)، جا له دوا ی چوونی
موسا (بۆ کێوی گور) قه ومه که ی په یکه ری گوێره که به کیان له خشه کانیان دروست کرد،
که بۆ په یه کی هه بوو! ! ئایا ئه وان نه یانزانی که ئه وه به پاستی قسه یان له گه لدا ناکات و
پێنموویان ناکات بۆ هه یج پێیه ک، (سه یره له گه ل ئه و هه موو که م و کوورپانه شدا) کردیان
به خوا ی خۆیان، ئه وانه سته مکار بوون^(٤٢)

ئه مه ئه و ژێرده سته بی و سه رشۆپیه یه که له سایه ی ده سه لاتی فیره وندا بۆیان
به جێ ما بوو که هۆکارێک بوو بۆ تێک دان و ناشیرین کردنی سروشتیان و دو چاری لاوازی
نا به پر سیاری تێ کردبوون له ئاست ئه و کارانه ی پێیان ده سپێردرا، ههروه ها بی وه فا

بوون به رامبه به لینه کانیاں و سیفه تی نارامگری و دامه زراوییان له دهست دابوو، ناخیانی
دوچارى ليک ترازان و سه ریچی و لاسایی کردنه وهی کویرانه بوو بوو.

هه ره نه و نه دهی موسا بۆ ماوه یه کی کورت و که میک لینیاندوورده که ویتنه وه خیرا
بیروباوه که یان لیك ده ترازى و شکست دینن له بهردهم یه که م تاقیکردنه وه دا. ^(٤٣)

پیشتر له په یامبه ره که یان خواستبوو که خوايه کیان بۆ دیاری بکات و بیپه رستن ته نها
به بینینی گه لیك بتیان ده په رست، په یامبه ره که یان به شیوازى کی توند پووبه پووی نه و
خه یاله یان بوویه وه، به لام کاتیک که ته نها مانه وه و گویره که ی ئالتونیان بینى که سامیری
بۆی دروست کردبوون به شیوازى که نه و دهنگه ی لیوه درده چوو.

به بینینی گویره که که به هه له داوان پووبه پووی پۆشتن و خویان پیا به لزنیه لاماریان
دا سامیریش پیتی وتن: ﴿... هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى...﴾ (طه)، (سامیری و بی
دینه کان بی شهرمانه) وتیان: نه مه خوی ئیوه و خوی موسایه.

موسا پیتی وتبون دوی سی پۆژ ده گه ریته وه ، به لام به فرمانی خودا ده پۆژی تری
بۆ زیادکرا.

سامیری دوا که وتنی موسای به هه ل زانی و به گه له که ی ووت نه مه نه و خودایه یه که
بریاره موسا بیت بۆ دیدار و بینینی به لام کاته که ی له یاد کردوه.

به نی ئیسرائیل بیریان له ئامۆزگاریه کانیه یامبه ره که یان نه کرده وه ، سه باره ت به
په رستنی نه و په روه ردگاره ی که نابینریت و بیریان له حه قیقه تی نه و گویره که نه کرده وه
که له سه ر دهستی که سیکی هاوشیوه ی خویان دروستکراوه، به سه رهاتی په رستنی
گویره که که دووباره له قورئاندا ده گیرد ریته وه بۆ موشریکه کانیه مه که که نه وانیش
بتیان ده په رست.

دووم: گوډرمکه نه سود دهگه یه نن و نه زیان ئیتر چۆن دهبیته خوا؟

یه کیک لهو به لگه سه لمیته رانه ی قورئان هیناویه تی له سر پوچه لکردنه وه ی پوچیلکردنه وه ی په رستن و شوینکه وتنی گوډره که و هاوشیوه کانی.

خودای گه وره (جل جلاله) ریتمونیان دهکات به تیفکران و بیرکردنه وه، ئایا گوډره که وه لأمیان ده داته وه کاتیک داوای شتیکی لی ده که ن، یاخود توانای سود و زیان گه یاندنی هیه به دنیاو دوا پوڅیان؟

وهک ده فهرموئ: ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ (طه)، جا ئایا نه و نه فامانه نازانن نه و گوډره که یه وه لأمی هیچ قسه یه کیان ناداته وه، هیچ زهره، یان قازانجیکی بۆتان نیه؟

نه گه ر نه مه حالی بیت ئیتر چۆن دهبیته خوا، نه و گه له بۆ ژیرانه بیر له بیروباوه رپان ناکه نه وه و تیناگن له وه ی که ده یلتن.

نه و خودایه ی که فیرعه ون و دارو دهسته که ی له ناو بر دو به نی ئیسرا ئیلی له و نه شکه نجه و نا په حه تیبه پزگار کرد، ته نها نه وه توانای سود و زیان گه یاندنی هیه، سزاو پاداشت و پیدان و گرته وه له توانای نه ودایه .

به لأم نه و گوډره که دهستکرده خودی شایهت حاله کان ئاماژه به دهسته وسانی و بی توانای ده که ن، ئیتر چۆن باوه ر به خوایه تی نه و ده که ن.

نه وه به لگه یه کی عه قلییه : هه ر که سی سیفه ته کانی ژیری له دهست دا له ئاخاوتن و بیستن و بینین ئیتر چۆن ده کرته خوا؟!

نه وان شکودار و سوپاس و سه نای ده که ن و لیی ده پارپنه وه، نه ویش بی دهن گ نه دهست خو شیه که نه به لیتنیک بۆ داواکانیان، به پیچه وانه ی کاری خودایه کی کامل که سوپاس کرا یاخود داوای لی کرا وه لأم ده داته وه.

به لّام ئه و دهنگه ی له گوێره که که وه ده رده چوو ته نها حيله و فيلّيك بوو له لايه ن ئه و
که سانه وه که گوێره که که يان دروست کرد به هه لکوليني قورگی گوێره که که و
دروستکردنی ده چه يه ک بۆ تپه پيوونی هه واو ده رکردنی ئه و دهنگه . ابن عباس (خوای لی
پازی بیت) ده لّی: به خوا ئه وه بۆ پاندنه ته نها چوونه ژوره وه ی هه وا بوو له پاشه لی
گوێره که که و ده رچوونی له ده مييه وه ئه و دهنگه ی لی ده بيسترا. ^(۴۴)

ئهم پينمايی کردنی خودا بۆ گومراکان هه مان به لگه و نيشانه يه که (ابراهيم) (عليه
السلام) بۆ گه له که ی هتيايه وه که بتيان ده په رست، کاتيک پتي فره مون: ﴿ قَالَ
أَتَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنفَعُكُمْ شَيْئًا وَلَا يَضُرُّكُمْ ﴾ ^(۳۶) أَفِي لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِن
دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ ^(۳۷) (الانبياء)، ئيبراهيم وتی: باشه، ئاخړ، چۆن شتيك
ده په رستن له جياتی خوا که ناتوانيت هيج جوړه قازانچ يان زيانتيكتان پي بگه يه نيت،
(ته نانه ت ئه وه تا نه يانتواني به رگري له خو شيان بکه ن). ئوف له ده ستان و له و شتانه ش
که له جياتی خوا ده پيه رستن، جا ئايا ئه وه تيناگه ن و بپرو هؤستان ناخه نه کار؟! .

ئيبراهيم (عليه السلام) ئيقامه حوجه ی له سه ر کردن: ﴿ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا ءَاتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ
عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَّن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴾ ^(۳۷) (الانعام)، ئه و وتو ويژو
ليکولينه وانه به لگه و نيشانه ی ئيمه بوو، کاتيک به خشيمانن به ئيبراهيم له سه ر گه له که ی
و زال بوو به سه رياندا، قسه و بپرو باوه ری به سه ر قه ومه که يدا سه رکه وت، جا هه ر که سيک
بمانه ويّت و (خويشي شايسته بيت) چه نده ها پله وپايه ی به رز ده که ينه وه، به پراستی
په روه ردگاری تو دانا و کار به جي يه و زانايه به هه موو شتيك.

مه‌به‌ست له فره‌ما‌یشتی په‌روه‌ردگار که ده‌فرموی: ﴿أَفَلَا يَرَوْنَ أَلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ صَرًّا وَلَا نَفْعًا﴾ (طه)، جا‌نایا‌ نه‌و‌نه‌فامانه‌ نازانن‌ نه‌و‌گو‌یره‌که‌یه‌ وه‌لامی
هیچ‌ قسه‌یه‌کیان‌ ناداته‌وه‌“ هیچ‌ زهره‌ر، یان‌ قازانجی‌کی‌ بۆ‌تان‌ نیه‌؟

ته‌نانه‌ت‌ نه‌و‌گو‌یره‌که‌یه‌کی‌ زیندوش‌ نیه‌ که‌ گوئی‌ له‌ داواکانیان‌ بیت‌ و‌ وه‌لامیان‌
بداته‌وه‌ وه‌ك‌ گو‌یره‌که‌یه‌کی‌ ئاسای، چونکه‌ نه‌و‌پله‌یه‌ك‌ له‌خوار‌پله‌ی‌ گیانله‌به‌ریشه‌وه‌یه‌،
وه‌ك‌ حاله‌تی‌کی‌ سروشتی‌ توانای‌ سود‌ و‌ زیانی‌ نیه‌ له‌ ئاسانترین‌ شیوا‌زدا‌، نه‌و‌توانای‌
قوچه‌ وه‌شانندن‌ و‌ ئاش‌ گنپان‌ و‌ ئاودتری‌ کردنیشی‌ نیه‌ جه‌سته‌یه‌کی‌ بی‌ گیان‌ و‌ پوچ‌، ئیتر
به‌ چ‌عه‌قلی‌که‌وه‌ خودایان‌ له‌یاد‌ کردووه‌ نه‌و‌خودایه‌ی‌ پزگاری‌ کردن‌ له‌ زه‌لیلی، گیلانه‌و‌
بی‌ بیرکردنه‌وه‌ شوینی‌ که‌وتن: ﴿وَأَخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلُوفِهِمْ عَجَلًا جَسَدًا لَّهُمْ خُورٌ
أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يَكْلَهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ﴾ (الاعراف)، جا‌ له‌
دوای‌ چوونی‌ موسا‌ (بۆ‌ کتوی‌ گور) قه‌ومه‌که‌ی‌ په‌یکه‌ری‌ گو‌یره‌که‌یه‌کیان‌ له‌ خشله‌کانیان‌
دروست‌ کرد، که‌ بۆ‌په‌یه‌کی‌ هه‌بوو!‌!‌ ئایا‌ نه‌وان‌ نه‌یانزانی‌ که‌ نه‌وه‌ به‌پاستی‌ قسه‌یان‌
له‌گه‌لدا‌ ناکات‌ و‌ پینموویان‌ ناکات‌ بۆ‌ هیچ‌ پتیه‌ك‌، (سه‌یره‌ له‌گه‌ل‌ نه‌و‌هه‌موو‌ که‌م‌ و‌
کو‌وپانه‌شدا‌) کردیان‌ به‌خوای‌ خو‌یان، نه‌وانه‌ سته‌مکار‌ بوون‌.

کئی‌ له‌وه‌ سته‌مکارتره‌ دروستکراو‌ی‌کی‌ ده‌ستی‌ مرو‌ف‌ به‌رستری‌، له‌کاتیکدا‌ خودا‌
هه‌مووانی‌ دروست‌ کردووه‌؟!‌

هارون‌ و‌ پیاوما‌قولانیش‌ له‌گه‌لیان‌ ده‌ژیان‌ هیچ‌ وه‌لامی‌کیان‌ پی‌ نه‌بوو‌ ته‌نانه‌ت‌ توانای‌
جله‌و‌ گرتنی‌ گه‌له‌که‌یان‌ نه‌بوو‌ له‌سه‌ر‌ نه‌و‌گو‌مپایی‌ و‌ لادانه‌.

هارون‌ که‌ نه‌ویش‌ په‌یامبه‌ریان‌ بوو‌ وه‌ جیگری‌ په‌یامبه‌ره‌ پزگاری‌خوا‌زه‌که‌یان‌ بوو‌،
ئاگاداری‌ کردنه‌وه‌ که‌ نه‌وه‌ فیتنه‌و‌ تاقیکردنه‌وه‌یه‌: ﴿وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَقَوْمُ إِنَّمَا
فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِيَ﴾ (طه)، بینگومان‌ پیشتریش‌ هارون‌

پیتی وتن: ئەى قەومى من "ئۆيۈم بەم گۆيۈرەكە زۆرىنە تووشى تاقىكردنەۋەيەكى سەخت بوون و تيايدا دەرەنەچوون، دلتىيان كە پەرۋەردىگارتان خوايەكى مېھرەبانە، شوپىنى من بىكەون و گۆيۈرپايەلى فەرمانى من بن.

بەھەمان شىۋە ئامۇزگارى كىرن بە شوپىن كەۋتن و گۆيۈرپايەلى كىرنى ۋەك ئەۋەى پەيمانىان بە موسا دابوو، موسا گەپايەۋە لە ژوانەكەى لەگەل خودا لە شاخى (تور) ئەۋان لە ئامۇزگارىكەى دەرچووبوون و لەۋ پەيمانەش كە پىيان دابوو: ﴿قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَنكِفِينَ حَتَّىٰ يُرْجَعَ إِلَيْنَا مَوْسَىٰ﴾ (طە)، كە چى وتيان: ھەرگىز ۋازى لى ناھىتىن و بەدەۋرىدا دىين و دەپەرستىن ھەتا موسا خۆى دەگەریتەۋە !!

موسا بە تورپەى و دلشكاۋىيەۋە گەپايەۋە گۆى لە بيانۋەكانىان گرت كە بەلگە بوو لەسەر ترازانى باۋەپ و گەژەپىيان لە بىر كىرنەۋەدا ، تەمبىي كىرن و تۆلەى بۆ دىارى كىرن پاشان ئاۋرپى دايەۋە بەلای براكەيدا لە حالەتى تورپەيەكى تونداۋقۇ و پىشى گرت و بە تورپەى و ھەلچونەۋە: ﴿قَالَ يَهُرُونَ مَانَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا﴾ (۱۲) ﴿أَلَا تَتَّبِعُنَّ أَفْعَصَيْتَ أَمْرِي﴾ (طە)، (موسا، كە گەپايەۋە بە تورپەيەۋە) وتى: ئەى ھاروون، چى ۋاى لى كىرەيت (بى دەنگ بىت) و ھىچ نەكەيت، كاتىك بىنىتن ئاۋا گومرا بوون؟

چى ۋاى لى كىرەيت پەپرەۋى من نەكەيت؟! ئايا لە فەرمانى من ياخى بوويت؟!، ھاروون ھەر ئەۋەندەى لەدەست ھات بە دىرژى مەسەلەكەى بۆ باس بكات: ﴿قَالَ يَبْنَؤُمْ لَا تَأْخُذْ بِلِحْجَتِي وَلَا بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَمْ تَرْقُبْ قَوْلِي﴾ (طە)، ھاروون وتى: كوپى دايك (بۆ ئەۋەى سۆزى بىۋىلەيتىت) پىشم مەگرە و قۇم پامەكەشە، (من بۆيە زۆر لەسەرى نەچووم) بىگومان ترسام دۋاى پىم بلەيت: تۆ جياۋازىت خستە ناۋنەتەۋەى ئىسرائىلەۋە و گۆيت بەقسەى من نەدا.

له سوره تيكي تردا: ﴿.. قَالَ ابْنُ أُمِّ إِيْسَى الْقَوْمَ اسْزَعْضَعُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونِي فَلَا تُشْمِتْ بِالْأَعْدَاءِ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿١٥٠﴾ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَأَدْخِلْنَا فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿١٥١﴾﴾ (الاعراف)، جا کاتيک موسا گه رايه وه بۆ لای قه ومه که ی (زانی بووی خه ريکی گویره که په رستين) زۆر به توپه یی و په سستی و غه مباریه وه وتی: به پاستی دواي پوشتنی من جینشینییه کی خراپی منتان کرد، نه وه په له تان کرد له واده ی په روه ردگار تاندا؟ (نیت له داخی نه و لادان و سه رگه ردانیه) تابلوکانی (تهورات) ی فریداو په لاماری قژی (هاروون) ی برای داو پای کیشا بۆ لای خوی، (هاروون) وتی: کوپی دایکم (خه تاي من نه بوو، من زۆر هه ولمدا به لام بی سوود بوو) به پاستی نه وه خه لکه زۆریان بۆ هینام و هیزیان لیسه ندیم، خه ریک بوو بشمکوژن (کاکه گیان) که وابوو دوژمنانم پی شاد مه که و له گه ل قهومی سته مکاردا حسابیم بۆ مه که.

(نهوسا نیت موسا به خویدا هاته وه و) وتی: په روه ردگارا له خۆم و براهه شم خوش ببه و هه ردووکمان بخه ره نیتو په حمهت و میهره بانی خۆته وه و تۆ له هه موو کهس به سۆزتر و میهره بانتریت.

پاشان سامیری ده رکردو گویره که که ی سوتاندو فری دایه ناو ناوه وه، به و شیوازه به نی ئیسرائیل پزگاریان بوو له گویره که په رستی.

سینه م: شایه تهاله کان دهسته وسانی گویره که که له چاودیری کردنی شونکه وتوانی دویات دمکه نه وه، یاخود سه رخستنی دروستکه رمکانی له سزای خودا، ته نانهت پاریزگاری کردنی خوشی له سوتان و نیستن له ناودا.

له و به لکه زانستیانه ی که قورشان هیناویه تی له سه ر پوچه لکردنه وه ی په رستنی گویره که و یه کلاکردنه وه ی په رستنی خودای بالاده ست، قورشان نه وه ی پوون کردۆته وه که شایهت حاله کان دویاتیا نکردۆته وه که نه وه گویره که نه گه ر خوا بوايه دهسته وسان

نه ده بوو له چاودیری کړنی شویڼکه وتوانی و له پاریزگاری کړنځیان له سزای په روه ردگار که دابه زیه سهریان، به هه مان شیوه دهیتوانی پاریزگاری له دروستکه ره کانی بکات ، ته نانه ت پاریزگاری له خوی بکات له سوتاندن و فری دانه نیو ټاو، خوی گه وره ده فهرموی: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴾ (الاعراف)، به پاستی نه وانه ی که گویره که کیهان په رست، له ناینده دا له لایه په روه ردگاریانه وه خه شم و قینیان ده گاتی و زه لیلی و خه جاله تییش به شیان ده بیت له ژیانی دنیا دا، هر به و شیوه یه ش پاداشتی نه وانه ده دینه وه که درو به دهم خواوه هه لده به ستن.

خوی گه وره به لینی داو فهرمانی ده رکړد... نه و گه لای که گویره که کیهان په رستوه له په روه ردگاریانه وه سزایان بو داده به ریت و زه لیلیان ده کات له ژیانی دنیا دا، نه هه یاسایه کی هه میسه یی کارپی کراوه: نه وانه ی که تاوان نه نجام ده دهن پاشان ته و به ده کن خوی گه وره به به زه یی خوی لینیان خوش ده بیت.

که واته خوی گه وره ده یزانی نه وانه ی که گویره که کیهان په رستوه ته و به ی هه میسه یی ناکه ن، نه وان به رده وام کاریک ده کن که له و یاسایه بچه ده روه بی گومان هر واش بو.

به نی ئیسرا ئیل به رده وام بوون له نه نجامدانی تاوان له دوی تاوان و خوداش جار له دوی جار لینیان خوش ده بوو تا به سزاو له عنه تی خودا کوتایان هات: ﴿ إِنَّ الَّذِينَ أَخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ﴾ (الاعراف)، به پاستی نه وانه ی که گویره که کیهان په رست، له ناینده دا له لایه په روه ردگاریانه وه خه شم و قینیان ده گاتی و زه لیلی و خه جاله تییش به شیان ده بیت له ژیانی دنیا دا، هر به و شیوه یه ش پاداشتی نه وانه ده دینه وه که درو به دهم خواوه هه لده به ستن.

سزای درۆه لّبهستان له پۆژی دوایداوه ... ئهوه سزایهکی دووباره بووهوهیه دووباره دهبیتهوه له گهڵ دووباره بوونهوهی تاوانی درۆکردن له سهر خودا ئهم سزایه بۆ بهنی ئیسرائیل و غهیری بهنی ئیسرائیله ، به لّینی خودا بۆ بباهوپان پاست و دروسته و پێچ و په نای تیدا نه، خودای گه وره سزاو زه لیلی له سهر گوێره که په رستان نوسیوه، کۆتا شت که به لّینی داوه ئهوهیه که سانیکیان بۆ بنیژی که سزای توند و په ندیان پێ بجیژی ، جا ئه گه ر ده رکوت ماوه یه ک بۆ ماوه یه کی تر له میژوودا دوچاری سه رپێچی کردن بوون له سهر زه ویداو ده سه لاتی خۆیان به کارهینا دژی خه لکانی ئاسای و ژێر ده سه ته یاخود وه ک ئه وهی له ته لمودی (جریم) باسی لّیه کراوه !! که ده لّین ده سه لاتی دارای و ده سه لاتی راگه یانندان به ده سه ته وهیه، و ئه وان کاروباری ده سه لاتداران به پێوه ده بن و هه چیه کیان بویت هه ر ئه وه ده بیته، و به شیوازیکی دپندانه هه ر نه ته وه یه کی بی ده سه لات له سهر خا ک و ئاو و نیشتمانیان وه ده رده نین و ولّاتی گومراو سه ته مکارش پشنگیری و لایه نگریان ده کات، وه ک ئه وهی له م سه رده مه دا ده بیینن ... ئه مه ی که پێی هه /لده ستن پێچه وانه نه له گه لّ به لّینی خودا بۆیان، ئه وان به م سیفه ت و کردارانه یان رق و کینه ی خه لکیان بۆ که له که ده بیته و بالّانسی توپه یی و سه تم له دژیان به رزده بیته وه که هۆکاری له ناوبردنیانه .^(٤٥)

وه ک ده فه رموی: ﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَنْ يَسُومُهُمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (الاعراف)، یادی ئه و کاته ش بکه په روه ردگارت (ئهی محمد ﷺ) بپاریدا و پاریگه یاند به راستی که سانیک ده نیرێته سه ریان تا پۆژی قیامه ت، ئه شکه نه ج و نازاری سه ختیان بدات، چونکه به راستی په روه ردگارت زۆر به خیرایی تو له ده سیئت (له سه تمکاران)، هه روه ها بیگومان لیخۆشبوو میهره بانیشه (بۆ ته وه به کاران و ئیمانداران).

ئەمە بەئینىكى ئۇ بەدىيە و لەبواری جىبە جىكردندايە لە و ساتەى كە دەرچووه، خودای گەوره لە كاتىكەوه بۆ كاتىكى تر كە سائىك دەنئىرى كە سزای توندو بەد بە جوله كە بچىژى هەركات سەم لادانە كانیان لە پادە بەدەر بووبى بەردەوام خودای گەوره ملۆزمىكى بۆ ناردوون.

چونكە ئەوان لە تاوانىكەوه بۆ تاوانىكى تر و بەردەوام كاری دپندانو سەمكارانەیان كردۆتە پيشە و ژيانى خۆيانیان لەسەر داپشتووه.^(٤٦) مەبەستەكە لە وەدایە پەرسەنى گۆيرەكە نەك سودى نەبووه بۆيان بەلكو غەزەب و سزای خودای بۆ هيتاون كە بەردەوام لە بەدیھاتن دایە، ئەگەر گۆيرەكە كەيان خوا بوايە دەپاراستن لە خەشم و غەزەبى خودا بەلام ئەو تەنها بتيكە نە سود دەگەيەنى نە زيان.

يەككى تر لە و بەلگانەى كە قورئان هيتاويەتى لەسەر پوچە لكردنەوهى گۆيرەكە پەرسەتو شايەت حالە كانيش هەمان شت دوپات دەكەنەوه ئەو يە : ئەو گۆيرەكە دەستەوسانبوو لە لە پارىزگارى كردن لە دروستكەرەكەى - ساميرى لە سزای خودا، تەنانەت پزگار كردنى خۆى لە سوتان و فپيدانە ناو ئاوهوه، موسا كردنەدەرەوهى ساميرى لە كۆمەلى بەنى ئيسرائيل پاگەياند بۆ هەتا هەتايە و حەوالەى دەستى پەرەردگارى كرد، ئەمە جگە لەوهى زۆر بە تواندى پووبەپووى وەستايەوه لەسەر ئەو كارە قيزەونەى كە كرديدروستكردنى گۆيرەكە بۆ ئەوهى نيشان گەلەكەى بدات و بيسەلمينى كە گۆيرەكە خودا نيه و توانای پارىزگارى كردنى نيه نە لە خۆى نە لە وەستاكەى: ﴿ قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ، وَانْظُرْ إِلَى إِلٰهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ۖ ﴾ (طه)، (موسا بە ساميرى) وت: دەبۆ تا ماوى لە ژياندا (هەر كە سىك نزىكت كەوتەوه دەبيت)

بَلَّتِيَّت: به هيچ شتیه یه ك به ریه كه و تن نی به (دیاره كه دهست هه ركه سی به ریه كه و تبیت تووشی ئازاریکی زۆر بووه)، دلتیاش به كه كاتیکی تریشت بۆ دیاری كراوه، كه هه رگیز ناتوانیت لیتی ده ریا ز ببیت، سه رنجی خواكه شت بده كه به ده وریدا ده سوپایته وه و ده ته رست، ده بیت بیسوتینین و هه لا هه لای بكهین و بیخهینه ناو ده ریا وه. سامبری ده ركرايه ده ره وه سزاكەشی ئه وه بوو هیچ كه سێك نه به چاك نه به خراپ لیتی نزیک نه كه ویتته وه و ئه ویش له كه س نزیک نه كه ویتته وه دهستی بهر دهستی كه س نه كه ویت چونكه دهستی بهر دهستی هه ر كه سێك بكه وتایه تووشی له رزو تای ده كرد، بۆیه بهرده وام هاواری ده كرد (لامساس، لامساس) واته دهستم لی مه دن، ئه مه یه كێك بوو له و سزایانه ی كه له ئایینی موسادا په یڕه وه ده كرا. ئه مه ته نها سزای دنیا به سزای دوا پۆژیشی لای په روه ردگاره، پاشان به بیزاری و توپه بیه وه فره مانی كرد گوێره كه كه بسوتینری و فری بدریته نیو ئاوه وه و نقوم ببی، ئه م توپه بی و هه لچونه بۆ پارێزگاری كرده نه له دینی خودا كه پتویست به بریارو سزای یه كڵا كه ره وه ده كات. پاش ئه وه ی موسا هیوو ئاسایی بووه وه ئه و ته ختانه ی (الألواح) كه ته وراتیان له سه ر نو سرا بوویه وه كۆی كرده وه دهستی كرده وه به ئامۆزگاری و پێنمونی كردنی كه له كه ی: ﴿إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلُّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾ (طه)، خه لكینه: ئیه و دلتیابن كه په روه ردگارتان ته نها زاتی (الله) یه، جگه له و خوا به کی تر نیه، زانیاری و زانستی ئه و زاته هه موو شتیکی گرتۆته وه ^(٤٧)

به کورتی:

به نی ئیسرائیل ئالوده و شهیدای په رستنی گویره که بوون ، ئه مه ش نه قامی و
هه لگه پانه وه یان بوو له شه ریه تی موسا پیغه مبه ر (علیه السلام) و ئپای په روشی
به رده وامیان بۆ په رستنی خواجه کی به رجه سته واته په یکه ریک بیت له به رده میاندا.
موسا (علیه السلام) له پووی ئه و ئالوده بوونه دا وه سته به وه سف کردنیان به گه لیکی
نه قام و نه زان و خواجه شیان نه سود و نه زیان ناگه یه نی و هۆکاری به دبه ختی و
له ناوچوونیانه له دونیاو دوا پۆژدا.

گویره که که ی سامیری توانای چاکه و خراپه ی نیه ئیتر چۆن ده کریته خوا؟!
له ناو بردنی گویره که که و هاویشتنه نیو ئاوه وه له لایه ن موساوه به لگه یه له سه ر
پوچه ئی و هیچ تیا به سه ر نه بووی ئه و خواجه .

*** ** *

گومانی دهیه م

بانگه شه کردنی (نه مروودی کوپی نوعمان) که توانای زیندوکردنه وهو مراندنی دهیه .

ناوه پوکی گومانه که :

(نه مروودی کوپی که نعان) له پووی عینادی و خو لووت به رزیه وه بانگه شه ی ده کرد که توانای مراندن و زیندوکردنه وهی هیه نه ویش له کاتیکدا (ابراهیم) (علیه السلام) خوایه تی نه وی په تکرده وه پازی نه بوو سه ری بو نه وی بکات و فه رموی: ﴿... رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ...﴾ (البقرة)، (نه مروود له وه لأمیدا) وتی: جا منیش زیان ده به خشم و مردنیشم به دهسته .

(نه مروود) یش دوو پیاری هینا به کیکیانی کوشت و نه وی تریانی نازاد کرد ، وای خسته پوو به و جوړه ده توانی بمړینی و بژینی، خودای گه وره ده فه رموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أُحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالسَّمَرِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة)، نایا نه تبیستوه و نه تپوانیوه ته نه و که سه ی ده مه قاله ی ده کرد له گه ل ئیبراهیمدا له باره ی په روه ردگاریه وه له بهر نه وه ی خوا پاشایه تی پنبه خشی بوو، (له جیاتی باوه په نینان و سوپاسگوزاری که چی ده مه ده میی ده کرد له گه ل ئیبراهیمدا)، (نه م لووت به رزیه شی کاتیک بوو به هه واو فیزاوه پرسپوویه تی له ئیبراهیم که په روه ردگاری تو کییه ؟ نه ویش له وه لأمیدا وتی: په روه ردگاری من نه وزاته یه که زیان ده به خشییت و مردنیشی به دهسته ، (نه مروود له وه لأمیدا) وتی: جا منیش زیان ده به خشم و مردنیشم به دهسته ، (ئینجا فه رمانیدا هه ندیک له نه یارانی بکوژن

گوايه نه وه ده يانمرئيت، هه نديکيشي نه کوشت گوايه نه وه ژيانى پييه خشين!!، نه وسا ئيبراهيم وتى: به راستى خوا خۆر له پۆژه لاتاوه ده ميئنيت جا (نه گهر تو ده توانيت) له پۆژناواوه بيهينه، ئينجا نه و بى باوه ره پهنگى پهري و ده مکووت کراو وه لامى نه ما، بيگومان خوا هيدايتى قهومي زالم و سته مکار نادات.

دوو ريگا بو پوچه نکرده وهى گومانه که:

(١) لاوازي به لگه کهى (نه مرود) و حالى نه بوون له مه به سته کهى (ئبراهيم) (عليه السلام).
(٢) ئيبراهيم (نه مرود)ى به زاند و کوئى پى دا به وهى داواى لى کردن ئاراستهى خۆر بگوريت.

درئزهى باب ته که:

يه کهم: لاوازي به لگه کهى نه مرود و چه واشه کارى و راکردنى له راستى.

کاتيك (نه مرود) پاشا ده مه ده مهى له گه ل (ئبراهيم) کرد ده رهق به پهروه ردگارى، ته نها ئينکارى بوونى خوداى نه ده کرد به لکو تاك و ته نهاى خوداى له (ئولو هيهت و ربوبيهت) و به پيوه چوونى گهردونيشى روت ده کرده وه، ليره دا داهيئانه وهى به لگه و پو به پوو بوونه وه پيوسته له نيوان (ئبراهيم) و نه ودا به شيوازيك به لگه كان له به ره ره كانيه كدا بچه سپيئري، (نه مرود) داواى له (ئبراهيم) کرد بوو كه به لگه يه كى له سه ر بوونى نه و پهروه ردگار به بۆ بهيئنه وه كه بانگه شهى بۆ ده كات، (ئبراهيم) فهرمووى:

﴿... رَبِّ اَلَّذِي يُعِي وَيُمِيتُ...﴾ (البقرة)، (نه مرود له وه لاميدا) وتى: جا منيش ژيان ده به خشم و مردنيشم به ده سته، واته: به لگه له سه ر پوودانى نه م شتانه: بينينى شتيكى ناديارو نه مانى شتيكى دياره، نه مه ش ده بيته به لگه له سه ر بکه ريك (فاعل): چونكه نه و شته له خزيه وه پوونادات، هه ر ده بى به ديئنه ريك به ديئنا بيت، نه ويش خوداى تاك و ته نها و بى هاوتايه كه بانگه شه بۆ په رستنى ده كه م.

له و کاته دا (نه مرود) ووتی: (أَنَا أُخَيِّي وَأُمِّيْتُ) واته: منیش ژیان ددهم و ژیان ده سینم، ئه ویش به هینانی دوو پیاوی زیندانی که برپاری له سیداره دانیان بۆ ده رکرا بوو ، فرهمانی کرد به کوشتنی یه کیکیان و پیاوه که ی تری ئازاد کرد، به لای ئه وه وه ئه مه مانای ژياندن و مراندنه، له پاستیدا ئه مه وه لام نه بوو بۆ (إبراهيم) (عليه السلام) و ئه وه ی که (إبراهيم) (عليه السلام) مه به سستی بوو، یاخود ئه وه تا له (إبراهيم) (عليه السلام) حالێ نه بووه، چونکه وه لامه که ی نابیتته به لگه و هیچ په یوه ندیه کی به مه سه له که وه نیه، چونکه ئه و ویستی هۆکارێک بێت بۆ ژياندن و مراندن، قسه کهش له سه ر دروستکردن و داهینانه، نه ک گرته به ری پێگایه ک بۆ لای به دیه پترواوه که، مه به ست له وه ی که ده ژینی و ده مرینی ئه و ژاته یه که ژیان ده کات به به ری سه رجه م گیانه به ران و پوهه که کاندان.

وه ژیانیان لی ده ستینیته وه به مردن، ئه وه ی که ئه و بانگه شه ی بۆ ده کات له ناو که له که ی داو واهیمه ی کردووه که توانای ژياندن و مراندنی هه یه ته نها له پووی سه رکه شی و خۆ به زلزانینه وه یه.

دووهم: به زانندن و گۆتپێدانی (إبراهيم) (عليه السلام) بۆ (نه مرود).

(إبراهيم) (عليه السلام) که بۆی ده رکه وت (نه مرود) له مه به سته که ی حالێ نه بووه که داهیتان چاوگی ژياندن و مراندنه، به زیندوو هیشته وه ی هه موو زیندوو یه ک زیندو کردنه وه یه تی و مردنیشی به جیا کردنه وه ی ژiane لیتی، هه روه ها (إبراهيم) (عليه السلام) ئه و خۆ به گه وره زانینه ی لی بینی فره مووی: ﴿... فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ...﴾ (البقرة)، ئه وسا ئیبراهیم وتی: به پاستی خوا خۆر له پۆژه لاته وه ده هینیت جا (نه گه ر تو ده توانیت) له پۆژئاواوه بیهینه.

له پاستیدا ئه مه پونکردنه وه یه ک بوو له لایه ن (إبراهيم) (عليه السلام) بۆ مه سه له ی یه که م، واته تو که بانگه شه ی ئه وه ده که یت توانای ژياندن و مراندن هه یه، ئه وه شی که

ژیان و مردنی به دهسته هر نه ویش جلّه وی گهردونی به دهسته له دروستکردنی گهردیله کان و هه لّسورانی هه ساره کان و جولاندنیان ، پهروهردگاری من به توانا و زانایی خوی زیان ده به خشیت و ده یگریته وه ، نه و پیکهینه ری بوونه وه ره له سهر یاسایه کی دیاریکراو که ده بینریت و ههستی پیّ ده کریت، خودای گه وره پوژ له پوژ هه لاتا وه هه لّدینی هه موو پوژیکیش هر به و جوړه یه ، نه گه رتو خوی وه که نه وه ی ده یلّی تو له پوژئاووه پوژ هه لبینه و یاسای هه لّهاته که ی بگوره بو ئاراسته ی پیچه وانه ، (نه مرود) ی بی باوه ر تووخی شوک و سه رسوپمان بوو له جیگای خویدا وشک بوو، لال بوو له ئاست به لگه پوون و ئاشکراکه ی (إبراهیم) هیچ وه لّامیکی پیّ نه بوو، چونکه بوی ده رکوت که چهند دهسته وسانه و په رده له سهر نه فامی و درو بانگه شه بیّ بنه ماکانی لابرا، ئیتر توانای لووت به رزی نه ماو زمانی به ستراو به لگه کانی به سهر دا چه سپینرا.

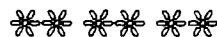
نه وه ی که خرایه پوو له پووی ماناوه باشترو به میزتره له وه ی که (زانایانی ئوصول و مه نتیقییه کان) ده یلّین: گوايه لادانی (إبراهیم) (علیه السلام) له مه قامی یه که م بو مه قامی دووهم گواستنه وه یه له به لگه یه که وه بو به لگه یه کی پوونتر، یاخود نه وه وه لّامیکی تره ، یاخود کاتیک (إبراهیم) (علیه السلام) وه سفی پهروهردگاره که ی ده کات که توانای زیان و مراندنی هه یه نه مه کاریکه حه قیقه ت و مه جاز هه لّده گری، مه بهستی (إبراهیم) (علیه السلام) حه قیقه ت بوو به لّام (نه مرود) په نای برده بهر مه جاز و گه له که ی چه واشه کرد، دواتر (إبراهیم) (علیه السلام) گفتوگو که ی بادایه وه و له نمونه ی یه که مه وه چووه سهر نمونه ی دووهم نه مجاره پیشنیاریکی کرد که دووریّت له مه جاز، وه به لگه یه کی یه کلّا که ره وه که (نه مرود) نه یتوانی بلّی: من ده توانم پوژ له پوژئاووه هه لّبینم، چونکه خه لّکانی ژیرو عاقل به درویان ده خسته وه.

له پاستیدا بابه ته که بهو شیوازه نیه که (زانایانی ئوصول) باسی لیتوه ده کهن، به لکو مه قامی یه کهم سهره تایه که بۆ دووهم و بانگه شهی (نهرود) پوونده کاته وه، هر کهس له مانای ئایه ته که حالی بوو بیت وهك ئه وهی له سهره تاوه باسمان کرد تیده گات له وهی که جینگای گومانی تیدا نابیته وه، وهك ئه وهی هندی کهس ده لئین له سهر به لگه کهی (ابراهیم) (علیه السلام) ئه ویش ئه وهیه (نهرود) دهیتوانی بلی: پهروهردگاری تۆ پۆز له رۆژه لاتوه هه لدین له گه ل ئه وه شدا دهتوانی ئه وهی له منی داوا کردوه که هه لپنانی پۆز له پۆژئاواوه پۆژیک ئه و کاره بکات، هه ندیک له (کهسانی لاساکه ره وه) ده لئین (ابراهیم) (علیه السلام) ناتوانی ئه و داوایه له پهروهردگاری بکات، چونکه جیهان تیک ده چیت، وه هه ندیک له (کهسانی خانه گومان) ده لئین: ئه گهر (نهرود) ئه و داوایه ی بکردایه ده بوایه بۆی جیبه جی بکرایه، به لام له پاستیدا (نهرود) له گه ل سهرکه شی و لوت به رزییه که دا له خه لکانی تر زیاتر له به لگه کان حالی بوو بوو، له مه به سته کهی (ابراهیم) (علیه السلام) حالی بوو که ئه و سیسته مه ی پۆژی له سهر به پتوه ده چیت هر ده بیت داهینه ریکی دانای له پشته وه بیت، ناگونجی ئه م شتانه به پیکه وت و سوتفه بیئح ئه و خودایه ی که من ده پیه رستم ئه و داهینه ره داناو زانایه یه که ته نها له دانایی ئه و ده وه شیته وه رۆژ به م شیوازه بیت که ده بیینین، ئه و که سه ی له م مه سه له حالی ببیت ئیتر ناتوانی بلی: با ئه و دانایه له دانای خوی پاشگه زییته وه و یاسا که ونیه کان هه لپوه شینیته وه.

به کورتی:

* پیداکری ولوت به رزی (نهرود) وه لاتنی له به لگه کانی (إبراهیم) (علیه السلام) لاوازی به لگه کانی خوی بوو چونکه نهو دهیزانی کهس توانای ژیاندن و مراندنی نیه جگه له خودا، خو نه گهر (إبراهیم) (علیه السلام) داوای لی بکردایه نهو کابرا زیندو بکاته وه که کوشتیویه تی بیگومان نهیده توانی.

* مه به ست له به لگه به زینه ره که ی (إبراهیم) (علیه السلام) بۆ (نهرود) نهو بوو پیی پابگه یه نی که نهو سیسته مه ی پۆزی له سهر به ریوه ده چیّت، ده بیّت داهینه ریکی دانای له پشته وه بیّت که نهویش خودای گهره یه.



گومانی یازده

بیانوو هیتانه وه به چاره نووس له سه ر شه ریک بریاردان بۆ خوا و ده تکرده وهی

هیدایه ت * ٤٨

ناوه برۆکی گومانه که:

هه ندیک له موشریکه کان وایان نیشان ئه دا که که شه ریک بریاردانیان بۆ خوا
چاره نووسی که و له سه ره تاوه له سه ریان نووسراوه، خواش رازیه به و کاره، ئه گه ر بێزار
بوایه ئه وه رینگه ی پێنه ئه دا، خوا ی گه وره ئه فه رموی: ﴿وَقَالَ الَّذِيكَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسْلِ إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ﴾ (النحل)، ئه وانه ی هاوه لیان داناهه بۆ خوا
ده لێن: ئه گه ر خوا ویستی له سه ر بوایه هه یج شتی که مان له جیاتی ئه وه نه ده په رست، نه
ئیمه وه نه باوو باپیرانمان، هه یج شتی که شیمان له خۆمان حه رام نه ده کرد به بێ ئه و، خوا
نه ناسانی پێش ئه مانیش هه روایان ده کردو هه ر وایان ده وت، مه گه ر ئه رکی سه رشانی
پێغه مبه ران هه ر ئه وه نیه که ئایینی خوا به پوونی رابگه یه نن؟

رینگه کانی پووچکرده وه ی ئه م گومانه:

١ خوا ی گه وره په یامبه رانی ئاردووه و فه رمانی پێکردوون که فه رمان به خه لکی بکه ن
تا خوا ی تا ک و ته نیا بپه رستن، پێغه مبه رانیش ته نیا گه یاندنیان له سه ره، به مه ش خوا
بیانووی نه هه یشتووه ته وه بۆ خه لکی.

٢ هه یج بیانویه کیان نیه له ویستی خوادا له رووس شه رع و یاسای گه ردوونیشه وه،
چونکه خوا ی گه وره بپاوه پی قه بول نیه بۆ به نده کانی.

٤٨ ئه و ئایه تانه ی که باس له م گومانه ئه که ن بریتین له: (النحل/٣٥، الانعام/١٤٨، الزخرف/٣٠)، ئه و ئایه تانه ش
وه لامی ئه م گومانه ئه ده نه وه بریتین له: (النحل/٣٧، ٣٥، الانعام/٢٤٩، ١٤٨، الزخرف/٣٠، الزمر/٧).

۳ موشریکه کان هیچ زانیارییه کیان نیه پشتی پیّ بیهستن له م بانگه شه یاندا به لکو ته نیا لووتبه رزی و یاخیبونه.

درژمی بابته که:

یه کهم: هه لوه شانده و می بیانوو به نارذنی پیغه مبه ران.

موشریکه کان به هانیه یان به وه نه هینایه وه که شیرک له چاره نووسیان نووسراوه، خوی گه وره نه فره موی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ (النحل، ۳۵) نه وانیه هاوه لیان داناوه بۆ خوا ده لّین: نه گهر خوا ویستی له سهر بویه هیچ شتیگمان له جیاتی نه وه ده په رست، نه ئیمه وه نه باوو باپیرانمان، هیچ شتیگیشمان له خۆمان حه رام نه ده کرد به بیّ نه وه، خوا نه ناسانی پیتش نه مانیش هه روایان ده کردو هه ر وایان ده وت، مه گهر نه رکی سهرشانی پیغه مبه ران هه ر نه وه نیه که ئایینی خوا به پوونی پابگه یه نن؟ نمونه یان به (به حیره) و (سانیه) (وه صیله) ^{۴۹}، له کاتیگدا خوی گه وره نه یه فره مووه سوودیان لیوه رمه گرن، به لکو خۆیان نه وه شته یان داهیناوه، خوی گه وره ش به تووندی نه وه گومانه ی ره تکر دووه ته وه، نه می لیکردوون له سهر نه وه کاره یان، پاشان خوی گه وره بۆ هه موو گهل و سه رده میگ په یامبه رانی نار دووه که سه رجه میان بانگه وازیان کردووه بۆ یه کتاپه رستی، ریگرییان کردووه له په رستنی غه بری خوا، وه ک نه فره موی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبَدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ نَحْنُ وَلَا ءَابَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ﴾ (۳۵) وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي

۴۹- (به حیره) نه وه حوشره یه که پیتنج سکی کردییت و پیتنج می نیر بییت، نه وه کاته گوینیان له ت نه کرد و به ره لایان نه کرد، (سانیه) ش نه وه حوشره بوو که ده تا ۱۲ سکی بکردایه نۆیه میان میینه بویه، (وه صیله) ش نه وه حوشره بوو که یه کهم سک و دووه سکی میینه بویه.

كُلِّ أَمْرٍ رَسُولًا أَرْبَ أَعْبَدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الظُّلُومَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ
الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٨﴾ (النحل)، نه وانه ی
هاوہ لیان داناوہ بۆ خوا ده لئین: نه گەر خوا ویستی له سر بوایه هیچ شتی کمان له جیاتی
نه و نه ده په رست، نه ئیمه و نه باوو با پیرانمان، هیچ شتی کیشمان له خومان حه رام
نه ده کرد به بئی نه و، خوا نه ناسانی پیش نه مانیش هه روایان ده کردو هه ر وایان ده ووت،
مه گەر نه رکی سه رشانی پیغه مبه ران هه ر نه وه نیه که ئایینی خوا به پوونی رابگه یه نن؟
سویند به خوا بیگومان ئیمه له ناو هه ر گه ل و نه ته وه یه کدا پیغه مبه ری کمان
په وانه کردو وه و پیمان رابگه یاندو وه که پتیا ن بلتت: ته نها خوا به رستن، خوتان دووره
په ریز بگرن له هه موو په رستراویکی تر، جا هه بوو له و خه لکه (که بیرو هوش و ژیری
خوی خسته کارو به شوین راستیدا ده گه را) خوایش هیدایه تی ده دا، هه شیان بوو خوی
شایسته ی گومرایی ده کردو به سه ریدا ده چه سپا، که و ابوو بگه رپین به سه ر زه ویدا و سه رنج
بدن، بزائن چون بوو سه ره نجامی نه و که سانه ی پروایان به به رنامه ی ئیمه نه بوو.
خوای گه وره به رده وام په یامبه رانی نار دو وه بۆ سه ر خه لکی له و کاته ی شیرک داهاتو وه
و دهستی پیکردو وه له نیتو ئاده میزاده کاندا، له سه رده می گه لی نووچه وه که خوا (نوح) ی
بۆ ناردن، نه وه یه که م په یامبه ر بو وه که خوا نار دوویه تی بۆ سه ر زه وی تا کوتا
په یامبه ر که موحه ممه ده ﷺ، که ئینسان و جنو که سه رجه میان له روژه لات و روژئاوای
زه ویدا پیره ویا ن له په یامه کی کردو وه، وه ک خوای گه وره نه فه رموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ
قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الانبیاء)، ئیمه پیش تو هیچ
پیغه مبه ری کمان په وانه نه کردو وه، که وه حیمان بۆ نه نار دیت به وه ی که: بیگومان هیچ
خوایه ک نیه جگه له من و ده بیت هه ر من به رستن هه روه ها نه فه رموی: ﴿وَسَلِّ مَنْ
أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يَعْْبُدُونَ﴾ (الزخرف)، تو له و

پیغه مبه رانه‌ی که ناریدوومانه پیش تو بیرسه، ئایا جگه له خوای میهره بان خوای ترمان دیاری کردووه که به ندایه‌تی بۆ بکرتیت. (مه به ست ئه وه یه که سه رچاوه‌ی هه موو پیغه مبه ران به کیکه،، نیت که ی گونجاوه بۆ موشریکه کان که قسه‌ی وا بکه‌ن و بلّین:

﴿لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا عَبْدْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَنَحْنُ وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ...﴾ (٣٥)

(النحل)، ئه گهر خوا ویستی له سه ر بوايه هیه شتی کمان له جیاتی ئه وه نه ده په رست، نه ئیمه وه نه باوو باپیرانمان، هیه شتی کیشمان له خۆمان هه رام نه ده کرد به بی ئه وه؟!

پاش ئه وه‌ی که خوا - جل جلاله هه والیداو به دواخستنی سزا له دونیادا پاش ناگادار کردنه وه‌ی پیغه مبه ران بۆیان ده فه رموی: ﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ

اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسَبِّحُوا فِي

الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ (٣٦) (النحل)، سویند به خوا بیگومان ئیمه له ناو هه ر گه‌ل و نه ته وه یه کدا پیغه مبه ریکمان په وانه کردووه و پیمان راگه یاندووه که

بییان بلّیت: ته‌ها خوا په رستن، خۆتان دووره په ریز بگرن له هه موو په رستراویکی تر، جا هه بوو له وه‌که (که بیرو هۆش و ژیری خۆی خسته کارو به شوین راستیدا ده گه‌را)

خوایش هیدایه‌تی ده‌دا، هه شیان بوو خۆی شایسته‌ی گومپایی ده کردو به سه ریدا ده چه سپا، که وابوو بگه‌رین به سه ر زه ویداو سه رنج به‌دن، بزائن چۆن بوو سه ره نجامی ئه وه

که سانه‌ی برپوایان به به رنامه‌ی ئیمه نه بوو.

واته پرسیار له وانه بکه‌ن که سه رپیچی پیغه مبه رانیان کرد وه و راستییان

به دروخستووه ته وه، چۆن ﴿دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾ (٣٧) (محمد)، له ناوی بردن، هه روه‌ها

ئه فه رموی: ﴿وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ (٣٨) (الملك)، سویند به خوا

بیگومان خه‌لکانی تری پیش ئه مان برپوایان به پیغه مبه رانی ئیمه نه کرد ناشکرایه چ به لایه‌کم به سه ره‌یتان و چۆن ته میمکردن.

پاشان خوی جل جلاله پیغه مبه ره که ی که موحه ممه ده ﷺ ناگادار کردووه ته وه که سووربوونی نه وه سهر هیدایه تدانی خه لکی هیچ سوودیکی نیه بویان، نه گهر خوا نیراده ی گومپابوونی نه وان هه بوو بیت، وه که نه فهرموی:

﴿ يَتَأْتِيهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنكَ الَّذِينَ يُسْرِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّعُوا لِلْكَذِبِ سَمَّعُوا لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُخْرِقُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَأَحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنْ اللَّهِ شَيْئاً أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ هُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١١﴾﴾ (المائدة).

نه ی پیغه مبه ر ! با غه مبارت نه کات نه وان ی که به په له به دهم بی باوه پی و بی دینی وه ده چن، له وان ی که به دهم و زار ده لئین: باوه پمان هیناوه، به لام دلان باوه پی نه هیناوه، هه روه ها له وان هه که بوونه ته جوله که و زور گوینگن بۆ درقو ده له سه، زور گو بیستن بۆ خه لکی تریش (که خوانه ناسن و) نه هاتون بۆ لات، قسه ده گوین و قسه وه کو خوی ناگپرنه وه، یاخود ناوه ژووی ده که ن، دوا ی نه وه ی جیی خوی گرتبوو (نه وان ی که خه لک ده نیرن بۆ لای پیغه مبه رو پیتی) ده لئین: نه گهر ناوا بریاریدا لیتی وه ریگرن، نه گهر وانه بوو هوشیار بن، جا نه وه ی خوی گه وره بیه ویت تووشی تاقیکردنه وه و سزای بکات، نه وه هه رگیز تو خاوه نی هیچ شتیک نابیت له لایه ن خواوه بۆ پزگار بوونی نه وه، ئانه وان نه وه که سانه ن خوا نه بو یستوو ده دلان پاک و خاوین بکاته وه (چونکه خویشیان مه به ستیان نه بووه) نه وان له دنیا دا سه رشو پیری و شه رمه زاری به شیان، له قیامه تیشدا سزای سه خت و گه وره چاوه پتیانه .

به هانه ی موشریکه کان له سهر ویست و قودره تی خوا بۆ شه ریکدانان بۆ خوا هاوشتی وه ی نه وه یه که خوا نه فهرموی: ﴿ قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْآلَمِينَ

وَالْإِنْسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَمَنَتْ أَخْنَبًا حَتَّى إِذَا أَدَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِجْنَهُمْ لِأَوْلَئِهِمْ رَسُولًا هَؤُلَاءِ أَضَلُّونَا فَجَاءَتْهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ (الاعراف)،
 (نهوسا خوا فرمانیدا) و فرمودی: ده بچنه پیزی نه و کومه لانه وه که پیش نیه
 هه بون (له گومراکان) له دهسته ی پری و ناده میزاده کان له ناو دوزه خدا، هر کاتیک هر
 کومه ل و دهسته ی که ده چنه ناوی نه فرین ده کن له هاوئاین و هاو بیرانیان، هه تا نه
 کاته ی هه موویان کو ده کرینه وه و به سهریه کدا ده درین له ناویدا، شوینکه وه ته کان پوو
 به گوره کانیاں ده لئین: په روه ردگارا نا نه وانه نیمه یان گومراکرد، ده توش له ناو دوزه خدا
 سزای دوو به رامبه ریان بده !! (خوا ی گه ورهش فرمودی): بۆ هه موو لایه که (سزاو توله)
 دوو به رامبه ره به لام نیه پیتی نازان.

دووم: خوا جل جلاله رازی نیه به نده کانی بی باوه بن.

ویست و نیراده ی شهرعی خواجل جلاله له و باره وه بوونی نیه، چونکه فرمانی
 پیگردون به نه کردنی له سهر زاری پیغه مبه رانی، سه باره ت به ویست و نیراده
 که ونیه که ی خوا ی گه ورهش که قه ده ری خودایه له ریگه پیدانیان هیچ به هانه یه کیان نیه،
 چونکه خوا ی گه وره ناگرو دانیش تونه که ی له بیباوه پ و شه ی تانه کان دروست کردوه و به
 کوفری به نده کانی رازی نیه، له وه شدا به لگه یه کی به هیز و حکمه تیکی یه کلاکه ره وه ی
 تیدایه وه که نه فرمودی: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنِّي عَنكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ
 لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِنْ رَيْتُمْ مَرْجِعَكُمْ فَيُنشِكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ
 الصُّدُورِ ﴿٧﴾ (الزمر)، گهر خوتان بی باوه پ بکن، بیگومان خوا بی نیازه لیتان،
 هرچه نده پازی نابیت که به نده کانی بی باوه پین و پیبازی خوانه ناسی بگرن، به لام
 نه گهر پیبازی سوپاسگوزاری بگرنه بهر، به و کاره تان پازی ده بیت، دلتیاش بن که هیچ
 کهس کولی گه ناهی که سی تر هه لئاگریت، پاشان گه رانه وه تان بۆ لای په روه ردگار تانه،

ئەوسا ھەوالى ھەموو ئەو كاروكرده وانه تان پيژده دا كه ئەنجامتان دەدا، چونكه ئەو زاتە زانايە بە ھەموو ئەو شتانەى، لە سىنە و دل و دەروونە كاندا ھەشاردراون.

خوای گەورە لە عىلمى و سەبەقى خۆيدا پيش ئەو ھى بەندەكانى دروست بکات بە ھاڤيان ئاگاداربوو، لە داھاتووشيان ئاگادارە چۆن بربار ئەدەن، پاشان مەرفەھەكانى خستە سەر زەوى، بۆ ئەو ھى ئەو نەپتياھە ئاشکرا بېن، كە خوا پيشتر ئاگادارى بوو، ئاشکراکردنى ئەم نەپتياھەش لە رىگای تاقىکردنەو و فرمانکردن بە چاکە و نەھىکردن لە خراپەو دەبیت، لە رىگەى ئەو کردەو و رەفتارانەو كە پەيوەندى بە عىلمە موسبەقەكەو ھەبوو، و شایستەى پياھەلدان و سەرزەنشتکردن و پاداشت و سزاوہ بوون، بەو شىواز و شایستەى ئەو کارانە دەبوون كە لە عىلمى پەنھانى خودا دا بوو پيش ئەو ھى خۆيان بيزانن، بۆيە پەيامبەرانى تارد و پەراوى بۆ دابەزاندن بۆ ئەو ھى بياوويان نەمىتت، و ئىقامە حوججە بکات لەسەريان، بۆ ئەو ھى نەلین: چۆن سزمان ئەدەيت لەسەر ئەو زانيارانەى كە ھەتە لەسەرمان، ئەم کارە لەگەل کردەو و ئىرادەى ئىمەدا يەکنەگرتەو، بەلام کاتىك بەناردنى پىغەمبەران و پەراوہکانيش رىگای راستيان ھەلنەبژارد ئەوکات زانيارى شارەوہكانى خودا ئاشکرا ئەبیت لەسەريان و كە بە تاقىکردنەو ھش ناگەرپنەو بۆ لای پەروەردگار،^{۵۰} مەبەستەكە لەوہدايە: ئىرادەى خواجل جلالە دابەش دەبیت بەسەر ئىرادەيەكى كەونى كە مەبەست لىى ويسى خودايە وەك ئەفەرموى:

﴿ تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ مِّنْهُمْ مَّنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلَّ الَّذِينَ مِن بَعْدِهِم مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اُخْتَلَفُوا فِيهِمْ مِّنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَّنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلَوْا وَلَكِنْ أَلَّ اللَّهُ

۵۰- عقيدة اهل السنة و الجماعة، د. احمد فريد، مكتبة فياض، مصر، ص ۲۰۳

يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٥٦﴾ (البقره) ١٥٦. نه و پيغه مبه رانه ی (باسکران) پیزی هندیکیانمان داوه به سهر هاندیکی تریاندا، هه یانه خوا گفتوگوی (به کسری) له گه لدا کردووه (وهك موسا) و پله و پایه ی هندیکیانی به رز کردوته وه به چهنده ها پله (وهك محمد ﷺ) و چهنده ها به لگه ی پوون و ناشکرمان به خشیووه به عیسای کوپی مهربم، (وهك زیندووکردنه وه ی مردوو، چاگردنه وه ی نه خوشی زگماک،.. هتد به ویستی خوا) و پشتگیریمان کردووه به فریشته ی سرووش که (جوبره ئیل)ه، خو نه گهر خوا ویستی له سهر بوايه (نه و خه لکه هه مووی باوه پردار ده بوون)، دوا ی هاتنی پيغه مبه ره کانیا ن جه نگیان دژ به یه ک نه ده کرد، پاش نه وه ی چهنده ها به لگه ی ناشکرایان (له سهردهستی پيغه مبه ران) بو هاتبوو، به لام دووبه ره کی که وته نیاوانیانه وه، هه ندیکیان ئیمان و باوه پی هیئاو، هه ندیکیان بی باوه پ بوو، نه گهر خوا ویستی له سهر بوايه جه نگیان دژ به یه ک نه ده کردو یه کتریان نه ده کوشت، به لام خوا هه رچه کی بویت هه ر نه وه نه نجام ده دات هه ر نه وه پیش ده هینیت. بیتاوه پی و دووپوویی و تاوان به ستراره به ویستی خواوه له گه ل نه و شتانه ی په یوه ندیان به خوشه ویستی و ره زامه ندی و کاروباری دینه وه یه.

به شی دووهم له ئیراده: ئیراده ی دینی، که مه به ست لی شی شیری خوايه، له سهر زاری په یامبه رانیسه لامی خویان لیبت وهك نه فرموی: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْحَمُ لِعِبَادِهِ الْكَفَرُ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْحَمَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾﴾ (الزمر)، گهر خوتان بی باوه پ بکه ن، بیگومان خوا بی نیازه لیقان، هه رچه نده رازی نابیت که به نده کانی بی باوه پین و پیبازی خوانه ناسی بگرن، به لام نه گهر پیبازی سوپاسگوزاری بگرنه به ر، به و کاره تان رازی ده بیت، دلنیاش بن که هیه که س کو لی گه نامی که سی تر هه لئاگریت، پاشان

که رانه وه تان بۆ لای په روه ردگار تانه، نه وسا هه والی هه موو نه و کار و کرده وانه تان پیده دا که نه نجامتان ده دا، چونکه نه و زاته زانایه به هه موو نه و شتانه ی، له سینه و دل و دهروونه کانداه شار دراون. ﴿وَإِذَا تَوَلَّى سَعَىٰ فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ﴾ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ ﴿٢٥﴾ (البقرة)، هه ر کاتیک نه و جوړه که سه پستی هه لکرو ده سه لاتی په یدا کرد“ هه ول و کوشش ده دات له زه ویدا تا ناشوب به رپا بکات و خراپه بروینیت و کشتو کال له ناو ببات و پاکتاو کردنی ره که زی نه نجام بدات، بیگومان خوا فه سادو خراپه و تاوانی ناویت.

به مهش بۆ نه وانه ی به چاره نووس به هانه دیننه وه، له سه ر بیباوه پوونیان روون نه بیتنه وه که کار و کرده وه کانیاں ده چیتنه ژیر ئیراده و چاره نووسی که ونی خوی که وړه وه: خو نه که ر خوا ریگای پیداون به و کارانه و توانای پیبه خشیوون له ریگای ئیراده و ویستی خو به وه، به لام رازی نیه له کرده وه کانیاں و پیی ناخو شه، چونکه مه رج نیه هه ر شتیک خودا جل جلاله خه لقی کرد بیت لیتی رازی بیت و پیی خو ش بیت، له هه مان کاتدا خوی که وړه رازییه به بوونی شیرک و کوفر و گونا و تاوان، به لام رقی لییه تی و رهی نه کاته وه...^{۵۲}

سینه م: موشریکه کان هیچ به لکه یه کیان نیه له سه ر بانگه شه که یان.

هه ر بۆیه نه وه گومانیکي به تاله و له نه فامی و نکولیکر د نه وه سه رچاوه ی گرتو وه، چونکه موشریکه کان له قورئان و له وانهش که په یامبه ران هیئاویانه سه باره ت به یه کتاپه رستی ره تیان کردو وه ته وه و لایان دا وه لیتی، ته نانه ت بیریاں له و سزاو تولانهش نه کردو وه ته وه که به سه ر که له کانی پیش خو یاندا هاتو وه، به لکو له سه ر لادان و عینا دیکردن به رده وام بوون، تا به سزای خوا که یشتوون، نه وانه هیچ عیلمیکیان

۵۲- القضاء و القدر، د. عمر سلیمان الأشقر، دار الاسلام، القاهرة، ۲۰۰۵، ص ۸۲.

له به رده ستدا نه بووه که پشتمی پی ببه ستن له شیرکه که یاندا، به لکو ته نیا شوین گومان و
 خه ملاندن که وتن، بویه خوی گوره نه فرموی: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا
 أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ
 هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٣٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ
 الْكَلِيمَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتُكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿١٣٩﴾﴾ (الانعام)، له مه و دوا موشريك و هاوه لگه ران ده لاین:
 نه گهر خوا بیویستایه هاوه لمان بۆ بریار نه ده دا!! باوو باپیرانی شمان موشريك
 نه ده بوون!! هیچ شتیکی شمان له خومان حرام نه ده کرد!! (نه مانه مه مووی قسه ی
 به تاله و هرگیز خوی گوره زور له که س ناکات بۆ باوه ر هینان یان بی باوه پی) هر
 به و شیوه یه نه وانه ی پیش نه مانیش درو و بوختانیان مه لده به ست، مه تا تووشی به لای
 نیمه بوون و سزای نیمه یان چه شت، پییان بلای: ثایا هیچ زانیاری و زانستی که خویاتان
 له لایه، تا نیشانمان بدن و بومان دهر بخه ن؟ نیوه شوینی هیچ شتیکی تر ناکه ون جگه
 له گومان و نیوه هیچ شتیکی تر ناکه ن مه گهر نه وه نه بیته که درو ده که ن.

نه ی پیغه مبه ر! پییان بلای: که و ابو هر بۆ خوی به لگه تیرو ته واوه کان، جا
 نه گهر بیویستایه نه وه مه مووتانی به ته واوی هیدایه ت ده داو به ناچاری مه مووان برودار
 ده بوون (به لام ریزی لیگرتوون و سه رپشکی کردوون). واته: به نه و نه فامانه ی که
 بناغه ی نایینه که یان له سه ر خه ملاندن بنیاتناوه بلای: نه وه لاوازترین گومانه پاش نه وه ی
 له لایه ن تووه ده مکوت کران له هینانی بچو کترین به لگه یان قسه یه که که تو زقالتیک بونی
 عیلمی لیبت، پییان بلای: نه گهر نیوه زانیاریتان نیه سه باره ت به دینه که تان نه وا خوی
 تان و ته نیا به رزترین پله ی عیلمی له لایه له سه ر نه و دینه راست و دروسته ی که منی وه
 په یامبه ریک بۆ ره وانه کردووه، نه وه ش به لگه یه کی به هیزه بۆ که سیک که راستی
 بچه سپینیت و نا په واییه کان پووچه ل بکاته وه.

دهره نجامی ئو به هانه یه: ئه وان به هانه ئه هیننه وه بۆ پیغه مبه ره ﷺ که ئه وه ی ئه وان
 شوینی که وتوون ئه گهر خودا رازی له سه ر نه بوايه ئه یگێرانه وه و ریگری لینه کردن و
 کارناسانی بۆ نه ئه کردن، ئه ان بۆ بیده نگکردنی پیغه مبه ره ﷺ و هه لوه شانه وه ی ئه
 حوکمه وا ده لێن که به وای گومرا بوونیان به سه ردا دراوه، ئه مه گومانی ئه و که سانه یه که
 عه قلیان ته واو نیه، ئه وانه ی جیاوازی نا که ن له راپه پاندنی خودا بۆ داهێنان و دیاریکردن
 (الخلق و التقدير)، له گه ل پاراستنی یاسا کانی بوونه وه ر، که ئه ویش ئه و راپه پاندنه یه که
 ئیمه پێی ده لێن ویست و ئیراده، له نێوان راپه پاندنی فه رمان و نه هیکردن، ئه ویش
 ئه وه یه که ئیمه پێیده لێن خۆشه ویستی و ره زامه ندی، یه که میان راپه پاندنی
 دروستکردنه، دووه میان راپه پاندنی پێی سپاردنه، ئه وان وای داده نین توانایان له سه ر
 دانانی بنه مای شیرک و حه رامکردن و حه لاککردنیان ته نیا ئه وه یه که خوا ئه و توانایه ی
 پێی به خشیوون، ئیتر وای داده نین کانتیک که خوا دهستی نه گرتوون له و کاره ئه وه
 ده گه یه نیت رازییه له و کارانه که ده یکن، ئه گهر رازی نه بوايه ده سه ته وسان نه ده بوو له
 سه ندنه وه ی توانا کانیان، جا ئه گهر کاره که به و شتیه یه بوايه که ئه وان ده یلێن ئه و
 ره واو نا په و (الحق و الباطل) یه ک شت ده بوو. ئه وان که ده لێن: ئه گهر خوا ویستی
 له سه ر بوايه ئه وه شه ریکمان بۆی بریار نه ئه دا، بێ ئاگان له وه ی که له لایه ن
 پیغه مبه ره وه ﷺ پێیان بووتریت: ئه گهر خوا ویستی له سه ر بێ پیم نه ده گووتن که
 کردوه کانتان گومرا یه، ئه و کاته به پێی گومانه که یان خوای گه وره شتیکی ده ویت له گه ل
 هاو دژه که ی. ئه ویش ئه وه یه له یه ک کاتدا ویستی له سه ر بووه شه ریکی بۆ بریار بده ن و
 ویستی ئه وه شی بووه که پیغه مبه ره ﷺ پێیان بلی: شه ریک بۆ خوا بریار مه دهن به مه ش
 پلانی گومرا کان ئاشکرا بوو له نێوان ویستی خوا و ویستی به نده کانی، له به ر ئه وه
 وه لامیان نه دا ته وه. ئه و ویسته ی ئه وان ده یکه نه بیانوو ویستیکی شاراو یه و عه قلی

مروغه کان دهرکی پیناکات، بویه لومه و سهرزه نشتیگردن له سهر پشت به ستیان پتیه وه
له بهر بیتاگایانه له ناوه پوکه که ی. ^{۵۳}

واته وهك كرده وهی نه وانه ی پیش خویان، مه به ست له وانه ی پیش خویان عاقیبه ت و
سهره نجامه که یانه، نه گهر کاره کان جینگای ره زامه ندی بوونایه خودا به هیلای
نه نه بردن، نه ی بوجی به هیلای چوونی نه وان ناکه نه به لگه له سهر نه وهی که خوا له
کاره کانیان رازی نه بووه، چونکه به لگه ی له ناوچوون به هیتره له به لگه ی مؤله ت پیدان و
هیشتنه وه یان.

به کورتی:

● مه به ستی سهره کی له ناردنی پیغه مه رانسه لامی خویان لیبت ناساندنی
خوا به جل جلاله، بۆ نه وه یه رایبگه یه نن که ته نیا نه و شایانی په رستنه، هه روه ها خودا به
شیرک و بیتاوه پی به نده کانی رازی نیه.

● به هانه هینانه وهی موشریکه کان به چاره نووس له سهر شیرک دانان بۆ خوا یهك
ناگریته وه له گه له نه هیکردن له شیرک له سهر زاری پیغه مه ران.

ویست و ئیراده ی که ونی خوا به لگه یه له سهر عیلمی نه زه لی خواجل جلاله به لگه نیه
له سهر رازیوونی به کوفر و تاوان، خوا نه فهرموی: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنكُمْ وَلَا يَرْحَمُ
لِعِبَادِهِ الْكَفَرُ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَمِنْكُمْ بِمَا
كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٧﴾﴾ (الزمر)، گهر خوتان بی باوه پ بکه ن، بیتاومان
خوا بی نیازه لیتان، هه رچه نده پازی نابیت که به نده کانی بی باوه پین و پیبازی
خوانه ناسی بگرن، به لّام نه گهر پیبازی سو پاسگو زاری بگرنه بهر، به و کاره تان پازی
ده بیت، دلنیش بن که هیچ که س کۆلی که ناهی که سی تره له ناگریت، پاشان

۵۳- التحرير و التنوير، الطاهر بن عاشور، سهرچاوه ی پیشتەر، ج ۵-۸، ص ۱۴۸، ۱۴۷، به ده ستکار بیه وه.

گه رانه وه تان بۆ لای په روه ردگار تانه، ئه وسا هه والی هه موو ئه و کارو کرده وانه تان پێده دا
که ئه نجامتان ده دا، چونکه ئه و زاته زانایه به هه موو ئه و شتانه ی، له سینه و دل و
ده روونه کاندایه شاردراون.

به شی دووهم

گومان و قسه بێبناغه کان سه بارهت به خواجل جلاله له ده ره وه ی بابته ی
نوله ییه تدا



گومانی دواژه

جوله که کان بانگه شهی نه و میان نه کرد که خوی گه و ره هزار و ده ست قوچاوه و

نه و انیش دوه له مه نندن *^{۵۴}

ناوه روکی گومانه که:

جوله که کان ده لَین: گویا خا هزاره و خویان دوه له مه نندن، نه مهش دوی دابه زینی
نه م نایه ته بو که نه فرموی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضَاعًا
كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْضِي وَبِصْطٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (البقرة) کییه نه و که سه قهرز ددهات
به خوی په روه ردگار به قهرزکی چاک (به خشراوه که له مالی حال و بی منهت و نازدار
بیت)، خوایش به و هویه و بوی چند به رامبه ر ده کات و پاداشتی بی سنووری پی
ده به خشیت، (به راستی خوی که به ریزو دلوفانمان هیه، جیگه ی سرسورمان و سه رنجه
نه و شیوازه ی که هانی نیماندارانی پی ددهات، بو به خشین به یه کترو بو به خشین بو
پزگاری گروی ناده میزد)، خوایش پزق و پوزی و دهرامهت ده گریته و و فراوانی ده کات
(به حکمهت و ویستی خوی) هر بو لای نه و زاتهش ده گریته و ده که نه م نایه ته دابه زی
جوله که کان وتیان: موچه ممد! په روه ردگار که هزار بووه و داوی قهرزمان لینه کات،
فه نخاص که ریبه ری گهره ی زاناکانیاں بوو وتی: نیمه که دوه له مه نندین پیویستمان به
خوی که هزار نیه، نه و که هزاره پیویستی به نیمه ی دوه له مه ننده! نیمه له و خوا نزیك
نابینه و، وه که نه و نه یه وی لیمان نزیك بیته و، نه گهر پیویستی به نیمه نه بویه داوی
قهرزی لینه نه کردین، جا روی کرده موسلمانان کان و وتی: نه می له نیوه نه کات سوو
بخون، به لام ریگه له نیمه ناگری و سوومان نه داتی، نه گهر دوه له مه نند بویه سووی

۵۴ - نه و دوو نایه تی که باسی نه م گومانه نه که ن بریتین له: (ال عمران/ ۱۸۱، المائدة/ ۶۴)، نه و نایه تانهش که
وه لاهی نه م گومانه نه دهنه و بریتین له: (ال عمران/ ۱۸۱، المائدة/ ۶۴، الاسراء/ ۱۰۰).

نه نه داینی! جار یکی تر جوله که کان وه سفی خوا به دهستوقاوی نه کهن و نه لاین دهست به وه وه نه گری که هه یه تی، پاک و بیگه ردی بۆ خوا له و قسانه ی جوله که به رانبه ر خوی گه ورده نه یکه ن، خوی گه ورده نه فره رموی: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ (ال عمران)، سویند بیت بیگومان خوی په روه ردگار گوفتاری (نابه جیی) نه و (جوله کانه ی) بیست که وتیان: خوا هه ژاره و نیمه ده وله مه ندین!! نیمه نه و گوفتارانه یاداشت و تو مار ده که ین له سه ریان، هه روه ها کوشتنی پیغه مبه ران به دهستی نه وان به ناحه ق، (له دوزه خیشدا) پپیان ده لاین: بچیزن سزای ناگری سوتینه ر... هه روه ها نه فره رموی:

﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيَزِيدَنَّ كَيْدًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَاتُ بَيْنَهُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّمَا أَوْفَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ لَطَفَ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ﴾ (العائدة)،

نه و جوله که (نه فام و خوانه ناسانه) ده یانوت: خوا دهستی دهستی به ستراره و خیری له دهست نابیته وه!! دهک دهستیان به ستراو و بی خیرو که له پچه و تووشی شه له ل بیت، دهک نه فرینیان لی بیت، بۆ خویمان و قسه یان، نه خیر، وانیه به لکو دوو دهستی (پر له به ره که تی په روه ردگار) هه میشه و به رده وام کراوه یه، چۆنی بویت و چه ندی بویت ده یبه خشیت! سویند بیت زۆر به یان نه وه ی نیردراوه ته خواره وه بویت که قورنانه له لایه ن په روه ردگارته وه یاخی بوون و سته میان زیاد دهکات و نغرویان دهکات له کوفردا، نیمه ش هه تا پوژی قیامت دوزمنایه تی و پق و کینه مان له نیوانیاندا به رپا کردوه، هه ر کاتیک ده یانه ویت جهنگ به رپا بکه ن و ناگری شه ر هه لگیرسینن خوا ده یکوژنینته وه و نابه لیت ته شه نه بکات، نه وانه زۆر به په له و به گه رمی هه ولی بئاو

بوونه وهی فه سادو تاوان ددهن له زه ویدا، خوایش نه و که سانهی خوش ناویت که تۆری خراپه ده چینن.

رنگاکانی پوچه ئکردنه وهی نه م گومانه:

۱. بێ حه یایی جوله که له وه سفکردنی خوادا به شیوازی که له گه ل گه وری و مه زنی خوای په روه ردگاردا ناگو نجیت..

۲. نه وه نه فامی و نه زانی جوله که به به و شیوه به له مانای قه رزدان به خوا گه یشتون، و ئیجازه به خویان نه دهن سوکایه تی به ئیسلام و پیغه مبه ره که ی بکه ن.

۳. فه زل و به ره که تی خوا فراوانه و چۆنی بویت لیتی نه به خشیت، جوله که به ر نه فرینی خوا که وتوون له دنیا و له دوا رۆژیشدا و سزایه کی سه خت چاوه روانیان نه کات.

دریژه ی بابه ته که:

یه که م: بێ حه یایی جوله که له به رانبهر خوادا.

هه ندی له جوله که کان زۆر چاونه ترسانه وه سفی خوا نه که ن، وه ک فه نخاص که سه رگه وده و زانای ناویان بوو، هه روه ها حوییه ی کوپی نه خته ب، نه لێن گوا به خوا هه ژاره و داوای قه رز له به نده کانی نه کات، نه مه بوختانیک و قسه به کی زۆر نابه جییه، خوا له سه ر نه م قسه به هه ره شه یان لینه کات و نه فه رموی:

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأُنْبِيَاءَ

بَغْيًا حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿٨١﴾﴾ (ال عمران).

سویند بیت بیگومان خوای په روه ردگار گوفتاری (نابه جیی) نه و (جوله کانه ی) بیست که وتیان: خوا هه ژاره و ئیمه ده وله مه ندین!! ئیمه نه و گوفتاران به یاداشت و تۆمار ده که ین له سه ریان، هه روه ها کوشتنی پیغه مبه ران به دهستی نه وان به ناحق، (له دۆزه خیشدا) پێیان ده لێن: بچیزن سزای ئاگری سویتنه ر.. خوا لای شاراوه نه بوو،

ههروه ها به سه ریدا تینه پیری و قسه ی نه و چاوقاییمانه ی بیست، هه ر خوشی پاداشتی نه و بوختان و بی حه یاییانه یان نه داته وه، نه مه به لئینی خوایه که نه فهرموی: (سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا)، نه وه ی وتیان بۆیان نه نووسین، نه مه به لئین و هه ره شهیه، جوله که کان به رنه فره تی خوا بکه ون کاتیک نه و قسه یان کرد که ئایه تی سه ده قه کردن دابه زی. وه ک خوا ی گه وره نه فهرموی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْضِي وَيَبْطِطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (البقرة) ، کتیه نه و که سه قه رز ده دات به خوا ی په روه ردگار به قه رزیک ی چاک (به خشراوه که له مالی حه لال و بی منه ت و نازدار بیت)، خوایش به و هۆیه وه بۆی چه ند به رامبه ر ده کات و پاداشتی بی سنووری پی ده به خشیت. نه م قسه انه یان بۆ چه واشه کردنی خه لکه بی ده سه لاته که بوو، نه وان مه به ستیان نه وه بوو که گومان بخه نه دلی بی ده سه لات و موسلمانه کانه وه، له گه ل به دروخستنه وه ی پیغه مبه ردا عليه السلام، یانی: له سه ر قسه ی موحه ممه د خوا هه ژاره، چونکه داوا ی قه رزی لی کردوین، نه وه ی نه م قسه یه ی کرد حوییه یی کوپی نه خته ب بوو، که زانای ناویان بوو، کاتیک گوئی له ئایه ته که بوو وتی: هه ژار داوا ی قه رز له ده وله مهنه نه کات، هه ندیک ده لئین: فه نخاصی کوپی عازورا نه و قسه یه ی به نه بوبه کری صیدیق ووتوه، کاتیک پیغه مبه ردا عليه السلام نه بوبه کری نارد بۆ لای جوله که کانی به نوقه ینوقاع که بانگیان بکات بۆ لای ئیسلام کاتیک له قوتا بخانه کانیا ندا بوون، بینی هه موویان له فه نخاص کۆبوونه ته وه، نه بوبه کر بانگی کرد بۆ لای ئیسلام، فه نخاص ووتی: پیو یستمان به خودا نیه، نه و هه ژاره و پیو یستی به ئیمه هه یه، نه گه ر ده وله مهنه بووایه نه وه له سه ر زاری هاوړیکه تان داوا ی قه رزی لینه نه کردین، نه بوبه کر تووړه بوو له فه نخاص و هه ولیدا لیتی بدات، نه م ئایه ته پاش نه و رووداوه دابه زی و قسه کان له ناو جوله که دا بلا بوویه وه.

ئەو ئايەتەى كە ئەفرموى: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ...﴾ (ال عمران)، ھەرەشەىە و ئەو ەرائەگەىەنیت كە ئەو چاوقاییمەكى گەرەىە و ئامازەىە بۆ ئەوەى ئەوان مەبەستیان پىی ەلۆەشانەنەوەى قورئانە، چونكە ئەوان ئەو دەرپرینەیان بە بى ەلۆیژدن بەكار ەیناوە، لەبەر ئەوەى سوکایەتیکردن بە پىغەمبەرﷺ و بە قورئان تاوانىكى گەرە و کوفرە بەدواى کوفر، بۆىە ئەفرموى: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ...﴾ (ال عمران)، كە مەبەست لى ەەرەشەىە بۆ قسەىەكى بى مانا.

بىگومان شوینكەوتەى ئایینەكانى تر ئەزانن كە خوا ئاگادارە لە چاوە ناپاكەكان و ئاگادارە بەوەى ئەىشارنەوە لە دلەكانیاندا، دیارە خوا مەبەستى ئەوە نىە بفرموى: خوا ئەو شتەى بیست و زانى، بەلكو بە ئایەتى دواى ئەودا كە ئەفرموى: (سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا) ئەمە روون ئەبیتەوە، مەبەست لە نووسىنى ئەو قسەىە یان ئەوەىە كە لە نامەى تاوانەكانیاندا ئەنوسرىت، خو كەس نىە ئەوە بە خەىالیدا بىت كە ئەو قسەىە لە نامەى چاكەكانیدا ئەنوسرىت! یان مەبەست ئەوەىە كە نابەخشرىن لەو قسەىە، بەلكو لەسەریان ئەچەسپىترىت و سزا ئەدرىن لەسەرى، نووسىن كىناىەتە بۆ سزادان، واتە بەشى یەكەمى ئایەتەكە بەلینە و بەشى دووەمى ەەرەشەىە.^{۵۵}

دووم: ەالینەبوونى جۆلەكە لە مانای قەرزدان بەخواجل جلالە.

بىگومانە جۆلەكە لە مانای قەرزدان بەخوا تینەگەىشتبوون، مەبەست لە قەرزدان بەخوا ئەوە نىە كە ئەو پىویستى پىی ەىە، بەلكو قەرزدان بە مانای بەخشىن دىت و مەبەست دەستگرتنى ەزاران و خاوەن پىداویستىەكانە و بەخشىنى سامانە لە پینا و خوادا كە لە فرمودەى قودسیدا ەاتووە كە ئەفرموى: (يَا ابْنِ آدَمَ، مَرِضْتُ فَلَمْ

۵۵- التحرير و التنوير، الطاهر بن عاشور، سەرچاوەى پىشتى، ج ۳-۴، ص ۱۸۴، ۱۸۳، بە دەستکارییەو.

تَعَذِّنِي، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ، وَكَيْفَ أَعُوذُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ فَيَقُولُ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فَلَانًا مَرِيضٌ، فَلَمْ تَعُدَّهُ، أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عُدْتَهُ لَوَجَدْتَنِي؟ وَيَقُولُ: يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَغْفِرْكَ فَلَمْ تَسْقِنِي، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ، كَيْفَ أَسْقِيكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ فَيَقُولُ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ سَقَيْتَهُ لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عَبْدِي؟ يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَطْعِمْكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِي، فَيَقُولُ: يَا رَبِّ، وَكَيْفَ أُطْعِمُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ فَيَقُولُ: أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ عَبْدِي فَلَانًا اسْتَطْعِمَكَ فَلَمْ تُطْعِمْهُ؟ أَمَا إِنَّكَ لَوْ أُطْعِمْتَهُ وَجَدْتَ ذَلِكَ عَبْدِي».^{٥٦}

ئەي نەوێ ئادەم! نەخۆش کەوتم نەهاتی بۆ لام! وتی: ئەي پەروەردگار! چۆن بێم بۆ لات تۆ پەروەردگاری هەموو جیھانەکانی؟ فەرمووی: ئەي نەتزانى فلانە بەندەم نەخۆش بوو سەردانت نەکرد، ئەي نەتزانى ئەگەر سەردانى ئەوت بکەدايە منت لای ئەو نەبینیو!؟ ئەي نەوێ ئادەم! ئاوم پێدايت، تۆ ئاوت پێنەدام، ئەي پەروەردگار! چۆن ئاوت پێ بدەم کە تۆ پەروەردگاری هەموو جیھانەکانی؟ فەرمووی: ئەي نەتزانى فلانە بەندەم داواى ئاوى لێکردى تۆ ئاوت پێ نەدا، ئەي نەتزانى ئەگەر ئاوت بە ئەو بەدايە ئەو نەوت لای من نەبینیو!؟ ئەي نەوێ ئادەم! خواردنم پێدايت تۆ خواردنت پێنەدام، وتی: ئەي پەروەردگار! چۆن خواردنت پێبدەم کە تۆ پەروەردگاری هەموو جیھانەکانی؟ ئەي نازانى فلانە بەندەم خواردنى لێداواکردى تۆ پێت نەدا ئەي نەتزانى ئەگەر خواردنت پێ بەدايە ئەو لای من نەبینیو!

خوای گەورە بەخشین دەستکردنەوێ بۆ خەلکی لە برى قەرزدان بەخۆی داناو، بێگەردى بۆ ئەو خوايەى کە بێمنەتە لەوێ لای بەندەکانیەتى، چونکە ئەو سامانى ناسمانەکان و زەمین و ئەوێ لەو نۆوانەشدايە هى خۆیەتى، پێویستی بە هیچ شتێک نیە، مەبەست لەو دەستەواژەى رابوورد ئەوێە خەلکی هانبدات بۆ بەخشین و

٥٦- أخرجه مسلم في صحيحه، كتاب البر وال صلة و الادب، باب فضل عيادة المريض (٦٧٢١).

دهستد پښتو له هه ژاران له بهر خوا، وهك نه فرموي: ﴿إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضْعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ﴾ (التغابن)، نه گهر قهرز بدهن به خوا، به شيوه كي چاك (مه به ست به خشيڼي مال و سامانه له پيښاوه خوادا) نه وه خوا چهند به رابهري دهكات بوتان، هه روه ها ليتان خوش ده بيت خوايش سوپاسگوزاره (له سر به خشن كه هه به خشيڼي خويه تي) و خوږاگره (موله تي په زيله كانيش ده دات تا كاتي خوي).

به لام جوله كه به هوي نه فامي و بي حه يايانه وه له ټاماره و مانا كاني نه و ټايه ته حالي نه بوون. به و شيوه يه له مانا ناسكه كاني نه و ټايه ته حالي نه بوون و گيلانه بويان روانيوه ووتويانه: خوا هه ژاره و نيمه ده وله مه ندين، جوله كه له وه ټينه گه يشتن قهرزدان به خواجل جلاله سوزنوندني خوايه له گال نه واند، ټاوه پدانه وه ي مروفه كانه به لاي يه كتريدا، خه لينه! خوا نه يه وي ريز له هه ول و ټيگوشانه كانت بگري، نه گهر بووي به خاوه ني هه مال و سامانيك نه وه به هي خوتي دانه ني، خوا پي تي نه ووتوه: بيده به براكه ت! بيگهردي بو نه و خوا په روه ردگار، سوز نه نويني ت بو به نده كاني و به به نده كاني نه فرموي: قهرزم پي بدهن! بو نه وه ي گره نتي بدات به مروفه كان نه وه ي پي به خشيون له لايه ن خواوه بووه، به لام نه وه كاني ئيسرائيل زور رووقايمن له به رانه بهر خوادا.^{۵۷}

نه وه سروشتي جوله كه يه، نه و مال و سامانه ي خوا پييداون له فزلي خويه وه، وايان نه زاني له به رانه بهر خوادا نه وانيش ده وله مه نندن! و پيويستيان به وه نيه خوا چهند قات نه و ماله يان بداته وه كه له پيښاوي خوادا نه ييه خشن، زور بي ټاپروانه و تيان: نه وه خوا چييه تي داوامان ليتنه كات له مالي خومان قهرزي پي بدهين؟ نه و يش پاداشتي چهند قاتمان بداتي، كه چي نه هيشي كرده وه له سوو خواردن و قازانچي قهرز كرده وه!

۵۷- تفسير الشعراوي، محمد متولي الشعراوي، سرچاوه ي پيشووتر، ج ۲، ص ۱۹۱.

نمه گه مه یه کی تری جوله که یه به دهسته واژه کان، له بیحه یایی و چاوقاییمیه وه
 سه رچاوه ی گرتووه، بۆیه له سه ر نه و کاره سزایان نه دات، خوا نه وه ی له یاد ناچیت و
 وازیان لینا هینیت، وه که نه فه رموی: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
 سَنَكْتُمُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ (١٨) ذَلِكَ بِمَا
 قَدَّمْتُمْ أَبْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٩﴾ (ال عمران) ^{٥٨}، سویتند بیت بیگومان
 خوی پهره دگار گوفتاری (نا به جیی) نه و (جوله کانه ی) بیست که وتیان: خوا هه ژاره و
 ئیمه ده وله مه ندین!! ئیمه نه و گوفتارانه یاداشت و تومار ده که یه له سه ریان، هه روه ها
 کوشتنی پیغه مبه ران به دهستی نه وان به ناحق، (له دۆزه خیشدا) پتیا ن ده لئین: بجین
 سزای ناگری سویتنه ر... نه و سزایه له ده ره نجامی ده ست پیشخه ری خوتاندایه، چونکه
 به پراستی خوا هیه جۆره سته می که له به نه ده کان ناکات.

سینه م: خوا - جل جلاله - خاوه ن فه زله و نه فره تی خواش به شوین جوله که وه یه.

له و گونا ه و تاوانانه ی که قورئان ده یگرتیه وه له سه ر جوله که نه و نمونه ناشیرینه یه
 که له قسه کانی خویانه وه وه رگیراوه: ﴿قَالُوا يَمْوَسَّىٰ إِنَّا لَنَنذُرُكَ إِنَّا لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا
 فَأَذْهَبَ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَتَلْنَا إِنَّا هُنَا قَاعِدُونَ﴾ (المائدة)

که چی وتیان: نه ی موسا دلنیا به ئیمه هه رگیز ناچینه نه و شاره وه و پووی تینا که یه
 ماده م نه و جه نگاوه رانه ی تیدا بیت، (ئیترا تو که یفی خۆته چه ز ده که یه) بجۆ خۆت و
 په روه دگار جه نگ بکه ن دژیان، ئیمه به پراستی ئا لی ره دا دانیش تووین (چاوه پتی
 سه ر نه نجامین)!!

ئەم قەسەيش يان ئەو ھەيە سوکايەتی و گالته کردنی تەدایە بە موسلمانان، وەك ئەگێرنەو: ئەوان لە کاتی کدا ئەمەیان ووتوو کە کە موسلمانەکان سەرەتای کۆچکردنیان بوو بۆ مەدینە، و لە ژيانیکی سەختدا بوون، پێغەمبەریش ھەدەقەي لەسەر فەرز کردبوون، لەوانەشە پەنای بۆ جولکە بردبێت بۆ وەرگرتنی خوین (دیات)، ئەو ھەش ھەلئەگرتی کە لە کاتی دابەزینی ئەم ئایەتەدا بووبێت کە ئەفەرموی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أضعافًا کَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

﴿البقرة﴾، کێیە ئەو کەسە قەرز دەدات بەخوای پەرەردگار بە قەرزێکی چاک (بەخشاوە کە لە مالی ھەلال و بێ منەت و نازدار بێت)، خوایش بەو ھۆیەو بۆی چەند بەرامبەر دەکات و پاداشتی بێ سنووری پێ دەبەخشێت. ئەو کاتە وتیان: پەرەردگاری موھەممەد ھەژارە و دەست نوقاو، یان ئەو ھەيە کە لەکاتی تووپی و ناو میدیدا ئەو قەسیان کردبێت، ئەگێرنەو کە جولە کە تووشی ناپەھەتی و برسێتییەکی قورس بوونەتەو، فەخاھی کۆپی عازو رایش ئەم قەسە ھەي کردوو و جولە کە کانیش کوێرانە ئەم قەسیان دووبارە کردوو تەو. و خوای گەرەش لەسەر ئەم خەملاندنانەیان زەمی کردوون، یە کە میان سوکایەتیکردنە بە ئیسلام و ئایینە کە ھێ خویشیان، چونکە پێویستە پەرەردگار بەرز و پێرۆز و دوور رابگیرێت لەو قسانە، تەنانەت ئەگەر بە نیازی دژایەتیکردنی بەرانبەریش بێت، دوو ھەم ئەو ھێ لێنەخوینرێتەو کە ئەمە سکا لکاردنە لە دەست خوا! خوای گەرەش ئەم قەسە ھەي رەتکردوو تەو بەو ھێ نزای لێکردوون، وەك ئەفەرموی: ﴿غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلُعِنُوا بِمَا قَالُوا﴾، دەستیان پێوەند بێت و نەفرەت لە خوێیان و قەسیان، ئەو ھەش کە ئەلین: (يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ)، دەستی خوا نوقاو و پێوەندی پێوە ھەي! ئەو بەلگە ھەي لەسەر بۆچوونی خراپی جولە کە بەرانبەر بە خوای پەرەردگار، وەك پاساو ھێنانەو ھەيە ک بۆ دەست نوقاوی خوێیان، بە قەسەي ئەوان خوا مال و سامان

نابه‌خشی، نه‌گه‌ر بشبه‌خشی نه‌وه که می‌کیان نه‌داتی، نیت‌ر خه‌لک چۆن بتوانی قه‌رزی پی‌ بدات؟!

مله‌وپی و دل‌ په‌قییان گه‌یشتبوویه ئاستیک ته‌نانه‌ت نه‌و مانا ناشیرین و درۆینه‌ش بۆ درۆ به‌کارنه‌هینن به‌ شیازنکی راسته‌وخۆ، به‌لکو ده‌سته‌ولژه‌یه‌کی زۆر له‌و سوکتر پیستریان هه‌لبژاردوه که وتیان (يَذُ اللّٰهُ مَقُولَةً)، خوای گه‌وره‌ش به‌ جوړیک وه‌لامیان نه‌داته‌وه که هه‌مان سیف‌ت به‌سه‌ر خۆیاندا بچه‌سپیت و نه‌فهرت و دوورخستنه‌وه‌شیان له‌ سوژی خوا ببیته‌ سزای پر پیستیان: (غُلَّتْ اَیْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا))، به‌و جوړه ئیستا نه‌وان ره‌زیلترین و ده‌ست‌نوقاو‌ترین خولقاوه‌کانی خوان، دوا‌ی نه‌مه‌ خوای گه‌وره‌ بۆچوونه‌ ناباو و ناشیرینه‌که‌یان راست نه‌کاته‌وه و وه‌سفی به‌خشنده‌یی خۆی نه‌کات بۆ به‌نده‌کانی و نه‌فه‌رموی: (بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ) خه‌لات و به‌خشینه‌کانی خوا نابریته‌وه‌و کۆتاییان نایه‌ت، نه‌و خه‌لاتانه‌ی له‌به‌رچاوی خه‌لکیدان و له‌که‌س شاراوه‌ نین، که‌س‌یش لییان بی‌ به‌ش نیه‌، به‌لام جوله‌که‌ چاویان به‌رای‌ی نه‌ئه‌هات نه‌و فه‌زل و خه‌لاتانه‌ ببینن، چونکه‌ به‌رده‌وام سه‌رقالی سته‌م و زۆرداری ئینکاریکردن بوون، سه‌ره‌پای سه‌له‌یی و بی‌ نابروییان له‌ به‌رانبه‌ر خوا‌دا.

پاشان خوای گه‌وره‌ بۆ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی نه‌گپ‌ریته‌وه‌ و باسی باسی نه‌و که‌له‌ نه‌کات که‌ چۆن و چییان به‌سه‌ردی به‌هۆی رق و کینه‌و توو‌په‌ییان له‌ به‌رانبه‌ر هه‌لبژاردنی نه‌و بۆ پیغه‌مبه‌رایه‌تی، هه‌روه‌ها به‌هۆی رووه‌لما‌لین و ناشکراکردنی ره‌فتاره‌کانیان له‌ رابردو و داهاتو‌دا، له‌ رینگه‌ی نه‌و په‌یامه‌وه‌، خوای گه‌وره‌ نه‌فه‌رموی: ﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَذُ اللّٰهُ مَقُولَةً غُلَّتْ اَیْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدَاهُ مَبْسُوطَتَانِ يُنفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلَيَزِيدَنَّ كَيْدًا مِنْهُمْ مَا اُنْزِلَ اِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُفْنًا وَكُفْرًا وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعَدْوَةَ وَالْبَغْضَاءَ اِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كُلَّمَا اَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ اَطْفَاها اللّٰهُ وَسَعَوْا فِي الْاَرْضِ فَسَادًا وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٦٦﴾ (المائدة)، نه‌و جوله‌که‌ (نه‌فام و خوانه‌ناسانه‌)

ده يانوت: خوا ده سستی ده سستی به ستراره و خيږی له ده ست نايښته وه!! دهك ده ستيان به ستراره و بڼي خيږو كه له پچه و تووشی شه له ل بڼت، دهك نه فرينيان لي بڼت، بڼ خويان و قسه يان، نه خيږ، وانيه به لكو دوو ده سته ي (پړ له به ره كه تي په روه ردگار) هميشه و به رده وام كراوه يه، چوڼي بوڼت و چه ندي بوڼت ده يبه خشيت! سوڼند بڼت زوره يان نه وه ي نيردراو ته خواره وه بوڼت كه قورثانه له لايه ن په روه ردگار ته وه ياخي بوون و سته ميان زياد دهكات و نغړويان دهكات له كوفردا، نيمه ش هه تا پوړي قيامت دوزمنايه تي و پږ و كينه مان له ننيوانياندا به رپا كړدوه، هر كاتيك ده يانه ويڼت جهنگ به رپا بكه ن و ناگري شه پ هه لېگير سينن خوا ده يكوژنيښته وه و نايه لښت ته شه نه بكات، نه وانه زور به په له و به گه رمي هه ولې بڼاو بوونه وه ي فسادو تاوان ده دن له زه ويډا، خوايش نه و كه سانه ي خوش ناويڼت كه تووي خراپه ده چيښن.

جوله كه به هو ي رق و كينه و نابرووچوونيان زوره يان كوفر و سه رپيچي كړدنيان زياتر نه بڼت چونكه نه وان ئيمان يان قه بول نه كړدوه، كه واته ده بڼت له به رانه ردا زياتر دوچار ي روچوون بڼه وه، هه روه ها نكولي كړدن و خو هه لكيشانيان له زياد بووندايه، بويه پيغه مبه ر ه ه رحمة ته بو ئيمان داران و به لاو موسي به ته بو بيڼاوه پان.

پاشان خوي گه وړه پيغه مبه ره كه ي ه ه ناگادار نه كاته وه له وه ي بو ي بريارداون له دوزمناكاري و رق و كينه له ننيوان خو ياندا، ناگاداري نه وه شي نه كات كه پيلانه كانيان پوچهل نه كاته وه كه نه مه سه ختريڼ گړو كلپه ي ده بڼت بو سه ريان هه روه ها گه پانه وه يان بو رابور دوويان له گه مارو و په لاماردان له ريگه ي شه پ و جهنگه وه له دږي موسلماننه كان، خوي گه وړه نه فهرموي: ﴿... وَالْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعِدَّةَ وَالْبَعْثَةَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ كَلِمًا أَوْ قَدْ نَارًا لِلْحَرْبِ أَطْفَاَهَا اللَّهُ وَسَعُونَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴾ (المائدة)، نيمه ش هه تا پوړي قيامت دوزمنايه تي و پږ و كينه مان له ننيوانياندا به رپا كړدوه، هه

کاتیک ده یانه ویت جهنگ به ریا بکه و ناگری شه په لږ سینه خوا ده یکوژنینه وه و نایه لیت ته شه نه بکات، نه وانه زور به په له و به گهرمی هه ولی بلاو بوونه وهی فسادو تاوان ده دن له زه ویدا، خواش نه و که سانه ی خوش ناویت که تووی خراپه ده چین.

نیستاشی له گه لدا بیت تیره و تایفه کانی جوله که له نیوان خویاندا دوژمنی به کترن، له گه ل نه وهی که ناشکرا بووه جوله که ی جیهانی پشتیوانی به کتری نه که ن بۆ هه لگیرساندن شپ له نیو ولاته نیسلامیه کاند، نیمه نابی ته ماشای کاتیک دیاریکراو بکه ین یاخود سیما و رووخساریکی داپوشراو دور له راستی بکه ین، زیاتر له هه زار و چوار صه د سال، به لکو پیش هاتنی نیسلام جوله که له دوژمنکاری و بهرله لایی و سه رشوپیدا نغو بوون، داهاتووشیان هه ر به و شیوه یه نه بیت، له گه ل نه وهی پالپشتیان زوره به لام کللی سهرکه وتن له هه مو نه و هه لوستانه دا له ده ست گروپیکسی نیمانداردایه که په یمانی خوی بۆ دیته دی، نه و گروپه نیمانداره له م رۆزگارده په یمانی خوی پی جیه جی نه بیت پاریزکاری له به لینی خوا نه کات، خوی گهرهش سه رزه وی و هه شتیک که نه یه ویت له سه ر ده سستی نه وانه رزگار نه کات، ﴿... کَلَّمَآ اَوْقَدُوا نَارًا لِلْحَرْبِ اَطْفَاَهَا...﴾ (المائدة)، نه م تاوان و خراپه کاریه ی جوله که وینای ده که ن هه ر ده بی خوا یه کیک بنیریت بۆ وه ستاندنی و له ناوبردنی، خودا خراپه کاری ناوی له سه ر زه ویدا، نه وهشی خوی گهره خوشی نه ویت هه ر نه بی که سیکی بۆ بنیریت تا له ناوی بیات، ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِیْنَ﴾ (المائدة).^{۹۱}

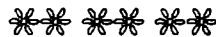
۹۱- فی ظلال القرآن، سید قطب، سه رچاوه ی بیشتر، ج ۲، ص ۹۳۰.

به کورتی؛

● حالینه بوونی جوله که له مه بهستی قهرزدان به خوا، قهرزدان به خوا مانای نه وه نیه خوا پتویستی پییه تی، به لگو مه به ست لیتی نه وه یه بدریت به هه ژاران و که مده رame ته کان و به خشینه وهی ماله له بهر خوا، چه ندین به لگهی ئایه ت و فهرمووده ئاماژه به م کاره ده که ن.

● مه بهستی جوله که کان بۆ نه و بانگه شه یه گومان دروستکردنه للای نه و که سانه ی ئیمانیا ن لاوازه، هه روه ها بۆ به دروخستنه وهی پیغه مبه ری خوا ﷺ نه وه یان نه کرد و مه به ستیا ن بوو بده ن له موسلماننه کان له ریگهی وه هه بیرۆکه یه که وه .

● بی ئه ده بی جوله که له به رانه ر خودادا و وه سفکردنی به شتواژێک که شیا و نیه بۆ زاتی خوا، وای کرد که به رنه فره تی خوا بکه ون و سزا شایسته ببیت بۆیا ن.



گومانی سیازده

بوختانکردن به‌وهی خوا فرمان به خراپه نه‌کات * ۶۰

ناوهرۆکی گومانه‌که:

جگه له قوره‌یشیه‌کان عه‌ره‌به‌کانی تر ته‌وافیان به‌و جلانه‌وه نه‌کرد که پیشتر له‌به‌ریان کردبوو، به‌به‌هانه‌ی ئه‌وه‌ی جلێک له‌به‌رناکه‌ن که گوناهايان پێوه کردبێت، ئافره‌ته‌کانیشیان به‌رووتی ته‌وافیان ئه‌کرد، ته‌نیا عه‌وره‌تیا به‌شتێک داده‌پۆشی، به‌زۆریش به‌شه‌ودا ته‌وافیان ئه‌کرد، به‌لگه‌شیا به‌وه ده‌هینایه‌وه که باوباپیرانیان به‌و شیوازه ته‌وافیان کردووه، ره‌فتاری باوباپیرانیان له‌فرمانی خوداوه سه‌رچاوه‌ی گرتووه، خوای گه‌وره‌ش ده‌فرموی: ﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَةِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (۲۸) (الاعراف)، کاتیکیش (بی باوه‌پان) تاوان و گوناھێک ئه‌نجام ده‌ن ده‌لێن: باوو باپیرانیان دیوه ئه‌م کاره‌یان کردووه خوای گه‌وره خۆی فرمانی پێداوین بیکه‌ین!! پێیان بلێ: (نه‌خیر وانییه) چونکه به‌پاستی خوا فرمان به‌گوناھو تاوان و کاری نابه‌جێ نادات، چۆن (جه‌ساره‌ت ده‌که‌ن) و شتێک هه‌لده‌به‌ستن بۆ خوا که نازانن وتویه‌تی یان نا.

رێگاکانی پووجه‌لکردنه‌وه‌ی ئه‌م گومانه‌:

۱. لاساییکردنه‌وه‌ی باوباپیران رێگایه‌کی هه‌له‌یه.
۲. خواجل جلاله فرمان به خراپه و کاری ناپه‌وا ناکات.
۳. نه له‌رێگه‌ی عه‌قل و نه له‌رێگه‌ی نه‌قله‌وه ئه‌وه نه‌سه‌لماوه که خوا فرمان به خراپه بکات، یاخود فرمانی پێکردن به‌رووتی ته‌واف بکه‌ن.

۶۰- نه‌و ئایه‌ته‌ی که باس له‌م گومانه نه‌کات بریتیه له‌: (الاعراف/۲۸)، نه‌و ئایه‌تانه‌ش وه‌لامی ئه‌م گومانه نه‌ده‌نوه بریتین له‌: (الاعراف/۲۹، ۲۸، الانعام/۱۰۱، التحل/۹۰).

۴. خواجل جلاله تهنیا فەرمان به چاکه‌یه‌کی راست و دروست ئەکات، ئەوێ فەرمان به خراپه و تاوان بکات تهنیا شه‌یانه و هیچی تر.

۵. بێگومان خوا (جل جلاله) خراپه‌کاری قه‌ده‌غه کردووه، ئەو خراپانه‌ی به ناشکرا ئەنجام ئەدرێن و ئەوانه‌شی به نه‌ینی ئەنجام ئەدرێن، هه‌روه‌ها تاوان و جه‌ور و سته‌م و شیرکشی قه‌ده‌غه کردووه.

درێژێ باب‌ه‌ته‌که:

یه‌که‌م: لاسایی‌کردنه‌وێ باوینا‌پیران رێگایه‌کی هه‌ته‌یه.

فاحیشه ناویکه بۆ کرده‌وه‌یه‌کی زه‌مکراو، له (فوحش)وه وه‌رگیراوه، زۆر پۆچونه له‌و کرده‌وه زه‌مکراوه‌دا، خراپه له‌ کرده‌وه ناشیرینه‌کاندا به‌شیوه‌یه‌کی ئاسایی زات‌تره، هه‌ر ئەمه‌ش واده‌کات که سروشته پاکه‌کان لێی به‌دوور بن، یاخود زه‌ره‌رو زینایکی لێ به‌رهم دیت که که‌سه ژیره‌کان ئەو کاره ره‌ته‌که‌نه‌وه، ئەنجامه‌رانی ئەو کارانه شه‌رم له‌ ده‌ورو به‌ر ئەکه‌ن، بۆ نمونه: زینا، دزی، داوینپێسی، زینده‌به‌چال‌کردن، که به‌ نه‌ینی ئەنجام ئەدرێن، ئەو رێساو یاسایانه‌ی په‌روه‌ردگار بۆ به‌نده‌کانی داناوه رێگری له‌ ئەنجامدانی ئەو کارانه ده‌کات، کاره‌که‌ش به‌ خراپه وه‌سف ئەکات، پیش دابه‌زینی رێساو یاساکان هاوشیوه‌ی ئەو کارانه له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا ئەنجام ده‌درا وه‌ک: گرڤۆش‌بردن بۆ په‌یکه‌ر و دارو به‌رد، تکه‌کردن لێیان له‌گه‌ڵ ئەوێ که بێ گیانیش بوون، خۆرووت‌کردنه‌وه له‌ کاتی حه‌جدا، و ناونه‌هێنانی خوا له‌کاتی سه‌ربرپینی قوربانیه‌کاندا و به‌ناهه‌ق‌بردنی مائی هه‌تیوو و بێ ده‌سه‌لاته‌کان و بێ به‌شکردنی که‌س و کار له‌ میراتی و ده‌ره‌چێکردن بۆ به‌خت له‌کاتی ئەنجامدانی یان ئەنجامه‌دانی کارێکدا، کوشتنه‌وه‌ی که‌سیکی بێ تاوان تهنیا له‌به‌ر ئەوێ له‌ تیره‌ی کابرای بکوژه، هه‌روه‌ها قه‌ده‌غه‌کردنی

ئەو شتانەى كە خۇدا بۆى خەلال كىردوون، لەبەرانبەرىشدا خەلال كىردنى ئەو شتانەى كە
خوالىى خەرام كىردوون، وەك خواردنى خوین^{۶۱} و مردارەو بوو^{۶۲}.

لە ئىبن عەبباسەو ئەگىرنەو كە ئەم خراپەى لىرەدا باسكراو مەبەست پىى
تەوافكردنە بەدەورى مالى خوادا بە رووتى. دەشلىن: بەو جۆرە دايكمان هیناوينىتە
دوئىاو ئەوان تەوافیان ئەكرد! يانى بەرووت و قووتى، ئەو ش بەو لىككە دەنەو كە بە
جلىكەو تەواف ناكەن كە تاوانیان پىو كىردىت، ئەم كارەش داهىتانى خۆيان بوو،
بەلام ئەگەر پرسىارىيان لىكرايە دەريارەى ئەو كارە لە وەلامدا ئەيانووت: شوین
باوباپىرانمان كەوتووين! بىرواشیان وا بوو كە باوباپىرانىشیان شوین فەرمان و شەرى
خو كەوتوون لەو كارە ياندا.

قسەكەى ئىبن عەبباس ئەو ئەگەىە نىت كە خۆپووتكردنەو لە خەجدا ئەو
فاحشەكەى و ھەر ئەو مانایەشى ھەبوو لە سەرەتادا، بەلام رىبەرانى شىرك پاسازیان بۆ
ئەو كارە هیناوەتەو و ئەو پاساوەشیان خستووەتە سەر زارى شوینكەوتەكانیان،
پاشان ھەموو ئەو كارانەیان داووەتە پال باوباپىرانیان كە بە پىشەنگیان زانیون بۆ
نەو كەنى پاش خۆيان.

چونكە باوھەریان وابوو كە باوباپىرانیان شارەزاترن بە ناوھەرك و بەرژەوھەندى ئەو كار
و كىردەوانە.

پاشان ئەو كارانەیان با ئەدایەو بەلای خوای پەروەردگارىدا، گوايە ئەو فەرمانى
پىكردوون، يانى باوباپىرانیان ئەو كارانەیان لە خۆپا نەكردووە بەلكو بە فەرمانى خوای
(عز و جل) پىى ھەستاون^{۶۳}

۶۱- خوین(الدم): مژىنى خوینى دەمارەكانە، ئەمەش لەبەر ئەوەى پىسە خەرام كراو

۶۲- مردارەو بوو(المیتە) مردنى ئازەلىك بە رىگەىەكى ناشەرى، ئەمەش دىسان خەرام كراو

۶۳- التحرير و التنوير، الطاهر بن عاشور، سەرچاوەى پىشتەر، مەج ۵، ج ۸، ص ۸۳، بە دەستكارىيەو

قورئانی پیرۆ له چه‌ند جی‌گایه‌کدا ولامی لاسایی‌کردنه‌وه‌ی باو‌یا‌پیرانی داوه‌ته و به‌کاریکی هه‌له‌ی له‌قه‌له‌م داوه، بۆ نمونه نه‌فه‌رموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴾ (البقرة)، نه‌گه‌ر به‌و‌خه‌لکه نادانه بوتريت: شويني ئه‌و به‌رنامه‌یه بکه‌ون که له‌لایه‌ن خواوه‌ په‌وانه‌ کراوه، ده‌لین: نه‌خیر، هه‌ر شوینی ئه‌وه ده‌که‌وین که باوو باپیرانمان پتیه‌ی ئالوده‌ بوون و له‌سه‌ری پاهاتوون، ئایا نه‌گه‌ر باوو باپیرانی‌شیان تی نه‌گه‌یشتوو هیچ نه‌زان و ناشاره‌زاو پتیموویش وه‌رنه‌گرن (هه‌ر شوینیان ده‌که‌ون؟!).

هه‌روه‌ها ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴾ (المائدة).

هه‌ر کاتی‌ک پتیا‌ن بوتريت: وه‌رن بۆ لای ئه‌وه‌ی خوا دایه‌زاندوو‌ه و وه‌ن بۆ لای پتیه‌مبه‌ریش (بۆ ئه‌وه‌ی داوه‌ری بکات له‌ نیوانتاند) ئه‌وه ده‌لین: هه‌ر ئه‌و به‌رنامه‌یه‌مان به‌سه‌ که باوو باپیرانمان له‌سه‌ری بوون و له‌ مامۆستاو پابه‌رانمانه‌وه‌ فتری بوین و بۆمان ماوه‌ته‌وه، ئایا نه‌گه‌ر کاتی‌کیش باوان و مامۆستایانیا‌ن هیچ شتی‌ک له‌ حه‌رام و حه‌لāl نه‌زانن و پتیموویش وه‌رنه‌گرن، ئه‌وه هه‌رشوینیان ده‌که‌ون؟!

رێچکه‌ی لاسایی‌کردنه‌وه‌ رێچکه‌یه‌کی خراپه‌، به‌لگه‌که‌شیان به‌لگه‌یه‌کی بی‌بنه‌مايه‌، قورئان سه‌رجه‌م ئه‌و کارانه‌ ره‌تیه‌کاته‌وه‌ که به‌ هه‌مان شیوا‌ز به‌لگه‌ی بۆ هیترا‌بیته‌وه‌، واته‌ هه‌موو به‌لگه‌یه‌ک که پشت به‌ شوینکه‌وتن و لاسایی‌کردنه‌وه‌ی باو‌یا‌پیران به‌ستی له‌و کارانه‌دا که خراپه‌و تاوانه‌که‌ی ئاشکرا بیت.^{٦٤}

دووم: خوا - جل جلاله - فرمان به خرابه ناکات.

یه کیکی تر له وه لاهه کانی قورشان بۆیان فرمانی خوا به بۆ پیغه مبه ره که ی بۆ پوچه لکردنه وهی گومانه کانیان که نه فرموی: ﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَحْشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾﴾ (الاعراف)، کاتیکیش (بی باوه پان) تاوان و گونا هیک نه نجام بدهن ده لئین: باوو باپیرانی شمان دیوه نه م کاره یان کردوه و خوی گه وره خوی فرمانی پیداوین بیکهین!! پتیا بلی: (نه خیر وانییه) چونکه به راستی خوا فرمان به گوناو تاوان و کاری نابه جی نادات، چون (جه سارهت ده کهن) و شتیک هه لده به ستن بۆ خوا که نازانن وتویه تی یان نا.

نه وهی که ئیوه نه یکه ن خرابه یه کی نه ویستراوه و خوا فرمان به و جۆره کارانه ناکات، قسانیک نه دهنه پال خوی گه وره که خۆشیان راستی و ناراستی نه و قسانه نازانن. به مهش بیانویه که یانی هه لوه شانده وه و هه موو نه و به لگانه شی ره تکرده وه که پیشت پشیمان پی به سترابوو. (اللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا) (الاعراف: ۲۸) کاتیکیش (بی باوه پان) تاوان و گونا هیک نه نجام بدهن ده لئین: باوو باپیرانی شمان دیوه نه م کاره یان کردوه و خوی گه وره خوی فرمانی پیداوین بیکهین!! نه مه قسه هه لبه ستنیکی پوچه، چونکه نه وان فرمانی خودایان له ینگه ی پیغه مبه ریکه وه پینگه یشتووه، نه وان له بنه پهدا پیغه مبه رایه تیان ره تنه کرده وه، ویترا له کوپوه فرمانی خویان وه رگرتووه، نه و ئایه ته که که نه فرموی: ﴿... قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اتَّقُوا اللَّهَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٨﴾﴾ (الاعراف)، پتیا بلی: (نه خیر وانییه) چونکه به راستی خوا فرمان به گوناو تاوان و کاری نابه جی نادات، نه م ئایه ته نه و بانگه شه یه پوچ نه کاته وه. نه م وه لاهه وه که میگردنیک وایه بۆیان سه ره پای به ناگاهینانه وه یان، چونکه حوا خاوه نی سیفه تی که ماله و فرمان به خرابه یه ک ناکات که خاوه ن ژیرییه کان قه بولی نه کهن و ره تی

بکه نه وه، خرابی کاره که به سه بۆ نه وهی به لکه بیت له سه ر نه وهی که خوا فه رمانی پی نه کرد، چونکه خوا خاوه نی که مالی ته واوه.^{۶۰}

سینهم: عقل و نه قل رته نه که نه وه که خراپه نه لایهن خواوه بیت.

نه و نایه ته ی که نه فه رموی: ﴿.. قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ...﴾ (۱۸)، خوا فه رمان به خراپه ناکات، به دروختنه وه یانه له رووی عقل و نه قل وه، له رووی عقل وه که سه ژیره کان جیاوازی نه له نیتوانیادا که نه و کاره له کاره خراپه کانه، واته: خراپترین خراپه کان، خواش جل جلاله به که مالی موتله قی خوی پاک و بیگه رده له وهی فه رمان به خراپه بکات، به لکو نه وهی فه رمان به و خراپانه نه کات نه وه شه ی تانه، که سه رچاوهی خراپه کاریه، هه روه ک خوا ی گه وره نه فه رموی: ﴿الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُم بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِّنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (البقرة)، (کاتی نیه له مال و دارایی تان ده به خشن) شه ی تان به لینی هه ژاری و نه داریتان پی ده دات (ده تان ترسی نیت به هه ژاری) و فه رمان تان پی ده دات به گونا هو تاوان و خراپه و نه به خشین، خوا ی گه وره ش به لینی لیخوش بوونیکی تاییه تی خوی تان پی ده دات له گه ل نوری پۆزی و به هره ی فراوان داو خوا فراوان گیرو زانایه . (البقرة: ۲۶۸) ﴿إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة)، بیگومان نه و شه ی تانه هه ر فه رمان به خراپه و گونا هو تاوان ده کات و هه روه ها هانتان ده دات بۆ وتنی هه ندیک شت یان هه لیه ستنی هه ندیک گو فتار به ده م خواوه بی نه وهی بزانی (که سه رته نجامی نه و کاره تان چه نده مه تر سیداره).

۶۰- هه مان سه رچاوه ی پێشوو، ص ۸۴.

له رووی نه قلیشه وه ئه وهی که ده دریته پال خوا له ئه مرو له نه هی ته نیا به قسه هه لیه ستن نابی، به لکو ده بیته له ریگهی سروشه وه گه یه نراییته به په یامبه ریك که په یامه که ی سه لما بیته له لایه ن په روه ردگار وه به نایه ت و به لگهی روون و ناشکرا.

ئه و پرسیاره ی له نایه ته که دایه که ئه فه رموی: ﴿أَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (٢٨) (الاعراف)، ئیه شتیک ئه لێن به ناوی خوا وه که زانیاریتان نیه ده ریاره ی.. بۆ ره تکرده وه یه کی گالته ئامیزه، وه لامیکیشه بۆ لاسا که ره وه کان، چونکه ئه وان به شوینکه وتنی باو با پیران و زاناو شاره زا کانیان له کاروباری ئایینیدا که پشتی به وه حی نه به ستووه شتانیک ئه لێن له سه ر خوا که شه رعی ئه ودا نیه و جیگای نابیته وه.

چوارهم: خودا فرمان ناکات به چاکه نه بی، ئه وه شه یتانه فرمان به تاوان و خراپه نه کات.

پاش ئه وه ی که خوا ی گه وره ره تیکرده وه که له ریگهی نه قله وه هه یچ پالپشتیکیان ده ست که وتی.

سه رنجی مروفه کان داده کیشی بۆ زانینی ئه و کارانه ی که خوا فرمانیان پی ده کات، له کرده وه ی چاکه و ره وشتی به رز و ره فتاری جوانی، به شیوازی دوباره کردنه وه روونی کردوه ته وه که ده فه رموی: ﴿قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾ (٢٩) (الاعراف)، ئه ی محمد! بلی: په روه ردگارم فرمانی به دادپه روه ی داوه، له کاتی هه ر په رستن و نوژیژیکدا، له هه موو مزگه وتیکدا، پووی دل و پوخسارتان به پاستی له په روه ردگارتان بکه ن و بیپه رستن و لی بیارینه وه، له کاتیژیکدا دینداری بیگه رده دلسوزانه هه ر بۆ ئه و زاته یه، چونکه هه ر چۆن دروستی کردوون له سه ره تاوه، له ئاینده شدا هه ر بۆ لای ئه و ده گه ریته وه.

ئه مه مانای دادپه روه ی و میانپه وی تیدایه له سه رجه م کاره کاند، واته پله ی باشتی له کرده وه دا، خوا فرمان به به ها بالاکان و به و کارانه نه کات که عه قلیکی

ته ندروست قه بولی بکات ، که نه ویش چاکسازی ریشه یی و راست و رهوا نیه له رهفتاردا.

له (ئین عه بیاس) وه گنځراوه ته وه: دادپهروه ری (قسط) وتنی "لا اله الا الله" یه، مه به ست له وه دایه به کتاپه رستی گه وره ترین دادپهروه ییه، نه مه پوچه لگردنه وه ی سرجه م نه و کاره خراپانه یه که ده یانگوت خودا فه رمانی پیکردوین و هیچ به کیک له و کاره خراپانه دادپهروه ری نیه.^{۶۶}

نه وه ی خودا فه رمانی پیکردوین به ته واوه تی پیچه وانه یه له گه ل نه وانه ی شوینی که وتوین له ریگه ی باویا پیران و یاسا ده سترکرده کانی خویان و هاوشیوه کانی خویان، خوا جلویه ریگیکی بۆ دابه زاندوین که عه وراتیان بشارتته وه و په ریش که خویانی پی بپارزیننه وه، پیچه وانه ی نه و شیرکه یه که په یه وه ی ده کهن، نه وه تا خوی گه وره نه فه رموی: ﴿قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ﴾ (الاعراف)، نه ی محمد! بلی: په روه ردگارم فه رمانی به دادپهروه ری داوه، له کاتی هه ره رستن و نوژیکدا، له هه موو مزگه وتیکدا، پووی دل و بوخسارتان به پاستی له په روه ردگارتان بکه ن و بیپه رستن و لیتی بپاریننه وه، له کاتیکدا دینداری بیگه ردو دلسوزانه هه ر بۆ نه و زاته یه، چونکه هه ر چۆن دروستی کردوین له سه ره تاوه، له ناینده شدا هه ر بۆ لای نه و ده گه ریته وه.

واته: روویکه نه خودا و بیپه رستن له هه موو مزگه وتیکدا و به نییته پاکه وه ته نیا له و بپاریننه وه، پارانه وه کانتان پاک رابگرن له هه ر خه وش و خالیک که نامازه بیت بۆ شیرکی گه وره و بچوک.

پاشان قورئان روونیده کاته وه که هه مووان ده گه پینه وه بۆ لای خودا، کومه لیک هه ن که خوی گه وره هیدایه تی داو ن به وه ی سه رجه م فه رمانبوورده بیان بۆ خواجه، کومه لیکیش هه ن که گومرا بوون و فه رمانبوورده بیان بۆ شه ی تانه . وه ک نه فه رموی:

﴿ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٢١﴾ فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ ﴿٢٢﴾ ﴾ (الاعراف).

بلی: په روه ردگارم فه رمانی به دادپه روه ری داوه، له کاتی هه ر په رستن و نوێژنکدا، له هه موو مزگه وتی کدا پووی دل و پوخسارتان به پاستی له په روه ردگارتان بکه ن و بیپه رستن و لئی بیارپینه وه، له کاتی کدا دینداری بیگه ر دو دلسوزانه هه ر بۆ نه و زاته یه، چونکه هه ر چۆن دروستی کردوون له سه ره تاوه، له ناینده شدا هه ر بۆ لای نه و ده گه پینه وه. جا نه و کاته ده بنه دوو ده سته: ده سته یه ک هیدایه ت و پینمووی وه رگرتووه، ده سته یه کیش بریاری گومرای و سه ر لیشیواوی به سه ردا سه لماوه، چونکه به پاستی نه وانه بیجگه له خوا شه ی تانه کانیشیان کرده پشتیوان و خۆشه ویستی خۆیان، واش ده زانن که پینگه ی راست و دروستیان گرتوته بهر.

نه و گومراپوانه شه ی تانه کانیان کردووه ته ده مپاستی خۆیان جگه له خودا، شه ی تانی ش فه رمان ناکات به خراپه و قه ده غه کراوه کان نه بیّت، وه ک قورئان نه فه رموی: ﴿ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ ﴾ (البقرة)، بیگومان نه و شه ی تانه هه ر فه رمان به خراپه و گوناوه تاوان ده کات و هه روه ها هانتان ده دات بۆ وتنی هه ندیک شت یان هه لپه ستنی هه ندیک گوفتار به ده م خواوه بی نه وه ی بزنان (که سه ره نه نجامی نه و کاره تان چه نده مه ترسیداره).

پنجم: بیگومان خواجه جلاله خراپه‌کاری قه‌دهغه کردووه، نه‌و خراپانه‌ی به‌ناشکرا نه‌نجام نه‌درین و نه‌وانه‌شی به‌نه‌ینی نه‌نجام نه‌درین، هه‌روه‌ها تاوان و جه‌ور و سته‌م و شیرکیشی قه‌دره‌غه کردووه.

قورئان له‌کوتاییدا وه‌لامی نه‌و گومانه‌ی داوه‌ته‌وه و بناغه‌ی نه‌و حه‌رام‌کراوانه‌شی روون کردووه‌ته‌وه که‌خوا حه‌رامی کردوون، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی کاری پیده‌کری: وه‌ک نه‌فه‌رموی: ﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُزَلِّ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ﴾ (الاعراف)، پێیان بلی: به‌پاسستی په‌روه‌ردگارم هه‌رچی گونا‌هو خراپه‌یه‌ حه‌رامی کردووه چ نه‌وانه‌ی ناشکران، چ نه‌وانه‌ی په‌نه‌ان، هه‌روه‌ها هه‌موو گونا‌هو داخو‌زی و ده‌ست‌ریژی‌یه‌کی به‌ناحه‌قی حه‌رام کردووه، شتیک بکه‌ن به‌شهریک و هاوه‌ل بۆ خوا که‌هیچ ده‌سه‌لاتی پێنه‌داوه، هه‌روه‌ها حه‌رامی کردووه له‌خۆتانه‌وه به‌ناوی خواوه، دوور له‌هه‌موو زانیاری و زانستیک شت بلی.

ئه‌مه‌ نه‌وانه‌یه‌ که‌خودا قه‌ده‌غه و حه‌رامی کردوون، نه‌و کاره‌ خراپانه‌ که‌سنووری خوا نه‌به‌زینن، جا چ‌ناشکرا بن‌یان په‌نه‌ان بن، گونا‌هیش هه‌موو تاوانیکه‌ که‌به‌گشتی و زۆرداریش سته‌میکه‌ پێچه‌وانه‌ی هه‌ق و دادپه‌روه‌ریه‌، کردن و دانانی شتانی‌ک به‌شهریکی خوا که‌هیچ هی‌ز و ده‌سه‌لاتیک و تایه‌تمه‌ندی خوایه‌تیان پێ نه‌به‌خسراوه، یان شتانی‌ک بلی‌ن ده‌رباره‌ی خوا که‌زانیاریتان نیه‌له‌سه‌ری وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌بلی‌ن له‌حهرام و له‌حه‌لال و گێرانه‌وه‌ی ئه‌م کارانه‌ بۆ خودا به‌بی هیچ زانیاری و دنیاییه‌ک.^{٦٧}

٦٧- في ظلال القرآن، سيد قطب، سه‌رچاوه‌ی پێشتر، ج ٣، ص ١٢٨٣.

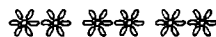
به کورتی:

• خوای گه وره خاوه نی سیفه ته تیروته واوه کانه، فرمان به ناتواوی ناکات، خرابهش ناتواویه، چۆن خوا فرمان به ناتواوی نه کات؟! له کاتیکدا ژیرمه ندان رتهی نه که نه وه!

• ناشکرایه له ریگهی هه لبه ستنه وه هیچ شتی که له سه ر خوا ناسه لمیت، به لکو پیویسته نه و شته له ریگهی نیگاوه بسه لمینریت که بۆ پیغه مبه ران هاتوو و نه بی به لکه و ئایه تیک بیت.

• ته و به گه رانه وه یه بۆ لای خوای په روه ردگار، ریگاش بۆ نه وه نیت و کرده وه یه، نه که کاریکی رووکه شی وه که پۆشینێ به رگیک یاخود لابر دنی.

• خوای گه وره فرمان به دادپه روه ری و نه و کاره نه کات که له عه قلدا جیگای نه بیته وه و خیر و چاکه ی به نده کانی تیدا بیت، نه گه ر نه وان له حیکمه ته که شی حالی نه بن، به لام شه یتان فرمان به هه موو خرابه و قه ده غه کراویک نه کات.



گومانی چوارده

گاورد و جوله که نه لَین، نیمه منال و خوشه ویستانی خواين جل جلاله * ۶۸

ناوهری گومانه که:

گاورد کان و جوله که کان بانگه شهی نه و هیان نه کرد گویه نه وان منال و خوشه ویستانی خوان، چونکه نه وان ره چه له کیان ده چیته وه سر پیغه مبه ره کانیا، نه مان نه وهی نه وان و له لایه نه وه وه سر په رشتی نه کرین و خوشیانی نه وی، جوله که له سر نه م قسه هه لبه ستر او هیان به لگه به وه دیننه وه که له کتیبه که یاندا هاتوه خوا به بنده یه کی نيسرائیلی نه لیت: تو کوی توبه ره می! گاورد کانیش ده گپنه وه که له کتیبه که یاندا هاتوه: عیسا پی ووتون: من ده چم بۆ لای باوکم و باوکتان! خوی گه وردهش نه فهرمی:

﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَىٰ نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّهُمْ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِّمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ﴾ (المائدة/ ۱۸).

جوله که و گاورد ده یانوت: نیمه پۆلهی خواو خوشه ویست و نزیکي نه وین، پیمان بلی: که واته بۆچی له سر گوناو تاوانتان سزاتان ده دات (له دنیا دا به ناشکرا به لآو ناخوشیتان بۆ پیش ده هینیت، سزای قیامه تیش با له ولاره بوه سستیت، نیوه خۆتان ناوا به گه ورده نازدار دامه نین و خۆتان جیا مه که نه وه) نه خیر وانیه، چونکه نیوهش به شهر و ئاده میزادیکن له و خه لکهی که دروستی کردوه، نه وهی خوا بیه ویت لپی خوش ببیت، لپی خۆشده ببیت، نه وهش که بیه ویت سزای بدات سزای ده دات (نه لبه ته له چوارچیوهی

۶۸- نه و نایه تهی که باس له م گومانه نه کات بریتیه له: (المائدة/ ۱۸)، نه و نایهش وه لای نه م گومانه نه داته وه بریتیه له: (المائدة/ ۱۸).

دادپه روهریدا) هه رچیش له ئاسمانه کان و زهوی و نڤوانیاندا هه به هه ر خوا خاوه نیا نه،
که پانه وه و سه رته نجامیش بۆ لای ئه و زاته یه .

رڤگاکانی پووجه لکړدنه وه ی ئه م گومانه :

۱. وه لامي پیاوه ژیره کانی جوله که که موسلمان بوون بۆ ئه م ئه و لیکدانه وه نه شیاو و
لادهرانه ی جوله که هه یانبوو.

۲. بانگه شه ی تایبه تمه ندی و جیایی له دروستکراوه کانی تر هه یچ به لگه به کی له سه ر نیه .

۳. ئه گه ر به راستی منال و خوشه ویستی خوان ئه ی بۆچی به هۆی تاوانه کانتانه وه خوا
سزاتان ئه دات.

۴. گاور و جوله که مروفن وه که هه موو مروفه کانی تر، هه یچ فه زل و تایبه تمه ندیه کیان نیه
جیا له به نده کانی تری خوا، ته نیا ته قوا و کرده وه ی چاک سه نگی مه حه که که .

درژه ی بابته که :

یه که م: وه لامي پیاوه ژیره کانی جوله که که موسلمان بوون بۆ ئه م ئه و لیکدانه وه نه شیاو و
لادهرانه ی جوله که هه یانبوو.

ئه م گومانه هه یچ به لگه به کی له سه ر نیه، قسه هه لبه ستنیکی بی بنه مایه له لایه ن
گاوه رکان و جوله که کانه وه و تراوه، بانگه شه ی ئه وه ئه که ن که رۆل و خوشه ویستی
خوان! و ره چه له کیان ئه گه رپته وه سه ر پڤه مبه ره کانیا ن که ئه وانیش نه وه ی خوان و
خوا گرنگی زۆریان پڤته دات و سه رپه رشتیان ئه کات، جوله که به لگه یان به کتڤبه که یان
ئه هڤتایه وه که خوا — جل جلاله به به نده ی خۆنیسرا ئیلی وتوو: (تۆ تۆبه ره ی منی)
(التکوین: ۴۹: ۲)، گاوه رکانیس به لگه یان به کتڤبه که ی خویان ئه هڤتایه وه که له
کتڤبه که یاندا هاتوو: عیسا سه لامي خوی لیبت پڤی وتوون: (من به رزده بمه وه بۆ لای
باوکم و باوکتان، خودای من و خودای ئڤوه) (یوحه ننا: ۱۷: ۲۰)، ئه مه یان ده ستکاری

کردووو و به شیوه یه کی تر لیکدانه وه یان بۆ کردووو، کۆمه لێک له پیاوه ژیره کانیان وه لāmیان داونه ته وه و وتووiane: ئەم دهسته واژانه لای ئەوان بۆ ریز و ته شریفه، له م روانگه شه وه ئەو جوله کانی بانگی "عیسا" یان نه کرد و دهسته واژه ی "ئینولا" یان به کار نه هینا و شه یه کی نامۆ نه بوو لایان، به لکو دهسته واژه یه کی به ریلوو به کاهاتوو بوو لایان، به و مانایه ی که باسمان کرد، بۆ نمونه: یه کێک له زانا کانی جوله که که ناوی "نه سنائیل" بوو گوێی له هاوپییه کی بوو که ناوی "فیلیبس" بوو ئە یووت: له "شاری ناصیره پیغه مبه رێک په یدا بووه، له سه ره تادا ئە وه ی ره تکرده وه، به لām دواتر که چوو بۆ ئە وه ی به چاوی خۆی عیسا ببینیت: (عیسای ناسیه وه، "فیلیبس" گه را و "نه سنائیل" ی دۆزییه وه و پێی وت: ئە وه مان دۆزییه وه که موسا له باسی ناموس و پیغه مبه راندا شتی ده رباره ی نووسیوه، "یه سوعی کوپی یوسف" که خه لکی ناصیره یه، نه سنائیل پێی وت: ئایا ده گونجی له نیو ناصیره دا شتیکی باش هه لکه وێ؟ "فیلیبس" پێی وت: وه ره و بیینه ! یه سوع "نه سنائیل" ی بینی وا دیت به ره و رووی، پێی وت: "هوزای ئیسرا ئیلی راسته قینه یه و گزی تیدا نه".

نه سنائیل پێی وت: تۆ له کوپوه من ئە ناسی؟ یه سوع وه لāmی دایه وه و وتی: "پیش ئە وه ی فیلیبس بانگت بکات له ژێر دار هه نجیره که دا بینیمیت، نه سنائیل وه لāmی دایه وه و وتی: ئە ی مامۆستا ! تۆ کوپی خوا ی، تۆ پاشای ئیسرا ئیلی" (یوحه ننا: ٤٩٤٥).

گومانی تیدا نه که مه به سستی "نه سنائیل" وه ک جوله که یه کی ئیسرا ئیلی به کخو ا به رست و شاره زا له کتیبی پیرو زله ده سه ته واژه ی "کوپی خوا" ئە وه نه بلێ: تۆ کوپی خوات له ئە و بووی! و خوا له تۆ دا به رجه سه ته بووه، مه به ستیشی ئە وه نه که بلێ: تۆ ئە و قابله ته قنومه ی که خوا تیتیدا ده رکه و توه، چونکه ئە م بیرو بۆ چوونانه له و کاتانه دا هه چ بوونی نه بووه، ته نانه ت عیسا خۆشی له و بایه وه هه چ ی نه و توه، له به ر

ئەوھى ئەم رووداوه دواى رۆژى دووھى پېغەمبەر ایه تیه که ی عیسا رووداوه، بۆیه روونه مه به سستی "نەسنائیل" ئەوھیه له دەسته واژه ی کوپی خوا: تۆ هەلبژاردە ی خوایت، یان تۆ له لایەن خواوه نێردراوی و خۆشه ویستی ئەوی، یان تۆ پېغەمبەر یکی پیرۆزی چاک و گوێزایە لی.. و به و شیۆه یه.

ئەوھى ئەو مانایانە ئەسە لمینى ئەوھیه دەسته واژه ی کوپی خوا له ئینجیلیشدا بۆ هەموو کەسیکی چاک و گوێزایە ل بەکارهێنراوه بۆ جگە له عیسا ش، وهك چۆن دەسته واژه ی کوپی شەیتان بەکارهێنراوه بۆ هەموو کەسیکی بەد و خراپ.^{٦٩}

دووم: بانگەشە ی تایبە تەندى و جیایی لەدروستکراو مەکانی تر هیچ بەنگە یه کی له سەر نیه.

جوله که کان بپوایان وایه که ئەوان گەلی هەلبژێردراوی خوان، و تایبە تبوونیکی هیه به سەر هەموو مرقۆه کاندای، ئیمکانی نیه هیچ گەلیکی تر هاوشانیان بێت لای خوا، تەنانەت ئەگەر له ئەوان باشتر و بەدینتریش بن! ئەوان له ئاییندا شوێن جگە له خۆیان ناکهون، راست نیه شوێن موحه مەدە ﷺ بکهون چونکه ئەو عەرەبه و ئیسرائیلی نیه، به رای ئەوان باشترین نابێت شوێن باشتر بکهوێت، خواش لێیان ناگرت ئەگەر کافر ببن پێی! چونکه ئەوان گەلی تایبە تی خوان و خۆشه ویستی ئەون، خوا به شیۆه یه کە مامە لێ له گەل ئەواندا ئەکات وهك باوک و کوپ، کوپکی به پێز و خۆشه ویست لای خۆشه ویستە که ی..

گەر وەرەکانیش ئەلێن گوايه مەسیح خۆی کردووه به قوربانی بۆ ئەوان و ئەوان کوپی خوان به له دایکبوونی رۆح و مەسیح کوپه راستە قینه که ی خوا! که قسەش له گەل خوادا هەر ئەکەن به باوکه ناوی ئەبن، بپوایان وایه که پتووستیان به وه نیه چاکسازی له دونیا و له ئایینه که یاندا بکهن، هەر بۆیه که پېغەمبەر ﷺ بانگی کردن بۆ لای یه کخوابە رستی بێ غەل ه غەش و بۆ لای کاری چاکه رەتیان کردە وه.^{٧٠}

٦٩- المناظرة الكبرى، علاء ابوبکر، مكتبة وهبة، القاهرة، ط١، ١٤٢٦هـ/ ٢٠٠٥م، ص ١٧٨، ١٧٧،

٧٠- تفسير المنار، محمد رشيد رضا، سرچاوه ی پېشوو تر، ج ٦، ص ٢١٦.

ئەم بانگەشەبەي گاور و جولهكەكان پشت بە هیچ بەلگەيەك نابەستیت نە لە رێگەي نىگاوه نە لە رێگەي زانیاریكەوه كە لە كەتیبەكانیاندا باسكرايیت، بەلكو مژدەي هاتنی موحه مەدە ﷺ لە كەتیبەكانیاندا باسكراوه، ئاشكراشە ئهوان راهاتوون لەسەر دەستكارىکردنی قسەكان و لە جیبی خۆیدا جیگۆپكى پى بكن و درۆ بە دەم خواوه بكن و خوشیان بزائن كە ئهوه درۆیه، خواي گەوره ئەفرەموی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يُزَكُّونَ أَنْفُسَهُمْ ۚ بَلِ اللَّهُ يُرَكِّي مَن يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ۝١٩﴾ أَنْظَرُ كَيْفَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَكَفَى بِهِ إِثْمًا مُّبِينًا ۝٢٠﴾ (النساء)، ئایا نەتروانیووئە ئهوكەسانەي خویان خویان بە چاك دەدەنە قەلەم (دەلێن ئێمە هەلبژاردەي خواين) ئهوه وانیه، بەلكو خوا (بەندەكاني دەناسیت) و هەركەس (شایستە بیت، پەسەندی دەكات) و دل و دەروونی خاوین دەكات و ئهوانە بە قەدەر تالی ناوكی خورما ستمیان لی ناکریت. سەرنج بدەو تەماشای بکە چۆن (خاوهنانی کەتیبی ئاسمانی) درۆ بە دەم خواوه دەکەن (بیباکانە دەلێن: عوزەیر یان مەسیح کوپی خوان) ئه و تاوان و گوناھەیان بەسە (بۆ سزادانیان چونکە تاوانیکی زۆر گەوره) ی ئاشکرایە.

سینەم: خوا – جل جلاله- خوشەوستانی خۆی سزا نادات.

بیگومان خوا لەم نایەتەدا وەلام داوئەتەوه: ﴿قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ ۝١٨﴾ (المائدة)، پێیان بلی: کەواتە بۆچی لەسەر گوناھو تاوانتان سزاتان دەدات (لە دنیادا بە ئاشکرا بە ئاو ناخۆشیتان بۆ پیش دەهێنیت، سزای قیامەتیش با لەولاوه بوەستیت، واتە ئەگەر بابەتەكە بەو جۆرەیه كە ئیوه بانگەشەي بۆ ئەكەن گوايه منال و خوشەویستی خوان ئەي بۆچی خوا سزای داوێن لە دنیادا، وەك لەمیزووی خۆتاندا ئامازەي پێکراوه، بەوهي لێتان بووه بە مەیمون و بەراز، چەندین کەس زالبوو بەسەرتاندا و سزای داوێن و چەوساندوونیەتەوه، یان وەك ئەوهي لە میژووی ئیستاناندا

دهیبینن، له و سزایانه ټیګدانی مزګه وتی ګه وره ی جوله که له لایه ن بټپه رسته کانه وه و شکسته ټینان به دهسه لاتیان له سهر زه ویدا.^{۷۱}

هه روه ها چه وسانه وه ی ګا وره کان له لایه ن ګه لانی تره وه و ټاپو ویردنیان هه ندیکیان و کردنیان به په ند، به و مانایه ی: بډچی خوا ټاګری جه هه ننه می ټاماده کردوه بۆتان له سهر ټه و کوفر و درؤ و بوختانانه تان؟ وه ک جوله که ټه مه ټه سه لمینن و دان به وه دا ټه نین که خوا چند رڼڅکی دیاریکراو ټه یانخاته ناو ټاګر وه ک قورټان لییان ټه ګیرټه وه و ټه فرموی: ﴿وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّكَارُ إِلَّا أَيُّامًا مَعْدُودَةً قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُمْ أَمْ يَكُونُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة)، جوله که کان ده لټین: (چنده ګونا هباربین) ته نها چند رڼڅکی که م له دۆزه خدا ده میتینه وه!! پییان بلټی: باشه، ټیوه په یمانتان له خوا وه رګرتووه، تا هه رګیز خوی ګه وره په یمان شکینې نه کات؟! یان هه ر ده تانه ویت شتیک بلټین به دهم خواوه که هیچ بناغه یه کی نیه و هه ر نازانن (چی ده لټین)!!

ټه وه ی ټاشکرایه که خوشه ویست ټازاری خوشه ویستی خوی نادات، باوکیش ټازاری رڼلې خوی نادات، که واته ټیوه منال و خوشه ویستی خوا نین! ټه مه ش به لګه ی قسه و بوختانه که یانه و ټه م شیوازه ش له وه لامدانه وه لای زانا یانی مه نټیق پیی ټه وتریت "بورمانی خولف" واته نه هاتنه جیی به لټینه کان.

چوارم: باومړ و کردموی چاکه مړوڅه کان لای خوا ټه به نه پیشه وه.

خوا روونی کردوه ته وه که ټه وانیش مړوڅن وه ک هه موو مړوڅه کانی تر، خوا فرمانپه وای دادپه روه ره، که س ناباته پیشه وه له سهر حسابی که سیکی تر، نه ټیوه و نه جګه له ټیوه ټیمتیازی تایبه تیتان نیه، وه هیچ خرما یه تیه کتان له ګه ل خوا دا نیه، چونکه

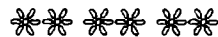
۷۱- سهرچاوه ی پېښور، ص ۳۱۵.

به كورتی:

• تیپوانینی گاور و جوله که که تاییه تمه ندیان ههیه به سهر دروستکراوه کانی تردا تیپوانینیکی هه لهیه، و هیچ به لگهی له سهر نیه، ئه سل له جیاکاری و نزیکهی له خواوه ته قواو کرده وهی چاکهیه.

• نه گهر گریمانی نه وه مان دانا که گاور و جوله که منال و خوشه ویستی خوان، ئایا باوکیک ههیه سزای مناله کانی بدات و له ناویان بیات له سهر گونا هه کانیان، له گه له نه وه شدا خوشیانی بویت و به سۆز بیّت به رانه ریان؟

• نه وهی گاور و جوله که به لگهی پیده هیننه وه له کتیبه ده ستکاریکراوه کانیاندا به لگه هینانه وهیه کی هه لهیه و ته ئویلیکی به د و خراپه و له لایه ن بیرمهند و پیاوه ژیره کانیانه وه نه و راستیه یان ئاشکرا کردووه.



گومانی پازده

جوله که بانگه شعی نه وه نه کهن که ژبانی دواروژ تاییه ته به وان و کهس

هاویه شییان ناکات ^{۷۲}(R)

ناوهرۆکی گومانه که :

جوله که کان بانگه شعی نه وه نه کهن که ژبانی دواروژ تاییه تکراره به نه وان نه ک

خه لکی تر، چونکه نه وان دۆستانی خوان، نه شلّین: نه وان له سه ر رّیگی راستن و

موحه ممه د... و هاوهرۆکی له سه ر رّیگی گومرایین. خوای گه وره نه فه رموی: ﴿قُلْ إِنْ

كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

﴿١١﴾ (البقرة)، (نهی محمد! پییان بلی: نه گه ر پاست ده کهن و باوه پتان وایه که مالی

نه و دنیا (به هشت) لای خوا تاییه تمه نده به ئیوه نه ک خه لکی تر، ده ئاواتی مردن

بخوازن نه گه ر پاست ده کهن (تا زوو بچنه ناو به هشت)!!

رّیگاکانی پووچه لکردنه وه ی گومانه که :

١ نه م بانگه شعیه پووچ و به تاله چونکه هیچ به لگه یه کی له سه ر نیه .

٢ ئاوات نه خواستیان بۆ مردنکه ده یانگه یه نیتته ژبانی نه و دنیا به لگه یه له سه ر درۆزی

و پووچی بانگه شه که یان.

٣ خۆبه دوورگرتنیان له (موباها له) ^{٧٣} به هۆی هۆگرییان به ژبانه وه و ترسیان له عاقیبه ت

شه پریان به لگه یه له سه ر گومرایی و بوختانچیتتیان.

٧٢- نه و ئایه تی که باس له م گومانه شه کات بریتیه له: (الجمعة/٦)، نه و ئایه تانه ش وه لامی نه م گومانه

نه دهنه وه بریتین له: (الجمعة/٦ و ٨، ال عمران/٦١، مریم/٧٠).

R بۆ وه لامدان وه ی نه و لافلیدانه ی جوله که کان و گاورده کان گوایه کهس ناچیتته به هه شته وه تا شوین نه وان

نه که ون گومانی حه فده له م به شه دا بخوینه وه .

در نژادی بابه ته که :

یه که م: پووچی و به تائی بانگه شه که ی جووله که.

ئه مه بانگه شه یه که له بانگه شه پووچه کانی جو له که، که چه ندین بانگه شه ی تریان له
پیش و له پاشی ئه م بانگه شه دا راگه یاندووه، بۆ نمونه: ﴿ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن
كَانَ هُوًا أَوْ نَصْرَى ۖ... ﴾ (البقرة)، (جووله که و گاورد کان) ده لئین: هه رگیز که س
ناچیته به هه شته وه بیجگه له جووله که یان گاورد، هه روه ها ئه لئین: ﴿ .. نَحْنُ أَبْنَاؤُ اللَّهِ
وَأَحِبَّاءُهُ ۖ ﴾ (العائده)، جووله که و گاورد ده یانوت: ئیمه پۆله ی خواو خوشه ویست و
نزیکی ئه وین، یان ئه یانوت: ﴿ .. لَنْ تَمَسَّنَا الْكَارُ إِلَّا أَنْكَا مَا مَعْدُودَةٌ ۖ ﴾ (البقرة)
جووله که کان ده لئین: (چه نده گونا هه باربین) ته نها چه ند پۆزکی که م له دۆزه خدا
ده میتینه وه !! هه روه ها ئه لئین: ﴿ .. كُونُوا هُوًا أَوْ نَصْرَى تَهْتَدُوا ۖ ﴾ (البقرة)،
ده لئین: وهرن ببنه جو له که یان گاورد تا بکه ونه سه ر پێگه ی راست !!

ئه وان لی ره دا ده لئین گوايه له دواوژدا که دیاره مه به ستیان به هه شته تاییه ته به وان و
که س هاو به شییان نا کات تیدا، به بی هیه خه وش و خالیک نازو نیعه ته کانی به هه شت
تاییه ته به خویان، چونکه ئه وان دۆستانی خوان جیا له خه لکانی تر، ئه م به لگه یه وه ک
ده بینن په یوه ندی به بوونی ئیمان و پاداشته وه هه یه له رۆژی دوایدا، ئه مه ش هه والیکه
به لگه نیه له سه ر راستیتی، به لکو حال و واقیعی جو له که و ئه و بانگه شانه به درۆ
ئه خه نه وه ..

۷۲- موباهه له: کۆبوونه وه ی خه لکه کاتی که راجیاوازی په ره ئه سه نیت له ناویاندا له سه ر بابه تیکی دیاریکراو، جا
ئه لئین: نه فره ت له وه مان بیت درۆزنه و سه تمکاری ناومانه.

دووم: به لگه‌ی دروژنی جوله که کان.

خوای گه وره وه لامیان نه داته وه و نه فهرموئ: ﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ أَلَذَارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِّنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (البقرة)، نه‌ی محمد ﷺ
پتیا (بلی): نه گهر راست ده که ن و باوه پتان وایه که مالی نه و دنیا (به هشت) لای خوا
تاییه تمه‌نده به ئیوه نه که خه لکی تر، ده ئاواتی مردن بخوانن نه گهر راست ده که ن (تا
زوو بچنه ناو به هشت)!

یانی نه گهر بانگه شه که تان دروسته و راست نه که ن له وه‌دا که نه لئین روژی دواپی
تاییه ته به ئیمه جیا له خه لکانی تر، چونکه دۆست و نه ولیای خوانین، نه وه‌ی له سه‌ر
ریبازی خۆتان نه بیت ناچیت به هشت! ئیوه گه‌لی هه لبرژیراوی خوان، ئاگریش ناتان
سووتینیت بۆ چه‌ند روژیکی ژمیردراو نه بیت که زیاتر نیه له و روژانه‌ی که گویره که تان
تیدا په‌رستوه، ده‌ی که وایه ئاوات بۆ مردن بخوانن که ده تانگه‌یه نیت به نه و نیعمه ته
نه‌پراوه که له ودا رکابه‌ر و هاوبه‌ش و بیزار که رتان له گه‌ل نیه! نه گهر ئاوات بۆ مردن
نه خوانن که واته ئیوه دلنیا نین و درو ده که ن، چونکه ناچیت به عه‌قله وه مروؤ حه‌زی
له به خته وه‌ری بیت و ناره‌ح‌تی و به‌دبه‌ختی بۆ خۆی هه لبرژیرت! لیره‌دا به لگه‌یه‌کی
گه‌وره به ده‌ست موسلمانانه کانه وه هه‌یه له سه‌ر جوله که بۆ پوچه لکردنه وه‌ی قسه‌کانیان.

لێکدانه وه‌یه‌کی ئه‌م مشتومره نه وه‌یه هه‌رکس باوه‌پی وایه نه هلی به هه‌شته نه وه
مردن خۆشته له لای له مانه وه له ژیا‌نی دنیا و خۆشیه‌کانی به‌به‌راورد به روژی دواپی،
مردنی پی خۆشته‌ری له ئازار و ناره‌ح‌تیه‌کانی دنیا، ده‌ی نه گهر راست نه که ن ئاوات به
مردن بخوانن، ئه‌م ئایه‌ته‌ش بانگه‌یشتکردنه بۆ داوایه‌کی په‌وا و دادپه‌روه‌رانه، بۆ
جیاکردنه وه‌ی نه‌وان و ئیمانداران له و خیلاف و پا جیا‌یه، نه گهر راست بکه‌ن له وه‌دا که
نه‌یلئین و به‌راستیا نه که له خواوه نزیکن نه وه مردن زیا‌نی نیه بۆیان، به‌لام له راستیدا

درۆدهكەن و هیچ كەسك له وان ئاواتی مردن ناخاوانیت له ترسی سزای خوا و له ترسی عاقیبهت شه‌رییان، چونكه خۆیان ئه‌زانن چ كرده‌وه‌یه‌كی به‌د و خراپیان ئه‌نجام داوه، خۆ ئه‌گەر داوای مردن بكەن ئه‌وه له دنیا و له دواڕۆژیشدا تیا ئه‌چن، بۆیه خوای گه‌وره ئه‌فهرموی: ﴿وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ۝١٥﴾ (البقرة)، (به‌لام ئه‌وانه) هه‌رگیز به‌هۆی په‌فتاری نادروست و ده‌ست پێشخه‌ری ناپه‌سه‌ندیانه‌وه ئاواتی مه‌رگ ناخوازن، خواش چاك ئاگاداره له حاڵی سته‌مكاران.

ده‌ی به‌ خۆدوورگرتنیان له‌مه‌ پوچی بانگه‌شه‌کیان ده‌رنه‌خه‌ن.^{٧٤}

سینهم: سووربوونیان له‌سه‌ر ژبان و خۆبه‌دوورگرتنیان له‌ (موياه‌له).

یه‌كێكی تر له‌ وه‌لامه‌كانی قورئان له‌سه‌ر ئه‌م بانگه‌شه‌یان ئه‌وه‌یه‌ بانگیان ئه‌كات بۆ دوعا له‌خۆكۆدن و پێ‌وتن: ئه‌گەر وابیره‌كه‌نه‌وه كه ئێوه ئه‌ولیای خوان و جیاوازن له‌ خه‌لكانی تر، وه‌ ئێوه منال و خوشه‌ویستی ئه‌ون و ته‌نیا ئێوه ئه‌هلی به‌هه‌شتن و به‌رانبه‌ره‌كانتان ئه‌هلی ئاگرن، وه‌رن دوعا بكەن له‌سه‌ر ئه‌وانه‌ی كه درۆ ده‌كەن له‌ خۆتان و له‌ جگه‌ له‌ خۆتان، ئه‌وه‌ش بزانن دوعاكردن ریشه‌ی درۆزن ده‌رده‌هێنێت، به‌لام كه‌ داواكه‌وتن و وه‌لامیان نه‌بوو درۆكه‌یان ئاشكرا بوو، وه‌ك ئه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ر ﷺ شاندی نه‌جرانی بانگ كرد بۆ دوعاكردن له‌ پاش ئه‌وه‌ی له‌ رووبه‌پووبوونه‌وه‌یه‌كدا ئیقامه‌ حوجه‌ی له‌سه‌رن كردن، به‌لام ئه‌وان (شاندكه‌ی نه‌جران) نكولیان كردو داواكه‌یان ده‌تكرده‌وه، بۆیه خوای گه‌وره ئه‌فهرموی: ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَدَلٍ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى

الْكَاذِبِينَ ۝١٦﴾ (ال عمران)، دواى ئه‌وه‌ی كه هه‌موو ئه‌و راستیانه‌ت پێگه‌یشت

٧٤- الجامع لاحكام القرآن، القرطبي، سه‌رچاوه‌ی پێشتر، ج ٢، ص ٣٢ و ٣٣، به‌ ده‌ستكارییه‌وه. فی ظلال القرآن، سید

قطب، سه‌رچاوه‌ی پێشتر، ج ١، ص ٨٢ و ٨٤.

دەربارەى عيسا)، جا ئەگەر كەسانىڭ ھەر موجدەلەيان كىردو لەسەرى پۇششتن و شىتى ناپەوايان دەربارەى عيسا وت، تۆيش پىيان بلى: وەرن با كورپانى ئىمە و كورپانى ئىو، ئافرەتانى ئىمە و ئافرەتانى ئىو، خۇمان و خوشتان بانگ بكەين و ئامادەبين (لە شوپىنىكى تايىبەتدا)، پاشان لە خوا بپارپىتەو و ئىنجا داوا بكەين نەفرىن و لەعنەتى خوا داببارپتە سەر درۆزەنەكان .

كە ئەمەيان بىنى بە يەكتريان وت: وەلا ئەگەر لە بەرانبەر ئەو پىتەمبەرەدا دوعاتان بگردايە كەستان لى بەجى نەئەما چاوى بىروكاندايە ! ئەمە ھەر وەك ئەو فرمودەى خوايە كە بە پىتەمبەرەكەى ئەلى ﷺ: ﴿ قُلْ مَنْ كَانَ فِي الصَّلَاةِ فَلْيَمْدَدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَقًّا إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُودًا ﴾ (مريم). ئەى پىتەمبەر تو بلى: ئەوەى لە گومرايى دايە باھەرخواى مېھرەبان تەمەنى درۆزو مال و سامان و دىئاي پى ببەخشىت (بەجى دەچىت، بۆ كويى دەبات، ئەوپەرى ئەوەى) ھەتا كاتىك ئەو ھەرەشانە دەبىنن كە لىيان دەكرىت، يان سزاو ئازارى دىئايە، يان بەرپابوونى قىامەتە، جا خوانەناسان لەنايندەدا دەزانن كى جىگە و پىگەى ناخوشەو كى لەشكرو سەربازانى لاوازە.

يانى: ھەر كەس لە ئىمە و لە ئىو لەسەر گومرايى ئەوە خودا زياتر گومرايى بكات و بە ھىلاكىدا بەرى. دوعاكردن و موباهەلە بۆ مردن بەو شىوازە بوو، چونكە زيان لای ئەو كەسانە خوشەويستە لەبەر ئەوەى ئەزانن داھاتوويان دواى مردن چۆنە چەند خراپە، خواى گەورە بۆيە ئەفرموى: ﴿ وَلَنَجْذِثَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوتِهِ ۖ ﴾ (البقرة).^{۷۵} سوپىند بىت ئەو جوولەكانە دەبىنىت كە لە ھەموو خەلك بە پەرۆشتەن لەسەر دىئاو زىيانى دىئا بەھەر جۆرىك بىت..

۷۵- التحرير و التنوير، الطاهر بن عاشور، سەرچاوەى پىشتەر، ج ۳، ص ۲۶۴ و ۲۶۵، بە دەستكارپىيەو. الجامع لاحكام القرآن، القرطبي، سەرچاوەى پىشتەر، ج ۴، ص ۱۰۴، بە دەستكارپىيەو.

به كورتی:

• قورئان فەرمانی به جوله که کرد که ئاواتی مردن بخوازن نه گهر راست نه که ن له بانگه شه که یاندا.

• نه بوونی به لگه له سه ر بانگه شه که یان خوی له خۆیدا به لگه یه له سه ر درۆکردنیان.

• قورئان جوله که بانگیشته ئه کات بۆ موباهله و دوعا له یه کتری کردن و

رووبه پووینونه وه که خوا ره گی درۆزن ریشه کیش بکات.

• خۆبه دوورگرتنی جوله که له دوعا کردن هۆکاری په یوه سستبوونیانه به ژيانی

دویناوه، هه روه ها ترسیان له عاقیبه ت شه پریان به لگه یه کی به هیزه له سه ر درۆکردنیان..



گومانی شازده

گاور و جوله که بانگه‌شهی نه‌وه نه‌کن که ناگریان لیناکه‌وی چەند رۆژیکي ژمیراو نه‌بی* ۷۶

ناوه‌پۆکی گومانه‌که:

گاوه‌ه‌کان و جوله‌ه‌کان به‌درو و به‌بوختان بانگه‌شهی نه‌وه نه‌کن که گوايه ناگر لینان ناکه‌وێت چەند رۆژیکي ژمیردراو نه‌بی، پاشان رزگاریان نه‌بیت، وتوویانه: نه‌م دونه‌یایه‌ حەوت هەزار ساله، له‌به‌رانبه‌ر هه‌ر هه‌زار سالیکدا یه‌ك رۆژ به‌ ناگر سزا نه‌دریین، که ده‌کاته حەوت رۆژی ژمیردراو، خوا له‌باره‌یانه‌وه نه‌فهرموی:

﴿وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّكَارُ إِلَّا أَنْيَامًا مَّفْذُودَةً قُلْ أَخَذْتُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ نَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة).

جوله‌ه‌که‌کان ده‌لێن: (چه‌نده گونا‌ه‌باریین) ته‌نها چەند پۆژیکي که‌م له‌ دۆزه‌خدا ده‌میتینه‌وه!! پێیان بلێ: باشه، ئێوه په‌یمانتان له‌ خوا وه‌رگرتووه، تا هه‌رگیز خوای گه‌وره په‌یمان شکێنی نه‌کات؟! یان هه‌ر ده‌تانه‌وێت شتیک بلێن به‌ده‌م خواوه که هه‌یج بناغه‌یه‌کی نیه‌و هه‌ر نازانن (چی ده‌لێن)!!

رینگاکانی پووجه‌نکردنه‌وه‌ی گومانه‌که:

۱. خوای گه‌وره هه‌یج په‌یمانیکي نه‌داوه به‌گاور و جوله‌که سه‌باره‌ت به‌و بانگه‌شه‌یان.
۲. نه‌م بانگه‌شه‌یه نه‌ زانیاری له‌سه‌ر هه‌یه و نه‌ به‌لگه‌ بۆیه پووجه.
۳. پاداشت له‌ ره‌گه‌زی کرده‌وه‌یه به‌ بێ تاییتمه‌ندی و جیاکاری: بۆیه جه‌مه‌ننه‌م بۆ هه‌تا هه‌تا می موشریکه‌کانه و به‌هه‌شتیش بۆ هه‌تا هه‌تا بۆ ئیماندارانه.

۷۶- نه‌و دوو ئایه‌ته‌ی که‌ باس له‌م گومانه نه‌کن بریتین له‌: (البقرة/۸۰، ال عمران/۳۴)، نه‌و ئایه‌تانه‌ش وه‌لامی نه‌م گومانه نه‌ده‌نه‌وه بریتین له‌: (البقرة/۸۰ و ۸۲، ال عمران/۳۴ و ۳۵).

۴. لووتبه رزی و له خۆباییبونی گاور و جوله که له دینه که یاندا وایلێکردوون ئه و جۆره بانگه شانه بکه ن.

درژهی بابته که:

یه کهم: بوختانی گاور و جوله که به دهم خواوه به بی هیچ زانیارییه ک.

ئه مه جۆریکه له جۆره کانی لووتبه رزی قسه ههلبهستن به دهم خواوه به بی هیچ جۆره زانیاریه ک، ئه وان بانگه شه ی ئه وه ئه که ن که چه ند رۆژێکی ژمیروا نه بیته ئاگریان لی ئا که وی، ئه و رۆژانه ش به ئه ندازه ی ئه و رۆژانه یه که گوێره که یان تیدا په رستوه، هه ندیک ئه لێن هه وت رۆژ و هه ندیک تر ئه لێن: چل رۆژ، پاشان له ئاگر دینه ده ره وه، ئه م هه وئه یان به پیغه مبه ری خودا ﷺ گه یاند کاتی که که خه یه ریان رزگار کرد، پیغه مبه ر ﷺ له و مه ره ی خوارد که که ژه هریان پیوه کردبوو، پیغه مبه ری خوا ﷺ کوێکردنه وه و په رسیاری لی کردن: کی ئه هلی ئاگره؟ وتیان: که می که تیدا ئه مینه وه و پاشان ئیوه ئه خه نه جیگه مان، پیغه مبه ر ﷺ فرمووی: (هه ر به پیتن تیدا، وه لا هه رگیز ئیمه ناخه نه جیگه ی ئیوه).^{۷۷}

و شه ی (المس) له ئایه ته که دا یانی به رکه و تنیکی هیواش، یا خود نزیک بوونه وه ی شتی که له شتیکی تر، به لام که سیان هه ست به ئه ویتریان نه که ن، جگه له هه ستیکی که م نه بیته، که شایانی باسکردن نه، ماوه که شی چه ند چرکه یه که، ئیتر چۆن ئه بیته چه ند رۆژیک؟ ئه ی چۆن ئه و شیوازه ی باسی ئه که ن ئه بیته سزا بۆ تاوانیک که ئه نه جامدرا بیته.

جوله که کان باوه رپیان وایه ته مه نی دنیا هه وت هه زار سا له و جوله که ش هه وت رۆژ له ئاگر دا ئه مینه وه، بۆ هه ر هه زار سال رۆژیک، ئه م هه وئه ش نابێ بووتریت کاتی که نه بیته

۷۷- اخرجه البخاري في صحيحه، كتاب الجزية و المودة، باب اذا غدر المشركون بالمسلمين هل يعفى عنهم (۲۹۹۸).

که خوای خاوه‌نی روژی دواپی په‌یمان و به‌لّینی دابّیت، نه‌گینا نه‌وه شیتی و شه‌ره‌نگیزی نواندنه به‌رانبر به خوای په‌روه‌ردگار، قسه‌یه‌کی بی‌بنه‌مایه، به‌مه‌ش خوای گه‌وه‌ر وه‌لامی داونه‌ته‌وه و فره‌مانی به پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی کردووه له‌گه‌لیان بدوی و بلی:

﴿قُلْ أَخَذْتُ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ ۖ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (٨٠)

(البقرة)، جووله‌که‌کان ده‌لّین: (چنده گونا‌ه‌بارین) ته‌نها چهند پوژیکی که‌م له دوزه‌خدا ده‌مینینه‌وه!! پټیان بلی: باشه، ئیوه په‌یمان‌تان له خوا وه‌رگرتووه، تا ه‌رگیز خوای گه‌وره په‌یمان شکینی نه‌کات؟! یان هر ده‌تانه‌ویت شتیک بلّین به‌ده‌م خواوه که هیچ بناغه‌یه‌کی نیه و هر نازانن (چی ده‌لّین)!!

به‌واتای نه‌وه‌یه: نه‌گر خوا نه‌وه به‌لّینی له و جوړه‌ی پټ‌داين نه‌وه مافی خو‌تانه، چونکه خوا به‌لّینی خوی نه‌باته‌سهر و لپی پاشگه‌ز نابیته‌وه، نه‌م پرسپاره بۆ ره‌تکرده‌وه‌یه، واته: هیچ په‌یمان‌یکتان پی‌نه‌دراوه له لایه‌ن خواوه.^{۷۸}

دووم: بانگه‌شه‌که‌یان نه‌به‌لگه و نه‌بوره‌انی عه‌قلی نیه.

نه‌م بانگه‌شه‌یه هیچ به‌لگه و سه‌لمینه‌ریکی نیه، بویه خوا به‌درویان نه‌خاته‌وه و نه‌فرموی: ﴿أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة)، یان هر ده‌تانه‌ویت شتیک بلّین به‌ده‌م خواوه که هیچ بناغه‌یه‌کی نیه و هر نازانن (چی ده‌لّین)! نه‌مه یانی: ئیوه شتیک نه‌لّین که له باره‌ی خواوه که هیچ زانیاریه‌کتان نیه له‌سهری، زانیاری له و جوړه‌ش هر نه‌بی له ریگه‌ی نیگاوه پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بیگه‌یه‌نیت، قسه‌کردن له‌سهر خوا به‌بی زانیاری چاوقاییمی و ناماژده‌دانه بۆ بی‌باوه‌پی، واته نابی له‌م دوو حاله‌ته به‌ده‌ر بیت، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی هیچ راسپی‌ردراویک له نیوانیاندا بوونی نیه: جا یان نه‌وه‌تا به‌لّینیکیان له خواوه وه‌رگرتووه، یاخود بی زانیاری قسه ده‌که‌ن، بویه نه‌گر خوا هیچ به‌لّینیکی

۷۸- فی ظلال القرآن، سید قطب، سه‌رچاوه‌ی پښتو، ج ۱، ص ۸۶ و ۸۷.

پىٰ نه دابن، ته نها نه وه نه ميټته وه كه به بىٰ زانيارى قسه له سر خوا ده كهن، به مهش
پوچهلې و بىٰ بناغهي بانگه شه كه يان روون نه بيته وه كه درويه. شاعيريش نه لىٰ:

والدعاوى ما لم تقيموا عليها

بينات ابناؤها ادعياء^{۷۹}

سټيهم: پاداشت له رهگه زى كرده وويه.

پاش نه وې خواى گه وړه بانگه شه كه ي گاور و جوله كه كانى پوچ كرده وه، هه والى
پيدان كه سزاي نه وانه ده دات كه هاو به شيان بىٰ بريار داوه و باوه پريان به پټغه مبه ره كانى
نه و نه هيناوه، هه واليان نه داتى نه وانه بىٰ هه تا هه تايه له ناگرى دوزه خدا نه ميټنه وه،
چونكه به هه شت نه هلى نيمان به خوا و به پټغه مبه راني تيدا نيسته جي نه بيت، وهك
نه فـرموى: ﴿بِكُلِّ مَنْ كَسَبَ سِنِيَةً وَأَخْطَأَ بِهِ، خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ﴾ (۸۱) وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۸۲﴾
(البقرة)، نه خير وانيه، نه و كه سهى گوناوه تاوان نه نجام بدات و تاوانه كانى
هه مولايه كي دابگرټ (ناشكراو ناديارى) نه و جوړه كه سانه نيسته جي ناگرى دوزه خن و
بىٰ هه ميشه يي تيايدا ده ميټنه وه (له هر نه ته وه و هوزو تيره و تايه فيهك بن). نه و
كه سانهش باوه پريان هيناوه كرده وه چا كه كان نه نجام ده دن، هر نه وانه نيسته جي
به هه شتن و تيايدا زيانى هه تا هه تايى ده به نه سر (له هر چين و تويزو په گه زيك بن).

به م وه لاهه يه كلا كه ره وه و قسه پرې بانگه شه كه يان هه لاهه وشيته وه و به لگه كه شيان
پوچهل نه بيته وه، نه مه وينايه كي گشتييه له تيروانيه گشتگيره كانى ئيسلام كه

۷۹- هر بانگه شه يهك نه گه به لگي بىٰ نه هينرايه وه نه وه خه يالېلاوى ولافلتدانه

هه لقولای بۆچونه گشتیه که به له سه ر بوونه وهر و ژيان و مړۆڢ: که پاداشت له په گهزی کرده و هیه و به پیتی کرده وه پاداشت وهرده گیری.^{۸۰}

چوارهم: نووتبه رزی جوله که.

خوای گه وهره روونیکردوه ته وه که سه رچاوه ی ئه م قسه هه لبه ستروانه بابته ی به لکه و زانیاری نیه، به لکو سه رچاوه که له خۆبایی بوونیانه له دینه که یاندا، چونکه بریاریکی له و جۆره له ریگی راوبۆچونه وه نازانریت، له بهر ئه وه ی ئه وه کاریکی غیبیه، ته نیا له ریگی نیگای ئاسمانیه وه ئه زانریت، نیگاش پشتگیری ئه و بابته ناکات، خوای گه وهره ئه فهرموی: ﴿...وَعَزَّمُ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ (ال عمران)، ئه وه ی له ئاینه کانیاندا بۆ خۆیان هه لبه ستبوو، سه ری لی شیواندن و ته فره ی دان.

ئه مه ش ئاماژه یه بۆ لادان له خۆبایی بوون و سه رپێچیکردنیان له قسه هه لبه ستراره کانیاندا، وه ک قورئان ئه فهرموی: ﴿...نَحْنُ أَبْنَاؤُاَ لِلّٰهِ وَأَحِبُّوْهُ...﴾ (المائدة)، ئیمه منالی خوا و خۆشه ویستانی ئه وین! چه ندین قسه ی تری له و بابته ..^{۸۱}

به کورتی:

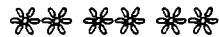
- (المس) واته به رکه وتنیکی هیواش، یاخود نزیکبوونه وه ی شتیک له شتیک تری که سیان هه ست به ئه و تری تر نه کات هه ستیک کی که م نه بیته، که شایانی باس نه بیته، ماوه که شی چه ند چرکه یه ک تینا په ریت، ئیتر چۆن ده بیته چه ند رۆژیک کی ژمیردراو؟! ئه ی ئه م شیوازه چۆن ئه بیته سزا بۆ تاوانیک که ئه نجام درابیت؟

۸۰- فی ظلال القرآن، سید قطب، سه رچاوه ی پیشتر، ج ۱، ص ۸۱. التحریر و التنویر، الطاهر بن عاشور،

سه رچاوه ی پیشتر، مج ۱، ج ۱، ص ۵۸۰ و ۵۸۱، به ده ستکارییه وه

۸۱- الجامع لاحکام القرآن، القرطبی، سه رچاوه ی پیشتر، ج ۴، ص ۵۱، به ده ستکارییه وه

- بۆچۈنى جۈلەكە بۆ ئۇ سزا كەمە سەرچاۋەكەى دوو شتە: يەكەمىيان شەيتانە، كە ئۇم بۆچۈنەى بۆ رازاندوونەتەۋە، دووۋەمىيان: لووتبەرزى خۆيانە.
- ھەۋالدانى خۋاى گەۋرە لەسەر زارى پىغەمبەرەكەى ﷺ كە موشرىك و بىى باۋەپەكان ھەتاھەتايە لە ئاگردا ئەمىننەۋە جۈلەكەش ئەگرىتەۋە، چۈنكە جۈلەكە تەنیا سەرىپچىكارنەن، بەلكو موشرىك و بىى باۋەپىشن.



گومانی جه قده

بانگه شەى ئەوێ هەركەس لەسەر رێچكەى گاور و جولهكه نه بێت ناچیتە
به ههشت $(R)^{2*}$

ناوهرۆكى گومانەكه:

هەر دوو تاقمى گاور و جولهكه ده لێن گوايه هەر كەس لەسەر رێچكەى ئەوان نه بێت
ناچیتە به ههشت، ئەمەش بۆچوونیا نه تا رۆژى دواى، خوا ئەفەرموێت:

﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرِيًّا تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (البقرة).

(جولهكه و گاوردەكان) ده لێن: هەرگیز كەس ناچیتە به ههشتهوه بێجگه له جولهكه
يان گاور، جا ئەوه ئاوات و خەيالى خويانه (تۆش ئەى محمد ﷺ، يان ئەى ئيماندار)
پێيان بلى: ئەگەر راستگون، به لگه تان لەسەر ئەم قسهيه بهێننه مهيدانهوه (ئەگەر ئێوه
به ههشتى بن، ئەوا موسولمانانیش به ههشتيه چونكه باوهريان به موسا و عيسا ههيه).

رنگاكانى پووچه ئکردنهوێ گومانەكه:

١) ئەم بانگه شه ته نيا ئاوات خواستنيكه كه پێى ناگهن، چونكه پێويسته به لگهيهك
بهێنن و ئەوهى پێى بسهلمێنن، چونكه بانگه شەى پێى به لگه وه رناگيريت.
٢) به ههشت كراوهيه بۆ هەركەستێك كاری بۆ بكات، دهستى به سەردا نه گيراو له لايه
تاقميكه وه جيا له خه لكاني تر، ئەوه شى داوه رى ئەكات له نيوان خه لكدا بريتيه له خواى
پهروه ردار و ئەويشجل جلاله ئەزانى كى خاوهن ههقه.

٨٢- ئەو ئايه تەى كه باس لەم گومانە ئەكات بريتيه له: (البقرة/١١١)، ئەو ئايه تانەش وه لامي ئەم گومانە
ئەدەنەوه بريتين له: (البقرة/١١٣، ١١١).

R له "وه لامي قورئان بۆ ئەو بانگه شەى جولهكه گوايه به ههشت هەر هى ئەوانه نهك خه لكى تر" گومانى
پازده بخوێنهوه له م بهرگه دا.

دریژمی بابته که:

جوله که و گاور فریویان خواردوه به وهی له ناویدان، ده لَین گوايه هرکس له سهر ریچکە ئه وان نه بیته ناچیت به هه شته وه، ئه مه بیروباوه پیا نه تا ئه مپوشی له گه لدا بیت، قورئان لیایانه وه ده گیریته وه که وتووایه: ﴿... نَحْنُ أَبْنَاؤُ اللَّهِ وَأَحِبُّوهُ...﴾ (المائدة)، جوله که و گاور ده یانوت: ئیمه پۆله ی خواو خۆشه ویست و نزیکى ئه وین. بیگومان خواى گهرهش به درۆی خستوونه ته وه و هه والی ئه وه ی پیداون که له سهر تاوانه کانیا ن له دوا رۆژدا سزایان ئه دات، ئه گه ر به و شیوه یه بیت که ئه وان ئه یلَین کاره که به و جوړه ی لیته ئه هات، هاوشیوه ی ئه وهش ئه و بانگه شه یانه که ده لَین: ئاگر لیما ن ناکه وئ چه ند رۆژیکى ژمیراو نه بیت، پاش ئه وه ئه گوازیته وه بۆ به هه شت! خواى گهرهش وه لامیا ن نه داته وه و نه فرموی: ﴿وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَةً قُلْ أَتَّخِذُكُمْ عِندَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة)، جوله که کان ده لَین: (چهنده گونا هباریین) ته نها چه ند پۆژیکى که م له دۆزه خدا ده میینه وه!! پییا ن بلئ: باشه، ئیوه په یمانتان له خوا وه رگرتوه، تا هه رگیز خواى گهره په یما ن شکینی نه کات؟! یا ن هه ر ده تانه ویت شتیک بلَین به ده م خوا وه که هیچ بناغه یه کی نیه وه هه ر نازانن (چی ده لَین)!!).

یه که م: خواستیکی بی به لگه.

خواى گهره وه لامی ئه و قسه هه لَیه ستانه ی دایه وه که ئه وه ته نیا خواستیکه و پیى ناگه ن ﴿... تِلْكَ آيَاتُهُمْ...﴾ (البقرة)، ئه مه بانگه شه یه کی بئ بنه ما و بئ به لگه یه، لیزه وه قورئانی پیرۆز بریار له سهر یاسایه کی گرنگ ئه دات که له هیچ په پراوێکی ئاسمانی تر دا بوونی نیه، ئه ویش ئه وه یه که قسه له کهس وه رناگیریت به بئ بوونی

به لگه، بریار له سهر بانگه شه ی هیچ که سێک نادریت به بی بوونی به لگه یه ک که پشتراستی بکاته وه:

والدعاوی ما لم تقیموا علیها
بینات ابنائهما ادعیاء^{۸۲}

رۆشنکردنه وه ی ئه وه ش ئه مه یه که ئوممه ته پێشوووه کان که په پاری ئاسمانیان بۆ هاتوووه و ئه وانیان دوواندوووه ئاماده ییان تیدا نه بووه که هزر و هۆشیان بخه نه کار و له رێگه ی به لگه و سه له مانده وه کاروباره کانیان بیه نه پێوه، بۆیه ههر ئه وه ننده یان لیداواکراوه که چاو له پێغه مبه ره کانیان بکه نه هه رچیان پێوتن با به لگه کانیشی نه زانن، ئه وان ئه رکی سه رشانیان بووه که ئه وه ی پێیان وتراوه جی به جیی بکه نه، ئیتر به لگه کانیان زانیبیت یان نه یان زانیبیت، به لام قورئان به شیوه یه کی تر خه لک ئه دوینی و ئه فـه رموی: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (یوسف)، (ئه ی پێغه مبه ر تو) بلی: ئا ئه مه رێگه و پێنازمه: من و شوینکه وتوانم بانگ ده که ی بۆ لای خوی په روه ردگار له سهر بنچینه و بناغه یه کی روون و ئاشکرا، پاکی و بیگه ردیش بۆ زاتی په روه ردگاره، من هیچ کاتی که له موشریک و هاوه لگه ران نیم.

وشه ی "البصیره" به به لگه ی روون مانا کراوه، ئه مه رتمی قورئانه کاتی که باس له تاک و ته نیایی و ده سه لات و زانایی و دانایی خوا ئه کات به لگه ی عقلی و به لگه ی گه ردوونی و به لگه ی تیوری و پراکتیکی ئه هینیته وه.

قورئان شوینکه وتوانی فیژنه کات که داوی به لگه بکه نه له و خه لکانه ی که قسه هه لده به ستن، چونکه قورئان ئه وانی خستوووه ته سه ر به رنامه یه کی به لگه دار، ئه و

۸۲- ههر بانگه شه یه ک ئه گه ر به لگه ی بۆ نه هینترایه وه ئه وه خه یالپلاری و لافلێدانه ی خاوه نه کانیه تی.

که سه شی خۆی به قینی پنبه مافی خۆیه تی که داوای به لگهش له به رانبه ره که ی بکات، له سه ره ئه م شینوازه پنبشینانی ئه م ئوممه ته هه نگاویان ناوه، به به لگه قسه یان کردووه، رینگرییان کردووه له هه ر شتیك که بی به لگه بووه.

دووهم: به هه شت کراوه یه بۆ هه ر که سینک که کاری بۆ بکات.

دووباره خوای گه وره وه لأمیان نه داته وه و نه فه رموی: ﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (البقرة)، نه خیر وانیه، هه ر که س به راستی خۆی بداته ده ست خواو له هه مان کاتدا چاکه کارو موسولمان بیته، ئه وه پاداشتی خۆی لای په روه ردگاری ده ست ده که ویت و نه ترسیان ده بیته و نه غه م و په ژاره دایان ده گریت.

ئه مه ش یانی: ئه وانه شی که گا ور و جووله که نین ده چنه به هه شته وه، چونکه ره حمه تی خوا تاییه ت نیه به گه لیکه وه جیاواز له گه لانی تر، به لکو ده به خشریته هه ر که س که داوای بکات و کاری بۆ بکات، به وه ی ته نیا رووبکاته خواو په رسته شه کان ته نیا بۆ ئه و بیته، ئه وه پاداشتی ته واوی خۆی وه رنه گریت و رووبه پووی ترس و نا په حه تی نابیته وه.

به مه ش قورئان بنه مایه ک دائه مه ورینیت وه ک به شیک له بینشی ئیسلامی ئه ویش ئه وه یه که پاداشت به پبی کرده وه ئه دریته وه، دوور له لاگیر ی بۆ ئوممه تیک یان تا قمیک یان تا کینکی تاییه ت، ئه وه ی پیوه ره موسلمان بوون و چاک ره فطارکردنه نه ک ناو و ناو نیشان: ﴿بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ (البقرة)، نه خیر وانیه، هه ر که س به راستی خۆی بداته ده ست خواو له هه مان کاتدا چاکه کارو موسولمان بیته، ئه وه پاداشتی خۆی لای په روه ردگاری ده ست ده که ویت و نه ترسیان ده بیته و نه غه م و په ژاره دایان ده گریت.

پیشتریش هه مان بنه مای سه لماندوو به بۆ سزادانیش وهك وه لأمێك بۆ شه و قسه ی

ئه یانوت: ﴿.. لَنْ تَمَسَّنَا النَّكَارُ إِلَّا أَتِيًا مَّعْدُودَةً..﴾ (البقرة)، هه رموی:

﴿بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

﴾ (البقرة) ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقرة).

نه خیر وانیه، شه كه سه ی گوناوه تاوان شه نجام بدات و تاوانه كانی هه موولایه کی

دابگریست (ناشكراو نادیارى) شه و جورده كه سانه نیشته جیى ناگری دۆزه خن و بۆ

هه میشه یی تیایدا ده میتنه وه (له هه ر نه ته وه وه ژۆز تیره و تایه فیه ك بن). شه و

كه سانه ش باوه رپیان هیناوه و كرده وه چاكه كان شه نجام ده دهن، هه ر شه وانن نیشته جیى

به هه شتن و تیایدا ژيانى هه تا هه تایى ده به نه سه ر (له هه ر چین و تویژو په گه زێك بن).

شه وه تاكه بنه مایه كه هه ردوو لایه نی پاداشت و سزای رێكخستوه، هه ردوو لایه ن به

یه كسانی: ﴿.. مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ..﴾ (البقرة)، له به رانبه ریدا

﴿.. مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ..﴾ (البقرة)، دوو جور كه س شه میان خۆى بۆ

خوا یه كلا كرده وه وه و هه رچى سۆز و هه سه كانی هه یه رووى كرده وه شه و زاته

پاكه، له به رانبه ریشدا كه سه كه ی تر خۆى یه كلا كرده وه شه و بۆ گوناوه و تاوانكارى.

گاوه و جوله كه شه و بانگه شه گه وه و گرانه یان شه كرد، له كاتیكدا هه ر لایه كیان

به ویتى شه و ت: تو له سه ر هیه نیت! له هه مان كاتدا موشریكه كانیش روویه پوو

هه ردولایان شه بوونه وه و و شه یانوت: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ

لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ؕ قَالَ اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ

يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (البقرة)، جوله كه ده لێن: گاوه كان له سه ر هیه

بنه ماو راستیه ك نین، گاوه كانیش ده لێن جوله كه له سه ر هیه بنه ماو راستیه ك نین، له

كاتیکدا شه وانه كتیبی (ته ورات و ئینجیلیش ده خویننه وه) هه روه ها شه وانه ش كه هیه

نازانن (له بټپه‌رستانې عه‌رهب) هه‌روا ده‌لټن (بپروایان به‌نایینی ئیسلام و نه‌وانه‌ش نیه) خوایش له پوڅی قیامه‌تدا دادگایی نیوانیان ده‌کات له‌وه‌ی که ناکوکن تیایدا.

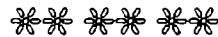
مه‌به‌ست به (الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ) عه‌رهبه نه‌خوینده‌واره‌کانه که خاوه‌نی په‌پاوی ناسمانی نه‌بوون، که گاور و جوله‌که‌کانیان نه‌بیینی ده‌سته ده‌سته و کومه‌ل کومه‌ل به‌رانبه‌ر یه‌کتر وه‌ستابوون و یه‌کتریان تومه‌تبار نه‌کرد و ده‌ستیان به هه‌ندی نه‌فسانه‌وه گرتبوو که زور له حه‌کایه‌ت و نه‌فسانه‌کانی عه‌رهبه‌کان به‌رزتر نه‌بوون له بابه‌تی شیرک بریاردان بو خواو کوپو کچ دانه پال خواجل جلاله، بویه ده‌ستبه‌رداری نایینی گاور و جوله‌که‌کان بوون و نه‌یانووت: نه‌مانه‌ش له‌سه‌ر هیچ نین! قورئانیش هه‌موو نه‌و شتانه‌ی تومارکردوه که له‌سه‌ر یه‌ک وتوویانه، پاش نه‌وه‌ی نه‌وه ره‌ته‌کاته‌وه که گاورو جوله‌که بانگه‌شه‌ی تایبوونی به‌هشت نه‌که‌ن له‌سه‌ر خو‌یان، داوه‌ری نیوانیشیان جیده‌هیلې بو خوا‌ی گه‌وره، وه‌ک نه‌فه‌رموی: ﴿... قَالَ يُحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝۱۱۳﴾

(البقرة) .. خوایش له پوڅی قیامه‌تدا دادگایی نیوانیان ده‌کات له‌وه‌ی که ناکوکن تیایدا.

خوا بریاره‌کانی دادپه‌روه‌رانه‌یه و دادوه‌ریکی پاکه و هه‌موو کاره‌کان بو نه‌و نه‌چنه‌وه .. ئم هه‌واله‌کردنی کارانه ته‌نیا بو لای خوا هر نه‌وه به‌سووده و تاکه ریگه‌یه له‌گه‌ل خه‌لکانیکدا که بریار و یاسا‌کانیان له مه‌نتیقه‌وه سه‌رچاوه‌ی نه‌گرتبیت و پشت به به‌لگه نه‌به‌ستن، پاش نه‌وه‌ی که بانگه‌شه‌پان و به‌رینه‌که‌یان پوچ نه‌که‌یته‌وه گوايه به‌هشت به ته‌نیا هی نه‌وانه و هر نه‌وان خه‌لکی هیدایه‌تدراون.^{۸۴}

به کورتی:

- خوی گوره گاور و جوله که ی به دروختووه ته وه که ده یانوت: نه وه ی له سه ر رتچکه ی نه وان نه بیت ناچته به هشت! روونیشی کرده وه که نه وه ته نیا قسه یه و هیچ به لگه یه کیان نیه بوی، ته نیا خواستیکه و کاریان بوی نه کردووه، بویه پیی ناگه ن.
- به هشت له لایه ن هیچ تا قمیکه وه دهستی به سه ردا نه گیراوه جیاواز له خه لکانی تر، به لکو به هشت هی هه موو که سیکه که کاری چاکه ی بۆ بکات و روی خوی ته سلیم به خوا بکات و کارچاک بیت.





تهوهری دووهم

گومان دروستکردن دهرباره‌ی قورئانی پیروژ



گومانی هه ژده

به خراپ زانینی نهومی قورئان به شهبش هاتووته خوارموه و هه مووی به یهک جار
نه هاتووته خوارموه $(R)^{A^*}$

ناوه روکی گومانه که :

موشريك و بى باوه په كان ره خنه له دابه زینی قورئان نه گرن گوايه بۆچی بهش بهش
هاتووته خواره وه بۆ سر پیغه مبهردا ^{۸۶}، وتیان: بۆچی قورئان به یهک جار دانه به زیوه
بۆ سر موحه مبهردا ^{۸۷}، وهک چۆن په پاره کانی پیش نهو به یهک جار دابه زیوه
وهک "تهورات، ئینجیل، زه بوور" و په پاره کانی تریش، خوی گه وړه نه فرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ
كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلاً ۝﴾ (الفرقان).
کافره کان (بیانویه کی تریان گرت و) وتیان: نهوه بۆ قورئان به یهک که پهرت بۆی په وانه
ناکریت، بېگومان ئیمه هر بهو شیوه په پره وانه ی ده که یین، تا دلی تو زیاتر دلتیا بکه یین،
به رده وام به جوانی دایده ریژین و ده یکه یه نین.

رنگا کانی پوچه نکردنهومی گومانه که :

۱. په پاره ئاسمانیه کان به یهک جار دانه به زیوون.
۲. دابه زینی قورئانی پیروژ به بهش بهش (پارچه پارچه) هوکاری هه یه :

۸۵- نهو ئایه تی که باس له م گومانه نه کات بریتیه له: (الفرقان/ ۳۲)، نهو ئایه تانهش وه لامی نه م گومانه
نه دهنه وه بریتین له: (الفرقان/ ۳۲، الاسراء/ ۱۰۶).

R له بابتهی "حیکمهت له دابه زینی قورئاندا به بهش بهش" ریگه ی یه که م له وه لامی گومانی بازده دا له بهشی
تو (به راوردی ئایینه کان) بخوینته روه.

۸۶- بهش بهش به زمانی عه ربی پیتی نهوتریت "مونه جهم": مه بهست پیتی نهوه ی که قورئان بهش بهش و
به پیتی بۆنه و رووداوه کان هاتووته خواره وه که له سرده می پیغه مبهردا ^{۸۷} (رویان داوه، یان به پیتی
پتویستی خه لکی دابه زیوه).

• دابه‌زینی قورئان به به‌ش به‌ش به پیتی رووداوه‌کان بووه بۆ دامه‌زراندنی و داندانه‌وه‌ی پیغه‌مبهری خوا بووه ﷺ و هۆکاریکیش بووه بۆ باشتر حالییوون و له‌به‌رکردنیان.

• بۆ ئاسانکردنی کارپیکردن بووه له لایه‌ن موسلمانانه‌وه، چونکه ئه‌گه‌ر به‌یه‌کجار دابه‌زیایه ئه‌وا نه‌يانده‌توانی هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی که فهرزکراوه جیبه‌جی بکه‌ن.

• دابه‌زینی قورئان به به‌ش به‌ش به پیتی روودانی رووداوه‌کان موعجیزه‌یه و له‌باره بۆ پرکردنه‌وه‌ی پێویسته‌کان.

• وه‌لامدانه‌وه‌ی پیغه‌مبهر ﷺ له کاتی پرسیار لیکردن و دروستبوونی مشت و مې له‌م حااله‌ته‌دا قورئان کیشه‌کانی یه‌کلا نه‌کرده‌وه.

درێژه‌ی باب‌ه‌ته‌که:

یه‌که‌م: په‌راوه پێشوومکانیش به‌یه‌کجار دانه‌به‌زیوون.

ئه‌م گومانه‌یه‌کیکه له په‌لپ و بیانوه‌وه نابه‌جێک و خراپه‌کانی موشریکه‌کان، تانه‌یان له قورئان ئه‌دا که بۆچی به به‌ش به‌ش هاتوه‌ته‌ خواره‌وه، ئه‌یانوت: ئه‌گه‌ر قورئان له لایه‌ن خواوه‌هاتییه‌ته‌ خواره‌وه ده‌بوایه به‌یه‌کجار بهاتایه، ئه‌مه‌ش بێئاگایی ئه‌وان نیشان ئه‌دات سه‌باره‌ت به‌ په‌راوی پیغه‌مبهران، چونکه ئه‌وانیش به‌یه‌ک جار دانه‌به‌زیوون، به‌لکو ئه‌وانیش نیگایه‌کی بچرپچر بوون، ته‌ورات که دابه‌زیوه بۆ موساسه‌لامی خوای لیبیت ده‌رسته‌بووه به ئه‌ندازه‌ی سووره‌تی "اللیل" بووه له قورئاندا، ئینجیل پیش ده‌ستکاریکردنه‌کی ته‌نیا کۆمه‌له‌وته‌یه‌ک بووه و عیسا له‌ ناو خه‌لکدا ئه‌بووتنه‌وه، به‌هه‌مان شێوه‌ش زه‌بوور به‌ پارچه‌پارچه‌یی دابه‌زیوه، موشریکه‌کان ئه‌مه‌یان له‌ یادکردوه‌وه یان هه‌ر بێ ئاگا بوون لێی، ئه‌یانوت: ئه‌وه بۆ قورئان به‌یه‌ک جار دانه‌به‌زی بۆ موحه‌ممده‌ﷺ تا بپروامان پیتی بکردایه که له خواوه‌بۆی هاتوه! هه‌ندێک ئه‌لێن: ئه‌مه

قسەى جوله كه و گاواره كان بووه، نه گەر ئه وه راست بێت ئه وه بوختانیان کردووه، چونكه ئه وان ده زانن كه ته ورات و ئینجیل و زه بوور به بهش بهش دابه زیوون و هه موو به شه كانى به یه ك كتیب دانه به زیوون.^{۸۷}

دووم: هۆکاره كانى دابه زینى قورئان به بهش بهش.

• دامه زاندى دلى پێغه مبه رﷺ :

خوای گه و ره وه لامى ره خه نى بى باوه ران و په لپ و بیانوه كانى موشریكه كان نه داته وه سه باره ت به دابه زینى قورئان به بهش بهش و له ماوه ی بیست و سى سالدا كه ئه وشته هه یچ په یوه نده كى به وان وه نیه ئه مه بۆ دامه زاندى دلى پێغه مبه رﷺ بووه، واته بۆ به هیزکردنى دلى بووه تا به رگه ی ئه م قورئانه بگریت و باش لى تیبگات، خوای گه و ره ئه فه رموى: ﴿...كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ...﴾ (٣٣) تا دلى تۆ زیاتر د دنیا بكه ین (الفرقان).

"فؤاد" لێره دا مه به ست پى ژیرییه، ئه م شیوازه دابه زینه ش وا نه كات كه دلى پێغه مبه ر دامه زراو بێت و ده برپینه كانى چه سپاوتر بێت و تووشى شله ژان نه بێت، حه كمه ت و فه لسه فه ی ئه م جوړه دابه زینه به م ئایه ته كوړته ده رنه خات: (لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ)، چونكه به رژه وه ندی ژیری ئه وه ئه خوازیت كه دل و ده روون دامه زراو بن، وه ك زه مه خشه رى ته فسیرزان ئه لیت: "حه كمه ت له م بهش بهش به شه به هیزکردنى عه قله، بۆ ئه وه ی له به رى بكه یت و لى حال ببیت، چونكه فه ترخواز نه گەر جار دواى جار و بهش دواى بهش زانسته كه وه بگریت مێشك و دل به هیز ده بێت بۆ وه رگرتنى، هه روه ها دابه زاندى به بهش بهش یارمه تیده ره بۆ ئه و كه سانه ی له به رى ده كه ن و لى رائه مینن، به و جوړه دابه زینه مانا كانى لای گوێگر زیاتر به ناخیدا ئه چیتته خواره وه، بۆیه خوای

۸۷- التحرير و التنوير، الطاهر بن عاشور، سه رچاوه ی پېشتەر، مه ج ۱۹، ص ۱۸، به ده ستكارى به وه.

گه وره نه فهرموی: ﴿وَقَرَأْنَا لَهُمْ كِتَابًا مِنْ ذِكْرِ الْقُرْآنِ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكِّثٍ وَنَزَّلْنَا نَزِيلًا﴾ (الاسراء)،
 ئیمه قورئانیسمان بهش بهش کردووه تا به شیتتهیی و به ئارامی بیخوئیتتهوه بهسه
 خه لکید، هر ئیمهش بهو شیوهیه دامانبه زاندووه (که تو پایده گه یه نیت).

● کارپیکردنی ئاسانتره:

یه کیکی تر له و حیکمه ته گرنگانه ی که خوا - جل جلاله باسی کردووه لهسه
 دابه زینی قورئان به بهش بهش نه وهیه که قورئان ناسیخ و مه نسوخی تیدایه، هه ندیکی
 تری وه لآمه بۆ پرسیاریکی دیاریکراو، بهش بهشمان کردووه تاپیغه مبه رﷺ باشتر لیتی
 حالئ ببیت، له هه مان کاتدا بۆ نه وهی ئاسانتر بیت بۆ نه وانه ی کاری پی ئه کهن، بۆیه
 بهش بهشمان کردووه چونکه هه رکات نیگای نوێ دابه زیایه دلی به هیتر نه بوو بۆ
 وه رگرتنی، خوای گه ورهش نه فهرموی: ﴿... وَنَزَّلْنَا نَزِيلًا﴾ (٣٣) ﴿الفرقان﴾ ﴿وَقَرَأْنَا لَهُمْ كِتَابًا مِنْ ذِكْرِ الْقُرْآنِ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكِّثٍ وَنَزَّلْنَا نَزِيلًا﴾ (الاسراء).

ئهمه یانی: بهش بهش دامانبه زاندووه چونکه بهرژه وهندی تیدایه، خو ئه گه ره له یه
 کاتدا سه رجه م فهرزکراوه کان بدرایه بهسه ر شانباندا نه وه بهرگه یان نه ده گرت لیتی
 هه لئه هاتن، بههه مان شیوه دابه زین به پی وه لآمی پرسیار و رووداوه کان بۆ نه وهیه
 باشتر لیتی حالئ ببن، چونکه تا زیاتر لیتی حالئ ببن باشتر کاری پیته کهن.

● گونجانی له گه ل دۆخه کاند:

یه کیکی تر له و بهرژه وهندیانه ئه گه ره بهر بهره دانه به زیایه به پی رووداوه کان نه و له
 زۆریه ی ئایه ته کاند گونجانی له گه ل بارودۆخه کاند نه نه بوو، ئهمهش ئه وپه پی موعجیزه
 بوونه، پاشان تهحه دا کردنیشیانه به وهی با ئه وانیش بهو بهش بهش نووسراویک وه که نه و
 بهینن، هه ر جاره و بهشیک دانه بهزی موعجیزه بوونی ئاشکراتر ئه کرد به راوورد به یه جار
 دابه زینی، خوای گه وره نه فهرموی: ﴿... وَنَزَّلْنَا نَزِيلًا﴾ (١٦) ﴿الاسراء﴾. ، واته: بهر بهره

دامانبه زاندووه، به دارپشتنیکى جوان، به به لگه ی روونه وه، وشه و ماناکانى پیکه وه
 گریډراون، به سهریه کدا که لکه نه بووه، له چه ند کاتیکى جیاوازا دابه زیوه، دواتر که
 سوره تیک ته واد دابه زیوه نایه ته کانی به شیوازیک ریخخراوه وا ده زانریت به یه کجار
 دابه زیوه، نه مانهش به لگن له سهر نه وه ی که قورشان له لایه ن خواوه وه یه، چونکه
 سروشتی نووسین و دارپشتنی مروفه کان به جوړیکه نه گهر له چه ند کاتیکى جیاوازا
 نووسراویک بنووسن نه وه گریډان و کۆکردنه وه ی ناسان نابیت بویان، به روونی هه ست به
 بچرېچرې نه که یت تپیدا.^{۸۸}

• پیغه مبه رﷺ فیږی به لگه کان نه کات:

یه کیکی تر له حکمه تی دابه زاندنی قورشان به بهش بهش نه وه یه دلنایای ده به خشیته
 پیغه مبه رﷺ به به لگه ی به هیز هاوکاری نه کات له کاتی مشتومر و گفتوگودا، یان
 له کاتی کردنی پیشنیاریکدا یان له کاتی ره خنه گرتنیکدا، خوی گه وره نه فرموی: ﴿وَلَا
 يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾ (الفرقان)، خوانه ناسان هیچ
 ره خنه یه کت لی ناگرن، له به رامبه ریه وه نیمه حه قیقه ت و راستیمان بۆ تو نه هینا بیت و
 به جوانی هه موو شتیکت بۆ روون نه که یه وه.

نه وان به شتی به تال و پرپوچوچ مشت و مړ نه که ن، خوی گه ورهش به به لگه ی
 به هیز نه و شته پرپوچوچانه یان به تال نه کاته وه، راستی یه کیکه له ئامانجه به رزه کانی
 نه م قورشانه و نه یه ویت بیچه سپینى، نه ک ته نیا بۆ بردنه وه ی گفتوگو و به زاندنی
 به رانبه ره کان، به لکو راستی خوی له خویدا به هیزه و خوی نه سه لمینى، و هیچ ناراستی و
 ناهه قیه ک ناتوانى خوی پیوه بیپیچیت، خوی گه وره به لاین نه داته پیغه مبه رکه ی ﷺ
 که پشتیوانی بکات له هه ر مشتومر پیکدا که له نیوان و نه و قه و مه که یدا روونه دات، خوا

هه قیگی وای بۆ ئه نیریت که ناهه قی هه موو ئه سریتته وه، دهی ئیت ناهه قی چۆن
 نه توانیت له به رانه به هه قیگدا که خوا له لایه ن خۆیه وه بینیریت خۆی رابگریت.^{۸۱}

خوا ئه فه رمویت: ﴿وَالْحَقُّ أَنزَلْنَاهُ بِالْحَقِّ نَزْلًا وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا مُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (الاسراء)،
 ئیمه قورئانمان له سه ر بنچینه ی حق و پاستی دابه زاندووه، بۆ چه سپاندنی حق و
 راستیش دابه زیوه، ئیمه تو مان په وانه نه کردووه ته نها بۆ ئه وه نه بییت که مژده به خش
 بیت (به ئیمانداران) و ترسینه ر بیت (بۆ خوانه ناسان). ﴿وَنُزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ
 وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا﴾ (الاسراء)، ئیمه له قورئان ئایه ت و
 سووره تانیک دابه زینین، که بیته هۆی شیفا و چاره سه ر بۆ نه خوشیه ده روونی و
 جه سته ییه کان هه روه ها په حمه ت و میهره بانیش، بۆ ئیمانداران، بۆ سته مکارو
 خوانه ناسانیش ته نها زیادکردنی زه ره رو زیان نه بییت هیچی تر نی یه، هیچ به هره و
 سوودیکی لی نابه ن.

ئه مه حیکمه تی دابه زینی قورئانه به به ش به ش، هه ر جاره و چاره سه ریک دانه به زینیت
 بۆ ئیمانداران، کاتیک که شتیک له شه هوات یان له شو به وات ریکه یان پینه گریت و
 ناره خه تیان ئه کات، سته مکارانیش جار دوا ی جار ویلتر ئه بن و مایه پووچتر ئه بن!

به کورتی:

- قورئان به بهش بهش دابهزی بۆ ئهوهی ئاسانکاری بیئت بۆ کارپیکردن، بۆ ئهوهش دلی پیغه مبه ر ﷺ دامه زراوتر بکات.
- چی رووینده دا نه گهر موسلمانان به یه کجار هه موو فره زه کان دابه زیاته سهریان؟ ئایا نه ئه بووه هۆی بیزاربوون و توانا نه مانیا بۆ جیبه جیکردنی ئه و فره زانه؟
- ئه و که سه ی که م که م زانستی پی ئه دهیت له به رکردن و تیگه یشتنی به هیتر ئه بیئت، پیغه مبه ریش ﷺ به و شیوازه مامه له ی له گه ل هاوه لانددا کردوه.
- دابه زینی قورئان به پارچه پارچه یی ره چاوی باروودۆخی ئیماندارانی تیدایه و گونجاوه بۆ پله ی جیبه جیکردنی شه ریعت هه نگاو به هه نگاو.



گومانی نۆزدە

بانگەشەى ئەوئى قورئان ياساكانى دژ بەيەكتىرىن و ماناى دژ بەيەكتىرىن

تېدايە*^{۹۰}

ئاوئەپۇكى گومانەكە:

موشرىك و دووپووەكان تانەيان لە قورئان ئەدا بەوئى لە نئوان ياسا و ئەحكامەكانىدا
دژبەيەكى(تناقض) ھەيە و ماناكانيان دژايەتى يەكتەر ئەكەن، ھەندىكيان ھەندىكى تريان
بەدرق ئەخەنەوہ.

دوو ريگا بۆ پوچە ئكردنەوئى گومانەكە:

۱. بانگکردنيان بۆ تېگەيەشتن و تېرامان لە قورئان و حالىببون لە حوكم و ماناكانى،
ئەگەر قورئان لە جگە لە خواوہ بەھاتايە ئەبوايە ناكوكى و شتى پېچەوانەى زۆرى تيا
دەبوو.

۲. قورئانى پېرۆز ھېچ جۆرە ناكوكى و پېكدادانىكى تېدا نيە و سەلامەتە لە و شتانە،
ئەوئى كە خەلك لىي حالى نابى كورتبىنى خويانە.

درېژمى وەلامەكە:

يەكەم: ھەر كەس لە قورئان تېبگات دەرزانى كە لە لايەن خواوہ ھاتووە.

قورئان بانگى موشرىك و دووپووەكان ئەكات تا لە قورئان رابمىتن، و لەوہ حالى بېن
كە خوا كرىوويە بە بەلگە بۆيان و پتويستە شوين پېغەمبەرەكەى بكون ﷺ، بۆ ئەوئى
بۆيان دەريكەوئى كە قورئان لای خواوہ ھاتووە، بەبەلگەى ئەوئى واتاكانى ورد ريخراون
و و مانا و ياساكان يەكترى تەواو ئەكەن و شايتى بۆ يەكترى ئەدەن بە تويزىنەوئى

۹۰- ئەو ئايەتانەى وەلامى ئەم گومانە ئەدەنەوہ برىتين لە: (النساء/ ۸۳، الكهف/ ۱، فصلت/ ۴۲، البقرة/ ۲۲،
الطارق/ ۱۴، ۱۳، الزمر/ ۳).

ورد، دهی نه گهر نه مه له لایه ن جگه له خواوه بوايه نه وه یاسا کانی پشتیان له یه کتری نه کردو مانا کانیان دژ به یه کتری نه وه ستانه وه و نه میان خرابی نه ویتريانی دهر نه خست و له کوتاییدا جیاوازییه کی زوری تیدا نه بو.

(قه تاده) ره حه متی خوی لیبت ده لیت: له م نایه ته دا فهرمووده ی خوا ناکرکی تیدا نیه، به لکو راست و ره وایه و دووره له نا په وایی، نه وه قسه ی مروفه کانه جیاوازی تیده که ویت، خوی گهره نه فهرمویت: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْقُرْآنَ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (النساء)، نه وه بق نه وانه سه رنجی قورئان ناده ن و لیکی ناده نه وه و لیتی وردنابنه وه؟ خو نه گهر له لایه ن که سیکی تره وه بوايه جگه له خوا بیگومان جیاوازی و دژایه تیه کی زوریان تیدا ده دوزیه وه.

نه وانه ی به راستی رامون له قورئان ده زانن که له لایه ن خواوه هاتوه، نه گهر له لایه ن جگه له خواوه بهاتایه ده بوايه جیاوازی و ناکوکی زوری تیدا ببینرایه، به هو ی دهسته وسانی له هینانی هاوشیوه ی نه و له وینا کردنی وینه کان به بی جیاوازی و ده قاورده ق، چ له گپړانه وه ی رووداوه کانی رابردو که موحه ممه ده نه ببینیون، چ له هه والدان به کومه له بابه تیکی زور له داهاتوو که ریک به و جوړه به و جوړه هه والی له سه ر دراوه هاتونه ته دی، هه روه ها روونکرده وه ی نه ینیه کانی نیستا له رازی دل و نه ینی ویزدان، نه موحه ممه ده نه جگه نه ویش توانای هینانی هاوشیوه ی نه ویان نیه له به یانکردنی بنه مای بیروباوه پ و بناغه ی ده ستوور و فله سه فه ی ره وشت و ناکار، سیسه تی گهل و نه ته وه کان و بابه ته کومه لایه تیه کان و شی، ازه کانی په نده ینانه وه و له جیاوازیه کانی ناو دروستکراوه کان و نمونه هینانه وه و دووباره کردنه وه ی چیرۆکیک به چه ند شیوازیکی کاریگهر، له سه ر نه مانه شه وه قورئان پریه تی له زانستی خودایی و هه وال له جیهانی نادیار و رژی دویی و نه وه شی له وی نه گوزهریت له هه ژمارکردنی کرده وه کان و دیاریکردنی پاداشت... سه رجه م نه مانه له گهل سروشتی مروفه کاندایه ک نه گر نه وه،

هه‌روه‌ها گرتدانی ئایه‌ته‌کان پیکه‌وه ئامانجیکه له ئامانجه‌کان لای ئه‌وه‌ی خاوه‌نی
حیکمه‌ت و کو‌ت و پووختبیزییه، به‌م جو‌ره‌ ته‌ده‌بو‌ر و رامانه له قورئان خاوه‌نه‌که‌ی
حالی ئه‌کات که قورئان له لایه‌ن خاوه‌ هاتووه.^{٩١}

دووم: گیل و بیناگایه نه‌و که‌سه‌ی ده‌ئی قورئان له جگه له خاوه‌ هاتووه.

بئی ئاگایی خه‌لک له باره‌ی قورئانه‌وه ده‌گه‌ریته‌وه بۆ بئی عه‌قلی و کالفامیان، چونکه
ئایه‌ته "موحکه‌مه‌کان" و ئایه‌ته "موته‌شابییه‌کان" یش هه‌ر له لایه‌ن خاوه‌ هاتوون و
راست و ره‌وانن، به‌ریه‌که‌ه‌تن نیه له نێوانیاندا ئه‌وه‌ی که خه‌لک نایزانی له باب‌ه‌تی
قورئاندا پتویسته بگه‌ریتیته‌وه بۆ شاره‌زایان له قورئاندا، بۆیه خوا ستایشی شاره‌زایان
له قورئاندا ئه‌کات کاتیک که ئه‌لین: ﴿... كُلُّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا...﴾ (آل عمران)، هه‌موویان
هه‌ر له خاوه‌ هاتوون، واته موحکه‌مه و موته‌شابییه‌کانیش هه‌موو راست و ره‌وانن، بۆیه
ئه‌و شاره‌زایانه موته‌شابییه‌یان گه‌راندووه‌ته‌وه بۆ ژێر موحکه‌مه‌کان و به‌وه‌ش هیدایه‌تیان
ده‌ست که‌وتووه.

هه‌روه‌ها خوای گه‌وره زه‌می ئه‌وانه ئه‌کات که له راستی لایانداوه و دوای
موته‌شابییه‌ات که‌وتوون و بۆ نانه‌وه‌ی گێچه‌ل و فیتنه و موحکه‌میان برده‌ته‌وه بۆ ژێر
موته‌شابییه‌ات و به‌و شیوه‌یه له ریگه‌ی راست لایانداوه.

یه‌کیکی تر له وه‌لامه‌کانی قورئان له‌سه‌ر ئه‌م بانگه‌شه ئه‌وه‌یه له ئایه‌تیکی تردا
ده‌فه‌رموی: ﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ
رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ ذَٰلِكَ هُدَىٰ اللَّهِ يَهْدِي بِهِ ۚ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضْلِلِ اللَّهُ
فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ۖ﴾ (الزمر)، خوا جل جلا له جوانترین و پیرۆزترین فه‌رمایشتی ناردو‌ته

٩١- التحرير و التنوير، الطاهر بن عاشور، سه‌رچاوه‌ی پېشتەر، مج ٢، ج ٥، ص ١٣٧ و ١٣٨، به ده‌ستکارییه‌وه. الجامع
لاحکام القرآن، القرطبي، سه‌رچاوه‌ی پېشتەر، ج ٥، ص ٢٩٠، به ده‌ستکارییه‌وه.

خواره وه که ئەم قورئانهیه، (له جوانی داپشتندا) بابەتەکانی له یەك دەچن، هەندیک باسیشی بەشیوازی جیاوازی تیا دا دووبارە بۆتەوه، جا کارکردی ئەم قورئانه ئەوهیه که: تەزوو دەهینیت بە گیان و پێستی ئەوکه سانه دا که ترسی پەرەردگاریان له دل و دەروندا هەیه، پاشان گیان و پێست و دلایان نەرم و ئاماده و چالاک دەبیت بۆ یادی خواو خواپەرستی ئا ئەوه هیدایەت و پێنمووی خواجه که هەر کهس شایسته بیت هیدایەت و پێنمووی دەکات بۆ پلەو پایە بەرزانه، ئەوهش که پێبازی خوا ون بکات کهس نیه پێنمووی بکات. قورئان باشترین فەرموودهیه هیچ کتیبیک له و باشتر نیه، بۆیه ناکرێ باشترین فەرمووده شپری و شتی ناکۆکی له گەل یهکی تیدا بیت، مانای "موتەشابییه" لێره دا مەبەست لێ قورئانه، که هاوشیوهی یهکترن له رێکخستن و و رهوانبێژی و و ئەو ئامانجانەیه که هەولێ بۆ ئەدات، نه شیوازه که ی و نه واتا کانی جیاوازی و ناکۆکی تیدا بەدی ناکرێت، بۆیه هەندیکیان له هەندیکی تریان ئەچن، له جوانی و داناییدا، وه هەندیکیان ئەوانی تریان پشت راست ئەکەن وه بهو پەری زمان پاراوی و رهوانبێژی و مەزنی.

بەهه مان شیوه خۆی گه وره نه فی هه موو جوړه گومان و دوودلییه کی کرد سه بارهت به کتیبه پیروژه که ی و فەرمووی: ﴿ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۝﴾ (البقرة)، ئەو قورئانه کتیبیکه هیچ گومانیک تیدا نیه، (که له لایەن خۆی پەرەردگاره وه رهوانه کراوه به جبرەئیلدا بۆ پێغه مبه ر ﷺ که مایه ی پێنمووی و سه رچاوه ی هیدایه ته بۆ خواناسان و پارێزکاران (که ئەوانه ن فەرزه کان جیبه جی ده که ن و له حه رام خویان ده پارێزن، له پووی بیروباوه رو کردارو گوفتاره وه).

خۆی گه وره به م و شانه کتیبه پیروژه که ی ئەکاته وه و کی به رکێ رانه گه به نیت له به رانه ر هه رکه سیکدا که ئەخوینیته وه، هه له یان گومان و دوو دلی تیا بدۆزیته وه، به پێچه وانە ی سروشتی مۆفه کان که کتیبه کانیا ن به هینانه وه ی پۆزش ده ست پێنه که ن،

له بوونی هه‌له و که‌م و کورتی داوای لی‌بووردن له‌وه‌له و که‌موکورتیه‌کانیان نه‌که‌ن که نه‌نجامیان داوه، به‌لام قورئان خوار و خێچی و که‌م و کورتی له‌ری‌ک‌خ‌س‌ت‌ن‌یدا نه‌ه و ماناکانی جیاوازییان تیدا نه‌ه، خوای گه‌وره نه‌فه‌رموی: ﴿لِلْحَمْدِ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا ۝١﴾ (الک‌ه‌ف)، سو‌پ‌اس و ستایش بۆ نه‌ه و خوا‌به‌ی نه‌م ک‌ت‌ی‌به که قورئانه بۆ سه‌ر به‌نده‌ی خو‌ی (م‌ح‌م‌د ﷺ) دا‌به‌زا‌ند‌وه، ه‌ی‌چ که‌م و کو‌وپ‌ی و نا‌ته‌وا‌وی‌ه‌کی‌شی بۆ په‌وا نه‌داوه.

به‌م جو‌ره ه‌ی‌چ ری‌گه‌یه‌ک بۆ نا‌په‌وا‌بو‌نی، چ‌ون‌که له‌لایه‌ن په‌روه‌رد‌گاری جی‌هان‌یا‌نه‌وه دا‌به‌زی‌وه، خوا نه‌فه‌رموی: ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ ۝١٢﴾ (ف‌ص‌ل‌ت)، ه‌ی‌چ نا‌حه‌قی و نا‌درو‌ستی و نا‌ته‌وا‌وی‌ه‌ک په‌وی تی‌ نا‌ک‌ات له‌ ه‌ی‌چ ک‌ات‌یک‌دا و له‌ه‌ی‌چ لایه‌که‌وه په‌وا‌نه‌ک‌راو و ن‌ی‌رد‌را‌وی زا‌ت‌یکه که‌ خوا‌ه‌نی ح‌یک‌مه‌ت و دا‌نا‌ی‌یه و شا‌یا‌نی سو‌پ‌اس و ستایشه. نه‌م قورئانه ک‌ت‌ی‌ب‌ی‌کی مه‌زن و جیا‌که‌ره‌وه‌یه، وه‌ک نه‌فه‌رموی: ﴿إِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ ۝١٣ وَمَا هُوَ بِاَلْمُرْسَلِ ۝١٤﴾ (الط‌ار‌ق)، به‌پ‌اس‌تی نه‌م قورئانه گو‌ف‌تا‌ری‌کی جیا‌که‌ره‌وه‌یه (جیا‌که‌ره‌وه‌ی ح‌ه‌ق و نا‌حه‌ق، پ‌اس‌ت و درۆ، چ‌اک و خ‌را‌پ و، ... ه‌ت‌د). نه‌م قورئانه گو‌ف‌تا‌ری‌کی گا‌ل‌ته نه‌ه.^{٩٢}

به‌کورتی:

- قورئان نی‌گای په‌روه‌رد‌گاره‌ بۆیه له‌ نا‌کو‌کی و ش‌پ‌ه‌زه‌یی، نه‌گه‌ر له‌ لایه‌ن ج‌گه له‌ خوا‌ه به‌ا‌تا‌یه نه‌وه جیا‌وا‌زی و به‌ریه‌که‌وت‌نی زۆری تیدا نه‌بوو.
- خه‌یا‌ل‌کرد‌نی نه‌فا‌مه‌کان له‌ بو‌ونی به‌ریه‌که‌وت‌ن له‌ ح‌وک‌مه‌کانی قورئان‌دا و جیا‌وا‌زی له‌ مانا‌کان‌یدا نه‌گه‌ر‌ی‌ته‌وه بۆ کا‌لف‌امی و ت‌ی‌نه‌گه‌ی‌شتن و حا‌ل‌ی‌نه‌بو‌ون له‌ مانا‌کانی.

٩٢-التحریر و الت‌ن‌و‌یر، الط‌ام‌ر بن‌ ع‌اش‌ور، سه‌ر‌چ‌ا‌وه‌ی پ‌ی‌ش‌تر، م‌ج‌ ١، ص‌ ٢٢٣-٢٢٤.

- سەرجه‌م ئایه‌ته‌کانی قورئان ئاماژه‌یه‌ بۆ مه‌به‌سته‌که‌ی، ئه‌گه‌ر ئه‌و کینه‌ له‌ دلانه‌ تێپا‌بعمانایه‌ رێگه‌ی راستیان نه‌دۆزیه‌وه‌ و توشی خێر ده‌به‌وون، رزگاریشیان ده‌به‌ووله‌و فیتنه‌ و گێچه‌له‌ی که‌ له‌ بیابانه‌ پیاوه‌ سەرچاوه‌ی گرتوه‌.

*** **

.

گومانی بیست

بانگه شه کردنی نهومی که قورئان جادویه کی ناشکرایه و موحه ممه د...
هیناویه تی *^{۹۲}

ناوهرۆکی گومانه که:

موشریکه کان نه لئین: گوايه نهو قورئانهی موحه ممه د... هیناویه تی ته نیا جادویه که و
موحه ممه له که سانی تره وه وهرینه گریت و نه یگوازیتته وه: ﴿وَإِذَا نُنَادِي عَالِيَهُمْ أَيُّهُمْ يَنْتَحِرُ قَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ (الاحقاف)، له کاتی که دا نایه ته ناشکراو
پهونه کانی نئیمه به سه ریاندا بخوینریتته وه، نهوانه ی که بی باوه پ بوون به و حق و پاستیه ی
که بویان دیت ده لئین: نه مه جادویه کی ناشکرایه، ههروه ها نه فرموی: ﴿أَكَا لِلنَّاسِ
عَجَبٌ أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَنَشِّرِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمٌ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ
الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُّبِينٌ﴾ (یونس)، نایا چ سه سهر سورمانیکی بو خه لکی
تیدایه که وه حی و نیگامان نارد بو پیاوێک له خویان که: خه لکی بیدار بکه ره وه و دایان
بچه کینه (تا خواناس و خواپه ره ست بن) و مژده بده به وانه ی باوه ریان هیناوه که بیگومان
پله و پایه ی به رزو بلندیان بو هیه لای په روه ردگاریان وتیان: به پاستی نه م (محمد ناوه)
جادووگه ریکی ناشکرایه.

ریگاکانی پووچه نکرده وهی گومانه که:

۱. هه لیت و په لیته بی بنه ماکانی موشریکه کان سه باره ت به قورئان و موحه ممه د...
به لگه یه له سه ر درۆکانیان.

۹۲- نهو نایه تانه ی که باس له م گومانه نه که ن بریتین له: (الصفات/ ۱۵، المدثر/ ۲۴، سبأ/ ۴۳، الاحقاف/ ۷)، نهو
نایه تانه ش وه لامی نه م گومانه نه دهنه وه بریتین له: (الاسراء/ ۸۸، هود/ ۱۲، یونس/ ۳۸).

۲. روونکردنه وهی حه قیقه تی جادوو و پوچه لکردنه وهی نه و بانگه شهی گوايه قورئانیس جادوو بیت.

۳. نه گهر قورئان جادوو بوايه نه و نه وانیش خویان فیری جادوو نه کرد و هاوشیوهی قورئانیان نه هینا، به لام ده سه وسان بوون له رکابه ریئی کردنیان بۆ قورئان ته نانه ت بۆ کورتترین سووره تیش.

۴. موشریکه کان هیچ به لگه یه کیان نیه له سه ر بانگه شه که یان بۆیه قسه که یان پوچه .

۵. قورئان بانگی موشریکه کان نه کات بۆ به کارهینانی پروگرامیکی راست له لیکنلینه وه و دورکه و تنه وه له بریاردانی بی بنه ما.

۶. قورئان هه ره شهی له موشریکه کان کردوه له سه ره نجامی درۆو قسه هه لبه سته کانیان.

دریژهی بابته که:

یه کهم: هه ئیت و په ئیتی موشریکه کان.

موشریکه کان جارێ بوختان بۆ قورئان نه کهن که جادووه، جارێکی تر بوختان نه کهن بۆ موحه ممد ﷺ که جادووگهره! خوی گهره ش نه فره موی: ﴿وَإِذَا نُنَادِيَهُمْ أَيْنُنَا يُتَدَّى قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾﴾ (الاحقاف)، له کاتی کهدا ئایه ته ناشکراو بوونه کانی ئیمه به سه ریاندا بخوینریته وه، نه وانه ی که بی باوه پ بوون به و حق و راستیه ی که بۆیان دیت ده لئین: نه مه جادوویه کی ناشکرایه، هه ره ها نه فره موی: ﴿أَكَا لِلنَّاسِ عَجَبٌ أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ

الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٢﴾﴾ (یونس)، ئایا چ سه ر سوپمانیکی بۆ خه لکی تیدایه که وه حی و نیگامان نارد بۆ پیاویک له خویان که: خه لکی بیدار بکه ره وه و دایان بچله کینه (تا خواناس و خواپه ره ست بن) و مژده بده به وانه ی باوه ریان هینا وه که بیگومان

پله و پایه ی به رزو بلندیان بۆ هه یه لای په روه ردگاریان وتیان: به راستی ئه م (محمد ناوه)
جادووگه ریکه ئاشکرایه.

ده ی ئه مه سه رلیش یوا ی و هه لیت و په لیت ووتنه له باره ی قورئان و پیغه مبه ری
خواوه ﷺ، ئه و ئایه تی پیشووی سووره تی (یونس) "السَّاحِرُ" هه ریه ک له (ئه بوعامیر و ئه بو
عه مر و نافع و یه عقوب و ئه بوجه عفر) به (السَّاحِرُ) خویندوو یانه ته وه، ئه وانیت به "السَّاحِرُ"
خویندوو یانه ته وه، مه به ست لیتی ئه وه یه که قورئان جادووه و موحه ممه دیش ﷺ
جادووگه ره! هه ردوو خویندنه وه که هاتووه، هه ردوو خویندنه وه که ش به لگه یه له سه ر
سه لماندن ی په یامی پیغه مبه ر ﷺ.

گوته ووشیانه (سحر مبین)، چونکه ئه و ئه یلێت سه رسو په ئنه ره، به لام وا باشت
بوئه که ر تیرامانیان هه بووا یه بیانوتایه: موحه ممه د پیغه مبه ره و نیگای بۆ دێ، چونکه
ئه وه ی که ده یلێ موعجیزه یه و که س ئه وه ی ئه وی پیتاوتری، له به رانه رد جادوو راستیه
که ردوونیه که وره کان له خۆناگریت، یان به رنامه کانی ژبان و ریبازی ریتما ییکردن و
یاسادانان بۆ کۆمه لگه یه کی پیشکه وتوو ناگریته خۆی، که پشت به ریبازیکی تاقانه
به ستیت.

نیگاوه حیلای ئه وان له گه ل جادوودا تیکه ل ئه بوو، چونکه ئایین و جادوو له ئایینی
بته رستیدا تیکه ل بوو بوون به یه کتری.^{۹۴}

دووهم: جادوو جیاوازه له قورئان.

ئه و قسه یان که ده لێن: قورئان جادووه و جادووگه ریکه هیناویه تی، ئه و قسه یان
دانپێدانانی که به وه ی ئه و دوانه له ئاستی مرقفی ئاسایی به رزترن، ئه وه ی زانراو بوو لایان
ئه وه بوو که ئه و شتانه له توانای به شه ری ئاساییدا نه بوو، بۆیه ئه م قورئانه شیان ناو نابوو

۹۴- فی ظلال القرآن، سید قطب، سه رچاوه ی پیشتەر، ج ۳، ص ۱۷۶.

جادووسحر چونکه له دهره وهی سروشت و باوی خه لکدا بوو، هیزکی که مه ندکیشی وای هه بوو دل و دهر وونه کانی رانه کیشا بۆ لای خوی و بۆ ئیمانیه تان! دهر وونه کانی فیری نه وه نه کرد دونیا یان له لا هیچ بیت و چیزه دونیا ییه کانیان له بهر خوا به لاهه گرنگ نه بیت، ته نانه ت برا له براو له دایک و له باوکی و له ژنی که دالدهی نه دات له به کتری جیا نه کاته وه، جادوو چند شتیکی شاراو هی تاییه ته خه لک له به کتری وه فیری ده بن، جا یان نه وه تا فیل و چاوبه سترک دهنه، یاخود چند شتیکی زانستی تاییه ته و نادیاره لای بینره، یان کاریگه ریه کی قوله له سهر دهر وون و به جورتک ئیراده ی خاوه نه که ی ته سلیم به و حاله ته نه بیت، نه مانه کومه له رایه کی هاو به شن له نیوان نه و که سانه ی شاره زان و سهر قالی نه و کاره ن..

سینه م: دهسته وسانی موشریکه کان له بهرانبهر روویه رووی وونه وهی قورئان.

بۆ عهره ب و ناعه ره ب ناشکرا بوو که قورئان جادویه کی کاریگه ریه له ږنگه ی فیری وونه وه وه ریگه ریت، به لکو قورئان کومه لیک زانستی بالایه له بواری بیرویا وه یو یاساو ده ستور و ئاکاردا، عه قله کان بهر ز رانه گریته و دهر وونه کان خاوی نه کاته وه و گونجاوه بۆ خه لک، مروفه دهسته وسانه له بهرانبهر شیواز و ریخستن و داتا و ریتنونی و یاسادانان و هه والدانای له نادیاره کان و موحه ممه دیش ﷺ ده یگه یه نیت، نه و توانای به سهر هیچ شتی که نه، بیکومان جگه له ویش ده سه وسانن له و کاره، خوای گه وره به قورئان کی بهرکی له گه ل عه ره به کاندانه کات و داوایان لیته کات هاو شیوه ی نه و، یاخود "ده" سوورده تی هه لبه ستر او یاخود سوورده تیک بهینن، که چی هه ر دهسته وسان بوون. خوای گه وره نه فرموی: ﴿قُلْ لِّیْنَ اَجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَاتُوْنَ بِمِثْلِهٖ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیْرًا﴾ (الاسراء) نه ی محمد ﷺ پیا یان بلی: سویتند به خوا نه گه ر هه موو ئاده میزادو په ریه کان کو بینه وه و (هه ولی بهرده وام بدهن تا)

قورئانیکی وهکو ئه مه دانن و بیهیننه (مهیدان) ناتوانن کاری وابکن و ناتوانن له وینهی بهینن، نهگر چی هه موو لایه کیان بینه پشتگیرو یارمه تیده ری به کتر. ﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِّثْلِهِ مُفْتَرِيْنَ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۱۲﴾ (هود)، (له گهل نه وه موو به لگانه دا) نه وانه ده لئین که محمد قورئانی هه لبه ستووه، پئیان بلئ: جا ئیوهش ده سووره تی هه لباسترا و وینهی نه م قورئانه بهینن، هه ر که سیش له خوا گه وره به در، ده توانن، بانگ بکن (بۆ هاوکاریتان په نای بۆ بهرن) نه گر راست ده کهن. ﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُوْرٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۲۸﴾ (یونس)، به لکو (له گهل نه وه موو به لگانه دا) نه وانه ده لئین که محمد ﷺ قورئانی هه لبه ستووه، بلئ: ده ئیوهش سووره تیک وه ک سووره ته کانی داریژن و بیهینن، داوا بکن له هه ر که سیکی تر که ده توانن جگه له خوا (که یارمه تیتان بدات) دریغی مه کهن نه گر راستگزن.

نه گر قورئان جادوو بوایه، ده یانقوانی فییری ببن و هاوشیوهی یاخود هه ندی سووره ت بهینن، به لام هه موویان دهسته وسن بوون له و کتبه رکێیه دا، که واته سه لما که موحه ممه ده ﷺ پیغه مبه ری خوایه و نه وه شی که هیئاویه تی نیگایه له یه ن خواوه.

چواره م: بانگه شهی موشریکه کان بن به لگه یه.

له وه لامیکی تری قورئاندا روونی کردووه ته وه که نه وان بوختان و درۆی بی بنه ما ده کهن، هیچ زانیاری و به لگه یه ک پالپستی بانگه شه که یان ناکات که ده لئین: قورئان جادوویه کی ئاشکرایه، نه وه درۆ هه لبه ستنیکه هه ولیانداده له و ریگه یه وه گه وره بی و پیروزی قورئان له دلّه کاندانه هیلن، به هه مان شیوهی تۆمه ته کانی دیکه یان که گومانیان وابوو توانای رووبه پووبوونه وهی به لگه روون و ئاشکراکانی قورئان بینه وه و بکه ونه نی، ان قورئان و دلّی مرقفه کانه وه، هه وله کانیان ته نیا کۆمه لیک درۆی هه لبه ستراو بوو بۆ

چه‌واشه‌کردنی جه‌ماوهر ئه‌وانه‌ی ئه‌و قسانه‌یان ده‌کرد خانه‌دانه‌کان بوون، دلنیا بوون له‌وه‌ی که قورئان له‌سه‌رووی توانای مرقفه‌وه‌یه، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ش کۆمه‌لی له‌و پیاوماقولا نه‌ له‌ نیوان خۆیاندا له‌ باره‌ی قورئان و موحه‌مه‌ده‌وه‌ ﷺ راویژیان کردووه‌ پاشان ئه‌م پیلانه‌یان دا‌رشتووه‌، بۆ دوورخسته‌وه‌ی جه‌ماوهر له‌ و قورئانه‌ی که ده‌کانی که مه‌نکیش کردووه‌ و ده‌روونه‌کانی پابه‌ندی خۆی کردووه‌.

قورئان کاره‌کانی ئاشکرا کردن و برپاری له‌سه‌ر نه‌خوینده‌واریان داوه‌ که نه‌یا نتوانیوه‌ کتیبیک به‌ینن و به‌راووردی بکه‌ن به‌ کتیبه‌کانی تر و له‌ ڕینگه‌یه‌وه‌ نیگای خوا بناسن، فه‌تا بده‌ن ئه‌وه‌ی که ئه‌م‌ڕۆ بۆیان دابه‌زیوه‌ نه‌ کتیبه‌ و نه‌ وه‌حی، وه‌ له‌ لایه‌ن خواوه‌ نیه‌ و له‌ لایه‌ن پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ بۆیان نه‌هاتووه‌، که‌واته‌ ئه‌وانه‌ و ڕینه‌ به‌ شتیکه‌وه‌ ئه‌که‌ن که هیچ زانیارییه‌کیان نیه‌ له‌سه‌ری و هیچی له‌باره‌وه‌ نازانن، خوا ئه‌فه‌رموی: ﴿وَمَا آتَيْنَهُمْ مِّنْ كُتُبٍ يَّذَرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيرٍ﴾ (سبأ) (جا خۆ ئیمه) هیچ کتیب و نامه‌یه‌که‌مان بۆ نه‌ناردوون تا بیخوینن (تا له‌په‌وی ئه‌وه‌وه‌ تۆ به‌درۆ بخه‌نه‌وه‌ و به‌روا پێ نه‌که‌ن)، وه‌ پێش تۆش هیچ پێغه‌مبه‌ریکه‌مان بۆ په‌وانه‌ نه‌کردوون (تا له‌ سزای بێ ئیمانی بیانتر سینیت).

پنجهم: قورئان داوايان لینه‌کات له‌سه‌ر پرۆگرامیکی راست و دروست به‌دواي راستیه‌کان بکه‌ون.

قورئان وه‌لامی داونه‌ته‌وه‌ و بانگی کردووه‌ بۆ لیکۆلینه‌وه‌ له‌سه‌ر راستیه‌کان له‌سه‌ر بنه‌مای پرۆگرامیکی راست و دروست و بێ لایه‌ن و به‌ شتیاوژیکی بابه‌تیانه‌ و دوور له‌ هه‌واو ئاره‌زوو و تیکه‌ل به‌ برپاره‌ پێشووه‌کانیان، ئه‌مه‌ بانگی پێشکردنه‌ بۆ پێره‌ و کردنی میتۆدیکی له‌و شتیه‌یه‌ بۆ لیکۆلینه‌وه‌ له‌ هه‌ق و راستی و جیاکردنه‌وه‌ی راست و درۆ و هه‌له‌سه‌نگاندنی ئه‌و واقیعه‌ی که رووبه‌په‌وی ده‌بنه‌وه‌ به‌ بێ ساخته‌کاری و دوودلی، خوا

نه فرموى: ﴿ قُلْ إِنَّمَا أَعِظُكُمْ بِوَحْدَةِ اللَّهِ أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مَشْنَىٰ وَفَرَدَىٰ ثُمَّ تَنفَكُّوْا مَا
 بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِئَةٍ إِنَّهُ هُوَ الْوَلِيُّ لَكُمْ بَيْنَ يَدَىٰ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿١٦﴾ ﴾ (سبا) (پييان) بلى: من
 به ك نامورگارى نيوه ده كم، كه، بؤ خواو له بهر خوا، دوو قولی و به ته نهايى، وهرن و
 بيركه نه وه (له م قورثانه، له م پيغه مبه ره، له م بهرنامه يه) نه م هاوه لى نيوه (محمد)
 شيت نيه، به لكو نه و ته نها ترسيته رى نيوه يه پيش نه وه ي سزايه كى سه خت پووبه پووتان
 ببيت ..

نه وه بانگه وازي كه بؤ گه پانه وه بؤ لای خوا دور له هه واو ثاره زووپه رستى، دور له
 بهرژه وه ندى، دور له و شتانه ي پيوه نندن به سهر زه ويه وه، دور له پسكه پسك و نه و
 پالنه رانه ي كه دل تووشى ناكوكى نه كهن و له خوداى دور نه خه نه وه، دور له كاريگه رى
 ته وژمه باوه كاني ژينگه كه ي خوى و كاريگه رى شته بهر بلاوه كاني نيو كومه لگه.

نه مه بانگكرنه بؤ مامه له كردن له گه ل واقيعيكي ساده دا، نه ك له گه ل كيشه و
 بانگه شه باوه كاندا، يان له گه ل قسه لاستيكيه كاندا كه دل و عه قل دور نه خه نه وه له
 رووبه پووبونه وه له گه ل راستيه ساده و ساكاره كاندا.

بانكرنه بؤ دهنگى هيمن و بى خهوشى سروشت، دور له ژاوه ژاو و چه واشه كاري و
 هه لځه له تاندن، دور له بؤچوونه شله ژاوه كان و توژ له سهر نيشته ووه كان كه راستى ليل
 نه كات و نه يكات به ژيره وه.

له هه مان كاتدا نه مه ميتودي كه بؤ ليكولينه وه له راستيه كان، ميتوديكي ناسان و
 ساده كه پشت به خؤبه دورگرتن ده به ستيت له ته پ و توژى شته باوه كان و ره چاوكردنى
 چاوديرى خواى پهروه رديگار و ترسان له نه و زاته پاكه.

نه م بانگه وازه تاقانه كه نه گهر هاته دى نه وه بهرنامه يه كه راستيه كان دهر نه خات و
 ريگه كهش راست نه كانه وه، بانگه وازه كهش نه وه يه بؤ خوا قسه بكه ي — نه ك خاترى نه م

و نه و بگری و به لای نه م و نه و دا داییتاشی.. نابی به لای خوتدا یان به لای به رژه و هندی نه م
یان نه ویدا بخه ی.. بی لایه نانه.. دلپاکانه.. پاشان به بیرلیکرنه و ه و رمانه و به بی
کاریگری له دهره و هی نه و واقعیه ی که که سه بی لایه ن و بو خوا سولحاوه کان
روبه پووی نه بنه وه..

(أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِيَ فَرَادَى) بو خوا و له بهر خوا و هرن دوو دوو، یه ک یه ک، که
نه فهرمو (مِثْلِي) دوو دوو، مه به سستی نه وه یه بگه پینه وه بو رای یه کتر.. زانیاری
لیوه ریگریت و زانیاریشی پی بدات.. دوور له کاریگری عه قلییه تی جه ماوه که هه میشه
پشت به هه لچونه کتوپره کان نه به سستیت به بی چاوه پیکردن و شوینکه و تنی به لگه کان
به هیمنی.. (فَرَادَى) ش واته له گه ل دهره وونی خوتدا و روویه و پوو خه ریکی ته ته له کردنیکی
هیمنانه ی قول به..

(ثُمَّ تَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جُنْءٍ)، پاشان قولبینه وه و بیربکه نه وه: نه م هاوه له ی
نیوه جنوکه ده سستی لینه وه شان دووه و شیت نیه!..

نیوه جگه له ژیری و پامان و له سه رخویی چیترتان له و بینیه وه، شتیکی نه فهرمووه
مایه ی نه وه بیت گومانی له عه قل و له که مائی نه و بکه ن، قسه کانی هه میشه موحکه م^{۹۵}
و به هیز و روشن بوون..

﴿... إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ﴾ (سبأ)، نه و ته نها ترسینه ری
نیوه یه پیش نه وه ی سزایه کی سه خت پوویه پووتان ببیت.. وه ک نه و نامیره وریاکه ره وه ی
له مالاندا ناگادارت نه کاته وه له که و تنه وه ی ناگر، نزیکه هه موو نه وه ی هه لته یه ت له
ناگره که بیسووتینیت، نه م ویناکردنه له سه روو نه وه وه که راسته قینه یه که ویناکردنیکی
نور جوان و بزوینه ریشه..

۹۵- موحکه م: یانی قسه یه که گونگره که ی پئویستی به وه نه بیت که خوی مانایه کی دوری لیده ره پینیت،
یان نه وه یه که به رواله تی قسه که وه مه به سته که دیاره، یان به لگه یه کی وای تیدایه تو ماناکه ی بۆت ناشکرایه.

دوای نه‌وهی که بانگیان نه‌کات بۆ بیرکردنه‌وهی هیمنانه‌که (مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جِنَّةٍ)، پاشان قولبینه‌وه و بیریکه‌نه‌وه: ئەم هاوه‌له‌ی ئێوه جنۆکه ده‌ستی لینه‌وه‌شاندوه و شیت نیه! .. بانگیشیان نه‌کات بۆ نه‌وهی بیریکه‌نه‌وه له‌وهی نه‌بی به‌رزه‌وه‌ندی چی بیت؟ پالنه‌ری چی بیت؟ چ سوودیکی له‌مه‌ چنگ بکه‌ویت؟ قورئان فه‌رمانیان پێ نه‌کات تا ده‌ست بخه‌نه‌ سه‌ر وێژدانیان و به‌ ئاگا بینه‌وه‌و رووبکه‌نه‌ نه‌و راستیه‌ی که نه‌فه‌رموی: ﴿قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ﴾ (سبأ) پێیان بلێ: هه‌رچی پاداشت و کرێه‌کم داواکردوه‌و هه‌ر بۆ خۆتان، من پاداشتم ته‌نها له‌سه‌ر خوايه، نه‌و خوايه‌ش شایه‌ته‌ به‌سه‌ر هه‌موو شتیکه‌وه.

نه‌و نه‌بینی و نه‌ببسی و هه‌یج شتیکی لی لا شاراوه‌ نیه، ئاگاداری هه‌موو شته‌کانه، له‌وه‌ی له‌ نیازدایه‌ و له‌وه‌شی ده‌یکه‌م و ده‌بلیتم... ﴿قُلْ إِنْ رَّبِّي بِقَدْرِ الْخَيْبِ عَلَّمَ الْقُرْآنَ﴾ (نهی محمد!) بلێ: به‌پاستی په‌روه‌ردگارم (سه‌رته‌نجام) حه‌ق ده‌مالی به‌سه‌ر (به‌تال و ناحه‌قیدا) به‌پاستی نه‌و زاته‌ زۆر شاره‌زایه‌ به‌ نه‌ینی و شاراوه‌کان.

نه‌وه‌ی که بۆم هه‌تان نه‌و هه‌ق و راستیه‌ به‌هه‌یه‌ که خوا نه‌یگرته‌ ناهه‌قی.. نه‌و (عَلَّمَ الْقُرْآنَ) ه‌ له‌ رووی زانینه‌وه‌ هه‌ق نه‌یگرته‌ ناهه‌قی، به‌ زانین ئاراسته‌ی نه‌کات.. هه‌یج ئامانجیکی لی ون نابیت، هه‌یج مه‌به‌ستیکی لی بزر نابیت، هه‌یج که‌سیکی ره‌خنه‌گر ناتوانیت بووه‌ستیت له‌به‌رده‌م نه‌و هه‌قه‌دا که خوا نه‌یگرته‌ ناهه‌قی.. بۆیه‌ ﴿قُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَمَا يُبْدِيُ الْبَاطِلُ وَمَا يُعِيدُ﴾ (سبأ)، بلێ: حه‌ق و پاستی هات و به‌تال و ناحه‌قی بوونی نه‌ما.. نه‌ ده‌توانی ده‌ست پێ بکه‌ته‌وه، نه‌ ده‌توانی بکه‌په‌ته‌وه‌ دۆخی جارانی.

له‌و کاته‌وه‌ی قورئان دابه‌زیوه‌ میتۆدی هه‌ق و پاستی دامه‌زراوه‌ و روون بووه‌ته‌وه‌ و باتل و ناهه‌قیش ته‌نیا چا‌ولیکه‌رییه‌ که له‌ به‌رانبه‌ر راستیه‌کی روونی قسه‌به‌ری دنیاکه‌ره‌وه... ﴿قُلْ إِنْ ضَلَلْتُ فَإِنَّمَا أَضِلُّ عَلَى نَفْسِي وَإِنِ اهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رَبِّي إِنَّهُ سَمِيعٌ

قَرِيبٌ ﴿٥٠﴾ (سبأ) بَلَى: ئەگەر مەن گومرايم ئەو گومرايىيەكەم زەرەرى بۇ خۆم ھەيە، خۆ ئەگەر رېڭەي ھىدايەتم گرتىپت ئەو بەھۇي نىگاۋ ۋەھىي پەرۋەردگارمەۋەيە، بەپاسىتى ئەۋزاتە زۆر بىسەرۈنزىكە.

كەۋاتە ئىۋە ھىچ زىيانىك ناكەن ئەگەر مەن رېڭەش ۋەن بىكەم، ئەۋكاتە مەن خۆم ئەدۈپتىم، خۆ ئەگەر بەرچاۋپوۋنىش بىم ئەۋە خوا بەم نىگا ئاسمانىيە بەرچاۋى روۋنكردۈمەتەۋە، دەسلەتتى ھىچ شىتىكم نىيە بۇ خۆم خوا ئىزنى لەسەرى نەبىت، مەن لەۋزىر وىستى ئەۋدام ۋە بەندى مەنتى زۆرى ئەۋم... (إِنَّهُ سَمِيعٌ قَرِيبٌ) (سبأ: ۵۰) بەپاسىتى ئەۋزاتە زۆر بىسەرۈنزىكە.

شەشەم: داھاتۋى درۋىز ۋە بوختانچىيەكان.

قورئان ئاگادارىيان ئەكاتەۋە لە ئەنجامى درۋكردىيان بە ئايەتەكانى خوا ۋە قسەھەلبەستىيان لەسەر خواجل جلالە كە ئەيانوۋت: قورئان جادۋە ۋە پىغەمبەرىش جادۋوگەرە، بۇيە ئاگادارىيان ئەكاتەۋە لە ئاكامى ئەۋانەي پىش خۇيان كە ئەمان دەيەكى ئەۋان زانست ۋە ھىز ۋە سامان ۋە ئاۋەدانىيا پىنەدراۋە، ئەۋەبوۋ كە پىغەمبەرانىيان بەراست نەزانى سزاي ناگەھان گرتنى ۋە تۆلەي سەختىيان لىكرايەۋە، ۋەك ئەفەرمۈي: ﴿وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا تَلَفَوْا مَعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلًا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ﴾ (سبأ)، ئەۋ خەلگەي پىش ئەمانىش (پىغەمبەرانى خوايان) بەدرۋ خستەۋە بە مەرجىك بەقەدەر دەيەكى ئەۋانە، ئەمانە دەسلەتدارو خاۋەن دارايى نىن، كەچى پىغەمبەرەكانى منىيان بەدرۋ خستەۋە، ئايا نابىنن چۆن تۆلەم لى سەندەن ۋە چىم بەسەرھىنان؟!

لەراستىدا تۆلەكەيان ترسىنەر ۋە تۆقىنەر بوۋ،(قورەيش) سەرەنجامى ھەندىك لەۋ گەلانەي ئەزانى كە كە لە دورگەي عەرەبىدا بوۋن، ئەم بىرخستەۋەيە بەسە ۋە ئەم پىرسىيارە گالتە ئامىزەيەش لىيان(فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ)، نابىنن چۆن تۆلەم لى سەندەن ۋە چىم

به سهرهینان؟ پرسیاریکه دلی نه وهی گوئی لیده بات نه بات بۆ لای نه و به سهرهاتانه که نه وان ناگایان له و تولانه ههیه که سه نراوه له وستهمکارانه.

له کوتاییدا وه لأمی نه وستهمکارانه که پیغه مبهریان ﷺ به راست نه زانی و بوختانیان بۆ نه کردن و نه یانوت: جادو و گهره و نه وهشی هیتاویه تی جادووه، قورئان دوی نه م وه لآمه پاشکویهک له دیمه نه کانی رۆژی قیامت نه خاته پیش چاویان که نه و درۆ بوختانانه یان بۆ پیغه مبهر ﷺ به که لکیان نایهت، نه ک نه وه به لکو نه بیته مایه ی داخ و په شیمانی بۆیان که نه و رۆژه په شیمانی دادیان نادات، له کاتی کدا نه یانتوانی، ئیمان بهینن له ژبانی دونیادا، چونکه هه ل له بهره سستتان هه بوو، به لآم نه وان درۆیان نه کرد و نه یانوت: جادو و جادو و گهر!

﴿ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَاتَّخَذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ﴿٥١﴾ وَقَالُوا ءَأَمَّا بِهِۦٓ ؕ وَقَالُوا لَئِنْ لَمْ يَنْزِلْ بِهِۦ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٢﴾ وَقَدْ كَفَرُوا بِهِۦ مِنْ قَبْلُ وَيَقْدِرُونَ بِالْغَيْبِ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ ﴿٥٣﴾ وَحِيلَ بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ كَمَا فُعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِّن قَبْلُ إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ مُّبِينٍ ﴿٥٤﴾ ﴾ (سبا).

(رۆژێک دیت کافران) ده بینیت له ترسا خه ریکن زیره ده کهن، دلنیان که له ده ست ده رناچن و پرگار بوونیان نه سته مه، ئیت هر له نزیکه وه ده سته گهر ده کرین و باله به ست ده کرین. نه و کاته (به ناچاریی) ده لئین: ئیمانمان (به په روه ردگارمان) هینا، به لآم له و شوینه دووره وه ئیمان چۆن ده سته ده ویت (تازه کار له کار ترازراوه). نه وانه کاتی خۆی باوه ریان به خوا نه بوو، هر له دووره وه باسی نه بین و شاراوه کانیان ده کردو، ده میان لیده دا. و (نه و سا ئیت) له نیوان نه مان و ئاره زوکانیاندا (به ره به ست دانرا)، هه روه کو پیشتر به هاوشیوه ی نه مان کرا، به راستی نه وانه هه میشه و بهره وام له گومان و دوو دلیدا بوون (به رانه به ر ئیمان و خۆیان بۆ دینداری یه کلایی نه ده کرده وه).

توانای رزگار بوونیان نیه.. وَأَعِذُوا مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ .. ئەلەین: آمنا بە.. ئیستا؟ دواي
 نەمانى ھەل و کات.. وَأَقْنِ لَهُمُ التَّنَافُوسَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ .. لەو شوینەو ھە چۆن ئیمان ئەھیتن؟
 شوینی ئیمان ھیتان دنیا بوو.. زۆر دووین لەوئ! لە دەستیان دەرچوو، ئەوان کافر
 بوون بە ئیمان پیش ئیستا.. لەوئ بیباوەر بوون پیی، ئەیانوت: ئەم پیغەمبەرە
 جادوگەرە، ئەم پەيامە ئاسمانیە جادووە! ئەمە قسەى ھەلبەستراوە.. ئەمە ئەمە
 ھیکایەتى پەرو پیرزەکانى کۆنە.. دەى ئیتر کارەکە تەواو بوو، دەرھەت نەماوە بۆ ئەوھى
 ئەمپۆ بۆ ھەلیکی تری وا بگەرین.. وَحِيلَ يَتْنَهُمْ وَبَيْنَ مَا يَشْتَهُونَ .. بەرەست دائەنری لە
 نێوان ئەمان و ھەزەکانیان بۆ ئیمان ھیتان لە کاتى غەیری خۆیدا.. إِنَّهُمْ كَانُوا فِي شَكٍّ
 مُرِيبٍ .. دەى ئەوھەتا ئەو ھە یەقین سەرەنجامى خۆیان و ئەو قسانەش پیغەمبەرەن بۆیان
 ئەکردن ئەبینن بۆ ھیچ گومان و دوودلییەك...^{٩٦}

بەگورتی:

● جادوو چەند شتیکی شاراوھى تایبەتە خەلك لە یەكترییەو ھە فیری دەبن، جا یان
 ئەوھەتا فیل و چاوبەستکردنە، یاخود چەند شتیکی زانستی تایبەتە و نادیارە لای بینەر،
 یان کاریگەرەکی قولە لەسەر دەروون و بەجۆرێك ئیرادەى خاوەنەكەى تەسلیم بەو
 ھالەتە ئەبێت، ھەموو ئەمانە چەند شتیکی دەستکەوتن و ئەکرێ ئەوانەى ھەز بەو
 کارانە ئەکەن فیری بین.

● قورئان کۆمەلێك زانستی بالایە لە بواری بیروباوەرو یاساو دەستوور و ئاكاردا،
 عەقلەکان بەرز رائەگرت و دەروونەکان خاوین ئەکاتەو ھە ئیسلامی خەلك خەلك ئەکات،
 فەرت و فیل و تەلەكەبازی نیه.

٩٦- ھەمان سەرچاوەى پیشوو، ص ٢٩١٦، بەدەستکارییەو ھە.

● ئەگەر قورئان جادوو بىت وەك ئەلەين ئەوا ئەبوو ئەوانىش ھەوليان بدايە فىرى
 بىن و ھاوشىوھى ئەو بھىنن، يان سوورەتەك بھىنن، بەلام ئەوان لەوھدا دەستەوسان
 بوون و دەرکەوت کە ئەوھى موخەممەد ﷺ ھىناوئەتى نىگای خوايە و ئەوئش پىغەمبەرى
 خوايە.

● قورئان نىگای خوايە و لە لايەن ئەوھوھ رەوانە کراوھ و پەيامىكى
 سەر سوپھىنەرە لە شىواز و لە ھۆننەوھ و لە مانا و لە ھىدايەت و لە ياساگانيدا و لە
 ھەوالدانەکانى بۆ ناديارەکان، دەى دواى ئەمە ئىتر کەس بيانووى بەدەستەوھ نىھ بلىت:
 موخەممەد خۆى دايئاوھ يان يەككى تر دايئاوھ و موخەممەد لە ئەو وەرگرتوھ.



گومانی بیست و یهک

بانگه شه کردنی نه وهی که قورئان جادوویه کی ناشکرایه و موحه ممه دﷺ
هیناویه تی * ۹۷

ناوه روکی گومانه که :

موشریکه کان نه لّین گوايه نه م قورئانه که موحه ممه دﷺ هیناویه تی داستانی
پیشووه کانه، له چیرۆکی رابردووه کۆنه کانه وه سهرچاوه ی گرتووه، موحه ممه د کۆپانی
کردووه و به یانیان و ئیواران بۆ ده خوینریته وه، خوای گه ورهش نه فرموی: ﴿ وَقَالُوا
أَسْطِرُّ الْأَوَّلِينَ أَكَتَّبَهَا فِي ثَمَلٍ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝ ﴾ (الفرقان)، ههروه ها
وتویانه: نه م قورئانه داستانی پیشینه کانه و داوای نوسینه وه یانی کردووه، به یانیان و
ئیواران به سهریدا ده یخویننه وه !!

رینگاکانی پووچه لکردنه وهی گومانه که :

۱. نه م بانگه شه یه سهرچاوه ی له بی باوه پی و که لله په قبییه وه گرتووه .
۲. وه بیرهینانه وهی هاوشیوه کانی قورئان له کتیبه پیشووه کاندایه .
۳. شاهیدیدانی شایه ته به نی ئیسرا ئیلیه کان و کتیبه پیشووه کان له سه ر راستی و
راستگویی قورئان .
۴. راما ن له قورئان دلتیایی ده دات له سه ر خالیبوونی له درۆ و له ناکۆکی، چونکه له
لایه ن خواوه دابه زیوه .
۵. لووتبه رزی و ده مه ده می بی بنه مای موشریکه کان رینگن له وه ی شوین هه ق بکه ون .

۹۷- نه و نایه تانه ی که باس له م گومانه نه که ن بریتین له: (القلم/ ۱۵)، الاحقاف/ ۱۷، ۱۸، الفرقان/ ۵، الانفال/ ۳۹،
المؤمنون/ ۸۳، الانعام/ ۲۵، نه و نایه تانه ش وه لآمی نه م گومانه نه ده نه وه بریتین له: (الفرقان/ ۶، الاحقاف/ ۱۲).

در نژادی بابیه که :

یه کهم : نه بانگه شهیه سرچاوهی نه بی باوهی و که الله پقییه وه گرتووه.

موشریک و بی باوه په کان بوختانی نه وه نه کهن که قورئان داستانی پیشووه کانه،
موحه ممد علیه السلام و هریگرتووه و لیوهی فیرده بیّت و ده یخوینیتته وه بۆ خه لک، نه وه ش
درویه کی ناشکرا و بوختانی روون و بانگه شهیه کی رووته، به دلنیا بییه وه نه م قسه یان له
چهنده ها نایه تی قورئانیدا دووباره بووه ته وه، وه که نه فره موی : ﴿ وَقَالُوا اسْطِیْرُ الْاَوَّلٰیْنَ
اَكْتَتَبَهَا فَهِيَ تُمْلٰی عَلَیْهِ بُكْرَةً وَّ اٰخِرًا ۝۵ ﴾ (الفرقان) هه روه ها وتویانه : نه م
قورئانه داستانی پیشینه کانه و داوای نویسنه وه یانی کردووه، به یانیان و نیواران به سریدا
ده یخویننه وه !! جارنکی تر نه لّین : ﴿ هٰذَا اِفْكٌ قَدِیْمٌ ۝۱۱ ﴾ ده لّین : نه مه هه لّبه ستراو و
نه فسانه یه کی کونه !!) (الاحقاف: ۱۱).

خوای گه وره وه لّامی نه م قسه هه لّبه ستنانه یان نه داته وه و روونی نه کاته وه که نه م
بوختانانه له بی باوه پی و یاخیبوونیانه وه سرچاوهی گرتووه، به به لگه ی نه م نایه ته که
نه فره موی : ﴿ وَقَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوا لِلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا لَوْ كَانَ خَیْرًا مَا سَبَقُونَا لِیْهِ وَاِذْ لَمْ یَهْتَدُوْا بِهٖ
فَسَبَقُوْلُوْنَ هٰذَا اِفْكٌ قَدِیْمٌ ۝۱۱ ﴾ (الاحقاف)، نه وانه ی که بی باوه رن ده رباره ی نه وانه ی
نیمان و باوه پریان هتیاوه ده لّین : نه گه ر باوه په یتان به قورئان و به محمد چاک بویه،
نه وانه پیش نیمه نه ده که وتن !! جا چونکه خو یان هیدایه ت و پینمووی قورئان
وه رناگرن ده لّین : نه مه هه لّبه ستراو و نه فسانه یه کی کونه !!

نه مه ش به هوی نه و لووتبه رزی و کینه زوریه که سه باره ت به ئیسلام و موسلمانان
هه یانه .

دووم: وەرستگېرانی قورئان بۇ کتیبه پېشووهکان.

یه کیکى تر له شیوازهکانى پوچکردنه وهى قورئان بۇ ئەم بانگه شهیه بیرهینانه وه یانه
بۇ ئەو کتیبانهى تر که وهك قورئان بوون، که ئەو بابەته لایان زانراو بووه، بۇ نمونه:
تهورات، که قورئان به به باشى باسى ئەکات و ئاماژەش به تایبه تمه ندی قورئان ئەکات،
خوای گه وره نه فرموی: ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا
عَرَبِيًّا لِّنُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَنُشَرِّى لِّلْمُحْسِنِينَ﴾ (الاحقاف) خو پیش ئەم قورئانه،
تهوراتى موسا په وانه کراوه تا پېشه و او په حمهت بیته له کاتى خویدا ... ئەم قورئانهش
په یامیکه سه لمېنه رى په یام و کتیبه کانى پیش خو به تى و، پیکه له گه لیاند او به زمانیکى
عه رهبى پاراوى په وان هاتووه بۇ ئەوهى ئەوانهى سته میان کردووه بیاداریان
بکاته وه مژده به خشیشه به چاکه کاران.

له تهوراتیشدا پیاوه لدانى تیدایه بۇ پیغه مبه رﷺ و بۇ پرواپتهینانى، وازیان له وه
هیناوه و هیدایه تیان پی وهرنه گرتووه به هوی لوتبه رزی و یاخیبوونیا نه وه، ته نانه تى و
کتیبه پیروژه شیان دهستکاری کردووه بۇ ئەوهى گومرا بېن و خه لکانى تری به نى
ئیسرائیلیش گومرا بکه ن، له راستى و دروستى قورئانى پیروژ.

سینه م: دانپیانانى شایه تحاله کان:

ديسان یه کیکى تر له وه لاهمه کانى قورئان شایه تیدانى ئەو کتیبه کانى پیش قورئانه،
ههروه ها شایه تیدانى شایه تحاله کانى نه وه کانى ئیسرائيله بۇ راستى ئەم قورئانه، خوای
گه وره نه فرموی: ﴿... وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِیْلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَقَامَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا یَهْدِی
الْقَوْمَ الْفَٰلِغِیْنَ﴾ (الاحقاف)، ههروه ها پییان بلئ: هه واهم بده نئ، باشه، ئەى ئەوه
چونه و حالتان چون ده بیته نه گهر ئەم قورئانه له لایه ن خواوه بیته و، ئیوه ئاوا بپروای
پېنه که ن؟! هاوکات له گهل ئەوه دا که شایه تیک له نه وهى ئیسرائیل شایه تى داوه که چ

تهورات و، چ قورئان له يهك سهرچاوه وه هاتوون، ئه وه باوه پى هينا و ئيهوش لووتان
 كرد به ئاسماندا و باوه پتان نه هينا... بيگومان خوا هيدايت و پيتمووي دهسته
 سته مكاران ناكات .

ئه هلى كتيب باوه پيان به هاتنى په يامه ئاسمانيه كان هيه بۆ سهر پيغه مبه ران،
 جوله كه كان هه والى هه نديك له په يام و كتيب كه ي موسا يانسه لامى خواى ليبيتب
 موشريكه كان نه گيرايه وه، ئه مهش پووچه لكرده وهى بانگه شهى موشريكه كانه به
 دلنياييدان له سهر ئه وهى هاتنى نيگاي خوا سووننه تيكي خوداييه و پيشتر شتيكي
 زانراو بووه، له به ناويانگترين ئه و كتيبانه ته ورايه كه ي موسا يه سه لامى خواى ليبيت و له
 لايه ن جوله كه شه وه هه والى ئه و كتيب يان پيگه يشتووه، بۆيه خواى گهره ئه فه رموي:

﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيٍّ لِّنَذِيرٍ الَّذِينَ ظَلَمُوا

وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ﴾ (الاحقاف)، خو پيش ئه م قورئانه، ته وراتى موسا په وانه كراوه تا
 پيشه واو په حمهت بيت له كاتى خويدا ... ئه م قورئانهش په ياميكه سه لمينه رى په يام و
 كتيب يه كانى پيش خويه تى و، ريكه له گه ليانداو به زمانتيكى عه ره بى پاراوى په وان هاتووه بۆ
 ئه وهى ئه وانه ي سته ميان كردووه بيداريان بكاته وه مژده به خشيشه به چا كه كاران.

چوارهم: قورئان له لايه ن خواوه يه كه نه ينى ئاسمانه كانى و زهوى له به رده ستدايه.

هه ر خودى قورئان رووكاره دهره كيه كه ي پيچه وانه يه به و بوختانه ي ئه وان ئه يكه ن،
 قورئان هيج درؤو قسه يه كى هه لبه ستراوى تيدا نيه، هيج عه ره بيك ناتواني ت كه كتيب يكي
 عه ره بى وا زمان پاراو و ره وان و به ئاست به يتي ت كه گه يشتووه ته سنوورى موعجيزه،
 بۆيه خوا پيغه مبه ر ﷺ فيرته كات تا وه لامى ئه و قسه هه لبه سانه بداته وه به وهى كه
 قورئان له لايه ن خواوه دابه زيوه بۆ پيغه مبه ره كه ي ﷺ، چونكه ئه و شاره زاي سهرجه م
 نه ينيه كانه، وهك ئه فه رموي ت: ﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ

بى ئوۋى بەلگە يەككى بەھىزىيان پىيىت، ئىۋانە تەنھا لە سىنە ياندا خۇ بەل زانىن ھەيە،
بە مەرجىك ھىچ كات ناگەنە ئىۋ ئامانجەي كە ھەيانە، كەۋاتە تۆ پەنا بگرە بە خوالە
شەپى خوانە ناسان چونكە بە پاستى ئىۋ زاتە بىسەر و بىنايە.

مروۋ خۇي بە گەۋرە ئىزانى و مشتومپ ئىكات لە ئايە تەكانى خوادا، ئىۋ ئايە تانەي كە
نقد روون و پاراون و تەعبىر لە پاك و بى گەردى دەكەن، بە زمانىكى پاك و بى گەرد،
ئەم مروۋانە بانگە شەي ئىۋە ئىكەن: بۇيە موناقەشە ئىكەن چونكە ھىشتا قەناعە تمان
نە كرىۋە! دەمى دەمى ئىكات گوايە ھىشتا ماۋىيە تى يەقەن پەيدا بكات، بە لام ئىۋ
خوايەي كە بەندە كانى خۇي ئىناسىت قەسەيان ئىبىسىت و ئىيانىنىت و ئاگاي لە
شاراۋە كانىيان ھەيە ئىفەرموئ ئىۋانە لووتبەرزى! تەنیا لووتبەرزىيە كە دلى تەنيوون و
پەلكىشيان ئىكات بۆ ئىۋەي ئىۋ ھەموۋە جەدەلە بكن لە شتىكدا كە جەدەل
ھەلئىكەت ئىۋەندە روونە، ھەر ئىۋ لووتبەرزىيەيە كە ھەلئىكەت بۆ خۇۋەلكىشان و
دەرچوون لە قەبارەي راستەقىنەي خۇيان، و چوونە شوپىنىك كە ھى ئىۋان نىيە، مل
بەرەۋ پلەيەك ئىنى كە شايستە بەۋ نىيە، مشتومپ لە شتىكدا ئىكات كە بەلگەي
بەدەستەۋە نىيە تەنیا خۇۋەلكىشان و لووتبەرزى نەپىت.^{۹۸}

راستى روونە بە لام بى باۋەپان مشتومپى بى ھودە ئىكەن بۆ ئىۋەي راستى بىيەزىنن و
ھەلىۋە شىننەۋە، ئىۋان كاتىكىش داۋاي موعجىزە و دابەزىنى سزا ئىكەن تەنیا
سوكايە تى و گالئە كرىنيان بە ئايە تەكانى خوا مەبەستە، ۋەك ئىفەرموئ:

﴿... وَجَدِلَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنذِرُوا هُزُوًا ۚ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاؤُهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا ۚ﴾ (الكهف).

۹۸- في ظلال القرآن، سيد قطب، سرچاۋەي پيشتر، ج ۵، ص ۳۰۸۹.

ئەوانەى كافرو بى باوەر بوون ھەر موجدەلەو دەمبازى دەكەن بە بەلگەى پەرپوچ،
 بۆ ئەوھى ھەق و راستى بەتال بەكەنەوھو بىترازىنن، ھەرەھا ئايەت و ھەرمانەكانى من و
 ئەوھى ئەوانى پى ھۆشيار كراوھتەوھ كرديوانە بەگالتە. كى لەوھ سستەمكارترە كە
 يادەوھرى كرابىت بە ئايەت و ھەرمانەكانى پەرەردگارى، كەچى پووى لى وەرگىراون و
 لووتى بەرز گرتوھو ئەوھشى لە ياد كرتوھ كە چ دەستپىشكەريەكى كرتوھ لە گوناھو
 تاوان، ئىمە بەراستى پەرەدەمان ھىناوھ بەسەر دلئاندا تا لە ئايەتەكانى ئىمە تىنەگەن و
 قورسى و كەپىشمان كرتوھ گويانەوھ، خۆ ئەگەر بانگيان بەكەيت بۆ پىيازى ھىدايەت و
 دىندارى، ئەوھ ھەرگىز ئەوانە ئەو ھىدايەتە وەرناگرن.

ئەوانەى سوكاىەتى بە ئايەتەكانى خوا و ئاگاداركرنەوھكانى ئەو ئەكەن ئومىدىان
 لىتاكى كە لە قورئان تىبگەن و سوودى لى ببىنن، بۆيە خواى گەرە پەرەدەيەكى
 كىشاوھ بە بەسەر دلئاندا، كە بوھتە بەرەست بۆيان و گويان لە ئاست ھەق و راستى
 قورس بووھ و نايىبىستن، برىارى ئەوھى بۆ داوون وىل و سەرگەردان بىن بەھوى گالتەكرن
 و سوكاىەتكردىان بە دىن كەواتە ھەرگىز بەرچا و روون نابن، چونكە ھىدايەت و
 بەرچاوپوونى بە چاوى كراوھو دلى نامادەوھ وەرئەگىرەت.^{٩٩}

خوای گەرە ئەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ
 بِآيَةٍ لَّقَالُوا الَّذِيْنَ كَفَرُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مُبْطِلُونَ ﴿٨٨﴾ كَذَلِكَ يَطْغَى اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا
 يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾﴾ (الروم).

سویند بەخوا بەراستى ئىمە لەم قورئاندا لە ھەموو بابەتەك نموونەمان بۆ خەلكى
 ھىناوھتەوھ، كەچى ھەر ئايەتەكيشيان بۆ بەھىت و بەسەرياندا بخوینیتەوھ، ئەوھ
 بىگومان ئەوانەى كە بى باوەرەن دەلەن: ئىوھ تەنھا پىشەلەكرى ھەقن و ھىچى تر نەن

٩٩-ھەمان سەرچاوەى پىشوو، ج ٤، ص ٢٢٧٦.

! ! نا به و شیوهیه خوا مؤر دهنیت به سهر دلی ئه وانه دا که نازانن و به شوین حق و راستیدا ناگه پین، (شوین راستی و حقیقت ناکه ون).

قورئان له هه موو نمونه یه کی تیدایه، چه ندین شیوازی دهر بپینی له خوگرتووه، چه ندین که ره سه ی تیدایه بۆ به ناگامیتانه وه ی عه قل و دل، دهستی بردووه بۆ چه ندین بابهت که قول کاریگه ری خو ی دانه نیت له کاتیکدا قسه بۆ هه موو دلّه کان و هه موو عه قلّه کان نه کات، له هه موو ژینگه یه کدا و له هه موو کۆمه لگه یه کدا، هه ر قورئان له و کاتانه دا قسه له گه ل دهروونی ئه م مرۆفه دا نه کات له هه موو حاله ته کانیدا، له هه موو قوناغه کانیدا، که چی ئه واندوای ئه م هه مووه شته برپا به هیچ ئایتیک ناکه ن، ته نیا نه مه ش نا، به لکو خویان هه لئه کیشن و زماندریزی ئه که ن له به رانه بر خوادا، بۆیه خوای گه وره ش به دوای ئه م کوفر و زماندریزیه یاندا ئه فهرموی: ﴿كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الروم)، نا به و شیوهیه خوا مؤر دهنیت به سهر دلی ئه وانه دا که نازانن و به شوین حق و راستیدا ناگه پین، (شوین راستی و حقیقت ناکه ون).

به کورتی:

- ئه م قسانه له بی باوه ری کافران و عینادی و خۆبه گه وره زانتر له راستی سه رچاوه ی گرتووه، هیچ به لگه یه کیشیان پی نیه بۆ ئه و قسانه .
- قورئان کتیبه کانی پیش خو ی پشتر است ئه کاته وه، که وایه قورئانیش وه ک ئه وان نیگای خوایه و چاودیریشه به سهر ئه و کتیبانه ی تره وه .
- دانپیدانانی شایه تحاله کانی ناو (به نی ئیسرائیل) به وه ی کتیبه پیشووه کان مرّده ی هاتنی پیغه مبه ری ﷺ داوه، شایه تیشه بۆ ئه وه ی قورئان له لایه ن خواوه دابه زیوه .

● قورئان چۆن ئەبىتە درۆ و داستان لە کاتىکدا ئەوەى دایبە زاندوووە نەینىه کانی
ئاسمانەکان و زەمین هەمووی لە بەردەستىدايه ؟ هەرکە سيش لى رابمىنىت و بە دل
بىخوینىت رىگەى نامىنى ئەوە نەبىت دان بەوەدا بنىت کە قورئان حەتمەن قسەى خوايه .



گومانی بیست و دوو

بانگه شه کردنی به وهی نه وهی که موحه ممد ﷺ هیناویه تی هیچ نیه جگه نه
شیر و خهوی تیکه ل و پیکه ل نه بیست، موحه ممد خوشی شاعیر و فالچییه و
نوقلانه لیده رکاهینه و هیچی تر. *^{۱۰۰}

ناوهرۆکی گومانه که:

موشریکه کان بانگه شهی نه وه نه که ن که گوايه نه وهی پیغه مبه ر ﷺ هیناویه تی جگه
له شیر و فال و خهوی تیکه ل و پیکه ل نه بی یچی تر نیه، نه و قورئانه ی موحه ممد
هیناویه تی له لاین شه ی تانه کانه وه بۆی هاتووه، خوای گه وره نه فره رموی: ﴿بَلْ قَالُوا
أَضَعْتُ احْلَمَ بَلْ أَفْتَرْتَهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ﴾ (الانبياء)،
به لکو (شتی تریشیان) دهوت: (وهك نه وهی که گوايه نه م قورئانه): خه وو خه یالی بی
سه ر و بنه، یاخود خۆی هه لی به ستووه، به لکو نه و که سیکی شاعیره، ده با به لگه و
موعجیزه یه ک به یئیت وه ک پیغه مبه رانی پیشوو! !

رینگاکانی پووچکردنه وهی نه م گومانه:

۱. دوودلی موشریکه کان و هه نگاوانانی کویرانه سه بارهت به قورئان به لگه یه له سه ر
نه وهی هیچ له قورئان نازانن و زۆر ویلن.
۲. قورئانی پیروژ قسه ی خواجه له رینگه ی نیگاوه دابه زیوه بۆ پیغه مبه ره که ی.
۳. شه ی تانه کان توانا و ده سه لاتی دابه زاندنی قورئانیان نیه.

۱۰۰- نه و ئایه تانه ی که باس له م گومانه نه که ن بریتین له: (الانبياء/۵، الصافات/۳۶، الحاقه/۴۲، ۴۱، الطور/۳۰،
نه و ئایه تانه ش وه لامی نه م گومانه نه ده نه وه بریتین له (النجم/۴، ۲، الحاقه/۴۷، ۴۱، الشعراء/۲۱۲، ۲۱۰،
الفرقان، ۹، التکویر/۲۵، ۲۱، ۱۹، الاسراء/۴۸).

در پژوی بابیه ته که:

یه کهم: نه فامی و گومرای موشریکه کان.

نهم قسه یه به لگه یه له سهر بی بپوایی و که لله ره قی و پارادوکسی و ناکوکی
موشریکه کان له هه لویست و هرگرتن له قورئان، به رانبر قورئان بوودل و سرگره ران
بوون، جاری نه یانوت نه مه جادووه، وه ک قورئان نه یگپرتته وه ﴿وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي
قُرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ لَقَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾﴾ (الانعام)، خو نه گهر
نوو سراویکمان بۆ تو له ناو کاغه زیکدا دابیه زاندا یه، نه و جا ده ستیشیان لی بدایه، نه وه
نه وانه ی که بی بپوا بوون ده یانوت: نه مه جگه له جادوویه کی ناشکرا هیچ شتیکی تر
نیه !! (هر باوه پ نا هینن). هه روه ها نه فهرموی: ﴿وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٥﴾﴾
(الصافات)، ده شیانون: نه مه ی نیمه ده بیینین و ده بییستین جگه له جادوویه کی ناشکرا
شتیکی تر نیه ... !! هه روه ها نه فهرموی: ﴿وَإِذَا نُنَادِي عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا يَنْتَبِهْ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ
لَمَجَاءَةٌ هُم هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٧﴾﴾ (الاحقاف)، له کاتیکدا نایه ته ناشکرا و پوونه کانی نیمه
به سه ریاندا بخوینریتته وه، نه وانه ی که بی باوه پ بوون به و حق و راستیه ی که بویان دیت
ده لئین: نه مه جادوویه کی ناشکرایه به هه مان شی، هه نه فهرموی: ﴿فَقَالَ إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ يُؤْتَرُ
﴿٢١﴾﴾ (المدثر)، به هه موو عه قلبه وه وتی !! نهم قورئانه جگه جادوو نه بیت که
وهرده گیریت هیچی تر نی یه !! ...

جاری نه یانوت: نه مه شیعره، ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبِّ السَّنُونَ ﴿٣٠﴾﴾ (الطور)
خوانه ناس و دلره قه کان ده لئین: نه مه شاعیریکه و چاوه پوانی مهرگی ده که یین !! هه روه ها
﴿بَلْ قَالُوا أَضْغَتْ أَحْلَامٌ بَلْ أَفْتَرَنَاهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ فَلْيَأْتِنَا بِآيَةٍ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ ﴿٥﴾﴾
(الانبیاء)، به لکو (شتی تریشیان) دهوت: (وه ک نه وه ی که گوا یه نهم قورئانه): خه وو

خه یالی بئی سهر و بڼه، یاخود خوی هه لی به ستووه، به لکو نه و که سیکی شاعیره، ده با به لکه و موعجزه یه که به یتیت و ده که پیغه مبه رانی پینشوو! ﴿وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا إِلَهَ رَبِّنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ﴾ (الصفافات)، ده یانوت: ئیمه چۆن واز له خواکانمان ده هینین بۆ شاعیریکی شیت؟!

جاری ئه یانوت: ئهم قورئانه خه وی تیکه ل و پیکه له، و ده که له سورته ی (الانبیاء) دا نامازهی پیکراوه. جاریکی تر ئه یانوت: ئهمه قسه ی هه لبه ستراره، و ده که ئه فه رموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَفْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ (یونس)، به لکو (له گه ل نه و هه موو به لگانه دا) ئه وانه ده لێن که محمد ﷺ قورئانی هه لبه ستووه، بلی: ده ئیوه ش سووره تیک و ده که سووره ته کانی داریژن و بیهینن، داوا بکه ن له هه ر که سیکی تر که ده توانن جگه له خوا (که یارمه تیتان بدات) درنغی مه که ن ئه گه ر پاستگون، هه روه ها ئه فه رموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِن هَٰذَا إِلَّا إِفْكُ افْتَرَيْنَاهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا﴾ (الفرقان)، ئه وانه ی بئی باوه ر بیون و تو یانه: ئهم قورئانه درۆیه که نه بیته که (محمد ﷺ) خوی هه لیه ستووه، شتیکی تر نییه، که سانی تریش یارمه تیانداده، به راستی ئه وانه (به و گوفتاره یان) ستم و بوختانیکی گه و ده ده که ن و قسه یه کی ناره وایان کردوه.

به م هه لیت و په لیتانه وه سفی قورئان ئه که ن، که ئه مه ش به لگه یه له سه ر گومرایی و ونه فامیان، له به ر ئه وه چه ندین نمونه ئه هیتنه وه و ریگای راستیش نادۆزنه وه، بۆیه خوی گه و ده وه لامی نه فامی و گومرایی و هه لیت و په لیته کانیان ئه داته وه و ئه فه رموی: ﴿أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا﴾ (الاسراء)، سه رنج بده چۆن تو ده که ن به نمونه (تاویک ده لێن: جادووگه ر، ده میک ده لێن: شاعیر... هتد) سه رته نجام خویان گومرا کردوه و ناتوانن ریگه و پیتیازیکی چاک و دروست بگره به ر.

دووم: قورئانی پیروژ قسه‌ی خواجه له رنگه‌ی نیگاوه دابه‌زبوه بۆ پیغه‌مبه‌رمکه‌ی.

وه لامبکی تری قورئان نه‌وه روون نه‌کاته‌وه که نه‌م قورئانه له لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه دابه‌زینراوه و پیغه‌مبه‌ریکی به‌پرز رایده‌که‌یه‌نیت نه‌ قسه‌ی شه‌یتانی نه‌فره‌تلیکراوه، نه‌ شاعیر و نه‌ فالچی وه‌ک نه‌وه‌ی بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کن، به‌لکو نیگا و سروشی خواجه، جوهره‌ئیلسه‌لامی خوای لیبت ده‌یگه‌یه‌نیت به‌ موحه‌مه‌دی پیغه‌مبه‌ر ﷺ، وه‌ک نه‌فرموی: ﴿وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُؤْمِنُونَ ۝۱۱ وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ ۝۱۲ نَزِيلٌ مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۳﴾ (الحاقه)، دلنیا‌بن که نه‌م قورئانه گو‌فتاری شاعیر نه‌، نه‌وه بۆ زۆر که‌متان باوه‌ر ده‌هیتن؟! گو‌فتاری فالچی و زینوایش نه‌، نه‌وه بۆ زۆر که‌متان یاده‌وه‌ری وه‌رده‌گرن؟! به‌لکو نه‌م قورئانه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاری جیهانه‌کانه‌وه ره‌وانه‌کراوه و نیردراوه‌ته‌ خواره‌وه.

سینهم: نه‌گه‌ر موحه‌مه‌د ﷺ له‌ رنگه‌ی قورئانه‌وه درۆی به‌ده‌م خوداوه بک‌ردایه نه‌وا ده‌سته‌به‌جی تۆله‌ی نیدم‌کرایه‌وه.

خوای که‌وره پاش نایه‌ته‌کانی تر نه‌فرموی: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۝۱۴ لَّأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۝۱۵ ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۝۱۶ فَمَا يَنْكُرُ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ ۝۱۷﴾ (الحاقه) خو نه‌گه‌ر محمد ﷺ هه‌ندیک قسه‌و گو‌فتار به‌ده‌م ئیمه‌وه هه‌لبه‌ستایه. نه‌وه به‌هیزو ده‌سه‌لاتی خۆمان ده‌مانگرت. له‌وه‌وه‌وا ره‌گی دلی ده‌پچ‌رین و ده‌یم‌رین. نه‌وسا هه‌ج که‌سێک نییه له‌ ئیوه به‌ربه‌ست و به‌رگری بکات له‌ ئیمه.

نه‌مه‌ یانی: نه‌گه‌ر موحه‌مه‌د ﷺ درۆی به‌ده‌مه‌وه بک‌ردینایه وه‌ک ئیوه ده‌لێن و قسه‌ی هه‌لبه‌ستایه به‌ناوی ئیمه‌وه و زیاده‌ی بخستایه‌ته‌سه‌ر په‌یامه‌کانی ئیمه‌ یان لی‌ی کم بک‌ردایه‌ته‌وه یان شتیکی خۆی بووتایه و بیدایه‌ته‌ پال ئیمه‌که وانیه‌نه‌وه به‌په‌له تۆله‌مان لینه‌سه‌ندو هه‌ج به‌کێکیش له‌ ئیوه نه‌یده‌توانی بکه‌ویتته‌ نێوانمانه‌وه نه‌گه‌ر

نیازتکی له و جوړه مان هه بوايه، تيانه بردن و ټوله نه کړدنه وه لټی به لگه په که پیغه مېرمنه ښه دروی به دهم خواوه نه کړدوه، به مهش روون ده بیته وه نه گهر درو و قسه ی به دهم خواوه هه لېه ستایه ریگه ی پی نه نه درا، نه وهش به لگه په له سر نه وهی که که سیکی راستگو و گوږپایه ل و پيگه یشتوه. چونکه خوا نه وهی نه و نه یگه به نیت بوی نه سه لمینیت، پشتیوانیشی لینه کات به موعبیره ی ناشکراو به لگه ی سه لمینر، که واته نه وهی موحه مېرمنه ښه هیناویه تی نه شیعره و نه فاله و نه خوی ناپړک و پیکه، به لکو له لایه ن په روه ردگاری جیهانیانه وه بوی هاتوه.

چوارم: شهیتانه کان توانا و دهسه لاتی دابه زاندنی قورنایان نیه.

نه و بوختانه ی که نه لټن شهیتانه کان نه و قورنایان دابه زاندوه که موحه مېرمنه ښه هیناویه تی بوختانیکي بی بنه ما و قسه هه لېه ستنیکي نابه جییه، خوی گه وړه له چه ند روویه که وه ریگری له شهیتانه کان دهکات که نه و کاره بکن:

۱. نه و کاره به وان ناکریت، واته له گه ل نامانچ و داخواری نه واندایه ک ناکریته وه، چونکه سیفته تی نه وان هه ولدانه بو خرابه کاری و له خسته بردنی به نده کان، نه م قورنانه ش فرمان به چاکه نه کات و ریگری له خرابه نه کات، و پرپه له رووناکي و رینمایي و هیدایه ت و به لگه ی گه وړه، بویه نه فرموی: ﴿وَمَا يُلْبِي لَهُمْ وَمَا يَسْطِيعُونَ﴾ (الشعراء).

شستی و به وان ناکریت و هرگیز ناتوانن به کاری واههستن.

۲. نه گهر ریگه شیان پیدرایه هر توانا و دهسه لاتیان نه بوو، وه ک خوی گه وړه نه فرموی: ﴿لَوْ أَرْزَأْنَا هَذَا الْقُرْآنَ عَلَى جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَشِعًا مُّصَدِّعًا مِّنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَتِلْكَ الْأَمْثَلُ نُضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَفْكُرُونَ﴾ (الحشر)، نه گهر نه م قورنانه مان دابه زاندایه سر که ژو کیویک، ده تبینی ملکه چ ده بوو، وردو و خاش ده بوو، شق و په ق ده بوو، له ترسی فرمانی خوا، له هه بیته تی گه وړه یی و دهسه لاتی خوا، نیمه نه م نمونانه

دههینینه وه بۆ خه لکی بۆ ئه وهی بیرکه نه وه و ژیریان بخه نه کار و شوین قورئانی

پیروز بکه ون، ههروه ها ئه فهرموی: ﴿.. وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٣١﴾﴾ (الشعراء).

۳. ئه گه دهستی بدایه بۆیان و توانای هه لگرتن و گه یاندنیشیان هه بویه نه یانته توانی

پی بگه ن، چونکه ئه وان به ره به ستیکیان بۆ دانراوه له بیستنی قورئان له کاتی

دابه زینیدا، چونکه ئاسمان پرپه تی له له پاسه وانی به هیز و تیری ئاگرینی ئه ستیره کان

له کاتی دابه زینی قورئاندا بۆ سه ر پیغه مبه ره ﴿﴾، بۆیه هه یج به کێک له شه ی تانه کان توانای

بیستنی به ک پیتیشیان نیه، بۆ ئه وهی کاره که گومان و چه واشه کاری تیکه له نه بیته،

ئهمه ش له به زهیی خواوه یه بۆ به نده کانی بۆ پاراستنی ئایینه که یان، پالپشتیه کیشه بۆ

قورئان و پیغه مبه ره که ی ﴿﴾، وه ک ئه فهرموی: ﴿إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَزُولُونَ ﴿٣٢﴾﴾

(الشعراء)، بێگومان ئه و شه ی تانه له بیستنی وه حی و فرمانه کانی خوا که

را ده گه یه نریت به فریشته کان دوور و به رکه نالن.

هه ر قورئان ده رباره ی جنۆکه ئه فهرموی: ﴿وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَهَا مِلْثَ حَرِّ سَائِدٍ

وَشُهَابٍ ﴿٣٣﴾ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدَ اللَّسَمِ فَمَنْ يَسْمَعُ الْآنَ يَحْدِلْهُ شُهَابًا رَصْدًا ﴿٣٤﴾﴾ (الجن)، ئیمه

جاران له هه ندیک شوینی ئاسماندا خۆمان هه شار ده دا بۆ گو یگرتن و ده نگوباس بیستن،

به ئام ئیستا ئه وهی بیه ویت گو ی بگریته یه کسه ر نه یزه کیکی بۆ ئاماده یه و بۆی

ده هاو یژریت و له ناوی ده بات. جا به پاستی ئیمه نازانین ئایا نه خشه یه کی شه پو ویرانکاری

کیشراوه بۆ دانیش توانی سه ر زه وی، یا خود په ره ر دگاریان ده یه ویت پتیمووی و

هیدایه تیان بدات بۆ دینداری و سه رفرازی.

ئهمه با شترین وه لامه بۆ ئه وهی که به پیغه مبه ره ئه لێن تۆ فالچی و کاهینی (غهب

ئه خوینیته وه)، گوا یه ئه وهی که ئهم قسانه ی بۆ دینی شه ی تانه ! چونکه به بۆچوونی

ئه وان فالچیه کان شه ی تان قسه یان بۆ ئه هینن، له راستیدا ئه و کاهینانه قسه ی خۆیانه و

ئەياندەنە پال شەيتان — بەھسبىي خۇيان، قورئان ئەمە پوۋچنەكاتەوہ كە قورئان ئەو جۆرە شتانە بىت، فالچىەكان ھاوشىۋەي قورئانايان پى ناوترىت، شەيتانى فالچىەكانىش تواناي ئەوہيان نىہ ھاوشىۋەي قورئان بخەنە دلى شويىنگەوتەكانيان، فالچىيتى ساختەچىيتى ودرؤو دەلەسە و چەواشەكارىہ و قسەكانيان ھەموو ھەكايەتخوانىہ و تا بىت ئەيدەنە دەمى و فراوانى ئەكەن.

بەكورتى:

● ئەم قسە و قسەلۇكانە بەلگەن لەسەر گومرايى موشرىكەكان و خۇپەرستى و لووتبەرزىيان لەبەرانبەر ھەق و راستىدا، قورئان كەلامى خوايە و لە رىگەي نىگاوہ ناردوويەتى بۇ پىغەمبەرەكەي ﷺ، نە شىعرە و نە فالە، ئەوان خۇشيان ھىچ جۆرە شتىكيان لەو شتانە لە پىغەمبەر ﷺ نە بىنيوہ تەنانەت پىش پىغەمبەر ايەت يەكەشى.

● ئەگەر پىغەمبەر ﷺ درؤى بە دەم خواوہ بىكردايە دەستبەجى تۆلەي لىئەكرايەوہ كەسىش ئەيدەتوانى لەسەرى ھەلبداتى، تۆلە لىئەكردنەوہي بەلگەيە لەسەر ئەوہي كە قورئان دانراوى ئەو نىہ و بەلگەشە لەسەر دانپىدانانى خوا بۇ ئەو.

● شەيتانەكان ناتوانن قورئان داببەزىنن، چونكە ئەوہي لە قورئاندا ھاتووە لەگەل سىروشتى ئەواندا يەك ناگرىتەوہ، ئەوان سىروشتيان بە خراپەكارى و تاوان ناسراوہ، قورئانىش پەر لە رووناكى و رىنمايى و بەزەيى، لەگەل ئەوہشدا ئەوان رىگرييان لىكراوہ لە بىستنى قورئان لە كاتى دابەزىنىدا.

گومانی بیست و سی

بانگه شه کردن بهومی که قورنان هه لیه سترای موحه ممه ده خویه تی ﷺ: * ۱۰۱

ناومرۆکی گومانه که:

موشریکه کان بانگه شه ی نه وه نه که ن که قورنان دانراوی موحه ممه ده ﷺ، خوی
هه لیه ستووه و داویه ته پال خواجه جلاله، خوی گه وره نه فره رموی: ﴿وَإِذَا رَأَوْكَ إِِنْ
يَتَّخِذُونَكَ إِلَّا هُزُوًا أَهَذَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ۝١١﴾ (الفرقان)، نه وانه ی بی باوه ر بیون
وتویانه: نه م قورنانه درۆیه که نه بیته که (محمد) خوی هه لیه ستووه، شتیکی تر نییه،
که سانی تریش یارمه تیانداوه، به پاستی نه وانه (به و گوفتاره یان) سته م و بوختانیکی
گه وره ده که ن و قسه یه کی ناپه وایان کردوه، هه روه ها نه فره رموی: ﴿وَإِذَا نُنَاجِيهِمْ ءَايَتُنَا
يَنْتَبِهْ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَمَّا كَانْتُمْ يَعْبُدُونَ ءَابَاؤُكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا إِفْكٌ مُفْتَرًى وَقَالَ
الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنَّ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۝١٢﴾ (سبا)، جا نه گه ر نایه ته ناشکه او
پوونه کانی نیتمه به سه ریاندا بخوینریتته وه، (کافران) ده لئین: نه مه کابرایه که وه یه ویت له
پنگه و پیتیازی باوانتان ویتان بکات، هه روه ها ده لئین: نه مه شتیکی ده سته لیه ست و
هه لیه ستراره، نه وانه ش که کافرن ده رباره ی نه و حق و پاستیه ی که بویان هاتوه
ده لئین: نا نه مه سیحرو جادویه کی ناشکرایه !! .

۱۰۱- نه و نایه تانه ی که باس له م گومانه نه که ن بریتین له: (هود/۱۳، یونس/۱۵، سبا/۴۳، الفرقان/۴،
الطور/۳۳، المدثر/۳۵، الانبیاء/۵، السجدة/۳)، نه و نایه تانه ش وه لامی نه م گومانه نه ده نه وه بریتین
له: (البقرة/۳۳، هود/۱۴، القصص/۴۹، الاسراء/۸۸، یونس/۳۸، ۱۶، ۱۷، ۱۸، ۱۹، ۲۰، ۲۱، ۲۲، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۶، ۲۷، ۲۸، ۲۹، ۳۰، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۵، ۳۶، ۳۷، ۳۸، ۳۹، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۴، ۴۵، ۴۶، ۴۷، ۴۸، ۴۹، ۵۰، ۵۱، ۵۲، ۵۳، ۵۴، ۵۵، ۵۶، ۵۷، ۵۸، ۵۹، ۶۰، ۶۱، ۶۲، ۶۳، ۶۴، ۶۵، ۶۶، ۶۷، ۶۸، ۶۹، ۷۰، ۷۱، ۷۲، ۷۳، ۷۴، ۷۵، ۷۶، ۷۷، ۷۸، ۷۹، ۸۰، ۸۱، ۸۲، ۸۳، ۸۴، ۸۵، ۸۶، ۸۷، ۸۸، ۸۹، ۹۰، ۹۱، ۹۲، ۹۳، ۹۴، ۹۵، ۹۶، ۹۷، ۹۸، ۹۹، ۱۰۰، ۱۰۱، ۱۰۲، ۱۰۳، ۱۰۴، ۱۰۵، ۱۰۶، ۱۰۷، ۱۰۸، ۱۰۹، ۱۱۰، ۱۱۱، ۱۱۲، ۱۱۳، ۱۱۴، ۱۱۵، ۱۱۶، ۱۱۷، ۱۱۸، ۱۱۹، ۱۲۰، ۱۲۱، ۱۲۲، ۱۲۳، ۱۲۴، ۱۲۵، ۱۲۶، ۱۲۷، ۱۲۸، ۱۲۹، ۱۳۰، ۱۳۱، ۱۳۲، ۱۳۳، ۱۳۴، ۱۳۵، ۱۳۶، ۱۳۷، ۱۳۸، ۱۳۹، ۱۴۰، ۱۴۱، ۱۴۲، ۱۴۳، ۱۴۴، ۱۴۵، ۱۴۶، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۴۹، ۱۵۰، ۱۵۱، ۱۵۲، ۱۵۳، ۱۵۴، ۱۵۵، ۱۵۶، ۱۵۷، ۱۵۸، ۱۵۹، ۱۶۰، ۱۶۱، ۱۶۲، ۱۶۳، ۱۶۴، ۱۶۵، ۱۶۶، ۱۶۷، ۱۶۸، ۱۶۹، ۱۷۰، ۱۷۱، ۱۷۲، ۱۷۳، ۱۷۴، ۱۷۵، ۱۷۶، ۱۷۷، ۱۷۸، ۱۷۹، ۱۸۰، ۱۸۱، ۱۸۲، ۱۸۳، ۱۸۴، ۱۸۵، ۱۸۶، ۱۸۷، ۱۸۸، ۱۸۹، ۱۹۰، ۱۹۱، ۱۹۲، ۱۹۳، ۱۹۴، ۱۹۵، ۱۹۶، ۱۹۷، ۱۹۸، ۱۹۹، ۲۰۰، ۲۰۱، ۲۰۲، ۲۰۳، ۲۰۴، ۲۰۵، ۲۰۶، ۲۰۷، ۲۰۸، ۲۰۹، ۲۱۰، ۲۱۱، ۲۱۲، ۲۱۳، ۲۱۴، ۲۱۵، ۲۱۶، ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۱۹، ۲۲۰، ۲۲۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۴، ۲۲۵، ۲۲۶، ۲۲۷، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۳۰، ۲۳۱، ۲۳۲، ۲۳۳، ۲۳۴، ۲۳۵، ۲۳۶، ۲۳۷، ۲۳۸، ۲۳۹، ۲۴۰، ۲۴۱، ۲۴۲، ۲۴۳، ۲۴۴، ۲۴۵، ۲۴۶، ۲۴۷، ۲۴۸، ۲۴۹، ۲۵۰، ۲۵۱، ۲۵۲، ۲۵۳، ۲۵۴، ۲۵۵، ۲۵۶، ۲۵۷، ۲۵۸، ۲۵۹، ۲۶۰، ۲۶۱، ۲۶۲، ۲۶۳، ۲۶۴، ۲۶۵، ۲۶۶، ۲۶۷، ۲۶۸، ۲۶۹، ۲۷۰، ۲۷۱، ۲۷۲، ۲۷۳، ۲۷۴، ۲۷۵، ۲۷۶، ۲۷۷، ۲۷۸، ۲۷۹، ۲۸۰، ۲۸۱، ۲۸۲، ۲۸۳، ۲۸۴، ۲۸۵، ۲۸۶، ۲۸۷، ۲۸۸، ۲۸۹، ۲۹۰، ۲۹۱، ۲۹۲، ۲۹۳، ۲۹۴، ۲۹۵، ۲۹۶، ۲۹۷، ۲۹۸، ۲۹۹، ۳۰۰، ۳۰۱، ۳۰۲، ۳۰۳، ۳۰۴، ۳۰۵، ۳۰۶، ۳۰۷، ۳۰۸، ۳۰۹، ۳۱۰، ۳۱۱، ۳۱۲، ۳۱۳، ۳۱۴، ۳۱۵، ۳۱۶، ۳۱۷، ۳۱۸، ۳۱۹، ۳۲۰، ۳۲۱، ۳۲۲، ۳۲۳، ۳۲۴، ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹، ۳۳۰، ۳۳۱، ۳۳۲، ۳۳۳، ۳۳۴، ۳۳۵، ۳۳۶، ۳۳۷، ۳۳۸، ۳۳۹، ۳۴۰، ۳۴۱، ۳۴۲، ۳۴۳، ۳۴۴، ۳۴۵، ۳۴۶، ۳۴۷، ۳۴۸، ۳۴۹، ۳۵۰، ۳۵۱، ۳۵۲، ۳۵۳، ۳۵۴، ۳۵۵، ۳۵۶، ۳۵۷، ۳۵۸، ۳۵۹، ۳۶۰، ۳۶۱، ۳۶۲، ۳۶۳، ۳۶۴، ۳۶۵، ۳۶۶، ۳۶۷، ۳۶۸، ۳۶۹، ۳۷۰، ۳۷۱، ۳۷۲، ۳۷۳، ۳۷۴، ۳۷۵، ۳۷۶، ۳۷۷، ۳۷۸، ۳۷۹، ۳۸۰، ۳۸۱، ۳۸۲، ۳۸۳، ۳۸۴، ۳۸۵، ۳۸۶، ۳۸۷، ۳۸۸، ۳۸۹، ۳۹۰، ۳۹۱، ۳۹۲، ۳۹۳، ۳۹۴، ۳۹۵، ۳۹۶، ۳۹۷، ۳۹۸، ۳۹۹، ۴۰۰، ۴۰۱، ۴۰۲، ۴۰۳، ۴۰۴، ۴۰۵، ۴۰۶، ۴۰۷، ۴۰۸، ۴۰۹، ۴۱۰، ۴۱۱، ۴۱۲، ۴۱۳، ۴۱۴، ۴۱۵، ۴۱۶، ۴۱۷، ۴۱۸، ۴۱۹، ۴۲۰، ۴۲۱، ۴۲۲، ۴۲۳، ۴۲۴، ۴۲۵، ۴۲۶، ۴۲۷، ۴۲۸، ۴۲۹، ۴۳۰، ۴۳۱، ۴۳۲، ۴۳۳، ۴۳۴، ۴۳۵، ۴۳۶، ۴۳۷، ۴۳۸، ۴۳۹، ۴۴۰، ۴۴۱، ۴۴۲، ۴۴۳، ۴۴۴، ۴۴۵، ۴۴۶، ۴۴۷، ۴۴۸، ۴۴۹، ۴۵۰، ۴۵۱، ۴۵۲، ۴۵۳، ۴۵۴، ۴۵۵، ۴۵۶، ۴۵۷، ۴۵۸، ۴۵۹، ۴۶۰، ۴۶۱، ۴۶۲، ۴۶۳، ۴۶۴، ۴۶۵، ۴۶۶، ۴۶۷، ۴۶۸، ۴۶۹، ۴۷۰، ۴۷۱، ۴۷۲، ۴۷۳، ۴۷۴، ۴۷۵، ۴۷۶، ۴۷۷، ۴۷۸، ۴۷۹، ۴۸۰، ۴۸۱، ۴۸۲، ۴۸۳، ۴۸۴، ۴۸۵، ۴۸۶، ۴۸۷، ۴۸۸، ۴۸۹، ۴۹۰، ۴۹۱، ۴۹۲، ۴۹۳، ۴۹۴، ۴۹۵، ۴۹۶، ۴۹۷، ۴۹۸، ۴۹۹، ۵۰۰، ۵۰۱، ۵۰۲، ۵۰۳، ۵۰۴، ۵۰۵، ۵۰۶، ۵۰۷، ۵۰۸، ۵۰۹، ۵۱۰، ۵۱۱، ۵۱۲، ۵۱۳، ۵۱۴، ۵۱۵، ۵۱۶، ۵۱۷، ۵۱۸، ۵۱۹، ۵۲۰، ۵۲۱، ۵۲۲، ۵۲۳، ۵۲۴، ۵۲۵، ۵۲۶، ۵۲۷، ۵۲۸، ۵۲۹، ۵۳۰، ۵۳۱، ۵۳۲، ۵۳۳، ۵۳۴، ۵۳۵، ۵۳۶، ۵۳۷، ۵۳۸، ۵۳۹، ۵۴۰، ۵۴۱، ۵۴۲، ۵۴۳، ۵۴۴، ۵۴۵، ۵۴۶، ۵۴۷، ۵۴۸، ۵۴۹، ۵۵۰، ۵۵۱، ۵۵۲، ۵۵۳، ۵۵۴، ۵۵۵، ۵۵۶، ۵۵۷، ۵۵۸، ۵۵۹، ۵۶۰، ۵۶۱، ۵۶۲، ۵۶۳، ۵۶۴، ۵۶۵، ۵۶۶، ۵۶۷، ۵۶۸، ۵۶۹، ۵۷۰، ۵۷۱، ۵۷۲، ۵۷۳، ۵۷۴، ۵۷۵، ۵۷۶، ۵۷۷، ۵۷۸، ۵۷۹، ۵۸۰، ۵۸۱، ۵۸۲، ۵۸۳، ۵۸۴، ۵۸۵، ۵۸۶، ۵۸۷، ۵۸۸، ۵۸۹، ۵۹۰، ۵۹۱، ۵۹۲، ۵۹۳، ۵۹۴، ۵۹۵، ۵۹۶، ۵۹۷، ۵۹۸، ۵۹۹، ۶۰۰، ۶۰۱، ۶۰۲، ۶۰۳، ۶۰۴، ۶۰۵، ۶۰۶، ۶۰۷، ۶۰۸، ۶۰۹، ۶۱۰، ۶۱۱، ۶۱۲، ۶۱۳، ۶۱۴، ۶۱۵، ۶۱۶، ۶۱۷، ۶۱۸، ۶۱۹، ۶۲۰، ۶۲۱، ۶۲۲، ۶۲۳، ۶۲۴، ۶۲۵، ۶۲۶، ۶۲۷، ۶۲۸، ۶۲۹، ۶۳۰، ۶۳۱، ۶۳۲، ۶۳۳، ۶۳۴، ۶۳۵، ۶۳۶، ۶۳۷، ۶۳۸، ۶۳۹، ۶۴۰، ۶۴۱، ۶۴۲، ۶۴۳، ۶۴۴، ۶۴۵، ۶۴۶، ۶۴۷، ۶۴۸، ۶۴۹، ۶۵۰، ۶۵۱، ۶۵۲، ۶۵۳، ۶۵۴، ۶۵۵، ۶۵۶، ۶۵۷، ۶۵۸، ۶۵۹، ۶۶۰، ۶۶۱، ۶۶۲، ۶۶۳، ۶۶۴، ۶۶۵، ۶۶۶، ۶۶۷، ۶۶۸، ۶۶۹، ۶۷۰، ۶۷۱، ۶۷۲، ۶۷۳، ۶۷۴، ۶۷۵، ۶۷۶، ۶۷۷، ۶۷۸، ۶۷۹، ۶۸۰، ۶۸۱، ۶۸۲، ۶۸۳، ۶۸۴، ۶۸۵، ۶۸۶، ۶۸۷، ۶۸۸، ۶۸۹، ۶۹۰، ۶۹۱، ۶۹۲، ۶۹۳، ۶۹۴، ۶۹۵، ۶۹۶، ۶۹۷، ۶۹۸، ۶۹۹، ۷۰۰، ۷۰۱، ۷۰۲، ۷۰۳، ۷۰۴، ۷۰۵، ۷۰۶، ۷۰۷، ۷۰۸، ۷۰۹، ۷۱۰، ۷۱۱، ۷۱۲، ۷۱۳، ۷۱۴، ۷۱۵، ۷۱۶، ۷۱۷، ۷۱۸، ۷۱۹، ۷۲۰، ۷۲۱، ۷۲۲، ۷۲۳، ۷۲۴، ۷۲۵، ۷۲۶، ۷۲۷، ۷۲۸، ۷۲۹، ۷۳۰، ۷۳۱، ۷۳۲، ۷۳۳، ۷۳۴، ۷۳۵، ۷۳۶، ۷۳۷، ۷۳۸، ۷۳۹، ۷۴۰، ۷۴۱، ۷۴۲، ۷۴۳، ۷۴۴، ۷۴۵، ۷۴۶، ۷۴۷، ۷۴۸، ۷۴۹، ۷۵۰، ۷۵۱، ۷۵۲، ۷۵۳، ۷۵۴، ۷۵۵، ۷۵۶، ۷۵۷، ۷۵۸، ۷۵۹، ۷۶۰، ۷۶۱، ۷۶۲، ۷۶۳، ۷۶۴، ۷۶۵، ۷۶۶، ۷۶۷، ۷۶۸، ۷۶۹، ۷۷۰، ۷۷۱، ۷۷۲، ۷۷۳، ۷۷۴، ۷۷۵، ۷۷۶، ۷۷۷، ۷۷۸، ۷۷۹، ۷۸۰، ۷۸۱، ۷۸۲، ۷۸۳، ۷۸۴، ۷۸۵، ۷۸۶، ۷۸۷، ۷۸۸، ۷۸۹، ۷۹۰، ۷۹۱، ۷۹۲، ۷۹۳، ۷۹۴، ۷۹۵، ۷۹۶، ۷۹۷، ۷۹۸، ۷۹۹، ۸۰۰، ۸۰۱، ۸۰۲، ۸۰۳، ۸۰۴، ۸۰۵، ۸۰۶، ۸۰۷، ۸۰۸، ۸۰۹، ۸۱۰، ۸۱۱، ۸۱۲، ۸۱۳، ۸۱۴، ۸۱۵، ۸۱۶، ۸۱۷، ۸۱۸، ۸۱۹، ۸۲۰، ۸۲۱، ۸۲۲، ۸۲۳، ۸۲۴، ۸۲۵، ۸۲۶، ۸۲۷، ۸۲۸، ۸۲۹، ۸۳۰، ۸۳۱، ۸۳۲، ۸۳۳، ۸۳۴، ۸۳۵، ۸۳۶، ۸۳۷، ۸۳۸، ۸۳۹، ۸۴۰، ۸۴۱، ۸۴۲، ۸۴۳، ۸۴۴، ۸۴۵، ۸۴۶، ۸۴۷، ۸۴۸، ۸۴۹، ۸۵۰، ۸۵۱، ۸۵۲، ۸۵۳، ۸۵۴، ۸۵۵، ۸۵۶، ۸۵۷، ۸۵۸، ۸۵۹، ۸۶۰، ۸۶۱، ۸۶۲، ۸۶۳، ۸۶۴، ۸۶۵، ۸۶۶، ۸۶۷، ۸۶۸، ۸۶۹، ۸۷۰، ۸۷۱، ۸۷۲، ۸۷۳، ۸۷۴، ۸۷۵، ۸۷۶، ۸۷۷، ۸۷۸، ۸۷۹، ۸۸۰، ۸۸۱، ۸۸۲، ۸۸۳، ۸۸۴، ۸۸۵، ۸۸۶، ۸۸۷، ۸۸۸، ۸۸۹، ۸۹۰، ۸۹۱، ۸۹۲، ۸۹۳، ۸۹۴، ۸۹۵، ۸۹۶، ۸۹۷، ۸۹۸، ۸۹۹، ۹۰۰، ۹۰۱، ۹۰۲، ۹۰۳، ۹۰۴، ۹۰۵، ۹۰۶، ۹۰۷، ۹۰۸، ۹۰۹، ۹۱۰، ۹۱۱، ۹۱۲، ۹۱۳، ۹۱۴، ۹۱۵، ۹۱۶، ۹۱۷، ۹۱۸، ۹۱۹، ۹۲۰، ۹۲۱، ۹۲۲، ۹۲۳، ۹۲۴، ۹۲۵، ۹۲۶، ۹۲۷، ۹۲۸، ۹۲۹، ۹۳۰، ۹۳۱، ۹۳۲، ۹۳۳، ۹۳۴، ۹۳۵، ۹۳۶، ۹۳۷، ۹۳۸، ۹۳۹، ۹۴۰، ۹۴۱، ۹۴۲، ۹۴۳، ۹۴۴، ۹۴۵، ۹۴۶، ۹۴۷، ۹۴۸، ۹۴۹، ۹۵۰، ۹۵۱، ۹۵۲، ۹۵۳، ۹۵۴، ۹۵۵، ۹۵۶، ۹۵۷، ۹۵۸، ۹۵۹، ۹۶۰، ۹۶۱، ۹۶۲، ۹۶۳، ۹۶۴، ۹۶۵، ۹۶۶، ۹۶۷، ۹۶۸، ۹۶۹، ۹۷۰، ۹۷۱، ۹۷۲، ۹۷۳، ۹۷۴، ۹۷۵، ۹۷۶، ۹۷۷، ۹۷۸، ۹۷۹، ۹۸۰، ۹۸۱، ۹۸۲، ۹۸۳، ۹۸۴، ۹۸۵، ۹۸۶، ۹۸۷، ۹۸۸، ۹۸۹، ۹۹۰، ۹۹۱، ۹۹۲، ۹۹۳، ۹۹۴، ۹۹۵، ۹۹۶، ۹۹۷، ۹۹۸، ۹۹۹، ۱۰۰۰، ۱۰۰۱، ۱۰۰۲، ۱۰۰۳، ۱۰۰۴، ۱۰۰۵، ۱۰۰۶، ۱۰۰۷، ۱۰۰۸، ۱۰۰۹، ۱۰۱۰، ۱۰۱۱، ۱۰۱۲، ۱۰۱۳، ۱۰۱۴، ۱۰۱۵، ۱۰۱۶، ۱۰۱۷، ۱۰۱۸، ۱۰۱۹، ۱۰۲۰، ۱۰۲۱، ۱۰۲۲، ۱۰۲۳، ۱۰۲۴، ۱۰۲۵، ۱۰۲۶، ۱۰۲۷، ۱۰۲۸، ۱۰۲۹، ۱۰۳۰، ۱۰۳۱، ۱۰۳۲، ۱۰۳۳، ۱۰۳۴، ۱۰۳۵، ۱۰۳۶، ۱۰۳۷، ۱۰۳۸، ۱۰۳۹، ۱۰۴۰، ۱۰۴۱، ۱۰۴۲، ۱۰۴۳، ۱۰۴۴، ۱۰۴۵، ۱۰۴۶، ۱۰۴۷، ۱۰۴۸، ۱۰۴۹، ۱۰۵۰، ۱۰۵۱، ۱۰۵۲، ۱۰۵۳، ۱۰۵۴، ۱۰۵۵، ۱۰۵۶، ۱۰۵۷، ۱۰۵۸، ۱۰۵۹، ۱۰۶۰، ۱۰۶۱، ۱۰۶۲، ۱۰۶۳، ۱۰۶۴، ۱۰۶۵، ۱۰۶۶، ۱۰۶۷، ۱۰۶۸، ۱۰۶۹، ۱۰۷۰، ۱۰۷۱، ۱۰۷۲، ۱۰۷۳، ۱۰۷۴، ۱۰۷۵، ۱۰۷۶، ۱۰۷۷، ۱۰۷۸، ۱۰۷۹، ۱۰۸۰، ۱۰۸۱، ۱۰۸۲، ۱۰۸۳، ۱۰۸۴، ۱۰۸۵، ۱۰۸۶، ۱۰۸۷، ۱۰۸۸، ۱۰۸۹، ۱۰۹۰، ۱۰۹۱، ۱۰۹۲، ۱۰۹۳، ۱۰۹۴، ۱۰۹۵، ۱۰۹۶، ۱۰۹۷، ۱۰۹۸، ۱۰۹۹، ۱۱۰۰، ۱۱۰۱، ۱۱۰۲، ۱۱۰۳، ۱۱۰۴، ۱۱۰۵، ۱۱۰۶، ۱۱۰۷، ۱۱۰۸، ۱۱۰۹، ۱۱۱۰، ۱۱۱۱، ۱۱۱۲، ۱۱۱۳، ۱۱۱۴، ۱۱۱۵، ۱۱۱۶، ۱۱۱۷، ۱۱۱۸، ۱۱۱۹، ۱۱۲۰، ۱۱۲۱، ۱۱۲۲، ۱۱۲۳، ۱۱۲۴، ۱۱۲۵، ۱۱۲۶، ۱۱۲۷، ۱۱۲۸، ۱۱۲۹، ۱۱۳۰، ۱۱۳۱، ۱۱۳۲، ۱۱۳۳، ۱۱۳۴، ۱۱۳۵، ۱۱۳۶، ۱۱۳۷، ۱۱۳۸، ۱۱۳۹، ۱۱۴۰، ۱۱۴۱، ۱۱۴۲، ۱۱۴۳، ۱۱۴۴، ۱۱۴۵، ۱۱۴۶، ۱۱۴۷، ۱۱۴۸، ۱۱۴۹، ۱۱۵۰، ۱۱۵۱، ۱۱۵۲، ۱۱۵۳، ۱۱۵۴، ۱۱۵۵، ۱۱۵۶، ۱۱۵۷، ۱۱۵۸، ۱۱۵۹، ۱۱۶۰، ۱۱۶۱، ۱۱۶۲، ۱۱۶۳، ۱۱۶۴، ۱۱۶۵، ۱۱۶۶، ۱۱۶۷، ۱۱۶۸، ۱۱۶۹، ۱۱۷۰، ۱۱۷۱، ۱۱۷۲، ۱۱۷۳، ۱۱۷۴، ۱۱۷۵، ۱۱۷۶، ۱۱۷۷، ۱۱۷۸، ۱۱۷۹، ۱۱۸۰، ۱۱۸۱، ۱۱۸۲، ۱۱۸۳، ۱۱۸۴، ۱۱۸۵، ۱۱۸۶، ۱۱۸۷، ۱۱۸۸، ۱۱۸۹، ۱۱۹۰، ۱۱۹۱، ۱۱۹۲، ۱۱۹۳، ۱۱۹۴، ۱۱۹۵، ۱۱۹۶، ۱۱۹۷، ۱۱۹۸، ۱۱۹۹، ۱۲۰۰، ۱۲۰۱، ۱۲۰۲، ۱۲۰۳، ۱۲۰۴، ۱۲۰۵، ۱۲۰۶، ۱۲۰۷، ۱۲۰۸، ۱۲۰۹، ۱۲۱۰، ۱۲۱۱، ۱۲۱۲، ۱۲۱۳، ۱۲۱۴، ۱۲۱۵، ۱۲۱۶، ۱۲۱۷، ۱۲۱۸، ۱۲۱۹، ۱۲۲۰، ۱۲۲۱، ۱۲۲۲، ۱۲۲۳، ۱۲۲۴، ۱۲۲۵، ۱۲۲۶، ۱۲۲۷، ۱۲۲۸، ۱۲۲۹، ۱۲۳۰، ۱۲۳۱، ۱۲۳۲، ۱۲۳۳، ۱۲۳۴، ۱۲۳۵، ۱۲۳۶، ۱۲۳۷، ۱۲۳۸، ۱۲۳۹، ۱۲۴۰، ۱۲۴۱، ۱۲۴۲، ۱۲۴۳، ۱۲۴۴، ۱۲۴۵، ۱۲۴۶، ۱۲۴۷، ۱۲۴۸، ۱۲۴۹، ۱۲۵۰، ۱۲۵۱، ۱۲۵۲، ۱۲۵۳، ۱۲۵۴، ۱۲۵۵، ۱۲۵۶، ۱۲۵۷، ۱۲۵۸، ۱۲۵۹، ۱۲۶۰، ۱۲۶۱، ۱۲۶۲، ۱۲۶۳، ۱۲۶۴، ۱۲۶۵، ۱۲۶۶، ۱۲۶۷، ۱۲۶۸، ۱۲۶۹، ۱۲۷۰، ۱۲۷۱، ۱۲۷۲، ۱۲۷۳، ۱۲۷۴، ۱۲۷۵، ۱۲۷۶، ۱۲۷۷، ۱۲۷۸، ۱۲۷۹، ۱۲۸۰، ۱۲۸۱، ۱۲۸۲، ۱۲۸۳، ۱۲۸۴، ۱۲۸۵، ۱۲۸۶، ۱۲۸۷، ۱۲۸۸، ۱۲۸۹، ۱۲۹۰، ۱۲۹۱، ۱۲۹۲، ۱۲۹۳، ۱۲۹۴، ۱۲۹۵، ۱۲۹۶، ۱۲۹۷، ۱۲۹۸، ۱۲۹۹، ۱۳۰۰، ۱۳۰۱، ۱۳۰۲، ۱۳۰۳، ۱۳۰۴، ۱۳۰۵، ۱۳۰۶، ۱۳۰۷، ۱۳۰۸، ۱۳۰۹، ۱۳۱۰، ۱۳۱۱، ۱۳۱۲، ۱۳۱۳، ۱۳۱۴، ۱۳۱۵، ۱۳۱۶، ۱۳۱۷، ۱۳۱۸، ۱۳۱۹، ۱۳۲۰، ۱۳۲۱، ۱۳۲۲، ۱۳۲۳، ۱۳۲۴، ۱۳۲۵، ۱۳۲۶، ۱۳۲۷، ۱۳۲۸، ۱۳۲۹، ۱۳۳۰، ۱۳۳۱، ۱۳۳۲، ۱۳۳۳، ۱۳۳۴، ۱۳۳۵، ۱۳۳۶، ۱۳۳۷، ۱۳۳۸، ۱۳۳۹، ۱۳۴۰، ۱۳۴۱، ۱۳۴۲، ۱۳۴۳، ۱۳۴۴، ۱۳۴۵، ۱۳۴۶، ۱۳۴۷، ۱۳۴۸، ۱۳۴۹، ۱۳۵۰، ۱۳۵۱، ۱۳۵۲، ۱۳۵۳، ۱۳۵۴، ۱۳۵۵، ۱۳۵۶، ۱۳۵۷، ۱۳۵۸، ۱۳۵۹، ۱۳۶۰، ۱۳۶۱، ۱۳۶۲، ۱۳۶۳، ۱۳۶۴، ۱۳۶۵، ۱۳۶۶، ۱۳۶۷، ۱۳۶۸، ۱۳۶۹، ۱۳۷۰، ۱۳۷۱، ۱۳۷۲، ۱۳۷۳، ۱۳۷۴، ۱۳۷۵، ۱۳۷۶

رنگاڳانی پوڇه ٺڪردنه وهی ئم گومانه :

۱. نه خوینده واری پیڻه مبر ﷺ له پیش دابه زینی قورئان و داوی دابه زینی به لگه به
له سر نه وهی قورئان نیڳای خوابه و له نه وه وه هاتووه.

۲. موشریکه کان به لگه یان نه له سر بانگه شه که یان به لکو شوین گومان که وتوون.

۳. دهسته وسانی موشریکه کان له روویه پوویوونه وهی قورئان به هینانی ده سوورته
یا خود به ک سوورته هاوشیوهی قورئان سه لمینهری بیینه مایی و پوچی
بانگه شه که یانه.

۴. نه گهر موحه ممه د ﷺ دروی به دهم خواوه بکردایه ده سته جی ټوله ی لینه کرایه وه.

یه که م: نه خوینده واری پیڻه مبر ﷺ له پیش دابه زینی قورئان و داوی دابه زینی به لگه به
له سر نه وهی قورئان نیڳای خوابه و له نه وه وه هاتووه.

قورئانی پیروژ موشریکه کانی ده مکوت نه کردو به به لگه ی سه لمینهر کۆتی کردن،
وه لامی بانگه شه که یان نه داته وه که قورئان دانراوی موحه ممه د بیت، وه لامیک
چه سپینهری به لگه کان بیت، به لگه ی ناشکرای پیشکش کردن له سر نه وهی قورئان
ته نیا له لایه ن خواوه یه، موحه ممه دیش وه که هموو ئاده میزاده کانی تر دهسته وسانه له
له هینانی هاوشیوهیه کی قورئان که وه که نه و رینمایی و بابته ی زانستی و زمانی پاراو له
خوی بگریت، به لگه ی به میزی بۆ هینانه وه له سر نه وهی که قورئان نیڳای خوابه،
له ریگه ی نه و پیشنیاره وه که موشریکه کان کردیان بۆ پیڻه مبر و داوی نه وه یان لیکرد
که ئم قورئانه بگوریت بویان، یان شتیکی تری جگه له قورئانیان بۆ بهینیت.

قورئان هندی شیوازی به دروخستنه وهی پیڻه مبر یان لیده گیریتته وه که قورئان
نیڳای خوا بیت بۆ نه و هاتبیت، نه وان وا نه هات به خه یالیا ندا که موحه ممه د ﷺ خوی
ئم قورئانه ی داناوه، بۆیه یه کیک له دروکانیان نه وه بوو که پئیان نه وت: ﴿... اَتَتْ

بِشْرَإِنْ عَيْرِ هَذَا أَوْ بَدَلَهُ... ﴿١٥﴾ (یونس)، قورئانیکی تر بهینه جگه له مه، یان بیگوړه... به ته مای نه وهی نه گهر موحه ممه د ﷺ قورئانیکی تری هیئا یاخود جیگوړکی پیکرد نه وه بپوای پی نه هیتن، نه گهر له گهل هه واول ناره زووی نه واندایه کی گرت هوه.

واتای (عَيْرِ هَذَا) یانی پیچه وانهی نه م قورئانه، مه به ست لئی به ته واوله تی پیچه وانهی قورئان بیت، یانی پشت بکاته قورئان و به کتیبکی تر ده ست پیبکاته وه، به شیوازیکی تر، وه ک کتیبه کانی فارسه کان و شانامه کایان.

واته کتیبکی تر که پیچه وانه نه بیت له گهل ناره زووه کانی نه ماندای و نه مان رقیان لئی هه لنه سیټ، مه به ست به (أَوْ بَدَلَهُ) له نایه ته که دا نه وهیه که ده ستکاری نه م قورئانه بکات نه و نایه تانهی که سه رزه نشتی موشریکه کان ده کات بیگوړیت به باسی چاکه یکانیان و نه و دهسته واژانهش که سه رزه نشتی بته کانیان نه کات بیگوړیت به سوپاس و سه ناکردنیان، نه و دهسته واژانهش باسی زیندووبونه وه و هه ستانه وهی قیامت نه کات بیانگوړی به شتانیکی تر پیچه وانه بیت، نه و دهسته واژانهشی هه پرشه له وان نه کات بیانگوړیت به دهسته واژهی مژده به خش و دلخوشکه ر بویان.^{۱۰۲}

(موجاهیدی) قوتابی نیبن عه بیاسی ته فسیرزان ناوی پینج که س له وانه نه بات که نه م قسه یان له روی پیغه مبه ردا کردووه ﷺ، که نه مانه ن: عه بدولای کوړی نومه ییه، وه لیدی کوړی موغیره، میکره زی کوړی حه فص، عومهری کوړی عه بدولای کوړی نه بی قهیس، عاصی کوړی عامیر، نه مانه وتیان به پیغه مبه ردا ﷺ قورئانیکمان بؤ بیته که باسی وازه تان له بتی تیدا نه بیت باسی لات و عوززا و مه نات وهوبل به خراپه نه کات و زه میان نه کات...^{۱۰۳}، خوای گه وره نه فهرمویت:

۱۰۲- التحرير و التنوير، الطاهر بن عاشور، سه رچاوهی پیشتري، مج ۲، ج ۱۱، ص ۱۱۶، به ده ستکاریه وه.

۱۰۳- هه مان سه رچاوهی پیشتري، ص ۱۱۸.

﴿ أَنْتَ بِشَرِّ النَّاسِ لَوْمَةً فَأَعِزَّنِي ﴾
يُوحَىٰ إِلَيْكَ إِنِّي أَخَافُ إِنَّ عَصِيَّتُ رَفِيَّ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ
عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦﴾ فَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ ﴿١٧﴾ ﴿ (یونس)

کاتیکیش نایه ته کانی نیمه که پروون و ناشکرایه به سهریاندای بخوینریتته وه، نه وه
نه وانیه که به ته مانین ناماده ی به رده م باره گای نیمه بین ده لئین: قورئانیکی جگه له مه
بهینه و بیخوینره وه، یان بیگوره (به شتیوه یه کی تر)، تویش نه ی محمد ﷺ پئیان بلئی:
من بوم نیه له خومه وه نه وه بیگورم، من شوینی هیچ شتیک ناکه وم جگه نه وه نه بیئت که
به وه حی پیم ده گات، به پاستی من ده ترسم نه گهر یاخی بم له په روه ردگارم و نا فره مانى
بکه م گیروده ی سزایه کی سه ختی پوژتکی زقد گه وره بيم. پئیان بلئی (نه ی پیغه مبه ر ﷺ)
نه گهر خوا بیویستایه نه وه قورئانم به سهردا نه ده خوینده وه، خوایش ناگاداری نه ده کردن
پئی، چونکه به پاستی ناشکرایه که من ته مه نیکى دوورو دریزم له ناوتاندا به سهر بردوه
پیش هاتنی قورئان (بئی نه وه ی وشه یه ک له م قورئانه بزائم) که واته بوچی عه قل و بیرو
هوشتان ناخه نه کار (که سیکی نه خوینده وار تا ته مه نی چل سالی هیچ نه لئیت، به مه رجیک
ناو بانگی ده رکرد بیئت به پاستگویی و نه مینداری، که چی له و ته مه نه به دواوه نه م قورئانه
رئیک و پیکه پابگه یه نیئت، نایا په وایه نیه هر که س ده بییستیت خیرا بروا به نیئت به نیرهری
قورئان و نه و که سه ش که بوی په وانه کراوه؟) جا کی له وه سته مکارتره که درو به ده م
خواوه هه لده به ستیت، یاخود نایاته کانی به درو بزانیئت و برپوی پئی نه بیئت، به پاستی
تاوانباران سهر فراز نابن.

له م چەند ئایەتەوه خاڵی دەسپێکی ئێوە هەکاوەتە دەرنەکهوێت که کۆمەڵی کەس دێنە لای پێغه‌مبەر و ئێوە پێشنیارە نابەجێیە ئێکەن قورئان بە شیوەی هەوالتیک ئێگێرتەوه که دوو سوودی تێداوە:

یەکه‌میان: رووه‌رگێرانی ئاشکرا لێیان وەك ئێوەی که هەر بوونیان نەبێت چونکه ئێوان شایستە‌ی ئێوە نین خوا قسەیان لە‌گە‌ڵدا بکات.

دووه‌میان: تەلقینکردنی پێغه‌مبەر ﷺ بە‌وه‌لامدانە‌وه‌یان بە‌ دەسته‌واژه‌ی کاریگەر، واته: ئه‌گەر قورئان بۆ ئێوە نە‌ته‌وه‌ بخوێنێتە‌وه‌ له‌ ساتی دابه‌زینیدا به‌و شی‌وازه‌ روون و ئاشکرایه‌ له‌به‌رزترین پله‌ی ره‌وانبێژیدا (قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا)، ئێوانه‌ی که به‌ته‌مانین ئاماده‌ی به‌رده‌م باره‌گای ئێمه‌ بێن ده‌لێن: قورئانیکی جگه‌ له‌مه‌ به‌ینه‌و بیخوێنه‌وه‌، ئێ‌وه‌ی ده‌رده‌که‌وێت له‌ هۆی ووتنی ئێم قسانه‌دا ئێ‌وه‌یه‌ که پێغه‌مبەر ﷺ پێی راگه‌یان‌دوون که ئێم قورئانه‌ له‌ لایه‌ن خواوه‌ به‌ شی‌وه‌ی نیگا بۆی دابه‌زیوه‌، تا ئاگاداریان بکاته‌وه‌، ته‌حه‌داشی کردن که هاو‌شی‌وه‌ی قورئان به‌ینه‌ن ئه‌گەر گومانیان له‌و قسه‌یه‌ هه‌یه‌، به‌لام ئێوان ده‌سته‌وسان بوون، وه‌ گومانیان وا بوو که قورئان نیگای خوا نیه‌ و هی موحه‌ممەد ﷺ خۆیه‌تی، به‌لام خۆ موحه‌ممەد له‌ ره‌وانبێژیدا له‌سه‌روو ئێ‌وانه‌وه‌ نه‌بوو، له‌ زانستیشدا به‌ هه‌مان شی‌وه‌ له‌پیش ئێ‌وانه‌وه‌ نه‌بوو، ته‌نانه‌ت له‌ ریزی شاعیر و وتاریبێژه‌ ره‌وانبێژ و به‌ تواناکانی سه‌رده‌می ئێ‌وانیشدا نه‌بوو، بۆیه‌ ویستیان تاقیبه‌که‌نه‌وه‌ و داوایان لێکرد که قورئانیکی تر به‌ی‌تێت جگه‌ له‌مه‌ی که هه‌یه‌، جیاواز بێت له‌ شی‌واز و هۆنینه‌وه‌ و په‌یامه‌که‌یدا، یاخود بێت و ده‌ستکاری بکات و هه‌ندی گۆرانیکاری پێ‌ویستی تێدا بکات و ئێ‌و شتانه‌ی ئێ‌وان بێزار ئه‌کاتوه‌ك سوکا‌یه‌ تیکردن به‌ بت و بت‌په‌رستی و کافرکردنی خۆیان و باو‌یا‌پیرانیان لای به‌ریت و بیگۆریت! جا که هات و ئه‌مه‌ی کرد ئێ‌وه‌ بانگه‌وازه‌که‌ی که ئه‌ڵی قورئان نیگای خوایه‌ له‌ بناغه‌وه‌ هه‌ڵه‌وه‌شیته‌وه‌، ئه‌وپه‌ڕی ئێ‌وه‌یه‌ که قسه‌کانی ئێ‌و له‌ قسه‌و شیعه‌ره‌کانی ئێ‌مان

به هیتره و له رووی کاریگریه کی ده روونی و ده که له ئەمان شاراو هیه له مان زیاتر کاریگری دروستنه کات، وهک جادووگریه که نهک وهک نیگایه کی خوایی، ئەمه هه ئه وهیه که هه ندی له ئیفره نجیه کان و لاسا که ره وه کانیان له م رۆژگاره دا بانگه شه ی بۆ ئەکه ن.^{۱۰۴}

له کاتی که دا پیشنیاره که یان مانایه کی بی پهرده ی تیدابوو که هیتانی قورئانیکی تره یان گۆپینی ئەم قورئانه یه، له هه مان کاتدا مانایه کی تری ژیر پهرده شی تیدا بوو که ئه وهیه ئەیهانه وی بیسه لمینن قورئان هی خوانیه و هی موحه ممه د ﷺ خۆیه تی و نیراوی خوا نه بهیتاوه! بۆیه وه لامی قسه که یان دوو وه لامه:

یه که میان: ئه وهیه که خوا فیتری ئەکات تا بلی: ﴿... قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي...﴾ (یونس)، پێیان بلی: من بۆم نیه له خۆمه وه ئه وه بیگۆرم... ئەمه وه لامی پیشنیاره بپهرده که یانه.

دوو هه میان: خوا فیتری ئەکات بلی: ﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ...﴾ (یونس)، پێیان بلی (ئهی پێغه مبه ر) ئەگه ر خوا بیویستایه ئه وه قورئانم به سه ردا نه ده خوینده وه، خوایش ئاگاداری نه ده کردن پێی. ئەمه ش وه لامی نیازه شاراو هه که یانه (که پیشنیاره که یان له خۆیی نه گریت).

ئه وه وه لامیکه که پرسیاره که ی ئەوان نه یخواییت، وه لامی پیشنیاره که یان به وته یه کی کلکراوه ئەداته وه، به ده برپینیکی کورت و پوخت که ده ریده خات که وه لامه که له خودی پرسیاره که دایه، بۆیه هه ستیان به وه کرد که گۆپینی قورئان له لایه ن پێغه مبه ره وه محاله و ئەم وه لامه ش به سه بۆیان، چونکه گۆپین یانی هیتانی قورئانیکی تر و گۆرانی کاری کردن تیدائیت له ده برپینه کانی دا بیت یان له وه یامانه دا بیت که

۱۰۴- تفسیر المنار، محمد رشید رضا، سه رچاوه ی پیشووتر، ج ۱۱، ص ۲۱۹.

هیناویه تینه مه کاریکی محاله، دهی گورپنی محال بیت که به شیکه تی، نه وه گورپنی
 هم مووی زیاتر مه حال و نه گونجاوه، وه لاهمه که به جوانترین ده رپرین بۆ ره تکرده وه صیغ
 النفسی داپرژاوه، وه که نه فره مووی: (مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبْدِلَهُ) نيمکان نيه بۆ من
 بیانگورم! یانی توانای نه وه م تیدا نيه بیانگورم.

مانای (مِنْ يَلْقَايَ نَفْسٍ) یش نه وه به له له لایه ن نفس و خودی خومه وه، رسته ی (إِنْ
 أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ)، شهرحه وهی روونکرده وه به بۆ رسته ی (مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَبْدِلَهُ)،
 ماناکه ی نه وه به که: من ته نیا شوین نه و نیگایانه نه که وم که له خواوه بۆم دین، له
 نيمکانی مندا نيه ده ستکاریان بکه م، شوین که وتنی نیگاش نه وه به نه وه ی بۆی هاتووه
 شوینی بکه ویت و نه و راسپارده خویایانه بگه یه نیت.

رسته ی ﴿إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمَ عَظِيمٍ﴾ ١٥ وه که شهرح و باسکردنی
 وه به بۆ رسته ی ﴿إِنْ أَتَيْتُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ﴾، واته: نه گهر سه رپیچی خوا بکه م و
 قورئانیکی تری جگه له م قورئانه به ینم، نه مهش یانی: به تالکرده وه ی نه م قورئانه و
 قهره بووکرده وه ی به کتیبیکی تر، یان گورپنی به کتیبیکی تر، یانی: گورپنی نه و مانا و
 راستیانه ی که له خوی گرتووه، هه مو نه مانه محال، بۆیه نه وه ی نه خستووته ده می
 پیغه مبه ر که بلّی: کاتیک نه بیت خوا بیه وئ، یان شتیک له و جوړه.^{١٥}

مه به ست نه وه به: پتیا ن بلّی نه ی پیغه مبه ر که ی خوا: نه وه نه کاری منه و نه
 په یامه که شم ریگه ی نه وه ی پیداوم له خومه وه گورپنکاری تیدا بکه م، یانی هه روا
 خودسه ری کاری وا بکه م، من هه ر نه وه کارمه که شوین نه و نیگایانه بکه وم که خوا
 بۆمی نه نیریت و له ژیر روشنایی نه و نیگایانه دا بجولیم، نه گهر خوا شتیک لى بگورئ
 به وه ی نه سخی بکاته وه (سنووری بۆ دابنئ و تاییه تی بکات به که سیک یان حاله تیک) من

١٠٥- التحرير و التنوير، الطاهر بن عاشور، سه رچاوه ی پښتو، مج ٦، ج ١١، ص ١١٩، ١١٧، به ده ستکاریه وه.

ئەو ئەگەيەنم، چونكە من تەنيا گەياندنم لەسەرە، من لە سەرپێچیکردنی خوا ئەترسم،
ئێتر ھەر جۆرە سەرپێچیکردنێک بێت ئەترسم تووشی سزای روژنکی گەورە بێم، ئێتر
چون ئەتوانم سەرپێچی بکەم لە گۆرینیدا لەبەر ھەز و ئارەزووی ئێو، ئەو وەلامی
بەشی دووھمی پێشنیارە کە یانە.^{۱۰۶}

پاشان خوای گەورە بە درێژتر وەلامی لەتی یە کەمی پرسیارە کە یان ئەخاتە دڵی
پێغەمبەر ﷺ بەھۆی گرنگی بابەتە کەو و ئەفەرموی: ﴿قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ
عَلَيْكُمْ﴾ یانی: ئەگەر خوا ویستی وابوایە کە من ئەم قورئانە نەخوینمەو بۆ ئێو
ئەو نەمنەتوانی بیخوینمەو بۆتان، بەلکو من بە فەرمانی ئەو بۆتانی ئەخوینمەو، و
ویستی ئەو جێبەجێ ئەکەم، ﴿وَلَا أَدْرِنَكُمْ بِهِ﴾ یانی: ئەگەر خوا ویستی نەبوایە ئەو
نە منی ئەنارد و نە ئاگاداریشی ئەکردن لەم قورئانە، بەلام ویستی وابوو کە منەتی
خۆی بپزێنیت بەسەرتانا و لە ئەم زانستە بەرزە ئاگادارتان بکات، بۆ ئەوێ ئێو ش
لەژێر روژنایی ئەودا بجولێن، وەك ئەفەرموی: ﴿لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ بِمَا أَنْزَلَ إِلَيْكَ أَنْزَلَهُ
بِعِلْمِهِ وَالْمَلَكُ يَشْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ (النساء)، (ئەمێ محمد ﷺ)،
ھەرچەندە ئەو خەلگە باوھەرت پێناکەن) بەلام خوا خۆی شایەتە لەسەر ئەو قورئانە کە
پەوانەئێ کردوو بۆت، بە ئاگاداری و زانیاری خۆیشی پەوانەئێ کردوو، فریشتەکانیش
شایەتی دەدەن (لەسەر ئەو، ھەرچەندە) خوا خۆی بەسە بۆ ئەو شایەتیە. ھەرھەذا
ئەفەرمویت: ﴿وَلَقَدْ جِئْتَهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الاعراف)،
سویند بێت بەخوا بەپاستی ئێمە کتیبیکمان بۆ ھێتان ھەموو شتیکمان لەسەر بنچینەئێ
زانستی و زانیاری تێدا پوون کردۆتەو، ھیدایەت و پەحمەت و پێنموویشە بۆ ئەو
کەسانە کە باوھەری پێدەھێنن.

۱۰۶- تفسیر المنار، محمد رشید رضا، سەرچاوەئێ پێشووتر، ج ۱۱، ص ۳۱۹.

بِیْگومان ئه‌وه‌ی که قورئانی دابه‌زاندووه زانایه به‌وه‌ی که هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ئیوه‌ی پتویستانه له‌ هۆکاره‌کانی به‌خته‌وه‌ری و هیدایه‌ت له‌ قورئاندا هه‌یه، وه‌ فه‌رمانی پیکردووم به‌ گه‌یاندنی به‌ بێ ئه‌وه‌ی هیچ زانیاریه‌کی پیش وه‌ختم هه‌بیّت، (فَقَدْ لَبِثْتُ فِیْکُمْ عُمْرًا مِنْ قَبْلِهِ)، یانی: من پیشتر ته‌مه‌نیکی زۆرم له‌ نێو ئیوه‌دا به‌سه‌ر بردووه‌ چل سال نه‌ سووره‌تیکی هاوشیوه‌ی ئه‌وهم پێ ووتوون، نه‌ ئایه‌تیک له‌ ئایه‌ته‌کانی قورئان بجیّت، وه‌ نه‌عیلم و عیرفانیکی وام هه‌بووه‌ و نه‌ ره‌وانبێژی و قسه‌ ره‌وانیم هه‌بووه‌ ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (یونس)، ده‌ی عه‌قلتان به‌وه‌ ناشکیّت، ئه‌وه‌ی چل سال ژیا بیّت له‌ ناوتانا و کتیبیکی نه‌خویندبیته‌وه‌، له‌ لایه‌ن هیچ زانایه‌که‌وه‌ فێر نه‌کرایبّت، چاوی له‌ هیچ ئایینیك نه‌کردبیّت، هیچ شه‌ریعه‌تیکی نه‌ناسیبیّت، هیچ هونه‌ریکی ره‌وانبێژی تاقینه‌کردبیته‌وه‌ له‌ شیعر و په‌خشان و ووتار و زانست و دانایی، چۆن ئه‌وتوانیّت له‌ خۆیه‌وه‌ قورئانیکی موعجیزه‌ به‌یّنیت که‌سه‌ نه‌توانیّت وه‌ك ئه‌و بلیّت؟! نه‌ك ئه‌وه‌ به‌لکو هه‌موو خه‌لکی و ته‌نانه‌ت هه‌موو ئه‌وانه‌ی که‌ توێژینه‌وه‌ له‌ ئایینه‌کاندا ئه‌که‌ن و لیکۆلینه‌وه‌ له‌ کتیبی فه‌لسه‌فه‌ و میژوودا ئه‌که‌ن ناتوانن هاوشیوه‌ی قورئان به‌یّنن، ده‌ی ئیتر چۆن پیشنیار بۆ که‌سیکی وه‌ك من ئه‌که‌ن که‌ قورئانیکی تر جگه‌ له‌م قورئانه‌ دابنیم؟؟؟^{١٠٧}

ئهمه‌ به‌لگه‌یه‌کی عه‌قلییه‌، شایه‌تی پووجی ئه‌و بانگه‌شه‌یه‌ ئه‌دات که‌ داواي هینانی قورئانیکی تریان له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئه‌کرد، زانیانی ئهم سه‌رده‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌و ئاسته‌ به‌رزه‌یان له‌ زانستی ده‌روونناسی و کۆمه‌ڵناس و ناسینی سروشت و ره‌وشتی مرقفه‌کاندا ئه‌وه‌یان سه‌لماندووه‌ که‌ ئاماده‌یی مرقفه‌ بۆ هه‌لکه‌وتوویی و یلیمه‌تبوون له‌ روی عه‌قلی و نه‌فسیه‌وه‌ له‌ کاتی گرێ دووهم و سییه‌می ته‌مه‌نیدا ده‌رنه‌که‌ویّت، ئه‌وان

١٠٧- هه‌مان سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ٢٢٠ به‌ده‌ستکارییه‌وه‌.

ئەسرىتتە، لە رستەى مەرجدا، بۆ ئەوەى بەلگە بىت بۆ پاداشتەكەى، بەلكو بەلگە لەسەر نەبوونى ويستى خوا بنیاتنراوەكە نەفى خويندەنەو بەكات، چونكە ئەو بەلگەشەى بى باوەرەكانە كە لە لایەن خوداوە نى، لەسەرەتاوە بەلگەكە پوچكەرەوەى بەلگەشەكانە، وە چەسپاندنى بەلگەوازەكەى بە لە داهاتوودا، كۆکردنەوەى ئەم دوو كارە بەهیزی و جوانى بەلگەهێنانەوەكە ئەخاتە روو، واتە ئەگەر خوا ويستى وانەبوايە ئەم قورئانەتان بۆ بهێنم منى وەك پێغەمبەرێك رەوانە نەئەكرد بۆى، منیش لەسەر حالەتى ئاسايى خۆم ئەمامەو.

بەلگەى دووهم پێچراوەى: ئەويش وەلامى (لو) ئەيخوازىت، چونكە وەلامى (لو) ئەخوازىت راستەوانەبىت لەگەڵ ماناكەيدا، يانى ئەبى پێچەوانەى مانا داواكراوەكە بسەلمىنيت، وەلامى (لو) هەندى جار ئەوترىت و هەندى جار حەزف ئەكرىت، مەبەستەكە لێرەدانەوەى: ئەگەر خوا ويستى لەسەر بوايە بۆم نەدەخويندەنەو، بەلام ئەو بۆم خويندەنەو، دەى ئەم خويندەنەو بەلگەى لەسەر ئەوەى قورئان پەيامى خوايە! چونكە خويندەنەو كە ئىعجازىكى زانستى لە خۆ دەگرىت، ئەويش ئەوەى كەسێك قورئانى هێناوە بۆ لاتان كە ئەهلى رەوانبىزى و فەلسەفە نى، هەرەها كۆتیبىكى هێناوە كە شارەزايانى زمانەوانى و رەوانبىزى بە جىاوازی ئاستەكانيانەو دەسەوسان كردووە، هېچ دروستكراوێك نى لە هەمووان باشتر بىت و قسەكانى بە جۆرێك بىت كەسى تر نەتوانى هاوشىوەى ئەو بهێنيت.

لەبەر ئەو لەقێك بۆ بەلگەهێنانەو كە زىادكراوە ئەويش رستەى ﴿... فَقَدْ لَيْتُ فِيكُمْ عُمَرًا مِّن قَبْلِهِۦٓ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (يونس)، ئەمە بىرخستەنەو بەبۆيان: لە رابوردوودا حال و ژيانى بۆ ئىو ئەشكرا بوو، بەكێك لەوانە نەخويندەوارىيەكەى، واتە مەوايەكى درێژ لەناو ئىو دا بووم، مەوايە چل دانە سال هەموو قوناغەكانى ژيانى

منتان بینووه، له هیچ قوناغیکدا حاله تی مه زنايه تی و عبقه ریبوونتان له مندا به دی نه کردووه، وهك نهو حاله ی که به هاتنی نیگای خوا بۆ من دروست بووه، نه روانیژ بووم له قسه کردندا ونه ناویانگیشم هه بوو له ره وانبیژی و وتاردان و شیعر وتندا، به جوریک هاوشیوه ی ئهم قسانه بیت که به هۆی نیگای خواوه نه یانخوینمه وه، ئهم حاله تی کۆتایی به لگه یه له سه ره نهو په پی به ندایه تی بوونی، ئهم که لامهش نیگای خوايه و له لای نه وه وه بۆی هاتووه، خودی خۆی هیچ کاریکی تیدا نه کردووه.. ئهمه روونکردنه وه ی نهو ریکوپیک و تیر و ته سه لیه یه که ئهم به لگه یه گرتوویه تیه خۆی.

ئهم به لگه یه سه ره نجامه که ی نه وه یه که ملیان پێیدا بۆ نه وه ی قورئان موعجیزه یه، وشه ی (تَلُوْهُ) له واقیعدا ته نیا قورئان نه گرتیه وه نهك جگه له قورئان، چونکه ئهم وشه یی سی شتی تیدایه (خوینهریک)، (خوینراوه یهك)، (هاندهریک بۆ نهو خویندنه وه).

به یه که میان ئاماژه بۆ موعجیزه یهك نه کات که خوینهریک کتیبیک نه خویندنه وه له گه ل نه وه دا که هه موو نه زانن نه خویندنه واره! چونکه خویندنه وه ی کتیبی ئایینی جیا به له خویندنه وه ی وتار و شیعر که عه ره ب پیتی ئاشنا بوون، به دووه میان ئاماژه بۆ ئهم قورئانه نه کات که خۆی بۆ خۆی موعجیزه یه کی ئاشکرایه و به لگه یه له سه ره راستگویی نهو که سه ی هیناویه تی، له به ره نهو هه مووه راستی و رینماییه ئایینیانه ی له خۆی گرتووه، ئهمه هه لسوکه وتی پێغه مبه رانی خاوه ن په یام و زاناکانی په یامه ئایینه کانه، وهك خوا نه فره رموی: ﴿وَمَا كُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذَا لَأَزْتَابَ الْمُبْطِلُونَ﴾ (العنکبوت)، تۆ نه ی پێغه مبه ر! پێش نارینی ئهم قورئانه هیچ کتیبیکت نه ده خویندنه وه، به دهستی خویش هه ی شتیکت نه نووسیوه، (چونکه نه خویندنه وار بوویت) خۆ نه گه ر شتیکی وات نه نجام بدایه، له و کاته دا نه قام و ده م به تاله کان دنیا یان پر ده کرد له شك و گومان (که گوايه قورئان له دانان و داپشتنی تویه).

به سيئه ميشيان ئاماژه بۆ ئوه ئەکات که قورئان کهلامی خوايه، که واته به م به لگه به راستگویی پیغه مبه رﷺ له په یامه کهیدا نه سه لمینى!

کاتیک بیانوی برین و به لگه ی ته وای دا به ده ستیانه وه که قورئان له لای خواوه هاتوه و نه ناتوانی له خۆیه وه هاوشیوه ی قورئان بهینیت ئوه نه م قسه لقیکی لی دروست نه بیت ئه ویش نه وه یه: که سیک بوختان بۆ خوا ئەکات به درۆ، که سیکیش ئایه ته کانی خوا به درۆ نه زانی ههردوکیان سته مکارترین که سن، که س له نه وان سته مکارتر نه!

ئهم شیوازه رۆیشتنه له گه ل ناهه زه که ی به رانه رتا تا بخلیسکی وتی بکه وئ، سه ره تا وا تینه گه ی که ههردوولا یه کسانن، به لام کاتیک ماناکه رۆشن نه بیته وه ده رنه که ویت که به رانه ر تیکه وتوه، خوی گه وره نه فه رموی: ﴿فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّكُمْ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ﴾ (یونس). جا کی له وه سته مکارتره که درۆ به ده م خواوه هه لده به ستیت، یاخود ئایاته کانی به درۆ بزانییت و برۆای پی نه بیت، به راستی تاوانباران سه رفراز نابن.^{۱۰۹}

ئهمه ش هه ر وه ک ته واکه ریک وایه بۆ وه لامی پیشنیاری موشریکه کان، له راستیدا قورئان وه لامی قسه بریان نه داته وه:

یه که م: روونکردنه وه ی نه وه ی هه یه له واقیعه که دا، ئه ویش نه وه یه که گۆپینی قورئان کاری خودی پیغه مبه ر نه رﷺ، خواش ئیزنی نه و کاره ی پینه داوه، به لکو نه گه ر کاری وابکات خوا سزای تووندی نه دات و تۆله ی لی نه سه نیت، چونکه نه وه قسه ی تایبه تی خوايه.

۱۰۹- التحرير والتنوير، الطاهر بن عاشور، سه رچاوه ی پیشتر، مج ۶، ج ۱۱، ص ۱۲۳، ۱۲۰، به ده ستکاری به وه.

دووه م: به هینانه وهی به لگهی عه قلی له سهر ئه وهی قورئان ته نیا که لامی خوايه،
 پیغه مبه عليه السلام ناتوانی وه ک قورئان بهینیت، دوی ئه م دوو به لگه به به لگهی سییه م ئه م
 دوانه پشت قاییم ئه کات که ئه ویش ئه وهیه خراپترین جۆره کانی سته م له نی، ان
 مرقه کاندای دوو شته:

یه که میان: درۆکردنه به ده م خواوه، که ئه وان به هوی رقه وه ئه و پێشنیاره یان کرد بۆ
 پیغه مبه عليه السلام.

دووه میان: به درۆزانی نی ئایه ته کانی خوا، که ئه وان به هوی تاوانه کانیانه وه که وتی بونه
 ناوی.. خوی گه وه ئه م کاره یان به شیوه ی پرسیاری ئینکاری ده رئه خات، یانی: هیچ
 که سیک سته مکارتر نییه لای خوا و شایانی غه زه ب و سزای خوا نیه جگه له و دوو تاقمه
 سته مکاره، من لۆمه ی خه اک ئه که م بۆ خالی دووه م ئیتر چۆن رێگه به خۆم ئه ده م
 به خالی یه که م که له ئه و خراپتره؟! ئه م تاوانه گه وه یه چ سوودیکی بۆ من هیه له
 کاتی که دا من ئه مه وی چاکسازی بکه م! له و پێناوه شدا سه ختی که کان قه بول ئه که م و
 ده شزانم که ﴿... لَا يُفْلِحُ الْجَرِمُونَ﴾ (یونس). سته مکار سه رکه وتوو نابیت، واته
 داواکاریه که یان سه رکه وتوو نابیت که له رێگهی درۆ و شایه تی ناوه قه وه هه ولی بۆ
 ئه ده ن.^{۱۱۰}

پاشان قورئان به لگه یه کی ئاشکرا و به رجه سته ده خاته روو بۆ موشریکه کان ئه ویش
 ئه وه یه که پیغه مبه عليه السلام به نه خوینده واری له ناویاندا ژیاوه، نه خوینده ویه تی و نه
 نووسیویه تی، ته نانه ت دێرێکیشی نه نویسیوه به دهستی خۆی، ئیتر چۆن ئه م شتانه له
 کتێبه پێشووه کانه وه فیر بووه؟

۱۱۰- تفسیر المنار، محمد رشید رضا، سه رچاوه ی پێشووتر، ج ۱۱، ص ۲۲۲، ۲۲۳.

ئەمە ئاشكراترين بەلگەيە كە قورئان لە لاين خواوہيە، وەك ئەفەرموي: ﴿وَمَا كُنْتَ

تَتْلُو مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ وَلَا تَخُطُّهُ بِيَمِينِكَ إِذًا لَا تَرَابَ الْمُبْلُوكِ ﴿١٨﴾ بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَبْنَتْ فِي

صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَحْكُدُ بِأَيْدِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ ﴿١٩﴾﴾ (العنكبوت)، تۆنەي

پيغەمبەر! پيش ناردنی ئەم قورئانە هېچ كتيبيكت نەدەخويندەو، بە دەستی خويشت

هېچ شتيكت نەنووسيوو، (چونكە نەخويندەوار بوويت) خو ئەگەر شتيكي وات ئەنجام

بدايە، لەو كاتەدا نەفام و دەم بە تالەكان دنيان پەر دەكرد لە شك و گومان (كە گوایە

قورئان لە دانان و دارشتنی تۆيە). نەخیر هی تۆ نییە، بەلكو قورئان چەند ئايەتيكي

پوون و ئاشكران لە سینه و دل و دەروونی ئەو كەسانەدا عيلم و زانستيان پيەخسراو و

لەبەريانە، بەپاستی جگە لە ستمكاران، كەس بەرهەلستی و نكولی لە ئايەتەكانی ئيمە

نیە. ئەمە يانی: ئەي موحەممەد تۆ تەمەنيك لە نيوگەلەكەتدا ژياوی پيش ئەوێ

قورئانت بۆ دابەزیت، نە كتيبيكت خويندووەتەو نە نووسينيكيشت خويندووەتەو، نە

نووسينيشت زانيو، بەلكو هەريەكيك لە گەلەكەت زانيويانە كە تۆ پياويكي

نەخويندەواری، ئەمەش سيفەتی پيغەمبەرە لە كتيبە پيشووەكاندا، وەك ئەفەرموي:

﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوبًا عِنْدَهُمْ فِي الْتَوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ

يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ

وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَإِذْ بَرَأَ أَمْوَالُهُمْ وَعَزَّرَهُمْ وَنَصَرَهُمْ وَاتَّبَعُوا

النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٣٧﴾﴾ (الاعراف)

ئەوانەي كە شويني ئەم (محمد ﷺ) پيغەمبەرە هەوالدەرە نەخويندەوارە دەكەون

ئەوێ كە (گاورو جوو، ناوو نيشانيان) دەستيان دەكەويت نووسراو لەي ئەوان لە

تەورات و ئينجیلدا، فەرمانيان پيەدەدات بەچاك و قەدەغەي گوناھو خراپەيان ليەدەكات و

هەرجيەك پاكو چاكە بۆيان حەلال دەكات و هەرجی پيس و نابوخته لبيان حەرام دەكات

و نه ركه قورس و سه نځينه كان له سهرشانيان لاده بات، نه و كوټ و زنجيرانه ش كه له سهریان بوو لای دهبات (وهك خو كوشتن له کاتي ته وپه دا... هتد)، جا نه وانه ی باوه پيان پي هيناوه و پشتيوانيان ليكړدوه و پشتگيريان كړدوه و شويڼي نه و نووره كه وتوون (كه قورثانه) و هاوپي له گه ليدا په وانه كراوه، هر نه وانه سهر فرازو پزگان.

نه مه ژيانې پيغه مېرېر ﷺ و ژيانېشي وا نه بيت تا روژي قيامت نه پيتيك و نه نه رسته يه كه به دهستي خوې نانووسيت، به لكو نووسه ري زوړي لېووه و هم نيكاي پي نووسيونه ته وه و هم نامه ي پي نووسيون بو هر یمه جيا جيا كان.

به م شيوازه قورثان شوين گومانه كانيان ده كه ویت، ته نانه ت گوماني منالانه و ساويلكه ش، پيغه مېرېر ﷺ ماوه يه كي زوړي ژيانې له نيو نه واندې به نه خوینده واري به سهر بردووه، نه نووسيويه تي و نه خویندوويه تيه وه، پاشان نه م كتيبه سهر سووړه يته ره ي هيناوه كه نووسه ره شاره زاو زانا كانېشي دهسته وسان كړدووه، له وانه يه گومانه كه يان له جيگه ي خویدا بوايه نه گهر پيشتو خوینده وار بوايه، به لام گومان له چي نه كهن كه نه وه رابردووي نه وه له ني، انياندا؟

نه وه گريمان پيغه مېرېر ﷺ خوینده واريش بوو نه ينووسي و نه خوینده وه، هر دروست نه بوو نه و گومانه بهرن، چونكه خودي قورثان شايه تي نه دات كه دانراوي دهستي مروغه نيه، نه و زور له تواناو له زانست و له ناسوي مروغه كان گهره تر و بالاتره، نه و راستيانه ش كه له م قورثانه دا راستي ره هان وهك چوڼ راستيه كانې نه م گهردوونه راستي ره هان، هر مه لويسته يه كه له بهر ده م دهقه كانې نه م قورثانه دا نيگا بو دل نه كات كه له پشت نه م فرمايشته وه هيزيك بووني هيه، دهر برينه كانې دهسه لاتيان به سهر دل وه هيه، نه م دوانه ش له قسه ي به شه ره كاندا نين.^{۱۱۱}

۱۱۱- في ظلال القرآن، سيد قطب، سهرچاوه ي پيشتو، ج ۵، ص ۲۷۴.

به لگه هیئانه وه به نه خوینده واری پیغه مبر علیه السلام که به وه ناسراو بوو، به لگه یه له سه ر
 نه وه ی که نیگای خوا بی بۆ هاتووه، له چه ند جیگای قورئاندا به لگه به مه هیئراوه ته وه،
 وه ک نه فه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدَى إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٥٤﴾ (الشوری)، نه ی
 محمد! نا به وشیه یه ی که وتمان ئیمه قورئانمان بۆ ره وانه کردیت له لایه ن خۆمانه وه
 (که ژیا نه خشه به روح و گیان و عه قل)، تو نه تده زانی قورئان چیه و ئیمان چیه، به لام
 ئیمه ئه م قورئانه مان کرده پونا کی ونوریک که هیدایه ت و پینمویی هه ر که س که بمانه ویت
 له به نده کانمانی پی ده که ی ن، (نه وانه ی دل ی بۆ ده که نه وه و به چا کی گو ی بۆ ده گرن)،
 بیگومان تو نه ی پیغه مبر علیه السلام پینیشان ده ریت و پینموی ده که ی بۆ پینگه و پینازکی
 پاس ت و دروست... ﴿... فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِّن قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٥٥﴾
 (یونس)، ^{۱۱۲} به پاس تی ناشکرایه که من ته مه نیک ی دوو رو دریزم له ناوتاندا به سه ر بر دووه
 پیش هاتنی قورئان (بی نه وه ی وشه یه که له م قورئانه بزانه) که واته بۆچی عه قل و بیرو
 هوش تان ناخه نه کار ﴿بَلْ هُوَ آيَاتٌ يَّبِينَاتٌ فِي صُورِ الذِّكْرِ أَوْتَوْا الْعِلْمَ وَمَا يَحْكُدُ بِأَيَاتِنَا إِلَّا
 الظَّالِمُونَ ٥٦﴾ (العنکبوت)، نه خیر هی تو نییه، به لکو قورئان چه ند ئایه تنیکی پوون و
 ناشکران له سین و دل و ده روونی نه و که سانه دا عیلم و زانستی ان پی به خشر او ه و
 له به ریانه، به پاس تی جگه له سته مکاران، که س به ره له سستی و نکولی له ئایه ته کا نی ئیمه
 نیه.

نه وانه کۆمه له به لگه یه کی ناشکران له دل ی نه و که سانه ی که خوا زانستی کی پی
 به خشیوون هیج ساخته کارییه ک و چه واشه کاریه کی تیدا نیه، وه گومان و دوو دل یشی تیدا
 نیه، کۆمه له به لگه یه که له دل یاندا نه وه نده روونه دل یان ئارام نه گری ت پی ی و داوای به لگه ی

۱۱۲- التحرير و التنوير، الطاهر بن عاشور، سه رچاوه ی پیشتر، مج ۱، ج ۲۱، ص ۱۰، به ده سته کارییه وه.

تر ناکات، چونکه نه وه خوی به لگه ی حاشا ه لته گره، زانیاریه به مانای وشه ی زانیاری، نه و زانیاریه ی که دلی مروّ نه بینن له خواری خواره وه ی ناخیدا جیگیر بووه و له ویتوه هه لته قولیت، و چرای بۆ هه لته کات و ریگه ی بۆ روونته کاته وه تا خوی په یوه ست بکات به و داوه وه که له ویدایه، ﴿وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ﴾ (١٩) ﴿(العنکبوت)﴾، به پراستی جگه له سته مکاران، که س به ره له نستی و نکولی له نایه ته کانی نیمه نیه. نه وانه ی که دادپه روه ر نین له سه لماندنن راستیه کاندا، نه وانه ی که باز نه دهن به سه ر راستیه کاندا و خویان دوور نه گرن له ریگای راست! (R)'''

دووم: موشریکه کان پشت به به لگه نابهنستن له بانگه شه که یاندا.

قورئان روونی کردووه ته وه که موشریکه کان پشت به به لگه نابهنستن، به لکو ته نیا شوین گومان نه که ون که دووره له راستی، ﴿وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا ظَنًّا إِنَّ الظَّنَّ لَا يُغْنِي مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ﴾ (٣١) ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (٣٧) ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (٣٨) ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعِلْمِهِ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ كَذَّابٌ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ (٣٩) ﴿(یونس)﴾، زور به یان شوینی هیچ شتیک ناکه ون ته نها گومان نه بیت، به پراستی گومانیش هیچ سوودیك به خاوه نه که ی ناگه یه نیت له باره ی حق و راستیه وه، به پراستی خوا زانایه به هه موو نه و کارو کرده وانه ی که نه نجامی ده دهن.

١١٣- فی ظلال القرآن، سید قطب، سه رچاوه ی پیشتر، ج ٥، ص ٢٧٤٦

(R) بۆ بابته ی "نه خوینده واری پیغه مبه ر" (ﷺ) شیوازی دووم له گومانی نویم له به رگی شه شه مدا (بیروباوه پی نیسلامی و بابته ته کانی په کخوابه رستی).

وهنه بئیت ئەم قورئانه له لایەن کەسیکەوه دارپێژرابێت و هەلبەسترا بێت جگە لەخوا، بەلکو راستی و پڕهوانی کتێبە ئاسمانیەکانی پیش خۆشی دووپات دەکاتەوه، هەرودەها پوونکەرەوهی بیرو باوەڕو ئەرکەکانە، بەراستی هیچ گومان لەوه دا نیە کە ئەم قورئانه له لایەن پەرورددگاری هەموو جیهانهوه پڕهوانەکراوه. بەلکو (لەگەڵ ئەو هەموو بەلگانه دا) ئەوانە دەڵێن کە محمد قورئانی هەلبەستووه، بۆی: دە ئێوەش سوورەتێک وەک سوورەتەکانی دارپێژن و بیهێژن، داوا بکەن لە هەر کەسیکی تر کە دەتوانن جگە لەخوا (کە یارمەتیتان بدات) درێفی مەکەن ئەگەر راستگۆن. بەلکو سەرەپای ئەو هەموو بەلگانه ئەوانە بپوایان بە قورئان نەکردووه کە هیچ شتیکیان نەزانیووه دەربارەی، هێشتا بۆیان نەهاتووه سەرئەنجامی ئەو بەلێنانهی کە بەلێنی پێداون، هەر بەو شتێوەیە ئەوانە ی پیش ئەمان بەرنامەی خوایان بە درۆ زانی و بپوایان پێی نەبوو، دەتەماشای بکە و سەرنج بدە بزانه سەرئەنجامی سەمکاران چۆن بووه.

پاش ئەوهی سەلماندی کە قورئان لای خواوه هاتووه و موخەممەدیش ﷺ دەستەوسانە وەک هەموو کەسیکی تر لە هێنانی هاوشتێوەی ئەو قورئانهی لێوان لێوه لە هیدایەت و زانست و شتێوە زمانە کەیدا، حالی ئەوانەشی روونکردووه تەوه کە زۆریەیان دوا ی بچوکتێن گومانی لاواز کەوتوون لە بیروباوەریاندا، پاشان گەراوه تەوه بۆ هەلۆه شاندنەوهی بۆچوونە ناویۆشه کەیان لە تانەدانه لەم قورئانه، تەنیا لەبەر گومانێکی لاواز کە هی زۆریەیانە، و کە مینیە بە کیشیان هەر کەللەرەقی و عینادی ئەکەن وەک سەرکرده لووتبەرزه کانیان^{۱۱۴}.

ئەمەش پاش ئەوهی کە سەرپرمانی موشریکەکانی بەم نیگاخواییه بۆ پیغه مبر ﷺ پووچەلکردهوه، و روونی کردەوه کە ناتوانن لە روشنایی ئەم قورئانه لە ئایەتە روونەکانی کە بەلگەن بۆ ئەوهی ئەم قورئانه ئاسمانیە سوود ببینن، یان لەوه رابمێژن کە

۱۱۴- تفسیر المنار، محمد رشید رضا، سەرچاوهی پیشووتر، ج ۱، ص ۳۶۷.

له ژيانی پيغه مېر ښه ورديښه وهو ټيگه ن که هم ژيانه ی به لگه یه له سر نه وهی هم قورئانه ی له خواوه بو هاتوه، که چی هر داوی نه وهی لیته کن که قورئانیکی تریان بو بهینیت یان بویان بگوړیت که گونجاو بیت له گه ل حه زو ثاره زوه کانیاندا، چار نیه نه بی بگه پته وه بو پوچکردنه وهی قورئان له ورووه وه که نه وان ته نیا شوین گومانیکي ناهه ق که توون و هیچی تر، نه ویش نه وهیه وا گومان نه به ن نیگا و حاله ته کانی پیغه مېر ایه تی به باو وخووه کانی خویان نه پیون... بویه نایه ته که زه نگیان بو لیته دات و باسی سیفه ته کانی قورئانیان بو نه کات له خودی خزیدا، که به لگه ن له سر نه وهی که هم قورئانه هه قه و ته حه دداسی کردون که کتیبیک وه ک قورئان دابنن.

خوای گه وره روونی کرده وه که نه وان له کاروباری پیغه مېر ایه تی و خویه تیدا به گومان کارده کن، وه که نه فهرموی: ﴿وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْمَلَكِينَ ۝٣٧﴾ (یسونس)، وه نه بیت هم قورئانه له لایه ن که سیکه وه داریزدا بیت و هه لبه ستره بیت جگه له خوا، به لکو پاسی و په وانی کتیبه ناسمانیه کانی پیش خوشی دوپیات ده کاته وه، هه روه ها پوونکه ره وهی بیرو باوه پو نه رکه کانه، به پاسی هیچ گومان له وه دا نیه که هم قورئانه له لایه ن په روه ردگاری هه موو جیهانه وه په وانه کراوه.

هم قسانه بویه نه هینریت تا بیسه لمینیت قورئان موعیزه یه و دانراوی خویه، بویه نه وتری تا نه فی نه وه بکات هم قورئانه له جگه له خواوه هه لبه ستره بیت، اته هی خوا نه بیت و درابیته پال خوا، چونکه ته نیا قورئان خوی نه و قسه یه پوچنه کاته وه و هه ر خوی به لگه یه له سر نه وهی هه لبه ستره نیه و مروث داینه ناوه^{۱۱۰}.

۱۱۰- التحرير والتنوير، الطاهر بن عاشور، سرچاوه ی پيشتر، مج ۶، ج ۱۱، ص ۱۶۸، ۱۶۷.

واته نه گهر که سیکي ژیر به راستگوځایانه رابمښت له سووره ته کانی قورئان و وردبیتته وه نه وه نه زانیت له لایه ن خواوه هاتووه و ناکړی و نابیی قورئان به و ناسته به رزه یوه مړوف داینا بیت، قورئانیک به م شیواز و دارپشته ناوازه یوه به م هه مووه زانیاریه به رز و پر له فله سه فوه، پر له و یاسا دادپه رانه وه، تیر له نه ته کیتی راقی، ناکړی قورئان به م هه مووه راستیه گهر دوونی وکومه لایه تی و هه والدانه ی له نادیار و میژووی رابردو و پیشهاته کانه وه، که مه به سستی له چاکسازیه کان شوینکه وتنی راستی و هیدایه ت بیت و خودوورگرتن بیت له گومرایی و هه وه سپهرستی و پشت به ستن به به لگه ی دروستی زانستی .. نه مانه هه مووی نه وه نه سه لمینن که ناکړی و نابیی و راست نیه و شتیکی ژیرانه نیه بووتریت نه مه درویه که و که سیکي تر به دهمی خواوه هه لیبه ستووه، چونکه جگه له خوا هیچ که سیک ناتوانی شتی و دابنیت، خو نه گهر له نیمکاندا بیت مړوفیک شتی و دابنیت نه وه نه بی نه و که سه له هه موو زانا و داناو خوینه واره کان و له هه موو پیغه مبه ران و فریشته کانی خوا به توانا تر بیت، ده ی که سی واش درق ناکات به دهمی خواوه ! نه که نه مه به لکو سه رسه خترینی دوزمنانی خوا که نه بوجه هلبه نه فره ت بیت نه یوت: له راستیدا موجه ممد دروی به دهمی خه لکی تره وه نه نه کرد نه ی چو ن درق به دهم خواوه نه کات؟

﴿وَلَكِنْ تَصَدِّقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ (یونس)، نه مه یانی: نه م قورئانه په سه ندکردنی په یامه کانی تری خوایه به گشتی که بۆ پیغه مبه رانی تر هاتوون، وه ک نوح و ئیبراهیم و موسا و عیسا - سه لامی خویان لیبتنه م قورئانه بانگی خه لکی نه کات بۆ بنچینه کانی ثابینی ئیسلام که نه وانیش بانگه شه یان بۆ کردووه، وه ک باوه رهینان به خواو به روژی دواپی و کرده وه ی چاک، پاش نه وه ی که هندی له شوینکه وتی نه و ثابینانه نه و راستیه یان له یاد کردووه و هندی کیشیان ریگه که یان ون کردووه و به داب و نه ریتی داهینراو بیرو باوه په که یان شیواندووه، که موجه ممه دیکي نه خوینه وار(صلی

الله عليه واله وسلم) نه مانه ی نه ده زانی، یاخود په سندرکړنی نه وه ی له نایینی ئیبراهیمدا هاتووه و له حهره مدا بانگه وازی بۆ کردووه، یان نه وه ی که موساو عیسا و پیغه مبه رانی تر له سهری بوون، نه کری "تصدیق" ه هردوو ماناکه ش بگه یه نیت.

﴿وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ﴾ (یونس: ۳۷)، مه به ست په یامه خوداییه کانه، نه و کتیبانه ش خوا دایناون تا بنووسرینه وه و بینه هیدایه ت بۆ مرؤفه کان، که کومه لیک له بیروباوه پ و یاسا و په ند و ناموزگاری و کاروباری کومه لایه تی و ده ستوراتی خوابی و له دروستکراوه کانیدا نه گریته خوی، ﴿لَا رَبَّ فِيهِ﴾ (یونس: ۳۷) بوار بۆ گومان و دودلی نامینی، چونکه راستی و هیدایه تی تیدایه، ﴿مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ (یونس)، نیگای نه وه، که س ناتوانی بیگاتی، ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ أَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَاتٌ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلَافًا كَثِيرًا﴾ (النساء)، نه وه بۆ نه وانه سهرنجی قورئان ناده ن و لیکي ناده نه وه و لیکي وردنابنه وه؟ خو نه گه ر له لاین که سیکی تره وه بوايه جگه له خوا بیگومان جیباوازی و دزایه تیه کی زوریان تیدا ده دوزیه.^{۱۱۶}

پاش نه وه ی قورئان کتیه رکئیان له گه ل نه کات که سووره تیکي هاوشیوه ی قورئان بهینن وه که نه فرموی: ﴿فَأَنذَرْتُهُمْ نَارَهُمْ وَأَنذَرْتُهُمْ مِّنَ اللَّهِ أَنِ كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ (یونس) ، بلای: ده ئیوه ش سووره تیک وه که سووره ته کانی داپیژن و بهینن، داوا بکه ن له هر که سیکی تر که ده توانن جگه له خوا (که یارمه تیتان بدات) دریغی مه که ن نه گه ر راستگون.

پاش نه م کتیه رکئییه سیاقی گفتوگویه که نه گوریت، بۆ نه وه ی بریار بدات که نه وان دوا ی گومان که وتوون و هیچی تر، نه وان بریار له سهر شتیک نه ده ن که نایزانن، بریاردانیش پتویستی به زانیاری پیش وهخت هیه، نابی ته نیا پشت به هه واو ئاره زوو یاخود به گومان ببه ستريت.

۱۱۶- تفسیر المنار، محمد رشید رضا، سرچاوه ی پیشووتر، ج ۱۱، ص ۲۳۹۸ به نواوه .

نه‌وهی لیږده دا حوکمیان به سهردا داوه بریتیه له نیگاګانی قورشان و نه‌و راستیانیه ی
که تیاپه‌تی له به‌لین و هره‌شه‌ګان، نه‌مه‌یان به‌درو نه‌زانی، که چی هیچ زانیاریه‌کیان له‌و
باره‌وه نه‌بوو که نه‌م درو‌یه‌ی بنینه‌بان، ﴿بَلْ كَذَّبُوا بِمَا لَمْ يُحِطُوا بِعَلَمِهِۦ وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ ۚ﴾ (یونس)،
به‌لکو سهره‌پای نه‌و هه‌موو به‌لګانه نه‌وانه بپوایان به قورشان نه‌کردوه که هیچ
شتیکیان نه‌زانیووه دهریاره‌ی، هیشتا بویان نه‌هاتووه سهرنه‌نجامی نه‌و به‌لینانه‌ی که
به‌لینی پیداون.

حالیان له‌م درو‌کردنه‌دا وه‌ک حالی درو‌زنه‌ګانی پیش‌خویانه، سته‌مکاره
موشریکه‌ګان، نه‌وانه‌ی رانه‌میتن با له‌وه رامیتن که دهره‌نجامی نه‌وانی پیش‌وو چون
بووه تا بزاین راستی سهره‌نجامی نه‌وانیش هه‌روا ده‌بیټ، وه‌ک نه‌فه‌رموی: ﴿كَذَلِكَ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ (یونس)،^{۱۷۷} هه‌ر به‌و
شیوه‌یه نه‌وانه‌ی پیش نه‌مان به‌رنامه‌ی خویان به‌درو‌زانی و بپوایان پتی نه‌بوو،
ده‌ته‌ماشا بکه‌و سهرنج بده بزانه سهرنه‌نجامی سته‌مکاران چون بووه.

یانی: نه‌وان په‌له‌یان کردوه له به‌درو‌زانینی قورشان، راسته‌وخو به بیستنی پیش
نه‌وه‌ی لیتی تیښګه‌ن و بزاین ناوه‌پوکه‌که‌ی چی تیدایه، یان لیتی رامیتن، به‌دل‌تیاپه‌وه
نه‌م شیوازی به‌درو‌خستنه‌وه له دژایه‌تی و لووتبه‌رزیدایه نه‌ک له له‌وه‌وه سهرچاوه بګریت
که بپوایان پتی نیه و به‌درو‌ی نه‌زانی، پاشان نه‌بوونی زانیاریان دهریاره‌ی زانستی خوا
جیاوازه، هه‌ندیکیان نازانن که نه‌وه حالی که‌سه گیله‌ګانه، وه هه‌ندیکیشیان زانیاری
ناته‌واویان هه‌یه نه‌ویش نه‌وانه‌ن که ګومان و دوودلیان هه‌یه، یاخود له‌ګه‌ل نه‌وه‌ی که
به‌راستی ده‌زانی، به‌لام نه‌وه نازانن که به‌درو‌زانینی نه‌م قورثانه چ سزایه‌کی سه‌ختی
به‌دوادا دیت. نمونه‌ی نه‌م ثایه‌ته له سووره‌تی (النمل) که نه‌فه‌رموی: ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءُ قَالَ

۱۱۷- فی ظلال القرآن، سید قطب، سهرچاوه‌ی پیشتر، ج ۲، ص ۱۷۹۴.

أَكْذَبْتُمْ بِتَابِقِي وَلَمْ تُحِيطُوا بِهَا عِلْمًا أَمَازَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾ (النمل)، ههتا ئه و کاته ی دینه پیشه وه بۆ لپرسینه وه، خوا ده فهرمویت: ئایا ئه وه ئیوه بپواتان به ئایه ته کانی من نه هینا له کاتی کدا ئیوه هیچ زانست و زانیاریه کتان ده رباره ی نه بوو؟ یاخود ئیوه خه ریکی چی بوون؟ چیتان ده کرد به ئایه ته کانی نیمه؟

رسته ی ﴿وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَأْوِيلُهُ﴾ (یونس: ۲۹)، هیشتا بۆیان نه هاتووه سه ره نه جامی ئه و به لێنانه ی که به لێنی پێداون. ئه م رسته یه په یوه نده به پیش خۆیه وه، واته: شتیک به درۆ ئه زانن که هیشتا سه ره نجامه که ی نه هاتووه بۆ لایان، ئه مه ش ناساندنی ئه وانه که چه نده که م ئارام و خۆنه گرن، واته ئه گه ر چاوه پێیان بکردایه تا ته ئویل و سه ره نجامی قورئانیان بۆ به اتایه یانی ئه وه ی که ئه کری ئه سه ره نجامه که ی ببینن باشتر بوو، به لام ئه وان سووربوون له سه ر درۆکردن پیش بینینی سه ره نجامه که ی.

مه به ست به ته ئویل له م ئایه ته دا ئه کری ته فسیر و شه رحی ئه وانه بیست که شاراو هیه له ئه وان، یاخود ئاشکرکردنی ئه و سزایه بیست که ئاگادارکراونه ته وه لیتی، له وانه شه مه به سه ته که هه ردووکیان بگریته وه، واته کاتی که ته ئویلی ئه و شتانه یان بۆ ده کریست که به حسابی خۆیان لیتی حالێ نه بوون له مانای ئایه ته کان چونکه به شیوازه کانی قورئان ئاشنا نه بوون وه ک حیکمه ت و فه لسه فه ی ته شریعی ئیسلامی، یان باب ته ی زیندوو بوونه وه، یان به پێز سه یرکردنی زیاتری ئیمانداره لاوازه کان له چاو موشریکه خانه دانه کاند، هاتنه خواره وه ی قورئان به به ش به ش و ئه و جۆره باب ته تانه، ئه وان ته نیا له گه ل شتی مادیدا راهاتبوون، بۆیه هه موو ئه و شتانه یان به و پێوه ره مادیانه گه زو پێوانه ئه کرد، شتی نادیاریان به شته دیارو مادیه کان ئه پێوا، ئیتر ئه و شتانه یان به درۆ ئه زانی به ر له وه ی ته فسیر یان سه ره نجامی ئه و شتانه یان بۆ ده ریکه وی، خو ئه گه ر ئارامیان بگرتایه و پابه ندی پیغه مبه ر بوونا یه ﷺ ئه وه یه ک دوای یه ک هه موو ئه وانه یان بۆ روون

ئەبۇبەكر، ئىترى كە تەفسىر و سەرەنجامى بەپەلەى ئەو شتانه يان زووبۇ دەرئەكەوت وایان ئەزانى ئەو شتانه درۆن! خوا ئەفرەرموویت: ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ هَذَاهُ أَلْحَقٌ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ أَوْ اقْتُلْنَا بِعَذَابٍ آخِرٍ ۖ﴾ (الانفال) یادى ئەو كاتە بکەرەوہ كە بى باوەرپان وتیان: خوابە ئەگەر ئەم دین و بەرنامە و قورئانە راستە، لەلایەن تۆیشەوہ پەرەوانە كراوہ، ئەوہ بەرد لە ئاسمانەوہ ببارێتە بەسەرماندا، یان بەلاو سزایەكى بەئىشمان بۆ بەیتە!! .

وایان گومان ئەبرد كە ئەگەر ئەوان خۆى گەرە تووڤە بکەن ئىترى بەپەلە سزایان بۆ ئەنیریت، بۆیە كە سزا بەپەلە ئەهات بۆیان ئەیانووت كەواتە قورئان راست نیه و لەلای خواوہ ئەهاتووہ، هەر بۆیە داواى رووداوى ناسروشتیشیان ئەکرد لە پێغەمبەرﷺ، وەك قورئان ئەفرەرموئ: ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ يَنْبُوعًا ۖ﴾ (الاسراء) (هەندىكیان بیانووین گرت و) وتیان: هەرگیز ئێمە باوەر بە تۆ ناکەین تا كانى و سەرچاوەیەكمان لە زەویەوہ بۆ ئەنەقولیت. ئەگەر موسلمان ببونایە و لەگەڵ پێغەمبەرﷺ بژيانایە دەیانزانى كە خوا گوئى بە پێشنیاری لادەر نادات، مەبەست بە چواندنى ئەمان بە درۆزنەكانى میللەتانى پێش خۆیان كە قورئان ئەفرەرموئ: ﴿..

كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ﴾ (الانعام)، چەند شتىكە:

- ئەمە خۆوى هەموو كەسێكى نكولیکارە، تا بزائن ئەمانیش وەك ئەوانن و تا پەند وەریگن..

- ئاماژەیان پێئەدات كە سزا بۆ ئەمانیش دائەبەزیت وەك چۆن بۆ ئەوان دابەزى كە ئەمان هەولیان لێیان هەیه و داهاتوى هەندىكیانان بېنیوہ.

- دلدانەوہى پێغەمبەرﷺ بەوہى ئەوہى تووشى ئەم هاتووہ بە هەمان شتێوہ تووشى پێغەمبەرانى پێش ئەویش بووہ بەدەست قەومەكانیانەوہ، بۆیە لقیك ئەكاتەوہ

له م چواندنه وه و نه فه رموی: ﴿.. فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَتْ عَقِبَةُ الظَّالِمِينَ﴾ (یونس)، ته ماشا بکه و سه رنج بده بزانه سه رنه نجامی سته مکاران چون بووه. یانی وردبهره وه له چاره نویسی نه و میلله ته پیشووانه که سته میان کردو پیغه مبه رانیان به راستگو نه نه زانی.^{۱۱۸}

سینه م: ده سه و سانیان له به رانبهر نالینگاری قورئاندا.

قورئان کی به رکبی له گه ل نه و موشریکه بوختانچیانه دا کردووه که بانگه شه ی نه وه یان نه کرد قورئان هه لبه ستراوه، داوای نه کرد کتیبیک هاوشیوه ی قورئان بهینن، یان ده سووره ت بهینن، یاخود ته نیا سووره تیک بهینن، وه ک نه فه رموی: ﴿قُلْ لِّیْنَ أَجْمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَیْ أَنْ یَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا یَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِیرًا﴾ (الاسراء)، نه ی محمد ! پییان بلی: دلتیابن، نه گه ر هه موئاده میزادو په ریه کان کو ببه وه و (هه ولی به رده وام بده ن تا) قورئانیک ی وه کو نه مه دانین و بیهیننه (میدان) ناتوانن کاری وابکه ن و ناتوانن له وینه ی بهینن، نه گه ر چی هه مو لایه کیان ببه پشتگیرو یارمه تیده ری به کتر. هه روه ها نه فه رموی: ﴿أَمْ یَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوْرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِیْنَ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ کُنْتُمْ صَادِقِیْنَ﴾ (هود)، له گه ل نه و هه مو به لگانه دا) نه وانه ده لئین که محمد قورئانی هه لبه ستروه، پییان بلی: جا ئیوه ش ده سووره تی هه لباستراو وینه ی نه م قورئانه بهینن، هه ر که سیش له خوا گه وره به دهر، ده توانن، بانگ بکه ن (بق هاوکاریتان په نای بق به رن) نه گه ر راست ده که ن، هه روه ها نه فه رموی: ﴿أَمْ یَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُوْرٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ کُنْتُمْ صَادِقِیْنَ﴾ (یونس)، به لکو (له گه ل نه و هه مو به لگانه دا) نه وانه ده لئین که محمد ﷺ

قورئانی ھەلبەستوو، بلی: دەئێوەش سوورەتێک وەک سوورەتەکانی داپژێن و بیھێن، داوا بکەن لە ھەر کەسیکی تر کە دەتوانن جگە لە خوا (کە یارمەتیتان بدات) درێغی مەکەن ئەگەر پاستگۆن.

دەوی کەواتە کاتێک دەسەوسانن لە ھێنانی بەک سوورەت کە وەک قورئان بێت لە ریتنمای و لە رەوانبیزیدا کە خۆتان سوارچاکی ئەو مەیدانەن و سەردەمە کە شتان پیشکەوتووترین سەردەمی زمان پاراویبە و زۆربەتان بەو ناویانگتان دەرکردوو و دەستپیشخەرن لەو مەیدانەدا و موخەممەد ﷺ لەو کەسانە نەبوو کە پیشبەرکێتان لەگەڵدا بکات لەو بوارەدا، چونکە ئامادەیی دەرروونی تێدا نەبوو و مەشقی لەسەر ئەو نەکردوو بۆ ھەڵنانی بنەمالەکی و ئاگادارن کە نەخوێندەوارە دەوی کەواتە ئیستا کە دەسەوسانن لە ھێنانی شتیکی وەک قورئاندا پاش ئەوێ موخەممەد دواي چل سال تەمەن لەناوتاندا تەحەدای کردن بە ھێنانی ھاوشیوێ قورئان دەوی ئیتەر دان بەویدا بنین کە ئەمە نیگای خوایبە و کۆمەکی ئاسمانە بۆی، چونکە رۆی تێناچی پیغەمبەر چووبیتە ئەو ئاستە و ئەوەندە بەرزبووبیتەو بەگاتە ئاستی قورئان لە چنێن و شیوانی دەرپریندا.

ئەمە ی کە خوا ئەفەرموی: ﴿ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ... ﴾ (یونس) بەلکو (لەگەڵ ئەو ھەموو بەلگانەدا) ئەوانە دەلێن کە محمد قورئانی ھەلبەستوو، ئەمە گواستنەوێ باسەکە یە لەوێ کە قورئان زۆر لەوێ بەرزترە کە بوختانی بۆ بکریت و بووتریت ھەلبەستراوە، لەبەر ئەوێ ھەمووان دەستەوسانن لە ھێنانی ھاوشیوێ یەکی قورئان، لەمەوێ ئەگوازیتەوێ بۆ پووجی ئەو بانگەشەیی کە موخەممەد بە دانەری ئەم قورئانە بزانریت! ئەو پرسیارەش بۆ نکولی و رێخۆشکردنە بۆ ئەوێ بانگیان بکات و دەستەوسانیان بسەلمینی وەک ئەفەرموی: ﴿ قُلْ فَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَائِيهَا ﴾ (یونس)، بلی: دەئێوەش سوورەتێک وەک سوورەتەکانی داپژێن و بیھێن..

واته له شیواز و له کاریگری و له ریښمایي و له زانسته کانیدا

وهك نهو بیت، بابه ته که ی هه لېبه ستن و پابه ندیش مه بن به وه وه راسته یان نا، ﴿اَمْ يَقُولُونَ افْتَرَيْنَاهُ قُلْ فَاتَّبِعُوا سُوْرَةَ نَزْلِهِ وَاَدْعُوا مَنْ اَسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ﴾ (یونس)، به لکو (له گهل نهو هه موو به لگانه دا) نه وانه ده لېن که محمد قورئانی هه لېبه ستووه، بلې: ده نيوه ش سووره تېك وهك سووره ته کانی داپړېښ و بيهېتن، داوا بکېن له هر که سېکي تر که ده توانن جگه له خوا (که یارمه تیتان بدات) درېغی مه کهن نه گهر پاستگون.

له و کاره شدا داوای کردوه هاوکار و پشتیوان له خوار خواوه بق خویان په یدا بکېن، بېگومان سرجه م دروستکراوه کان وهك نيوه ده سته وسانن له و کاره دا، نه مه وهك نهو فه مایشته ی خوابه که نه فه رموی: ﴿قُلْ لِّیْنَ اَجَمَعَتِ الْاِنْسُ وَالْجِنُّ عَلٰی اَنْ یَّاتُوْا بِمِثْلِ هٰذَا الْقُرْاٰنِ لَا یَاتُوْنَ بِمِثْلِهِ وَاَلَوْ کَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظٰهِیْرًا﴾ (الاسراء)، نه ی محمد ! پېیان بلې: دلنیا بن، نه گهر هه موو ناده میزادو په ریه کان کو بېنه وهو (هه ولی به رده وام بدهن تا) قورئانیکی وهکو نه مه دانېن و بيهېتنه (مه یدان) ناتوانن کاری واکېن و ناتوانن له وینه ی بهېتن، نه گهر چی هه موو لایه کیان بېنه پشتگیرو یارمه تیده ری یه کتر. نه م نایه ته پېرژده ی سوړه تی نیسرا له پیش سوړه تی یونس وه دابه زیوه، (اِنْ کُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ) نه گهر راست نه کهن من نه م قورئانه م هه لېبه ستووه.

ناشکرایه که سېکي ژیری وهك پیغه مبه رﷺ نهو کیبه رکښیبه ی له گهل نه ده کردن نه گهر به تواوه تی دلنیا نه بوايه له وهی که نینسان و جنوکه ناتوانن هاوشیوه ی نه م قورئانه بهېتن، نه هه مووی و نه سووره تېکی وهك نهو، نه به ته نیا و نه به کومه لېش، زاناو ره وانبیژه کانیا ن نه گهر بشکری کو بېنه وه و هاوکار و پشتیوانی یه کتری بکېن، نه گهر نهو به بچوونی تو داپړشتبی بچو به رژه وهندی خه لک هر وهك چو ن نه وانه ی سر سامن به ژیری و زیره کی و بیوراکانی له فیه له سوف و زانا مادیه کانی نه م دوايیه دانه وه ژیری و

زیره کی و هه لویسته کانی ریگر ده بوون له بهرده میداله بریاردان به دهسته وسانی عاقلترین دروستکراوه کان له زانا نادیاره کانی ئینس و نادیاره کانی جنۆکه له هینانی سوره تیکی وهك ئه وهی که خۆی هیناویه تی، هه موو که سیکی ژیر که زیره کیه کی مامناوه ندی هه بیته ده زانیته که هه ر کاریک ئه و بتوانیته جیبه جیته بکات بۆ غهیری ئه ویش به هه مان شیوهیه، به لکو دلتیا نیه له وهی که سیکی له و به توانتر بوونی هه بیته، ئه مه به لگه یه که بۆ عه قلی ده سه لمیتیته که پیغه مبه ر ﷺ دلتیا بووه که قورئان له لایه ن خودا وهیه، ئه ویش وهك هه ر که سیکی تر وهك خۆی ناتوانیته هاو شیوهی قورئان بهیانیته، ئه مه یه کیکه له به لگه کان بۆ ئه وانه ی که ده لئین: ناچیته عه قله وه که درۆزن بیته و بوختانی بۆ بکات.

ئه گه ر وترا ئه کریت بپوا بهیانیته به ده سه وسانی خۆی و غهیری خۆی له کاتی کهدا که قورئان نیگای خوا بیته، ده لئین:

یه که م: بانگه شه ی ئیلهامی ده روونی به تاله به زۆر به لگه (*)^{۱۱۹}.

دووه م: ده سه وسانی ئه وانه ی غهیری ئه و که له و زمان پاراوتر بوون به لگه یه له سه ر ده سه وسانی ئه ویش.^{۱۲۰}

ئه مه له راستیدا به گژاچوونه وهی خوی ده سه وسانکه ره بۆیان که ده فه رموی: ﴿فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ﴾ (البقرة) خو ئه گه ر نه تانتوانی و هه رگیز نایشتوانن (که واته باوه ربه یین و) خوتان بپاریزن له و ئاگره ی: سووته مه نیه که ی خه لکی و به رده، که بۆ بی باوه ر و خوانه ناسان ئاماده کراوه.

^{۱۱۹} بۆ پوچکردنه وهی نیگای ده روونی (شیوازی شه شه م، گومانی بیسته م، به رگی حه وت "بپواو ئایینداری" و گومانی سێ له به رگی یازده "پاریزدری قورئانی پیرۆز" بخوینه ره وه.

^{۱۲۰} تفسیر المنار، محمد رشید رضا، سه رچاوه ی پیشووتر، ج ۱۱، ص ۳۶۷، ۳۷۰.

به م شیوازه به گزیاندا نه چیتته وه به هاوشیوهی ئه م ئایه ته جیاکه ره وانه که جوامیزی
نه وروژئیت و غیره تیش هه ژئیت، له گه ل بلندی شکوداریان له ره وانبیزیدا و به هیزیان له
شیوازه کانیدا که هونه ره کانی ره وانبیزی ئه و رۆژه ده ولت و ده سه لاتی گه یشتبویه چله
پۆپه، سه رده می وای به خۆیه وه نه دیبوو، ته نانه ت خویان هه لئه کیشا و پشپرکییان
ده کرد و کۆرپه ندیان بۆ ده گپرا و بازاریان بۆ ساز ده کرد، هه واله کانیا م هه لده فراند به
ئاسۆکاندا، له گه ل ئه وه شدا به کیکیا نه یان توانی، له پوویدا بوه ستن و به ره لستی بکه ن،
ره وانبیزتک هه لئه سایه وه و له روویدا بوه ستیت.

نه ک ئه وه، به لکو خوای به هه ق ته حه دایان ئه کات که کتیبیک بهین له لایه ن خواوه که
له قورئان و ته ورات رینماییکه رتر بیت و له لایه ن خواوه بیهین تا ئه و شوینی بکه ویت:
﴿قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِندِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ مِنْهُمَا أَتَّبِعُهُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ﴾ (١٩) ﴿القصص﴾،
(ئه ی پیغه مبه ر! پێیان بلی: ده باشه، ئیوه کتیبیکی تر بهین له لایه ن خواوه که باشتر و
چاکتر بیت له و دووانه (واته قورئان و ته ورات)، ئه وه منیش شوینی ده که وم، ئه گه ر ئیوه
پاستگۆن.

واته: ئه ی موحه ممه د! به وانه بلی: که ئه لێن کتیبه ئاسمانیه کان که دابه زیوون
جادوونشتر مه به ستیان قورئان بیت یان ته ورات یان ئینجیل پێیان بلی: ده ی کتیبیک
بهین له لایه ن خواوه هیدایه تی باشتری تیدا بیت له وانه، تا شوینی بکه وم ئه گه ر راست
ئه که ن له وه سفکردنتان بۆ کتیبه کان که ده لێن ئه وانه جادوون و هه ق و راستی له غه یری
ئه واندایه ..

چوارهم: سزای ئه وانه ی درۆ به دهم خواوه ئه که ن.

وه لاهه کانی قورئان ئه وه دووپات ئه که نه وه که ئه گه ر پیغه مبه ر ﷺ شتیک به دهم
خواوه بلی که بۆی نه هاتبیت ئه وه ده ست به جی سزای ئه دات، وه ک ئه فه رموی: ﴿وَلَوْ

نَقُولَ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ﴿١١﴾ لَأَخَذْنَاهُ بِالْيَمِينِ ﴿١٢﴾ ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿١٣﴾ فَمَا مَكَرٌ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِزِينَ

﴿١٧﴾ (الحاقة) ، خو ئەگەر محمد هەندێک قسە و گوشتار بە دەم نێمەوێ هەلبەستایە. ئەوێ بە هێزێ دەسەلاتی خوێمان دەمانگرت. لەوێ وێوا پەگی داتی دەپچڕین و دەیمڕین. ئەوسا هیچ کەسێک نی یە لە نێوێ بەرەست و بەرگری بکات لە نێمە.

ئەم ئایەتانە بە پیتی مەزەبێ زانستی کەلام بەلگەن لەسەر ئەوێ کە قورئان لە لایەن خۆداوێ دابەزێنراوێ. ئەوێ بەلگە یە لە زینەتی هەموواندا چەسپاوە کە خۆدا عیلم و دەسەلاتی فراوانە، کەس ناتوانی قسە یە ک لەوێ بکات کە نە یگوتبێت، ئەگەر موخە مەدە ﷺ بانگەشە ی ئەوێ بکردایە کە قورئان دانراوی خۆیەتی لەسەری نەئەستاین و دەستبەجێ بە هیلاکماندا دەبرد، لەناوێ بردنی بەلگە یە لەسەر ئەوێ درۆی بە دەم خواوێ نەکردوێ، چونکە (لَو) نە فی ناوێ پۆکی مەرجه کە ئەکات و بە هەمان شێوێ نە فی ناوێ پۆکی وەلامە کەش ئەکات، لەم قسانە دا دوو مەبەستی گرنگ دیتە پیشەوێ:

یە کە میان: بۆ ئەوانە ی پیشەوێ دەگەرێتەوێ، واتە: زیاد لەوێش، قسە هەلبەستراوێ کانی موشریکەکان بە تال ئەکاتەوێ، کە گوا یە قورئان هۆنراوێ یان فالجیتیبە، یانی هەر دوو جۆرێ قسە ناھەقە کە پووج ئەکاتەوێ: یانی ئەم قورئانە پێچەوانە یە لەگەڵ ئەم دوو جۆرێ قسە دا، نێوێش ئەو هەمووێ شاعیر و کاھینانە تان بینوێ کەسیان قسەکانی خۆیان نادەنە پال خوا!

دووێ میان: بانگەشە یەکی تریان بە تال ئەکاتەوێ کە دەریان نەبڕیوێ! کە قسە ی هەندیکیانە کە ئەلین: (اَفْتَرَاهُ)، یانی بە درۆ داو یە تە پال خوا! خواش ئەفەرموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُهُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (الطور)، یان دەلین: ئەم قورئانە خۆی هەلبەستوێ و دا بڕشتوێ، نەخێر ئەوانە، هەر ئیمان و باوێ پریان نیە (ئەگینا چۆن وا دەلین)، خۆای

که وره ئه وه روون ئه کاته وه ئه گهر ئه مه بوختان بوايه به دهم خواوه خوا قه بولئ نه ئه کرد
 لی، پاشان ئه م مه به سته شتیکی تر به دواي خویدا ئه هینئ ئه ویش ئه وه یه: نا ئومیدیان
 نه کات له وه ی که بتوانئ قورئانئک بینئت بویان پیچه وانه ی ئایینی باوی ئه وان نه بیئت،
 خه ون و بته کانیا ن به سووک سه یرنه کات، ئه وه تا ئه فهرموئ: ﴿قَالَ الَّذِي لَا يَرْجُونَ
 لِقَاءَنَا أَنْتَ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ...﴾ (یونس).

مانای (لَا خَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ) به هیزو ده سه لاتئ خو مان ده مانگرت، مه به سته ئه وه یه که
 به هیز تو له مان لیته کرده وه و مؤ له تمان پی نه ئه دا شتی وا بکات، پیتی (ب) بۆ سه به بییته
 به کار نه بریئت، ئه وه ش که ئه فهرموئ: (ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ) وه تین ده ماریکه
 په یوه سته به دله وه و پیئ ئه وتریئت "نیاط" برینی ده مار له کاتئ سه بر برینی هوشتردا
 ناو نه بریئت، ئه و که سه ی که بوختان به دهم خواوه ئه کات چواندوو یه تی به هوشتری که
 ده ماری ملی ئه بپی له کاتئ سه بر بریندا. به لام شوینی هاتنی ئه م ئایه ته ﴿فَمَا مَكْرُئِنْ أَحَدٍ
 عَنْهُ حَزِينٍ﴾ (الحاقة)، زور گرنگه و په یوه نده به وه ی له فهرزیکدا ئه گهر به دهم
 ئیمه وه شتیکی و تکه نه مان نار دبیت بوی نا ئومیدیان نه کات که ناتوانئ قورئانئکیان بۆ
 بهینئ که ره خنه یان لیته گریئت، جا له هر حالیکدا که قسه ی به ده ممانه وه هه لبه ست
 ئه وه ﴿لَا خَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ﴾ (١٥) ثُمَّ لَقَطْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ (١٦) (الحاقة)، که واته هیچ که سی که له ئیوه و
 له جگه له ئیوه ش ناتوانیئت ببیته به ربه ست له هاتنی ئه و سزایه.^{١٢١}

ئه م هه ر هه شه ترسیته ره بۆ ئه و که سه یه که درۆ به دهم خواوه بکات له کاروباری
 عه قیده دا، هه ر هه شه یه که جیددی و شوخی کردنی تیدا نیه، بۆ ئه وه هاتوو ته نیا یه که
 ئه گهر هه یه و هیچ تر نیه بیسه لمینیت ئه ویش ئه وه یه که پیغه مبه ر ﷺ راستگو یه و
 ده ستپاکه له گه یاندنی نیگای خوا دا، به شایه تی ئه وه ی که خوا سزای نه دا وه و

١٢١-التحریر و التنویر، الطاهر بن عاشور، سه رچاوه ی پێشتر، مج ١٤، ج ٢٩، ص ١٤٧، ١٤٤، به ده ستکاری به وه.

نه یگرتووه که نه گهر لایبدايه نه یگرت و بهوشیوهیه نه یکوشت که نایه ته کان باسی نه کات، که نه مه رووینه داوه، که واته پیغه مبه ر^ﷺ راستگوویه.

شیوازی ده ربړینی نایه ته کان ناماژهیه بۆ جیددییه تی نه و کاره که هیچ لیخو شېبون و موجه له یه کی تیدا نیه، بۆ هیچ که سیک ته نانه ته نه گهر نه و که سه موجه ممدی به ریز و خو شه ویستی لای خواش بیت.^{۱۲۲}

به کورتی:

• قورئان له لایه ن خواوه دابه زیوه، پیغه مبه ر^ﷺ وه که هر که سیک تر دهسته وسانه له هیتانی هاوشیوهی قورئان، و له توانای نه ودا نیه و نه و ته نیا که یه نه ریکه بۆ نیگا کانی خوا.

• پیغه مبه ر^ﷺ ته مه نیکی دوورو دریز له ناویاندا ژیاوه و به وه ناسراوه که پناویکی نه خوینده وار بووه، نیت له کوپوه نه م قورئانه ی به م دامه زراویه هیتاوه له رووی ره وانبیزی و ته شریعات و یاساوه، نه گهر خوا راینه سپارد بیت به وه؟!

• نه گهر پیغه مبه ر^ﷺ کتیبی بخویندایه ته وه و نووسینی بزانیایه له وانه بوو گومانه که یان جینگه ی هه بوايه که قورئان خو ی داینایت، له گه ل نه وده که قورئان خو ی به لگه یه له سر نه وه ی که له لایه ن خواوه هاتووه و له تاقه ت و توانای به شه ردا نیه کتیبی وا دابنیت.

• قورئان ته حه دای کردوون که هاوشیوهیه کی نه و بهینن، یان ده سووره تی وه که نه و، یان ته نانه ته یه که سووره ت، که چی هه موو دهسته وسان بوون له وه دا.

• نه وه ی درو به دهم خواوه بکات سزا که ی تیاچوونه، که سیش ناتوانی به رگری لی بکات، ته نانه ته نه گهر پیغه مبه ریش بیت^ﷺ، که نه مه ش خو ی بۆ خو ی سه لماندنی نه وه یه که قورئان نیگای خوايه و نه و گه یاندوویه تی.

۱۲۲- فی ظلال القرآن، سید قطب، سرچاوه ی پیشتر، ج ۶، ص ۳۶۸۹.

گومانی بیست و چوار

بانگه‌شهی نه‌وه‌یان نه‌کرد که کابرایه‌کی ناعه‌ره‌ب قورنانی فیری موحه‌مه‌ده

کردووه * ۱۲۲

ناوه‌یوکی گومانه‌که:

موشریکه‌کان نه‌لین گوايه موحه‌مه‌ده (۱۲۲) نه‌م قورنانه‌ی که ده‌یوینیتیه‌وه له‌ مروفی وه‌رگرتووه، ناماژه بۆ کۆيله‌یه‌کی رۆمی ناعه‌ره‌ب نه‌که‌ن که کۆيله‌ی پیاویکی قوره‌یشی بووه، پیغه‌مبه‌ره‌ (۱۲۳) له‌ لای نه‌وه‌ستاو بانگی نه‌کرد بۆ ئیسلام، بۆیه نه‌یانووت: موحه‌مه‌ده له‌وه‌وه‌ فیر نه‌بیئت، نه‌و کۆيله‌ش نه‌یووت: له‌لام نه‌وه‌ستیت و فیری ئیسلام نه‌کات، خوای گه‌وره‌ش فهرمووی: ﴿وَلَقَدْ عَلِمُوا أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّاتِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِيْ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُّبِينٌ﴾ (النحل)، سویند به‌ خوا ئیمه به‌پاستی ده‌زانین بی باوه‌پان ده‌لین: نه‌م قورنانه ته‌نهما که‌سیک فیری ده‌کات، (به‌مه‌ر جیک) زمانی نه‌و که‌سه‌ی نه‌وان ده‌لین قورنان فیری محمد ده‌کات، عه‌جه‌میه‌و عه‌ره‌بی نیه‌و په‌وان نیه، له‌گه‌ل نه‌وه‌دا نه‌م قورنانه به‌ زمانی عه‌ره‌بی و پاراوو پوون و ئاشکرا دارپێژاوه.

رینگه‌ی پووچکردنه‌وه‌ی نه‌م گومانه‌:

هۆکاری گومانه‌که بوختانکردنه‌و له‌ نه‌زانینیشه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتووه، نه‌گینا چۆن

مه‌حه‌مه‌ده نه‌م قورنانه عه‌ره‌بیه ره‌وانه له‌ که‌سیکی ناعه‌ره‌به‌وه وه‌رنه‌گریت؟

۱۲۲- بۆ پووچی نه‌م گومانه گوايه پیغه‌مبه‌ره (۱۲۲) قورنانی له‌ کۆيله‌یه‌کی رۆمی وه‌رگرتووه رینگه‌ی شه‌شه‌م له‌ گومانیه‌سی و حه‌وت له‌ به‌رگی یازده بخوینه‌ره‌وه به‌ناوی (پاریژلای قورنانی پیرۆن).

درېژمى بابته كه:

ثايا پيغه مبر عليه السلام قورئان له منالتيكى ناعره به وه فيربووه؟

هوکارى هم گومانه بوختانکړدنه و له نه زانينيشه وه سرچاوه ي گرتووه، خواى گوره له م باره به وه به درويان نه خاته وه و نه فرموى: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبْنِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ (النحل)، سويند به خوا نيمه به پاستى ده زانين بى باوه پان ده لين: هم قورئانه ته نها كه سيك فيري ده كات، (به مەر جيک) زمانى نه و كه سه ي نه وان ده لين قورئان فيري محمد ده كات، عه جه ميه و عه ره بى نيه و په وان نيه، له گه ل نه وه دا هم قورئانه به زمانى عه ره بى و پاراوو پوون و ناشكرا دا پيژراوه.

همه ش ياني: نه ري هر خوتان نازانن نه مه درويه! نه و زمانه ي نيوه ثامازه ي بؤ نه كهن ناعره به، گوايه هم قورئانه عه ره بيه ي فيري موحه ممد كړدووه؟ نه وان نه يانگوت نه وه ي موحه ممد فيري هم قورئانه نه كات نه و كويله رومي ناعره به يه كه خه ريكي شمشير دروستكردن بوو له مه ككه دا، نه لين: پيغه مبر عليه السلام جارجاره نه چويه لاي و بانگي نه كړد بؤ لاي نيسلام.. له راستيدا قورئانينش به روونترين شيواز هم چه واشه كاريه ي ناشكرا كړدووه به وته يه كي كورت و پووخست دوور له دا پيژي، نه فرموى: ﴿لِسَانُ الَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجِبْنِي وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ مُبِينٌ﴾ (النحل)، زمانى نه و كه سه ي نه وان ده لين قورئان فيري محمد ده كات، عه جه ميه و عه ره بى نيه، له گه ل نه وه دا هم قورئانه به زمانتيكى عه ره بى و پاراوو دا پيژراوه.

همه باشتري و ه لآمه بؤ نه و بوختانه يان، ناخر چون كه سيكي ناعره به تواني هم قورئانه ي به و ه مووه ره وانبيژي و زمانپاراوي و پرمانا و گشتگيره كه پرماناترين كتيب به به راورد به و كتيبانه ي بؤ پيغه مبراني تر دابه زيووه فيري موحه ممد بكات كه خوي

ناعره ب بیت؟! هەر که سیک تۆسقالتیک عه قلی هه بیت ئەم قسه یه ناکات، به تاییه تی ئەو موشریکانه که خاوه نی زمانی عه ره بی بوون و پیاوی ئەو مهیدانه و پیشهنگی ره وانیدی بوون، له راستیدا دهسهوسان بوون له رووبهروو بوونهوهی سوره تیکی قورئاندا، نیت چۆن موحه ممد له و گه نجه ناعره به وه فیتری ئەم قورئانه سهرسووپهیتنهره بووه؟ به م شیوازه قورئان به کورتی و به روونی چه واشه کاریه کانیان نه خاته روو، چۆن ئەو ناعره به ئەم قورئانه فیتری ئەو ئەکات که خه ریکه خۆی نه زانی ده ریبهریت، له کاتیکدا قورئان به زمانیکی عه ره بی روون و رهوان و دهسهوسانکه و تراوه!

پاش ئەم وه لامه قسه به قورئان به پاشکۆیدا نه فهرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (النحل)، به پاستی نهوانه ی که بهوایان به نایه ته کانی خوا نیه، خوی گه وره هیدایهت و پێنموویان ناکات، به لکو سزای به نیشی بو ناماده کردوون.

ئەو موشریکانه به وه ناسراو بوون که دزایه تی تووندی پێغه مبه ریان نه کرد، زۆر رهق و تووند بوون له رووبهروو بوونه وه و رووه رچه رخانندی رووی خه لکی لی، به جوریک بیاوه ریه که یان گه یشتبووه ئاستیک که ئاستی تری له سه ره وه نه بوو، ئەو فهرمایشته ی خوا هاته دی که ئەمانه نیت بهروانا هینن..^{۱۲۴}

وه نهوانه ی که ئیمان نا هینن به راستی درۆزن و بوختانی درۆ به ده م خواوه نه کهن، وه که نه فهرموی: ﴿إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ﴾ (النحل)، بێگومان هەر نهوانه درۆ هه لده به ستن که باوه ریان به نایه ته کانی خوا نیه، هەر نهوانیش درۆزن و درۆیان کردۆته پیشه .

۱۲۴- التحرير و التنوير، الطاهر بن عاشور، سه رچاوه ی پێشتر، مچ ۷، ص ۲۸۸، به دواوه .

به سيفه يه كه نه يه فرموى تا ده سئوكتايان بكات و وازيان پى بهينى له و هه مووه بوختانه ي نه يكه ن، چونكه كردارى رانه بووردوى به رده وام ئه و ئاماژه يه نه گه يه نيت كه به رده وام خه ريكي بوختان تاشينن.

خوای گه وړه له جیگایه کی تر دا وه لامي داونه ته وه كه نه فرموى: ﴿وَكَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيْكُتَ وَيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ (الانعام)، هه ر به و شيوه يه (ئەى محمد ﷺ) ئايه تى جوړاو جوړت بو ره وانه ده كه ين له هه موو باره يه كه وه، ده با هه ر بلين خویندووته و به دهرس پیت و تراوه (ئیمه ده مانه ویت) به راستی پوونی بکهینه وه بو كه سانیک كه بزائن و تیښگن.

ئەمه يانى: به و شيوه يه به چه ندين شيوه ئايه ت و به لگه ي خوமானيان بو ئەمدیودیو ئەكهين تا ئەوانه يان كه ئاماده يی ئيمانيان تیدا به هيدا به ت وه ريگرن به پى جياوازيه كانى نئوان تیگه يشتن و عه قلیان و ئەوانه ش كه موشريك و كه له ره قن هه ر بلين: موحه ممه د تو ئەمه ت لای كه سى تر خویندووه و پيشتر فیری بوویت، ئەمه نيگای خوا نيه وهك تو بانگه شه ي بو ئەكهيت، به دلتيا ييه وه ئەم درو و بوختانه يان زور جار كردووه، وهك چو ن له سووره تى (النحل) دا بو مان ئەگيرته وه و پاشان نه فرموى: (وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ) واته: ئەمه روونه كه ينه وه بو قه وميك كه هه ق بناسن و شوینی بکه ون و ناهه قيش بناسن و لى دوور بکه ونه وه... خوای گه وړه حيكمه تىكى له راده به ده رى هه يه له وه دا ئەمانه وىل ئەكات و هه قيش بو ئەوانه روون ئەكات وه. پاشان فه رمانى سه ره وه بو پيغه مبه رى به ريز ﷺ ده رده چیت خوای گه وړه ئايه ته كانى به م ديو به و ديودا روون ئەكات وه بو يان و خه لكى ئەبنه دوو به ره له به رانبه ر قورئاندا.. فه رمان ده رده چیت بو پيغه مبه رى ﷺ كه شوین نيگای خوا بکه ویت و له موشريكه كان دوور بکه ویت وه، گو ييان پینه دات و گو ی به ده مه ده مى و به و قسه پووچانه شيان نه دات كه ئەوان ده يكه ن، بيگومان ريبازى ئه و نه وه يه كه شوین نيگای خوا بکه ویت و زيانى

به پیتی نه و نیگایه ره نگرېژ بکات و ژيانی شوینکته و ته کانیشی هر به پیتی نه و نیگایه ناراسته بکات، نه و کاری به سهر موشریکه کانه وه نه بیت، به لکو هر به شوین نه و نیگایه دا بپوات که نه و خواجه بوی ناردوه که هیچ خواجه کی به هقی تر نیه نه و نه بیت، نه و چ کاریکی هیه به سهر نه وانه وه که بوونه ته کویله ی ناره زووه کانیاں؟ ﴿اَتَنْبِئُكَ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ﴾ (الانعام)، (تو نه ی محمد! شوینی نه و به رنامه یه بکه وه که له لایه ن په روه ردگارته وه به نیگا و (وحی) پیت راگه یه نراوه، جگه له و هیچ خواجه کی تر نیه، گوی مه دهری و پشت ه لکه له موشریک و هاوه لگه ران.^{۱۲۰}

به کورتی:

قورئان کاره کی له دوو رسته دا کورت کردوه ته وه و لادان گومرابوونی موشریکه کانی له وه دا که شوین ناره زووه کانیاں که وتوون ناشکرا کردوه و وه لامی گومانه که شی داونه ته وه، نه و دوو رسته ش بریتین له:

- ﴿لَسَاتُ أَلَّذِي يُلْحِدُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبِي﴾ (النحل)، زمانی نه و که سه ی نه و ان ده لئین قورئان فیری محمد ده کات، عه جه میه و عه ره بی نیه و په و ان نیه ..
- ﴿وَهَذَا لِسَانٌ عَكْرٌ مُبِينٌ﴾ (النحل)، له گه ل نه و ده دا نه م قورئانه به زمانی عه ره بی و پاراوو پوون و ناشکرا دارپژراوه.

ده ی پیغه مبه ر^ﷺ چو ن نه م قورئانه پیروزه که هه موو که س له به رده میدا ده سه وسانه نه ی رابه رانی ره و انبیزئی و قسه په وانه کان! و نه وانه ی هاوکار تان و دژ به قورئانن چو ن له که سیکي ناعه ره به وه فیتر نه بیت، که هیچ په یوه ندیه کی به فه ساحه ت و ره و انبیزئی به وه نیه؟!

۱۲۰- في ظلال القرآن، سيد قطب، سرچاوه ی پيشتري، ج ۴، ص ۱۱۶۸.

گومانی بیست و پینج

جوله که کان نه لَین گوايه باوه پنهان به وهی که بۆ نه وان دابه زیوه به سه بۆیان و
بن باوه پرون به غیری نه وه زیانیان پی ناگه یه نیت * ۱۳۶
ناو مژگی گومانه که:

جوله که و هاوشیوه کانیاں له نه هلی کتیب رهی ده که نه وه ئیمان به و شته بهینن که
بۆ موحه مەد ﷺ دابه زیوه، بیانو به وه نه هیننه وه که ئیمانیهنن به وهی بۆ خۆیان
دابه زیوه به سه بۆیان، پتویست ناکات ئیمان به جگه له کتیبه که ی خۆیان بهینن،
باوه پنه بوونیان به غیری نه وهی خۆیان زیانیان پی ناگه یه نیت، خوی گه وه
نه فرمویت: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا آتَاكَ اللَّهُ قَالُوا نَزَّلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا
وَرَاءَهُ. وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقُولُونَ أَنبِيَآءَ اللَّهِ مِن قَبْلُ إِن كُنتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٣٦﴾﴾
(البقره)، کاتیک پینان ده و تریت باوه پ بهینن به وهی که له لایه ن خواوه په وانه کراوه،
ده لَین: ئیمه ته نها باوه پمان به وه هیه که بۆ ئیمه په وانه کراوه و باوه پ نا هینن به هه موو
نه وانه ی که دوا ی (ته ورات) ها تووه وه کو (ئینجیل و قورئان) له کاتیکدا که هه ر نه و
قورئانه حق و راستی یه و به راست دانهری (ته ورات) ی نه وانیشه، پینان بلی: نه ی که واته
بۆچی پیشتر پیغه مبه ره کانی خواتان ده کوشت نه گه ر ئیوه ئیماندارن به ته ورات؟!
پینگا کانی پووچه لکردنه وهی نه م گومانه:

۱. بانگه شه کردنیان به ئیمانیهنن به وهی بۆیان دابه زیوه ته نیا سه رزاره کییه، چونکه
نه وان پیچه وانه ی نه وه هه ل سوکه وت نه که ن که له کتیبه که یاندا یه .

۱۳۶- نه و ئایه ته ی که باس له م گومانه نه کات بریتیه له: (البقره: ۹۱)، نه و ئایه تانه ش وه لامی نه م گومانه
نه ده نه وه بریتین له: (البقره: ۱۴۶، ۹۱، الاعراف: ۱۵۷، الانعام: ۳۰).

۲. ئەھلى كىتەب ھەمىشە راستىيەكان دەشارنەو، بېياو ۋە پېوونيان بەو ھى بۆ موخەممەد ﷺ دابەزىو ھەسودى بېردىنيانە بە غەيرى خۇيان و لادان و نكولىكردنە لەو راستىيانە ھى كە لە كىتەبە كە ياندا دركىئىراو ھە.

۳. نكولىكردن لە كوشتنى پىغەمبەران لە گەل ئەو ھى كە لەو تەوراتە ھى ئەواندا شوئىنى كە وتوون قەدە غە كراو ھە.

درئىزى ۋە لامەكە :

يەكەم: درۆى جولەكە و پىچەوانەو ھە جولانەو ميان بۆ كىتەبە كە يان.

لە سەردەمى دابەزىنى قورئاندا ھەندىك لە جولەكەكان داواى لىبورردن دەكەن لە بەرانبەر باو ۋە پەنەھىئانيان بەو ھى دابەزىو ھە موخەممەد ﷺ بە بيانوى ئەو ھى ئەوان تەوراتيان ھە ھە و ئەو ھەس بەسە بۆيان، بەو جۆرە ئەھلى كىتەبەكانى ترىش ھاوشىو ھى ئەوان، ئەوان دان بە ھىچى تردا نانئىن جگە لەو ھى خۇيان ئەيلئىن: (تُؤْمِنُ بِمَا أُنزِلَ عَلَيْكَ) (البقرة)، بېرومان بەو ھە ھە كە بۆ خۇمان دابەزىو ھە!

نەو ھەكانى ئىسرائىل بەھانەيان ئەو ھەبوو كە شوئىن ئىسلام نەدەكە وتن و رازى نەدەبوون بىئە بازنى ئىسلام ھەو، ئەو ھى كە ھەيانە بەسە بۆيان، لە رىئىمايى پىغەمبەرەكانيان، ئەوانە بە شەرىعەت و رىئىمايى ھەكانى ئەوان بەرئو ھە چن، لىرەدا قورئان ئابپوويان ئەبات و راستى مامەلەيان بەرانبەر پىغەمبەران و شەرىعەتەكانيان و رىئىمايى ھەكانيان دەخاتە روو، ئەو ھەس دەسەلمىئى كە ئەو ئەوان بوون رووبەرووى ئەو راستىيانە دەبوونەو كە لە گەل ھەواو ئارەزووياندا يەكى نەدەگرتەو، لە بابەتەكانى پىشوو ھە چۆنىئى مامەلە ھى ئەوانى لە گەل پىغەمبەرەكانى (موسا) سەلامى خواى لىبىتخستە روو، كە خوا كىتەبىكى بۆ ناردىبوو، لىرەدا باس لەو ھە ئەكات كە پىغەمبەرانىيان بەدواى يەكدا بۆ ھاتوون، ھەندىكيان لەوانى تر لە پىشتەر بوون، كە دوا پىغەمبەريان

عیسای کورپی مەریەم بوو که خودای گەورە موعجیزە ی روون و ئاشکرای پێدا بوو، لە گەڵ پشستیوانی بە ھیزی جویرە ئیل، بە دەمە وە چوونیان بۆ ئە و کۆمەلە پێغەمبەرە که کۆتاییەکیان عیسای بوو چۆن بوو؟

ئەمە ئە و کارە بوو که رەتی دە کردە وە لە بە رانبەریان، ئە وانیشت توانای نکولیکردنیان نە بوو، تەنانەت کتیبەکانی خوشیان ئە و شاھیدیە ی بۆ دە دان، ﴿ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَىٰ أَنفُسُكُمُ اسْتَكَبَرْتُمْ فَفَرِّقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِّقًا تَقْتُلُونَ ﴾ (البقرة)، ئایا چۆن دە بیت ھەر کاتێک پێغەمبەرێکمان پەوانە کرد بیت، بە ئام لە گەڵ ئارەزووەکانی ئێوە دا نە گونجا بیت، خۆتان بە زل زانیووە و لووتتان بەرز کردۆتە وە و پرواتان نە ھێناو، ئە و سا دەستە یە کتان (بەرنامە ی خواتان) بە درۆ زانیووە و ھەندیکیشتان پێغەمبەرانتان دە کوشت.

ھە وڵدان بۆ ئە وە ی رینمایی و شەریعە تە کان بخرتە ژێر رکێفی ھە و او ئارەزوویەکی ناجیگیر و کاتی دیار دە که بە دیار ئە که ویت ھەر کات سروشت و ژیری مرقەھە کان تووشی لادان بوون و لە پێگە ی راست و دادپەرە وە ی و مرقایە تی لایندا ئە و ژیریە ئە خوازیت شەریعە ت بگەریتە وە بۆ سەرچاوە نە گۆرەکانی خۆی، نە ک سەرچاوە ئینسانییە ناجیگیرە که، سەرچاوە یە ک مە یلی بۆ ھە و او ئارەزوو نە بێ، خەونی ئە رخە وانی زال نە بیت بە سە ریدا، خە لکان بگەریتیتە وە بۆ ئە و پێوەرە نە گۆرە ی که لە کاتی توو پە یی و رازی بووندا پێوانەکانی ناگۆرین وە لە کاتی ساغی و نە خوشیدا وە لە کاتی ھە و او ئارەزوودا نە ک ئە وە ی ئە مان پێوەرە که بخە نە ژێر رکێفی حە ز و ئارەزووە کانیانە وە.^{۱۲۷}

خوای گەورە وە لامی ئە م بە ھانانە ئە داتە وە بە ئاشکرا کردنی راستە قینە یی کارە کانیان، ئە ویش ئە وە یە ئە وان تە نیا بە سەر زارە کی بانگە شە ی ئە و ئیمانە ئە کە ن، وە ک ئە فە رموی: ﴿ وَكَفَرُوا بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ﴾ (البقرة)، با وەر

۱۲۷- فی ظلال القرآن، سید قطب، سەرچاوە ی پێشتر، ج ۱، ص ۸۸ و ۸۹.

ناهیئن به هه موو نه وانه ی که دوا ی (تهورات) هاتوو و هکو (ئینجیل و قورئان) له کاتی کدا که هه ر نه و قورئانه حق و راستی یه و به راست دانهری (تهورات) ی نه وانیشه . . . بۆ نمونه وهك مژده دان به هاتنی پیغه مبهری ئیسلام ﷺ له نه وه ی براکانیان، واته کوپانی ئیسماعیل سه لامی خوا ی لیبت نه وه ی پیغه مبه رایه تی موحه ممه د سه لمیئی یه کسان و هاوتایه به وه ی پیغه مبه رایه تی موسا سه لامی خوا ی لیبت نه سه لمیئی، نه مه ش شوینکه وتنی موحه ممه د ﷺ پتویست نه کات، به هه مان شیوه شو ی، که وتنی موسایه، چونکه به لگه بۆ هتیراوه هه میشه به شوین به لگه کهیدا نه پوات، له هه موو سه رده م و له هه موو باب ته کدا، نه وان کافرن به وه ی پشتی نه و په یامه نه گریت که بۆیان هاتوو، که بریتیه له هه ق و راستی له رووی نه وه وه که نه و په یامه ی نه وان نه سه لمیئی که له به رده ستیان دایه، ده ی نه مه به لگه و عه قلی نه وانیش پشتراستس نه کاته وه، که واته بیانوو یان نه بریت و به هانه یان ناهیلی.

دووه م: جوله که کان راستی نه شار نه وه به هو ی لادان و ده سوودیان نه وه.

قورئان روونی ده کاته وه که نه هلی کتیب له ده سوودیاندا ئیمان به و راستیه ناهیین به وه ی که بۆ موحه ممه د ﷺ دابه زیوه، نه وان نه وه نه زانن که نه وه ی بۆ موحه ممه د ﷺ دابه زیوه راستیه و له تهورات و له ئینجیلیشدا ناماژه ی پتیکراوه، خوا ی گه وه نه فه رموی: ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة)، نه وانه ی کتیبمان پی به خشیوون پیغه مبه ر ده ناسن هه روهك چۆن نه وه کانی خو یان ده ناسن، بیگومان ده ستیهك له وان نه و راستیه ده شار نه وه، له کاتی کدا ده شرانن محمد فرستاده ی خوا یه . هه روه ها نه فه رموی: ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ

الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٧٧﴾ (الاعراف)، نهوانه‌ی که شوینی نه‌م پیغه‌مبیره هه‌والده‌ره نه‌خوینده‌واره ده‌که‌ون نه‌وه‌ی که (گاورو جوو، ناوو نیشانیان) ده‌ستیان ده‌که‌ویتی نووسراوه لای نه‌وان له‌ته‌ورات و ئینجیلدا، فه‌رمانیان پیده‌دات به‌چاکه و قه‌ده‌غهی گونا‌هو خراپه‌یان لیده‌کات و هه‌رچه‌ک پا‌کو چاکه بۆیان هه‌لāl ده‌کات و هه‌رچی پیس و نا‌پوخته لی‌یان هه‌رام ده‌کات و نه‌رکه قورس و سه‌نگینه‌کان له‌سه‌رشانیان لاده‌بات، نه‌و کۆت و زنجیره‌ش که له‌سه‌ریان بوو لای ده‌بات (وه‌ک خۆ کۆشتن له‌کاتی ته‌ویه‌دا... هتد)، جا نه‌وانه‌ی باوه‌ریان پی‌هیناوه و پشتیوانیان لی‌کردوه و پشتگیریان کردوه و شوینی نه‌و نووره که‌وتوون (که قورنانه) و هاوپی له‌که‌لیدا په‌وانه کراوه، هه‌ر نه‌وانه سه‌رفرازو پرگاران.

نه‌وان راستگو نین له‌وه‌ی که ده‌یانگوت، چونکه خوای گه‌وره له‌ریگه‌ی نه‌و نیگای بو‌ی ناردوه به‌لینی لی‌وه‌رگرتوون که باوه‌ر به‌موحه‌مه‌ده‌هه‌ به‌هینن، به‌مه‌ش به‌شیویه‌کی تووند رووبه‌پوویان ده‌بیته‌وه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که گوتوویانه و له‌سه‌ر نه‌وه‌ش که کردوویانه، په‌رده‌یان له‌سه‌ر لانه‌دات و له‌و به‌لگه و به‌هانانه دایانه‌مالیت که خۆپه‌رستی و لووتبه‌ری خۆیان پی‌دابۆشیوه، نه‌وه‌یان ده‌رئه‌خات که چه‌نده خۆیان دابریوه له‌خه‌لکی و چه‌نده رقیان له‌وه‌ نه‌بیته‌وه خه‌لکی تووشی خیر بین و چه‌نده هه‌سوودی نه‌بن به‌وانه‌ی خوا له‌فه‌زلی خۆی به‌شیان بدات، نه‌مه‌ش هه‌مووی به‌هۆی نه‌وه‌یه که هه‌لو‌یستیکی نکولیکه‌ریان گرتوه له‌نیسلام و له‌پیغه‌مبیره به‌پریزه‌که‌ی.

خوای گه‌وره نه‌فه‌رموی: ﴿وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾﴾ (البقرة)، هه‌روه‌ها (جوله‌که‌کانی سه‌رده‌می پیغه‌مبیره ﷺ و تیان: دل‌ه‌کانمان داخراوه) له‌گوفتاری تو، تیناگه‌ین) نه‌خیر وانی یه، نه‌وانه خوا نفرینی لی‌کردوون به‌هۆی کوفرو خوانه‌ناسیانه‌وه، که‌وابوو به‌که‌م شت بپوا ده‌که‌ن.

ده یانگوت: دلّه کانمان داخراوه و بۆ بانگه وازنکی تازه ناکریتته وه، گوئی بۆ بانگه وازنکی تازه ش ناگریت، نه مانه یان نه گوت بۆ ناو میدکردنی موحه ممه د ﷺ و هروه ها موسلمانانیش تا بانگیان نه کهن بۆ لای نه م نایینه تازه یه، یان وه ک بیانویه ک نه یانبینی بۆ وه لامنه دان وه ی بانگه وازه که ی پیغه مبه ر ﷺ خوی گه ورده ش له وه لامیاند ا نه فهرموی: (بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ) واته به هوی بیباوه پیا نه وه له هق و هیدایه ت ده ریکردون و دوری خستونه ته وه، چونکه نه مانه هر له سه ره تاوه بروادار نه بوون و خواش به وشیه وه پاداشتی داونه ته وه که ده ریان بکات و سوود له هیدایه ت نه بن، (فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ)، واته زۆر به که می ئیمان نه هیئن به هوی نه و سزایه ی دراوه به کۆلیاندا، که دور خستنه وه یانه له هیدایه ت، که هر له دیزه مانه له بهر بیپرواییان نه فره تیان لیکراوه، یان مانا که ی نه وه یه که: حالیان به رده وام وایه: له بهر نه وه ی کافرن که م هه لئه که وی له ناویانا ئیمان بهیئت، نه مه حاله تیکی نه گۆره له ناویاندا، نه مه ش بویه باس نه کات تا حه قیقه تیان بۆ خه لکی ده ریکه ویت، هه ردو مانا که ش یه کنه گرنه وه و گونجاون له گه ل بابته که دا.

له راستیدا نه م بیباوه ریه ی جوله که شتیکی زۆر ناشیرینه، چونکه نه وه بیپروابوونه به و پیغه مبه ره ی که چاوه پروانکراو بووه، خویانیان به سه ر کافراندا هه لئه کیشا و نه یانوو با نه و پیغه مبه ره چاوه پروانکراوه بیت ئیمه شوینی نه که وین و به سه ر تانا زال نه بین، که چی به و کتیه راسته وه هات بۆ لایان که پشتیوانی له کتیه که ی خوشیان نه کرد، به لام نه وان بریویان پی نه کرد، ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة)، کاتیک له لایه ن خواوه کتیبیک (قورئان) هات بۆیان، که: نه و کتیبانه ی نه وانیش په سه ند ده کات و به راستی ده زانیئت، نه وان پیشترا داوای سه رکه وتن و

زال بونیان به سەر ئەوانەى بى باوەر بوون له خوا ده کرد به هوى شوينکه وتنيان بۆ پيغه مبه ر ﷺ، که چى کاتيک ئەو پيغه مبه رەيان بۆ هات که ده يانناسى، برۆيان پى نه کرد، که واتە با نه فرين و له عنه تى خوا له سەر کافران بيّت.

ئەو ره فتاره نا قولاً و ناشيرينه شايانى ده رکردن و نه فره تليکردنه . پاشان جيگه ي نه وه يه نه فره ت بکه ويته شوينيان ﴿ فَلَعَنَ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝۸۱ ﴾ (البقرة)

به هوى ئەو هه لويسته ئابرويه رەيان که که هه ل، يستيکى شاراو ه بوو گر تبوويانه به ر رسواى کردن، پاش بر ياردانى زه ره ره مه ند بوونيان له و مامه له ي هه ليان بر ژاردووه، وه ک نه فره رموى: ﴿ بِسْمَا أَشْرَوْا بِوَةِ أَنْفُسُهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعَثْنَا أَنْ نُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝۸۲ ﴾ (البقرة) (ئەو جووله کانه) خويان به شتيکى ناپه سه ند فروشت (هه لويستيکى نادرستيان نواند) کاتيک کافر بوون به و قورئانه ي خوا ناردوويه تى، (له هه سوودى) و سه رکه شيدا (ره خنه يان گرت و وتيان): بۆچى خواى گه وره ده رگاي فه ل و لاي په حمه ت ده کاته وه له هه رکه سيک بيه ويّت له به نده کانى!! ئەوسا ئيتر دوو چارى يه ک له دواى يه کى پق و خه شمى خوا بوون (چونکه وه نه بيّت ته نها کافر بوو بن به محمد ﷺ و به قورئان، به لکو کافريوون به موسا و ته وراتيش که داواى شوينکه وتنى محمديان ليده کات) و بۆ کافرو خوانه ناسان سزايه کى پسواکه ر ئاماده يه .

(بِسْمَا أَشْرَوْا بِوَةِ أَنْفُسُهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا)، خويان به شتيکى ناپه سه ند فروشت، کاتيک کافر بوون به و قورئانه ي خوا ناردوويه تى! وه ک ئەوه يه که ئەو کوفره يان وه رگر تبّيّت له به رانه ر خو فرۆشتنياندا! مرؤف گيانى خوى ده خه ملينيّت به ترخيک يان زياد ده کات ياخود که م، به لام ئەگه ر خه ملاندى به بي باوه رى ئيتر ئەوه قه لبترين و زه ره ره مه ندرين مامه له يه، ده ي ئەوه ش راستى مه سه له که يه له واقيعدا.

نه گهر نه مه ته نيا نمايشيکيش بيت بېگومان خوځيان دټړاندووه له دنيادا به په يوه ندينه کردنيان به کومه لي موسلمانانه وه، هه روه ها گياني خوځيانيان دټړاندووه له قيامه تدا به شايسته بوونيان به و سزا نابرو به رهي که چاوه پوانيان نه کات، له کوتاييشدا چييان ده ست که وت؟ ته نيا ده سته وتيان نه و بي باوه پييه بوو که بويان مايه وه!

هه موو نه و شتانه ي دو چاري نه م حاله ته ي کردن حه سوو ديبردنيان بوو به پيغه مبهري خواصه، که خوي گه وره هه ليبرژارد بو پيغه مبهريه تي که نه وان چاوه پواني بوون سه ره لبدات، هه روه ها رق و کينه يان به رانبر هه ر که سيک که خوا فه زليکي خوي به سه ردا رشتبيت و نيگايه کي بو دابه زانديت، نه مه ش زولم و سته مه نه وان ده ستيان داوه تي، ده سته وتيان له م زولم و سته مه نه وه بوو خوا غه زه بي به سه ر غه زه بدا ليگرتن، له و لاشه وه سزيه کي رسوا که چاوه پوانيان نه کات له بهر نه و لووتبه رزي و حه سوودي و سته مه بيژراوه ي ده ستيان داوه تي.^{۱۲۸}

سنيهم: جوله که و پيغه مبهري کوشتن.

به له بهر چاو گرتني لووتبه رزي و نکوليکردنيان هيچ نه ماوه ته وه نه وه نه بي رووشکين بکرتن به به لگه ي نه و بي حورمه تيکردنه يان که نه نجاميان داوه به رانبر نه وه ي دابه زيوه ته سهريان، بو نه وه ي بزاني نه وانه شوين هه واو ثاره زوي خوځيان که وتوون، و ثاره زوي خوځيان کردووه به حاکم، بويه خوي گه وره ش قسه يان نه بريت و نه فه رموي: ﴿قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾﴾ (البقرة)، پتيان بلي: نه ي که واته بوجي پيشتر پيغه مبهريه کاني خواتان ده کوشت نه گهر نيوه نيماندارن به ته ورات؟!

۱۲۸- هه مان سه رچاوه ي پيشوو، ص ۸۹-۹۰.

یانی: ئەگەر راست ئەکەن لەو هی باوە پتان هەیه بەو هی بۆتان دابەزیو هە بۆچی ئەو پیغه مبه رانه تان ئە کوشت که بۆ سه لماندنێ ته ورات ئە هاتن که کاری پێبکه ن و نه یان سپرنه وه، خوشتان ئە تانزانی ئەو پیغه مبه رانه راستگون؟!

چۆن پیغه مبه رانتان ئە کوشت لە کاتی کدا ئەو هه رام کرابوو له سهرتان؟ له ته وراتدا هیچ فهرمانێک نه به کوشتنیان، لێره دا گوتاره که بۆ ئەوانه یه که موحه مبه دیان (صلی الله علیه واله وسلم) ده ناسی و مبه ستهش باو با پیرانیانه، ئە مه سه رزه نشتی کردنی ئەو به نی ئیسرا ئیلیانه یه که له سه رده می پیغه مبه ردا بوون ﷺ، چونکه ره واییان ئە دا به کوشتنی پیغه مبه ران، پشتیوانیان له وانه ئە کرد که ئەو پیغه مبه رانه یان شه هید کردبوو، ره خنه یان له و کارانه ئە نه گرت، خوای گه وره ئە فه رموی:

﴿ تَرَىٰ كَثِيرًا مِّنْهُمْ يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنْفُسُهُمْ أَنْ سَخِطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾ وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ مَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مَا أَخَذُوهُمْ أُولَئِكَ وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾ ﴾ (المائدة).

زۆربه یان ده بینیت پازین به خوشه ویستی و پشتیوانی ئەوانه ی که بی باوه پ بوون، سویند به خوا ده ست پێشکه ریه کی خرابیان بۆ خۆیان ئە نجامداوه که خوایان له خۆیان توو په کردووه (به و کاره یان)، (له قیامه تیشدا) له ناو سزای دۆزه خدا ده بیته بۆ هه میشه بمیننه وه. خۆ ئەگەر ئەوانه باوه ریان به خواو به م پیغه مبه ره و ئەو قورئانه ببوایه که بۆی دابەزیو ه، ئەو ئەوانه یان نه ده کرد به خوشه ویستی و سه ره رشتیاری خۆیان، پشتیان به وان نه ده به ست، به لām زۆربه یان تاوانبارو لاده رو یاخین و (حه ق و پاسی مبه سته یان نه، به لکو به رده وام دزایه تی ئایینی ئیسلام ده که ن).

ئەوەش ئاشكرايە ئەو جولهكانەى لەسەردەمى پېغەمبەرداﷺ ژياون ھەولئى كوشتنى
ئەويشيان داوھ! ئەوانەى رووى گوتاريان تېكراوھ بە ھەمان شيۆھى باوياپيرانيان بوون،
چونكە بە ھەلوئىستەكانى ئەوان رازى بوون.

ئەم خىتابە لە لاين خواوھ بۆ سەرزەنشكردن و ورەخنە و عەيبدارکردنيانە، چونكە
يانى چى پېغەمبەرانى خوا ئەكوژن! لەكاتىكدا خوا لەو كتيبەدا كە بۆى نارىدون ئەو
كارەى حەرامكردوھ لەسەريان، نەك ئەوھ بەلكو فەرمانيان پېكراوھ كە قسەكانيان
بەلمىنن و شوپتيان بكەون، كەچى ئەوان ھىچ ھەلوئىستىكيان نەبوو ئەوھ نەبىت كە
بەلاماريان دان و لە عىنادى و لووتبەرزى خويان شەھيديان كردن.

خاوەنى تەفسىرى "في ظلال القرآن" ئەلئى: قورئان سەرسامى دەردەبىرئى لەم
ھەلوئىستەيان، و لەو بېباوھپىيەيان بەو پەيامەى بۆيان دابەزىوھ، كە خوا دەربارەى
ئەفەرموئى: ﴿وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقُولُونَ أَنِّي أَخْتَلِفُ
قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾﴾ (البقرة) .. و باوھر ناھىتن بە ھەموو ئەوانەى كە دواى
(تەورات) ھاتووھ وەكو (ئىنجىل و قورئان) لەكاتىكدا كە ھەر ئەو قورئانە حەق و راستى
يە و بەراست دانەرى (تەورات) ئەوانىشە.

ئەوان و راستى كوچا مەرحەبا! ئەوان ھەقيان چى بەسەر ئەوھوھ كە قورئان تەورات
بەراست بزانئىت و بىسەلمىنئىت يان نا؟! ئەوان خويان ئەپەرستن، عەبدايەتى
نەژادپەرشتى بۆ خويان ئەكەن، نەك ئەمە بەلكو ئەوان ئارەزووى خويان ئەپەرستن،
بىگومان ئەوان پېشتەر باوھريان نەھىتاوھ بەوھى كە پېغەمبەرەكانيان بۆيانى
ھىتاوو.. خواى گەورە تەلقىنى پېغەمبەرەكەى ئەكاتەﷺ كە بەو راستى روىپەرپويان
بىتەوھ، بۆ ئاشكراکردنى ھەلوئىستيان و رسواکردنى بانگەشەكەيان: ﴿قُلْ فَلِمَ تَقُولُونَ
أَنِّي أَخْتَلِفُ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١١﴾﴾ (البقرة) بۆچى پېغەمبەرانى خودا ئەكوژن

نه گهر باوه پرتان هه به به وهی که هیتاویانه بۆتان؟ نه و پیغه مبه رانه نه واننه که نه و
 شتانه یان بۆ هیتان که بانگه شهی نه وه نه که ن ئیوه بپواتان پیتی هه به؟ نا... به لکو ئیوه
 بپواتان نیه به وهی موساسه لاهی خوای لیبت بۆی هیتابوون، ﴿وَلَقَدْ جَاءَكُمْ
 مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِن بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ﴾ (البقرة) سویند به خوا
 به پاستی موسا نیشانهی فره و موعجیزه ی بۆ هیتان، که چی (کاتی که چوو بۆ نزای
 پهروه ردگار، له کتوی تور) ئیوه گویره که که تان په رست، به پاستی ئیوه سته مکارن.

ئه ی ئایا نه و گویره که په رستنه تان دوا ی نه وهی موسا سه لاهی خوای لیبت په یامی
 ئاسمانی بۆ هیتان و هه ر له ژیا نی نه ودا به لگه ی ئاشکرا نیه نیه له سه ر نه وهی ئیمان تان
 پیتی نه بووه؟ ئایا نه و کاره تان به کنه گرته وه له گه ل نه م نه م بانگه شه یه تان که نه لێن:
 ئیمان ئیمانمان به وه هه به که بۆ خۆمان دابه زیووه؟ نه وه نیگای ئاسمان بوو که
 گویره که به رستن؟

ئه مه به که م به لێن نه بوو که شکانتان، به لکو جاریکی تر و له ژیر گابه رده که دا
 به لێنتان دا، که چی جاریکی تریش یاخی بوون و بیگویتان کرد: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ
 وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي
 قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسْكَا يَا مَرْكُم بِهِ إِيْمَنُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة)
 (یادیان بینه ره وه نه و سه رده مه ی) که په یمانمان لی وه رگرتن و کتوی گورمان
 به سه ردا به رزکردنه وه و (فرمانمان پیدان): نه وهی پیمان به خشیوون (له ته ورات) به
 توندی بیگرن و لی لامه دن و گوی بیستبن، (به ده م) وتیان: گوپرا به لێن، (به لام
 به کرده وه) پیچه وانیه یان کردو یاخی بوون و گویره که په رستی له دل و ده روو نیاندا پوابوو
 به هوی بی باوه پریانه وه، پتیا ن بلێ: ئیمانمان که تان شتی ناره واتان پی ده کات نه گه ر ئیوه
 ئیماندارن؟! (باوو باپیرانتان گویره که په رست و پیغه مبه ر کوژ، ئیوه ش سه رسه خت و
 بی باوه ی).

لێره دا سیاقی نایه ته کان ده گۆرێتی له وتاردانه وه بۆ چیرۆك گێڕانه وه، قسه له گهڵ نه وه كانی ئیسرا ئیلدا ئەكات و پاشان روونه كاته ئیمانداره كان و خهلكی به گشتی و خه به رداریان ئەكات له وهی ئەوان له سه ری کاریان كردووه، دوا ی ئەوهش ته لقینی پیغه مبه ر ﷺ ئەكات كه رووبه روویان ببیته وه به وهی ئەو هه لۆیستانه یان ره زلیل بكات و به ناشیرین ئەو جوړه ئیمان هێتانه سه یره پیشانی خهلكی بدات كه بانگیان ئەكات بۆ ئەو بیباوه ریه رووته، ﴿قُلْ يَسْمَا يَا مُرْكُم بِهِ اِيْمَنُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة)، پێیان بڵی: به راستی ئەم ئیمان هه تان شتی نا په واتان پێ ده كات ئەگه ر ئیوه ئیمان دارن؟! (باوو با پیرانتان گوێره كه په رست و پیغه مبه ر كوژ، ئیوهش سه ر سه خت و بێ باوه ر).^{۱۲۹}

خاوه نی كتیبی "التحریر و التنویر" ئەلی: (ئهمه ی كه خوا ئەفه رموی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَزْمِنُ بِمَا أُفْكِرُونَ﴾ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقُولُونَ أُفْكَاةَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة) كاتێك پێیان ده وت رتی باوه ر به یێن به وهی كه له لایه ن خوا وه په وانه كراوه، ده لێن: ئیمه ته نها باوه رمان به وه هه یه كه بۆ ئیمه په وانه كراوه و باوه ر نا هێن به هه موو ئەوانه ی كه دوا ی (ته ورات) ها تووه وه كو (ئینجیل و قورئان) له كاتێكدا كه هه ر ئەو قورئانه حه ق و پاستی به و به پاست دانه ری (ته ورات) ی ئەوانیشه، پێیان بڵی: ئەی كه واته بۆچی پێشتر پیغه مبه ره كانی خواتان ده كوشت ئەگه ر ئیوه ئیمان دارن به ته ورات؟!

ئەم نایه ته بچراوه له وهی پێش خۆی، چونكه پێشتر وه سفی نه وه كانی ئیسرا ئیل كردووه و ئیستا ره خنه یان لێته گریت، مه به ستیش ئەوه یه وه لامی ئەو بانگه شه یان بداته وه كه به هانه ی پێ ئەهیننه وه، بۆ ئەوهی ده ریان بخات ئەمانه هه ر باوی ناویان بووه كه دژایه تی پیغه مبه رانی خوا بکه ن! ئەوهش كه ئەلێن: (تُؤْمِنُ بِمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا)

۱۲۹- هه مان سه رچاوه ی پێشوو، ص ۹۱.

ته نیا درویه که، نه گهر راست بوايه پيشينه کانیاں نه پيغه مبه رانه یان نه نه کوشت که له نه ته وهی خوشیاں بوون، نه وان بانگیاں نه کردن بۆ نه وهی شوین ته ورات بکه ون و کار به و ته علیماتانه بکه ن که تییدا هاتووه، به لام نه وان رووبه پووی هر شتیک نه بنه وه که پیچه وانیهی ناره زووه کانیاں بیت، نه مهش وه خاخ روشنکردنه وهی باوبا پیرانیانه، چونکه نه مانیش هر هه مان کرده وهی نه وان زیندوونه که نه وه و به راستی نه زانن، نه م کردارهش که به صیغه ی موزاریع هیئاویه تی (تَقْتُلُونَ) له گهل نه ودا که کرداره له رابووردوودا روویداوه وه که نه فهرموی: (مِنْ قَبْلُ) بۆ نه وهیه نه و کاره قیزه ونه به رده وام له بهر چاو بیت..

نه وهش که نه فهرموی: ﴿ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴾ (البقرة)، عه تفی کردووه ته سه رسته ی ﴿ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيََاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ (البقرة)، به مه به سستی نه وهی له گفتوگو له گه لیاندا بگوازیته وه بۆ زیاتر پووچکردنه وهی نه و بانگه شهیه که گوايه نیمانیاں به و کتیه تابه ته هیه که دابه زیوه ته سه ریاں، دوی نه وهی که به نایه تی ﴿ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيََاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴾ (البقرة)، به دروین نه خاته وه وه که روومان کرده وه، جا باسه که به رزنه کاته وه بۆ ناستی نه وهی که باسی نه وهیاں نه کات نه وان له به رانه ر بانگه وازی موساشدا که نه وان بانگه شهی نه وه نه که ن ته نیا باوه پیاں به وه هیه که بۆ موسا هاتووه ته خواره وه هر سه ریچیکه ر بوون و باوه پیاں به وه نه بووه هاتووه ته خواره وه به قسهش و به کرداریش، جا نه گهر بانگه وازی موحه ممه ده ﷺ ره تبکه نه وه به به هانه ی نه وهی ته نیا بپروا به وه نه هینن که بۆ خوین هاتووه ته خواره وه، ده ی که واته بۆچی دوی پیغه مبه ر موسا به کوشتن روویه پووی پیغه مبه ره کانیاں نه بوونه وه؟ یان بۆچی به وشیه وهیه رووبه پووی بانگه وازی موسا

بوونه وه؟ ئەمە یە مەبەستی هینانی ئەم ئایەتانه لەم شوێنەدا هەرچەندە هاوشێوەی ئەم ئایەتانه پیشتر باسیان هاتوو، باسکردنەویان لێرەدا بۆ مەبەستیکی تازە و شتێوازیکی تری گفتوگۆیە.^{۱۳۰}

بە کورتی:

بانگەشەیی جولەکە بەو هی تەنیا برۆیان بەو هەیه کە بۆ خۆیان دابەزیووە و هەر ئەو هەش بەسە بۆیان و پێویستیان بە باوەڕهینان نیە بە کتیبیکی تر بانگەشەیهکی بەتالە و قورئان لە چەند روویەکەوە وەلامی ئەم بانگەشەیهی داوەتەو:

● بانگەشەیان بەو هی کە باوەڕیان هەیه بەو کتیبەیی بۆیان دابەزیووە بانگەشەیهکی درۆیە، چونکە ئەوان پێچەوانەی ئەو هەلسوکهوت دەکەن کە لەو کتیبانەدا هاتوو و فرمانیان پێ ئەکات.

● بانگەشەکانیان لە حەسوودی و ئێرهییەو سەرچاوەی گرتوو، رقیان لە جگە لە خۆیان، کە خوا فەزلی خۆی بێهەشی پێیان.

● ئەو مژدەیی لە کتیبەکیاندا هاتوو سەبارەت بە پیغەمبەر ﷺ و پەيامەکی شار دوویانەتەو.

● قورئان کوشتنی پیغەمبەرانی ئیدانە ئەکات، لەگەڵ ئەو هی لە تەوراتدا قەدەغەکراوە لێیان.

۱۳۰- التحرير و التنوير، الطاهر بن عاشور، سەرچاوەی پیشتر، مج ۱، ج ۱، ص ۶۰۹، ۶۰۸، بە دەستکارییەو.

گومانی بیست و شەش

نەهلی کتیب بانگەشەى ئەو ئەکەن کە کتیبەکیان باشتەینە ئەناو کتیبەکاندا،
پێغه مەهرەکیان باشتەینە ئەناو پێغه مەهراندا. ^{۱۳*}(R)

ناوەڕۆکی گومانە کە:

نەهلی کتیب بانگەشەى ئەو ئەکەن کە کتیبەکیان باشتەینە ئەناو کتیبە
ئاسمانیەکاندا، پێغه مەهرەکیان باشتەینە ئەناو پێغه مەهراندا، خۆیان هەلته کێشن
بەسەر موسلماناندا کە پێغه مەهرەکیان پێش پێغه مەهری ئیسلام هاتوو، کتیبەکیان
پێش کتیبەکی ئەوان هاتوو، بەمەش کوتایی ئەهینن بە مونا قەشە کە و ئەلێن بەو
شیوەیە ئیمە لە ئێوە شایستەترین بە خوا!

رنگەکانی پووجە نەکردنەوهی ئەم گومانە:

۱. بیانوو پێنی موسلمانان بۆ ئەوانەیان کە دۆژمناوەتی موسلمانانیا ئەکرد لە ناویاندا.
۲. دینداری بە خۆزگە خواستن و لە خۆرازیبون نیه، بەلکو پێویستە لە دڵدا جیگیر ببیت و
کردهوه کانیشت بیسه لمێتن، گەیشتن بەو شتەى کە بانگەشەى بۆ ئەکەن تەنیا بە
بانگەشە پێنی ناگەن.
۳. کردهوهی چاکە بە بێ بوونی ئیمان وەرناگیریت.
۴. هیچ دینێک باشتەین نیه لەو کەسەى کە بە نێتی پاکەوه خواپەرستی ئەکات و شوێن
ئایینی حەنیفی ئیبراهیم ئەکەوێت.

۱۳۱- ئەو ئایەتەنەى کە باس لەم گومانە ئەکەن بریتین لە: (النساء/ ۱۲۵، ۱۲۳، ۱۲۲، ۱۲۱، ۱۲۰، الزمر/ ۶۵).
R لە باسی (ئایا هیدایەت لە شوێنکەوتنی جوولە کەدایە؟) بڕگەى گومانى دووهم لە بەرگی تۆدا (بەراوردی
ئایینه کان) بخوێنەرەوه.

در نژدهی بابہ تہ گہ:

یہ کہم: نہ مانی بہ ہانہ لہ بہ رانہ ہر موسلماناندا.

لہ م خالہ دا ٹاییندارہ کان ناکوکن، جولہ کہ کان بہ موسلمانہ کان ٹہ لٹن: ٹیمہ لہ ٹیوہ
باشترین، لہ بہر ٹہوہی ٹایینہ کہ مان پیش ٹایینہ کہی ٹیوہ ہاتوہ، وہ کتیبہ کہ شمان
پیش کتیبہ کہی ٹیوہ ہاتوہ، پیغہ مہرہ کہ شمان پیش پیغہ مہرہ کہی ٹیوہ نیردراوہ،
ٹیمہ لہ سہر ٹایینی ٹیبراہیمینسہ لامی خوی لیبت، ٹہوہی جولہ کہ نہ بیت ناچیتہ
بہ ہشت، کہ سیشمان بہ ٹاگر سزا نادریت چہند روژیکی دیاریکراو نہ بیت، خواش سزامان
نادات چونکہ ٹیمہ منال و خوشہ ویستی ٹہوین، گاوردہ کانیش ہہ مان قسہ یان ٹہ کرد،
موسلمانہ کانیش ٹہ یانوت: کتیبہ کہی ٹیمہ پاش کتیبہ کہی ٹیوہ ہاتوہ و کتیبہ کہی
ٹیوہی سرپیوہ تہوہ، پیغہ مہرہ کہ شمان پاش پیغہ مہرہ کہی ٹیوہ ہاتوہ و
ٹایینہ کہ مان دوی ٹایینہ کہی ٹیوہ ہاتوہ، فرمانتان پی کراوہ کہ واز لہ ٹایینہ کہ تان
بہینن و شوین ٹایینہ کہی ٹیمہ بکہون، ٹیمہ لہ ٹیوہ باشترین، ٹیمہ لہ سہر ٹایینی
ٹیبراہیم و ٹیسماعیلینسہ لامی خویان لی بیت ہیچ ٹایینیک لہ کہس وہرناگیریت جگہ لہ
ٹیسلام، و ٹہوہشی لہ سہر ٹایینہ کہی ٹیمہ نہ بیت ناچیتہ بہ ہشتہوہ، لہ مہوہ ناکوکی
نیوان ٹہلی کتیب و موسلمانان سہریہ لدا، ٹہلی کتیب خویان بہ سہر موسلماناندا
ہہ لڈہ کیشا، لہ راستیدا خوی گوردہ بہ ہانہی موسلمانہ کانی سہر خست بہ سہر ٹہوانہی
خویان دہ نواند لہ ٹاییندارہ کانی تر، چونکہ قورٹان سہر جہم کتیبہ کانی تری
سرپیوہ تہوہ. پیغہ مہرہی خواش کوتا پیغہ مہرہ ﷺ و فرمان بہ ٹہلی کتیب کردوہ
باوہر بہ خوی و کتیبہ کہی بہینن و کار بہ ناوہ پوک و فرمانہ کانی بکہن.

دووم: دینداری به خۆزگه خواستن نیه، به لکو به نیمان و کردهوی چاکهیه.

له م باسه دا خوی گه وره جل جلاله داوهری نه کات له نیوان نایینه کاندایه و نه فهرموی:

﴿لَيْسَ بِأَمَانِيَكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ، وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا﴾ (النساء)، (پاداشت و پرنو نرخ) نه به ئاره زوی ئیوهیه، نه به ئاره زوی خاوه نانی کتیبه، نه وهی خراپه و گوناھیک بکات، نه وه به هوییه سزا ده دریت و هیچ کس و هیچ هیزکی تری دهست ناکه ویت جگه له خوا پشتگیری بکات و یارمهتی بدات.

واتای نایه ته که به م جوړهیه: دینداری به خۆزگه خواستن و له خۆباییبون نیه، به لکو نیمان نه وهیه که له دلدا جیگیر نه بیت و کردهوهی چاک نه یسه لمینیت، هر که سیک بانگه شهی هر شتیکی کرد ته نیا به بانگه شه پی ناگات، هر که س بلای من له سره هم گوئی لیناگیری ته نیا له بهر نه و قسهیه، کاتیک نه بیت له خواوه به هانه و به لگهیه کی بو هاتبیت، که واته که س زرگاری نابی به ئاواخواستنی ته نیا، نه وهی حسیتی بو نه کریت خواپهرستی و شوینکه و تنی شهرعی خواپه، که له سر زمانی پیغه مبه ره کانی باسی کردوون، بویه نه فهرموی: ﴿مَنْ يَعْمَلْ سُوءًا يُجْزَ بِهِ﴾ (النساء)، نه مهش هر وهک نه و نایه تهیه که نه فهرموی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ (٧) و مَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ (٨) (الزلزله)، جا نه وهی به قه ده ره سەنگی گهر دیلهیه ک خیرو چاکهیه نه نجام دابیت ده یبینیته وه. نه وهش که به قه ده ره سەنگی گهر دیلهیه ک شه پرو خراپهیه هه بیت، ده یبینیته وه. زانایان نه لاین: نه م نایه ته (لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ) روی له موسلمانان کردوه، هه ندیکیش نه لاین روی له موشریکه کان کردوه، له وانهیه دووه میان راستر بیت، چونکه له نایه ته کانی پیش نه م نایه ته دا باسی خۆزگه خواستنی موسلمانان نه کراوه، هه روه ها خوا به لاینی نه وهی داوه له گوناھای نیمانداره کان خوش

ثُمَّ بَيَّتْ وَهَكَاهُ فَرَمَوِي: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (٧) ﴿(العنكبوت)﴾، ئەوانەى كە ئيمان و باوەريان هێناوه و كار و كردهوه چاكهكانيان ئەنجام داوه، بەپراستی هەلە و گوناھەكانیان دەسپێنەوه و بەچاكتر لەوێ كە دەیانكرد پاداشتيان دەدەینەوه .

سێبەم: بوونی ئيمان مەرجه بۆ وەرگرتنى كردهوێ چاكه.

خوای گەورە روونی كردووه تەوه كردهوه چاكهكان وەرناگیرێن بە بى بوونی ئيمان، چونكە شريك هەرچى كردهوه به پووچى ئەكاتەوه، وهك ئەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَجْبُطَنَّ عَنْكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (١٥) ﴿(الزمر)﴾، سوێند بەخوا بادلتیابن كە وهحى و نىگا نێردراوه بۆ تۆ بۆ ئەوانەى پێش تۆش: ئەگەر هاوهلگەربیت و شەريك بۆ خوا بپاریار بەدەیت كاروكردهوه چاكهكانىشت پووچە و دەچیتە پىزى خەسارەتمەند و زەرەرمەندانەوه.

ئەوهش لەبەر ئەوه ببووكە موشرىكهكان خۆيان هەلەكێشا بە خزمەتكردنى مالى خواوه، گوايه ئاو و نان به حاجیانی مالى خوا ئەدەن و خزمەتى كەعبە ئەكەن، جولهكه و گاورهكانىش شانازیان به وهوه ئەكرد كە ئەمان پێش موسلمانەكان ئایینیان بۆ هاتوو، خوای گەورەش فەرمووی: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنْتَنِي وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾ (١٣) ﴿(النساء)﴾، ئەوهش كردهوه چاكهكان ئەنجام بدات نێر بیت یان مێ لهكاتێكدا ئيماندار بیت، جا ئەوانە دەچنە بههشتهوهو بهقهدهر پهردەى ناوكى خورما ستهمیان لێناكریت.

چوارهم: نيسلام ناييني راسته قينه يه.

يه كيكي تر له وه لامه كانی قورشان نه وه يه خيرترين ناييني دياريكردوه، نه و تا نه فـرموى: ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا﴾ (النساء)، كى هـ يه ناييني چاكتره په سـه نـدـتـرو جـوانـتر بـيـت له و كه سـه ي پـوى كـردـتـه خـوا و خـوى تـه سـلـيـمى نه و زاته كـردـوـه و له كـانـيـكـدا كـار جـوان و كـار پـه سـه نـده و شـويـنى نايـنى ئـيـبـراھـيـمى مـلـكـه چ و فـهـرمانـبـه رـدار كـه و تـبـيـت، كـه خـوا ئـيـبـراھـيـمى كـردـتـه خـوشـه و يـسـتى خـوى رـيـزدارى كـردـوـه.

هـيـچ كـه س نايـيـنه كـى باـشـتـره نـيـه له و كه سـه ي كـه نـيـنى پاك و ساغـه و بـق خـودا جـل جـلالـه كـارنـه كـات و له كـاره كـانـيـدا شـويـن نه و شـهـرعه نه كـه وـيـت كـه خـوا بـق ئـيـبـراھـيـمى نـارـدـوـه كـه دـوـره له شـيـرك، نه و كه سـانـه ش بـريـتـين له مـوحـمـمـد و شـويـنـكه و تـه كـانـى تا رـؤـى قـيـامـت، خـوا نه فـرمـوى: ﴿إِنَّ أَوَّلَ الْبَشَرِ لَإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالْآخِرُ أَامَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (ال عمران)، نـزـيـكـتـريـن كـه س له ئـيـبـراھـيـمه وه: نه و كه سـانـه ن كـه له سـهـرـده مى خـويـدا شـويـنى كـه و تـبـوون، هـرـوـهـا نه م پـيـغـه مـبـهـرـه ش ﷺ و نه وانه ي كـه باوـهـر يـان هـيـتاوـه (بـه پـيـغـه مـبـهـرـايـه تى ئـيـبـراھـيـم و مـوسـا و عـيسـا و مـحـمـد و هـمـو پـيـغـه مـبـهـران بـه گـشـتى عـلـيـهـم السـلام)، بـيـگـومان خـوا يـار و يـاوـهـر و پـشـتـگـيرى ئـيـمانـدارانـه.^{۱۳۲}

به كورتى:

به دلتيا يـيـه وه خـوا ي گـهـره داوـهـرى كـردـوـه له نـيـوان نايـيـنه كـانـدا، سـه بـارـهـت بـه وهـى كـامـيان له سـهـر رـيـبـازى راسـتن، هـمـووشـيـانى گـيـراوـه تـه وه بـق تـرازـويـه ك و كـردـويـه تى بـه پـيـوهـر يـك بـق نه و شـتـانـه ي لـاى خـوا قـه بـولـن، نه و يـش ئـيـمان و كـردـه وهـى چـاكـه، نه و كـردـه وانه ي بـه بـى ئـيـمان نه نـجـام بـدريـن هـيـچ بايـه خـيـكيـان نـيـه لـاى خـوا.

۱۳۲- التحرير و التنوير، الطاهر بن عاشور، سه رچاوه ي پيشتر، مج ۲، ج ۵، ص ۲۰۸. في ظلال القرآن، سيد قطب، سه رچاوه ي پيشتر، ج ۲، ص ۷۶۳.

- ئايىنى راستەقىنە ئىسلامە كە لەسەر رىيازى ئىبراھىم پىغەمبەرەسەلامى خۋاى لىبىت باشتىن كىرەۋەش ئىحسانە، ئەۋىش پەرستىنى خۇدايە ۋەك ئەۋەى بىيىنى، خۇ ئەگەر تۇ ئەۋ نەبىنى ئەۋ ئەۋ تۇ ئەبىنىت.
- ئايىندارى بە خۇزگە خواستىن ۋ لە خۇبايىبوون نىيە، بەلكو ئەبىت لە دىلدا جىگىر بىت ۋ كىرەۋەى چاكىش بىسەلمىنىت، ۋە ئەبى پاك ۋ ساغ بىت بۇ خۇدا ۋ لەزىر ئايىنى دۈۈر لە شىركدا بىت كە ئايىنى ئىبراھىمەسەلامى خۋاى لىبىت



گومانی بیست وجهوت

١٣٣ بانگه شه کردن به توانای هینانی هاوشیوهی قورنان

ناوکی گومانه که:

کومه لیک جوله که هاتنه خزمه تی پیغه مبه ری خوا "سه لات وسه لامی خودای له سه ریبت" و بانگه شه ی نه وه یان نه کرد که توانای هینانی هاوشیوهی قورنانیان هه به و پئیان ووت: نیمه ش بۆت ده هینن هاوشیوهی نه وه ی بۆت هیناوین:

﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرِجُوا أَنْفُسَكُمُ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ﴾ (الانعام). واته: کئ له وه سته مکارتره که درۆ بۆ خوای گه وره هه لده به ستیت ، یاخود به درۆوه ده لیت: منیش وه حی و نیگام بۆ هاتووه له حالیکدا هیه جۆره وه حی و نیگایه کړ بۆ نه هاتبیټ ، هه روه ها نه و که سه ش که به چاوی گومانه وه سه یری قورنان بکات و بلیت: منیش کتیبیکئ وه که نه وه پ خوار گه وره نازلئ کردووه داده پیرژم ، جا نه گه ره نه و سته مکارانه ببینیت له سه ره مه رگا چ گیریکیان خواردووه ، فریشته کانیش ده ستیان لی ده که نه وه و لییان ده دهن و به توپه ییه وه پئیان ده لئین ئاده ی گیانتان بدن به ده سته وه ، (مرژده تان لی بیت) له مرق به دواوه له توله ی خوانه ساسی و یاخی بون و سته متاندا سزا و نه شکه نجه و ئازاری شهرمه زاری و پيسواکه ره درین ، چونکه کاتی خوږ شتی ناحه قتان به ناوړ دینه وه بۆ خوا هه لده به ست ، وه له به رامبه ر ئایه ت و فره مانه کانی خوادا لوت به رز بوون فیزتان ده نواند ، به به رنامه پ سوور له زانست و زانیارپ ناوزه دتتان ده کرد.

١٣٣ - الايتان التي وردت فيهما الشبهة : الانعام / ٩٣ ، الانفال / ٣١ . الايات التي وردت فيها الرد على الشبهة : الإسراء / ٨٨ ، الرعد / ٣١ ، هود / ١٣ ، يونس / ٣٨ .

وتراوه ئەم گھتگۆیه له گهڵ موشریکهکانی مهککه کراوه: ﴿وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ (الانفال)

. واته: که چڕ نه فامان هه رکاتیک ئایه تهکانی ئیمه یان به سهرداده خویندریته وه دهلین:

ئهمه داستانی سهردهمه کانێ زووه و به سهه چووه !! (نه فامانی ئهم سهردهمهش جار جارێک نه وه دهلین !!)

رنگاکانی پوچه ن کردنه وهی گومانه که:

یه کهم: بانگه شه کردن به بی بوونی به لگه دانامه زری.

دووه م: ئهم بانگه شه کردنه ی موشریکه کان بۆ چه واشه کردنی عه ره به کان بو به گشتی.

سێهه م: بێباوه ربوونی موشریکه کان به رامبه ر قورئان ده گه ریته وه بۆ لوت به رزیان.

چواره م: قورئان موعجیزه یه که ئینس وجین نه گه رکۆش ببنه وه توانایان به سه رییدا ناشکیت.

دریژمێ بابیه ته که:

یه کهم: بانگه شه کردن به بی بوونی به لگه دانامه زری.

بانگه شه کردنی کۆمه لیک جوله که که توانای هینانی هاوشیوه ی قورئانیان هیه

بانگه شه یه کی بی بنه مایه، سه رچاوه که ی ده گه ریته وه بۆ نکۆلی کردن له راستی و ده سه وسانیان له بردنه وه ی گره و" بێگومان له نیو موشریکه کانیش دا (النضربین الحارث) هه مان شتی ووت، بازه رگانیک بوو تیپه ری به لای کۆمه لیکدا که ئینجیلیان ده خویند، هات بۆ مه ککه و بینی که موحه مه د "سه لات و سه لامی خودای له سه ر بیته "

قورئانی بۆ دابه زیوه ووتی: ﴿قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا﴾ (٣١) (الانفال).

هه روه ها ده یوت: ئهمه هۆنراوه ی نه هلی (حیره) یه و وتیشی: ئهمه نوسراوی کتێبه

پیشوه‌خانه، به هه‌مان شیوه (عبدالله بن سعد بن أبي سرح) یش که وه‌حی بۆ پیغه‌مبه‌ر "سه‌لات و سه‌لامی خوای له‌سه‌ریبێت" ده‌نوسیوه‌ و وتی ئه‌گه‌ر موحه‌مه‌د وه‌حی بۆ کرابییت بیگومان منیش هاو‌شیوه‌ی ئه‌وه‌م دابه‌زاندوه‌، و تراوه‌ ئه‌وه‌ی ئه‌م قسه‌ی کردوه‌ (مسيلمه‌ الکذاب) بووه‌، هه‌روه‌ها و تراوه‌: (الاسود العنسي) و (سجاع) ژنی (مسيلمه‌) و هه‌و ئه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌یان کردوه‌ که خودا وه‌حی بۆ نارده‌وون هه‌مان قسه‌یان دووباره‌ کردوه‌ ته‌وه‌، وه‌ ده‌شین ئه‌م ئایه‌ ته‌ بۆ هه‌موو ئه‌وانه‌ی که دژایه‌تی وه‌حی ده‌که‌ن دابه‌زیوه‌.

دووه‌م: بانگه‌شه‌یه‌کی به‌تاله‌ بۆ چه‌واشه‌کردن و به‌ره‌هه‌ستی کردنه‌ له‌ ئایینی ئیسلام: ئه‌م درۆ ده‌له‌سه‌یه‌ له‌ چه‌واشه‌کارییه‌کانی ئه‌ه‌لی شیرکه‌، بیگومان پیغه‌مبه‌ریان "سه‌لات و سه‌لامی خودای له‌سه‌ریبێت" به‌ درۆ تۆمه‌تبار ده‌کرد، له‌وباره‌یه‌وه‌ خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموویت: ﴿فَدَعَلِمَ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيَّاتٍ اللَّهُ يَجْحَدُونَ﴾ (الانعام). واته‌: له‌ پاستیدا ئیمه‌ به‌ ته‌واوێ ناگادارین له‌ قسه‌ و گوفتاری نادروستێر خوانه‌ناسان که هه‌میشه‌ غه‌م و په‌ژاره‌ و دلته‌نگیت بۆ دروست ده‌که‌ن، جا دلنایابه‌ ئه‌وانه‌ وه‌نه‌بیته‌ نه‌ها دژایه‌تێر تۆ بکه‌ن، باوه‌ربه‌ تۆ نه‌که‌ن، به‌لکو ئه‌و سه‌مه‌کارانه‌ دژایه‌تێر سه‌رجه‌م ئایه‌ت و فه‌رمانه‌کانی خوا ده‌که‌ن و ئینکاری و دژایه‌تییه‌مووێر ده‌که‌ن !!

به‌لکو ئه‌و خه‌یاله‌یان لای عه‌ره‌به‌کان به‌گشتی دروست کردبوو که گوايه‌ موحه‌مه‌د ئه‌و شتانه‌ی دروست کردوه‌ ته‌وه‌ و نوسیویه‌تییه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ده‌رخ‌ی بکات و بپارێزێت، هه‌موشیان ده‌یانزانی که ئه‌و نه‌خوێنده‌واره‌وه‌ هیچ شتی که فێرنه‌بووه‌، له‌نیۆ خۆیا نا پرس و پرایان کرد شتی که بلێن که عه‌ره‌بی پێی دوور بخه‌ریته‌وه‌ له‌ قورئانی پیرۆز، ئه‌وه‌ قسه‌ هه‌له‌یه‌ ستراوه‌ که بوو، خودای گه‌وره‌ش به‌ درۆی خسته‌نه‌وه‌ به‌بێ ئه‌وه‌ی توانای چه‌سپاندنی

قسه که ی خویانیان مه بیت، وه که ده فهرموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَّغْنَا قُلُوبَنَا بِسُورَةٍ مِّثْلِهِ، وَادْعُوا
 مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (یونس). واته: یاخود ناحه زو بر دینه کان له
 هه موو سه رده می کدا ده لئین: ئەم قورئانه محمد "سهلات و سهلامی خودای له سه ر بیت"
 خۆر هه لپ به ستووه و خۆر دایر شتووه، تۆیش پێیان بلای: ده پ خۆ ئیوهش به شه ریکن
 وه کو من، ده پ ئیوهش سوره تیک له وینه پ سوره تیکر ئەم قورئانه داپێژن و هه
 که سیش جگه له خواپ گه وره بۆتان ده کریت بانگپ بکه و داوای یارمه تر لپ بکه،
 نه گه ر ئیوه له و بوختانه تاندا راست ده که ن!! (ئەم تهحه دا قورئانه به سوره تیک دوو
 جار له قورئاندا هاتووه و تا کوتایی دنیا ش به رده وامه، کافرانیش نه یانتوانیوه و
 نایشتوانن جورئهت بدن به خویان سوره تیکی وه کو سوره تی (الکوثر) داپێژن به
 مه رجیک عه ره ب به ناوبانگن له زمانه وانپ و په وانبێژی و وێژه و شیعر و په خشان و
 هتد) دا. هه روه ها فهرموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَّغْنَا قُلُوبَنَا بِعَشْرِ سُورٍ مِثْلِهِ، مُفْتَرَيْنَ وَادْعُوا
 مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ (هود). واته: یاخود هه ندیکی تریان
 ده لئین: ئەم قورئانه محمد "سهلات و سهلامی خودای له سه ر بیت" هه ر خوی
 هه لیه ستووه، پێیان بلای: باشه ده ئیوهش ده سوره تی وینه ی ئەم قورئانه هه لیه ستن
 ، داوای کۆمه کیش بکه له هه ر کهس که ده توانن جگه له خوای گه وره (بۆ ئه وه ی
 هاوکاریتان بکات) نه گه ر ئیوه راست ده که ن (له و بوختانه دا).

ئه وه به لگه بوو له سه ر ئه و قسه ی که کردیان قسه یه کی بی بنه ماو بی کردار بوو
 نه گه ر نا خودای گه وره چه ند جارێک تهحه دای نه ده کردن که سوره تیکی هاوشیوه
 به یئن؟ به لام هه یج ریگایه کیان بۆ ئه و مه به سه نه دۆزییه وه که ده ربازیان بکات، ئەم قانه یان
 بۆ هه لئه تانندی خویان و شوین که وتوانیان ده کرد که له سه ر بیرو باوه ریکی پوچه ل
 بوون، خودای گه وره له سه ر ریزو گه وره یی ئەم قورئانه ئاگاداری کردونه ته وه و هه والی

بیداوون نه گهر ئینس وجینیش کوبیتته وه و پێک بکهون که هاوشیوهی قورئان بهینن، لهو پێناوهشدا هاوکاری یه کترین و دهست له ناو دهست بن له نێوان خۆیاندا هیز و توانای نهو شتهیان نیه، چونکه نهوه کاریکه توانا به سه ریدا ناشکیت، چون قسه ی خه لک ده چوینری به که لامی خودا (جل جلاله) که هاوتاو هاوشیوهی نیه؟ نه م رو به رو بونه وه به درۆ خستنه وه یانه له لایه ن خودا وه بۆیان: نه گهر راستگو بن له بانگه شه که یاندا به لگه یان ده هیتا بۆ پالپشتیکردنی قسه کانیان.

والدعاوي مالم تقيموا عليها

بینات اَبناؤها اَدعیاء

سینهم: نکولی کردن ولوت به رزی موشریکه کان.

پاش نه وهی که قورئان باسی وته که ی کردن: ﴿لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا﴾ (الأنفال). ریره وی قسه کانیان ده گوردیریت بۆ سه مه ره ی سه مه ره کان له نکولی موشریکه کان له رووی حق و راستی که زۆرانیان له گه ل ده کات و ده یانبه زینتی له کاتی که ده نه و خۆ به زل زانینه رێگریان لێ ده کات له له خۆ به ده سه ته وه دان پیتی و مل که چ بوون بۆ ده سه ته لاته که ی، له گه ل نه وه شدا داوا ده که ن له خودا نه گهر نه وه راسته له ئاسمانه وه به ردیان بو دابیارینتی یا خود سزایه کی سه ختیان بۆ بینیری نه مه له بری نه وهی داوا له خودای گه وره بکه ن شوین که وتنی حق و وه ستان له ریزی حه قیان پیچ ببه خشیت: ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِن كَانَتْ هَذِهِ أَلْحَقٌ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمِطِرْ عَلَيْنَا جِجَارَةً مِّنَ السَّمَاءِ ۖ

أَتُنَزِّلُ عَلَيْهَا مِائِدًا مِّنَ السَّمَاءِ﴾ (الأنفال). واته: یا خود ده لێن: توخوا خوا به نه گهر نه م قورئان و دینه راسته و له لایه ن تۆ وه ها تۆ وه ، داوا کارین له ئاسمانه وه به رد دابارینیتیه سه رمان و به رد بارانمان بکه یت ، یا خود با سزایه کپ به ئیش له لایه ن تۆ وه یه خه مان بگریت !! (له باتر نه وه پ کافر و موشریکان داوای هیدایه ت بکه ن نا به و شیوه یه داوای تیا چوونپ خۆیان ده که ن !!)

ئەو پارانەو ەيەکی سەیرە کە وینای حالەتی نکولی کردنیڭ دەکات کە لە ناوچونی پێ باشترە لە ملکەچ بوون بۆ حەق، سروشتی ساغ و تەندروست کانتیک گومانی بۆ دروست دەبێت لە خودا دەپاریتەو کە پووی راستی نیشان بدات و رینمونی بکات بۆ ئەو راستیە، لەو شدا هیچ سوکایەتی و ناتەواویە ک نابینی، بەلام کانتیک بەهۆی لوت بەرزیهو لێی دەشتوی لوت بەرزیهکی پراوپری لەیاخی بوون بەرەو نەفس بەرزى دەبات بۆ ئاسایی بونەو ەي تاوان لەلای، تا دەگاتە ئەو ئاستەي سزاو تیاچوونی پێ باشتر بێت لە ملکەچ بوون بۆ راستی لە کانتیکدا راستەکانیشی بە پونی بۆ مەعلوم بوو، لەم جۆرە نکولی کردنە موشریکەکانی مەککە پوێپووی بانگەوازی پیغەمبەر "سەلات و سەلامی خودای لەسەربیت" دەبوونەو بەلام لە کۆتاییدا ەر ئەو بانگەوازه سەرکەوت بەسەر ئەو نکولی کردن و یاخی بونەدا. ^{۱۳۴}

چوارەم: موعجیزەي قورئان بۆیان.

لە وەلامەکانی قورئان بۆ ئەو بوختانە کەلامی خودایە کە دەفەرموی: ﴿وَلَوْ أَن قُرْآنًا سِیرَتٍ بِهَ الْجِبَالِ أَوْ قُطِعَتْ بِهَ الْأَرْضُ أَوْ كَلِمَ بِهَ الْمَوْتِ بَل لَّهَ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ یَانِیسَ الَّذِینَ ءَامَنُوا أَن لَّو یَشَاءُ اللَّهُ لَهَدَی النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا یَزَالُ الَّذِینَ کَفَرُوا تُصِیبُهُم بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَوْ تَحُلُّ قَرِیبًا مِّن دَارِهِمْ حَتَّى یَأْتِیَ وَعْدُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا یُخْلِفُ الِّعِیَادَ ﴿۳۱﴾﴾ (الرعد).

واتە: خۆ ئەگەر ئەم قورئانە بەشیوەیە کە بواوە کە کارکردی لەسەر کێوەکان بواوە و ەلیبکەندناوە و برۆشتناوە بە ئاسماندا، یان زەوی پێ پارچە پارچە و لەت لەت بکراوە، یان مردووی پێ زیندو بکراوەتەو و قسەي پێ بکردایە (خاوەنەناسان ەر باوەریان پێ نەدەکرد و ئیمانیان نەدەهێنا). شایانی باسە ەموو ئەو شتە و ەموو کار و فەرمانیک ەر بەدەست خوای گەورەي، باشە ئەو ئیمانداران ناویمید نەبوون (لە کافر و

۱۳۴- فی ظلال القرآن، سید قطب، مرجع سابق، ج: ۲، ص: ۱۵۰.

خوانه ناسان) ئەر دۇنياش نە بوون لە وەر کە ئەگەر خوای گەرە بېویستایە سەر جەم خەلکی ناچار دە کرد کە ئیمان و باوەر بهێنن (بەلام خوای گەرە ویستی وایە کە خەلکی ئازاد و سەرپشک بکات لە پوی ئیمان و بیروباوەر و کاروکرده وە (بەلام کافران هەر لە دنیا دا هەندێ جار توشی بەلا و ناخۆشی دەبن ، یان لە نزیکیانە وە سەر هەڵدەدیت و دەبیتە مەترسی بۆ سەریان هەتا وادە و بەلێنی خوای گەرە دیتە دی بە شکست هێنان بە دەسهلاتێر خوانه ناسان چونکە لە راستیدا خوای گەرە وادە و پەیمانی خۆی دەباتە سەر و پێچەوانە کە ی ناکات .

ئەگەر لە کێشە پێشوووە کاندای کتیبیک هەبوا یە شاخەکانی لە جینگای خۆی بگواستایە تەو، یاخود زەووی لەت بکرایە، یان قسە ی لە گەلّ مردوو پی بکرایە لە گۆرە کەیدا ئەوە قورئانە کە وەسفکراو بە و شتانی لە غەیری خۆی، یا خود بلین قورئان لە پێشترە کە ئەوانە لە خۆی بگری ئە رێگە ی موعجیزە کانیە وە کە ئینس و جین هەمویان کۆببنە وە ناتوانن هاوشیۆە ی یان دە سورەتی لی بهێنن، تەنانەت توانای هێنانی سورەتیکیشیان نیە، لە گەلّ ئەوە شدا موشریکەکان بە هۆی لووت بەرزی و لادانیانە وە باوەری پی ناهێنن. ”

بە کورتی:

• ئەمە بانگەشە ی ئەوانە یە کە دەیانەوی تانە لە پیغەمبەر "سەلات و سەلامی خوای لە سەرییت" و فەرمودەکانی بدەن و پشیۆی و نا ئارامی دروست بکەن، پیغەمبەر "سەلات و سەلامی خوای لە سەرییت" لە پوویاندا دەوێستای بە پوێ پوکردنە وە یان بە قورئان، بیگومان دەستەوسان بوون لە و کارە .

١٣٥- المرجع السابق، ص: ١٥٠٣-١٥٠٥، التحرير والتنوير، الطاهر بن عاشور، مرجع السابق، ص: ٥٥، ج: ٥، ص: ٣٢٩ وما بعدها.

- سەرچاوه‌ی ئەم قسە هەلبەستنه نكوۆی كردن و لوت بەرزیه له قەبول كردنی راستی به به‌لگه‌ی ئەوه‌ی داوایان له خودا كرد كه ئەگەر ئەم قورئانه راسته و له‌لایه‌ن خوداوه‌یه له ئاسمانه‌وه به‌ردیان به‌سه‌ردا بیارینی له‌بری ئەوه‌ی داوای هیدایه‌ت بکه‌ن.
- ئامانج له‌م قسە هەلبەستنه دروستکردنی پشیوی بو بۆ سه‌ر خه‌لك به‌گشتی و بۆ دروستکردنی کاریگه‌ری خراپ له‌سه‌ر ئەو دڵانه‌ی مه‌یلیان بۆ قورئان هه‌یه‌.
- حه‌ق و راستی گره‌نتی هه‌لوه‌شانه‌وه‌ی ئەم قسە هەلبەستنه ده‌کات له‌ کاتی‌کدا ئەوان ناتوانن هاوشیوه‌ی ئەو بلین – وه‌ك ئەوه‌ی بانگه‌شه‌یان ده‌کرد بۆیه درۆکه‌یان ئاشکرا‌بوو.



گومانی بیست و هشت

بیانو هینانه وه بهومی نه گهر قورئان باش بوايه سهرتا بانگی بی دسه لات و کویله و که نیزه که کان نه دهکرا که باوهری پی بهینن.^{۱۳۶}

ناوهری گومانه که:

بیباوهره کان بانگه شعی نه وه یان کرد که قورئان راست نیه، نه گهر نه و قورئانه به پاستی باش بوايه بی دسه لات و کویله و که نیزه و هاوشیوه کانی نه وان له سهرتا وه باوهریان پی نه ده هینا، مه به ستیان له وه: (خبا و بلال و صهیب و عمار) بوو خویان لی رازی بیت، چونکه موشریکه کان به لای خویانه وه باوهریان وابوو که خاتریان هیه و خودا گرنگیان پی ددهات، نیت چو سهرتا هیدایه تی نه و بی دسه لاتانه ددهات به سهر خانه دان و خاوه ن پله دا؟ که ی نه وانه یه سانن به یه ک؟ وه ک ده فهرموی: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِمْ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكَ فَدِيرٌ ﴿١١﴾﴾ (الاحقاف). واته: سهیره! هیشتا کافره کان به نیمانداران ده لئین که نه گهر نه نیسلام و نه م قورئانه چاک بوايه، نه و خه لکه (پرهش و پوته) پیش نیتمه بهیره و بیان نه ده کرد و شوینر نه ده که وتن، جا چونکه خویان هیدایه ت و پینمونر وهرناگرن و دلیان داخراوه، ده لئین: نه مه شتیکی هه لبه ستروو نه فسانه یه کپ کونه!!.

رنپاکانی پوچهل کردنه وهی گومانه که:

یه که م: خودای گهره منه تی خوی ده خاته سهر نه وهی که خوی ویستی له سهریه تی بو نه وهی به یه کتر تا قیان بکاته وه.

۱۳۶- الایقان التي وردت فیها الشبهة (الاحقاف / ۱۱، الانعام / ۵۳). الایات التي وردت فیها الرد علی الشبهة (مریم / ۷۴، الانعام / ۵۳، الحقاف / ۱۱).

دووه م: که مو کورې نیه بۆ بانگه واز له وهی بـی دهسه لاته کان باوه پ بهینن، به لکو
حیکمه تی نیلامی له و کاره دایه .

سییه م: نه م گومانه قسه ی زور له دروژنه کانی پیشووه .

چواره م: سه رچاوه ی نه م قسانه لوت به رزی و له خوبای بوونه .

پینجه م: رزق و رزی له دنیا دا په یوه ست کراوه به کومه لی هوکار که خدا خو ی
ته قدیری کردوه .

شه شه م: مهرج نیه هرکه س مال و سامانی زور بیت دینداریه که ی راست بیت .

درېژمی بابته که :

یه که م: نه گهر موشریکه کانی قوره ش بؤخویان واده بینن که خاوه نی ریزو پله و پایه و
دهسه لاتن و له لایه ن خداوه چاودیری و گرنگی زیاتریان پی ده دری، له سه ر نه و بنه مایه
باوه پریان وایه که قورئان و نه وه شی موحمه د "سه لات و سه لامی خودای له سه ربیت"
بانگه شه ی بؤده کات نه گهر باش بوايه نه و کوپله و بی دهسه لاتانه پیشیان نه ده که وتن،
نه گهر کاره که به و جوړه بیت، نه و قورئان بویان روون ده کاته وه که له و بؤچونه دا
هه له یه کی گهره یان نه نجام داوه و له بیرو بؤچونه که یاندا هه له یه کی ناشکرایان کردوه،
خودای گهره منته ده خاته سه ر هر به نده یه که که خو ی ویستی له سه ربیت، وه به
ویستی خو ی رینمونی به نده کانی ده کات و به ویستی خو شی گومرایان ده کات، وه که
ده فه رموی: ﴿وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِّيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ
يَاْعْلَمُ بِالْمُنْكَرِ ۝﴾ (الانعام). واته: نیمه هه میسه نه و خه لکه به یه کتر تاقی
ده که یه وه (هه ندی هه ژار ده که ین و هه ندیک ده و له مه ند ، هه ندیک ده سه لآتدار و هه ندیک
بر ده سه لآت ، هه ندپ له ش ساغ و ته ندروست، هه ندیک نه خو ش و که فته کار.... هتد)
نه وسا ده بینیت بر باوه پو دنیا په رستان (به چاوپ سوک ده پوانن بؤ نه و هه ژار و په ش و

پوت و نه دارانه پ که ئیمان و باوه پریان هیتاوه و به سه رسامیه وه (ده لَین: ئا نه وانه خوا
 پیژداری کردوون له نیو ئیمه دا؟! نه وانه عه قلیان کوله و نازانن مه گهر هر خواپ گه وه
 خو پ ته و او زانا نیه به سوپاسگوزاران ... (بو چر خواپ گه وه حساب ته نها بو پ واته
 ده کات و ناخ و دل و دهر وون و ئیمان و باوه پ و کارو کرده وه په چاو ناکات؟!)

دووم: بئ دهسته لاته کان بانگه واز عه ییبار ناکهن.

که م و کړپی نیه بو بانگه وازه که ی موحه مه د "سه لات و سه لامی خودای له سه ریبت"
 که بئ دهسته لاته کانی هاوشیوه ی: (خَبَاب و بلال و صُهیب و عَمَّار و سَمِیة) سه ره تا
 هیدایه ت وهریگرن، به لکو خودای گه وه نه وه ی وه ک تاقیرکرنه وه ی مرقفه کان له نیوان
 خویاندا داناوه، خودا ناگاداره به سوپاسگوزارو رینمونی کراو و سه رکه وتوه کانیان، نه و
 ناگاداره به سه ر گوشتارو کردارو ویزدان و حالیانداو هیدایه تیان ددهات بو سه ر پتگی
 راست، نه وه گرهنی ئیمانه بئ هیچ مه رامیکی دونیای و مادی له گشت ئیمان که یانه وه
 باوه پریان هیتاوه. که واته مایه ی سه رسامی نیه بو گالته پیگردنی موشریکه کان به رامبه ر
 خه لکانی بئ دهسته لات له گیاوان و نافرته تان و کویله و که نیزه که کان.

سییه م: زور له وگه لانه ی که پیغه مبه ره کانیان به درو خسته وه ته وه نه م جوړه
 گمانه یان وروژاندوه، ده یانگوت: ﴿ قَالُوا أَتُؤْمِنُ لَكَ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ ﴾ (الشعراء)
 واته: ﴿ وَأَصْنَعُ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحِّينَا وَلَا تَخْطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ ﴾ (هود).
 واته: ئینجا ده ست بکه به دروستکردنی که شتیه ک له ژیر چاودیری و پینمونی و وه حی
 ئیمه دا، کاتیکیش که زریان و توفانه که به رپا بوو نه وه تکا مه که بو نه وانه ی که پربازی
 سه مکاریان گرتوته بهر، چونکه به راستی نه وانه ده بیت بخنکین (له زریان که دا)،
 چونکه ئیتر شایسته پ ژیان و به زه یی خواوه ندر میهره بان نین).

به هه مان شتوه پيغه مبهري خودا "سه لات وسه لامي خوداي له سه رييت" خه لکانی پله و پايه به که می شوینی که وتبون، به زوری بی دهسته لاته کان باوه ریان پی هینا، بویه کاتیک (هرقل) پادشای روم پرسیاری له (ئبو سفیان) کرد - پیش موسولمان بوونی له باره ی هندی بابه ته وه پی وت: خانه دانه کان شوینی که وتوه یان بی دهسته لاته کان؟ وتی بی دهسته لاته کان، (هرقل) وتی ئه وانه شوین که وتی راسته قینه ی پیغه مبهرن.

چاره م: لوت به رزی و له خو بایی بوون گرنگترن هوکاری گومراین:

ئهم گومانه خو ی له خویدا هه له یه که له هه له ی موشریکه کان و به کیکه له بیانوه پوچل و هه لوه شاوه کانیا، سه رچاوه ی ئهم هه له یه ش له خو زانیبون و له خو بایی بونه، ئیتر چون به لگه به وه دیننه وه که ئیسلام و قورئان باش نین له بهر ئه وه ی که بی دهسته لاته کان دهست پیشخه ریان کردوه له وه رگرتنیدا، له کاتیکدا ئه وان زور له خوار ئاستی خو یانه وه ده یان بینن له پله و پیگه دا؟ بویه خودای گه وره سه رچاوه ی بانگه شه که یانی پوون کردوه ته وه که بیباوه ری و لوت به رزی هوکاره که یه تی، بویه ده فهرموی {وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا}، وه ده فهرموی: (واستکبرتم)، وه هه روه ها ده فهرموی: ﴿إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ، فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكَ قَدِيمٌ﴾ (الاحقاف). واته ئه گه ر هیدایه تیان به قورئان وه رنه گرت به ره وام ده بن له سه ر بوختانه کونه که یان و هیچ ئومیدیک نابیت له دورخستنه وه یان له گومرایی به تیبینی کردنی لوت به رزی و نکولی کردن و خو به گه وره زانییان.

پینجه م: هوکاره کانی پزق دیاری کراون و په یوه ندیان نیه به به کوفرو ئیمان وه:

فه رمایشی خودای گه وره له دوی ئه و گومانه ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ (الانعام). وه لامیکه بۆ گومانه ی دوو شتی جیاوازی تیکه ل کردوه له هوکاره کاند، گومانی بۆ موشریکه کان دروست کردوه له سه ر پاداشتی ئیمان و ئه وه شی خودا بۆ خاوه ن باوه پی ئاماده کردوه له نازو نیعمه ت له دوا پۆژدا، ئاماده کراوه بۆی له سه ر

ئامادەکردنى ھۆكار لەسەر ئەو ھۆكارەى حىكمەتى خوداى لە سەر دانراو، بە پزىق و پۆزى لە لە دۇنيادا ئامادەكراو لە سەر ھۆكارە دۇنيابىيەكانى وەك بازىرگانی و دەستكەوت و میراتی و دیاری، بۆیە پزىق و پۆزى لە دۇنيادا ھۆ دروستکردنى ناوئ لەنێوان ئەو و حالەتى ھۆزەكەیدا، بەلكو ھۆكارەكانى حالەتە مادىيەكەيە، خودا زانائىنە بە سوپاسى سوپاسگوزاران، بېگومان پاداشتى بۆ ئامادە کردوون لە برى سوپاسەكەيان وە زانائىنیشە بە رۆزى رۆزى دراوان، تىككەلكردنى ئەم پى و شویتانە ئەگەریتەو بە بۆ لاوازی ھرزو ھەلوپىستان كە لە تىپروانىنى خراب و تىپرانەمانیان لە پاستىەكان و ھۆكارەكانى سەرچاوەى گرتو.

شەشەم: زۆرى مال و سامان بەلگە نىە لەسەر پازىبونى خودا:

خوداى گەورە ئەم گومانە لە چەند جىگايەكى تردا پوچەل دەكاتەو، وە بۆ موشرىكەكانى پوون دەكاتەو كە ئەو گومانە بى بنەمايە، واتە ھەركەس سامانى زۆربو ھەرج نىە دىنەكەى پاست بىت، وەنەئەو كەسەش دەست و پىوھندى كەم بىت ئىتر دىنەكەى بەتالە، وەك ئەوھى ئەوانە لەنێو بى باوھپرەكاندا ھەژاربيان نەدىبى و لە ناو ئىماندارەكانىشدا دەولەمەنديان نەبينبى، زۆربەى ئەو بىباوھپانەى لە سەدە رابردووەكاندا ژيان خواوھنى باشترىن شەك و پلەو پاىەو جوانترىن دىمەن و خۆشترىن ژياندا بوون، خوداى گەورە لەناوى بردوونو كۆتايى بە مال و سامانەكەشيان ھىنا وەك دەفەرەموى: ﴿وَكَمْ أَفْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنْ قَرْنٍ هُمْ أَحْسَنُ أَثْنَاءَ وَرَيْكَ ۖ﴾ (مريم). واتە: ئەوانە بىر ناكەنەو كە ئىمە چەندەھا دەستە و تاقم لە خەلكى نالەبار و بى دىنمان پىش ئەمان لەناو داو، كەل و پەل و ناومايان چاكتر بوو، سىما و قىافەشيان لەمان پىكوپىكتەر بوو(كوان؟.. لە كوین؟.. بۆ ديار نىن؟).

پاشان فەرەموى: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِمَّا الْعَذَابَ وَإِمَّا السَّاعَةَ فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَّكَانًا وَأَضْعَفُ جُنْدًا ۖ﴾ (مريم). واتە: ئەى پىغەمبەر

"سەلات و سەلامى خوداى لەسەر بىت" تۆ پىيان بلېر: ئەو ەپ كەلە گومراپ و بېر دىنىدا دەئى با ەرخوار مېھرەبان تەمەن درىژى بىكات و مال و سامانى زۆرىشى پىببەخشىت (بەچر دەچىت؟! بۆ كۆيى دەبات؟! ەركىز تاسەر بەخەستى ناىخوات) رۆژىك دىت ەپەشەكانمان دىتەدى، ياسزاي تياچون و مالكاولى يە لەدنيا، يان بەرپاكردىنى قىامەتە، جالەنايندەدا دەزانن كېر جىگەو رىگەى ناخۆشەو كېر لەشكروسەربازانى لاوازە و بى دەسەلات!! ئېمە وەلامى قسەكەى پىشويانە، خوداى گەورە تەلقىنى پىغىر مېرەكەى "سەلات و سەلامى خوداى لەسەربىت" كىردە بۆ ناشىراكىردنى گومان و حالەكانيان، وە فىرى ئەوەشى كىردن كە ئەوەى ئەوانى تىابە لە نازو نىعمەتى دونيا ئەوە مۆلەت پىدانىيانە لەلايەن خوداوە چونكە خۆشگوزەرانى بىباوەران مۆلەت پىدانىكە تا كاتى لىپرسىنەوە"

بەكورتى:

- كەمو كۆپى نىە بۆ بانگەواز ئەگەر بى دەستەلاتەكان پىشتەر بىكەون لە باوەرپەيتان، بەلكو خودا مەنتى خۆى دەخاتە سەر ەربەندەيەكى كە خۆى وىستى لەسەربىت، مەبەست لىتى تاقى كىردنەوەى بەندەكانە بەيەكتەر و ئىمانىش گەورەترىن بەخشىشى خودايە.
- سەراچاوەى ئەم بىرو بۆچونە لوت بەرزى و لەخۆبايى بونە، ئەو قسە ەلەبەستانە خۆيان بە چىنىكى جىاواز دەبىنن لە بەرامبەر غەبرى خۆياندا، ئەك ەرئەوە بەلكو ەر لەگۆشە نىگاوە برپارىشيان لەسەر قورئان داو، برپارىك كە ەلەى زۆر گەورەى تىدايە.
- ئەگەر ئەوانە شانازى بە زۆرى مال و سامان و دەست و پەيوەندەوە دەكەن، ئەوە مال و دەست و پەيوەند پىوەر نىە بۆ وەرگرتنى ئىمان و كىردەوە، بەلكو پىوەر تەقواو كىردەوەى چاكەيە.

١٢٧- للمزيد انظر : التحرير والتنوير، الطاهر بن عاشور، مرجع سابق، مج: ٨، ج: ١٦، ص: ١٥٢، بتصرف. تفسير المنار محمد رشيد رضا ، مرجع سابق، ج: ٧، ص: ٤٢٢. في ظلال القرآن، سيد قطب، مرجع سابق، ج: ٢، ص: ١١٠٢، ج: ٦، ص: ٢٢٥٨.



تهوهری سییه م

گومانه په یوهندی داره کان به یاسا دانان و فره مانه کانیه وه

یه که م: نه و گومانانه ی په یوهندیان به ره خنه گرتن له یاسا کانی خودا (جل
جلاله).



گومانی بیست و نو

بانگه شه کردن به وهی که فروشتن وهک ریبایه.^{۱۳۸}

ناوه بۆکی گومانه که:

موشریکه کان په خنه له فرمانه کانی خودا (جل جلاله) ده گرن له و فرمانیشته دا که ده فره رموی {وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا} (البقرة). وه ریباش حال ده کن و به جوریک له جورده کانی فروشتنی داده نین، خودای گه ورده ده فره رموی: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ (البقرة). واته: به لام نه وانیه که سوو ده خون ، که له گورده کانیان دینه دهر وه له کاتی زیندوو بونه وه دا ده لئی شیتن ، هه روه ها نه و کومه لکه و خه لکانه ی که سوخوری تیا یاندا ده بیته شتیکر ناسایر ، خه لکه که وه کو شیت و سه رخوش دینه به رچاو ، ده لئی شه یتان دهستی لی وه شان دوون ، که س به که س نیه ، سۆز و به زه یپر بۆ یه کتر نیه ، هه مووی خو په رست و دنیا په رسته ، نه م حاله ته ش بۆیه به سه ریاندا دیت ، چونکه ده لئین مامه له ی سوو هه روه کو کپین و فروشتن حاله ، به مه رجیک خوی گه ورده کپین و فروشتنی حال کردوه ، به لام سوو خو پر له سه ر هه موو که س حرام کردوه ، جائه وه په یام و نامۆزگاری خوا پر گه ورده ی پینگه یشته ، کۆلیداو کۆتایی پتینا ، نه وه هه رچر ده ست ده که ویته وه بۆی حاله و کار پر لیپرسینه وه و لیپچانه وه ی به ده ست خویه ، به لام نه وه ی تیه لچیته وه ، نانه وانیه نیشته جیی ناو ناگر دۆزه خن و بۆ هه میشه و هه تاهه تایی به زیندوو بیتیدا ده میتنه وه.

۱۳۸- الآية التي وردت فيها الشبهة: (البقرة/ ۲۷۵). الآية التي وردت فيها الرد على الشبهة (البقرة/ ۲۷۵).

رڼپاکانی پوچه لکړدنه وهی گومانه که :

یه که م: له بنچینه دا فروشتن جیاوازی هه یه له گه ل پریا، فروشتن ئالوویره له نیتوان دوشندا، پریا زیاده یه که به بی به رامبه ر، بویه هه موو ئالوویرک دروسته و خالیه له خواردنی مالی خه لک به هه وائته ئه وه فروشتن ټکی حه لاله زیاده یه کیش که بی به رامبه ر بی ئه وه ستم و مالی خه لکه به هه وائت، بویه خودای گه وره قه ده غه ی کردوه .
دووه م: زیانه کانی پریا و خرابیه کانی پریازی سوخوره کان هؤکار ټکن بؤ قه ده غه کردنی .

سییه م: سزای ئه وانه ی مامه له به پریا زه که ده که ن هه لگرتنی به ره که ته له مالی دونیادا، که به جوړ ټکی لی دی ده لی جنوکه ده سستی لی وه شان دوه له گه ل سزای سه خت و به ئازار له دوا روژدا، ئه وه ش بؤ ئه وه یه به خواردنی پریا شه پی له دژی خودا و پیغه مبه ره که ی " سه لات و سه لامی خودای له سه ر بیت " هه لگیر ساندوهه .

دریژهی بابته که :

یه که م فروشتن جیاوازه له پریا :

موشریکه کان به لکه بؤ گومانه که یان ده هیتنه وه که گوايه فروشتن وه ک پریایه ، مه به ستیان له وه یه ئه و زیاده ی که به ته و او بوونی ماوه ی دیاریکراو ده چیتته سه ری وه ک ئه سلی نرخه که یه له سه ره تاي گریبه سته که دا، چونکه عه ره ب پریای نه ده زانی به وه نه بیت، له سه ر ده می نه فامیدا ئه گه ر ماوه ی قه رزه که ته و او ببوايه قه رزاره که به خاوه ن قه رزه که ی ده وت: ناوه که م بؤ دریژ که ره وه منیش پاره که ت بؤ زیاد ده که م، ئه گه ر به و شیوازه یان بکردایه پیی ده وترا: ئه مه پریایه و حه لال نیه . ئه گه ر ئه وه یان پی بوترایه ده یانگوت: بؤ ئیمه وه ک یه که ئه و زیاده یه له سه ره تاي فروشته نه که وه وه ریگرین یاخود له کاتی پیرانه وه ی پاره که ، خودای گه وره ئه وه ی لی قه ده غه کردن و وه لامی دانه وه و

فهرموی: {وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الزِّبَا} (البقرة: ۲۷۵). خودای گه وره نه وه شی روونکرده وه نه گهر ماوه که ته واو بوو به لام نه بیو بیداته وه با چاوه پئی بکات تا ده بیئت^{۱۳۹}

{وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الزِّبَا} وانا که ی نه وه یه خودای گه وره قازانجی له بازرگانی و کرپن و فروشتندا هه لال کردووه و پیبای حه رام کردووه، نه وه ش له بهر نه و زیاده ی که ده چپته سه ر نه و پاره نه سلیه که له کاتیکدا ماوه ی دیاریکراوی قه رزه که ته واو ده بیئت و قه رزاره که نیه تی قه رزه که بداته وه، خودای گه وره ناگاداری کردونه ته وه که نه و دوو زیاده یه که به کیکیان له ریگه ی فروشتنه وه یه نه وی تریان له ریگه ی دواخستنی پاره که و دریزکردنی ماوه که وه یه وه ک یه ک نین، له بهر نه وه برپاری حه رام کردنی به کیک له و دوو زیاده یه ی داوه که نه وه یانه له ریگه ی دواخستنی پاره و دریزکردنه وه ی ماوه که یه تی، وه نه ویتریان یه ه لال کردووه، نه ویش نه و زیاده یه یه که ده چپته سه ر نه و ده ست مایه ی که به هو ی فروشتنی کالاکه وه چوته سه ری و قازانجه که ی هه لده گری، خودای گه وره ناگاداری داوه که: زیاده ی سه ر فروشتن وه ک زیاده ی پیبانیه، چونکه من فروشتنم هه لال کردووه و پیبام حه رام کردووه، فه رمان فه رمانی منه و، دروستکراوه کانیش دروستکراوی منن، فه رمان په وایبان ده که م به و شیوازه ی که ویستم له سه ری ه تی، وه به ندایه تیان پی ده که م به و شیوازه ی که ده مه ویّت، وه بو هیچ که سیکیان نیه په خنه له برپارم بگریّت یاخود بی فه رمانیم بکات، به لکو له سه ریانه گوپرایه لیم بکن و ملکه چی فه رمانه کانم ببن. له وه لامی قورئانه وه هه له ی موشریکه کانمان بو دهرده که ویّت کاتیک پیبایان هه لال کردووه وه ک فروشتن مامه له یان له گه ل ده کرد، نه و وه ک فروشتن نیه، فروشتن ئالوویری که له نیوان دوو شتدا، به لام نه و پیبایه ی که ده یانخوارد زیاده یه ک بوو ده چووه سه ر

۱۳۹ - للمزید انظر تفسیر المنار، محمد رشید رضا، مرجع سابق، ج ۳، ص: ۹۶، ج ۷، صص: ۴۲۳.

قهرزه که یان له کاتیکدا که دوا بکه وتایه و هیچ بهرامبه ریکی نه بوو، هر شتیکش به بی بهرامبه روه ریگری به تاله، له بهر نه وه خودای گه وره پیبای حرام کرده، نه گهر هاوشیوه ی به کتر بونایه حوکه کانیاں جیاواز نه ده بوو له لای داپه روه ریڼی داپه روه رکان، هه موشتیګ به ئالوویریکی دروست بکړی و دور بیت له خواردنی مالی خه لک به ناپه واکه هیچ بهرامبه ریکی نه بیت نه وه فروشتنیکی حه لاله، به لکو نه و زیاده به حرام کراوه که به بی بهرامبه له خاوهن قهرز وهرده گری ته نها به هوی دواکه وتنی قهرزه که وه به نه ویش سته مه.^{۱۴۰}

خاوهنی (التحریر و التنویر) باسی ده کات که بنه مای نه و گومان بیژانه: ﴿ إِنَّمَا أَلْبَيْعُ مِثْلُ أَرْبَوُا ﴾ (البقرة)، له وه دایه که له بازگانیدا زیاده به ک ده چیته سهر سهر نرخی فروشراوه کان به مه به سستی سودبۆ بازه رگانه که له بهرامبه رده ست خستن و هیټانی کالاً بۆ کپیاره کان له فروشتنی حازدا (الحاضر)، پاشان له پیناو چاوه ری کردنی وهرگرتنی نرخی کالاً له فروشتنی دواخر (المؤجل) ، به هه مان شیوه نه گهر ده دره می قهرز کرد له سهر نه وه ی که پانزده دره م بۆ بگریته وه نه و دره مه زیاده ی پی دا له پیناوی نه وه ی نه و پاره که ی بۆ قهرزاره ئاماده کرده، چونکه خاوهن قهرز هه ستاوه به ئاماده کردنی پاره و پیدانی قهرز له بهر خاتری نه و، پاشان له پیناو چاوه ری کردنی ته و او کردنی ماوه ی دیاریکراو بۆ په واندنه وه ی نه م گومانه کومه لیک له زانایانی موسولمان هه ستاون به دهر بپینی پاکانیاں، هه ندیکیان ده لین: هه رکه س جلیک که نرخه که ی ده ره م بیت و به بیست دره م بیفروشتی، نه وه ئو جله ی به بیست دره م خه ملاندوه، نه گهر هه ردو لا رازی بوون له سهر نه و خه ملاندنه نه وه بیست دره مه که ده بیته نرخی جله که، له م حاله ته دا خاوهن قهرزه که ده دره می زیاده ی له کپیاره که

۱۴۰- تفسیر المنار، محمد رشید رضا، مرجع سابق، ج: ۲، ص: ۹۷، ۹۶، بتصرف.

وهرنگرتوه به بئى بهرامبهر، به لام نه گهر ده درهمى به بيست درهم له سر حساب كړد
 نه وه خاوهن قهرز ده درهمى زياده ي به بئى بهرامبهر وهرگرتوه، ناشكوترى: نه م
 زياده يه له برى مؤلت پيدانه، مؤلت پيدانېش پاره يه ك ياخود شتيك نيه كه ديارى
 بكرت تا بخرتته برى نه وه ده درهمه زياده يه، سرچاوه ي نه م راجيايه تهنه
 دهسته واژه يه كى وه هميه، وهه نيكيان ثماژه به راجياييه كى تر ده كن له كاتى خستنه
 پوى حيكه تى حرام كړنى پيا، حاصله كى نه وه يه نه و كه سى شتيكى ده درهمى
 به پانزده درهم ده فروشيت سودى به كپاره كه گه ياندوه بهرامبهر نه و كاللى كه
 كړيوه تى، نيتريان به خودى كاللكه سودى پى گه ياندوه ياخود به بازرگانى كړن
 به كاللكه وه، نه و زياده يه له پيناو نه و سوده دايه، نه م ش نياز مهنو پيوست به هندی
 قازانج ده كات، به لام نه وه ي درهمى به زياده به خشيوه له برى قهرزه كه قهرزاه كه
 تهنه به قهدهر ده درهم سودى بينيوه، ناكړى بوتري: نه و مؤلت پيدانه ي كه پنى
 دراوه بازرگانى پيوه ده كرت و قازانجى لى وهرده گيرت، چونكه نه و سود وهرگرتنه كه
 مؤلت پيدانه كه يه و شتيكى وه هميه (خه ياليه) هيچى لى وهرناگيرى، به لام وهرگرتنى
 زياده كه كاريكه هاتوه ته جى به وهرگرتنى، نه م راجياييه گونجاوتره له راجياى يه كه م،
 به لام په سهند نيه، سود وهرگرتنى قهرزاه كه له جى به جى كړنى پيداويستيه كانيه تى،
 نه و ش هره كه سود وهرگرتنى كپاره له كاللكه ي، به لام ههستان به بازرگانى كړن
 به پاره ي قهرز يان به كاللايه ك كه كراوه ته وه نه وه شتيكى ده گمهنه.

(ابن عاشور) له قسه كانى به رده وام ده بيت، له جياوازي كړن له نيوان فروشتن و پيا
 سرچاوه كى ده گريته وه يو نه وه ي گومان ده برت په چاوى جياوازي نيوان دوخى
 قهرزارو خاوهن قهرز بكرت، قهرز كړنه كه يو جى به جى كړنى پيوستس قهرزاه كه
 بوه يو مه سرف كړنى خوى و مال و منداله كى، چونكه قهرز كړن به لايانه وه جيگه ي

نیگه رانی و خەم خەفەتە، پێغەمبەریش "سەلات و سەلامی خودای لەسەر بێت" پەنای گرتووە بە خودا لێی، دۆخی باززگانی دۆخی چاکە و مەرفاوەتی نواندە.

بە هەمان شێوە جیاوازی دۆخی خاوەن قەرز و فرۆشیار، لە دۆخێکدا مالهەکی بەخشیوە بە خاوەن پێداویستیهکان بۆ ئەوەی سودمەندن لەوەی که دەیدەنە پێدا ئەمەش تەنگانەکیان زیاتر دەکات چونکە ئەوەی قەرزی کردووە گومان دەکەیت پێویستی بە و پاره هەیە، ئایا نابینی هیچ پارەیهکی بە دەستەوه نەماوە، حالی فرۆشیاری کەل و پەلی باززگانی بریتیه لە هەول و ماندووبوون لە پێناو بە دەست هێنانی ئەو کەلوپەلە ی کە پاره دار پێویستی پێی بوو وە داویان کرد لە بەرامبەر پێدانی ئەو پارەیهی که پێیانە، بەم پێیە باززگانی مامەڵەیه که لە نێوان دوو هەبۆدا (کەل و پەل و پاره) بۆیە دەبینین که هەردوو لایان ئەو دەبەخشن که پێویستی نیە و لە بەرامبەر ئەو وەردەگرێ که پێویستیهتی.

بۆیە پالنه‌ری قەرزه‌رگر هه‌ژارییه له‌کاتی‌کدا پالنه‌ری کرپار لی زیادبوونه هه‌ر بۆیه سود هه‌رام کراوه چونکه قوستانه‌وه‌ی پێویستی نه‌بونی هه‌ژاره‌کانه له‌ به‌رامبهردا فرۆشتن هه‌ڵاڵ کراوه، چونکه هاوکاريکردنی خاوه‌ن پێویستیه به‌م قه‌رز پێدانه که جوړی‌که له‌ چاکه‌ و دڵدانه‌وه، وە ئەرکی سەرشارانی چاکه‌که‌ره وه‌ک (واجب) یان (مندوب) له‌ هه‌ردوو حاله‌که‌شدا دروست نیه بۆ قه‌رز پێده‌ر له‌ به‌رامبهر ئەو چاکه‌یه‌دا کرێ وەربگرێت.

بەلام ئەو کەسە داوی قەرزی دەکات بۆ ئەوەی باززگانی پێتوێ بکات یان باززگانیەکی فراوان بکات ئەو لەبەر ئەبونی نیە بۆیە چاکە کاران لەسەریان نیە چاکە لە گەڵا بکەن بۆیە ئەرکی پاره داران نیە قەرزی پێی بدەن ئەگەر ئەو کارەشی لە گەڵ کرد ئەو بە چاکەیه‌کی زیاده هه‌ژمار ده‌کریته.

مه بهست نه وه به نه و گومانه ی که گشتیان پی به ستوه له قسه که یاندا ﴿إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا﴾ (البقرة)، نه وه به که فروشتن سودو قازانجی هیه هه روه که چون پیا سودو قازانجی هیه، نه وه گومانیک لواز هه ویره بازرگانیه کان نه که رو قازانج وزیانان هیه و لیهاوی و هه ولدانی که سه که و بارودوخ زانی روزه نه مانه که بریار له سه قازانج و زهره ده ده، به لام نالوویره پیه ویه کان له هه موو حاله تیکدا قازانجه که دیارکراوه، نه م جیاوازی سه ره کی و هوکاری حاله کردن و حرام کردن. هه موو کرداری که گره نته قازانجی تیا بیت له هه موو حاله تیکدا نه وه کرداری کی پیه ویه و حرام به هو گره نته پیدانی قازانج و دباریکردنی، هیچ بواریک بو دهستی دهستی پی کردن و پیچ پیا هیئتانی نه له م بواره دا، ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ (البقرة)، به له ناوبردنی نه م په گزه له فروشتندا هوکاری تریش زوره که واده کات کرداره بازرگانیه کان له بنچینه دا سودیان بو زانی مرقایه تی هه بیت و کرداره کانی پیاش له بنچینه دا زیانان بو زانی مرقایه تی هه بیت.^{۱۴۱}

له بهر نه وه قورئان گرنه ترین بنچینه ی سامانی نه ته وه ی داپشته له م نایه تانه دا، پاش نه وه ی به گه وره ترین نه و بنچینه دهستی پی کرد که دامه زانندی سامانی نه ته وه یه، نه وه ش مایه ی پاوه ستاوی کاروباری نومه ته، نه وه ی له دهوله مهنده کان زیاده به شیوازیکی دادگه روه رانه وهرده گیریت و پیویسته بدریت به خه لک، واته له دهوله مهنده کان وهرده گیریت و دهریت به هه ژاره کان، ئیتر نه گه ره له شیوه ی قهرز دابیت وه که زه کات یاخود به خشینی پاره بیتله شیوه ی خیرو سه ده قه دا، قورئان زور داکوکی له م کاره کردوه و هانیداونله ریگه ی پاداشته وه، ناگاداریشی کردونه ته وه له گرنه وه ی، نه مه په ندی تیدایه بو که سی که په ند وهریگریته، باسه که ده گازیتته وه بو

۱۴۱- فی ظلال القرآن، سید قطب، مرجع سابق، ج: ۱، ص: ۳۲۷.

پوچەل كۆردنەوھى ۋە سىلە يەك كە ھۆكارى دەست بە سەراگرتنى دەولە مەندەكانە بۆ مالى ھەزارەكان ئەۋىش مامەلە كۆردنە بە پىيا كە پىغەمبەر " سەلات ۋە سەلامى خوداى لەسەر بىت " بە پىيائى جاھىلى ناۋزەدى كۆردوۋە بەوھى قەرزەرەكان پارەيەكى زىيادە بىدات بە خاۋەن قەرزەكە بە پىي قەرزەكە لە پىناۋ چاۋە پوان كۆردىدا، ئەگەر ماۋە ديارى كراۋەكە كۆتايى ھات ۋە قەرزەكەى نەدايەۋە پارەكەى دەچىتە سەرى، دەلىن: يان قەرزەكە بدەرەۋە يان پىيا بخەرە سەرى، زاناكان دەلىن ئەۋە لە سەردەمى نەفامىدا باۋ بوۋە .

ئاشكرايە ئەۋان پىيائىن لە قەرزەرەكە ۋە رگرتوۋە لە ۋاكتوۋە كە قەرزەكەى كۆردوۋە ۋە ر كاتىك داۋاى دىژ كۆردنەوھى كۆردىت پىيائى تىرى چوۋەتە سەر، لەۋانەشە ھەندىكيان چاۋگوشيان كۆردىت لەۋە، (عباس بن عبدالمطلب) ناۋيانگى ھەبوۋە لە سەردەمى جاھىلىدا بە پىيا خۆرى، لە وتارى (حجة الوداع) داھاتوۋە پىيائى سەردەمى جاھىلى كۆتايى ھات، ۋە يەكەم پىيا كۆتايى پى دەھىنرەت پىياكەى، (عباس بن عبدالمطلب).

زاناكان لە زاراۋە شەرىعىدا سى جۆر پىيائىان باس كۆردوۋە كە ئەمانەن:

يەكەم: پىيائى جاھىلى: ئەۋە زىيادەيەكە دەچىتە سەر قەرزەكە لە برى داۋاكە وتنى .

دوۋەم: پىيائى فەزل: ئەۋە زىيادەيەكە دەچىتە سەر يەككە لە دوۋ شتەى كە ئالوگورى پىكراۋە لە فروشتىنى جۆرتك لە كالّا . لە فرمودەى (أبي سعد الخدرى) ھاتوۋە كە دەلىت: پىغەمبەر " سەلات ۋە سەلامى خوداى لەسەر بىت " فرمودى : (ئالتون بە ئالتون، زىو بە زىو، گەنم بە گەنم، جۆ بە جۆ، خورما بە خورما، خۆى بە خۆى، ۋەك يەك بن، دەست بە دەست ھەركەس زىيادى كۆردو زىيادەى خستە سەر ئەۋە پىيائى ئەنجام داۋە، بەخشەرۋە ۋە رگر لە داۋاكە ياندا يەكسانن).^{۱۴۲}

ئىمامى مالك جۆرى چوارەمى زىادكردوۋە: ئەۋىش يەككىكە لە شىۋازەكانى حىلە كردن بە رېپبا، لە ژىر ناۋى فروشتن بە قەرز بۆماۋەيەكى ديارىكراۋ، بەلگەى مالىك بۆ ئەم جۆرە فەرمودەكەى (العالية) يە.

(ابن العربى) يەككىكە لەو زانايانەى كە دەلێن وشەى رېپبا ھەموو مامەلەيەكى خراپ و نادروست دەگرێتەو پىشتى بەستوۋ بە فەرمودەكەى خاتوو (عائشة) كەباسى ھەرامكردنى بازىرگانى بە عارەقەوۋ دەكات.

سەبارەت بە ھەرام كردنى رېپبا پېغەمبەر "سەلات و سەلامى خوداى لەسەر بېت" دەفەرمویت: (لعن الله الربا اكله و مؤكله وشاهديه) واتە: خودا نەفرەتى لە رېپباو بخۆرەكەى و برىكارەكەى و شاھىدەكەى كردوۋە. ئەو فەرمایشتەى خوداى گەورە كە دەفەرموئ: ﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا ۖ﴾ (البقرة)، وەلامىكە بۆ ئەوان و بۆ موسوڵمانان، ئەو ھۆ بە دوور گرتنە لە موجدەلە كردن لەگەڵیان چونكە سودى نى، ئەوان كە ئەو قسەيان كردوۋە لە بېباۋەرى و دوو روپپانەو ھەو لەوانەش نىن كە ھوكمەكانى ئىسلام بيانگریتەو، ئەو بۆ باۋەر پېھتەنانى موسوڵمانانە لە بەرامبەر ئەو گومانەى كە بېباۋەرەكان و روزاندويانە كە گومانىكى بى بنەمايە، خۆى زانا رېگەى بەمەداۋە و ئەوى تىرى ھەرام كردوۋە ئەو ھەش لەبەر ھىكمەتەك و جىاۋازىيەكى رەچاۋكراۋە ئەگەر كەسانى ورد بىن لىي وردبىنەو جىاۋازى نىۋان فروشتن و رېپپايان بۆ دەردەكەوئ، ئەم وەلامەى قورئان ھەلمالىنى ئەو گومانانە نى، چونكە خوداى گەورە ئەو كارەى بۆ زانايانى ئەھلى ئىمان بە جى ھىشتوۋ، لەگەڵ ئەو ھەشدا ناوېردنى ھەرامكردنى رېپبا پاش ھاندانى مال بەخشىن ئامازەيەكە بۆ ھەلمالىنى ئەو گومانانە.^{۱۴۲}

دووم: ھۆکارەکانی ھەرامکردنی ڕیبا.

ترسناکی ھیچ کاریکی سەردەمی جاھیلی کە ئیسلام ھەولێ بۆ پوچەڵ کردنەوێ داوھ نەگەشتووە نەگەشتووە ئەندازە ی ترسناکی ڕیبا، وە ئەو ھەرەشانەشی تا ئێستە لە قورئان دا ھاتووە ژ لە دەستەواژە ژ لە مانادا نەگەشتووە ئاستی ئەو ھەرەشانە ی سەبارەت بە ڕیبا کراوە لەم ئایەتانە و غەیری ئەم ئەمانەش کە لە چەند جێگایەکی تردا ئاماژە ی پێ کراوە، ڕیبا لە سەردەمی نەفامیدا زیان و خرابە ی زۆری ھەبوو، بەلام پووە ناشرینە چاوەنۆکەکانی لە گەڵ پوکارە مپۆمچەکە ی سەرچەمیان پوون و ئاشکرا بوون لە کۆمەلگای جاھیلیدا ھەرەك چۆن لە سەردەمی ئێستەدا پووی لە سەر ھە ئاماراو، بە ھەمان شێوێ دەركەوتنی زییکە و پەلە لەو پوخسارە ناشرین و نابوتەدا لە کۆمەلگا پێشکەوتووەکە ی خۆماندا بەدی دەکریت، ئەمە ھێرشێکی ترسناکی ئاشکرایە لەم ئایەتانەدا بەرامبەر بەو ڕیبازە چەپەلە، ئەمرۆ حیکمەتەکانی دەردەکەوێت لە سایە ی رۆژگاریکی دلتەزینی ژیانی مرقایەتی، پونتر لەوێ کە لە سەردەمی جاھیلیدا بەدی دەکرا، ئەو کەسە ی دەیهوێت لە حیکمەتی خداو گەورەیی ئەم دینە حالی بێت تێدەگات لە کاملی ئەم گرۆگرامە و وردبینی ئەم ڕیبازە، لەم رۆژپارەدا ئەم شتانە زیاتر ھەستیان پێ دەکریت بە بەراورد لە گەڵ ئەو کەسانە ی کە لە سەرەتاوہ پوبەرپووی ئەم دەقانە بونەتووە.

پوداوہکانی ژیانی لە بەردەم دایە کە سەرچەم قسەکان بە راست دەپێرێت بە راست گێرانیکی زیندوو و راستەوخو، مرقایەتیە گومراکەش کە ڕیبا دەخوات و دەرخواردی خەلکی دەدات جۆرەھا دەردو بەلای لە ناوبەر دەبارێت بە سەریدا لە ئەنجامی ئەو ڕیبازە ڕیبەویە ی کە پەنگ دانەوێ ھەبوو لە سەر دین و پەوشت و ئابوریەکە ی ھەر بە راستی پوبەرپووی جەنپێک بوو ئەو لە لایەن خداوہ کە سزاو تۆلە ی بە سەردا دەبارینیت ... بەتاک و بە کۆمەل، نەتووە و گەلێن کە بە داخووە نە بە ئاگادینەوہ نە پەند وەردەگرن!

له وانهی ډاډر دوو دا سوره تی (البقرة) بڼه ماکانی به خشیڼی خسته پوو، باسی یاسایه ک له یاساکانی کومه لایه تی و نابوری دهکات که خودای گه وره دهیه ویت کومه لگه ی موسولمانی له سر دابمه زیت، و حه زدهکات مرقایه تی چیر له و په حمه ته وه یرگیت له به رامبر پیاژه که ی تر دا که له سر بنچینه ی پیاپه کی سته مکاری داپلوسینه ر بنیات نراوه.

نه و دوانه دوو پیاژن به رامبر په کتر: پیاژنی ئیسلامی، و پیاژنی پیه وی! نه وان له بچوندا په ک ناگرته وه و له بنچینه شدا کک نین وه له دهره نه نجامیش دا ریک ناکه ون، هره په کیکیان کومه له بچونیکي هیه بۆ ژیان و نامانجه کان و مه به سته کان که به ته واوه تی دژ به وی تره و به کومه لیک ده سته کوت کوتایی پی دیت که زور جیاوازه له وی تر.

ئیسلام بینای پیاژنی نابوری و پیاژنی هه موو ژیان دهکات له سر بچونیکي دیاریکراو که وینای حق و راستی بکات له بونه و وردان بینای دهکات له سر نه و بڼه مایه ی که خدا (جل جلاله) به دیهینه ری بونه وهر و وزه ی مرقه ... نه و بونی به خشیوه به هه موو بونه وهریک.

خودای گه وره خاوه نی هه موو نه وانه یه که که هه ن له گه ل نه وه ی هه خوی به دیهینه ریانه، په گه زی ئینسانه کانی کردوته جی نشین له سر زه ویددا، وه توانای پی به خشیوه له پیگه ی نه و پزق و پوزی و وزه و توانایه له سر مهرج و به لینی خوی، نه م مولکه فراوانه ی به پشیوی بۆ به جی نه میشتوه هه چیه ک و هه رچونی بوی تیا نه نجامی بدات، به لکو له شوینی خوی کردویه تی به حیثین له چوارچینه ی سنوریکي دیاریکراو، به مهرجیک کردویه تی به جی نشین که هه سته به حیثینینایه تی کردن به پیی پروگرامی خدا و به پیی شه ریعه ته که ی، هه رچیه ک له سر ده سته پویدات له گریه ست و په فتار و مامه له و نه خلاق و عیبادت که په ک بگریته وه له گه ل به رنامه ی خدا نه وه دروست و

کارپیکراوه، وه هر کاریک بکات پیچهوانه‌ی مهرجه‌کانی شهریه‌تی خودا بیئت نه‌وه به‌تاله و کاری پی ناکریت، خو نه‌گر به زۆرو که‌مته‌رخه‌می نه‌و کاره‌ی کرد نه‌وه ستم و سنور به‌زاندنه و خودا ریگه‌ی پی نادات و ئیماندارانیش ریگه‌ی پی ناده‌ن، ده‌سته‌لاتداریتی له زه‌وییدا به‌همان شیوه‌ی بونه‌وه‌ر ته‌نها بۆ خودایه، خه‌لکیش - ده‌سته‌لاتدارو بی ده‌سته‌لاتیان به‌رده‌وامی به ده‌سته‌لاتیان ده‌ده‌ن له ریگه‌ی جی به‌جی کردنی شهریه‌تی خوداو پرۆگرامه‌که‌یه‌وه، به گشتی بۆیان نیه لئی ده‌ربازین، چونکه نه‌وان وه‌کاله‌ت و جینشینایه‌تیان پی دراوه له‌سه‌ر زه‌وییدا به مهرج و به‌لین، نه‌وان به‌دیهینه‌رو خاوه‌نی نه‌و شتانه‌نین که له ژیر ده‌ستیاندایه، له نیتوان پرگه‌کانی نه‌و به‌لینه‌دا پیویسته هاوبه‌رپرسیاریتی هه‌بیئت له نیتوان ئیمانداراندا به‌رامبه‌ر به‌خودا، پیویسته هه‌ندیکیان گشتگیر بن بۆنه‌وانی تر و سودمه‌ند بن له‌و پزقه‌ی که خودا پی به‌خشیون له‌سه‌ر بنه‌مای نه‌وهاوبه‌رپرسیاریتی، نه‌که له‌سه‌ر یاسایه‌کی هه‌رپه‌مه‌کی وه‌که نه‌وه‌ی که (مارکسیزم) ده‌یلت، به‌لکو له‌سه‌ر بنه‌مای خاوه‌نداریتی تاک به‌شیوازیکی دیاریکراو.

هر که‌س خودا ده‌رووی لی کرده‌وه و سامانی پی به‌خشی زیاده‌که‌ی ده‌داته که‌م ده‌ست و هه‌ژار، نه‌مه له‌گه‌ل ته‌کلیف خستنه سه‌ره‌ه‌موان بۆ کارکردن هه‌ر که‌س و به‌ پتی توانا و ئاماده‌گی خۆی، و له کاتی‌که‌دا که خودا بۆی ئاسان بکات، نابییت که‌سیک که خاوه‌ن توانایه‌ بپیته بارگرانی به‌سه‌ر براکه‌ی یاخود کۆمه‌لگا، و زه‌کاتیشی فهرز کردوه له مال و سامانیکی دیاریکراودا، به‌خشینیشی به‌ پتی ئاره‌زوومه‌ندییه به‌ بی دیاریکردن، وه‌به‌مه‌رجی گرتوه له‌سه‌ریان که‌پابه‌ندبن به‌ ناوه‌ند گیری و ده‌ست پیوه‌گرتنه‌وه، هه‌روه‌ها خۆیان به‌دوو‌ریگرن له ده‌ست بلای و زیاده‌په‌وی له‌و پزقه‌ی که خودا پی به‌خشیون، له‌کاتی چیژ وه‌رگرتن له‌شته چاکه‌ه‌لāl کراوه‌کان، وه‌پاشان پیویستیان به‌ کاربه‌ره‌کانیان هه‌رده‌میئت له مال و شته‌ه‌لāl کراوه‌کان به‌ دیاری کراوی و له‌سنوری

ناوه‌دنگ‌گیردا، و نه‌و زیاده‌یه‌ی که له‌ پێگه‌ی زه‌کاته‌وه‌ ده‌به‌خشری‌ت به‌رده‌وام ده‌بی‌ت له‌ گه‌ل به‌خشین به‌ شیوازی سه‌ده‌قه، وه‌ به‌ شیوازیکی تایبه‌تی موسولمان گابه‌ند کراوه‌ به‌ وه‌به‌ره‌یتان و زیاده‌کردنی سه‌رمایه‌که‌ی.

وه‌ به‌مه‌رج گه‌راوه‌ له‌سه‌ریان له‌کاتی وه‌به‌ره‌یتاندا گابه‌ند بن به‌ کومه‌لی وه‌سیله‌ی شه‌ریه‌وه‌ که‌ زیان به‌ خه‌لکی تر نه‌گه‌یه‌نن، وه‌ له‌ گرتنه‌ به‌ری ریکاره‌کاندا نابی‌ت گه‌ک خستن و و پێگری کردنی تیدا‌بی‌ت له‌ نیوان مرو‌فه‌کاندا وه‌ پێویسته‌ نه‌و پاروه‌و سامانه‌ به‌ فراوانترین شیواز ده‌ستاو ده‌ست بکات:

﴿ مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ كُنْ لَا يَكُنْ دُولًا بَيْنَ الْأَغْنِيَاءِ مِنْكُمْ وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧﴾ ﴾ (الحشر).

واته‌: ئێوه‌ به‌زۆری نه‌و ده‌سته‌که‌وتانه‌ به‌دن به‌ کۆچه‌رانی هه‌ژارو نه‌دار، نه‌وانه‌ی له‌ مال و حاڵی خۆیان ده‌ریه‌ده‌رکران، سامان و دارو نه‌داریان ده‌ستی به‌سه‌رداگیرا، نه‌وانه‌ کۆچیان کردو ده‌سته‌به‌رداری هه‌موو شتیکی خۆیان بوون به‌ ئومیدی به‌ده‌سته‌پێنانی فه‌زڵ و به‌خشنده‌یی و ره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌، نه‌وانه‌ هه‌رده‌م له‌ خه‌می سه‌رخستنی ئایینی خواو پێغه‌مبه‌ره‌که‌یدا بوون، له‌پاستیدا هه‌ر نه‌وانه‌ راستگۆو راستان. به‌هه‌مان شیوه‌ ده‌سته‌پاکی و نیازپاکی له‌سه‌ر پێویست کردوون له‌ کرده‌وه‌دا، له‌گه‌ل پاک و بێگه‌ردی له‌ هۆکارو ئامانجا، وه‌ له‌ گه‌شه‌ پێدانی ساماندا کۆمه‌لیک کۆت و به‌ندی له‌سه‌ر پێویست کردوون که‌ توانای ده‌ربازبوونیان نه‌بی‌ت لێ، ئه‌مه‌ش بۆئه‌وه‌یه‌ وێژدان و که‌سایه‌تی هه‌یج که‌س و کومه‌لیک ئازار نه‌دری‌ت سه‌رجه‌م ئه‌مانه‌ی له‌سه‌ر بنه‌مای نه‌و بۆچونه‌ بنیات ناوه‌ که‌ وێنای حه‌قیقه‌تی بوون ده‌کات له‌م بونه‌وه‌رده‌دا، وه‌له‌سه‌ر بنه‌مای به‌لێی جی نشینایه‌تی کردن فه‌رمان په‌روای سه‌رجه‌م هه‌لس وکه‌وتی مرو‌فی جێنشین ده‌کات له‌م مولکا گان و به‌رینه‌دا.

رېبا كړداريكه هرله سهره تاوه بهر يك كهوتنى ههيه له گهل بنه ماي بؤچونه ئيمانپه كه به شيويه كي گشتي، رېبازيكه بؤچونيكي تر پيره و دهكات، بؤچونيك هيچ ئاوردانه و په كي تيانپه بؤخودا، له گهل ئه وه شدا پرچاوي هيچ بنه مايه كي ئه خلاقي ناكات كه خوداي گه وړه دهيه ويټ ژيانى مرؤفه كانى له سهر بنياد بنريت، ئه و له سهره تاوه له سهر بنه مايه ك بنيادنراوه كه هيچ په يوه نديه كي به ئيراده ي خودا و ژيانى خه لكه وه نه بيت، مرؤفه هرله سهره تاوه فهرانرپه واي ئه م زه وييه بووه، ئه و پابه ند نه كراوه به بهرنامه ي خوداوه هه روه ها زورى لى نه كراوه شوين فهرانه كانى خودا بكه ويټ!

له رېبازى رېبه ويذا تاك سهر به سته له گرته بهرى ريگاكانى دهست كهوتنى سامان و گه شه پيدانى، هه روه ك چؤن ئازاده له چيژوه رگرتن ليتى، له م كارانه دا هيچ جؤره پابه ندبونيكى نيه به مارج و به ليتنه كانى خوداوه، به هه مان شيوه خؤى نه به سستوه ته وه به بهرژه وه ندى كه سانى تره وه، پاشان گرنگ نيه به لايانه وه له پيتاو زياد كړدى داهات و پاشه كهوتى خؤى به ملوټيان خه لك زه رهرمه ندبن، هه ندى جار ياسا ده سستكرده كان هه ول دده دن سنوريك بؤ ئازاديه كان دابنن بؤ نمونه له دياريكردنى ريژه ي قازانچ و ريگرى لى ده كن له گرته بهرى جؤره كانى دهست برين و ساخته كارى وه ك فيل و قورخكارى و دزى و دهست به سهر رگرتن و تالانكارى.

به لام ئه م دهستپوهردانه دهگريته وه بؤنه وهى تا كه چ ئه ندازه به ك خه لك پابه ند بن پيويه، وه هه واو ئاره زويان به ره و كوټيان ده بات، ئه مه بنه مايه كي چه سپاوى پيويسن كراو نيه به دهستلاټيكى ئيلاهي! به هه مان شيوه له سهر بنه ماي بؤچونى هه له و خراب بنيات نراوه، ئه ويش ئه وه به ئامانجيك له ئامانجه كانى هه بونى مرؤفايه تى گه يشتنه به سامان – به هه ريگايه ك بيت و چيژ وه رگرتنه ليتى به و شيوازه ي خؤى ئاره زه وي دهكات!

باشان ھەلپەي كوكردنە ۋەي سامان ۋە ھەلپەي چىژ ۋە رگرتن دەدات لىي، ۋە لە ۋە رىگايەدا پىشلى سەرچەم بىنەما ۋە ھەلپەي خەلگەن تر دەكات! لە كۆتايىدا رىيازىك دىتە ئارۋە مۇقايەتى لە ئاۋدەبات ۋە بەدبەختى دەكات لە ژياندا، ژيانى تاك ۋە كۆمەل ۋە گەل ۋە لات، ئەمەش لە بەر بەرژە ۋە ھەلپەي كۆمەلەك لە رىيا خۆرەكان، ۋە لە پوۋى ئەخلاقى ۋە دەرونىيە ۋە ۋىرانىيان دەكات، ھەلپەي پوۋ دەدات لە دەستاۋ دەستكردنى سامان ۋە گەشەكردنى ئابورى مۇۋى، گەشەكردنىكى ھىۋاش تا كۆتايى پى دىت - ۋەك چۆن لەم سەردەمەدا كۆتايى پى ھاتو - تا دەگاتە ئە ۋ ئاستەي دەستەلاتى راستەقىنە ۋە تواناي مۇۋى دەكەۋىتە دەست خراپترىن ۋە پىستىرەن خەلقى خودا، دەستە ۋە كۆمەلەك كە خاۋەنى ھىچ بەلەن ۋە پەيمانەك نىن.

ئەوانە ئەوانەن كە قەرز دەدەنە تاكەكان ھەروەك چۆن قەرز دەدەنە ۋە لاتان ۋە گەلەن - لە ئاۋخۇي خۇيان ۋە لە دەروەي ۋە لاتى خۇشيان ھەرچى داھات ۋە قازانچە كە بەرھەمى ماندوۋ بونى خەلگە دەگەرىتە ۋە بەردەستى ئەوان، جگە لە پەنج ۋە تىكۆشان ۋە عارەقى نۆچاۋان خۇيى خەلگە كە لە شىۋەي قازانچى رىيا دەستىيان دەكەۋىت بە بى ئەۋەي ھىچ پەنجىكى خۇيانى تىبايىت! ئەوانە تەنھا خاۋەنى سامان نىن بەلكو خاۋەنى دەستەلاتىشن.

لە كاتىكدا ئەوان ھىچ بىنەمايەكى ئەخلاقى ۋە تىروانىيەكى ئاينىيان نى، بەلكو ھەر گالتەشيان دىت بە بىنەما ۋە ئاينى ۋە ئەخلاق، ئىتر بەلايانە ۋە خالەتتىكى ئاسايە ئەۋ جەماۋەرە زۆرەي كەلە بەردەستىيان دايە بە كارى بەيىنن لە دروستكردنى بىرۋەكە ۋە بارودۇخ ۋە پىرۋەكانىيان بۆ بەگەپخستنى زىاتر، ۋەستان نى لە رىگا چاۋچىنۆك ۋە ئامانچەكانىياندا... نىزىكرىت ھۆكار تىك شاندنى ئەخلاقى مۇقايەتى ۋە فرى دانىەتى بۆ ئاۋ زەلكاۋى بۆگەنى ھەۋا ئارەزوۋ رابواردن كە زۆرىيە خەلگە دوا فىلسى خۇي لەۋ پىناۋەدا دادەنىت، بەجۆرىك ئەۋ گارانە دەپزىتە داۋ ۋە تۆپىك كە پىشتىر بۆى ئارۋەتەۋە!

ئەمە جگە لە دەستگرتن بەسەر پێرەوی ئابوری جیهانی بە پیسی بەرژوهندیە سنوردارەکانی خۆیان.

ئەگەر چی ببێتە ھۆی تەنگەژە باوو بەردەوامەکان لە جیهانی ئابوریداو ئاراستەکردنی سەرچەم بەرھەمە پیشەسازی و ئابوریەکان ولادانی لە بەرژوهندی کۆمەلگەیی مرقفایەتیو ھە بۆ بەرژوهندی ئەو سەرمايەدارە سو خۆرانەیی کە سەرەداوی سامانی جیھانیان لەبەردەستدایە!

ئەو کارەساتەیی کە لەم سەردەمەدا پویداوہ - لەسەردەمی نەفامیشدا بەم شیوازە ناشریتەیی ئیستا نەبووہ ئەویش ئەوہیە سو خۆرەکانی سەردەمی پابردوو لە شیوہی تاک و خەزینەیی دارایی بچوک کاریان کردوو، ئیستا لە شیوہی دامەزراوہی دارایی - توانیویانە بەر دەستەلاتە ترسناک و فراوانەیی لە بەردەستیاندايە بچیتە نێو دەزپاکانی دەستەلات لە ناوخۆ و دەرەوہ، وە بەوہشی لە ژێر دەستیان دایە لە ھۆکارەکانی راگەیاندن لەسەر زەویدا لەوانەش رۆژنامەو کتیب و زانکۆکان و مامۆستاکانی زانکۆو ویستگەکانی ناردن و یانەیی سینەماو ئەوانبیتر... توانیویانە لە نێو جەماوہردا عەقلیەتیکی گشتی دروست بکەن کە ئەو سو خۆرانە لەسەر ئیسک و گوشتی ئەوان بژین، عارەقی نێوجاوان و خۆنیاان بمژن لە سایەیی دەستەلاتی سو خۆریدا، ئەم عەقلیەتە گشتی ملکەچە بۆ سەرچەم فەرمانە ژەھراویەکانیان، کە گوايە پێبازیکی سروشتی و گەسەندە و بنەمایەکی راست و دروستە کە ھیچ بنەمایەکی تر نیە بۆ گەشەیی ئابوو، و لە سایەیی بەرەکەت و چاکەیی ئەم پێبازەدا ئەم پێشکەوتنە ژباړییە پۆژ ئاوا بەدی ھاتوہ.

ئەوانەیی کە دەیانەوێت ئەم پێبازە پوچەل بکەنەوہ کۆمەلێک خەلکی خەیاالوین - کرداری نین ئەوان لە تێروانینەکانیاندا تەنھا گشت بە تێروانینی ئەخلاق و نمونەیی دەبەستن کە ھیچ پەسیدیکی نیە لە پاستیدا، کە ئەویش زامانی تیکدانی پێبازی ئابووریە

به گشتی نه گهر پینگا بدريت به دهست تيوهر دانی! بۆ ئه وهی نه وکه سانهی په خنه له
 رپیازی رپیبه وی ده گرن له م پوهه وه پوه به روی گالته جاپی بینه وه له لایه نه که سانیکه وه
 که له پاستیدا خویان قوریانیکی که فته کاری هه مان رپیازن! قوریانیکی کیشه یان
 هاوشیوهی ئابووری جیهانی، که کومه لگهی سوخووری جیهانی ده یه نه به رپوه بو
 ئه وهی به رپوه ویکی ناته ندروست ونا ئاسیدا بیه نه و پوه پوهی هه لبه زو دابه ریکی
 ریکخواه یی بکه نه وه به جۆریک نایانه ویت سودی بۆ کۆی موقایه تی تیابیت، تا ئه
 کاته ی په کلا ده بیته وه بۆ دهسته یه کی که م له گورگه برسپه کان.

رپیازی رپیبه وی له پوهی ئابوریکی پوخته وه رپیازیکی که م و کورته وه له خراپیدا
 گه شتو ته راده یه که که کومه لیک له پسپۆرانی ئابووری پۆژئاوای له خودی خویان
 په خنه ی لی بگرن، له گه ل ئه وهی که له سایه ی نه ودا پینگه یشتون، و عه قل و پۆشن بیریان
 به و ژه هره قیرتا وکراوه که چه ته کانی دارای بلاوی ده که نه وه له سه رجه م لقه کانی
 پۆشن بیری و تیروانین و نه خلاق.

یه کیک له و پسپۆرانه ی که دهست پیشخه ربووه له عه بیدارکردنی ئه و رپیازه له پوهی
 ئابورییه وه (دکتور شاخت) ی نه لمانی که به رپوه به ری بانکی (الرایخ الالمانی) بووه .
 ئه وهی ئامازه ی پیکرد له لیدوانیکدا له دیمه شق سالی ۱۹۵۲ وتی: به کرداریکی
 بیرکاریانه ی نا کۆتا پوهن ده بیته وه که هه چی سامانه له سه رزه ویدا ده گه رپته وه لای
 ژماره یه کی که م له سودخۆره کان ئه وهش له و پوهه وه که خاوه ن قهرزی سوخۆر هه میشه
 له هه مو کرداریکدا قازانج ده کات، له کاتیکدا که قهرزار نه گه ری قازانج و زیانی هه یه .
 وه پاشان سه رجه م سامانه که له کۆتاییدا هه رده بیته – به ژماردنی بیرکاری یگه رپته وه
 بۆ ئه و که سه ی که به رده وام قازانج ده کات !

ئه م بیردۆزه یه له وه دایه بیته دی و سه ریگریته به ته واوه تی، به دلنایایی ئیستا زۆریه ی
 سامانی زه وی چه ند هه زار که سی که خاوه نداریتی راسته قینه ی ده کات! به لام سه رجه م

خاوهن زهوی و زاره‌کان و خاوهن کارگه‌کان نه‌وانه‌ی قهرز وهرده‌گرن له بانکه‌کان ،
 کرێکاره‌کان و نه‌وانی تریش، نه‌وانه ته‌نها به‌کرێ گیراون و کار بۆ به‌رژه‌وه‌ندی خاوهن
 سامانه‌کان ده‌که‌ن، وه به‌ری ره‌نجی ماندوو بونیان نه‌و چهند هه‌زار که‌سه ده‌یچنه‌وه !
 نه‌مه ته‌نها سته‌میک نه‌یه که له پریاوه سه‌رچاوه‌ی گرتبێت، به‌لکو بنیات نانی پربازی
 ئابووری له‌سه‌ر بنه‌مای پریا په‌یوه‌ندی نێوان خاوهن سامان و نه‌وانه‌ی له‌ بازرگانی وو
 پیشه‌سازیدا کارده‌که‌ن به‌رده‌وام له‌ په‌یوه‌ندیه‌کی توپه‌و پقاوی و له‌ حاله‌تی
 قوماڕکردندان.

چونکه سوخۆر به‌رده‌وام هه‌ول ده‌دات زۆرتیریت قازانج به‌ده‌ست به‌یئیییت پاشان
 ده‌ست به‌سه‌ر پاره‌که دا ده‌گریت تا خواستی بازرگانی و پیشه‌سازی له‌سه‌ری به‌رز
 ده‌بیته‌وه و پێژه‌ی قازانج به‌رز ده‌بیته‌وه چونکه نه‌و ده‌ستکه‌وته‌ی که‌ده‌یانه‌وێت لێیان
 ده‌ست ناکه‌وێت و پاشه‌که‌وتیان بۆ نامینێته‌وه له‌ و کاته‌دا قه‌باره‌ی قه‌باره‌ی پاره‌ی
 به‌کارهاتوو که‌م ده‌بیته‌وه له‌و بوارانه‌ی که به‌ ملوینه‌ها خه‌لک پێوه‌ی سه‌رقالن، بۆیه
 کارگه‌کان پێژه‌ی به‌ره‌میان ته‌سک ده‌که‌نه‌وه و مرێکاره‌کان گه‌کیان ده‌که‌وێت و توانا
 له‌سه‌ر کرپن که‌م ده‌بیته‌وه کاتێک کاره‌که ده‌گاته نه‌م راده‌یه، سوخۆره‌کان بۆیان
 ده‌رده‌که‌وێت که خواست له‌سه‌ر پاره‌که‌م ده‌بیته‌وه یاخود ده‌وه‌ستیت ، به‌ناچاری
 ده‌گه‌پێته‌وه بۆ دابه‌زاندنی پێژه‌ی قازانج . دیسانه‌و بازرگانه‌کان و خاوهن کارگه‌کان
 ده‌ست ده‌که‌نه‌وه به‌ پاکیشانی قهرز و سوپی ژیان ده‌گه‌پێته‌وه باری هه‌رزانی، به‌و
 شیوازه به‌رده‌وام قه‌یرانه ئابورییه جیهانیه‌کان سه‌ره‌لده‌دن و به‌رده‌وام مرقویش
 هاوشیوه‌ی مالات تیایدا ده‌سوپیته‌وه !

پاشان سه‌رجه‌م به‌کار هیته‌ره‌کان باجێکی ناراسته‌و خۆ ده‌ده‌نه سوخۆره‌کان،
 چونکه بازرگان و خاوهن کارگه‌کان قازانجی نه‌و پارانه‌ی که قه‌ریزان کردووه به‌ پریا
 نایده‌نه‌وه له‌سه‌ر حیسابی خۆیان به‌لکو له‌سه‌ر گیرفانی به‌کاره‌ینه‌ره‌کان نه‌و قازانجه

دەدەنەو، لەبەر ئەوێ ئێوان ئێو قازانجە دەخەنە سەر نرخى كالتاكان و پاشان دابەش دەبێتەو بەسەر خەلكیدا و بۆئەوێ لە كۆتاییدا بچیتەو و گیرفانى سوخۆرەكان.

بەلام ئێو قەرزەنەى كە حكومەتەكان دەيكەن بۆ چاكسازی و پرۆژەكانى ئاوەدان كردنەو دەبێت هاوولاتیەكان ئێو قازانجە بدەنەو بە دەزگا پێبەوییەكان، چونكە ئەم حكومەتانە ناچار دەبن نرخى زەریبەكان بەرزبكەنەو لە پێناو بژاردنى قەرزو قازانجەكەى، لە كۆتاییدا هەموو تاكێك بەشدار لە پێدانى سەرەنە بەو سوخۆرانە. زۆر بەكەمى كارەكە لەم سنۆرە دا دەووستیت بەلكو كارەكە بە داگیركارى كۆتایی پى دیت پاشان هەلگیرسانی شەڕ بە هۆى داگیركارییەو !

ئێمە نامانەوێت لێرەدا باس لەسەرچەم كەم و كۆپیەكانى پێبازى پێبەوى بكەین چونكە پێویستی بە توێژینەوێهەكى سەرپەخۆ هەیە، بەم ئەندازە كۆتایی پى دەهێنین بۆ هۆشیار كردنەوێ ئێوانەى كە دەیانەوێت بێنە موسوڵمان كە كۆمەلێك بنەمای راستى هەن كە هۆكارن بۆ رەتكردنەوێ پێبازى پێبەوى لەلایەن ئیسلامەو:

پاستى بەكەم: كە پێویستە لە ناخپاندا بچەسپێت ئیسلام لە گەڵ بەرپۆهچونى پێبازى پێبەویدا نێه لە هیچ جێگایەك، جگە لەمە هەرشتێك بوتريت لەلایەن ئێوانەى ئەهلى فەتوان لە پیاوانى ئاینى درۆو فێلكردنە، بنەمای تێپوانینی ئیسلامى – ئەوێهە كە پونمانكردەو بەرپەكەوتنى راستەوخۆى هەیە لەگەڵ پێبازى پێبەوى دا، لەگەڵ دەرئەنجامە كردارییەكانى لە ژيانى خەلك و تێپوانین ئەخلاقاندا .

پاستى دووهم: پێبازى پێبەوى بەلایە لەسەر مرقایەتى – نەك تەنها لە باوەرپو ئەلاق و تێپوانینیان بۆ ژيان بەلكو بەلاشە بۆ ناوەرپۆكى ژيانە ئابوورى و كرداریەكەى، ئێو پێبازە خراپترین پێبازە كە بەختەوێ لە ژيانى مرقایەتیدا تێك دەشكێتیت، و گەشەى هاوسەنگى مرقایەتى رادەووستیت، سەرەپای پوكەشى دەرەوێ ساختەكە بەشێوازێك خۆى نمایش دەكات وەك ئەوێ هاوكار بێت بۆ گەشەى ئابوورى جیهان !

پاستی سییەم: لە ئیسلامدا پێبازی ئەخلاقى و پێبازی کردارییە بە تەواوەتى پێکەوه گىرى دراوان و مەرووف لە سەرچەم پەفتارەکانیدا پەيوەستە بە پەيمان و مەرجى جێنشینایەتى و ئەو لە سەرچەم ئەو چالاکیانەى کە لە ژيانیدا پێى هەڵدەستیت لە ژێر تاقیکردنەوه و ئەزموندا، وه لە دوا روژدا پاداشت دەدریتەوه لە سەرى، لێردا پێبازى ئەخلاقى پووت نیه بە تەنها، هەروەها پێبازى کردارى پووت نیه بە تەنها، بە لکو ئەو دووانە پێکەوه چالاکی مەرووف پادەگرن، هەردوکیشیان پەرەستش ئەگەر چاکەى کرد پاداشت دەدریتەوه، ئەگەر خراپەشى کرد سزا دەدریت، ئابوورى ئیسلامى سەرکەوتو بە بى ئەخلاق پاناوەستیت، ئەخلاقیش دەستکەوتێک نیه کە بتوانریت دەستەبەردارى لێبکريت پاشان ژيانى کردارى خەڵک سەرکەوتو بیت.

پاستى چوارەم: مامەلەى پێبەوى بەبى لە دەستدانى وێژدان و پەوشت و هەستى تاک بەرامبەر براکەى لە کۆمەلدا نایەتەدى واتە دەبیت ئەو بەو بەها پەوشتیانە لە دەست بدات، هەردەبیت ژيانى مەروفايەتى و یەکگرتوى لە ناو بیات بە بلاکردنەوهى هەستى شەپەنپێزى و تەماح و تەلەکەبازى و قومار بازى بە شیوەیەکی گشتى، بەلام لە سەردەمى ئێستادا بە پالەنەرى یەکەم دادەنریت بۆ ئاراستەکردنى و دەست مایە بۆ نزمترین ئاست لە رێپاکانى و بەرەمەپێناندا بۆ ئەوهوى خاوەن قەرز بتوايت دەستکەوتێکى زامنى دەست بکەویت.

بەمەش قازانجە پێبەویەکەى دەست ددەکەویت و کەمێک بۆ قەرزەرەکە بە جى دەهێلێت پاشان ئەو پێوەرى راستەوخۆیە بۆ و بەرهێنانى سامان لە روژنامە و فلیمە ریسواکان و مەلهاو شوێنى سەماو کۆیلە سگى پێستەکانى ترو ئەو رینگایانەى کە ئەخلاقى مەروفايەتى تێک دەشکێنن... سامانى قەرزکراو لە رینگەى پێبەواوە لە خەمى ئەوێدانیه بەسودترینى پرۆژەکان بنیاد بنیت بە لکو خەمى لەوێدایە کە زۆرترین قازانج بە دەست بهێنیت. تەنانهت ئەگەر قازانجەکە لە قیزەونترین و ناشرینترین کاردا بە دەست

که و تبیت... ئەمەش رۆژانە دەبینریت لەسەر پووی زەوی ھۆکارە کەشی مامەلە ی
پیبەویە.

پاستی پێنجەم: ئیسلام پیاوێکی مۆتەکامیلە، کاتیەک مامەلە ی پیبەوی قەدەغە
دەکات پیاوێکانی خۆی لەسەر بنەمای دەست بەرداربوون لە پیاو بنیات دەنیت،
سەرچەم پووەکانی ژیاوێ کۆمەلایەتی بە جۆرێک رێک بخات کە پێویستی بەو جۆرە
مامەلە نەبێت، بە بێ زیان گەیاندن بە گەشە ی ئابووری و کۆمەلایەتی و مرقفایەتی
بەدوای یەکتەردا.

پاستی شەشەم: ئیسلام کاتیەک بۆی دەلویت ژیاوێ بەو شیوازە رێک بخات کە لە گەل
تێپوانین و پێوپرامی تایبەتی خۆیدا بگونجیت ؟ ئیتر لەکاتی ھەلۆەشاندنەوێ مامەلە ی
پیبەویدا پێویستی بە ھەلۆەشاندنەوێ دام و دەزگا پەویەندی دارەکان نیە لە گەشە ی
ئابورییەکی ھاوچەرخی و ئاسایی و تەندروست بەپێوە دەبن.

بەلام تەنھا لە پیسی کەم و کورپیەکانی پیاو پاکیان دەکاتەو، پاشان لێدەگەریت
لەسەر کۆمەلەیک بنەمای تەندروست کاربکات، لە پێشەنگی ئەو دام و دەزگایانەش کە
پێویستی بە گۆرانکاری ھەیە" بانکەکان و کۆمگانیاکان و دام و دەزگا ئابوریەکان.

پاستی ھەوتەم: ئەمە گرنگترینیانە ئەوێ کە دەیەوێت موسوڵمان بێت پێویستە
باوەپی واییت کە ئەستەمە لە پووی بیرو باوەرپەوێ خودای گەرە کارێکی قەدەغە
کردبێت وای بیر بکاتەوێ ژیاوێ مرقفایەتی بنیات نانریت و پێش ناکەوێت بەو شتە نەبێت !
بەھەمان شیوێ ئەستەمە کارێکی قیزەوون ھەبێت و لە ھەمان کاتدا بنیات نانی ژیاو و
پێشکەوتنی بەستراپیت بەو کارە قیزەوونەو... خودا خۆی خۆی ئەم ژیاوێ دروست
کردووەو مرقفی کردووە جێنشین، ئەو فەرمان بە گەشە پێدان و بەرەو پێش چونی
دەدات، کەواتە موسەحیلە تێپوانینی موسوڵمان واییت کە ئەو شتە خودا قەدەغە ی
کردووەو ژیاوێ مرقفایەتی و بەرەو پێش چونی بە بێ ئەو شتە نابێت، یا خود شتیکی
قیزەوون ببیتە ھۆکاری بنیات نانی ژیاو و پێشکەوتنی.

ئەمە تېپوانىنىكى ھەلەو بۆچونىكى خراپ و بانگەشەيەكى بەدى لە خستەبەرە كە چەندەھا نەوہيان لەسەر بلاو كوردنەوہى ئەو بۆچونە پراھىناوہ بەوہى: كە پىيازى پىبەوى پىيازىكى ئاسايىيە، ئەم بۆچون ھەلخەلەتەنەريەيان لە رۆشنىبرى گشتى و سەرچاوەى مەعرفەتى مرقۇفەكان لە رۆژھەلات و رۆژئاواى زەويدا بلاو كوردەتەوہ، لەسەر ئەو بنەمايە ژيانى ھاوچەرخيان بنىات ناوہ ئەويش بە ھەولى سوخۆرەكان و خەزىنەى دارايى، قورسە بىر لە بنەمايەكى ت بىكرىتەوہ بۆ بنىات نانى، ئەو قورسىەش سەرەتا لە بى باوہرىيەوہ سەرچاوە دەگرت، بەھەمان شىوہ لەلاواى بىركردنەوہ و دەستەوسانى لە خۆرزاگر كردن لەو وەھمەى كە سوخۆرەكان ھەولى بلاو كوردنەوہ و چەسگاندىيان داوہ و ئەو تواناى كە ھەيانە بۆ رىنمايى كردنى خەلك، لە پىگەى ئەو دەستەلاتەى كە ھەيانە لە ناو حكومەتەكانى جىھاندا، و لە پىگەى ئازارەكانى پاگەياندىنى گشتى و تايبەت.

پاستى ھەشتەم: مەھالە ئەمرۆ و سبەينى ئابورى جىھانى بنىات بنرىت لەسەر بنەمايەك جگە لە بنەماى پىبەوى... جگە لە ئەفسانە ھىچى تر نىيە، ياخود رۆيەكى گەورەيە، چونكە ئەو دەزگايانەى كە بەرژەوند خوازەكان بە كارى دەھىنن لە پىناو مانەوى خۆيان دەزگا گەلەيكى گەورەن ! بەلام ئەگەر نيازەكان پاك و دروست بن، ياخود مرقۇفەتى بىرپار بدات - ياخود ئومەتى ئىسلامى بىرپار بدات كە جارىكىتر ئازاى خۆى بپىرىتەوہ لە دەست چەتە سو خۆرەكانى جىھان، و ھەلى چاكەو بەختەوہرى و بەرەكەت بدات بۆخۆى لەگەل خاوين كوردنەوہى پەفتارى بەندەكان و پاك كوردنەوہى كۆمەلگا لەو تېپوانىنە ناتەدروستانە، بىگومان بوار كراوہيە بۆ بنىات نانى پىيازىكى ترى تېرەتەسەل، كە خوداى گەورە ئەوہ دەخوازىت بۆ مرقۇفەتى، كە پىشتر كارى پى كراوہ ژيان گەشەى سەندووە لە سايەيدا، وە بەردەوام شايستەى گەشە كردنە لە ژىر چاودىرى و سەرگەرەشتى ئەودا ئەگەر خەلك ژىرو ھۆشياربىت.^{١٤٤}

١٤٤ - في ظلال القرآن، سيد قطب، مرجع سابق، ج: ١، ص: ٣٦٢/٣١٨.

سَنِيهِمْ: سزای نه‌وانه‌ی مامه‌له به ریباهه ده‌کهن له دنیاو دواړوژدا.

خوبای گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧٥﴾﴾ (البقرة).

واته: به‌لام نه‌وانه‌ی که سوو ده‌خون، که له گزړه‌کانیان دینه‌ده‌روه له‌کاتی زیندوویونه‌وه‌دا ده‌لئی شیتن، هه‌روه‌ها نه‌و کومه‌لگو‌خه‌ل‌کانه‌ی که سوخوړی تیا‌یاند‌ا ده‌بیته شتیکی ناسایی، خه‌لکه‌که وه‌کو شیت و سه‌رخوش دینه به‌رچاو، ده‌لئی شه‌یتان ده‌ستی لی وه‌شاندوون، که‌س به‌که‌س نیه، سۆز و به‌زه‌یی بۆ یه‌کتر نیه، هه‌مووی خو‌په‌رست و دنیا په‌رسته، نه‌م حاله‌ته‌ش بۆیه به‌سه‌ریاندا دیت، چونکه ده‌لین مامه‌له‌ی سوو هه‌روه‌کو کړین و فروشتن حه‌لاله، به‌مه‌رجیک خوی گه‌وره کړین و فروشتنی حه‌لال کردووه، به‌لام سوو خوړی له‌سه‌ر هه‌موو که‌س حه‌رام کردوه، جانه‌وه‌ی په‌یام و نامۆزگاری خوی گه‌وره‌ی پیگه‌یشت، کۆلیداو کۆتایی پیه‌ینا، نه‌وه هه‌رجی ده‌ست ده‌که‌ویتته‌وه بۆی حه‌لاله و کاری لپرسینه‌وه و لپیچانه‌وه‌ی به‌ده‌ست خواجه، به‌لام نه‌وه‌ی تیبه‌لچیتته‌وه، نانه‌وانه نیشته‌جیی ناو ناگری دۆزه‌خن و بۆ هه‌میشه و هه‌تا‌ه‌تایی به‌زیندوویی تییدا ده‌میتنه‌وه.

لیرده‌ا مه‌به‌ست له‌وانه‌ی که ریباهه ده‌خون نه‌وانه‌ن که له‌سه‌ر دینی نه‌فامی بوون، چونکه نه‌م هه‌ره‌شه‌و ناشرین کردنه گونجاو نیه بۆ نه‌وان نه‌بیته، چونکه نه‌وه له ریزه‌ندی حاله‌ته بیباوه‌ریه‌که‌یاندایه‌و لیثی لاندان تا به‌رده‌وام بن له‌سه‌ر

"في مقاصد الشريعة لتقديم الربا" طالع: الوجه الخاص، من الشبهة الحادية والعشرين من الجزء الثالث عشر (العبادات و المعاملات الاقتصادية).

بیباوه‌رییه‌که‌یا، به‌لام موسولمانه‌کان پیشتەر گڕۆگرامی قه‌ده‌غه‌کردنی پیبایان بۆدانراوه، وه‌ك له‌م ئایه‌ته‌دا ئاماژه‌ی پێ‌ی‌كراوه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ مِمَّا كُنْتُمْ تُضَاعَفُونَ ؕ وَأَتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٣٠﴾﴾ (ال عمران). واته: خوای گه‌وره ئه‌م چه‌ند ئایه‌ته‌ی تێكه‌ڵ‌غەزای ئو‌حود کردووه، تا بیسه‌لمینیت که ئه‌م ئاینه هه‌موو چه‌مکه‌کانی ژبانی تان و کۆمه‌ڵ‌ده‌گریت‌وه‌ بۆیه‌ پوو به‌ ئیمانداران ده‌فه‌رموویت: ئه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ی که ئیمان و باوه‌رتان هه‌یناوه، هه‌ولێده‌ن که دووره‌ په‌ریز بن له‌ سوو‌خۆری و به‌ چه‌ند قات و چه‌ند به‌رامبه‌ر مه‌یخۆن (ئه‌مه‌ش قوناغیک بوو له‌ قوناغه‌کانی حه‌رام کرنی به‌ یه‌كجاری) بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش له‌ خوا بترسن و پارێزکار بن بۆ ئه‌وه‌ی سه‌ر قراز بن. ئه‌وان ئه‌لین { إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا } (البقرة/ ۲۷۵). خودای گه‌وره ئه‌م هه‌ره‌شه‌ی له‌ کۆی جو‌ره‌کانی سزای تاییه‌ت به‌ بێ باوه‌ره‌کان داناوه له‌به‌ر گه‌ڵ‌هاویشتنی بیبارییان بۆ مه‌سه‌له‌ی ریبای.

پیش هه‌موو ئه‌مانه‌ش قورئان نکولی کردوه له‌ ئه‌ه‌لی جاهلیه‌ت له‌ پیدانی ریبای، ئه‌وه به‌که‌م شتیکه‌ که قورئان سه‌رزه‌نشستی له‌سه‌ر کردوون له‌مه‌ککه، له‌ سو‌ره‌تی پومدا هه‌اتوه: ﴿وَمَا ءَاتَيْتُمْ مِّن رِّبَا لِّیَرْبُوا فِیْ اَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا یَرْبُوا عِنْدَ اللّٰهِ وَمَا ءَیَّتُمْ مِّنْ زُكُوٰرٍ تُرِیْدُوْنَ وَجْهَ اللّٰهِ فَاُولٰٓئِکَ هُمُ الْمُضَعِفُونَ ﴿٣١﴾﴾ (الروم). واته: (خه‌لکینه‌ خۆتان دووره‌ په‌ریز بگرن له‌ سوکاری) چونکه هه‌ر سامانی‌ک بده‌ن به‌ سوو‌تا به‌ هۆی مائی خه‌لکه‌وه ده‌وله‌مه‌ند ببن ئه‌وه خوای گه‌وره به‌ره‌که‌ت هه‌لده‌گریت له‌ مال و سامانتان، هه‌ر بۆیه‌ کاتی‌ک که زه‌کات ده‌به‌خشن به‌و که‌سانه‌ی که پێویستیانه‌و دیاریکراون، مه‌به‌ستیشان به‌ده‌ست هه‌ینانی په‌زاهه‌ندی خوای گه‌وره‌بی‌ت، ئا ئه‌و جو‌ره‌که‌سانه به‌چه‌ند به‌رامبه‌ر پاداشتیان ده‌دریت‌وه له‌ قیامه‌تدا و له‌ دنیا‌شدا خوای گه‌وره به‌ره‌که‌ت ده‌خاته سه‌روه‌ت و سامانیانه‌وه. ئه‌وه خیتابی‌که بۆ موشریکه‌کان چونکه سو‌ره‌ته‌که مه‌ککیه‌و له‌دوای ئه‌و

ثابته شهوه خودا ده فەرمیت: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُعِيدُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذَلِكَ شَيْءٌ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٠﴾﴾ (الروم). واتە: (خەڵکێنە دُنیا بن) که هەر خوای گەورە ئێوەی لە نەبون هێناوە تە کایەو، پاشان بێق و بۆزی هەمەجۆری بۆ دابین کردوون (هەر لە و کاتەو که لەسکی دایکتان دان، قووناغی شیرخواردنتان، پاشان ئەو هەموو میوە و خۆراکە هەمە جۆرە ی بۆ دابین کردوون سالانە بەردەوام تازە بە تازە پیشکەشتان دەکات) پاشان دواى ماوه یەک دەتان مریفت (بە بەرچاوی یەکتەرەو) پاشان زیندوتان دەکاتەو (سێ قووناغی لە بەرچاوە و دیارە دوا قووناغیش که زیندوو بونەو یە زۆر لای خوای گەورە ئاسانە) باشە ئایا ئەو کەس و شتانە ی ئێوە بە دەسەڵاتدارو هاوتای خوای گەورە ی دەزانن دەتوانن هیچ شتێک لەو شتانە ئەنجام بدەن، پاکى و بێگەردى و ستایش و بلندى بۆ ئەو زاتە یە لە بەرانبەر ئەو هەولانە ی که خەڵکی نەفام ئەنجامی دەدەن و شەریک و هاوێڵ بۆ ئەو زاتە قایلن) زۆربە ی مەسیحی و جوله کە، شەریک بۆ خوای گەورە قایلن، ئەو بوزی و گا پەرست و شەیتان پەرست و بت پەرستە کان لە سەر زهویدا چەندە ها ملیان، دەبێ ئیمانداران لە خەمیاندا بن بە شیوازێکی جوان ئەم پەیا مەیان پێ پابگە یەنن).

یەکیەک لە نەریتەکانی قورئانی پێرۆز ئەو یە کە باسی حالى بى باوه پان و توندو تیزى له بهرامبهريان دهکات. (ابن عباس) دهلیت هەرشتیەک لە قورئاندا هاتو لە زەمکردنی حالى بى باوه پان مەبەست لێی ئاگادارکردنەو ی موسولمانانە لە هاوشێوە ی ئەو شتە لە ئیسلامدا، بۆیە خودای گەورە دە فەرموێت: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧٥﴾﴾ (البقرة). واتە: بە لām ئەوانە ی که سوو دەخۆن، کە لە گۆرە کانیا ن

دینه دهره وه له کاتی زیندووبوونه ودا ده لئی شیتن ، ههروه ها نه و کومه لگه و خه لکانه ی که سوخوری تیایاندا ده بیته شتیکی ئاسایی ، خه لکه که وه کو شیت و سه رخوش دینه بهرچاو ، ده لئی شهیتان دهستی لی وه شاندون ، کهس به کهس نیه ، سۆز و به زهیی بۆ به کتر نیه ، هه مووی خۆپه رست و دنیا په رسته ، نه م حاله ته ش بۆیه به سه ریاندا دیت ، چونکه ده لئین مامه له ی سوو ههروه کو کرپن و فروشتن حه لاله ، به مه رجیک خوای گه وره کرپن و فروشتنی حه لال کردوه ، به لام سوو خۆری له سه ره موو کهس حه رام کردوه ، جائه وه ی په یام و ئامۆزگاری خوای گه وره ی پیگه یشت ، کولیداو کوتایی پیهینا ، نه وه هه رچی دهست ده که ویته وه بۆی حه لاله و کاری لیپرسینه وه و لیپچانه وه ی به دهست خواجه ، به لام نه وه ی تیه له چیته وه ، ئانه وانه نیسته جیی ناو ئاگری دۆزه خن و بۆ هه میشه و هه تاهه تایی به زیندوویی تیدا ده مینه وه .

ههروه ها ده فه رمویت: ﴿يَمْحُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الْمَدْفَنَاتِ وَاللَّهُ لَا يُجِبُ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِمٍ﴾ (البقرة). واته: له پاستیدا خوای گه وره هه رچی سوو هه یه ته فروتونای ده کات و به ره که تی لیته لده گریت ، به لام خیر و سامان به خشین و کاسپی حه لاله به ره که تدار ده کات و بره وی پیده دات و پاداشتی نه بپاوه به خاوه نه که ی ده به خشیت ، بیگومان نه و خواجه هه چ کافر و بیباوه پو تاوانبارو تاوانکاریکی خوش ناویت ، (بۆیه درهنگ یان زوو تو له یان لیده سینیت و مایه پوچیان ده کات) .

پاشان لاده داته وه بۆ خیتایی موسولمانه کان و ده فه رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة). واته: نه ی نه و که سانه ی ئیمان و باوه رتان هیناوه له خوا بترسن و پارێزکارین ، له نیسته به دواوه واز له پاشماوه ی سوو بهینن نه گه ر ئیوه ئیماندارن و خۆتان به موسلمان ده زانن .

له وانه يه هه نديك له موسولمانان وازيان له وه رگرتن و پيداني پيبا نه هيتاييت ياخود هه نديكيان به قسه ي بيباوه پان هه له تابين: كه فروشتن وهك پيبايه. بويه ثايه ته كه ي سوره تي (ال عمران) ده ست پيكي قه دهغه كرده كه بو، نه م ثايه ته ش داخستني ده رگاي به هانه بوو له خواردني پيبا و چوني ته ي پونكر دنه وه ي نه وه ي كه تيپه ري.

پيبا له دوو پوه وه پوو ده دات:

يه كه م: قه رزدان و خسته سهر ي زياده يه كه له وه ي داويه تي به قه رز.

دوه م: قه رزدان به بي زياده بو ماوه يه كي دياريكراو، وانه نه گه ر قه رزاره كه له ماوه ي دياريكراودا قه رزه كه ي نه داويه وه نه وا زياده يه كه ده چي ته سهر قه رزه كه به پي ري كه و تني هه ردولا بو هه موو دواكه و تني ك.

وه فه رمايشتي (لا يقومون) واتا كه: هه لئاسنه وه روژنيك كه خه لك هه لده ستنه وه بو په روه ردپاري جيهانيان به شيوازيك هه لده ستنه وه نه لي شي تان ده ستي لي وه شان دون، يان يان به واتايه كي تر سور بوون و گورج و گولييان له مامه له كاني پيبا وهك هه ستانه وه ي شي ته بو ناشرين كرده ي چاو چنوكيه كه يان... له مه وه وه دروسته مانا به جورنيك بجوينري ته كه خه لك سهر سامي بن له پاوه ستاني حاليان، و زوري سامانيان و به هيتي بازركانيه كه يان، به به راورد له ده ركه و تني حالي كه سيك كه شي تان ده ستي لي وه شان دوو كه چو ن جوله كاني خيراو به گه ل ن، له گه ل نه وه ي هيجي پي ناكري ته بوخوي، ثايه ته كه له سهر ماناي يه كه م هه په شه يه بو يان به ده ستي كرده ي سزاكه يان له كاتي هه ستانه وه يان بوحيسابات تا نه و كاته ي ده چنه ئاگره وه، نه وه پاستيه كه يه و گونجاوه له گه ل فه رمايشتي خودادا:

﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٧٥﴾﴾ (البقرة).

له سهر مانای دوهه میس ناشرین کردنه، یا خود به لین دانه به خرابی حالیان له دونیاو چه شتنی هیلاکی و ناپه حه تیه کانی زیان که خودی سوخوژر وینای دهکات نه وه شی که شهیتان دهستی لی ده وه شینیت شتی که که دوچار قی بوه ته وه و هه لبه ز و دابه زی پی دهکات، نه گهر ویستی هه ستنیه وه ده که ویتیه وه سه رزوی، کاتیک نه و حالته ی به و حالته وه چواندوه له زار او ده که شدا حالته ی پی چوینراوی باسکر دوهه.^{۱۴۵}

پاشان خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَخْبِطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا

خَالِدُونَ ﴿١٧٥﴾﴾ (البقرة).. واته هه رکه سی که ده غه کردنی پیبای له لایه ن خوداوه پی که یشت وبه بی خاوه خاودولی وازیلینینا، واز هینانیک له به رنه وه ی خودا ده غه ی کردوه، نه وه نه و سامانه ی له ری که ی پیباه دهستی که وتوه بوخویه تی و پاناسپیردریت بو نه و که سانه ی لئی وه رگرتون، به لکو وازده هینیت و پاش پی که یشتنی هه واله که هیچ زیاده یه که ناخاته سه ریان: { وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ ﴿١٧٥﴾ } (البقرة). به دادی خو ی مامه له ی له گه ل دهکات، دادپه روه ریشی له وه دایه که لئی ناگریت له و پیبایه ی که خواردویه تی پیش ده غه کردن و دابه زینی فه رمانی خودا، به لام دهسته وازه که نه وه ده گه یه نیت که ری که دان به هه رشتیکی خوراو له پابردوو دا پوخسه تی که بو زه روروت، وه نه وه

دهگه يه نيټ پېرانه وهی ئه وهی که وه ريگرتوه پيش قه دهغه کړنه که بخاوه نه کانيان که مترين نيراده و خواسته ، نايانابيني سه بارهت به و شتهی که پيشتر ريگهی پي داوه به (اللام) دهريبريوه .

ئهی وهك ئه وهی که وتوبه تی له دواي باسکړنی که فاره تی راو کړنی قه دهغه کراو (عفا الله عما سلف) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ مِّثْلُ مَا قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ يَحْكُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْكُمْ هَدْيًا بَالِغَ الْكَعْبَةِ أَوْ كَفَرَةٌ طَعَامُ مَسْكِينٍ أَوْ عَدْلٌ ذَلِكَ صِيَامًا لِيَذُوقَ وَبَالَ أَمْرِهُ عَفَا اللَّهُ عَمَّا سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْتِقَامٍ ﴿٩٥﴾﴾ (المائدة) واته :
 ئهی ئه و که سانهی ئيمان و باوه پتان هيتاوه هه ركانتيك نيوه ئيحرامتان به ست به نيه تی حج يان عومره نابيت نيچير پاو بكن ، ئه وهی به ئاره زوو ، به ئه نه قه ست نيچير پاو بکات ، ئه وه ده بيت له جياتيدا ئاژه لتيکی وهك نيچيره که بکاته فيديه ، په سه ندکړنی ئه و ئاژه له ش ده بيت دوو که سي شاره زای دادپه روه له خوتان پي هه ستن ، فيديه که ش ده بيت له دور و به ری که عبه دا ئه نجام بدریت و بيه خشريته وه ، يا خود به قه در نرخی قوچه که خواردن به هه ژاران بدریت ، يا خود به قه در ژماره ی هه ژاران ده بی به پوژوو بيت ، تا تالای سهرپيچی خوی بچيزيت ، هه رچی له پابردوويشدا پيش هاتووه پيش نازل بوونی ئه م فرمانه ئه وه خوی گه وره چاوپوشي لي کړدوه ، به لام ئه وهی ئه وه لانه دووباره بکاته وه ، ئه وه خوی گه وره تو له ی لي ده ستينيت ، چونکه خوی گه وره بالاده ست و تو له سينه ريکی به زه برزه . (دياره خوی گه وره به حرام کړنی پاوله مه که و دور و به ريدا دهيه ويت ريزو پيروزی ئه و شوينه بخاته به رچاوی سه رجه م نه وه کان ، تا به شوينيکی ساده ی نه زانن) .

وه نهو دواى نهو ريگه پيدانه ناماژهى به پاداشت كردوه و پيړاويه تيه وه بخودا، وه له شيوازه كه يدا وا باويووه بگاته نه وهى كه باسى ليخوش بوون و به زه يى بكات، وهك له كوتايى ثايه تى شانزده قه ده غه هكراوه كاندا فرمويه تى:

﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضْعَةِ وَأُمَّهُنَّ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبُكُمْ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُورًا رَّحِيمًا ﴾ (النساء)،

واته: نهى گړوى نيماندان نيوه نه م نافره تانه تان لي حرام كراوه كه بيانك نه هاوسه رتان: دايكانتان (دايكى خوتان ، باوه ژنه كانتان) كچه كاني خوتان ، خوشكه كانتان (باوك و دايكى، يان ته نها خوشكى باوكى، يان دايكى) پوره كانتان (خوشكاني باوك) پوره كاني ترتان (خوشكاني دايك) برازاكانتان، خوشكه زاكانتان هه روه ها نهو دايكانه ي كه شيريان داونه تى واته خويان و خوشكه شيريه كانتان ، دايكى هاوسه رانتان (خه سوو) نهو كچانه ي له پياويكى ترن و نيوه دايكيانتان هيناوه و چونه ته لايان (واته زپ كچه كانتان) خو نه گره نه چوبنه لايان پيش گواستنه وه ، ته لاق دران و يان مردن ، نه وه هيناني كچه كانيان بوتان دروسته و قه يناكا و گونا هبار نابن ، هه روه ها حرامه هاوسه رى نهو كوپانه تان بيتن كه له پشتى خوتانن (واته بوكه كانتان) هه روه ها نابيت دوو خوشك پيكه وه بكنه هاوسه رى خوتان بيچكه له و حاله تانه ي كه له پيش نيسلامدا هه بوون ، دلنپاش بن كه خواى گه وره هه ميشه و به رده وام به نيسبته نيماندان هه ته واو ليخوشبوو ميه رهبان و دلوفانه .

پښگه‌ی دا به خواردنی نه‌وه‌ی راپورددو له پيش قه‌ده‌کردن و پاداشتی بخوره‌ک‌ه‌ی شارد‌ه‌وه به‌لکو وازيښت له خواردنی نه‌وه‌ی که‌له ده‌ستيدايه وييږيږته‌وه بـو خواوه‌نه‌ک‌ه‌ی، به‌لام توندترین هره‌ش‌ه‌ی خسته پوو بو نه‌وانه‌ی دواي قه‌ده‌غه‌کردنه‌که شتیک بخون و فهرموي: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٧٥﴾﴾ (البقرة)، به‌مانای: هرک‌ه‌س بگه‌پښته‌وه بوسه‌ر نه‌و پښايه‌ی حرام کراوه له‌دواي حرام کردنی نه‌وانه دوون له په‌ند وه‌رگرتن له ناموزگاري په‌روه‌ردگاريان که شتيکیان له‌سه‌ر حرام ده‌کات که زياني ه‌بيت بويان له تاکه تاکه و سه‌رجه‌می نه‌هلی ناگر که هرگيز لييان جودا نابيته‌وه وه‌ک چون ه‌وپښه‌ک وابه‌سته‌ی ه‌وپښه‌ک‌ه‌ی ته‌ی و به هه‌تاهه‌تايي تيادا ده‌حه‌سيته‌وه.

پاشان خودای گه‌وره جياوازي نيوان پښاو سه‌ده‌قه پوون ده‌کاته‌وه، که باسی سه‌ده‌قه و کاریگه‌ريه‌کانی کردووه له دواي باسی پښاو که ده‌فه‌رمويټ: ﴿يَمْحُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُرِي الْمَكَدَ وَاللَّهُ لَا يُجِبُ كُلَّ كَفَّارٍ أَتَمَّ﴾ (البقرة). ته‌فسيري له‌ناو‌بردنی پښايان له‌لايه‌ن خوداوه به‌وه‌کردووه که به‌ره‌که‌تي تيانامښته‌وه و له ناوده‌چيټ، ياخود تياچونی نه‌و پاره‌ی که ده‌خريته مامه‌له‌ی پښاو، نه‌م هه‌واله وا بللو بويه‌وه و ده‌نگوي دايه‌وه تا هه‌مو که‌س ليی ناگادار بوو، وه به‌رده‌وام هه‌والی نه‌و که‌سانه‌يان ده‌گيږايه‌وه که پښايان ده‌خوارد و مال و سامانيان تياده‌چوو وه مال ويران ده‌بوون، له فه‌رموده‌ی ابن مسعود (خودا ليی رازی بيټ) که پټفه‌مبه‌ر "سه‌لات و سه‌لامی خودای له‌سه‌ريټ " فه‌رموي: (الربا وإن كثر فإن عاقبته تصير الى أكل)^{١٤٦}

١٤٦- صحیح: أخرجه أحمد في مسنده ، مسند المكثرين من الصحابة، مسند عبدالله بن مسعود (٣٧٥٤)، وأبو يعلى في مسنده (٤٥٦/٨) برقم (٥٠٤٢)، و صححه الارنوطه في تعليقه على المسند.

(ضحك) یش وتی: ئم له ناوبردنه له دواړوژدایه، كه ئه وهی لئی وه بهر هاتوه پوچهل ده بیته وه له بهرام بهر نه وهی چاوه پئی سودو قازانچ بیت، هیچ شتیک بۆ خاوه نه که ی نامینیته وه، ئیمام وتی: مه بهست به له ناوبردن له ناوبردنی قازانچی سامانه که نه، چونکه ئه وه پیچه وانه ی بیستراو و بینراوه به لکو مه بهست لئی دژایه تی خه لکه که پووه پوی پیا خۆر ده بیته وه، له گهل ئه وه سه وه و شتانه ی تر که دوچاری ده بیته وه، ئه وهی که دژایه تی خه لکه ئه وه یه که پیا خۆر به دوژمنی سه سه ختی هه ژارو که مده سه ته، دژایه تی و بق و کینه ش سه رده کیشیت بۆ بۆ زیان و خراپه کاری، و ده ستریزئی کردنه سه به ر یووم و سامان و خاوه نه که ی، کاریگه ریه که شی ئاشکرایه له سه ر ئه وه گه لانه ی که پیا ی تیدا بلاو بووه، و هه ژاران هه ستاون به دژایه تی کردنی ده له مه ندان، کریکاره کان یه کیان ده گرت له بهرام بهریان تا ئه و پاده ی بووه مه سه له یه کی ئالوز لایان، وه ئه وه شی که دوچاری ده رونیان ده بویه وه خه یال و وه سه وه که س هه سته یی نه ده کرد، جگه له و که سانه ی که چاودیری حالی ئه و پاره په ره ستانه یان ده کرد، هیچ نمونه یه که له سه ر ئه وه باس ناکم چونکه هینانه وه ی نمونه بۆ ئه و حاله ته که مه به و مانایه ی حاله ته که زۆر له وه زیاتره به نمه نه گوزارشتی لی بکریت، هه یانه پاره و پول ئه وه نده سه رقالی کردووه فریای خواردن و خواردنه وه و مال و منداله که ی ناکه ویت تا ده گاته ئه و پاده ی دریغی له له مافی خۆی و خیزانه که ی ده کات به شیوازیک گهل کیشی ده کات به ره وه وتان و سه رشوپی و ریسوای، هه شیا نه پتگای قورس و ترسناک ده گریته بهر بۆ به ده ست هینانی سامان تاله و پیناوه دا تیا ده چیت و ده فه وتیت.

مه بهست له له ناوبردنی پیا سپینه وه ی ئه و زیاده یه یه که خه لک داوای ده کات له پله و پایه و خوشگوزه رانی و له زهت و پاواردن، ئه و زیاده یه ی که له پیا وه ده ست ده که ویت هه موو ئه مانه له ناو ده بات به هۆی سه رقالی پیا خۆره وه له له زهت بردن و دابه زینی ئاستی بژیوی به شه یدا بوونی به سامانه که یه وه، به هۆی توپه ی خه لک و بق لیبونیا نه وه

بهرامبهری، به لام نهش ونمای سه دهقات زیاده‌ی قازانچ و به رویومه که یه تی له دنیا و پاداشته که یه تی له دوا پوژدا که خودا بۆی چند جاره دهکاته وه.

واتای ئه وهی خودا پریا له ناوده بات ونهش و نما به سه دهقات دهکات ئه وهیه که سوننه تی خودا بهرامبهر بهنده ی مال و سامان که به زه ی به لیقه و ماودا نایه ته وه و له سهر دهست کورت ناوه ستیت که نیه تی قهرزه که ی بداته وه پاره که ی له سهر زیاد دهکات به بی بهرامبهر خاوه ن قهرزیش وه که سیکی به هیز و زرنگ و چاکه کار بیته بهرچاوله لای خه لک، چونکه بوته سهرچاوه ی چاکه کانیا و دهست پیشخه ربوه بۆیان له هاوکاری کردنیا و له کاتی دهرده داریان، به هه مان شیوه له دوا پوژدا بی بهش ده بیت له پاداشتی سامانه که ی چونکه ئه و سودی له سامانه که ی وهرنه گرتوه به م جوړه سود گه یاندنه وه که ئه وهی سامانه که ی له ناویراوتیا چو، وه سوننه تی خودا بۆ به خه شر ئه وهیه سود وهرگرتنی له سامانه که ی زیاتره له سه رمایه که ی .

وه له فهرموده ی ابی هورهیره که پیغه مبه ر "سه لات و سه لامی خودای له سه ربیت" فهرموی: (من تیدق بعدل تمره من کسب طیب، ولایقبل الله إلا الطیب ، وإن الله تعالی یتقبلها بيمينه ثم یریبها لیأحبها کما یریر أحدکم فلو^{١٤٧} ، حتی تكون مثل الجبل)^{١٤٨} واته: هه رکهس به ئه ندازه ی ده که خورمایه که ببه خه شیت له مالی هه لال، خودای گه وره خودای گه وره مالی هه لال نه بیت وهرینا گریت ، ئه وه خودای گه وره وهریده گریت به دهستی پاستی خوی و دواتر بۆی گه وهرده دهکات هه روه که چون که سی که له ئیوه گویره که یه که به خیر دهکات تا ئه وهنده ی به ئه ندازه ی شاخیکی لی دیت.

١٤٧- الفلوة: هو المهر أول ما یولد.

١٤٨- أخرجه البخاري في صحيحه ، كتاب الزکاة، باب: لا یقبل الله صدقة من غلول ، ولا یقبل إلا من کسب طیب (١٣٤٤) .

ناشکرایه فرموده که له بابی نمونه هیتانه وهدایه، خودای گوره ده فرمویت: ﴿وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ﴾ (البقرة)، وتیان لایحب: واته پازی نابیت ، والكفار: واته ریگه پیده رانی ربیان، والأثیم: نهوانه که له سهر تاوان به رده وامن. خو شه ویستی خودا بق بهنده به وه ده زانریت که یه کتیک له رتپاکانی به کارهیتانی بهنده یه له چه سپاندنی دانایی خودا له چاکسازی بهنده کانیدا، وه پیچه وانه ی نه م خو شه ویستی ه به پیچه وانه که یدا ده ناسریتته وه.

لیره دا بیواوه ره کان پوچوون له کوفری نیعمه ته کانی خودا له سهریان له و سامانه ی که پیی به خشیون، وه له پیتا و خودا دا هیچی لی نابه خشن و دلنه وای نه داره کانی پی ناکن، تاوانباریش نه و که سه یه که سامانی کردو ته نه مپازتیک بق ده سته که وتنی نه و شتانه ی له دهستی خه لکدایه بوخوی و تهنگانه کانیان ده قوزیتته وه بق سه گاندنی قهرز به سه ریاندا.^{۱۴۹}

پاشان خودای گوره ده فرمویت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (البقرة). واته: نه ی نه و که سانه ی تیمان و باوه پتان هیتاوه له خوا بترسن و پاریزکارین ، له تیتسته به دواوه واز له پاشماوه ی سوو بهیتن نه گهر تیهو تیماندان و خوتان به موسلمان ده زانن ..* خو نه گهر واتان نه کرد نه وه دیاره تیهو جهنگتان دژی خوا و پیغه مبه ره که ی راگه یاندوه ، بیگومان سهر نه نجامه که ی ناشکرایه که هر سوو خوران پسوا ده بن ، خو نه گهر تهویه بکه ن و په شیمان بنه وه له و تاوانه ، نه وه سه رمایه که ی خوتان هه لبرگنه وه ، تیر نه سته م له قهرزاره کان بکه ن به وه ی پاره ی زیادیان لیبتسینن نه سته میشتان لیده کریت و سامانه که تان زهوت ده کریت.

۱۴۹- تفسیر المنار، محمد رشید رضا ، مرجع سابق، ج: ۳، ص: ۹۷-۱۰۱ بتصرف.

(سید قطب) خاوه‌نی (الظلال) له‌باره‌ی ئەم ئایه‌ته‌وه ده‌لیت: ده‌قه‌که ئیمانی ئەو که‌سانه‌ی که ئیمانیا‌ن هه‌ناوه ده‌به‌ستێته‌وه به ده‌سته‌رداری‌بون له‌و پریایه‌ی که‌هه‌یه، ئەوه‌شی که تێپه‌ری کاره‌که‌ی ده‌گه‌پێته‌وه بۆ لای خودا، به‌مه‌ش ئیسلام پێگری له شله‌قانیکی گه‌وره‌ی ئابووری و کۆمه‌لایه‌تی کرد له‌سه‌ر بنه‌مای ئەوه‌ی پۆی پۆی ئەمه سیفه‌تی هاندانه‌له‌ په‌ناشیدا سیفه‌تی تۆقاندنه‌ که ده‌له‌کان ده‌هه‌ژه‌ینیت ﴿إِنْ لَّمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِّنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتِغُوا فَلَکُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِکُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ (البقرة). جە‌نپێک له‌لایه‌ن خودا و پێغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه پو‌به‌پۆی ده‌بیته‌وه، جە‌نپێکی ترسناک که کۆتایه‌که‌ی ئاشکرایه، وه ئە‌نجامه‌که‌شی بپریاری له‌سه‌ر دراوه، م‌رو‌فێکی لاواز له‌کو‌یی و ئە‌و هه‌یزه‌ ه‌اره‌پو له‌ه‌ناوبه‌ره‌دایه‌؟!

پاش دابه‌زینی ئە‌م ئایه‌تانه‌ که له‌و دواییانه‌دابه‌زی پێغه‌مبه‌ری خودا "سه‌لات و سه‌لامی خودای له‌سه‌رییت" فه‌رمانی به‌کاربه‌ده‌ستانی کرد له‌ مه‌که‌که‌ جە‌نگ له‌گه‌ڵ (المغیره) دا پ‌ا‌گه‌یه‌نن ئە‌گه‌ر ده‌ستیان له‌ مامه‌له‌ی پ‌یبه‌وی هه‌لنه‌گرت، وه له‌ وتاره‌که‌یدا له‌ پۆ‌ی پ‌زگارکردنی مه‌که‌که‌دا فه‌رمانی کرد به‌لا‌بردنی هه‌مو پ‌یباکانی نه‌فامی - له‌سه‌روشانه‌وه‌ پ‌یبا‌ی عباسی مامی له‌سه‌رشانی قه‌رزاره‌کان که‌ماوه‌یه‌کی دو‌رو درێژ بوو به‌سه‌رشانیانه‌وه‌بوو ته‌نانه‌ت له‌ پ‌اش هاتنی ئایینی ئیسلامیش بۆ‌ماوه‌یه‌کی زۆر تا نه‌وکاته‌ی کۆمه‌لگای ئیسلامی گه‌شه‌ی سه‌ند و یاسا‌کانی چه‌سپێتران، ئیتر کاتی ئە‌وه هات که پ‌یبا‌زی ئابووری به‌ته‌واوی له‌ پ‌یبا پ‌زگار بک‌ریت، و پ‌یغه‌مبه‌ر "سه‌لات و سه‌لامی خودای له‌سه‌رییت" له‌ وتاره‌کانی دا فه‌رموی: (وربا الجاهلیة موضوع و أول ربا أضع ربانا ربا عباس بن عبدالمطلب) واته‌: پ‌یبا‌ی سه‌رده‌می جاهیلی وه‌لا خرا‌یه‌که‌م پ‌یبا که‌وه‌لا ده‌خ‌ریت پ‌یبا‌ی (عباس بن عبدالمطلب) ه . وه فه‌رمایی پ‌ی نه‌کردن به‌ پ‌یترانه‌وی ئە‌و زیادانه‌ی که که‌ پ‌یشتر وه‌ریانگرتبو له‌سه‌رده‌می نه‌فامیدا.

پیشەوا پاسپیډراوه — له کاتی بهرقه راربونی کومه لگای ئیسلامی به دژایه تی کردنی
 نه وانه ی که سورن له په پړه و کردنی پریازی پیه وی، وه سه ریچی فه رمانی خودا
 ده که ن، ته نانه ت نه که ر موسولمان بونی خوشیان ناشکرا بکه ن، وه که نه وه ی (أبوبکری
 صدیق) جهنگا له که ل نه وانه ی زه کاتیان نه ده به خشی، له که ل نه وه ی شایه تیان دا بوو به
 تانک و ته نه ای خودا و پیغه مبه ری تی موحه مه د "سه لات وسه لامی خودای له سه ر بیّت" و
 نویژیان ده کرد، نه وه موسولمان نیه پازی نه بیّت به جی به جی کردنی شه ریعه تی خودا و
 له ژیان ی پوژانه یدا په فتاری پی نه کات ! بیگومان را که یان دنی جهنگ له لایه ن خودا و
 پیغه مبه ره که یه وه گشتگیر تره له شه ر کردن به شمشیرو چه کی که له لایه ن
 کار به ده سه ته وه جی به جی بکریّت.

نه مه جه نیکی را که یه ندر اوه — که خودا خوی ئاماژه ی پی کردوه به رامبه ر هه ر
 کومه لگایه که که گه پړه وی پیا بکات له بنه ما ئابوری و کومه لایه ته کاندای. نه وه جه نیکی
 را که یه ندر اوه له شیوازه گشتگیره له ناو به ره که یدا، نه وه جگه له سه ر دل و ده روندا،
 جهنگه له سه ر به ره که ت و خوشگوزه رانی، جهنگه له سه ر ئاسایش و به خته وه ری.
 جهنگی که خودا هه ندی له داروده سه ته سه ر که شه کانی زال ده کات و ده یدات به گژی هوانی
 تر دا، جهنگی را وه دونان و نور هه لچون، جهنگی سه تم و نادا په روه ری، جهنگی ترس و
 دله را وکی، له کوتا یشدا جهنگی چه ک و ته قه مه نی له نیوان گه لان وسوپاو
 ده وله تاندا. جه نیکی له ناو به ری فه وتینه ره که له ده ر نه نجامی پریازی پیه وی
 هه لده گیر ساو دروست ده بوو.

پیا خوره کانی خاوه نی ده سه تمایه ی سامانی جیهانی نه وانه که نه مه جهنگانه
 به رپا ده که ن به پاسته وخو بیّت یان ناراسته وخو. نه وان کوره کانی خویان هه لده نه
 کار که و کومپانیانی تیده که ویت، پاشان گه لان و ده وله ته کانیشی تیده که ویت، پاشان

په لاماری نیچیره کانی ددهن و جهنگ بهرگا ده بیټ! یا خود به گشت نه ستوری ولاته کانیان شوین سامانه کانیان ده کون و جهنگ بهرگا ده بیټ! یان باجیان له سر قورس ده کریت یان تیجوی دانه و هی سودی قهرزه کانیان، بهمهش هه ژاری و قات و قری له نیوان وه بهر هیته ره کاندایا بلایا ده بیته وه، بهمهش دلیان والاده کهن بۆ بۆ وه رگریتی پرپا په ندهی تیکده رانه وشه پر بهرگا ده بیټ.

ناسانترین شت که پر و بادت - نه گهر نه مانه هه موی پر و نه دات نه وه به که دهر و نه کانی ده پوخین و پر و شته کانی دده پر مین و پیژده شیوینی بهرپا ده بیټ، کیانی مرؤفایه تی هه رله بناغه وه هه لده وه شیت و تیک ده شکینریت به جۆرک که قورسترین و ترسناکترین جهنگ نایکه به نیته نه و ناسته! نه وه جه نیکی بهرده وامه خودای گهره له دژی کارپیکه رانی پرپا رایکه یاندوه، نه و نیستا کلپه ی کردوه و ته پر و شک پیکه وه ده سوتینیت له ژبانی مرؤفایه تی گومرپادا، بی ئاگایه واده زانیت ده سته که وتی ده بیټ و بهر وه پیشه وه ده پروات هه رکات نه و بهرهمه زۆره مادییه ده بینیت که کارگه کانی بهرهمه ده هینن...

ده کرا نه و بهرهمه زۆر شایسته ی به خته وه ر کردنی مرؤف بوا به نه گهر له سه ر ژاوه یه کی پاکه وه ده ست بکه و تابه، به لام - له سه ر چاوه یه کی بۆگه نی پرپا وه دهر ده چیت ته نها کۆمه له شتیکی که له که بووی تیا به سه ر نه بووه که هه ناسه کانی مرؤفایه تی خهفه ده کات و کوتایی پی ده هینیت، نه ی بۆنا له کاتیکدا تاقمیک پرپا خۆری جیهانی له گشته وه به، که هه ست به و نازاره سه خته ناکات که پرپه پوی مرؤفایه تی ده بیته وه به جۆرک ده نالینن له ژیر نه و بهرهمه که له که بووه نه فره تیه دا!

نیسلام له سه ره تای هاتنیه وه به نیستاشه وه بانگه واز ده کات بۆ گهرانه وه بۆ یاسای راست و دروست، بۆ تهویه کردن له تاوان و گوناوه و پهیره وی نه شیاو، خودای گهره ده فره رمویت: ﴿وَإِنْ تُبْتَمِرْ فَلَکُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِکُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ (البقرة).

تەوبە كىرگەن لى ھەلە كە ھەلەى جاھىلىيەتە، جاھىلىيەتەك پەيۋەندى بەسەردەمىكەۋەنىيە لى سەردەمىكى تر، ۋە بە رىيازىكەۋە لى رىيازىكى تر... بەلكو ئەۋە لادانە لى شەرىيەتى پەروەردگار و پىرۇپرامەكەى لى ھەر كۆى ۋە ھەركاتىكدايىت. ھەلەيك جىكەۋتەى لى سەر ھەستى تاكەكان و پەۋشەت و بۆچونىان بۆ زىان دەبىت ، كارىگەرى بە جى دەھىلى لى زىانى كۆمەل و پەيۋەندىيە گىشتىيەكاندا، كارىگەرى لى سەر سەرچەم زىانى مەۋفائەتى بە جى دەھىلىت، لى گەل گەشە ئابۋورىيەكەى.

ھەرچەندە ئەۋانەى ھەلەلەتەنراۋن باۋەپران بە بانگەشەى سوخۇرەكانىش كىرەبىت كەتەنھا ئەۋ بىنچىنەيەكى گونجاۋە بۆ گەشەى ئابۋورى ! پىرپانەۋەى دەستمايە بەتەنھا دادگەرۋەرىيەكە نەخاۋەن قەرز و نە قەرزاز سەمىيان لى ئاكرىت ، بەلام گەشە پىدەنى سامان ۋەسىلەى پاك بىگەردى خۆى ھەيە، ھەسىلەى ھەۋلى تاكە كەھسى ھەيە، لى گەل ۋەسىلەى پىكەۋە كار كىرگەن لى سەر شىۋازى (المضاربة) ئەۋىش پىدەنى پارەيە بەكەسىك كەكارى تىادەكات، پاشان دابەشكىردنى قازانچ و زەرەر، ۋەسىلەيەكە كۆمپانىياكان گىشكى راستەۋخۇيان دەخەنە بازاپەرۋە ۋەلەۋ پەرۋە قازانچى ھەلەلىان دەست دەكەۋىت، ۋەسىلەيەكى تر دانانى سامانە لى بانكدا بەبى سود – ئەۋىش ئەۋەيە كە بانكەكان پىشك ددەدەنە كۆمپانىياكان و كارگەكان و كارەكانى بازىرگانى راستەۋخۇيان ناۋاستەۋخۇ – سودىكى دىارىكرەۋى نادەتى پاشان لەنىۋان ئەۋانەى پارەكەيان دانائە قازانچەكە دابەش دەكەن لى سەر بىنەايەكى دىارىكرەۋ بۆ زىانىش بەھەمان شىۋازە.

بانكەكان بۆيان ھەيە ئەندازەيەكى دىارىكرەۋ كرى ۋەربگىن لى بەرامبەر بەپەرۋەبىردنى ئەۋسامانە . پىنگاى تىرىش زۆرۈن لىرەدا فرسەتى پەۋنكەرنەۋەى نىيە. ئەۋ پىنگايانە ھەمويان ئاسانن و مومكىن ئەگەر ئەگەر دلەكان ئىماندارىن و نىيەتەكان ساغ بىن لى سەر

به کارهیتانی سه رچاوهی پاک و بیگهرد و دور که وتنه وه له سه رچاوهی بۆگه ن و قیزه ونه کان !^{۱۰۰}

چوارهم: چاره سه ری نه بونی له چاوه ریکردندایه بۆگاتی هه بیون نه ک له ریبایه کدا که کیشه کان قولتر دمکاته وه:

ئهم خاله سیاقی ئه و حوکمانه که په یوه ندیان به قهرزه وه هه به له حاله تی نه بوئیدا پوون ده کاته وه، رینگه چاره له ریبازی (النسیئة) دانیه: که دانه وهی قهرزه که دواخیرت به رامبه ر خستنه سه ری زیاده یه ک. به لکو چاوه پوانی کردنه تا کاتیک هه بییت. وه بۆ ئه و که سانه شی هه زیان له خیر و پاداشتی زیاتره هانیان ده دات بۆ به خشین و چاوپۆشی کردن له وقهرزه وه ک ده فره مویت: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ الْبَقَرَةَ﴾ (البقرة). واته: خو ئه گه ر قهرزاره که هه ژار و نه داربوو ، ئه وه بامۆله تی بدریت تاخوای گه وره ده رووی خیری لی ده کاته وه ، خو ئه گه ر قهرزه که تان به خشی به قهرزاره که ئه وه خیرتان ده گات و ده کریت له جیاتی خیر ، یان زه کات بیده نی که چاکتره بۆیان ، ئه گه ر بزانه پاداشتی ئه و کاره تان چهنده بی سنووره ، ئه وه بیگومان به دلخۆشی وه مال و سامانتان ده به خشن و چاوپۆشی له قهرز پیدراوان ده که ن.

ئه وه ئه و لیبوردیه ته پو پاراوه یه که ئیسلام هیتاویه تی بۆ مرۆفایه تی، ئه وه سایه و سیبه ریکه که مرۆفایه تی هانای بۆده بات له کاتی هیلای و قرچهی گه رماو په زیلی و هه لگه و په لامارو په ریشانی، ئه و سۆزو به زه ییه بۆ قهرزارو خاوه ن قهرزو بۆ ئه و کۆمه لگایه ی که هه موان ده گریته خزی!

۱۰۰- فی ظلال القرآن ، سید قطب، مرجع سابق، ج: ۱، ص: ۲۳۲، ۲۳۰.

ئېمە دەزانين ئەم وشانە واتايەكى ماقولى نيه لاي خەلكى سەرلەشپىۋا ئەوانەى نە
 گېرە گەرماى نە قامى و مادىەتى ئىستادا پېيگە يشتون! ھەرۈھە چىزە شىرىنەكەى ھېچ
 تامىكى نيه لە ھەستى وشك و ېرەق و ساردو سىپاندا! بەتايىبەتى ئەو سوخۇرو دېندانەى
 كە لە ھەر گۆشەيەكى ئەم زەويىبەدا خۇيان مەلا سە داوھ بۆ نىچىرىكى نە دارو نە بو و
 لىقەوماو كە بەلاو كارەساتيان بەسەرھاتوۋە و پىۋىستيان بە پارەو خواردن و جل و
 بەرگ و دەرمانە، تەننەت لە ھەندى كاتتا پىۋىستيان بە شارەنەوھى مردوھە كانىانە، لەم
 جىھان مادىيە ھەلقىچاۋ و بەرچاۋ تەنگ و ېرەزىلەدا كەس شك نابەن كە دەستى
 ھاۋكارىيان بۆ دىرئ بكات بە ناچارى پەنا دەبەنەوھ بۆ ھەشارگەى دېندەكان، نىچىرىك
 بە ئاسانى پادەكات بەرەو تەلەكە، پىۋىستى پالى پىۋە دەنىت و زەرورەت ناچارى
 دەكات!

ئىتر ئەو دېندانە تاكەكەس بن يا خود لە شىۋازى بانكى رېبەوى يان دامەزراوھى
 داراى. ھەمويان يەك شتن، جگە لەوھش ئەمانە لە نوسىنگەى گران بە ھاۋ لەسەر
 كورسى نەرم و گەرم دانىشتون ولە گشتىشيانەوھ كۆمەلىك بىردۆزى ئابورى و نوسراوى
 زانستى و مامۇستاۋ گەيمانگاۋ زانكۆۋ ياساۋ دەستورو دادگاۋ پۆلىس و سوپا گشتگىريان
 لى دەكات.

ھەمو ئەمانە بنىات نراوھ بۆ پاكانە كردن لە تاوانە كانىيان و پارىزگارى كردنىيان وھ
 دەست بەسەرگرتنى ھەر كەسك كە بويرىت ئەوھ بكات بىيانو بھىننەوھ لە پىرپانەوھى
 سودى رىپا بۆ خەزىنە كانىيان بەناۋى ياساۋ! ئېمە دەزانين ئەم وشانە ناگاتە دلى
 ئەوچۆرە كەسانە بەلام دەزانين كە ئەم وشانە راست و دروستن و دلىباين لەوھى
 بەختەوھى مۇقايەتى بەستراوھ بە گوى گرتن لىيان و كارپىكردنىيان: ﴿وَلِنْ كَاتَ دُو
 عُسْرَ فَنَظَرَهُ إِلَى مَيْسَرَةٍ وَأَنْ نَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة).

له ئیسلامدا کهسی نه بوو پاوو دو ناخریت له لایه ن خاوه ن قهرزه وه، یاخود له لایه ن دادگا و یاساوه، به لکو چاوه پړی ده کریت تا کاتیک هه بییت. پاشان کومه لگای موسولمان ده سته رداری کهسی نه بوو نابییت که قهرزی له سه ر بییت، به لکو خوا داوا له خاوه ن قهرزه که ده کات که قهرزه که ی ببه خشیت – نه گهر نه م چاکه یه ی نه نجام دا نه وا خیری بو خوی و بو قهرزار تیدایه هه روه ها خیری هه موو کومه لگای تیدایه، نه گهر نه یینی نه و کاره ی بزانیایه وه که نه وه ی که خودا ده یزانییت! که نه ویش نه وه یه له پوچه ل کردنه وه ی رپبا به شیکی زوری حیکمه ته که ی له ده ست ده دات که نه گهر خاوه ن قهرز به رده وام ته نگ به به قهرزار هه لېچنیت به ر بیینی بگریت، نه ویش نه بووه و ناتوانیت قهرزه که بداته وه ن کاره که لیږه دایه له شیوازی شهرت و وه لومه که دایه به چاوه پړی کردن تا کاتی هه بوون که بتوانیت قهرزه که ی بداته وه، هاوکات هانی ده دات به به خشینی قهرزه که ی یاخود به شیکی له کاتی ده ست کورتیدا.

هه روه ها له ده قه کانی تری قورئاندا شه نس ده دات به خاوه ن قهرزی ده ست کورت که گشکی هه بییت له زه کاتندا بو نه وه ی قهرزه کانی بداته وه و ژبانی بو ئاسان بکات، خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿ إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَةِ فَلَوْلِهِمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَنَمِمْ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

﴿ ١٠٠ ﴾ (التوبة). واته: شایانی باسه، زه کات ته نها به م جوړه که سانه ده دریت: هه ژاران، نه داران، کارمه ندانی کۆکردنه وه و دابه شکردنی، نو موسولمان تا دلایان زیاتر خو ش بکه یت، نازادکردنی به نده کان، قهرزداره کان، به کاره ی تانی بو بانگه واز له پیناوی خزمه ت و بلاوکردنه وه ی تایی خاودا، وه بو نه و ریبوارانه ی که پاره یان لی ده بریت و ده ستیان به مال و سامانیان ناگات، بیگومان دابه شکردنی زه کات به و شیوه یه (قهرزه له لایه ن خوا ی گه وره وه له سه ر ئیمانداران، بیگومان نه و په روه ردگا ره ش ته واو زانیایه له

به خشینی مال و سامان و نه و پڙه یه ی که دیار یکردوه بۆزه کات و نه و بوارانه ش
که تیتیدا سهرف ده کریت، هه روه ها ته واویش دانایه له هه موو پویه که وه .

نه وانه خاوه ن قهرزن که قهرزه کانیا بۆ هه واو ئاره زوو پابواردن سهرف نه کردوه،
به لکو له شتی چاک و پاکدا واته بۆ پتویستی سهرفیان کردوه، دواتر باری گوزهرانیان
نالۆز بووه و توانای دانه و هیان نه بووه ! دواتر به دوا داچونیکه قول دیت بۆ نه و وه حیه ی
که دهرونی خاوه ن ئیمان دهه ژینیت، وه ئاواته خوازه که دهست له هه موو قهرزه که
هه لبرگیت، پاشان بچیتته ریزی نه وانه ی که پزگاریان ده بیت له پۆژی دوایدا وه ک
ده فهرمویت: ﴿وَأَتَقُوا يَوْمَ تُرْجَمُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ
(البقرة). واته: خه لکینه ! له سزاو تۆله ی رۆژنیک بترسن که تیتیدا ده که پښنه وه
بۆلای خوی گه وره ، پاشان هه موو که س پاداشتی کارو کرده وه ی خوی وه رده گریت و
نه و خه لکه هیچیان سته میان لای ناکریت .

نه و رۆژه شی ده که پښنه وه بۆلای خودا، پاشان هه موو که س پاداشتی نه وه ی که
نه نجامی داوه وه ریده گریت له رۆژنیکه سه ختندا، نه وه کاریگری هیه له سه ر دلی
ئیماندار، دیمه نه که ی له ویزدانی ئیمانداردا ئاماده گی هیه، له گه ل ترسان له وه ستان
له به رده سستی گه روه ردگار له و رۆژه سامناکه دا که دهروون و که سایه تی مروف
دهه ژینیت!

نه وه به دوا داچونیکه له گه ل شیوازی مامه له کاندایه ک ده گرته وه، شیوازی پیدان و
وه رگرتن، شیوازی ده سته کوته و پاداشت، نه وه خاوین کردنه وه یه کی گه وره یه بۆ پابردوو
نه وه شی که تیتیدا بووه، چهنده شایسته یه که دلی ئیماندار ترسی لای هه بیت و خوی لای
بگاریزیت. ته قوا گاسه وانیکه جیگیرکراوه له قولای ویزداندا، ئیسلام له ویدا جیگیری
کردوه دل توانای ده رباز بوونی نیه لای چونکه له و قولایه دایه نه وه ئیسلامه ..

پىيازىكى بەھىز. سۆز بەزەيى خۇدا بۆرۈڭ. پىزگرتنى خۇدايە بۆ ئىنسان، چاكەيەك كە مۇقايەتى لىتى گەرتەۋازە بوون، دۆڭمەكانى خۇداو دۆڭمەكانى ئىنسان پىگىرى لەنزيك بوونەۋەي دەكەن! ^{۱۰۱}

بەكورتى:

• كىرىن و فروشتن ئالوۋىرى پارە بە پارە لەسەرىنەماي پازىيونى ھەردولا ياخود دەستاۋ دەستى پارەيە لەبرى كالايەك ۋەك ئەۋەي لەسر پاهاتوين، بە شىۋازىكى پىگەپىدراۋ، بەلام پىيا زىادەيەك دەخىتە سەر دەست مايە ئىتر زۆر بىت ياخود كەم ، ئىتر بخىتە سەرقەرز ياخود كالاي فروشراۋ.

• پىيا لەسەرچەم ئاينە ئاسمانىەكاندا ھەرام كراۋە (ئىسلام ، جولەكە ، گاۋر) ھۆكارى ھەرام كىرنەكەشى: دۆڭمنايەتى دەخاتە ئىۋان تاكەكانەۋە، ھەستى ھاۋكارى و يەكتەر تەۋاۋكىردن لەناۋدەبات، ھەروھە ھۆكارە بۆ دروستبونى چىنپىكى خۆشگوزەران لە نىۋ كۆمەلگەدا لەسەر ھىسابى ئەۋانى تر بە بى مانىۋو بوون، ۋە دەستكەۋتى توانا مۇيىيەكان دەگەرتەۋە بۆلای ئەۋ.

• زۆربەي ھۆكارو ھىكمەتەكانى قەدەكردنى پىيا ئاماژەي پىكاراۋە چەند نمونەيەك لەۋانە:

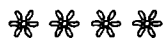
- ۋەرگرتنى مالى خەلك بەبى بەرامبەر، پىشتەر ئاماژەمان بە جىاۋازى پىياۋ كىرىن و فروشتن كىرد، كەئەۋەش جىاۋازىيەكى ناتەندروستە.

- ۋەرگرتنى پىيا پىگىرە لەبەردەم خەلكدا بۆ گرتەبەرى ئارەھەتەكانى كارو كەسابەت و سەرقال بوون پىيەۋە، چۈنكە خاۋەن سامان كە پاهات لەسەر ۋەرگرتنى پىيا ئىتر كارو كەسابەتى لەسەر سوك دەبىت، بەۋمانايەي پىۋىستى بە ھەۋلدان نامىنىت

بۆدەستكە وتنى بۆتۈى ژيان، ئەم حالەتە لە نۆۋ خەلكدا بلاو بويەۋە دەبىتتە ھۆكارى
بىرىنى دەستكە وتى خەلك، چونكە بەرزەۋەندى دونياۋ مۇۋەككەن بە بازىرگانى و
پىشەسازى و ئاۋەدان كىرەنەۋە نەبىتتە نايەتەدى.

- رىگرو ھۆكارە بۆ بنەبىر كىرەنە نواندى چاكە لە نۆۋان خەلكدا لە رىگەى پىدانى
قەرزەۋە.

- واباۋە خاۋەن خاۋەن قەرز دەبىتتە دەۋلەمەند بىت و قەرزىش دەبىتتە ھەژار
بىت، ئەگەر رىپا رىگەى پى بىرەتتە ئەۋا دەۋلەمەند بەردەۋام داھاتى ھەژارەكان بۆخۆى
دەبات لە رىگەى پىدانى قەرزەۋە و ۋەرگىرنى زىاددە بە بى بەرامبەر.



گومانی سی

جوله که کان بانگه شهی نه وه دمکه ن که گوايه مه حاله سرینه وه (النسخ) روو بدات
له روانگهی عه قل و نه قلیشه وه:
ناوهرۆکی گومانه که:

هه نیک له جوله که کان بانگه شهی مه حالیتی روودانی نه سخ ده که ن له رووی عه قل و
نه قلیشه وه، بۆیه نه وان نه سخی حوکه کهانی ته ورات رت ده که نه وه، هه روه ها نکولیان
له پیغه مبه رایه تی (عیسی) سه لامی خودای له سه رییت و (محمد) "سه لات و سه لامی
خودای له سه رییت" ده کرد وه ده یانوت: موحه مه د نه مرۆ فه رمانیک ده کات به
هاوله کهانی سه بینیش قه ده غهی ده کات لییان !

رینگاکانی پوچه ن کردنه وهی گومانه که:

یه که م: له رووی ژیرییه وه هیچ شتیک رینگر نیه له رینگه گرتن له نه سخ، خودا خۆی کاری
به نده کهانی به رپۆه ده بات، وه به نده کهانی له رینگهی نه سخه وه تاقی ده کاته وه.
دووهم: له مه سه له ی نه سخدا پیشببینی به رژه وه ندی که سه کان نه کراوه و حیکمه تی
زۆری تیا به .

سییه م: نه سخ و به دانه دوو شتی جیاوازن.

چوارهم: روودانی نه سخ له ته وراتدا وه لاهمه بۆ جوله که کان له سه ر بانگه شه یان و
له سه ر رت کردنه وه یان بۆ روودان و راست و دروستی نه و کاره .

در ژمى بابته كه :

يه كه م: نه پووى ژيريه وه هيچ ريگريه ك نيه نه پوودانى نه سخ، خوداى گه ورهش به ندمكانى به وه تاقى دمكاته وه.

ژډرېه موسولمانان هاوپان له سر پښېدراوى نه سخ له حوكمه كانى خودادا، به هوى نه و حيكه ته ژډرانه ي كه تنيدايه، بينگومان سه له فى صالح كډه ننگن له سر پوودانى نه سخ له شريعته داو ريگه پيدانى، كومه ليك له له موئاخرين نه وه پرت ده كه نه وه، له وانه: (أبوالمسلم الاصفهاني) موفه سير كه وتويه تى: هيچ شتيك له وياره يه وه له قورئاندا پووى نه داوه، نه وهش وته يه كى لاوازي په تكراره يه و سه له ف كډه ننگن له سر پوودانى نه سخ له شريعته دا به به لگه وه، به هه مان شيوه كومه ليك له جوله كه نه وه يان پرت كرده وه ته وه، نه وهشى كه پالى پتوه ناوڼ له سر قسه وباس كردن له سر مه سه له ي نه سخ بى باوه پى و ياخى بونيانه، چونكه له پووى ژيريه وه هيچ به لگه يه ك نيه له سر ريگرتن له نه سخ له حوكمه كانى خودادا (جل جلاله)، چونكه هرچون خوى بيه ويت حوكم ده كات، هه روه ك نه وهى هه ر كاريكى بويت نه نجامى ده دات، بويه ده فهرمويت:

﴿ مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾

﴿ ١٠٦ ﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

﴿ (البقرة). واته: هه ر ثايه تيك بسپينه وه و له بېرى پتغه مېرى به رينه وه ياخود

بيخه ينه بارو دوخى فه راموشيه وه و پشتگوښى بخه يڼ ، چا كتر ، ياخود وينه ي نه و ره وانه ده كه يڼ ، مه گه ر تو نازانيت و دلنيانيت له وهى كه خواى گه وره ده سته لاتى به سر هه موو شتيكدا هه يه (نه مهش بو به رپه رچ دانه وهى گومان و زمان به دى جوله كه بوو كه ره خنه يان له قورئان و حوكمه كانى ده گرت كاتى كه به قوناغه بندي شتيكى حه رام بكردايه) . * مه گه ر تو نازانيت و دلنيا نيت كه نه و خوايه ي نه م قورئانه ي ره وانه كرده وه

خواهني ئاسمانه‌كان و زه‌وى يه وه ئىوه جگه له‌و خوابه هه‌چ پشتيوان و ياريده ده‌ريكتان نيه تا له كاتي ته‌نگانه‌دا فرياتان بكه‌ويت و له پيلان و نه‌خشه‌ى ناحه‌زان بتانپاريژيت.

خوداي گه‌وره پيئيموني به‌نده‌كاني ده‌كات به‌وه‌ى كه خۆى به‌پيوه‌به‌ره له كارو باري به‌نده‌كانيدا و ئه‌وه‌شى كه خۆى مه‌يلي له‌سه‌ره، دروستكردن و فرمان كردن هه‌ر بۆ خۆيه‌تى، وه‌ك ئه‌وه‌ى دروستى كردوون به‌و شيوازه‌ى كه ويستويه‌تى، به‌خته‌وه‌رى ده‌كات ئه‌وه‌ى ويستى له‌سه‌رييت، به‌دبه‌ختى ده‌كات ئه‌وه‌ى ويستى له‌سه‌ر بيت، نه‌خۆشى ده‌خات ئه‌وه‌ى خۆى بيه‌ويت و به‌ويستى خۆى ئه‌وه‌ى بيه‌ويت موه‌فه‌قى ده‌كات، سه‌رشوڤى ده‌كات ئه‌وه‌ى كه بيه‌ويت، به‌هه‌مان شيوه‌ حوكمى به‌نده‌كاني ده‌كات به‌و شيوازه‌ى كه ويستى له‌سه‌ره، واته به‌ويستى خۆى شته‌كان هه‌لال ده‌كات و به‌ويستى خۆى هه‌راميشى ده‌كات.

پيگه به‌كاره‌كان ده‌دات به‌ويستى خۆى و پيگريشى لى ده‌كات به‌ويستى خۆى، ته‌نها ئه‌وه چۆنى بو‌يت حوكم ده‌كات، هه‌چ به‌ربه‌ستىك نيه له‌به‌رده‌م چه‌سگاندى حوكمه‌كانيدا، پرسپارى ئاراسته ناكريت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى كه ئه‌نجامى ده‌ات به‌لكو خويان ليپرسينه‌وه‌يان لى ده‌كرت، پاك و بيگه‌ردى بۆ ئه‌و كه به‌نده‌كاني تاقي ده‌كاته‌وه له ئه‌ندازه‌ى گوپرايه‌ليان بۆ پيغه‌مبه‌ره‌كانيا له ريگه‌ى نه‌سخه‌وه، فرمان به‌شتيك ده‌كات كه به‌رژه‌وه‌نديه‌كى تيدايه كه خۆى ده‌يزانيت، پاشان پيگري له‌وشته ده‌كات له‌به‌ر ئه‌وه‌ى كه خۆى ده‌يزانيت، گوپرايه‌لى ته‌واو له جى به‌جى كردنى فرمانه‌كانيدا به‌گه‌ل شوين كه‌وتنى پيغه‌مبه‌ره‌كه‌ى له باوه‌ركردن و راست پيپرانى ئه‌وشتانه‌ى هه‌واليان پيداوه‌و شوين كه‌وتنى فرمانه‌كانيان و وازه‌ينان له‌وشتانه‌ى كه قه‌ده‌غه‌يان كردوه، خودا (جل جلاله) له توانايدا به‌ ئايه‌تى چه‌سپاو (المحكم) به‌يئيت و پيش ئه‌وه‌ى ئايه‌تى مه‌نسوخ دابنيت، به‌لام سه‌ره‌تا ئه‌مه‌يان ده‌هيئيت و پاشان ده‌يگوريت به‌ويان،

هەر خۆی شارەزایە بەسەرەتاو کۆتایی ، ئەو دەزانیت لە ئیستا دا چى بەرژەوهندى بەندهکانى تىدايه و له کاتیکی تردا یى بەرژەوهندیانی تىدايه .وه هەرئەو دەزانیت لە ئیستادا چى گونجاو شایستەیه بۆ بەندهکانى که ئەنجامى بدەن و چیش گونجاوه بۆکاتیکی تر.

مەگەر نابینیت که نهخۆشیک دهچیتە لای پزیشک پێی دەلێت: گوشت و ماسی مەخۆ ، شیر مەخۆ، پاش ماوهیهک نهخۆشهکه دیتەوه و پزیشکهکه پێی دەلێت: گوشت و شیر بخۆ بهلام ماسی مەخۆ، پاشان ماوهیهکی تریش پێگه به خواردنی ههموو ئەمانه دەدات، نهخۆشهکهش به گۆیی دهکات و ملهجهرهناکات، بهتاییهتی ئەگەر بزانیته پزیشکهکه زیرهک و متمانه پێکراوهئەوا فرمانهکانی به بێ دوو دلی جی بهجی دهکات به دلیکی ئاسودهوه، بهرزو پیروزی بۆ خودای بێ هاوتا له ئاسمانهکان و زهوییدا ههخۆی داناو به هیژه .

لەم حاله‌دا وه‌لامیکی گه‌وره‌و کاریگه‌ری تىدايه بو بۆ جوله‌که‌و هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی بانگه‌شه‌که‌یان به‌نه‌فره‌تی خودا بکه‌ون که ده‌لێن: مه‌حاله‌ نه‌سخ پویدا بیت، له‌په‌وی عه‌قله‌وه‌ ئه‌مه‌ش به‌هۆی بێ باوه‌ری و یاخی بونیانه‌وه‌یه، به‌نیسه‌ت پرزنه‌دانى له‌ په‌وی نه‌قله‌وه‌ ئه‌وه‌ خۆ لال کردن و بوه‌تان و قسه‌ هه‌لبه‌ستنه‌ .

ئایه‌ته‌کانی پێشوو له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی که هه‌وال و گوتاریکه‌ له‌ خوداوه‌ بۆ پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی "سه‌لات و سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیته‌" له‌ په‌وی هه‌والدان به‌ گه‌وره‌یی خودا، له‌ هه‌مان کاتدا به‌ درۆ خسته‌نه‌وه‌ی ئه‌و جوله‌کانه‌شی تىدايه‌ که قوودانی نه‌سخ په‌ت ده‌که‌نه‌وه‌ له‌ هوکه‌کانی ته‌وراتدا، وه‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تی عیسا و موچه‌مه‌دیش په‌ت ده‌که‌نه‌وه‌ به‌وه‌ی که‌هێناویانه‌له‌لایه‌ن خوداوه‌ به‌و گۆرانکارییه‌ی که خودا گۆریویه‌تی له‌ هوکه‌کاتی ته‌وراتدا، خودا هه‌والی پێداون که خۆی خاوه‌نی ئاسمانه‌کان و زه‌وییه‌و خۆشی خاوه‌ن داریه‌تیان ده‌کات، به‌نده‌کانیشی ئه‌هلی مه‌مله‌که‌ته‌که‌ی ئه‌ون گۆپرایه‌لی کردنیان بۆی له‌و

پووه ووه په که ببیستن و گوتیراپه لی بن بق فرمانه کان و قه دهغه کراوه کانی، به ویستی خوی فرمانیان پی دهکات و به ویستی خۆشی شتیان لی قه دهغه دهکات، له گه ل نه سخی هر شتیك بیه ویت و چه سگانندی هر شتیك ه خوی بیه ویت.

دووم: له نه سځکردندا به رژه ووندى خه لک له به رچاو گیراوه و حیکمه تی زوری تی تیدا یه.

گورانکاری جوزنی به پی پیداویستی حالت ته کان - له سرده می پیغه مبه رایه تیدا له به رژه ووندى مرقایه تیه و بۆده سته به رکردنی چاکه یه کی گه وره تر که پیویستی پییه تی له قوناغه کانی ژیانیدا، خودا مرقه کانی دروستکردوه و پیغه مبه رانی په وانه کردوه و نایه ته کانی شی نارده ته خواره وه، نه و جی به جی کاری نه م ته قدیراتانه یه، خو نه گه ر نایه تیکی نه سځکرده وه ده یهاویت ته جیهانی له بیرکردنه وه ئیتر نه گه ر نایه تیکی خویندراویش بوبیت و حوکمیکى له خوی گرتنبیت، یاخود نایه تیك بیت به واتای نیشانه و ده سته لاتى خوی که به هۆکاریکی کاتی داده نریت پاشان ده پیچرچته وه لاده بریت، وهك نه و موعیزانه ی که پیغه مبه ران هیناویانه، خودا گورانکارییان تیدا دهکات ئیتر به هینانی له و باشر یاخود هاوشیوه ی نه و، هیچ کاریکیش بۆنه و مه حال نیه، نه و خاوه نی هه موو شتیكه له ناسمانه کان وزه ویدا، پاشان نه م به دوا داجوانه دینیت ته پیشه وه.

﴿ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۗ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٧﴾ ﴾ (البقرة).

لیرده دا گوتاره که بۆئیماندارانه و بۆنی ناگادارکردنه وه ی لیدیت، وه بۆنی وه بیر هیئانه وه که خودا گشتگیرو یاریده ده ریا نه و جگه له و هیچ گشتگیرو یاریده ده ریک نیه، ده کریت نه مه هۆکاری فریو خواردنی هه ندیکیان بیت به و شالاهه چه واشه کاریانه ی که جوله که پیی هه لساوه له گه ل شله ژاندنی بۆچونه کانیان به به لگه ی بنه ماکیان که وای

کردوه دهست پېشخه ربڼ له ئاراسته کړدنې پرسيار له پيغه مېهر "سه لات و سه لامی خودای له سه رييت" که يه ک ناگريته وه له گه ل متمانه به خوږوون و يه قيندا، نه مه به لگه يه له سه ر نه وه ی که له م نايه ته ی تر دا هاتوه که زوړيه ی ناره زای و ناگادار کړدنه وه ی تيدا يه :

﴿ اَمْ تُرِيدُونَ اَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِدِلِ الْكُفْرَ بِالْاِيْمَنِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴾ (البقرة). واته: نه ی هاوه لانی محمد ئيوه ش ده تانه وييت داخوای نا قولاً له پيغه مېهره که تان بکن وه کو چوڼ قه ومی موسا له پيشترا روژانه پرسياريان ده کړدو داخوای جوړاو جوړيان هه بوو ، جا نه وه ی ئيمان و باوه په که ی بگوړيته وه به کوفرو بى دينی و نافه رمانی خوا ، نه وه بيگومان ريگه و پييازی راست و دروستی له دهست داوه .

نه و ناره زاييه له چواندنې هه نديک له ئيمانداراندا يه به گه له که ی موسا له په خنه گرتن و داوای سه يروسه مه ره و به لگه و پيا هه لدانيان به پيغه مېهره که يان هه رکاتيک فه رمانیکی پي سپاردين وه ک نه وه ی له زوړ جيگای قورئاندا چيرؤک و به سه ره اتيانى تيدا باسکراوه .

له دهر نه نجامدا نه وه ناگادار کړدنه وه يه بؤيان، نه وه گومرا بونه به گوړينه وه ی بيباوه پي به باوه پ، نه و دهر نه نجامه ی که به نو ئيسرائيل پيى گه شتن، نه وه دهر نه نجاميکه که جوله که ئاواته خوازه به په لگيش کړدنې موسولمانه کان بوى.^{۱۰۲}

وه فه رمايشتى خودا که ده فه رموييت : ﴿ نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا ﴾ (البقرة). وه لامی (جوابی) شهرته و کردويه تی به وه لامیک که دهرک به هه ردو و حاله تی (النسخ والانساء يان النسئ) بکريت که له دوو حاله ت به دهرنين، نه وانيش هيتانى شتيکه له کاتى نه سخدا که له مه نسوخه که باشر بيت يان هاوتای بيت.

لیره دا هەردولایەنی باشتربون و هاوشیۆه بوون کۆکراوەتەوێ تاوێ کو زێهێ بیسەر بگەیهێتە هەموو مەبەستە دوورەکانی ئەم دوو ئایەتە. لایەنی چاکیتی یەکە لەوێ دایە گشتگیر و گونجاوێ لە گەڵ بەرزەوێندی خەڵکدا، یاخود زیانیکیان لە کۆل دەکاتەوێ، یاخود شتیکیان بۆ دەستەبەر دەکات کە دەرئەنجامیکی باشی هەبێت، یاخود شتیکی کە پاداشتیکی زۆری تێدا بێت، یاخود نواندنی نەرمونیانی و میهرەبانیه لەکاتی ناپەرەتیدا بەرامبەر ئەوانەیی تەکلێفیان لەسەرە، ئەکرێت لابردنی ناپەرەتیی بەرزەوێندی زیاتری تێدا بێت، مەبەست لەوێ کە هەموو شتیۆهێک لە شیۆه پێویست کراوەکان لە حالەتی (النسخ الانساء) بریتی بێت لە چاکە و هاوتای پێکەوێ، بەلکو مەبەست ئەوێ هەر شتیۆهێک لەو شتیوانە خالی نیە لە بەدەست هێنانی چاکە یان هاوتای، بۆیە —أوی هیناوه لە فەرماشته کە دا: (بَخَيْرِ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا) هەردوو شتێک بەسودن لە گەڵ دروستبونی هەردوکیان.

لێکۆلینەوێ لەو شتانە بەدەستی خۆتان بۆئەو مەبەستەش باکو مەلێک نمونه بهێنینەوێ بۆئەوێ بمانگەیهێتە مەبەست و پێویستمان بە شتی تر نەبێت:

● نەسخ شەریعە لە گەڵ هینانی باشتەر لە خۆی و نەسخی تەورات و ئینجیل بە ئیسلام.

● نەسخ شەریعە لە گەڵ هینانی هاوشیۆهێ خۆی و نەسخی شەریعەتی هود بە شەریعەتی سالح، چونکە هەریەکیکیان سودی هاوشیۆهێ تێدا بێ بۆ ئەوێتر لە دیاریکردنی ئەحوالی دوو نەتەوێ کە عادت و داب و نەریت و پەرەفتاریان لە یەکەوێ نزیکترە، هود پێغەمبەر سەلامی خودای لە سەربێت نەهێ لێکردن کە لە شوێنە بەرزەکاندا (قوله) شوێنی پابواردن دروست بکەن، بەلام سالح پێغەمبەر سەلامی خودای لە سەربێت نەهێ ئەو کارەیی لێ نەکردوون بە لکو نەهێ لێکردوون کە زیان بە حوشرە کە بگەیهێن —کە یەکیک بوو لە موعجیزەکانی سالح پێغەمبەر سەلامی خودای لە سەربێت

• نه سخی حوکمیک له شه رعتدا به با شترکردن وهك نه سخی كه راهه تی عاره ق به
 حه رامکردنی به به کجاری که له قورئاندا ناماژهی پیکراوه و دهفه رمویت: ﴿يَسْأَلُونَكَ
 عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا آكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ
 مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْغَفْوُ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾﴾ (البقرة)، واته:
 نهی محمد پرسپارت لیده کهن دره بارهی عه رهق و قومار، که حوکم و برپاری خوی
 گه وره چیه ده ربارهیان، پتیا بلئی نه و دوو شته تاوان و گونا می گه وره و قیزه ونن،
 هه رچهنده هه ندی سودیشیان تیداییت بۆ هه ندی کهس (وهکو دوکان و بازار گهرم کردن
 و بازرگانی کردن پتیا) به لام دلنیا بن که زیانیان زۆر زیاتره له سودیان (نه وهش
 قوناغیک بووه له قوناغه کانی به رهو حه رامکردنیان) هه روه ها پرسپارت لیده کهن: نهی
 چی بیه خشین له مال و سامان ؟ پتیا بلئی: هه رچی زیاده و پیویستیان نیه ده توان
 بیه خشن، نا به و شتویه خوی گه وره به لگه و فره مانه کانتان بۆ روون و ناشکرا ده کات
 بۆ نه وهی بیربکه نه وه (واز له و شتانه بینن که زیانیان زۆرتره له سودیان، وه به خشینتان
 زۆر بیت و چی بۆ هه ردو جیهانتان چاکه نه نجامی بدهن) . نه م سپینه وهیه با شتره له
 پووی به رژه وهندی وه به بی نه رمی نواندن، له وانه شه هه ندیک جار نه رمی نواندن با شتر
 بیت له کاتی هه لوه شانده وهی حوکمیک تر دا، وهك نه سخ کردنی حه رامیتی خواردن و
 خواردنه وه و جوت بوون له گه ل هاوسه ردا له شه وانی په مه زان له دوی پۆو شکاندن به م
 نایه تهی تر که دهفه رمویت: ﴿أَجَلٌ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفْتُ إِلَىٰ يَسَاطِعِكُمْ هُنَّ لِيَاسٍ لَكُمْ وَأَنْتُمْ
 لِيَاسٍ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُمْ
 وَأَتَّعُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّىٰ يَبَيِّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ
 أَتُوا الصَّيَامَ إِلَى الْآيِلِ وَلَا تَبَشِّرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَنْهُمْ فِي الْمَسْجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ
 يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٢٢٠﴾﴾ (البقرة)، واته: حه لال کراوه بۆتان

له شه وانی پره مه زاندا ، سه رجییی بکه ن له گه ل هاوسه ره کانتاندا ، چونکه نه وان وهك پۆشاك وان بۆ ئیوه و ئیوه ش وهك پۆشاك وان بۆ نه وان ، خوی گه وره ده یزانی كه ئیوه دوو دل بوون له سه رجییی و خه وتن له گه ل هاوسه ره کانتاندا ، بۆیه له و حاله تان بوراو لیتان خوش بوو ، كه واته له ئیسته به دواوه ده توانن بچه لایان و داوا له خواش بکه ن كه نه وهی چاك و دیندارتان پی ببه خشیت ، ئینجا بخۆن و بخۆنه وه هتا سپیده ی به ره به یان دیاری ده دات و هلّینی سپی له ئاسۆدا له هیلّی ره ش جیاده بیته وه پاشان ده ست له خواردن و خواردنه وه سه رجییی هه لگرن و به پۆژوبن هتا شه ودادی و بانگی شیوان ده ده ریت ، به لام نه گه ر نیه تی (اعتكاف) و مانه و تان له مزگه وته کاندا هینابوو بۆ زیاده خوا په رستی نه وه ده بیّ نزیکي هاوسه ره کانتان نه که ون له و ماوه یه دا ، ئانه وانه سنوره کانی خوی گه ورن (بۆ تاقیکردنه وهی ئیوه و به ده ست هینانی پاداشت) بۆی دیاری کردوون ، نزیکي نه و سنورانه مه که ون و سنوره کان مه به زینن ئا به وشیه وه خوی گه وره ئایه ت و پینمویه کانی خۆی پون ده کاته وه بۆ خه لکی بۆ نه وهی پارێزکاری بکه ن و ته قوادار و دیندارین .

● له فه رموده که دا ده فه رمویت : (ففرحوا بها فرحا شديدا)^{١٥٢} واته : زۆر دلخۆش بوون به م ئایه ته .

● نه سخی حوکه مێك له شه ریه تدا به حوکه مێکی هاوشیه ی خۆی وهك نه سخ کردنی وه سیه ت بۆ پیدانی به ش به دایك ویاوك وهك كه س وکار ، واته مردووه كه پیش نه وهی به مریت وه سیه تی ده کرد كه پاش مردنی له سه روه ته که ی به شیکی به دریت و چه نی به دریتی ، نه مه گوێا به دیاری کردنی به ش بۆ هه ریه کێکیان له لایه ن خوداوه ، بێگومان نه م دوو حوکه هاوشیه ون له پووێ دابه ش کردن و وه رگرتنی به شه وه .

١٥٢- أخرجه البخاري في صحيحه ، كتاب الصوم ، باب : قول الله تعالى : (أحل لكم ليلة الصيام الرفث إلى نسائكم) (البقرة / ١٨٧) (١٨١٦) .

دروستی په یامه کې ، جیاکه ره وهی حق و ناحق و په و او ناپه وایه ، جا هرکه سټک له ئیوه مانگی یه شه وهی په مه زانی بینی یان ه والی بینینی پیدرا پیویسته نه و مانگه به پوژوبیت ، شه و ش که نه خوشه ، یان له سه فدرایه ، باله روژانی تردا نه و روژوانه بگریته وه که له په مه زاندا بوی نه گپراوه ، له پاستیدا خوی گوره کار ئاسانی بوی ئیوه دهکات و نایه ویت فره کانتان له لا قورس و سه نگین بکات ، جا ه و ل بدنه نه و مانگه دیاریکراوه به پوژوبین ، هرگیز گوره یی خواو سوپاسگوزاری نه و زاته فره اموش مه کن که له نیعمه تی هیدایت بوی نه م ئاینه پیروژه جوانه به هره مهندي کردون ، که مایه ی به خته وه ریتانه له هردوو جیهاندا . سرودی جه ن: ﴿الله اکبر، الله اکبر، الله اکبر، لا اله الا الله و، الله اکبر، الله اکبر و، الله الحمد﴾ به جیهیانی نه و فره مانه پیروژ و به نرخیه .

نه م دوو حوکه هاوشیوهن له گشت پاست کردنه وهی شه وهی که پوژو گرته که باشته له پیدانی فدی واته که فره ته کی.

● (إنشاء) به واتای دواخستن له شریعتدا له گه ل هینان و دابه زاندنی له وياشته، وهك دواخستنی هاتنی ئاینی پیروزی ئیسلام له کاتیکدا دینه کانی تری داده به زاند و پیشی دهخستن له پووی ناردنه وه بوی گه لانی پیش ئیسلام له گه ل شه و شدا نه و ئاینانه هریه که یان خپرو چاکه ی شه و گه لانه ی تیدابووه که بوی په وانه کراوه و گونجاو بووه بوی سرده می خوی، چونکه شریعت به شیوازیك ده نیردیت که گونجاو بیت له گه ل شه و الیاندا به جوړیک سرجه م مروقه کان ئاماده کی وهرگرن بوی قبولکردنی کوتا شریعت که دینی خودایه، لیره دا باشته بوون له هندیك پوه وه پیژده ییه . واته به پیژده ی جیاواز سرجه م ئاینه ئاسمانیه کان باش بوون به لام ئاینی ئیسلام باشته یه .

● دواخستنی شریعت واته دواخستنی کاته کی له گه ل بوونی ئیراده ی خودا به هاتنی له کاتیکدی دیاریکراودا له گه ل هینانی هاوشیوه کی وهك دواخستنی شریعتی عیسا سه لامی خودای له سهریبت له هه مان کاتیشدا ناردنی شریعتی موسا سه لامی

خودای له سه ریبت که نه میان باشتر بووه له پووی گشتگیری له سه رجهم نه و شتانه دا که گه لیک پیویستی پیی بووه.

● (إنساء) به واتای دواختنی نه و حوکمی که جیگهی مه به سته له گه ل هینانی حوکمیکی له خوی باشتر، وهك دواختنی حه رامکردنی عارهق له گه ل دابه زاندنی حوکمی که راهت و حه رامکردنیشی ته نها له کاتی نویژه کاند، بیگومان دابه زاندنی حوکمی که راهت باشتره له له حه رامکردنی یه کجاری نه گه ر له و پوانگه یه وه ته ماشا بکهین که خه لک شهیدای خواردنه وهی عارهقن و حه زیان لیته تی، به لام نه م نه رمی نواندنه کاتی وه دواتر حوکمی دواخوا ده چه سپینتی که نه ویش حه رامکردنیه تی به یه کجاری.

● دواختنی شه ریعت به واتای مانه وهی هه مان حوکم به بی نه سخ کردن بو ماوه یه کی دیاریکراو له گه ل هینانی باشتر، واته به رژه وهندی زیاتری تیدابیت و فراوانتر بیت و پاداشتیسی زیاتر بیت به لام له گه لیک تر دا و بو سه رده میکی تر.

● وازهینان له نایه تیکی قورنان به واتای مانه وی حوکمی نایه ته که و نه سپینه وهی بو کاتیکی دیاریکراو له گه ل هینانی باشتر له خوی له پوانگه یه کی تره وه، واته: به رژه وهندی زیاتر له خو بگریت یاخود به رژه وهندی وپاداشتیان هاوشیوهی یه کترین، هك حه رامکردنی عارهق ته نها له کاتی نویژدا له هه مان کاتدا حوکمی کپین و فروشتن حه رام ده کريت له پووی ههینی دا به لام ته نها له کاتی نویژی ههینی دا.

● وازهینان له شه ریعت وهك به واتای فهوتان و نه مانی وهك فهوتانی شه ریعتی ئاده م ونوح به هاتنی شه ریعتی موسا که فراوانتر و باشتر بووه.

● وازهینان له شه ریعت به واتایه کی تر هینانی باشتر له خوی یاخود هاوشیوهی خوی، وهك نه و حوکمه که به خوارنی ده ژهم شیر مندا ل ده بو ه مندالی شیری دواتر که م کرایه ه بو پینج ژهم پاشان واز له هه ردوکیان هینرا و نایه تی:

﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأُخْتِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضْعَةِ وَأُمَّهُنَّ نِسَائِكُمْ وَرَبِّبُكُمْ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِّنْ نِّسَائِكُمُ اللَّاتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَّمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلَائِلُ أَبْنَائِكُمُ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴾ (النساء).

واته: نهی گزافی نیمانداران نثیوه نهه نافرده تانه تان لی حه رام کراوه که بیانکه نه هاوسه راتان: دایکانتان (دایکی خۆتان ، باوه ژنه کانتان) کهه کانی خۆتان ، خوشکه کانتان (باوک و دایکی ، یان ته نهها خوشکی باوکی ، یان دایکی) پوره کانتان (خوشکانی باوک) پوره کانی ترتان (خوشکانی دایک) برازا کانتان ، خوشکه زاکانتان ههروه ها نهو دایکانهی که شیریان داونه تی واته خۆیان و خوشکه شیریه کانتان ، دایکی هاوسه رانتان (خه سوو) نهو کهه نهی له پیاویکی ترن و نثیوه دایکیانتان هیتاوه و چونه ته لایان (واته زپ کهه کانتان) خۆ نه گه نه چوبنه لایان پیش گواستنه وه ، ته لاق دران و یان مردن ، نه وه هیتانی کهه کانیان بۆتان دروسته و قهیناکا و گونا هبار نابن ، ههروه ها حه رامه هاوسه ری نهو کوپانه تان بیتن که له پشتی خۆتانن (واته بوکه کانتان) ههروه ها نابیت دوو خوشک پیکه وه بکه نه هاوسه ری خۆتان بیجگه له و حاله تانهی که له پیش نیسلامدا هه بوون ، دلنیاش بن که خوای گه وره هه میشه و به رده وام به نیسبه ت نیماندارانه وه ته واولیخۆشبوو میهره بان و دلۆفانه ... دابه زی به شیوازیکی موته ق، هه موشیان هاوشیوهی به کترین له چه سگاندنی مه سه لهی شیر پیداندا، کاره که قورس نه کراوه له سه ر مروفه کان نثر ژه میک شیر ی دابیت یاخود دوو ژه م.

گوتراوه مه به ست له له بیرچون وازهیتانه، نه وهش له وکاته دا ویتاوا مانا که ی ده گه ریته وه بۆ مانای (الانساء) که به واتای دواخستن دیت. وه مه به ست له نایه تی

{ نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا } (البقرة/۱۰۶) پوونکردنه وهی ئهوپه پری حیکمهت و داناییه و وه لامیکه بۆ ئهوان که گرنگ نیه به لایانه وه که شه ریه تیگ نه سخ بکریته وه به شه ریه تیگی تر یاخود حوکمیک له شه ریه تیگدا به حوکمیکی تر، ئه وه تانه نیه له سه ر عیلمی خودا و حیکمهت و پهروه ردپاریتی ئه وه چونکه ئه وه شه ریهت و حوکمیکی نه سخ نه کردوه و وازی لینه هیناوه مه گه ر گۆریبییتی به باشترو به سود تر بۆیان یاخود هاوشیوه که ی دابه زاندبیت له کات وساتیکی تایبه تدا.

به هه مان شیوه دابه زاندنی هه ر حوکمیکی دواخستبیت و پاش ماوه یه ک ئاشکرای کردبیت ئیلا قه ره بوی ئه و دواخستنه ی بۆ ئاشکراکردون له و پوه وه که پتویستییه کانیا ن دابین بکات به پیتی بارو دۆخیا ن، ئه وه سیما ی گهروه ردگاریتییه چونکه ئه و دروستکراوه کا نی به پتوه ده بات و به رژه وه ندیه کا نیا ن بۆ ده ره خستینیت له گه ل نواندنی سۆزو میهره با نی به رامبه ریا ن ، ئیراده ی خوداش له سه رجه م ئه و کات و ساته جیاوازا نه دا هه یه ک شته ، که ئویش پاراستنی گپۆگرامی بونه وه ره له گه ل ریکخستنی په فتاری مرقفه کا ن به شیوازی ک بیا ن پاریزیت له لادا ن و گومپابوون به پیتی سه رده م و بارودۆخی نه ته وه کا ن تا ئه و کات و ساته ی که کۆتا شه ریه ته ی بۆ په وانه کردون که ئه وه مه به ست و ئیراده ی سه ره کی خودابوه بۆ مرقفه ، بۆیه ده فه رمویت: ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أَوْتُوا إِلِكْتَنَبَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْهُدَى بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ

فَأِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾﴾ (ال عمران). واته: به راستی دین و ئایینی په سه ند لای خوای گه وره ته نها ئایینی ئیسلامه ، کۆتا ئاین و کۆتا په یام که به راستدانه ری ئایینه پیشوه کا نه به تایبه تی ئایینی جوله که و مه سیحی ، پیش ده ستکاری کردنیا ن ، که چی ئه وانه ی که کتیبی ئاسمانیا ن دراوه تی جیاوازی و پای هه مه جوړ له نیاوانیدا په یدا بوو ، هه رچه نه ده زانیاری و زانستی ته واویان ده ریا ره ی محمد ، وه ئیسلام پیدرا بوو ،

نهمه‌ش به هوی دنیا پرستی و حسودی و ستم‌کردن‌ها له نیو به‌کتردا ، جا نه‌وه‌ی
 بپوای به نایه‌ت و فرمانه‌کانی خوی گه‌وره نه‌بیته ، نه‌وه خوی گه‌وره به خیرایی
 حسابی له‌گه‌ل ده‌کات تا زو له دۆزه‌خ توندی بکات!! هه‌روه‌ها ده‌فرمویت: ﴿ شَرَعَ

لَكُمْ مِنَ الَّذِينَ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا
 الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ كَبُرَ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ
 مَنْ يُنِيبُ ﴿١٣﴾ (الشوری)، واته . که‌چی نه‌و خه‌لکه نه‌و فرمان و بیدار کردنه‌وه‌یه‌یان
 فراموش کرد و تفرقه و جیاوازی هه‌مه جور‌یان دروست کرد ، دوی نه‌و هه‌موو
 زانست و زانیارییه‌ی که پێیان راگه‌یه‌نرا ، هه‌مویشی به‌هوی نا‌کوکی و دنیا پرستیانه‌وه ،
 جا نه‌گه‌ر بریار داده‌ی خوی په‌روه‌ردگارت نه‌بوایه ، که تا کاتیکی دیاریکراو موله‌تیا
 ده‌دات ، نه‌وه داوه‌ری ده‌کرد له‌نیوانیاندا و هه‌موو شتیکی به‌کلایی ده‌کرده‌وه ، جا
 سه‌یر له‌وه‌دایه نه‌وانه‌ی که له نه‌وه‌کانی داهاتودا په‌یامی خوی گه‌وره‌یان پی‌گه‌یی
 که‌وتنه گومان و دوو دل‌یه‌وه ، یاخود که‌وتنه دروستکردنی گومان و دوودلی . (له‌م
 سه‌رده‌مه‌دا به‌ناشکرا ده‌بینین چۆن ده‌رون نه‌خۆش و نا‌حالیه‌کان ، که هه‌ندیکیان
 نه‌وه‌ی که‌سانی زانا و خواناسن بون ، لایانداوه و له ده‌ریای گومان و دوو دل‌یدا ده‌ژین
 و دژایه‌تی قورئان و ئیسلام ده‌که‌ن و که‌وتونه‌ته داوی نا‌حه‌زانی نه‌م دینه‌وه) .^{١٥٤}

سینه‌م: نه‌سخ و به‌دانه دوو شتی جیاوازن.

نه‌وه‌ی که‌باسکرا هاوشیوه‌ی (البداء) بۆ ده‌رکه‌وتن نیه ، به‌لکو نه‌وه گواستنه‌وه‌ی
 به‌نده‌کانه له عیباده‌تیکه‌وه بۆ عیباده‌تیکێ تر، یاخود له حوکمیکه‌وه بۆ حوکمیکێ تر،

١٥٤- التحرير والتنوير، الطاهر بن عاشور، رجع سابق، مج:١، ج:١، ص:٦٦١، ٦٥٩.

في "حكم النسخ ومقاصده" طالع الوجه الثالث من الشبهة السابعة عشر، والوجه الثاني من الشبهة الحادية
 والعشرين ، من الجزء الحادي عشر (سلامة القرآن الكريم) .

له بهر دهست كه وتنى بهر ژه وهنديه كاني زياتر و پوون بونه وهى حيكمهت و كه مالى دهسته لاته كهى، له و پوه شه وه هيچ ناكوكيه كه له نتيوان ژيرو عاقله كاندا نيه كه مه بهست له شه ريعه تي پيغه مبه ران پاراستنى بهر ژه وهندي ثابتي و دونيايي بهنده كانه، بۆ دهركه وتن كاتيڪ پيويست بوو كه خوداي گه وړه سه ره تاو كوتايي كاروباره كاني لا ناشكرانه بوايه، به لام شاره زا له و شتانه گوتاره كاني دهگورپيت به پيى گورپاني بهر ژه وهنديه كان، وهك پزيشكيك كه چاوديري بارو دؤخى نه خو شه كهى دهكات، پاك و بيگه ردي بۆ خودا كه چاوديري نه و شتانه دهكات له كارو باري دروستكراوه كاندا به ويست و ئيرادهى خوي، بۆيه گوتاري دهگورپيت به لام زانست و ئيرادهى جيگيره و ناگورپديت چونكه نه وه مه حاله بۆ خودايه كي بالادهست.

يه كيك له نه زاني و نه فامي جوله كه نه وهيه نه سخ و بۆدهركه وتن يان به يهك شت داناوه له بهر نه وه نه سخيان روت كرده ته وه و گومرپابوون، ر جياوازيش له نتيوان نه سخ و بۆدهركه وتن نه وهيه: نه سخ هه لگرتنى حوكمنيكي شه رعي يان بابيه تيكي به به لگيه كي شه رعي دواى خوي، له گه ل بووني عيلمى پيش وه ختي خودا به هه لگرتنى حوكمه لابراره كه، خوداي گه وړه نه و حوكمه ي بۆ كاتيكي دياريكراو داناوه و له عيلمى نه زه لي نه ودا بريار بووه هه لگيريت، وهك گواستنه وهى بهنده كان له سه ر شتيكي هه لال بۆ شتيكي تر كه دواتر هه رام كراوه، يا خود شتيك كه پيشتر هه رام بووه دواتر هه لال كراوه، به لام بۆ دهركه وتن:

دهركه وتن حيكمه تيكي تازه يه كه پيشتر نه زانرابيت، نه مهش مه حاله له گه ل خوايه تي خودا يهك بگريته وه چونكه نه و به ديهي نه ري هه موو شته كانه، وه هه ر خوشي زاناو شاره زايه به په نهان و نهيني كانيان به ناشكراو شاره و كانيشه وه واته هيچي لي شاره و نيه، بۆ دهركه وتن له مروفه كاندا پووده دات وهك نه وهى بريار له سه ر كاريك بدات پاشان سه بارهت به و كاره شتيكي بۆ پوون ده بيته وه و واز له كاره كهى ده هينييت،

یاخود به که سیک بلیت: برۆ بۆلای فلانہ کہ س دواتر پاشگەز دەبیته وەو دەلیت: مەرۆ
 لەبەر ئەوەی شتیکت بر دەردەکە ویت و پاشگەز دەبیته وە، بیگومان ئەم حالەتە
 تاییەتە بە مەرفەکان بە ھۆکاری ناکامیان.^{۱۰۰}

جولەکەکان بۆیە بانگەشەئەو دەکەن کہ نەسخ لە ئایەتەکاندا نەکراوە دەیانە ویت
 لەو پێگایەو بەگەنەرەت کردنەو و نکولی کردن لە قورئانی پیرۆز، بۆ ئەوەی دلنای
 بکەنەو کہ ئەو حوکمانەئەو کہ لە تەوراتدا ھاتووە بۆ ھەتا ھەتایی دەمینیته وە نەسخی
 تیدا نەکراوە، لەو نۆیوەندەشدا وتویانە: موحمەد ئەمرو فرمائیک دەردەکات بۆ
 ھاوھەلەکانی سبەینێ لێی پاشگەز دەبیته وە، تانەکیان گەرەتر کردەو کاتیک کہ قیبلە
 لە (بیت المقدس) ھوہ گۆرا بۆ (البیت الحرام)، ئەم ئایەتەش دابەزی کہ دەفرمویت:
 ﴿ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾
 (البقرة).

بە واتای ھەر ئایەتیک کہ دەیگۆرین بە ئایەتیکێ تر و حوکمەکی ھەلدەگرن
 دەیگۆرین بە باشتر لەو یان ھاوشیوہی ئەو. زانایانی ش دوو پرایان ھەیە دەربارەئەو (أو
 ننسھا):

پای یەکەم: (أو ننسھا) لەنسیانەو ھاتووە بەمانای وازلێھێنان، کہ ماناکەئەو بەم
 جۆرەئەو لێ دیت: نەسخی ئایەتیک ناکەین یاخود وازی لێ ناھێنین بەبێ نەسخ تا لەو
 باشتر یان ھاوشیوہی خۆئەھێنین، لێرەدا زاناکان وای دادەنن کہ سەراوہیەك ھەبە کہ
 تەقیدەکەئەو وشەئەو (حکم) ھ، واتە: نەسخی حوکمی ئایەتیک ناکەین یاخود
 وازلە حوکمەکی ناھێنین تاوہکو لەو باشتر یان ھاوشیوہی ئەو نەھێنین .

۱۰۰- فی (حقیقة النسخ وأنه ليس من البداء) طالع: الوجه الاول من الشبهة السابعة عشر من الجزء الحادي عشر
 (سلامة القرآن الكريم).

ئەگەر كەسكە وتى: چۆن ئايەتەكە دەمىنىتەۋە - واتە ۋازى لى دەھىنىرىت و نەسخ ناكىرىت - ۋە دەشگوتىرى: لەو باشتر يان ھاۋشىۋەى ئەو دەھىنىن؟ بۆۋە لامدانەۋەى ئەو پىرسىيارە زاناكان دەلىن: مەبەست لە (ننسىھا) واتە دەستەۋازەكە دەھىلىنەۋەى ۋاز لە ھوكمەكەى دەھىنىن.

پاى دووھم: مەبەست لە زاراۋەى (ننسىھا) واتە: دەستەۋازەكە ھەلەدەگىرىن بە جۆرىك لە دل و زىھىندا جىگىر نابىت، ئەۋەش ئەو لە بىرچونەۋەىيە كە خەلك لەسەرى راھاتوھ ، نمونەى ئەۋەش لە (أنس بن مالك) ھ ۋە بە صەحىحى ھاتوھ دەربارەى ئەۋانەى كەلە بىرى (معونه) دا كوزران خوداى گەۋرە لە قورئاندا ئاماژەى پىكردوھ: (أن بلغوا قومنا أن قد لقينا ربنا فرضي عنا وأرضانا)^{۱۵۶} پاش ئەۋە نەسخ كرايەۋە ماناكەشى : بە قەۋمەكەمان رابگەيەنن كە بە خوداى خۆمان شادبويىنەۋەى و لىمان پارزى بووھ و پارزىشى كىرىن.

شىۋازىكى تىرى ۋە لامدانەۋەى جولەكەكان كە دەلىن گوايە نەسخ بوونى نىيە: ئەۋەيە كەئەۋتەۋراتەى بەردەستىشىيان نەسخى ھەندىك لە ئەھكامى كىتەبەكانى پىش خۆى كىردوھ.

پوۋە باشەكان لە ئايەتە ناسىخەكاندا لەم پوانەۋەيە:

● ھەندىك جار ئايەتە ناسىخەكان ھەلگىرى كۆت و بەندو ناپەھەتەيەكان بوون لەسەر ئومەتەكانى پىش ئىيە.

● ئايەتە ناسىخەكان ئەگەر چى لە ھەندى كاتدا كار كىرىن پىيان قورس و ناپەھەتتەرە لە چاۋ ئايەتە مەنسىخەكاندا بەلام پاداشتى كار پىكردىيان زۆر زىاتتەرە لە ئايەتە مەنسىخەكان.

۱۵۶- أخرجه البخاري في صحيحه ، كتاب الجهاد والسير، باب: من يترك في سبيل الله (عزوجل) (۲۶۴۷). ومسلم في صحيحه كتاب المساجد، موضوع الصلاة باب: نهى من أكل ثوما أو بصلا أو كراثا أو نحوها عن حضور المسجد (۱۵۷۷).

• ئايەتە ناسىخەكان ئاسانتر و نەرمتر بوون بۇئەوہى دەرخ بکرىن لەلايەن خەلکەوہ لەمەوہ بۆمان پوون دەبیتەوہ پووە باشترەكان لە ئايەتە ناسىخەكاندا لەسەرەتاو کۆتايیدا، لەسەرەتاکەیدا ئاسانکاری بەدى دەکریت کە خودای گەرە لە ئەحکامەکانى دا ئەنجامى داوہ، کۆتايەکەشى وەرگرتنى پاداشتى گەرەيە بۆ کارپێکەر و ئەنجامدەرانى.

چوارەم: بوونی نەسخ لە تەوراتدا وەلامە بۆ جولهکەكان لەسەر ئەوہى کە دەئین نەسخ لە قورئاندا بوونی نیە.

يەكێك لە وەلامەکانى قورئان بۆ جولهکەكان لەسەر نکولى کردنيان لە پوودانى نەسخ و پێگەپێدانى، دەقیكە لەتەوراتدا ئەویش ئەوہى کاتیک (نوح) سەلامى خودای لەسەر بێت لە کەشتیەکە هاتە خواوە وە خودای گەرە سەرچەم گيانەوہرى سەرزەوى بۆ حەلال کرد کە لێى بخوات، پاش ئەوہ ئیسرائیل گوشتى حوشتى شیرەکەى لەسەر خۆى حەرام کرد و کۆرەکانیش شوینى کەوتن لەو کارەدا، تەورات هات و ئەمەى قەدەغە کرد، ئەمە خۆى بۆخۆى نەسخە، قورئانیش دەپێژیتەوہ و دەفەرمویت: ﴿كُلْ الطَّعَامَ كَمَا كَانَ جَلًّا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَءِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنْزَلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَأَتُوا بِالتَّوْرَةِ فَأَتْلُوهَا إِن

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣﴾ (ال عمران). واتە: دیارە جولهکە دەربارەى حەلال و حەرامى سەردەمى یعقوب پێغەمبەر دواون کە گوايە کاتى خۆى هەرچى خوازدەمەنى و خۆراک هەبوو بۆ ئەوہى ئیسرائیل حەلال بوو، جگە لەوہى کە ئیسرائیل (یعقوب پێغەمبەر) لەسەر خۆى حەرام کردبوو، بۆیە خواى گەرە وەلامى داوونەتەوہ، تا دەمکوتیان بکات و فەرمویەتى: پێش ناردنى تەورات ئیستەش بپۆن تەورات بێنن و ببخویننەوہ ئەگەر ئێوہ راست دەکەن و بەشوین حەقیقەتدا دەگەرێن.

جوله که چۆن له پڕوویان دیت پەرخە له بوون و پێگەپێدانی نەسخ بگرن، بە دنیایی ئەو شتە لە کتێبە پێشووەکان و شەریعەتە پابردوووەکاندا پڕوی داوە، هەرۆک ئەوێی خودا پێگەیی بە ئادەم پێغەمبەر داو کە کچەکانی ماری بکات لە کۆپەکانی پاشان ئەوێی حەرام کرد، یاخود وەک ئەوێی کە خودای گەرە سەرچەم گیانلەبەرائی سەرزهوی بو نوح پێغەمبەر حەلال کرد پاشان ئەو حوکمەیی نەسخ کردو مەنیکانی لێ حەرام کرد، هەرۆهە بۆ ئیسرائیل و کۆپەکانی پێگە پێدراو بوو کە دوو خوشک پێکەو ماری بکەن بەلام ئەو لە شەریعەتی تەورات و شەریعەتەکانی دوا ئەویشدا قەدەغە کراوە، وە فەرمان کرا بە ئیبراھیم پێغەمبەر کە کۆپەکەیی سەر بپریت بەلام پێش ئەنجام دانی ئەو حوکمە نەسخ کرا، هەرۆهە فەرمان کرا بە کوشتنی سەرچەم ئەو بنو ئیسرائیلانەیی کە گوێرەکەیان پەرەستبو پاشان ئەو حوکمەیان لەسەر هەلگیرا بۆ ئەوێی بەهۆی کوشتنەو قریان تێنەکەوێت.

جوله کە کان خۆشیان ئەم شاهییدە دەدەن بەلام خۆشیانی لێ لادەدەن بەهۆی لوت بەرزێ و بیباوەپیانەو، بێگومان هەمو ئەمانە لە تەوراتدا دەقی لەسەر هاتو مەگەر ئەمە خۆی لەخۆیدا نەسخ نە؟ بۆیە خودا فەرمانی پێکردوون کە بگەڕێنەو بۆ تەورات چونکە ئەویش هەمان شتی ئێمە دەسەلمینیت کە دەیلێن.

بۆیە خودای گەرە دەفەرمویت: ﴿ مَا يَوْذُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

الْعَظِيمِ ﴿١٠٥﴾ (البقرة)، واتە: لە راستیدا ئەوانەیی کە بیباوەپو حەق پۆشن لە خواوەنانی کتێب، هەرۆهە موشریک و هاوێلگەرانیش کە حەز ناکەن هیچ خێر و بەرەکەتێک لە لایەن پەرۆردگار تانەو روتان تێ بکات، بەلام خۆی گەرە بە ئارەزوو حەزی ئەوان ناکات، بەلکو لە پەرەمەتی تاییبەتی خۆی هەرکەسێک شایستە بیت ئەو زاتە بەهەرەمەندی

دهكات ، چونكه نه و خوايه خاوهنى فەزل و بەخششی گەورەيه (بەتاييهت بۆ باوه پداران).

خودای گەورە بە ئيمانداران دەفەرموێت: ئەوانەى كه ئاگادارىتان هەيه دەريارهيان له پوى مامەلە كردنيان له گەل پيغه مبه ره كانيان ئەوانە ئيره ی دەبن، لوت به رزی و بى باوه پيه كه يان زياتنان پى نه گەيشت و گوێ مه دهنه درۆ دوزمنايه تيان، ئەوان به هوى ئيره ييه كه يانه وه نايانه ویت هيچ چا كه يه كتان له لايەن خوداوه بۆ دابه زیت، قورئانیش چاكترينى شته كانه، چونكه پرۆگرامى كى تيروته سه له و فەزليكى فراوانه و رينمونيه كى گەورەيه، و نيشانه يه كى مه زنه كه هه موتانى كۆكردوه ته وه پيكه وه به يه كى گەياندون، هۆزو نه ته وه كانتانى كردوه به يه ك ميشتكتانى له بت په ره ستي پاك كردوه ته وه، ده روتتانی له پيسى و چه په لى جاهليت خاوين كردوه ته وه، و له سه ر سروشتى پاك جيگيرى كردوون، پيبازى هه نه فیه تی پاك و بيگەردى بۆ په خساندون، ئيتەر چۆن ئيره ی جەرگيان ناسوتينييت و بق و قين و بوغزيان به سه رتاندە به تال ناكه نه وه، واته گاورو جوله كه و موشريكه كان كه ميان هه زناكه ن و پييان خوش نيه هيچ چا كه يه كتان له لايەن خوداوه بۆ دابه زینريت، به لام ئەهلى كيتاب و به تاييه تيش جوله كه له ئيره ييان به رامبه ر نه ته وه ی عه رب نه وه بو كه په يام و پيغه مبه ريان بۆهاتبو، كه ئەوان ئەو شته يان ته نها به شايه نى خويان ده زانى و هه ولێ قورخ كردنيان دەدا بۆخويان.

به لام موشريكه كان ئيره ييه كه يان له و پوه وه بوو به دابه زيني وه ی جار له دواى جار ئيسلام به هيز و جيگير ده بوو هه روه ها خيرا ته شه نه ی ده كرد و په گى داده كوتا ئەمه خه نه كانى پوچه ل كردبو نه وه و نا ئوميدى كردبون له وه ول و چاوه پوانيه ی كه نياز مه ندی كردوون بۆ كوتايى هينان به پيغه مبه رو په يامه كه ی.

پاشان خودای گەورە وه لامى دانه وه و جهاله تی ئەوان و سه رجه م ئيره به ره كانى خسته پوو وه ك دەفەرموێت: ﴿ مَا يَوْزُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ

يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ

الْعَظِيمِ ﴿١٥٠﴾ (البقرة)، به ومانایه‌ی که‌سی نیره بهر به‌هوی دهرونی خراب و گیلیه‌وه نارپه‌زایه له خوداو په‌خنه ده‌گرتیت له‌وه‌ی که خودا نیعمه‌تی دابه‌زاندوه بۆ سرکه‌سی نیره پی براو، نارپه‌زایی نارپه‌زیه‌کان زیان به خودا ناگه‌یه‌نیت، و نیعمه‌ته‌کانی ناگرتیه‌وه به‌هوی نیره‌ی نیره‌به‌رانه‌وه، خودای گوره نیعمه‌ته‌کانی تاییه‌ت ده‌کات بۆ هرکه‌سیت که بیه‌ویت، خودا خوی خاوه‌ن فه‌زلی گه‌وره‌و مه‌زنه، و نه‌م دوو‌کرداره‌ی بۆ‌خوی پدراوه‌ته‌وه، بۆ خستنه پووی نه‌وه‌ی که نه‌و کاره ته‌نها مافی خویه‌تی و هیچ دروستکراوێک کاریگه‌ری نیه له‌سه‌ر پیدانیان یاخود گرتنه‌وه‌یان. ^{۱۵۷} وه‌ک ده‌فه‌رمویت:

﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (البقرة).

واته: زۆربه‌ی خاوه‌ن کتیبه‌کان (مه‌به‌ست گاورو جوهره‌کانه) ئاواته خوازن که ئیوه له ئیمان‌ه‌که‌تان بترازین و بتانکه‌نه کافرو بی‌باوه‌ر، به‌هوی هه‌سودی و ناپوختی دل و دهرونیانه‌وه، هه‌رچه‌نده‌ حق و حه‌قیقه‌ت و راستیشیان بۆ ده‌رکه‌وتوه‌و (ده‌زانن که له مه‌رجه سه‌ره‌کیه‌کانی ئیسلام باوه‌ر بونه به سه‌رجه‌م پیغه‌مه‌بران و کتیبه‌کان) جا ئیوه له به‌رانبه‌روه‌ه چاوپۆشیان لێ بکه‌ن و لێیان ببورن، تا خوای گه‌وره (به‌هوی په‌فتاری جوانتانه‌وه) خوی دیت به‌هانا‌تانه‌وه و سه‌رکه‌وتنی خۆیتان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌کات، چونکه له راستیدا خوای گه‌وره ده‌سته‌لاتی به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه.

نه‌مه نه‌و بق وینه پێیان ده‌کات که دوو‌چاری دهرونیان هاتوه، تامه‌زۆی تالان‌کردن و گرتنه‌وه‌ی هه‌رچا‌که‌یه‌کن که خه‌لکانی تر پێیان لێی که‌وتبیت. بۆچی؟ نه‌مه نه‌ک

بۆئەوئەى ئۇ دەروە شەپەنپەزە پاستىيەكە نازانن، بەلكو لەبەر ئەوئەى كە ھەمو شتەك دەزانن! (حسدا من عند أنفسهم من بعد ماتبين لهم الحق) ، ئىرەيش ئۇ ھەلچونە پەش و نامەردانەيە كە دەروونی جولەكەى تەنيوہ لە بەرامبەر ئىسلام وموسولمانان، ئۇ سەرچاوەى دەست كىسەو سەرچەم پىلانەكانيان بە ئىستاشەوہ ئائەوئەى كە قورئان دەيخاتە پوو بۆ ئەوئەى موسولمانان لىي ئاگادار بن و بزائن ئەوہ ھۆكارە شاراوہكەيە لەگشت سەرچەم ھەولەكانى جولەكە وە بۆ داپماندنى بىروباوہ پ لە ناخياندە و پىپرانەويەيان بۆ ئۇ و بىباوہپىيەى كە لەسەرى بوون، ئۇ و بىباوہپىيەى كە خودا پزگارى كردن لىي بە ھۆى ئىمانەوہ.

لىرەداو لەوساتەى ئەم پاستىيە ئاشكرا دەبىت و نیاز پىسى و ئىرەيىيە گلاوہيان دەخريتە پوو، لىرەوہ قورئان داوا لە ئىمانداران دەكات لە پووبەپوو بونەوئەى بوغزوكىنە بە بوغزوكىنە، وخرابە بە خرابە، داوايان لى دەكات بە لىبورديى و چاوپۆشى تا ئۇ كاتەى خودا فرمانى خۆى دادەبەزىنيت.

بەگورتى:

• نەسخ برىتيە لە ھەلگرتنى حوكمىكى شەرى بە بەلگەيەكى شەرى كە لە دواى خۆيەوہ ھاتىيت، ئەمە لەپووى عەقلەوہ دروستە و ناچيتە قالبي مەحالەوہ، چونكە بەرژەوہندى بەندەكان دەگوريت بە پىي گوزەرانى سەردەمەكان ، ئەمە كاريكى خواكردەو ھەرچەكى بويت ئەنجامى دەدات و فرمان پەوايى بەو شىوازە دەكات كە خۆى ويستى لەسەرە، لە قورئاندا ئاماژەى پىكردوہ و دەفرمويت:

﴿ مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴾

﴿ (البقرة) ﴾

- بوونی نه سخ له کتیبه پیشوه کاندو وه لامیکه بۆ بانگه شعی جوله که له سهر نه بوونی نه سخ وړیکه پینه دانی، وپرای تیکه ل کردنی نه سخ ویه دانه (بۆده رکه وتن) واته ناشکرا بوونی شتیکی شاراوه که نه مهش به رامبه ر خودای گه وره مه حاله .
- نه سخ له گه ل بڼه ماکانی عه قل ومه نتيق دا یه ک ده گریته وه ، خودا له هه موان زانستره به به رژه وه نندی به نده کانی له هه موکات و شوینیکداو سه رجه م دۆخه جیاوازه کاندو.



گومانی سی ویه ک

ناره زای گۆرینی قبیله: ^{۱۵۸}

ناوهرۆکی گومانه که:

خه لکانیکی گیل هاوشیوهی جوله که و دوو پوهه کان و موشریکه کان نارازین به گۆرینی قبیلهی موسولمانان له (بیت المقدس) هوه بۆ (بیت الحرام) وه به سهر سوپرمانه وه ده لێن، (ماولاهم عن قبلتهم التي كانوا عليها)، ﴿ سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْنَاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهِمْ قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ (البقرة)، واته: نه فام و دهم به تاله کان له دواي گۆرینی پوگو (قبیله) له قودسه وه بۆ که عبه ده لێن: باشه چی وای له محمد و پهیره وانی کرد که واز له پوگو و قبیله پیئشوه که بهینن که جاران له نوێژدا پرویان تیده کرد .. تۆش ئه ی محمد پییان بلێ: رۆژه لات و رۆژئاوا و هه موو لایه ک هه ر خوا خاوه نیه تی و مولکی نه و زاته یه، هه رکه سیك نه و زاته بیه ویت و نه و که سه ش شایسته بیت ، هیدایه ت و پینمویی ده کات بۆ پێگه و پێیاز و بهرنامه و ئایینی راست و دروست، بۆچی له سه ر یه ک قبیله دانامه زین ؟!

رێگا کانی پوچهل کردنه و یه باب ته که:

یه که م : پۆژه لات و رۆژئاوا مولکی خودایه و چۆنی بویت به ویستی خۆی هه لیده سوپینیت.

دووه م: گۆرینی قبیله تاقیکردنه وه یه ک بوو بۆ ئاشکرا کردنی ئیماندارو دوو پوو.

۱۵۸- الآية التي وردت فيها الشبهة: (البقرة/ ۱۴۲).

الآيات التي وردت فيها الرد على الشبهة: (البقرة/ ۱۴۲، ۱۴۸).

في "تأويل القبلة" طالع: الشبهة السادسة و الثلاثين من الجزء السادس، (العقيدة الإسلامية وقضايا التوحيد)، والشبهة الرابعة من الجزء الثالث عشر.

سیئەم: ئەم قسانەى جولەكەكان لە پق و قین و شاردنەوہى پاستیەكانەوہ سەرچاوەى گرتوہ.

چوارەم: ھەموو میلەتیک قیبلەى تایبەتى بە خۆى ھەبە کە پووی تیدەکات.
پنجەم: ناوہ پۆکی دینداری لە گوێپایەلى کردنى خودا و شوین کەوتنى فەرمانەکانیدایە.

شەشەم: ھەوال دان بەقسەى ئەو پیلانە پیش ئەوہى لە زارى خۆیانەوہ ئاشکراکریت بەلگەبە کە لەسەر پیغەمبەرىتى موحەمەد "سەلات و سەلامى خودای لەسەر بیت".

دریژەى بابەتەکە:

یەكەم: پۆژھەلات و پۆژناوا مولكى خودان.

ئاشکرایە کە پیغەمبەرى خودا پووی کردوہتە (بیت المقدس) لە نوێژدا بۆماوہى شانزەدە یاخود حەپدە مانگ، بەلام حەزى دەکرد کە پوولە کەعبە بکات، جولەكەكان پێیان خۆش بوو کە پووی دەکردە (بیت المقدس)، کاتیک کە خودای گەورە ئەم ئایەتەى دابەزانسەد: ﴿قَدْ رَأَى قَلْبُكَ وَجْهَكَ فِي السَّمَاءِ فَلَوْلَيْسَكَ قِبْلَةٌ تَرْضَاهَا قَوْلٌ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ (البقرة)، واتە: ئەى محمد لەپاستیدا ئیمە چاوگێران و ھەلسورانی روخسارتمان پووبە ئاسمان چاک دەبینى (کە زۆر حەزت بەروگەبە کە ئایەت ھەبوو، ئیمە ئاگادارى نیازى دلت بوین) ھەر بۆیە ئیمە بپارماندا کە ئیتەر لەمەودوا پو بکەیتە ئەو روگەبەى کە دلت پێى ئاسودەبە، ئیتەر پووبکەرە (المسجد الحرام) و کەعبەى پیرۆز ھەروھا ئیوہش ئەى گروى ئیمانداران لەھەركوێیەكى زەویدا بوون، پووی تیبکەن بێگومان ئەو جولەكە و دیانانەى کە کاتى خۆى کتیبى ئاسمانیان بۆ پەوانەکراوہ، چاک دەزانن کە ئەم گوێپایى پوگەبە لەسەردەمى پیغەمبەرى ئاخەر زەماندا، حەقیقەتەو

خوای گوره فرمانی پیدهدات ، و له کتیبه کانیاندا باسکراوه ، بیگومان هرگیز خوای گوره بیناگانیه له و نه خشه و پیلان و ناسته نگانیه که نه وان دروستی ده که ن له به رده م شوینکه وتوانی نه م ثابینه داو له دهستی پر قودرتهی هرگیز قوتارنابن.

جوله که کان گومانیان لا دروست بوو وتیان: ﴿النَّاسِ مَا وَلَّيْتُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهَا (البقرة)﴾ دوو پوه کانیش دوچاری گومان و دوو دلی و شله ژان بوون، پاشان خودای گوره وه لامي دانده وه: ﴿سَيَقُولُ الشَّقَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيْتُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (البقرة)﴾.

سهرجه م ناراسته کان مولکی خودایه وخواه ندریتهی پوژمه لات و پوژناواو نه وه شی له نیتوانیاندایه ده که ریته وه بو خودای گوره، هه لسوران و فرمانپوهایی سهرجه م کاره کان له لایه ن خوداوهیه، عیبره ت له پوو کردنه پوژمه لات و پوژناواو نیه، به لکو عیبره ت به گویریایه لی کردن وشوین که وتنی فرمانه کانی خودایه، وه که ده فهرمویت:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ فِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ (البقرة)﴾.

واته: نهی خه لکینه ! نهی بروداران ! چاکه و چاکه خوازی نه وه نیه پوخساری خوتان بکه نه روژمه لات و روژناواو، به ته مابن ولاتان و گهلانی خوره لات و خور ناوا به ختاری و کامه رانیان بۆ دهسته بهر بکه ن، به لکو چاکه و چاکه خوازی له ناخه وه هه لده قولی که نه ویش بریتیه له باوه پی دامه زراو به خوای گوره، به زات و سیفاتی پاشان به روژی دواپی و قیامت ، به به هشت و دۆزه خ ، هه روه ها به فریشته کان، که به ندهی ملکه چی خوای گوره ن و چرکه یه که نافه رمانی ناکه ن، هه روه ها باوه پ به کتیبه کان که له لایه ن خواوه

په وانه کراون بۆ پيغه مبه ران ، وه باوه پ به پيغه مبه رانيش كه خواي گه وره له نيو گروي
 ئاده ميزادا هه لي بژاردوون . دواي ئه م چه مكانه ي باوه پ: په نگدانه وه ي ئيمان له په فتاردا
 ده بي دهر يكه ويټ ، ئه ويش به به خشيني مال و سامان چه نده خو شه ويست و نازداره
 به خزمانى هه ژارو خه لكى نه دارو كه مده ست و ريپوارى داپراو له ولات و سامانى ، هه روه ها
 بۆ ئه و كه سانه ي كه ئاتاجى هه ن و داواي ده كن ، هه روه ها بۆ پزگار كردن و ئازاد كردنى
 گه لان و ميلله تان له ديلي و ده سته سه رى ، پاشان ئه نجامدانى نويز به چاكى ورتك و
 پيكي ، به خشيني زه كاتى مال و سامان و زانست و ده سه لات و تواناكان ، هه روه ها
 له چا كه كارى: وه فا كردنى ئه و كه سانه يه به په يمان و به ليته كانيان كه هه ركات په يمان و
 به ليته كانيان دا ده ييه نه سه ر ، هه روه ها خو گري و دان به خۇدا گرته له كاتى ته نگانه و
 نه خو شى و ناخو شى و نه هامة تى ، هه روه ها كاتى پو به رو به نه وه ي دوژمنانى مرؤفايه تى
 ، ئانه وانه ي كه ئه و سيفاتانه يان تيدايه ، ئانه وانه ئه وانه كه له گه ل به رنامه ي خوا دا
 راسته كه ن و هه ر ئه وانيشن ته قوادار و ديندار و خواناس (كه له ئاينده دا په زامه ندى
 په روه ردگاريان ده سته به ر ده كن) .

بۆ هه رشو ينيك پوومان وه ريپيڤن وه ريده پيڤين، گوڤرايه لي له شوين كه وتنى
 فه رمانه كانيدايه، ته نانه ت ئه گه ر هه ر پوژيك فه رمانمان پي بگريت پو له شوينيك بگه ين
 ئيمه به نده ي ئه وين و له ژير فه رمانى ئه وداين وخزمه تكارى ئه وين بۆ هه ركوى پوومان
 وه ريپيڤيت پوومان وه رده پيڤين، مافى خو به تى به نده كانى پاسپيڤيت به هه رشتيك كه
 ويستى له سه ريه تى و هه رچه كيشى بويت ده يگوڤيڤيت و ده يسه رپته وه، بۆ هه مو ئه مانه
 خودا ي گه وره حيكه تى ته واو و بيانوى كاريگه رى هه يه، سه رجه م ئاراسته كان هى خودان
 هسچ ئاراسته يه كه وه ك خودى خو ي فه زلى به سه ر هسچ ئاراسته يه كى تر دا نيه، خودا ي
 گه وره ويستى له سه ر كاميان بيټ هه لده بژيڤيڤيت و تاييه تى ده كات و ده يكا ته قيله ي
 هه ركه سيك كه بيه ويټ:

{ قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ } (البقرة)، به هه مان شیوه خودای گه وره ویستی ناگاداری بدات که گرنگیه کی تاییه تی داوه به بنده و نیردراوی خوی موحه مه د "سه لات و سه لامی خودای له سه ر بیت" و نومه ته که ی که رینمونی کردوون بۆ ئیبراهیم پیغه مبه ر و پووی وه پیتراون بۆ نه و که عبه ی که ئیبراهیمی خه لیل سه لامی خودای له سه ر بیت دروستی کرد هه ربویه ده فه رمویت: ﴿ سَيَقُولُ الشُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّاهُمْ عَنْ قِبَلِهِمُ الَّذِي كَانُوا عَلَيْهِمْ قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴾ (البقرة) .

دووم: تاقیکردنه وی خه نک و هه لسه نگاندنیان.

یه کیکی تر له وه لامه کانی قورئان بۆ جوله که و موشریک و دوو پوهه کان نه وه یه پوونی بکاته وه که گزیرینی قبیله له (بیت المقدس) وهه بۆ که عبه تاقیکردنه وهه هه لسه نگاندنی خودایه بۆ ئاشکرا کردنی دوو پویه کی به گومان له ئیمانداریکی دلنیا، وهه خودای گه وره ده فه رمویت:

﴿ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّكُمْ إِنَّا اللَّهُ يَالْتَسِيسُ لَزُوقُوا رَجِيمٌ ﴾ (البقرة)، واته: ئا به وشیه وه ئیمه ئیوه مان به گه ل و نومه تیکی میانپه و گیتراوه له هه موو پویه که وه (ئیوه باوه پتان به تاینه ئاسمانیه کانی پیش خوتان هیه ، نه گه ر چی له نوێژدا پوه له قبیله ی ئه وان ناکن، به لام به شویتینیکی پیروژ و قبیله و پوگی یه که می خوتانی ده زانن ، هه روه ها له ویتوه پیغه مبه ر به ره و ئاسمانه کان له شه وی میعراجدا بلند کرایه وه ، هه روه ها ئیوه میانپه ون له پوی میژوو جوغرافیاوه ، له پوی عبادت و خواپه رستی به وه له پوی دنیا و قیامه ته وه له پوی داخوازیه کانی روح و نه فسه وه ...) تا

بېنه شایهت به سهرخه لکيه وه و بۆيان پون بېت (که ئەم ئاين و بهرنامه به سهرتاپای خیره بۆ تاك و کۆمەل بۆ گەل و نیشتمان ، بۆ دنیا و قیامت ، ههروهها گشتگیره و ههموو بهارهکانی ژيان ئاراسته ی خیر دهکات) ههروهها بۆ نهوهش که پینغه مبهه شایهتی بدات بۆ دلسۆزانی ئوممهتی له سهر نهوهی که به ئهرکی سهرشانی خۆیان ههستاون ، جا ئه و قبیله بهی که جاران رووت تیده کرد گۆریمان بۆ که عبه و (بیت الحرام) تا ده ریکه ویت کۆ به راستی شوینه که وته ی پینغه مبهه و کیش پاشگه ز ده بیته وه هه رچه نده ئه و بریاره مان بوو به تاقیکردنه وه به کی گه وه بۆ زۆربه ی ئیمانداران جگه له وانه ی که خوای گه وه هیدایه تی دابون ، بێگومان خوای گه وه ئیمان و باوه پداری و نوێژ و خوا به رستیتان به زایه نادات چ له پابردودا و چ له نیسته و داهاتودا ، چونکه خوای گه وه به نیسبهت خه لکی ئیمانداره وه ته واه به سۆز و به به زهیی و دلۆفانه .

دوو پوهه کان کاتیک که قیبه گۆردرا وتیان: موحه مه د چی لی قه و ماوه جارێک پوهمان پێ ده کاته ئیره و حاریکیش پوهمان ده کاته نهوی، هه ندیکیش له موسولمانه کان وتیان: ئه ی حالی ئه و بۆایانه مان چۆن بېت نه وانه ی که مردوون و کوژداون که پوهیان له (بیت المقدس) کردوه له نوێژه کانیا ندا؟! موشریکه کانیش وتیان: هه رچۆنیک موحه مه د گه راوه ته وه پوهی کردوه ته قبیله که مان به هه مان شیوه ده گه رپته وه سه ر دینه که شمان، به لام ئیمانداره کان نه وانه ی که ئیمانیکه ی کامل و راست و دامه زراویان هه بوو ده یانزانی که نه وه راستیه که له لایه ن خودا وه ، بۆیه گوئیان بۆگرت و گوێپایه لیان لی کرد و پێی پازی بوون و چاویان له سه ری دامه زرا، که واته گۆرینی قبیله یاسای خودایه و حکمهت و گه وه ره یی تیدایه ، له وانه ئاشکرادرینی دۆی نه وانه ی که شوین پینغه مبهه ده که ون و گوێپایه لی ده که ن و پوه له هه رجیگایه ک بکات نه وانیش پوهی تیده که ن.

له وانه ی که له دینه که یان پاشگه زده بیه وه ، له گه ل نه وه ی که ئەمه کاریکی قورس و گرانه له سه ر ده روونه کان نه وانه یان نه بېت که خودا هیدایه تی ده لکه کانیا نی داوه و دلنیا

بوون به راستگویی پیغهمبر، واته هه موو ئه وانهی که ئه و هیناویه تی راسته و هیچ گومانی تیدانیه و خوداش هه رچییه کی بویت ئه نجامی ده دات، به و شیوازه فه رمانپه وایی ده کات که ویستی له سه ره و ده فه رمویت: ﴿وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ﴾ (البقرة).

به لام ئه وانهی که دلیان ناساغه هه رکاتیك هه رکاریك پوو بدات گومانیان لادروست ده بییت، به لام ئیمانداره کان راستی و دلیانیان لا ده چه سپیت له گه ل ئه و ئیمانیه که هه یانه ئیمانی تریان بۆ زیاد ده بییت، هه روه ک خودای گه وره ده فه رمویت:

﴿وَإِذَا مَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَّن يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ﴾ (١٢٤) ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَىٰ رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَاْفِرُونَ﴾ (١٢٥) (التوبة).

واته: هه ندی له دوو پوه کانی مه دینه هه رکاتیك سوره تیک له قورئان نازل ده کریت، هه یانه (به گالته پیکردنه وه ده لیت: باشه، کیتان به مه ئیمان و باوه پری زیادی کرد؟!) (ئو دوو پوانه بابزانن) که ئه وانهی ئیمان و باوه پریان هیناوه به رده وام ئیمان و باوه پریان زیاتر و پتهوتر ده بییت و دلخۆش ده بن و باوه په که یان به و ئابنده پۆشن و پر له به خته وه ری و کامه رانییه که چاوه پریان ده کات زیاتر ده بییت. * به لام ئه وانهی که دل و ده روون و ناخیان نه خۆشی باوه پ لاوازی و دوودلی و دوو پویی پوی تیکردوه، ئه وه، ئه و جۆره که سانه چهنده ناخیان پیس و پۆخله، ئه وهنده ی تر پیس و پۆخلی پویان تیده کات کاتیك گوی بیستی باسی دین و ئایه ته کانی قورئان ده کریت، ئه وانه وایروا سه رته نجام به کافری ده مرین.

هه روه ها ده فه رمویت: ﴿وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْءَانًا عَجَبًا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ ءَايَاتُهُ ءَعْجَبًا وَعَرَبِيٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا هُدًى وَبُشْرًا ۖ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي ءَاذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًّ ۚ أُولَٰئِكَ

يُنَادُونَكَ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ﴿١١﴾ (فصلت)، واته: خوانه ناسان هر برپو بيانو ده گرن و هه نديكيان ده لئين: چي ده بوو نه گهر نه م قورئانه به زماني گه لاني تر بوايه (خوای گهره ده فهرمويت: نه گهر نه م قورئانه م به زماني گه لاني تر بناردايه ، نه وه ده يانوت: نايان نه ده بوو نايان و فهرمان و داخوازييه کاني به زماني خومان بوايه و پوون و ناشکرا بوايه ، چوئن نه م قورئانه به زماني تر ده بيت له کاتيکدا که محمد به زماني عهره بي ئاخاوتن ده کات ؟ ! نه ي پتغه مبه ر پتيان بلئ: نه م قورئانه بو نه وانه ي که ئيمان و باوه ر ده هيتن ده بيته مايه ي هيدايت و بهرچاوپوني و شيفايه به تاييه تي بو نه خوשי و درده دهروني و کومه لايه تي و ئابوري و پاميايي يه کان ، بگره هه ندي جار نه خوשיه جه سته ييه کانيش ، به لام نه وانه ي که باوه ريان پتي نيه ده لئي سه نگيني و قورقوشم گوئي ئاخنيون ، چاويشيان کويره له ئاستيدا و پيروزي و ناوازه يي به دي ناکه ن ، ئا نه وانه ده لئي له دوره و بانگيان لي ده کريت (نه ده نگه که به چاکي ده بيستن ، نه په نگه کان به پوني ده بينن) !!

وه ده فهرمويت: ﴿ وَنَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا ﴾ (الإسراء)، واته: ئيمه له قورئان به رده وام نايان و سوره ت نازل ده که ين و(ده يکه ينه هوئ شيفا و چاره سهر بو نه خوשיه دهروني و جه سته ييه کان ، بو درده کومه لايه تي و په روه رده ييه کان ، بو کيشه سياسي و ئابورييه کان) هه موويشي په حمه ت و ميه ره بانیه بو ئيمانداران ، به لام بو سته مکار و زورداران مايه ي خه ساره تمه ندي و زهره رمه ندي و پيسوايه له هه ردو جيهاندا.

به لام نه وه ي که مردو پوي له نويزدا کردوه ته (بيت المقدس) خودا ئاشکراي کردوه که پاداشتي نويزه کاني به فير نه چو و خوداش سته م له هيچ که سيک ناکات، وه ک ده فهرمويت: ﴿ وَكَذَٰلِكَ جَعَلْنٰكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِّتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ

شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ
كَانَتْ لَكِبْرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ إِبْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالْأَنْكَاسِ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ

﴿ ۱۱۳ ﴾ (البقرة) ، واته : نا بهوشیویه ئیمه ئیوه مان به گهل و ئوممه تیکی میانره و گنپراوه
له هه موو پوویه که وه (ئیوه باوه پتان به ئاینه ئاسمانیه کانی پئیش خۆتان هه یه ، نه گهر
چی له نویژدا پوو له قیبله ی نه وان ناکهن ، به لام به شویئینکی پیرۆز و قیبله و پوگهی
یه که می خۆتانی ده زانن ، هه روه ها له ویوه پیغه مبه ره وه ئاسمانه کان له شوی میعراجدا
بلند کرایه وه ، هه روه ها ئیوه میانره ون له پوی میژوو جوغرافیاوه ، له پوی عبادت و
خواپه رستی یه وه له پوی دنیا و قیامه ته وه له پوی داخوازیه کانی روح و نه فسه وه ...) تا
بینه شایه ت به سه رخه لکیه وه و بۆیان پون بیّت (که ئه م ئاین و به رنامه یه سه رتا پای
خیره بۆ تاک و کۆمه ل بۆ گهل و نیشتمان ، بۆ دنیا و قیامه ت ، هه روه ها گشتگیره و
هه موو بواره کانی ژیان ئاراسته ی خیره ده کات) هه روه ها بۆ نه وه ش که پیغه مبه ره شایه تی
بدات بۆ دلسۆزانی ئوممه تی له سه ره نه وه ی که به ئهرکی سه رشانی خۆیان هه ستاون ، جا
نه و قیبله یه ی که جاران رووت تیده کرد گوریمان بۆ که عبه و (بیت الحرام) تا ده ربکه ویت
کی به پاسه تی شوینه که وه ی پیغه مبه ره و کیش پاشگه ز ده بیته وه هه رچه نده نه و
بریاره مان بوو به تاقیکردنه وه یه کی گه وه بۆ زوویه ی ئیمانداران جگه له وانیه ی که خوی
گه وه هیدایه تی دابون ، بیگومان خوی گه وه ئیمان و باوه پداری و نویژ و
خواپه رستیتان به زایه نادات چ له پابرودا و چ له ئیسته و داهاتودا ، چونکه خوی گه وه
به نیسه ت خه لکی ئیمانداره وه ته واو به سۆز و به به زه یی و دلۆقانه .^{۱۵۹}

۱۵۹- فی (الحکمة من تحویل القبله) طالع: الوجه الثاني من الشبهة الرابعة، من الجزء الثالث عشر (العبادات و
المعاملات الإقتصادية) والوجه الأول من الشبهة السادسة والثلاثين من الجزء الثالث، (العقيدة الإسلامية و قضايا
التوحيد).

سینه‌م: شاردنه‌وی جوله‌که‌کان به‌هوی بق و قین و نکولی کردنیانه‌وه.

یه‌کیتی تر له‌وه‌لامه‌کانی قورئان بق جوله‌که ناشکرا کردنی بق و کین و شاردنه‌وی
پاستیه‌کانه — نه‌مه‌ش عاده‌ت و په‌فتاریانه به‌هوی بی‌باوه‌ری و نکولی کردنیانه‌وه‌یه،
ئه‌وان له‌پنگه‌ی کتیبه‌که‌یانه‌وه و له‌په‌غه‌مبه‌ره‌کانیانه‌وه ده‌یانزانی که‌خودا قیبله‌ی
په‌غه‌مبه‌رکه‌ی ده‌گه‌و‌پیت بق (بیت الحرام)، بویه‌خودا هه‌په‌شه‌یان لی‌ده‌کات و
ده‌فه‌رمویت: ﴿قَدْ رَأَى ثَقَلُوبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ﴾ (البقرة)، واته: ئه‌ی محمد له‌پاستیدا ئیمه‌چاوگیران و
هه‌لسورانی روخسارتمان پویه‌ئاسمان چاک ده‌بینی (که‌زۆر حه‌زت به‌روگه‌یه‌کی تایبه‌ت
هه‌بوو، ئیمه‌ئاگاداری نیازی دلت بوین) هه‌ربویه‌ئیمه‌بریارماندا که‌ئیت له‌مه‌ودوا پو
بکه‌ینه‌ئه‌و روگه‌یه‌ی که‌دلت پیتی ئاسوده‌یه، ئیت پوبکه‌ره (المسجد الحرام) و
که‌عبه‌ی پیروزه‌روها ئیوه‌ش ئه‌ی گروی ئیمانداران له‌هه‌رکوتیه‌کی زه‌ویدا بوون، پووی
تیبکه‌ن بیگومان ئه‌و جوله‌که و دیانانه‌ی که‌کاتی خوی کتیبی ئاسمانیان بق په‌وانه‌کراوه
, چاک ده‌زانن که‌ئهم گۆپانی پوگه‌یه‌له‌سه‌رده‌می په‌غه‌مبه‌ری ئاخ‌زه‌ماندا، حه‌قیقه‌ته‌و
خوای گه‌وره‌فه‌رمانی پیده‌دات، و له‌کتیبه‌کانیانه‌ی باسکراوه، بیگومان هه‌رگیز خوای
گه‌وره‌بیتاگانیه‌له‌و نه‌خشه‌وپیلان و ئاسته‌نگانه‌ی که‌ئه‌وان دروستی ده‌که‌ن له‌به‌رده‌م
شوینکه‌وتوانی ئهم ئاینه‌داو له‌ده‌ستی پر قودره‌تی هه‌رگیز قوتارنابن.

جوله‌که‌کان پاستی ئه‌و شته‌ده‌زانن که‌بق په‌غه‌مبه‌ر "سه‌لات و سه‌لامی خودای
له‌سه‌رییت" هاتوه‌هه‌روه‌ک چۆن مندا له‌کانی خویان ده‌ناسن، به‌لام پاستیه‌کان
ده‌شارنه‌وه‌بویه‌خودای گه‌وره‌وه‌لامیان ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رمویت: ﴿الَّذِينَ آمَنَتْهُمْ أَكْتُبَ
يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة)، واته

ئەوانەى كىتەبى ئاسمانىمان پېتەخشيون ، چاك پېتەمبەر و قورئان و ئىسلام دەناسن ،
 ھەرۈەكو چۆن نەۋە و كۆپەكانى خۇيان دەناسن ، لەراستىدا دەستەيەك لەوان حەقىقەت
 و راستىەكان دەشارنەۋە، لە كاتىكدا دلتىان لەۋەى محمد ئەۋ پېتەمبەرەيە كە لەتەورات
 و ئىنجىلدا مژدەى ھاتنى دراۋە .

يەككى تر لە ۋەلامەكانى قورئان بۇيان ئەۋەى پوون كىردەتەۋە كە ئەگەر بەلگەش
 بھىتت لەسەر راستى ئەۋەى كە بۆ پېتەمبەر "سەلات و سەلامى خوداى لەسەرېتت"
 ھاتوۋە و بىانوشيان بېرېت نەشۋىنى دەكەون و نە پووش دەكەنە قىبلەكەى، بەلگەو
 نىشانە سودى نىە بۆكەستىك كە خدا مۆرى لە دلى دابىت، بۆيە دەفەرموئىت: ﴿وَلَيْنَ
 أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قَوْلَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قَوْلَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قَوْلَ
 بَعْضٍ وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَئِن الظَّالِمِينَ﴾ (البقرة)، واتە: لە راستىدا چەندە تۆ ئەى محمد ھەولبەدەيت لەگەل ئەۋگاور و
 جولەكانەدا تاشۋىنى راستى بکەون و موسلمان ببن و پووبكەنە پوگەى تۆ ، پووى
 تىناكەن و بەقسەت ناكەن ، بىگومان تۆش ھەرگىز پووناكەيتە پوگەى ئەۋان ، ئەۋانىش
 شۋىنكەۋتەى پوگەى ھەندىكى ترىان نابن ، لەراستىدا ئەگەر تۆ شۋىنى ھەۋاۋنارەزۋى
 ئەۋان بکەويت دواى ئەۋەى زانىارى تەۋاوت پىراگەيەنرا لەۋ بارەيەۋە ئەۋە دەچىتە
 پىزى ستەمكارانەۋە (بىگومان ئەستەمە ئەى پېتەمبەر لەفەرمانى خۋاى گەرە
 دەرېچىت و ستەمكارىت) .(جا بەم ئايەتە و ئايەتەكانى ترىش خۋاى گەرە دەيەۋىت
 گرنگى (البيت الحرام) لەناخى ئىمانداراندا بېوتىت ، چونكە لەھەموو نوژدەكاندا دەبى
 پووبكەينە ئەۋ پوگە پىرۆزە ، چونكە يەكەم مژگەۋتە لە سەر زەۋىدا بۆ خوا پەرستى
 بېيارى لەسەردابىت) .

ههروه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿ وَلَوْ جَاءَتْهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّىٰ يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ۝١٧ ﴾ (یونس)،
 واته: ئه‌ی پیتغه‌مبه‌ر بلی: سه‌ره‌نج بده‌ن و ته‌ماشا بکه‌ن و بزانه‌ن خوی گه‌وره چی له
 ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا به‌دی هیتاوه ، به‌لام سه‌یره !! به‌لگه و نیشانه و ئاگاداریه‌کان بی
 سودن بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌پ ناهیتن و پیتبازی دینداری ناگرته به‌ر .

وه هه‌روه‌ها ده‌فهرمویت: ﴿ قُلِ أَنْظَرُوا مَاذَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا تُعْنِي الْآيَاتُ وَالنُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لَا يُؤْمِنُونَ ۝١٨ ﴾ (یونس)، واته: ئه‌ی پیتغه‌مبه‌ر بلی: سه‌ره‌نج بده‌ن و ته‌ماشا بکه‌ن
 و بزانه‌ن خوی گه‌وره چی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا به‌دی هیتاوه ، به‌لام سه‌یره !! به‌لگه
 و نیشانه و ئاگاداریه‌کان بی سودن بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی که باوه‌پ ناهیتن و پیتبازی دینداری
 ناگرته به‌ر.

ئه‌وانه گه‌لێکن به‌لگه‌و نیشانه قاییلیان ناکات و ده‌ست له نکۆلی کردن هه‌لناگرن،
 ئه‌وانه که‌لله په‌ق و ده‌مارگیرو کوێرن چاویان نیه بپینیت و به‌لگه‌ش کاریگه‌ری نیه له
 سه‌ریان.

چواره‌م: هه‌رنه‌ته‌وه‌یه‌کی قبیله‌یه‌کی خۆی هه‌یه.

خودای گه‌وره پوونی کردوه‌ته‌وه که هه‌ر نه‌ته‌وه‌و ئایین زاوه‌یه‌ک پووه‌گه‌و قبیله‌یه‌کیان
 هه‌یه که پووی تیده‌که‌ن، جوله‌که قبیله‌ی خۆی هه‌یه گاوریش قبیله‌ی خۆی هه‌یه،
 ئیوه‌ش ئه‌ی موسوڵمانان قبیله‌ی خۆتان هه‌یه که پووی تیده‌که‌ن، خودای گه‌وره
 ده‌فهرمویت: (ولكل وجهه هو مولیها) ﴿ وَلِكُلِّ وَجْهٍ هُوَ مُوَلِّيًا فَاسْتَفِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝١٩ ﴾ (البقرة)، واته: بۆ هه‌ر گه‌ل و ئومه‌تێک
 پووه‌گه‌و قبیله و (مقدسات) یك هه‌یه که پووی تیده‌که‌ن و گرنگی پیده‌ده‌ن ... به‌لام
 ئیوه‌ی موسوڵمان هه‌ول بده‌ن پیتشپرکی بکه‌ن بۆ به‌ده‌ست هیتان و نه‌نجامدانی چاکه‌و
 چاکه‌کاری ، که گرنگترین هه‌ول‌دانه بۆ هیدایه‌تی خه‌لکی و نیشاندانی وینه‌یه‌کی جوانه

له دینداری و خواناسی .. جا ئیوه له ههر کوی بن له ههر شوین و کاتی کدا بمرن خوی
که وړه له رۆزی قیامه تدا هه موتان کۆده کاته وه (بۆ موخاسه به و لیپرسینه وه) چونکه
ئه و خواجه به پراستی دهسه لاتی به سه هه موو شتی کدا هه به .

ئهمه وهك ئه و فه رمایشته ی خودایه : ﴿ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا ۝۱۸ ﴾ (المائدة)،
واته : ، ئیمه بۆ هه ر لایه کتان به رنامه و پرۆگرامی تاییه تیمان دا پشته وه . هه روه ها
ده فه رمویت : ﴿ لِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا هُمْ نَاسِكُوهُ ۝۱۷ ﴾ (الحج)، واته : بۆ په یره وانی
هه ر ئاینیکی ئاسمانی ئیمه له بواری په رسته شه کاندایه ندی سروتمان بۆ دیاری کردون که
پتیوسته ئه نجامی بدهن .

به هه مان شیوه ده فه رمویت : ﴿ قُلْ كُلُّ يَعْمَلْ عَلَى شَاكِلَتِهِ ۝۸۱ ﴾ (الأسراء)، واته :
هه روه ها پێیان بلێ : هه ر کهس چی بۆ ده کریت و چۆن ده کات و لاسایی کی ده کاته وه
(ئازاده ، زۆر له کهس نا کریت) .

ئه گه ر کاره که به و شیوازه بیت و هه موو گه ئێک قیبه ی خوی هه بیت ئیتر چ گومانیک
له عه قلی ئه و ئازاوه پێرانه دایه و تانه له پێغه مبه رایه تی و شه ریه عت ده دن !

پێنجهم : به لگهی پێغه مبه رایه تی موحه مه د " سه لات و سه لامی خودای له سه ربیته .

یه کیکی تر له وه لامه یه کلاکه ره وه کانی قورئان که گه وړه ترین به لگه شه له سه ر
پێغه مبه ربیته موحه مه د " سه لات و سه لامی خودای له سه ربیته " که په یوه ندی به گۆرینی
قیبه وه هه به ، ئه وه یه که خودا پێغه مبه ره که ی " سه لات و سه لامی خودای له سه ربیته "
ئاگادار کردوه ته وه له قسه ی ئه و پێلانه پیش ئه وه ی خویان ده ری بېرن ، بێگومان
پوودا وه که هه ر به و شیوازه پووی دا که خودا هه والی به پێغه مبه ره که ی دابوو ، ئه ویش
خه لکی لی ئاگادار کردبووه وه .

نمه به لگه به که له و به لگانه ی که پیغه مبه ریته نه و "سه لات و سه لامی خودای له سه ریته" ده سه لمینیت و جوریکه له موعجیزه به ناگادار کردنه وهی شته نادیاره کان، له توانای جوله که و موشریک و دوو پوهه کاندای بوو که وه لامی خودا بگورن به وهی واز له قسه کردنی خویمان بهینن و قورئان به درو بخه نه وه، به لام نه یانتوانی چونکه هیچ ده سه لاتیکیان نیو نه وه ش قه ده ری خودایه و مولکیش مولکی خو به تی، هه مان شت له گه ل (أبو لهب) پوویدا نه هات بۆ نه وهی بلیت - ته نانه ت به دروو پروپا په نده ش بیت - موسولمان بووم و به وه ش نه وهی که بۆ موحه مه د هاتوه به دروی بخاته وه .

له وانه به به کیک له سوده کانی هه وال دان به قسه ی گیل و گه مژه کان پیش پوودانی نه وه بیت ده رونه کان دابه زینیت و ناماده یان بکات بۆ وه رگرتنی نه وهی که نه و پیلانه ده یلین، بۆ نه وهی کاریگه ری نه و قسه به که م ببیته وه و ئاسان پوه به پوهی ببه نه وه ، له گه ل ناماژه کردن به پتلی قسه که رو نه فامیتیه که ی پیش نه وهی هیچی وتبیت .

شه شه م: ناوړوکی دینداری له گوپرایه لی کردنی خودادایه .

خودای گه وړه له هه ندیک نایه تی تر دای ناماژه ی به وه کردوه که کرۆکی دین نه وه نیه پووتان وه ربپهین به وه و پوژه ه لات یا خود پوژ ناوا، به لکو چاکه پیشبرکی کردنه له ئیمان به خودا و شوین که وتنی فرمانه کانی و گوپرایه لی کردنی وه نه نجامدانی کرده وهی چاکه ، خودای گه وړه ده فه رمویت:

﴿ لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنَ
السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴾ (البقرة)،

واته: ئەي خەلکینه! ئەي بڕوادران! چاکە و چاکەخوای ئەوەنیه پوختساری خۆتان بکەنە رۆژهەلات و رۆژئاوا و ، بەتەمابن ولاتان و گەلانی خۆرەهەلات و خۆر ئاوا بەختیاری و کامەرانیان بۆ دەستەبەر بکەن ، بەلکو چاکە و چاکەخوای لەناخەوێ هەڵدەقوڵێ کە ئەویش بریتیه لەباوەڕی دامەزراوە خوای گەورە ، بەزات و سیفاتی پاشان بەرۆژی دواي و قیامت ، بەبەهشت و دۆزەخ ، هەروەها بەفریشتەکان ، کە بەندهی ملکهچی خوای گەورەن و چرکەیک نافەرمانی ناکەن ، هەروەها باوەڕ بەکتیبەکان کە لەلایەن خواوە پەرەوانەکراون بۆ پیغەمبەرەکان ، وە باوەڕ بە پیغەمبەرانیشت کە خوای گەورە لەنێو گروهي ئادەمیزادا هەڵی بژاردوون .. دواي ئەم چەمکانەي باوەڕ: پەرەنگدانەوێ ئیمان لەپەرەفتاردا دەبێ دەرێکەوێت ، ئەویش بە بەخشینی مال و سامان چەندە خوشەوێست و نازدارە بەخزمانی هەژارو خەلکی نەدارو کەمدەست و رێبۆری دابراو لەولات و سامانی ، هەروەها بۆ ئەو کەسانەي کە ئاتاجی هەن و داوای دەکەن ، هەروەها بۆ پزگار کردن و ئازادکردنی گەلان و میللهتان لەدیلی و دەستبەسەری ، پاشان ئەنجامدانی نوێژ بەچاکی وریک و پیکی ، بەخشینی زەکاتی مال و سامان و زانست و دەسەلات و تواناکان ، هەروەها لەچاکەکاری: وەفاکردنی ئەو کەسانەي بە پەیمان و بەلێتەکانیان کە هەرکات پەیمان و بەلێتێکیان دا دەبیەتەسەر ، هەروەها خوگری و دان بەخۆدا گرتنە لەکاتی تەنگانەو نەخۆشی و ناخۆشی و نەهامەتی ، هەروەها کاتی پووبەرۆبەنەوێ دوژمنانی مرقایەتی ، ئائەوانەي کە ئەو سیفاتانەیان تێدايە ، ئائەوانە ئەوانەن کە لەگەڵ بەرنامەي خوادا پاستدەکەن و هەرئەوانیشتن تەقوادر و دیندار و خواناس (کە لە ئایندهدا پەرەزەماندی پەرەردگاریان دەستەبەر دەکەن) .

بەواتای حیکمەت لەم بابەتەدا گوێرایەلی کردنی خوداو شوێن کەوتنی فەرمانەکانیەتی لەگەڵ گرتنە بەری ئەو پزگایەي کە ئەو داوای دەکات و گابەند بوون بەو شەریعەتەي کە ئەو دایناوە، لە پووکردنە پۆژهەلات و پۆژئاوا هیچ زەرورەت و چاکە و گوێرایەلیک

نابینریت، نه گهر به فرهمانی خودا نه بیټ و به پټی شهریه ته که ی نه ونه بیټه روه ک چوڼ له باره ی دیاری و قوریانیه وه ده فهرمویت:

﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ كَذَٰلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِشُكْرِهَا
 اللَّهُ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُمْ وَيَذَرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾﴾ (الحج)

واته: نه ی نیمانداران! دلنیاش بن که نه و قوریانیه ی ده یکن، نه گوشتی، نه خوینی، به خوای گهره ناگات، به لکو نه وه ی که ده گات و خوای گهره پټی خوښه و بۆ خوښتان زور چاکو به سوده، ته قواو دینداری و پاریزکاری و خواناسی نیوه یه، نا به و شیوه یی که ده بیینن خوای گهره نه و مالآتانه ی بۆ پام هیټاون تا ههست به گهره یی و شکومه ندی خوای گهره بکه ن و (سرودی "الله اکبر" له جه ښه کاندای زور دوباره بکه نه وه) جا مژدهش بده به چاکه خوازان.

به کورنی:

• بونه وهر هه موی مولکی خودایه به پوژهلآت و پوژئاواشه وه، پاک و بیگهردی بۆ خودا که به پټی ویستی خو ی چوڼی بویت ئاراسته ی ده کات، وه بۆ هه رکوییه کی پوژهلآتی زه وی بیټ یاخود پوژئاوا.

• گوړپنی قبیله تاقی کردنه وه یه بۆ ئاشکرا کردنی دوو پووی به گومان و نیماندار.
 • قسه کانی جوله که له پق و کینه وه سه رچاوه ی گرتوه و نه وراستیه ده شارنه وه که دان به پیغه مبه ریتی موحه مه د "سه لات و سه لامی خودای له سه ربیټ" دا بنین وه ک له ته وراتدا ئاماژه ی پی کراوه.

• هه موو نه ته وه یه ک قبیله یه کی هه یه که پووی تیده کهن، ئیتر بۆچی قبولی ناکهن که موسولمانه کان قبیله ی تایبه ت به خو یان هه بیټ.

- هه‌والدان به‌قسه‌ی ئه‌و پیتلانه پێش ئه‌وه‌ی خۆیان بیلێن به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ریتی موحه‌مه‌د "سه‌لات و سه‌لامی خودای له‌سه‌رییت".
- حیکمه‌تی کۆتای له‌گشت ئه‌حکامه‌کان و فه‌رمانه‌کان و وه‌ده‌غه‌کراوه‌کان شوێن که‌وتنی شه‌رع و جی‌ به‌جی‌ کردنی فه‌رمانه‌ له‌ پاستیدا ئه‌مه‌ کپۆکی دینه‌.



گومانی سی و دوو

به شداری نه کردن له جیهاد به گاساوی شهیدابوون به نافرده تان^{۱۶۰}

ناوهرؤکی بابه ته که :

(الجد القیس) برای (بنی سلمة) هؤکاری به شداری نه کردن له جیهادی رؤمدا که پانده وه بؤ نه وهی که گویا به ده ترسیت له وی شهیدای نافرده ته کانیاں بییت و سه سامس که نیزه که کانیاں بییت نه گهر له گهل پیغه مبهردا جیهاد بکات، خودای گه وره ده فهرمویت: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أُنْذَنْ لِي وَلَا تَفْتِنِّي أَلَا فِي الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ (التوبة)، واته: که سانیک له و دوو پوهه ناپوختانه بی شه رمانه) ده بیوت: مؤله تم بده و توشی گونا هو سه ریچیم مه که !! (به بیانوی نه وهی که له غه زادا له وانه یه توشی گونا هو هله بییت !!) له حالیکدا نه وانه به رده وام له گونا هو تاواندا چه قیون ، بیگومان دۆزه خیش گه مارؤی کافرانی داوه .

ده گینه وه وهک هه ندیک له دوو پوهه کان کاتیک پیغه مبهری خودا "سه لات و سه لامی خودای له سه ربییت" بانگی کردن بؤ جهنگی (تبوک) وتیان وتیان شهیدای نافرده تانیاں ده بین.

رینگاکانی پوچه ل کردنه وهی گومانه که :

خاوه نی نه م قسانه ویستیان به و به هانه یه وه به شداری جیهاد نه که ن له گهل پیغه مبهری خودا "سه لات و سه لامی خودای له سه ربییت" به لام نه وانه به وتنی نه و قسه یه که وتنه فیتنه ی راسته قینه وه .

۱۶۰- الآية التي وردت فيها الشبهة (التوبة/ ۴۹)، الآية التي وردت فيها الرد على الشبهة (التوبة/ ۴۹).

در ژمى بابته كه:

خاوهنى ئەم وتەيە ويستی بەشدارى جیها نه گەل پێغه مبهرى خودا "سهلات
وسهلامى خودای له سه ربیّت" ئەمه گومانیکى پوچه له و خاوه نه کهى ویستی به و پاساوه
بهشدارى جیهاد نه کات به مه به سستی خو دزینه وه و خو قوتار کردن و ترسنۆکی ،
که سێکی هاوشیوهی ئەم دوو پووه له بهر خودی دوو پوویی کهى ترسی نه وهی نه
گونا هبار بیّت له هۆی شهیدا بوونی ئافره ته وه، نه گەر له حاله تیکدا دینه کهى پێگر نه بیّت
له وهی به پێگه یه ئال چێژیان لی وه ربگریّت هه رکاتیک هزی لی بیّت، به لکو ته نها
مه به سته کهى خو ده رباز کردنه له جیهاد.

خودای گه وره خودای گه وره وه لامى گومانی نه و نه وانه شی که هاو پان له گه لی
ده داته وه به م ئایه ته: ﴿الْأَفِئْتَنَةُ سَقَطُوا﴾ (التوبة)، به ئامپازی
ده سته پیکردنی (ألا) سه ره تای ئایه ته کهى ده سته پیکردو که مه به ست لی ئاگادار کردنه وه و
تێپامانه له وهی که له دواى ئامپازه که وه دیت و ئاشکرا کردنی ناوه پۆکه که یه تی نه گەر
هه والیکى تیدابیت به مه به سستی ئاراسته کردنی گوێ و دل بۆ لای خوێ، وه په ند له
شهیدا بوونیان له که وتنه فیتنه و بۆ مو باله غه یه، وه ناوه لفه رمانه کهى، (فی الفتنة) پیش
خستوه به سه ر بکه ره که دا (سقطوا) بۆ نه وهی ده لاله ت بیّت بۆ تاییه ت کردن، واته بابزانن
به وتنی ئەم وتەيە نه وان دوو چاری فیتنه بوون و که وتونه ته چالای فیتنه وه به مانا
فراوانه کهى، واته نه کوتونه ته شتیکی تر که هاوشیوهی فیتنه بیّت چونکه بانگه شه ی
جۆره کانی تری فیتنه ده که ن که مه به ست لی شهیدا بوونی ئافره تانی پۆمه و سه رقان
بوونیانه به جوانیه کانیان به مهش دوو چاری خراپه یه کی گه وره تر بوون له وهی که بیانویان
پێ ده هێنا یه وه، وه ک دولین عوز له قه باعه ت خراپه ره.

ماموستا (ابن عاشور) دهلیت: هینانی نامپازی دهسپیکردن له پسته که دا (أَلَا فِي
 أَلْفَسْنَ سَقَطُوا) بۆ ناگادار کردنه وهیه بۆنه وهی که له دوواوه دیت له سهیرو سه مه ره ی
 حالیان، که خودا به پیچه وانه ی مه به سته که یانه وه مامه له ی له گه ل کردن له گه ل نه وه ی
 نه وان خویان له فیتنه گاراستوه به لام که وتونه ته ناوی.

(أل) ته عریف که خراوه ته سه ره وشه ی فیتنه ته عرفی جنسی فیتنه یه که مه به ست لیتی
 که وتنه ناو فیتنه گه وره که یه، کاتیک یه کیک له وان وتویانه (ولا تفتنی) نه م وشه یه
 مه به ست لیتی چ جوړیک فیتنه یه به و مانایه ی نه وه ی که تیی که وتوه قورستره له وه ی
 خوی لی ده رباز کردوه، نه گه ره مه به سستی فیتنه ی دینه نه وه ته که وتوه ته گه وره ترین
 فیتنه به هوی شیک و دوو پوویه وه، نه گه ره مه به ستیشی ناشرین بوونی ناویانگه که یه تی
 به به شداری نه کردنی نه وه دوو چاری فیتنه یه کی گه وره تر بووه که نه ویش ناشرنا بوونی
 دوو پوویه که یه تی، یا خود نه گه ره مه به ستیشی فیتنه ی سه رلی شیوانه به دوو که وتنه وه له
 که سه وکارو سامانه که ی نه وه که وتوه ته گه وره ترین ناخوشتی و سه رلیشیوان، به هوی
 نه فرین لی کردنی و بوغزاندنی له لایه ن خه لکه وه، لی ره دا (السقوط) وه که مه جاز
 به کارهاتوه له پووی خیرایی تیکه وتن، نه مه تیکه وتن به که وتنه خواره وه شوبه یتراره
 له پووی ناماده نه بوون بۆ و کتوگپیش له پووی نه وه ی تیکه وتن که له خاله تیکدایه
 که نه وان بی خه م بوون له تیکه وتن، بۆیه نمونه ی نه وان وه که سیک وایه به ربیته وه ناو
 دۆلێک له کاتیکدا که خوی وای داناوه له رینگه یه کی ته خندا رینگ ده کات.

پاشان خودای گه وره به لیتیان ده داتی له به رامبه ره نه و فیتنه یه ی که دوو چاری بوون
 که ده فه رمویتی: ﴿وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ﴾ (التوبة)،
 لیکدانه وه که وینای دیمه نیک ده کات وه بللی فیتنه چالیکه فیتنه چیه کانی تیده که ویت،
 وه که نه وه ی دۆزه خ له گشتیانه وه بیست و گه مارویان ده دات و سه رجه م ده لاقه و

پېړه وه کانيان لى داده خات و تواناي دهر يازبونيان نيه، که نه وه ده گه يه نيت به ته واوړتى له گوناوه که زيك بونه ته وه به دلنښاييه وه چاوه پټى سزان، له بهرام بهر نه و درؤو و به شدارى نه کړدن و ودابه زين بؤ نزم ترين ناستى بيانو، هه روه ها به هؤى ناشکر ابونى بى باوه پيښه که يان له کاتيکدا خويان به موسولمان نيان دده دن و دوپون له و کاره دا.^{۱۶۱}

به کورتي:

فیتنه ی راسته قینه به شدارى نه کړدن و به جى مانه له له پېړه ی پيغه مېر "سه لات و سه لامى خودای له سر بيت" نه ک چوون بؤ غه زاو شهيدا بوون به ئا فره تان نه وانه بيانوى بى بڼه مان، نه وان به کردارى که و تنه فیتنه وه کاتيک له پيغه مېرى خودا دور که و تنه وه.



۱۶۱- في ظلال القرآن، سيد قطب، مرجع سابق، ج: ۳، ص: ۱۶۶۴.

گومامی سی و سی

ناره‌زایی دهربرین به‌رامبهر تهرارزو بازی و که‌مکردنه‌وی نرخ چونکه سامان
مونکی تاکه‌کانه و به ویستی خویان کاری پی دمکه^{۱۶۲}؛
ناومروکی گومانه‌که:

که‌له‌کی (شعیب) ناره‌زاییان دهربری کاتیک تهرارزو بازیان لی قه‌ده‌غه‌کردن له
کی‌شانه و پی‌وانه‌دا و وتیان: سامانی خومانه و چونمان بویت به‌کاری ده‌هینین، نیمه له
نیوان خوماندا رازین به و تالان فروشیه بق ریگریمان ده‌کیت لیتی؟! خودای گه‌وره‌ش
چیرۆکه‌کیان ده‌پی‌پیتسه‌وه و ده‌فه‌رمویت: ﴿قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ نَتْرَكَ مَا
يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾ (هود)، واته:
قه‌ومی ناله‌بار له وه‌لامی پی‌غه‌مبه‌ری دلسوزیاند و تیان: باشه، نه‌ی شوعه‌یب، نایا
نویژه‌کانت فه‌رمانت پی دده‌دات که نیمه واز له و شتانه بینین که ساله‌هایه باو‌یا‌پیرانمان
ده‌یانپه‌رستن، یاخود به ئاره‌زووی خومان و چون له‌به‌رژه‌وه‌ندیانه مال و سامانمان
زورنه‌کین به هر شیوازیک بیت؟! ئینجا به گالته پی‌کردنه‌وه و تیان: خو تو که‌سیکی
هیمن و دانا و تیگه‌یشتوویت!!

رنگاکانی پوچه‌ل کردنه‌وی گومانه‌که:

یه‌که‌م: چه‌سپاندنی دادگه‌روه‌ری له پی‌وانه و کی‌شانه‌دا به‌رژه‌وه‌ندی سه‌رجه‌م خه‌لگانی
تیدایه.

دووه‌هم: تالانکاری مافه‌کانی خه‌لک خراپه‌کاری لی ده‌که‌ویته‌وه له‌سه‌رزه‌وو.

۱۶۲- الآية التي وردت فيها الشبهة (هود/۸۷)، الآيات التي وردت فيها الرد على الشبهة (هود/ ۸۸، ۸۴)، الشعراء (۱۸۴، ۱۸۱).

سیئەم: وتەى پېغەمبەران راستە بۆيە عەقلىش ھانى خەلك دەدات كە شوين ئەو شتانه بگەون كە ئەوان بانگەشەى بۆدەكەن.

درژەى بابەتەكە:

خەلكى (مدین) ئەم گومانە بى بنەمايە دەروژىنن بۆ وەلامدانەوہى (شعیب) پېغەمبەر كاتىك پىگىرى لىكردن لە كورت ھىنان لە كىشانەو پىوانە و تەرازووبازى، ھەرەھا رىگىرى لى دەكردن لە بەتالان بردنى كالى خەلك، وپىيان دەوت: ئەگەر لە نىوان خۆماندا پازى بىن بە تالان فروشى واتە فروشیار و كپىار بەو كارە پازى بن ئىتر ھىچ پىگایەك نامىنیتەوہ بۆئەوہى پىگىرىمان لى بگەيت.

وتراوہ ئەوہى (شعیب) پىگىرى لى كردوون پارچە پارچە كردنى درەمەكان و شكاندنى و سىرینتەوہى كەئەوہ قسەى خۆيانە: (أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ)، واتە: ئەو سامان و دىنارو درەمەى خۆمان چى لى دەكەين ئارەزووى خۆمانە، ئەگەر بمانەوئە پارچە پارچەى دەكەين، ئەگەر بمانەوئە دەيسپىنەوہ، ئەگەر بمانەوئە فرپى دەدەين. ئەوان كاتىك پارهیان وەرگرتوہ — كەزىو يان زىپووە لىيان كەل كردووە و لىيان قرتاندوہ و سوديان لە پارچە قرتاوہكان وەرگرتوہ، بەلام كاتىك كە ئەو گارانەيان داوہ بە قەرز بە ژمارە تەسلىمىيان كردووە دواتر كەوہريان گرتوہتەوہ بە كىشانە وەريانگرتوہتەوہ.

يەكەم: چەسپاندنى دادگەرەوہرى لە پىوانەو كىشانەدا بەرژەومەندى خەلكى تىندايە.

خوداى گەرە دەفەرموئە: ﴿وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا قَالَ يَبْقَرُوا أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِن إِلَهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْفُسُوا أَلْمِيزَانِ إِنِّي أُرْسِلُكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨١﴾ وَيَقَوْمُ أَوْفُوا أَلْمِيزَالِ وَالْمِيزَاتُ بِالْفِئْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ بِمِثْلِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿٨٦﴾﴾ (ھود).

واته: بۆلای خەلکی شاری مەدینەیش شووعەیبی برایمان پەوانە کرد ، ئەویش پێی ووتن: خزمینە داواتان لێ دەکەم کە تەنھا خوای گەورە بپەرستن ، چونکە جگە لە و زاتە خواوەکی تری بە حەق نیە کە شایستەیی پەرستن بێت ، ھەر ھەداواکاریشم لێتان کە لە کێشان و پێواندا کە مفرۆشی و تەرازوو بازی مەکەن ، چونکە من بە ئاشکرا دەتانبینم لە خێر و خوشیدان ، بەلام ئەگەر لە سەر بپەرستی و تەرازوو بازی بەردەوام بن و کۆل نەدەن ، دەترسم پۆژیک لە پۆژان سزایەکی خوایی گەمارۆتان بدات و ھەمووتان لە ناو بەریت...* خزمینە ، ھەولبەدەن کە کێشان و پێوانتان بە تەواوی پێکوپێک و دادپەر ھەرانە بێت ، شتومەکی خەلکی کەم نرخ مەکەن و فێلیان لێ مەکەن ، لە مەملەکەتی خۆتاندا تۆوی فەساد و گوناھو لادان مەچێن...* دلتیاش بن کە ئەو بە شەیی خوای گەورە پێیداوێن لە پزق و پۆزی حەلال چاکترە بۆتان ئەگەر باوە پتان ھەبە ، ھەرچەندە من چاودێرنیم بە سەرتانەو (بەلام دلتیابن کە خوای گەورە ئاگاداری ھەموو شتێکتانە).

لێرەدا بابەتە کە بابەتی ئەمانەت و داد گەورەریبە پاشان بابەتی ئایین و باوە پەرە یاخود بابەتی شەریعت و مامەلەییە کە لە باوە پەرە ئایینەو ھەرحاوە دەگرێت، خەلکی مەدینە ولاتە کە یان دەکەوتە سەر پێگای حیجاز تا شام لە کێشانە و پێوانەدا کە میان دەکێشا و شتی خەلکیان بە تالان دەبرد، واتە نرخێکی کە میان لە سەر کالاً دادەنا لە کاتی مامەلەکردندا، ئەو ھەش رەفتاریکی ناشرینە کە زیان بە دەست و دلپاکی دەگەیەنێت، ھەر ھەروە کە چۆن زیان بە شەریف و پیاو ھەتی دەگەیەنێت، ھەر ھەو ھەبە ھۆی شوینی جوگرافی ولاتە کە یانەو دەیان توانی پێگە بگرن لەو کاروانانەیی لەو پێگەییەو ھاتوچۆیان دەکرد لە نێوان سەر و خوارووی دورگە کەو، بە ئارەزووی خۆیان دەستیان وەردەدا لە رێگەیی کاروانەکاندا و ھەرشێکیان بویستایە لە کاتی نامە لە ناگە سەندە کە یاندا کە قورئان ئامار ھە پێکربووە دەیان سەپاند بە سەر کاروانەکاندا، ئاشکرایە پە یو ھندی یەکتا

گه رهستی و دینداری کردن بۆخودا به ستراوه به ئه مانهات پارێزی و خاوینی و مامه لهی دادپهروهراوه و وه رگرتن و به خشیینی ریژدارانه.

وهقه لاجۆ کردنی دزی نهیینی که ئه گه ر تاک پیتی ههستیت یاخود دهوله تان، ئه وانه گریتیتین بۆ ژبانیکێ باشتر بۆ مرقایه تی، ههروه ها گریتیتین بۆ بۆ دادپهروه ری و ئاسایش له نیوان مرقه کانی سه ر زهوی، ئه وه ته نها گریتیتیه که گشت ده به ستیت به ترس له خوداو هه ولدان بۆ ره زامه ندی ئه و وه گشت ده به ستیت به سه رچاوه یه کی چه سگاو که گۆرپانکاری به سه ر دانایهت به گۆرپانی به رژه وه ندی و چه زو ئاره زوو.

پتویسته په وشت و مامه له پشت به سه رچاوه یه کی چه سپاو بیهستن که په یوه ندی به گۆرپانکاریه کانه وه نه بیت، ئه مه تپروانی نیسلامه، که له په گ و ریشه وه پیچه وانه یه له گه ل سه رجه م تپروانی نه کۆمه لایه تی و ئه خلاقیه کان که پشت به تپروانین و بۆچونی مرقه ده به ستیت به پیتی بارو دۆخ و به رژه وه ندیه کانیان، تپروانی نیسلام کاتیک پشت به سه رچاوه یه کی چه سپاو ده بستیت ئیتر کاریگه ری به رژه وه ندیه ماده کانی له سه ر نامینیت، هه روه ک چۆن کاریگه ری ژینگه و کرداره باوه کانی له سه ر نامینیت.

ژیانی ئه وکه سانه ی که له سه ر کشت و کال ده ژین یا شوانی ده که ن یاخود به پیشه سازیه وه سه رقالن ئه وه شیوازی په فتاریان دیاری ناکات چونکه ئه م هۆکارانه له گۆرپاندان و شوینه واری له سه ر ئه خلاق و یاسا کانی مامه له ی ئه خلاق که م ده بیته وه کاتیک سه رچاوه ی یاسا کانی ژبان ئه بیته وه به شه ریعه تی خودا.

ئه م گۆرپانکارییه کاریگه ریان له ده ست ده دن له تپروانی نی ئه خلاق و بنه ما کانی مامه له ی ئه خلاق له کاتیکدا سه رچاوه ی یاسا دانان بۆ ژبان ده گه ریته وه بۆخودا، وه له و کاته شی بنه مای په فتار ده گۆردریت بۆ بۆ رازیکردنی خودا و چاوه پێ کردنی پاداشتی و خۆ به دوورگرتن له تۆله ی ئه و.

هه موو نه وانه ی خاوه ن بیردوژه دانراوه کان بانگه شه ی بۆده که ن له تی که ل کردنی نه خلاق به مامه له بازرگانیه کان وچه سپاندنی په یوه ندی کومه لایه تی بۆ که ل هه موو نه مانه له به رامبه ر تیروانی نی ئیسلام بۆ نه خلاق هه لده وه شینه وه که خودای گه وړه ناماژه ی گ ی کردووه و ده فره مویت: ﴿ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا قَالَ يَنْفَوِرَ أَغْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا أَلِيمِكَا لَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أُرِيدُكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ٨٤ ﴾ (هود)، واته: بۆلای خه لکی شاری مه دیه نیش شوعه بیی برابمان په وانه کرد ، نه ویش پیی ووتن: خزمینه داواتان لی ده که م که ته نها خوای گه وړه بپه رستن ، چونکه جگه له و زاته خوايه کی تری به حق نیه که شایسته ی په رستن بیت ، هه وړه ها داواکارشم لی تان که له کیشان و پیواندا که مفروشی و ته رازوو بازی مه که ن ، چونکه من به ناشکرا ده تانبینم له خیر و خوشیدان ، به لام نه گه ر له سه ر بته رستی و ته رازوو بازی به رده وام بن و کۆل نه دهن ، ده ترسم پوژنیک له پوژان سزایه کی خوایی گه مارو تان بدات و هه مووتان له ناو به ریت ..

خودای گه وړه پوژیه کی باشی پیداون پیو یستیان به و پړسوا ییه نیه بۆ نه و هی ده وله مه ندبین، وه به که م وکورتی له کیشانه و پیوانده زیانتان پی ناگات وه ژار ناکه ون، به لکو قازانجتا له ژیر هه ره شه دایه تا نه وکاته ی که به رده وام بن له فیل کردن له مامه له دا، یا خود بۆر بکړن و بفروشن جگه له وانه ش ده فره مویت: ﴿ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴾ (هود/ ٨٤). چ له لای خودا بیت له دوا پوژدا چ له دنیا دا بیت نه وکاته ی نه و فیل و زۆره ملی ده رته نجامه تال و خراپه کانی له کومه لگا و جوله ی بازرگانی دا په نگ ده داته وه، له کاتیکدا خه لک به ده ست خراپه ی یه کتره وه ده نالینن له سه ر جه م جوله ی روژانه و مامه له و پو به پو یونه وه یه کدا.

جاریکی تر شعیب ناموژگاریه‌کانی دوگات ده‌کاته‌وه له‌گوڤه نیگای ئه‌ریتییه‌وه پاش ناگادار کردنه‌وه‌یان له‌گوڤه نیگای نه‌رینی ﴿وَيَقَوْمُ أَزِفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ﴾ (هود). بیگومان تیرو ته‌سه‌لی له‌پێوانه و کێشانه‌دا به‌هێزتره‌و چاکتره‌ له‌ کورت هێنایی، چونکه مه‌یلی به‌لای زیاده‌وه‌ هه‌یه، ده‌سته‌واژه‌کان سیبه‌ریان به‌سه‌ر هه‌سته‌وه‌هه‌یه، سیبه‌ری کاملوه‌ک سیبه‌ری بی‌که‌م و کورتی نیه، سیبه‌ره‌ کامله‌که فراوانتره‌و گه‌یه‌نه‌رت‌ره‌.

دووم: به‌تالان بردنی مافی خه‌لك خراپه‌ کارییه‌ له‌سه‌ر زه‌ویدا.

خودای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمویت: {وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ} (هود/ ۸۵). مه‌به‌ستی ئه‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ زۆر فراوانتره‌ له‌ کێشانه‌کان و پێوانه‌کان، واته‌ پاستکردنه‌وه‌ی هه‌مو جوهره‌کانی پتویستی خه‌لك ده‌گریته‌وه: پاست کردنه‌وه‌یان له‌ کێشانه‌و پێوانه‌ یا خود له‌نرخ و نه‌ندازه‌، هه‌روه‌ها پاست کردنه‌وه‌یان له‌ پووی مادی و مه‌عنه‌ویه‌وه، بیگومان کردارو په‌فتاریش له‌ خو ده‌گریته‌ چونکه‌ وشه‌ی (شیو) هه‌ندی جار واتای شته‌کان به‌ گشتی ده‌گه‌یه‌نیت و مه‌به‌ست لێی شته‌ هه‌ست پێکراوه‌کان نیه‌.

به‌تالان بردنی مالی خه‌لك جگه‌ له‌وه‌ی که‌ سه‌تمیکه‌ له‌ ناخی مروفه‌کانیشدا هه‌ستی خراپ و ئازارو بق و قین بلاو ده‌کاته‌وه‌ یا خود ناوهمید بوون له‌ دادگری و چاکه‌و هه‌لسه‌نگاندنی باش سه‌رجه‌م ئه‌و هه‌ستانه‌ ژینگه‌ی مروفه‌کان تیک ده‌دات به‌ هه‌مان شیوه‌ مامه‌له‌ کردن و په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تیه‌کان و وێژدان ده‌شیوینیت هه‌چ به‌ هه‌یه‌کی جوانی ژیان نامینیت. (ولا تعثوا في الارض مفسدين) ﴿وَلَا تَعَثُوا فِي الْأَرْضِ مَفْسِدِينَ﴾ (هود).

العثوا، واته‌: خرابه‌ و ناشوب، به‌ومانایه‌ی به‌ نه‌نقه‌ست خراپه‌ ئه‌نجام مه‌ده‌ن به‌ نیازی خراپه‌کاری و نیازتان چه‌سپاندنی بیت، پاشان وێژدانیا‌ن به‌ ئاگا ده‌هینیت‌وه‌ بو

چا که یه کی هه میشه یی له بهرام بهر ئه و که سابه ته قیزه ونه ی که له ږنگه ر ته رازو بازی و به تالان بردنی کالای خه لکه وه دهستیان ده که ویت: ﴿يَقِيْتُ اللَّهَ خَيْرَ لَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (هود)، ئه وه ی لای خودایه باشترو مسۆگه ره، له سه ره تای وته کانیدا بانگیان ده کات بۆ خودا گه ره سستی واته: دینداری کردن به بى شیرك، ئه و لیژده دا دینداریان وه بیر ده هینیت وه له گه ل ئاماره کردن به چا که یه کی نه بپاوه له لایه ن خودا وه به و مه رجه ی به وشیا وه با وه پى پى بهینن که بانگی کردوون بۆی وه شوین ئامۆژگاری به کانی بکه ون له مامه له کردندا که ئه ویش لقی که له با وه پ.

﴿يَقِيْتُ اللَّهَ خَيْرَ لَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (هود)، پاشان مه ودا یه ک ده خاته نیتوان ئه وان و ئه و خودایه ی که بانگی کردوون بۆ لای، وه بۆیان پوون ده کاته وه که ئه م هیه شتیکی له ده ست نایه بۆیان، هه روه ک چۆن ناتوانیت بیته بریکاریان بۆ پاراستنیان له خراپه و سزا، به هه مان شتیه بریکاریان له وه ی که بیانپاریزیت له گومپایی و به رپرس نیه له گومپاییان، ئه و ته نها گه یاندنی له سه ره ﴿وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ﴾ (هود)، ئه م شتیا وه ده ربهرینه هه سستی ترسناک له لای که سی دوترا و (قه سه له گه ل کرا و) دروست ده کات، به خسته پووی ده رته نجامیکی سه خت هه روه ها پوبه پویان ده کاته وه له گه ل عاقیبه تی کاره که یان به بى ده لال و پاریزه ر.

به لام ئه وان له خۆبایی بوون و توشی لادان و خراپه و هه ل په ره سستی بوون و پیغه مبه ره که یان وت: ﴿قَالُوا يَسْأَلُونَكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾ (هود)، واته: قه ومی ناله بار له وه لامی پیغه مبه ری دلسۆزیاندا وتیان: باشه ، ئه ی شوعه یب ، ئایا نوێژه کانت فه رمانت پى دده دات که ئیعه واز له و شتانه بینن که سه له هایه با و با پیرانمان ده یان په رستن ، یاخود به ئاره زووی خۆمان و چۆن له به رژه وه ندیمان ه مال و سامانمان ژۆرنه که ین به هه ر

شیوازیك بیټ؟! ټینجا به گالته پیکردنه وه و تیان: خو تو که سیکي هیمن و دانا و
تیگه یشتوویت؟!!

نه وه و لایمی پوونی گالته جاپانه بوو، له هر برگه یه ک له برگه کانیدا سوکایه تی
کردن به پونی دیاربوو، نه گهر چی سوکایه تی پیکردنی دوو پوو ولوت به رزو نه شاره زاو
ناحالیه که ده لیټ: ﴿قَالُوا يَشْعَبُ أَصْلُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ
تَفْعَلَ فِي أَمْرِنَا مَا نَشَاءُ إِنَّكَ لَأَنْتَ الْحَلِيمُ الرَّشِيدُ﴾ (هود)، بیگومان نه وان ده رکي
پی ناکن و ناشیانه ویت ده رکي پی بکن که نویژ به کیکه له پیویستیه کانی عه قیده و
یه کیکه له سیماکانی دینداری و به ندایه تی باوه پیشی دانامه زیت به بی یه کتابه ره سستی،
بیگومان نه وان خوشیان و باوبا پیرانیشیان په ره ستنی نه ویان پشتگوئی خستوه،
به هه مان شیوه باوه دانامه زیت به جی به جی کردنی شریعتی خودا نه بیټ له
بازرگانی و ثالوویرکردنی سامان و له سرجه م کارو باره کانی ژیان و مامه له کردندا،
هموی یه شته له پووی باوه په وه نویژو یاساکانی ژیان و بارودوخی ژیان له یه کتر
جیاناکرینه وه.^{۱۶۲}

سینه م: نهومی پیغه مبه رمکه یا لینی داواکردون عه قلیش گشتگیری لی دمکات.

شعیب پیغه مبه رمکه و لایمی داننه وه و فهرموی: ﴿قَالَ يَنْفَرُ آرَاءَ يُشْرِكُ إِنَّ كُنتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّنْ
رَّبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَمْلِكُمْ إِلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا
اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ (هود)، اته: شوعه یب وتی: باشه ،
خرزمینه نه گهر من له لایه ن په روه ردگارمه وه به لگه ی پونم پیدرا بیټ و دنایام ، هه روه ها
به برنامه و پېيازتی چاکم گرتبیته بهر و حزیش بکه م نیوه ش واکه ن ، (ثایا من کاریکی

۱۶۲ - فی ظلال القرآن، سید قطب، مرجع سابق، ج: ۱، ص: ۱۹۱۸، ۱۹۱۹.

نارپهوا دهكهم؟! به تاييبت نهو ته خوتان دهزانن به ريگه‌ي حه‌لال خواي گه‌وره پزق و پزقي چاكي داومه‌تي و ده‌وله‌مهندي كردوم... دلنياش بن كه من داواي شتيكتان لي ناكهم كه خوم پيچه‌وانه‌كه‌ي بكهم ، من چهنده بتوانم ته‌ن‌ها چاكسازيم ده‌ويت له نيوه(له عه‌قيده و بيروباوه‌پتاندا ، له په‌رستن و هه‌لسوكه‌وتاندا له ژياني ئابوري و كومه‌لايه‌تيتاندا) پشت و په‌ناو سه‌ركه‌وتنم ته‌ن‌ها به ده‌ست خوايه ، داواي يارمه‌تي هه‌ر له‌و زاته دهكهم و سه‌رنه‌نجام هه‌ر بق لاي نه‌ويش ده‌گه‌ريمه‌وه .

. به‌و مانايه‌ي: نه‌گه‌ر من به‌لگه‌يه‌كي پوونم له‌لايه‌ن په‌روه‌ردگاروه پي بيت چي پالتان پيوه ده‌نييت به دروم بخه‌نه‌وه، ياخود چي پزگارتان ده‌كات له عاقيبه‌تي به دروخستنه‌وه‌م؟ نه‌و هوشياركردنه‌وه‌يه بويان له‌سه‌ر نه‌گه‌ري راستي قسه‌كاني واته نه‌گه‌ر قسه‌كانم راست بوو؟ يه‌كلا ببنه‌وه كه نه‌م نه‌گه‌ريان وه‌ريگرن ،هه‌روه‌ها يه‌كلا ببنه‌وه‌و ته‌ماشاي ناوه‌پوكي نه‌و شتانه‌بكن كه لي‌م قه‌ده‌غه كردوون بونه‌وه‌ي بزائن كه له به‌رژه‌وه‌ندي و سود و قازانجي خوتانه و كاره‌كانتان دامه‌زراو ده‌كات و چاكو به‌خته‌وه‌ريتان بق ده‌سته‌به‌ر ده‌كات، دادپه‌روه‌ري له‌وه‌دايه كه لي‌م قه‌ده‌غه كردوون به‌وه‌ي مافه‌كاني خه‌لك بپيژنه‌وه له‌وه‌ي ده‌كيشرتي و ده‌پيورييت به‌تيرو ته‌سه‌لي و به‌بي كه‌م و كورتي، من چاودير نيم به‌سه‌رتانه‌وه به‌لكو خودا چاوديرو گاسه‌وانه به‌سه‌رتان له مامه‌له‌كانتاندا و له هه‌موو بارو بوخي‌كدا.

پاشان هوكاري قه‌ده‌كردنه‌كه‌ي بق پوون كردنه‌وه به‌وه‌ي كه نه‌وان خاوه‌ن خيرو بيرو و نيعمه‌ت و سامانيكي زورن، نيعمه‌ته‌كاني خودا له‌سه‌ر له‌سه‌ر پيچيكرني نه‌و و زيان گهيانندن به به‌نده‌كاني به كار مه‌هيتن، نه‌وه‌نده خيرو بيرو پيروتان له به‌رده‌ستدايه كه پيوستيتان به ساماني خه‌لك نه‌بييت به نارپه‌وا، پاش پونكردنه‌وه‌ي نه‌م هوكاره هوكاريكي تر پوون ده‌كات‌وه نه‌ويش وه‌بيريته‌نانه‌وه‌ي سزاي دواورژه له‌سه‌ريان، وه‌ك چون هوكاري يه‌كه‌م بيرخستنه‌وه‌ي نيعمه‌ته‌كاني دونيا بوو كه‌فرموي:

﴿ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُ شُعَيْبًا قَالَ يَبْعُورُ أَعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ وَلَا تَنْقُصُوا
 الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُّكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَبْعُورُ
 أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ
 مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾ ﴾ (هود).

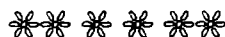
مه به ست له (إيفاء) له کیشانه و پتوانه دا به جی گه یاندنی داد په روه ربیه به بی زیاد
 و که م نه مه ش واده کات که هر که سیک مافی خوی و هریگریت به بی سته م لیکردن و سنور
 به زاندن، بیگومان عه قله بیداره کان و سروشته پاکه کان هاوړان له گه ل نه م جوړه
 مامه له یه .

شعیب له قسه کانیدا پتی فهرمون: { وَرَزَقْنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا } (هود / ٨٨)، ناماژه یه بؤ
 ناشناکردنیان به شتیک که خویان لی پیل کردوه هه روه ها ناگادارکردنه وه یان له کاریک
 که بی ناگا بوون لئی، نه ویش نه وه یه که خودا رۆزی دهره و نه و سامانه شی که گوايه به
 نازایه تی خویان زیادیام کردووه رۆزی خودایه، له راستیدا سامان سامانی خودایه و نه وان
 کراونه ته جینشین له سهری به مه ش هه له و تاوانیان ناشکرا بوو که ده یانوت: ﴿ أَوْ أَنْ
 نَفْعَلَ فِي أَمْوَالِنَا مَا نَشْتَوُا ﴾ (٨٧) (هود). له بهر نه وه پیی فهرمون: ﴿ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
 بِمُحْفِظٍ ﴾ (٨٩) (هود).

چونکه خودا خوی پاریزه رو چاودیږه به سهریانه وه له په فتارو کرداریان له
 به پتوه بردنی سامانه که یان، بویه بویان نیه به ثاره زووی خویان به پتوه ی بهرن، ده بیت به
 شیوازیکی راست و دروست و به و جوړه بیت که له گه ل ویستی نه و خودا یه ک بگریته وه
 وه ک پتی به خشیون.

به کورتی:

- چه سپاندنی دادگه روه ری له کیشانه و پیاوه دا ده مانگه به نیتته ئه وهی هه موو مروفنیک مافی خوئی وه ربگریت به بی سته م لیکردن و سنور به زانندن، به لام به تالان خواردنی مافی خه لک هۆکاره بۆ خراپه کاری له سه رزه ویدا.
- ئه وهی که پیتغه مبه ره که یان فه رمانیان پی ده کات ئه گه ری هه یه راست بیت، بۆیه عه قل و مه نتق داوایان لی ده کات که لیتی تیگه ن، خو ئه گه ر باشی و سودو قازانجه که ی ئاشکرابوو ئه وه ئه وان هیه زه ره ریکیان نه کردوه به لام ئه گه ر ده رنه نجامیکی خراپی هه بوو ده توانن بگه پینه وه بۆ بیرو باوه ره که ی خوین.
- خودا رۆزی ده ره وه مال و سامانیش به ئه مانه ت ده داته ده ست مروف، پاشان ئه گه ر له جیگه ی خۆیدا واته به ته ندروستانه به کاری نه هیتا ئه وه سزا ده دریت له سه ری و پاداشتیش وه رده گریت ئه گه ر به شیوازیکی راست و دروست به کاری هیتا.
- ته وه ره ی دوهم: ئه و گومانانه ی که په یوه ندی دارن به سه ریچی فه رمانه کانی خوداوه:



گومانی سی وچوار

بانگه شه کردن بۆ نه وهی که (ابلیس) له ږوی دروستکردنه وه له (ئادهم) باشته
بۆیه ږنگری لی دمکات که سوجهی بۆ بیات.^{۱۶۴}

ناوږۆکی گومانه که:

ابلیس به ره لستی کرد که سوجه بۆ ئادهم بیات به بیانوی نه وهی که چاکتر
سوجه بۆ چاک نابات، و نه و خۆی وای ده زانی که خۆی له ئادهم چاکتره چونکه نه و له
ئاگر دروستکراوه و ئاده میس له قوږ دروستکراوه، له بنه پره تیشدا پره گزی ئاگر باشته له
قوږ، ئیتر چۆن سوجهی بۆ بیات ؟ خودای گه و رهش ده فره مویت: ﴿قَالَ مَا مَنَّكَ اَلَّا تَسْجُدَ
اِذْ اَمَرْتُكَ قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ﴾ (الاعراف)، واته: نه و سا خوی
گه و ره فره مووی: باشه نه وه تو چی وای لی کردی که سوژده نه بهیت و له فره مانی من
یاخی بیت ؟! شهیتان ووتی: ئاخو، من له و چاکترم، تو منت له ئاگر دروست کردووه،
به لام نه وت له خاک به دی هیتاوه !!.

ږنگاکانی پوچه ل کردنه وهی گومانه که:

یه که م: قسه ی ابلیس عوزی له قه باعهت خراپتر بوو سه رچاوه که شی لوت به رزی و
بق وقین بوو، وه لامه که شی گراوگره له نه زانی و پیتی، چونکه که س بۆی نیه پره خنه له
خودا بگریت له به ره نه وهی خودا خۆی خاوهن به لگهی به هیزه.
دووه م پتوهری ابلیس پتوهریکی ناریکه، ئیمه دان به وهدا نانننن که ئاگر باشته له
قوږ به لکو پتیچه وانه که ی راستره.

۱۶۴ - الآيات التي وردت فيها الشبهة: (الاعراف/ ۱۲، الحجر/ ۳۲، ص/ ۷۶، الاسراء/ ۶۲، ۶۱).

الآيات التي وردت فيها الرد على الشبهة: (الاعراف/ ۱۲، الحجر/ ۳۴، ص/ ۷۵، البقرة/ ۳۴).

دریژمی بابەتەكە:

یەكەم: عەزەر لە قەباعت خراپترە.

گوزارشتەكەى إبلیس نەفرەتى خودای لىّ بىت كە گەورەتر و ناشرین ترە لە تاوان، رێگرى كرد لە گوپراپەلى كردن چونكە خۆى بە باشتەر دەزانى لە ئادەم وەك بلىت: من لەو باشتەرم چۆن فەرمانم پى دەكەیت سوجدەى بۆ بەرم چاكتر فەرمانى پى ناكړیت كە سوجدە بۆ چاك بەریت؟!

پاشان إبلیس -نەفرەتى خودای لىّ بىت باسى بیانوەكانى كرد كە هۆكارى بەرھەڵست كردنى بوو بۆ سوجدە بردن بۆ ئىدم، ئەویش ئەووە بوو كە ئەو لەو باشتەرە چونكە لە ئاگر دروستكراوە، ئاگریش پیرۆزترە لەوہى كە ئىدەمى لىّ دروستكراوەكە ئەویش قورپە، نەفرەت لىكراوە تەماشای بنەپەرتى پەگەزەكەى كرد، بەلام تەماشای ئەو ریزو گەورەبیەى نەكرد كە خودا (جل جلاله) بە دەستى خۆى ئادەمى دروستكرد و فى كرد بە رۆحیدا.

ئەو نەفرەت لىكراوە پتوهرێكى نادروستى بەكار هێنا لە پوو بەپوو بونەوہى ئەم دەقە: { فَفَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ } (ص/ ۷۲)، واتە: وە فەرمانمدا ئیوہى فریشتە ھەموتان سوژدەى (ریزو تەقدیری بە فەرمانى من) بۆ بەرن .

ھەلەى كرد خودا ریسوای بکات بۆخۆى و پتوهرەكەى . وەلامە پیتشوہكانى إبلیس نەفایبەكى لە پادەبەدەرى تیدا بەدى دەکرا، ئەو هۆکارەش كە پالى پتوہنا - نەفرەتى لىّ بىت لوت بەرزى و ئیرەى بوو، ئەو دوانە کوپرای بە سەر چاودا دەھینن و ئەم دەر ئەنجامەى لىّ دەكەوێتەوہ:

یەكەم: بەرھەڵستى كردنى گەروەردگار و بەدیھینەرى وەك لە ناوہ پۆكى وەلامەكەیدایە، ھەر كەسێك سەرپیتچى كەلامى خودا بکات ئەگەر لەگەڵ حەزو ئارەزویدا

نه گونجا نه وه هاوښتوې نه وه، نه مهش بى باوه پيښه كه سيك كه باوه پى به خود او به كتيبه كې ه بېت ناكه ويته نه وه له يوه، بېگومان باوه پردار نه گهر پاستيه كې لا شمار وه بوو يا خود له حېكمه تى خودا حالى نه ده بوو نه وه ده گړتت به دوايدا به بير ليكړنه وه ليكولېنه وه و پرسياړ كړدن له زانايان و نارام ده گړتت تا نه و كاته وې وې لاميكې قايل كېرى ده ست ده كه ويته، به جورېك كه د لنيايى پى بېه خشيت، پيش نه وهش له و سنوره دا وه ستاوه كه خودا هه موو شتيك ده زانېت له سر دروستكراوه كاني كه نه م نه و پاستيانه نازانېت . به هه مان شيوه نه كړتت هوكارو سودى فرمانه كان و قه دهغه ليكراوه كاني به وردى شاره زانېت: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝١١﴾ (الملك)، واته: مه گهر نه و زاته نازانې كېى دروستكردووه و چوڼى دروستكردووه ، له كاتيكدا نه و خوايه ووردكار و به سوز و به لوتف و ناگايه . (به نه پنى هه موو دروستكراوه كاني) . عاقله كان به هوى عاقلېانه وه سه رپيچى له فرمانى خودا ناكه ن وهېچ دروستكراوېك پرسياړى هوكاره كاني لى ناكات.

دووه م: ده رېږنى نارې زايى به رامېر خودا به شتيك كه گشتگيرى له بيانوه كې خوى بكات، ئيماندارى گوپړايه ل نارازى نيه له به رامېر خودا به لكو باش ده زانېت كه خودا خاوه ن به لگې به هيزه: ﴿قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَاطِلَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَّكُمْ أَجْمَعِينَ ۝١١٨﴾ (الانعام)، واته: نهى پيغه مېر پييان بلئ: د لنيا بن كه به لگه به هيز و تير و ته واوه كان هه ر لاي خواى گه وړه يه ، خو نه گهر بېويستايه هه هه مووتانى ناچارى هيدايت و ديندارى پاسته قينه ده كرد (به لام پيږى لى ناون و سه رپشكى كردوون ، زورتان له سر نيه تا رپيږى ديندارى ، يان بى دينى بگرنه بهر).

سپيېم: گوپړايه لى فرمانى په روه ردگارى مه رجدار كراوه به پازيېونى به نده له برياره كاني خودا، به جورېك كه له گه ل هه واو نارو زوييدا يه ك بگړتته وه، نه مه

په تکرڼه وهی گوږپرایه لی که روه ردپاره، ده رچونه له گلہی به ندایه تی و خو بلند
کرڼه وهیہ بږ ناستیک که خوئی هاوتای ئه و داده نیت، ئه مهش له حوکمی دیندا بی
باوه پییه وه له پووی عه قلیشه وه پتلی و نه فامیه، ئه گهر بهرپرسی ولاتیک یان سوپایه ک
یان دامه زراوه یه ک یان کومگانیا یه ک ئه گهر ژیر دهسته کانیان به گوږیان نه که ن له شتیکدا
نه بیت له گهل هه واو ئاره زویاندا ده گونجیت ئه وا ئه ونده ناخایه نیت دهسته لاته که تیک
ده چیت، حکومه ته که ده پوخت، هه روه ها سوپاکه تیک ده شکي له ناوده چیت، به هه مان
شپوه کومگانیا که ش هه لده وه شپته وه و مایه پوچ ده بیت، ئه گهر چاکسازی و پښخستنی
کاره کان له سهر گوږپرایه لی بهرپرس وه ستا بیت له کاتیکدا ئه و گلہی خودایه تیشی نیه
ئوه پیو یسته گوږپرایه لی لی بکړیت له بهر خودی خوئی نه ک به هوی چاکه کانیه وه، له
کاتیکدا پاریزراویش نیه له هه له کردن له و شتانه ی که فرمانی پی ده کات، ئه ی بریار
چیه له سهر زه روره تی گوږپرایه لی کردنی خودا له لایه ن بنده کانیه وه؟! له و
باره یه وه (حسن) وتی: إبلیس پیوای و ئه و ده ست پښخه ربوو له پیوانه دا، واته: که وتی
: { اَنَا خَيْرٌ مِنْهُ } (الاعراف ۱۲).

دووم: به لگه هینانه وهی کی بی بنه ما.

به لگه هینانه وهی إبلیس له سهر چاکی خوئی به و توخمه ی که لئی دروستکراوه به لگه
هینانه وهی کی بی بنه مایه له چه ند پوویه که وه:
یه که م: چاکی که رهسته یه ک به سهر که رهسته یه کی تردا راستیه ک نیه به به لگه
بچه سپینریت، به لکو بږچوون و خه ملاندنه رای جیاواز هه لده گریت، بنه رته تی
دروستکراوه کان له پووی پیک هاته ی جیاوازه وه جیاوازیه کی که م و ساده یه که زیاتر
به لای ئه وه دا ده چیت که هه مویان له هه مان سهرچاوه وه سهرچاوه یان گرتوه.

دوهم: شته گران به هاكان هه نديكيان سه رچاوه يه كي بي نر خيان هه يه بو نمونه (مسك) له خوین دهرده هینریت، نه لماس له كابون دهرده هینریت كه سه رچاوه ی خه لوزه، به هه مان شیوه ده کړیت شتی بی نرخ سه رچاوه ی شتیکی به هادار بیتن وهك هه ندی خواردن كه به مانوه و پيس بوون خوش ده بیت،

سییه م: فرشته كان له پوناکی دروستکراون ، إبلیس له ناگړیکی دوکه لاوی دروستکراوه خودای گه وړه ده فره مویت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ يَتَّبِعُ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا﴾ (الكهف)، واته: نیمه پیشتر کاتی خوی فرماناندا به فرشته كان و تمان: ناده ی سوژده ببهن بو ناده م (ماده م په خنه ده گرن له وهی كه زهوی به نه وه کانی ناوه دان ده كه مه وه)! نه وانیش هه موویان ده ست به جی ، بی دواکه وتن سوژده یان برد جگه له نبلیس نه بی كه له پیړی جنوکه بوو ، یاخی بوو له فرمانی په روه ردگاری ، باشه نیوه نیتر چوڼ نه و شه یقانه و نه وه کانی ده كه نه دوستی خوټان و له جیاتی من فرمان به رداری نه و ده بن و فرمانی من ده شکیتن ، به مه رجی نه وانه دوژمنی سوینخواردوی نیوه ن ، به پاستی سته مکاران ناحه زتیکی خراپیان کردو ته ماموستانی خوځیان و به فرمانی دوژمنیکی ناپاک هه لسوکه وت ده كه ن.

هه روه ها ده فره مویت: ﴿وَخَلَقَ الْجَانَّ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ﴾ (الرحمن)، واته: جنوکه شی له بلایسه ی ناگر به دیه پناوه .

(المارج من النار) ناگړیکی هه لگړساوی دوکه لاویه ، سه روه ی دوکه له و ژیره وهی ناگړیکی سافه، ماده ی (المرج) واته: تیکه لی و هه لچون و داچون، گومانیشی له وه دا نیه كه پوناکی له ناگر باشتره، وه ناگړیکی ساف باشتره له ناگړیکی دوکه لاوی، بیگومان نه و فرشته انه ی كه له پوناکی دروستکراون سوجه یان بریدو گوپړایه لی فرمانی خودا

بوون، که ده بوايه ئه و له پيش ئه وانه وه سوجه ی بېردايه، چونکه به پتوه ره که ی خوی
فرشته له پيشترن له و، که واته پيشتر بوو ئه و پيش فرشته کان سوجه ببات.

چواره م: ئه گه ر واما ن دانا که چاکي شته کان له خوديشته که و ئه و سيفه تانه دا نيه
که له وانی تری جودا ده کاته وه له پووی به هاداری جۆره که ی و ئه و سيفه ته ی که پی
ده ناسریته وه به لکو په یوه ندی به و توخمه وه یه که په گه زه که ی لی پیک هاتوه ئه و
بیگومان بریار ناده ی ن که ناگر باشته له قور.

چونکه سه رجه م گیانه به ره ئاده می و پوه کی و ناژه لیه کان له سه ر زه ویدا له خودی
قور یان له پیگه ی قور وه دروستکراون، به م پییه هه رچی ئه و شتانه ی که له سه ر زه ویدان
به هه مو پتوه ریک باشته ی ن.

بیگومان نه ناگرو نه دوکه له که شی ئه م تاییه تمه ندیه یان تیدانیه، پاشان قور خواوه نی
سيفه تی له سه ر خوی و نارامگرتن و جیگیر بوون و بره و دانه، قور شوینی نيشته جی
بونی پوهه ک و گه شه و زیاده بون و چاکبونه، به لام ناگر خواوه نی سيفه تی سوتاندن و
هه له شه ی و په له کردنه بۆیه إبلیس به په گه زه که ی که ناگره هه له شه ی، په گه زه که ی
ئاده میش سودی پیگه یاند له پووی گه پانه وه و تۆبه و گه شیمانی و دلنیا یی و گوپرا به لی و
خۆ به ده سه ته وه دان بۆ فه رمانی خودا (جل جلاله) و دان پیدانان و داوی ته و به و لی خوش
بوون.

پینجه م: ئه و نه فره ت لیکراوه بی ناگابوو له وه ولدان و گه وره کردن و ریزلینانه ی که
خودا تاییه تی کردبو بۆ ئاده م، که به راستی خوی دروستی کردبوو، وه له رۆحی خوی
فوی پیداکرد و ئاماده گی زانست و زانیاری پی به خشی که له سه رو توانای
دروستکراوه کانی تره وه بو، هۆکاریکی تری گه وره کرنی فه رمان کردن بو به فرشته کان
که سوجه ی بۆبه رن.

له سه ره تاوه نه فمی و پیتی وای له ئیبلیس کرد که ئیره ی به ئاده م بیات و لوت به رزی بکات له به رامبه ر خودا به سوچه بردن بوی، سه ره تای تاوانه که به لوت به رزی دهستی پیکرد وهك ده فره رمویت: ﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَىٰ وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ٢٣﴾ (البقرة)، واته: واته: پاشان باسی ئه وهش بکه که ئیمه فره مانمان دا به سه رجه م فریشته کان که سوژده بیه ن بۆ ئاده م (سوژده ی پرزوه به فره مانی من) ئه وانیش هه موو فره مانبه ردار بوون و سوژده یان برد جگه له ئیبلیس که سوژده ی نه برده فیزی نواند و خۆی به گه وره زانی ، وه خۆی خسته ریزی کافرو خوا نه ناسانه وه

وه خودای گه وره پیی فره مو: ﴿قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ١٣﴾ (الاعراف)، واته: خوی گه وره ش فره مووی: ده ی که واته ده رچۆ له به هه شت ، ده رچۆ له ریزی فریشته کان و دابه زه ، چه نکه تو بۆت نیه له ویدا فیز بکه یت و خۆت به گه وره بزانی ، جا تازووه ده رچۆ ، چونکه به راستی تو له پيسوا ویی نرغ و نه فرین لیکراوانیت ... ١٦٥

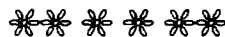
پاداشته که شی نه فره ت و وه ده رنانی بوو له به زه یی خودا، وهك ده فره رمویت: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلَقْتُ بَشَرًا مِنْ طِينٍ ٧١﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ٧٢﴾ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ ٧٣﴾ إِلَّا إِبْلِيسَ اسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ٧٤﴾ قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِدَيِّ اسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ ٧٥﴾ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقَنِي مِنْ نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ٧٦﴾ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ ٧٧﴾ (ص). واته: ئه وه بسو کاتی خۆی په روه ردگارت به فریشته کانی فره مو: من بپارم داوه که به شه رتک له قو پ دروست بکه م. (کاریکی گرنگم

پێیەتی ، نیشتهجێی سەر زهوی دهکهم ، دهیکه مه هۆکاری ئاوه دانکردنه وهی). * جا هەر که دروستم کردو له و پۆچه تاییهتییه که من خاوهنی ئوم و به دهست منه فوم پێدا کردو گیان و ژيانم پێ به خشی وه فرماندا ئیوهی فریشته هه موتان سوژدهی (پێزو تهقدیری به فرمانی من) بۆ بهرن . * ئه وسا یه کسه هه موو فریشته کان فرمانی پهروه ردگاری خۆیان و به دیهینهری مروفیان به جی هینا و سوژده ، یان کپنوشیان برد بۆ ئادهم (علیه السلام)... * جگه له ئیبلیس که له ریزی فریشته کاندایه بوو ، به لام فریشته نه بوو ، به لکو له هۆزی جنۆکه بوو فرمانی خوای گه و دهی ئه نجام نه داو خۆی به گه و ده زانی و خۆی خسته ریزی کافرو بێ دینه کانه وه * خوای گه و دهش فهرموی: ئه ی ئیبلیس ئه وه چی بوو به هۆی ئه وهی که پێگرت لی بکات و فرمانی من بشکینیت و سوژده نه بهیت بۆ ئه و که سه ی که به دوو دهستی قودره تم دروستم کردوه؟! ئایا خۆت به گه و ده زانیت ، یان خۆت لایه وه به شت و له ناخه وه به بلندو گرنگ حساب بۆ خۆت ده که یهت؟! * شهیتان جورئه تی دا به خۆی و هاته گفت و وتی: من له و چاکترم ، چونکه تۆ منت له ئاگر دروست کردوه و ئه وت له قور به دیهیناوه (به مه رجی قور سه رچاوه یه کی سه ره کی ژیا نه بۆ ئاده میزاده کان و زینده وه ران و پوه که کان ، به لام ئاگر ئه گه ر کۆنترۆل نه کریت وێرانکه رو کاولکاره). * خوای گه و دهش له وه لامی پونکردنه وه سه قه ته کهیدا فهرموی: مادهم وایه ده بی ئیتر له به هه شت ده رچیت ، چونکه تۆ ئیتر نه فرین لیکراویت.

به گورتی:

● ئیبلیس سوچدهی بۆ ئادهم نه برد چونکه خۆی به باشتر ده زانی لهو، پێوه ره کهشی جیاوازی په گهزی هه ره کهکیان بوو که لێی دروستکرا بوو، که نه وهش پێوه رێکی ناپه سه نده، چونکه وای ده بینێ نه و توخمه ی که خۆی لێ دروستکرا وه باشتره له و توخمه ی که ئادهمی لێ دروستکرا وه، نه وهی له یاد کردبو نه وهی له یاد کردبو که خودا چ پێزێکی له ئادهم ناوه له و پوه وه که به دهسته کانی خۆی دروستیکردوه، فه رمانیشی کرد به فرشته کان که سوچدهی بۆ به رن وه که هه لدان و پێزلێنان.

● بق وقین و لوت به رزی هۆکاری هاندانی ئیبلیس بوو که وه لامی خودا بداته وه که نه و له ئادهم باشتره و په وانیه سوچدهی بۆ ببات، نه و وه لامه نه قامی و پێلی زۆر تیدا به دی ده کریت، سه ره پای به ره لهستی کردنی فه رمانی خودا (جل جلاله) وه خه یال کردن به وهی که گوێرا په لی کردنی فه رمانی خودا ده بیته له شتی کدا بیته که له گه ل هه زو ئاره زویدا بگه نجیت.



گومانی سی و پینج

ناره زایی دهر برین له به رامبه ر خهرجی دان به هه ژار به بیانوی نه وهی نه گهر
خودا ویستی له سه ر بیت خوی خوار دنیان ده داتی.^{۱۶۶}

ناوه روکی گومانه که:

موشریکه گیروده ست نوقاوه کان ناپازی بوون به خهرجی کیشانی - له و مال
وسامانه ی که خودا پیتی به خشیون هه ژارو نه داره کانی موسولمانان ده یانوت گوايه نه گهر
خودا بیه ویت نه و هه ژارانه ده وله مهند کات، له رۆزی خوی خوار دنیان پی ده دات وه
ده یانوت: ئیمه پازین به ویستی خودا سه باره ت به وان، خودای گهره ده فهرمویت:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْطَعِمُ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ أطعمه إِنْ

أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿١٧﴾﴾ (یس)، واته: هه رکاتیش داوایان لی بکریت که بیه خشن له و
مال و سامانه ی که خوی گهره پیتی به خشیون، کافران به ئیمانداران ده لئین: چون ئیمه
مال و سامان و خوراکی خومان ده به خشین به و که سانه ی که نه گهر خوا بیویستایه به شی
نه وانیشی ده دات!! (بیر ناکه نه وه که جیاوازی پزق و پۆزی له دنیا دا بق تاقیکردنه وه به،
بۆیه به هه موو عه قلیانه وه به ئیمانداران ده لئین) به راستی ئیوه له سه ر لیشیواوییه کی
ناشکرادا گیرتان خوار دووه!!.

رینگاکانی پوچه ن کردنه وهی گومانه که:

یه که م: نه مه قسه یه کی نه زانانه یه مه به ستیان گالته پیکردنه، هیچ به لگه یه کیان نیه
له سه ری چونکه ئیماندار په خنه له ویستی خودا ناگریت.

دووه م: قسه که یان به لگه یه له سه ر په زلی و ده ست نوقاوی و ده ست گرتن به
دونیاهه، چونکه هه ژاری و ده وله مندی تاقی کردنه وهی خودایه بق به نده کانی.

۱۶۶- الآية التي وردت فيها الرد على الشبهة (یس/ ۴۷).

در ژمى بابته كه:

يه كه م: نه مه قسه يه كي نه زانانه يه و هيچ به لگه يه كي نيه.

خوداى گه وره به ره له سستی كردنى بى باوه په كان پوون ده كاته وه كاتيك داوايان لى
ده كريت كه هاوكارى هه ژارو كه م ده ست بكن نه وه به ره له سستی كردنيكى ناپه وايه، وه
به لگه يه كي پوچه له كه ده لين: خودا هه ژاريان ده كات و ئيمه خوار دنيان پى ده ده ين،
نه گه ر خودا ويستی له سه ربوايه ده وله مهندي ده كردن وهك چۆن ئيمه ي ده وله مهندي
كردوه، نه وه قسه ي نه وان سه رليشيوانيكى ناشكرايه، وهك خوداى گه وره ده فهرمويت:
﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ (يس)، نه مه ش وهك قسه ي نه هلى ته ئويله كه ده لين:
نه و پسته ي پيشو له فهرمايشتي خودا وه لاميكه بۆ قسه كانيان، يا خود چيروكي قسه ي
ئيماندارانه بويان، چونكه نه و بى باوه پانه له ئيمانداره كانيان ده بيست كه نه وان
باوه پيان به ويستی خودا هه يه و ده لين: نه گه ر خودا ويستی له سه ر بيت فلان كه س
ده وله مهندي ده كات، وه نه گه ر ويستی له سه ر بيت فلان نازيز ده كات، بى باوه په كان نه و
قسه يان هه لېژاردوه به شيوازي گالته پى كردن ده يده نه وه به پووى موسولمانه كاندا وهك
نه وه ي بلين: نه گه ر خودا رۆزى ئيمه ي داوه خو ده توانيت رۆزى نه و هه ژارانه ش بدات
نيتر بۆچى ده ست له ئيمه گان ده كه نه وه؟^{۱۶۷}

له راستيدا نه مه بيانو هيتانه وه يه كي پوچه له، چونكه نه گه ر خودا سامانى به خشى
به به بنده يه ك پاشان نه گه ر پتيويستی كرد له سه رى كه ده بيت مافى خه لكى لى بدات وهك
نه وه وايه كه نه و به شه ي لى پچرپييت نيتر به ره له سستی كردن ماناى نيه، قسه كه يان راسته
كه ده لين: نه گه ر خودا بيويت رۆزيان ده دات، به لام له بيانو هيتانه وه كه دا به درۆ

۱۶۷- الكشاف، الزمخشري، مرجع سابق، ج: ۳، ص: ۳۲۵ بتصرف. والتحرير والتنوير، الطاهر بن عاشور، مرجع

سابق، مج: ۱۱، ج: ۲۳، ص: ۳۲.

که وتونه ته وه چونکه نه وه هه له و لوت به رزی و مشت و مړی کی ناپه سنده، قسه که یان خزی له خویدا راسته، به لام که مه به ستیان په خنه گرتن بوو له ویستی خودا یاخود په خنه گرتن له فرمان کردن به به خشین له گه ل ویستی خودا، بیانوه که یان له پوانگه وه پوچه له، چونکه خودا خاوه نی ئیراده یه کی که ونی و ئیراده یه کی شهریه، و دروست نیه نارپه زایی دهر بپردیت به رامبر ئیراده ی که ونی خودا به سهر ئیراده ی شهرعیدا، نه مه هه مان نه وته یه که بی باوه په کان ده یانوت: فرمان کردن به پیدانی خواردن فرمانی کی شهریه، وه قسه که ی نه وان ﴿ اَنْطَعُمْ مَنْ لَوْ يَشَاءُ اللَّهُ اَطَعْتُمْ ﴾ (یس)، ناماژه یه بو ئیراده یه کی که ونی.

نه گه ر باوه پیان به ئیراده ی خودا هه یوايه نه ئیراده ی که په خنه ی لی ده گرن نه وا له وه ی که خودا پیی داوون ده یان به خشی، ئیمانداران به پیی فرمانی خودا ده جولیتنه وه، به ره له سستی ئیراده و ویستی خودا نه کات، وه دهرک به یاساکانی خودا ده کات له ژیا نی به نده کانا، خودا پوزی دهری هه موانه، و سهرجه م پوزیه کانی سهرزه وی سهرزه وی که پییان ده گات خودا به دی هیناوه، خویان هیچ شتیکیان له وانه به دی نه هینیت له بنه په تدا توانای به دی هینانیشیان نیه،^{۱۶۸} نه مه وه که نه و فرمانیشتی خودا وایه که ده فهرمویت: ﴿ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا ﴾ (الانعام). واته: موشریک و هاوه لگه ر و بیدینه کان ده لئین: نه گه ر خوی گه وره بیویستایه شریک و هاوه لمان بو بریار نه ده دا !!

دووه م: قسه که ره زیلیه.

له م نایه ت پیروژه دا گه وره ترین سهرزه نشتی تیدایه بو توله کردنه وه له و ده ست نوقاوانه ی که باسی چیروکه که یان ده کریت له پووی بیانوه که یانه که هه مان بیانوه که

۱۶۸- فی ظلال القرآن، سید قطب، مرجع سابق، ج: ۵، ص: ۲۹۷۰-۲۹۷۱.

موشریکه کانی پی گومر اېوون واته له یه که وه نزیکن له ناپاکی و چروکی و سروشتی بۆگه نیان.^{۱۶۹}

گوفتاری نه و موشریکانه هه له یه چونکه خودا که هه ندیک له دروستکراوه کانی دهوله مه ند کردووه و هه ندیکی تریانی هه ژار کردوه، بۆ نه وه یه دهوله مه ند هه کان به هه ژاره کان تاقي بکاته وه له سه ر نه وه ی که پتویستی کردوه له سه ریان له ده رکردنی زه کات، ئیماندار په خنه له ویستی خودا ناگرتیت به لکو پازنیه به و کاره به لام قسه ی نه وانه ی که ده لیتن: ئیمه به ئیراده ی خودا پازین و پۆزی که سی ناده یین که خودا پۆزی پی نه دابیت، نه مه چروکه کان پتویه ی پابه ندن، خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَائِنَ رَحْمَةِ رَبِّیْ اِذَا لَمْ تَسْكُمُْ خَشِیَةُ الْاِنْفَاقِ وَكَانَ الْاِیْنُ قَتُوْرًا ۝۱۰۰﴾ (الاسراء)، واته: پېیان بلی: نه گه رگه نجینه کانی په حمهت و به خششی په روه ردگارم به ده ست ئیوه بویه ، نه وه ده سستان ده گرت ه وه له به خشین و ده ترسان له ته و اویوون ، چونکه تۆزیه ی ئینسانه کان (به تاییهت بی دینه کان) بۆ کاری خیر تۆز په زیل و ده ست نوقاون.

خودای گه وره سامانی به هه ندیک به خشیه وه له هه ندیکی تری گرتوه ته وه، تاقي کردنه وه ی خودایه بۆیان هیچ که س بۆی نیه په خنه له ویستی خودا و شیوازی به پتویه بردنی دروستکراوه کان بگرتیت.^{۱۷۰}

خودای گه وره ده فه رمویت: ﴿وَهُوَ الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ رَیْعًا وَرَفَعَ بَعْضُکُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّیَبْلُوْکُمْ فِیْ مَاۤ اَنْتُمْکُمْ اِنْ رَبَّکَ سَرِیْعُ الْعِقَابِ وَاِنَّهُ لَغَفُوْرٌ رَّحِیْمٌ ۝۱۳۵﴾ (الانعام)، واته: خه لکینه دلنیا بیه که: هه ر خوی گه وره خوی ئیوه ی کردووه به جی نشینی گه لانی پېشو له سه ر زه ویه که یدا، وه به پتوه ری دینداری و خوا په رستی و چاکه کاری پله و

۱۶۹- محاسن التاویل ، القاسمی، مرجع سابق، ج: ۸، ص: ۶۸.

۱۷۰- الکشاف، الزمخشري، مرجع سابق، ج: ۲، ص: ۲۲۵. و التحریو التنویر، الطاهر بن عاشور، مرجع سابق، مج: ۱۱، ج: ۲۲، ص: ۲۲.

پایه‌ی هندیکتانی به‌رز کردۆتەوه به‌سەر ئه‌وانی تردا (له‌په‌وی دینداری ، یان زانستی ، یان سامان ، یان پله و پایه... هتد) بۆ ئه‌وه‌ی تاقیتان بکاته‌وه له‌و شتانه‌دا که پێی به‌ خشیون ، بێگومان په‌روه‌ردگاری تۆ ئه‌ی محمد ، ئه‌ی ئیماندار ، زۆر به‌ خێرای تۆ له‌ ده‌ستینیت (له‌ تاوانباران و سته‌مکاران) وه‌ ته‌واویش لیخۆشبوو میهره‌بانه (به‌نیسبه‌ت ته‌وبه‌کاران و ئیماندارانه‌وه) .

به‌ کورتی:

- بانگه‌شه‌ی موشریکه‌کان که ده‌لێن خه‌رجی ناده‌ین به‌ هه‌زاره‌کان چونکه ئه‌گه‌ر خودا ویستبای ده‌وله‌مندی ده‌کردن ، بانگه‌شه‌یه‌کی پوچه‌ له‌ ده‌رك کردن به‌ یاساککانی خودا ده‌خاته‌ په‌و له‌ گه‌ل ده‌رك کردن به‌ جو‌ری ژیان و مه‌زنیه‌تیه‌که‌ی، هه‌روه‌ها گه‌وره‌یی ئه‌و مه‌به‌سته‌ی که به‌ خشینه‌ جو‌راوجۆره‌کانی و له‌ پێناودا ده‌به‌خشییت.
- ئه‌م بانگه‌شه‌یه‌ ئاماژه‌یه‌ به‌ ده‌رك نه‌کردن یان بۆ ئه‌پرا ده‌ی خودا له‌ ژیا نی به‌نده‌کاندا، خودا په‌زاقه‌ و پۆزی ده‌ری هه‌موانه‌، ئه‌گه‌ر ویستبای پۆزیه‌که‌ی لێ ده‌گرتنه‌وه ئه‌ی ئه‌و کاته‌ چیان ده‌وت.
- ئه‌م بانگه‌شه‌یه‌ ژوکی و په‌زیلی و سروشتی پیسان ئاشکرا ده‌کات له‌ گه‌ل پیسکه‌یی ناخیان هه‌روه‌ها سنور به‌زاندنیان به‌رامبه‌ر هه‌رکه‌سێک که بانگیان بکات بۆ به‌ خشین و چاکه‌کردن.



تہوہری چوارہم

کۆمہ نیک بانگہ شہی جاہیلیہ ت



گومانی سی و شەش

بانگەشە کردن بەوێ منداڵ ھۆکاری ھەژاری و نەداری باوانە.^{۱۷۱}

ناوڕۆکی گومانەکە:

ئەھلی جامیلی دەیانوت کە گواپە منداڵ ھۆکاری ئەو ھەژاری و نەدارییە کە باوان تێیدا دەژین، ئەمەشش پالی پێوە دەنان بۆ خۆ رزگارکردن لەو منداڵانە ئێتر بە کوشتنی راستەوخۆ یاخود زیندە بەچال کردنی کچەکانیان لە ژێر خاکدا تا دەمرن، خودای گەورەش دەفرمویت: ﴿قُلْ تَكَلَّوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِنَّهُمْ لَا يَرْزُقُونَكُمْ وَلَا تَقْرَبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَقُولُونَ ﴿۱۷۱﴾﴾ (الانعام)، واتە: (ئەي محمد) پێیان بڵێ خەلکینە وەرن با ئەو شتەتان بۆ باس بکەم کە پەرەردگارتان لەسەری حەرام کردوون (یەكەم) بە هیچ شتێوەیەك نابێت شەریك و ھاوتا بۆ خوای گەورە بپیار بدەن (دوھەم) بەردەوام چاك پەفتار و جوان گوشتار بن لەگەڵ دایك و باوكتاندا (سێھەم) ھەرگیز نەكەن لە ترسی گرانى و قات و قەبى منداڵانى خۆتان بكوژن (چوارھەم) نزىكى هیچ جۆرە تاوان و گوناھىك مەكەون، چ ئەوانەى بە ئاشكرا ئەنجام دەدرێن، یان ئەوانەى كە لە پەنھانى و نەیتیدا ئەنجام دەدرێن، یاخود لە ناخ و دل و دەرونەكاندا دروست دەبێت (پنجەم) كەسیش بە ناحەق مەكوژن، مەگەر لەسەر حەق و شتىكى پەوا، ئا ئەو شتە سەندەكانى خوای گەورەن و ھەر خۆى فەرمانى پێداوھە بۆ ئەوێ ژیری و ھۆشمەندى خۆتان بخەنە كار.

۱۷۱- الأيتان التي وردت فيهما الشبهة: (الاسراء/۳۱، الانعام/۱۵۱). والآيات التي وردت فيها الرد على الشبهة: (الاسراء/۳۱، الانعام/۱۵۱، ۱۴۰، ۱۳۷، التكويد/۸، ۹).

پاشان دەر مویت: ﴿وَلَا تَقُولُوا أَوْلَدُكُمْ خَشِيَ إِلَٰهِي خَنُ زَرْفُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَلْبَهُمْ كَانَ خِطًا كَبِيرًا﴾ (الاسراء)، واتە: نەكەن ھەرگیز منداڵەكانتان لە ترسی ھەژاری و نەداری بكوژن، چونكە ئێمە پێش ئێوە پێق و پۆزی بەوان دەبەخشین ئینجا بە ئێوە، بە راستی كوشتنیا تەوا نێکی زۆر گەورە یە.

رێگاكانی پوچەل كردنەوی گومانەكە:

یەكەم: خودای گەورە (جل جلاله) خۆی بە پێوە بەری پۆزی سەرچەم دروستكراوە كانیەتی، وە خوشی ھۆكارەكان دەپەخسێت كە تەنھا بەگرتنە بەری ھۆكارەكان پۆزی خۆی دەستەبەردەكات، كەواتە ھیچ بواریك نیە كە ھەژاری یاخود ترسان لە ھەژاری بكرێتە بیانو بۆ كوشتنی منداڵ.

دووەم: ھۆكاری راستەقینە لە پشت كوشتنی منداڵەو لە لایەن ئەو نەفامانەو ھەتھانە كە ھانی داوێن بەو كارە ھەستێ بە بیانویی ھەژاری ئەمە جگە لە پێلی و بێ عەقڵی خۆشیان.

درێژە بایەتەكە:

یەكەم: پۆزی دەر خودایە ھەر ئەویش پەخسێتەری ھۆكارەكانە بۆ پەیدا كردنی بژێوی.

موشریكەكان منداڵەكانیان دەكوشت بەو شیوازە كە شەیتان فریوی دەدان، كچەكانیان زیندە بەچال دەكرد لە ترسی لەكە داربوون لەوانەشە ھەندێك لە نێرینەكانیان دەكوشت لە ترسی ھەژاری و نەداری وەك ئەوێ قورئان باسی دەكات، بە بیانوی ئەوێ ھەژاریەكەیان پەرە نەستێت، خودای گەورەش ئەم كارە لێ قەدەكردوێ، لە بەرامبەر ئەم پەفتارەشدا شاعیر دەلیت:

خودای گه ورهش وه لامي نه داونه ته وه و بيانوه كه ی پوچال كردونه ته وه، چونكه ئه وان هه ژاریان كروه ته به هانه بۆ كوشتنی منداله كانیان، له گه ل بوونی هه ژاریش دا ناكړیت مروؤ دهستی بچیته كوشتنی كه سێك، خودای گه وره ئه وهی پوون كردوه ته وه كاتێك مندالی دروستكردوه بێگومان رۆزیشی بۆ دیاری كردوه، ئیتر پێلیه باوك وایزانیته ههركات دهسته وسان بوو له پهیداكردنی بژێوی بیته به خه یالیداو بیانكۆژیته، له بری ئه وه هه ولێ كه سابه تیان بۆ بدات، بۆیه خودای گه وره ده فره مویت: ﴿نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِنَّهُمْ لَا يَشْكُرُونَ﴾ (الانعام).

له سوره تی (الاسراء) دا خودای گه وره باسی رۆزی ئه وان و باوانیشیانی كردوه وه له سوره تی (الانعام) دا خودا رۆزی دانی باوانیشیانی پیش ئه وان خستوه بۆ ئه وهی ئاماژه بیته به وهی كه چۆن باوان رۆزی دراو و نه مردون له برسا به هه مان شیوه منداله كانیش رۆزی ده درێن، خودا (جل جلاله) رۆزی ده ره ئیوه رۆزی خۆشتان نادهن چ جای منداله كانتان، رۆزی ئیوه و ئه وانیش له لای خودایه ؟

له نێوان ئایه ته كه ی سوره تی (الانعام) و ئایه ته كه ی سوره تی (الاسراء) دا جیاوازیه ك هیه له پێكخستندا سه ره پای ئه وهی لیكچونیش هیه، ئه مهش به م دوو خاله پوون ده بیته وه:

یه كه م: خودای گه وره له ئایه تی سوره تی (الاسراء) دا فره مویه تی: (خشية إِملاق) {الاسراء / ۳۱}، وه له ئایه تی سوره تی (الانعام) دا فره مویه تی: (من إِملاق) {الانعام / ۱۵۱}، ئه مهش ئه وه ده گه یه نیت كه ئه وانه ی كۆپه كانیان یاخود كچه كانیان زینده به چال كردوه دوو هۆكاری له گشته وه بووه: یانه وه تا هه ژاریبون و نه یانتوانیوه خه رجیان بكێشن و چاوه پێی ئه وه نه بوون تا كچه كانیان گه وره بوون و هاوكاریان بن له پهیداكردنی بژێویدا بۆیه زینده به چالیان ده كردن، ئه وه مه بهستی فره مایشته كه ی

خودايه له سوره تي (الانعام) دا: (من إِمْلَاق)، چونكه (من) بۆ پاساودانه ئه وه دهگه يه نيټ
كه هه ژاري هۆكاري كوشتنه كه يانه، هه روه ها ئه وه ش دهگه يه نيټ كه له كاتي كوشتنه كه دا
هه ژاريش هه بووه.

ياخود ئه وه بويټ هۆكاري كوشتنه كه هه ژاري باوكه كه نه بووه، به لام ترساوه له وه ي
دوچاري هه ژاري بويټ، ياترساوه له وه ي كچه كه ي دوچاري هه ژاري بويټ به مردني
باوكي، چونكه له جاهيليدا كچان ميراتيان پي نهدراوه كه خاوه ني پاره ي خويان بن،
بۆيه پالنه ر بۆ زينده به چال كردن هه ژاري بووه، ئه مه ش مه به ستي فه رمايشته كه ي خودا
بووه له سوره تي (الاسراء) دا (خشية الاملاق).

دووه م: وامان دانا گريمانه ي به كه م جياوازه له پوه ي ريڤخستنه وه بۆيه له وي دا ئه م
وه لاهه گونجاوه بۆي: (نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ)، به پيش خستني پاناوي باوك به سه ر پاناوي
مندالدا، چونكه نه داري پالنه ري زينده به چال كردنه كه يه له سوره تي (الانعام)، دا
ئاماژه ي پيكراره كه ئه ويش نه داري باوانه، هه واله كه ي پيش خستوه كه خودا (جل
جلاله)، خۆي پۆزي ده ريانه و هه واله كه شي به وه كۆتايي پي هيناوه كه خۆي پۆزي
منداله كانيشيان ده دات، به لام ئه وه نه داريه ي كه له سوره تي (الاسراء) دا ئاماژه ي پيكراره
ترسه له دوچار بوون به هه ژاري، بۆيه خوداي گه وره رايگه ياندوه كه پۆزي ده ري منداله و
پسته كه ي به وه كۆتايي پي هيناوه كه پۆزي ده ري باوانيشه، ئه مه ش يه كيكه له
تايبه ته نديه كاني قورئان له پيش خستني گرنگترين له هه موو جيگايه كدا به پيئي
شويته كه.^{١٧٢}

دووم: فريو خواردنى شەيتان و نەقامى خۇيان ھۆكارى سەرەكى بوو بۇ كوشتى
مندالەكانيان.

وہ لامەكانى قورئان بۇيانى پوون كړدوہ تہوہ ھۆكارى سەرەكى كہ ھاندەريان بوہ بۇ
كوشتى مندالەكانيان دہ گەريټہوہ بۇ سى خال ئەوانيش:

يەكەم: شەيتان بە بيانوى ھەژارى و نەدارى فريوى داون خوداى گەورەش
دەفـرمويټ: ﴿ وَكَذَٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيرٍ مِّنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَٰ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَاءَهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَلِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دِينَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ

﴿ ١٧٧ ﴾ (الانعام)، واتە: ھەروەك ئەو دابەشكرنە ناپەوايەيە كە زۆوانەكان فتوايان بۇ
دەدان كە كوشتى مندالەكانيان كاريكى چاك و پەوايە ، واتە دايك و باوكان مافى ژيانيان
ھەبوو (كەچى كچەكانيان زيندە بەچال دەكرد) وە ئاينى يەكخوئاناسيان لە لاپەسەند
نەبوو دژايەتيان دەكرد ، كەچى بت پەرستى و ئارەزوو پەرستيان پى پەوايوو خۆ ئەگەر
خوای گەورە بيوستايە جلەو گيرى لى دەكردن و نەياندەتوانى ئەو كارە ناپەسەندانە
بكن، بەلام وازيان لى بھينە بۇ خۇيان و ئەو درۆ و دەلەسەيەى كە دەيكەن ، بۇ كۆى
دەچن ، لە دەستى قودرەتمان دەرناچن.

شەيتانە ھاوبەشەكانيان ئەو كارەيان لا ئاساى كړدوہ تہوہ، بۆئەوہى لە دينيان
وہربېښپڼ و لە ناويان بەرن، ھەروہا بۆئەوہى چەواشەيان بكن لە بەرامبەر دينەكەيان.
دووم: خۇپاراستن لە لەكەداريوون، ئەوہش تايبەت بووہ بە زيندە بەچال كړدى
كچان لەترسى لەكەدارنەبونيان لەكاتى گەورە بوونى كچەكان، ئەوان بە شىوازيك ويناى
كچيان دەكرد كە ھۆكارى سەرشۆر كړدى خيزانەكەيەتى، ياخود شو بەكەسيك دەكات
كە پلەو پايەى لە خيزانەكەى نزمترەو ئەمەش مايەى سوکايەتيە بۇيان، ياخود دەرترسان
لە جەنگدا كچەكانيان بە ديل بگيرين كە ئەمەش سوکايەتيەكى تر بوو بۇيان.

سییه م: نه ریتی قوربانیکردنی مندال بۆ خوداگانیان به مه بهستی نزیك بونه وه له و خودایانه به نه زر بیت یاخود شتی تر، له جاهلیت دا گياو نه زری ده کرد که نه گهر چند کورنکی ببیت به کیکیان ده کاته نه زر هك شه وهی که (عبدالمطلب) سویتندی خوارد که نه وکاره بکات، پوداوه که شی ناشکرایه له چیرۆکی ژياننامه ی پیغه مبهردا "سه لات و سه لامی خودای له سهر بیت" ناماژه ی پیکراوه، نه گهر شه و شیرکه نه بوايه که میشکی داگیر کردبوون نه م خه یالانه یان بۆ دروست نه ده بوو.^{۱۷۲}

وه لامیکی تری قورئان بۆیان به گژداچونه وه و عه ییدار کردن و هه ره شه کردنه لێیان که ده فهرمویت: ﴿وَإِذَا الْمَوْءِدَةُ سُئِلَتْ ﴿٨﴾ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ ﴿٩﴾﴾ (التکویر)، واته: نه وسا پرسیار له کچانی زینده به چال کراو ده کریت که به ناحق کاتی خۆی له هه ندی کۆمه لگی سته مکاردا زینده به چال ده کران.

بینگومان زینده به چال کراو له پۆژی دواایدا پرسیار ده کات له سهر چ تاوانیک زینده به چال کراوه ؟ نه م پرسیاره هه ره شه به له لایه ن خاوه نه که یه وه، هه روه ها پوونکردنه وه یه که هیچ به هانه یه ک نه بووه بۆ کوشتنی، جگه له وه ش شه و پرسیاره ترسیکی گه وه له دلی نه نجامده ری کاره که دا دروست ده کات.

به هه رحال نه مه تیپوانینی سه رده می جاهلیت بوو بۆ ئافره ت، تا ئیسلام هات و نه م داب و نه ریتانه ی هه لوه شانه وه و ریسوای کردو زینده به چال کردنی قه دهغه کرد و کردی به بابه تیک له بابه ته کانی لێپرسینه وه له پۆژی دواایدا، وه ک له سوره تی (التکویر) دا ناماژه به بابه تی ترس و شه پۆلی توپه یی ده کات و وه ک پوداویکی گه ردونی له و پوداوه مه زنانه هه ژماری ده کات و ده لیت: زینده به چال کراو پرسیار له زینده به چال کردنه که ی ده کات. نه ی حالی نه نجام ده ره که ی (زینده به چال که ره که ی) چۆن بیت؟! هه رگیز که رامه تی ئافره ت له ژینگه یه کی گه شه ی نه ده کرد، نه گهر شه ریه تی خودا

۱۷۲- تفسیر المنار، محمد رشید رضا، مرجع سابق، ج: ۸، ص: ۱۲۵، ۱۲۴.

نه بوايه كه گه پرده كه ي كه رامه تي سه رجه م مرقايه تي پاراستوه له ريزگرتن له ئينسان:
نيرو مي، وه به رزكردنه وه يان بو ناستيكي شياو بونه وه ريك كه خوداي گه وره له روحي
بلندي خو ي فوي پيدا كرده و ژياني پي به خشيوه.

كه رامه تي ئافرهت هه لقولاي ئه م سه رچاوه يه كه ئيسلام هيناويه تي، به ده ر له هه
هو كاريك له هو كاره كاني ژينگه كاتي ك له دايك بونه وه ي مرقه كان سه رله نو ي به رده وامي
هه بوو له گه ل چه سپاندي به ها بالاكان كه له ئاسمانه وه فه رماني پي ده كر ي ت نه ك له زه وي،
ئه و كاته كه رامه تي ئافرهت ده سته به رده كر ي ت، ئي تر ده سته و ساني و بژيوي ژياني هيج
كاريگه ري و قورسايه كي ان نيه له ته رازوه كه يدا، به لكو قورساي بو روحي مرقه
به ريزه كانه كه په يوه سته به خودا وه، له م تيرواني نه سشدا نيرو مي به كسان. ^{١٧٤}

به كورتي:

● مو شري كه كان منداله كانيان له بهر هه ژاري يا خود له ترسي هه ژاري
ده كوشت، له گه ل ئه وه ي كه خودا بو ي پوون كردونه ته وه پوزي ده ري ئه وان و
منداله كانيان خودايه پاشان بيانوه كانسان هيج بنه مايه كي نيه كه هانيان بدات بو
كوشتني منداله كانيان.

● قورئان پووني كردونه ته وه كه هو كاري سه ره كي بو كوشتني مندال هه ژاري وترس
له هه ژاري نيه به لكو هو كاري ئه م كرده وه يه شه يتانه كه گونا هه كه ي لا ئاساي
كردونه ته وه، يا خود ترسي له كه دار بونيان هه بوه له په نا كچه كانيان، يا خود بو
نزيك بونه وه له خودا كانيان كردويانن به نه زر.

١٧٤- في ظلال القرآن، سيد قطب، مرجع سابق، ج: ٦، ص: ٣٨٤٠.

گومانی سی و جهوت

بانگه شه کردن به وهی که نه وهی له سکی نازه له کاندایه تاییه ته به نیرینه کان
قه ده غه یه بۆ مینه کان: ۱۷۰
ناوه روکی گومانه که:

عهر به کانی سهرده می جاهیلیی وا خه یالیاں ده کرد که نه و بیچوهی له سکی گیانله بهردایه شوم و نه گبه تیه بۆ ئافره ته کانیاں، نه گهر نه و بیچوه به زیندوی له دایک بوو نه وه بۆ نیرینه کان حاله که بیخۆن و حرامه له سهر ژنه کانیاں و تراوه حرامه له سهر تیکرای ئافره تان، به لام نه گهر به مردوی له دایک بوو نه وه شومیه که ی له ده ست ده ات و ئیتر بۆ هر دوو په گه زی نیر و می حاله که بیخۆن، خودای گه وره ش ده فهرمویت: ﴿وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَٰذِهِ الْأَنۡعَمِ خَالۡصَةً لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَآٓءُ زَوٰجِنَا وَإِنۡ يَكُنۡ مِّثۡقَٔتَهُۥ فَهُمْ فِیۡهِ شُرَکَآءُ سَیَجۡزِیۡهِمْ وَصَفَهُمْ ۖ إِنَّهُۥ حَکِیۡمٌ عَلِیۡمٌ ۝۱۳۹﴾ (الانعام)، واته: به کیکی تر له نه فامییاں نه وه بوو که ده یانوت: هرچی له سکی نه م مالاته نه دا بیت (له به چکه کانیاں) تاییه ته بۆ نیرینه کانمان و حرامه بۆ هاوسه رانمان، به لام نه گهر مرداره وه بوو بویه نه وه هه مووان تیادا هاوبه شن، بیگومان خوی گه وره تۆله ی نه م پیناسه سه قه تانه شیان لی ده ستینیت، چونکه نه و زاته ته واو حکیم و دانایه له مۆلت دانایندا وه ته واویش زانایه به وهی که چی پتویسته حرام بکریت.

۱۷۰- الآية التي وردت فيها الشبهة (الانعام/ ۱۳۹)، الآيات التي وردت فيها الرد على الشبهة: (الانعام/ ۱۴۰، ۱۴۳).
في (تفرد الله بالتشريع في تصور الاسلامي) طالع: الوجه الاول من الشبهة السابعة والعشرين، من الجزء السابع: (الايان و التدین).

رینگاکانی پوچھڻ گردنہ وی گومانہ کہ:

حرام و حلال ڪردن له تاييه تمه ندييه کاني ياسادانه ره که خودايه، وه هيچ که سيک
ئو تاييه تمه ندييه پي نه دراوه، هه روه ها خوداي گه وره هيچ به کيک له و گيانله به رانه ي
حرام نه ڪردوه به و شيوازه ي که ئه وان باسي ده ڪن.

درڙهي باب ته که:

حلال ڪردن و حرام ڪردن له تاييه تمه ندييه کاني خودايه و په يوه ندي به هيچ
که سيکه وه نيه:

ئمه نمونه په که له برپاره ناما قوله کاني عه رب له سه رده مي جاهيلي دا سه باره ت به
حلال و حرام، که تاييه ته به و شتانه ي ناو سکی هه نديک له گيانداراندا هه يه له شيرو
بيچوو، ده لين لي ره دا مه به ست له گياندار ته نها (البخائر) و شترک پيچ سکی ڪرديت و
پيچمه مي نير بيت ئه وکاته گوچکه يان له ت ده ڪرد و به ره لايان ده ڪرد، يا خود مه به ستيا
ئمه جوره حوشتره بوه له گهل (السرائب) و شترک که ده تا دوانزه سکی ڪرديت و
هه موشي ميينه بيت، جا ئه گهر ئمه و شتران بيچوي نيرينه يان ببوايه تاييه تيان ده ڪرد بؤ
نيرينه کان واته ته نها ئه وان ليتيان ده خوارد و قه ده غه يان ده ڪرد له ميينه کان،
شيره که شي ته نها نيرينه کان ده يان خوارده وه و قه ده غه يان ده ڪرد له ميينه کان، به لام
ئه گهر ئه و و شترانه بيچوي مرداره وه بويان ببوايه ئه و نيرومي له خوارنديا به شدار
ده ببون، وه ئه گهر بيچوي مييان ببوايه وازيان لي ده هيتاوبه خيويان ده ڪرد بؤ
به روبومه که ي، هه نديک له موفه سيريني پيشين ئمه گياندارانه يان (مقيد) تاييه ت نه ڪردوه
به ئه و دوو جوره و شتره، (البخائر والسوائب)، ده ڪريت حوكمي (مطلق) تيکرا بگوازينه وه
بؤ لاي (مقيد) تاييه ته که، که له وانه شه ئه وه يان به هه نديک له گيانله به ر و تبيت که خويان
مه به ستيان بوه به دهر له وه سفی (البحيرة) که گو تيان له ت ڪردوه، وه (السائبه) که هه ر
ميينه ي به ره م هيتاوه و وازيان لي هيتاوه بؤ خواکانيان و که س توخني نه که وتوه.^{۱۷۶}

۱۷۶- تفسير المنار، محمد رشيد رضا، مرجع سابق، ج: ۸، ص: ۱۲۸.

خودای گورهش به م ئایه ته وه لامی داونه ته وه: ﴿سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾ (الانعام). به واتای خودای گوره سزایان ده داته وه به وشیزوهی که حکمه تی حوی ده یوازیت، وه به و پییهی که زانایه به کارو کرده وهی بهنده کانی وه له و پیناسه نه فامانهی که ده یکن، بئگومان سزاکه شیان ده بیئت له جۆرو هاوشیوهی پیناسه که یان بیئت.

وه لامیکی تری قورئان بۆیان پونکردنه وهی نه فامیه که یانه له حه رامکردنی هه ندیکیان به دهر له هه ندیکی تر به بئ هۆکاریک، وه گارچه گارچه و جۆراو جۆریان کردوون (بحیره و سائبة ز وصيلة و حامية)، (بحیره) (سائبة) ئاماژه مان به ماناکه ی کرد، (وصيلة) و شتریکه یه که م و دووهم سکی مینه بیئت، (حام) و شتریکی نیره که له گشتی ئه وه وه ده سک گهیدا ده بیئت، ئه مانه و چهنده ها جۆری تر که به ئاره زووی خویان دایان ده هینا له گیانه بهر و زه راعهت و به رویوم، خودای گوره پوونی کرده وه که هه و باخاتی پر له که پرو هه رزالی دروست کردوه له گه ل باخاتی که که گرو هه رزالی تیانیه.

هه روه ها گیانه بهری خولقاندوه بۆ بار هه لگرتن وه ندیکی تر که خوریه که یان فره شی لی دروست ده کرت، پاشان جۆری مه رو مالاتی ئاماژه پئ کردوه له گیانه بهر که جۆر سگی یه واته مه ره و جۆری ره ش واته بزنی به نیرو مییه کانیانه وه، هه روه ها و شتر به نیرو می وه له گه ل مانگا نیرو می که ی، ئه وه شی پوون کرده ته وه هیه یه کیک له مانه ی حه رام نه کرده نه خویان و نه بئچوه کانیشیان، به لکو سه رجه میان بۆ ئاده میزاد به دی هینراون بۆ خواردن و گواسته وه و باره لگرتنیان و دۆشین و چهنده ها سودی تر، خودای گوره ده فره رمویت: (وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ)

﴿ خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنزَلَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً ۖ أَزْوَاجًا يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ۚ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ قَآئِنٌ نُّصَرِّفُونَ ﴿٦﴾ ﴾ (الزمر)

واته: (خه لکینه بیرتان نه چیت) که خوی گه وره نیوهی له تاکه که سیک و تاکه نه فسیک دروست کردوه ، پاشان هر له و نه فسه هاوسه ره که شی به دی هیناوه ، له مالا تیشدا ههشت جوری دروست کردوه (له نایه تی ۱۴۳ ، ۱۴۴ الانعام دا ناماردهی بۆ فهرمون).. (نیوه ناگاتان له خوتان نه بوو) کاتیک که له سکی دایکتاندا بوون ، چون گورپانمان به سه ردا ده هینان قوناغ به قوناغ له ناو سی تاریکیدا (مه به ست نه و سی پیسته به که کورپه له ی تیدا ده زی ، جا گه وره بوون به رده وامه تا نه دنامه کان هه موویان جیگه ی خویان ده گرن ، هه ندیک ناسه واری نه وه کانی پیشوش سه ره له ده داته وه له ره نکي چاو و شیوازی پوخسار و بالا و قزو...) نا نه وه به خوی په روه ردگار و به دیهینه رتان که خاوه نی هه موو به دیهینه راوه کانه ، جگه له و زاته ش خویبه کی تری به حق نیه که شایسته ی پرستن بیت ، جا نیتر نیوه نه و زاته بۆ ناپه رستن ، به ره و کوئ و به ره و کی ده تانه ویت خوتان ویل بکه ن.

وه له وه لامیان دا ده فهرمویت:

﴿ وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَسٌ ۖ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ﴿١١٣﴾ ثَمَنِيَّةً ۖ أَزْوَاجًا مِّنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ ۚ قُلْ ءَالِدَکَرْنِ حَرَمٌ أَمِ الْأُنثَيْنِ ۚ أَمَّا اسْتَحْلَمَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ نَبِیُّنِ بِعَلِیْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١٣﴾ وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَتَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ۚ قُلْ ءَالِدَکَرْنِ حَرَمٌ أَمِ الْأُنثَيْنِ ۚ أَمَّا اسْتَحْلَمَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ ۚ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ ۚ إِذْ وَصَّيْکُمُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَن أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّیُضِلَّ النَّاسَ بِغَیْرِ عِلْمٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١١٤﴾ قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوْحِیَ إِلَیَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ یَّطْعُمُهُ

إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ
اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٥﴾ (الأنعام)،

واته: ههروه‌ها خوای گه‌وره هه‌ندی مالاتی بۆ ئیوه پام هیتاوه بۆ سواری و باربردن،
له خوری و مووی هه‌ندی‌کیشیان فهرش و پایه‌خی هه‌مه جۆر دروست ده‌که‌ن، ده‌بخۆن
له و پزق و پۆزی‌یه‌ی خوای گه‌وره پیتی به‌خشییون (گوشته‌که‌یان، شیره‌که‌یان، که
جۆره‌ها خۆراکی خۆش و به‌تامیان لی دروست ده‌کریت) شوینی هه‌نگاو و نه‌خشه‌و
پیلانه‌کانی شه‌یتان مه‌که‌ون، چونکه به‌راستی نه‌و سه‌رکه‌شه دوزمنی ناشکرای ئیوه‌یه
(هه‌رچه‌نده شه‌یتان نادیاره به‌لام به‌وه‌سوه‌سه و خه‌ته‌ره و خه‌یاله خراپه‌کانی که‌بۆمان
دروست ده‌کات و هانمان ده‌دات بۆ گونا‌هو سارد و سپی له‌ خواپه‌رستیدا، دیاره
شه‌یتان دوزمنیکی ناشکرایه هه‌رچه‌نده نادیاره، چونکه کارکردی ناشکرایه له‌سه‌رمان)
*. خوای گه‌وره هه‌شت جۆر مالاتی تاییه‌تی بۆ خزمه‌تی ئاده‌میزاد په‌خساندوه، له‌ مه‌ر
جوتیک و له‌بزن جوتیک، ئه‌ی محمد به‌و نه‌فامانه بلێ که‌ هه‌ر له‌ خۆیانه‌وه شت حه‌رام
ده‌که‌ن، باشه، ئایا خوای گه‌وره نیره‌کانی حه‌رامکردوه یان مییه‌کان، یان ئه‌وه‌ی که
له‌ سکی مییه‌کاندا هه‌یه؟! نه‌گه‌ر شتی وا راسته، به‌لگه‌یه‌کی زانستیمان بۆ به‌یینه‌وه
؟! * هه‌روه‌ها نه‌و زاته له‌و شتر جوتیک و له‌ په‌شه‌ولاخیش جوتیکی بۆ په‌خساندوون،
دوباره پێیان بلێ: باشه، خوای گه‌وره خواردنی گوشتی نیره‌کانی حه‌رامکردوه، یان
میینه‌کان؟! یاخود ئه‌وه‌ی که‌ له‌ سکی مییه‌کاندا هه‌یه؟! باشه بۆچی ئیوه‌ شایه‌ت
بوون کاتیک خوای گه‌وره بریاری له‌و شیوه‌یه‌یدا؟! جا ئیتر کی له‌وه سته‌مکارتره که
درۆ به‌ناوی خواوه هه‌لده‌به‌سیت، تا به‌بی هیچ بئه‌مایه‌کی زانستی سه‌رله‌ خه‌لکی
تیکبده‌ت، له‌ راستیدا خوای گه‌وره هیدایه‌تی ده‌سته و تاقمی سته‌مکار نادات. * ئه‌ی
محمد پێیان بلێ: ئه‌وه‌ی که‌ به‌وه‌حی و نیگا بۆ من په‌وانه‌ کراوه له‌و شتانه‌ی که‌

خواردنی حه‌رامه ، ته‌ن‌ها گۆشتی مرداره‌وه بووه ، یان خویتی پڙاوه ، یان گۆشتی به‌رازه ، که هر خوی پۆخلی و پیسی به ، یان نه و مال‌تانه‌ی که له‌کاتی سه‌رپینیا‌ندا ناوی غه‌یری خوای له‌سه‌ر برا بی‌ت ، هه‌تا نه و شتانه‌ش خواردنی دروسته و قه‌یناکات بۆ که‌سیکی ناچار (که به‌هۆی گرانی، یان قات و قریبه‌وه ناچار بی‌ت) له‌و شته حه‌رامانه بخوات به‌مه‌رجێک زۆری لی نه‌خوات و به‌رده‌وام نه‌بی‌ت و دوباره‌ی نه‌کاته‌وه، بی‌گومان به‌روه‌ردگاری تو به ته‌واوی لی‌خۆشبووه له‌و جۆره که‌سانه‌و ته‌واویش می‌هه‌ربه‌نه، سزایان نادات .

ئهمه وه‌لامی نه‌و قسه‌یه که ده‌لین: ﴿ وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَفْئِدَةِ خَالِصَةً لِّذِكْرُنَا وَنَحْنُ عَلَىٰ أَزْوَاجٍ ۚ وَإِنْ يَكُنْ مَّيْمَنَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفُهُمْ إِنَّهُ ۖ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣﴾ ﴾ (الانعام)

لی‌ره‌دا وه‌لامه‌که سه‌رکۆنه کردن و به نه‌فام له قه‌له‌م دانی تیدا‌یه، نه‌و پینان ده‌لی‌ت: ئایا خودا ته‌ن‌ها نێ‌رینه‌ی نه‌و جوتانه‌ی حه‌رام کردوه، یاخود نه‌و بی‌چوه‌ی که په‌حمی میننه‌که‌دایه و له نه‌نجامی جوت بوونی نه‌و دوو جوته دروست بووه ئیتر بی‌چوه‌که‌ی نێ‌ر بی‌ت یان می؟ گرسیاره‌که لی‌ره‌دا بۆ په‌دکردنه‌وه‌یه، خودای گه‌وره هیچ به‌کێک له‌م سی جۆره‌ی حه‌رام نه‌کردوه، بی‌گومان به‌م گرسیاره‌ دورو درێژه بۆ نه‌وانه‌یان که‌بیری لی ده‌که‌نه‌وه پوون ده‌بی‌ته‌وه که له پووی عه‌قله‌وه قسه‌که‌یان پێی تی ناچیت، چونکه ته‌رتیبی حوکه‌ له‌سه‌ر وه‌سفی نێ‌رینه و میننه یا خود دووگیانی قسه‌یه‌کی بی مانایه یا خود نه‌فامیه‌کی ئاشکرایه نه‌گه‌ر هۆکارێک نه‌بی‌ت بۆ وه‌سفه‌که‌یان، گاساو هینانه‌وه به‌و وه‌سفانه هیچ بنه‌مایه‌کی نیه‌و وتنیشی هیچ پێ‌ویستی نه‌ده‌کرد، به‌نه‌بونی هۆکاریش خۆه‌لقورتاندنه له حوکی خودا، نه‌مه‌ش قسه هه‌لبه‌ستنیکی دور له عه‌قل و نازانسته‌ی، خودای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤﴾ ﴾ (الانعام)، به‌و

مانايه‌ی له‌سهر بڼه‌مای زانست و دلنيایي قسه‌بکه‌ن که له پيغه‌مبه‌ريکي خوداوه وهرتانگرتبیت ياخود به‌لگه‌یه‌کی زانستی که عه‌قل گشت راستی بکاته‌وه، چوڼ خودا ئه‌و شتانه‌ی حه‌رام کردوه که ئیوه ده‌یلين، نه‌گینا ئه‌وه‌ی که جياتان کردوه‌ته‌وه و حه‌رامتان کردوه به‌ده‌ر له‌وانیتر ئه‌وه نه‌فامیه‌کی ناشکرایه هه‌روه‌ک چوڼ درو قسه هه‌لبه‌ستنه .

پاش ئه‌وه‌ی ده‌سته‌وسان بوون له هیتانی به‌لگه‌یه‌کی زانستی که پيغه‌مبه‌ريک گشت راستی بکاته‌وه ده‌رباره‌ی نه‌وشتانه‌ی که حه‌رامیان کردوه به قسه‌ی خوڤان، وه خودا پيداگری ده‌کات له‌سهر ئه‌و بانگه‌شه‌ی که ده‌لین خودا ئه‌و شتانه‌ی حه‌رام کردوه به هیتانی به‌لگه‌یه‌ک سه‌باره‌ت به‌و حه‌رام کردنه که له خوداوه گوڤيان لی بووه و ئه‌و پیی وتوون، بۆیه پښان ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ آلَّذْكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمْ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ أَشَجَلْتُ عَلَيْهِمْ أَرْحَامَ الْأُنثَيَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (الانعام)، زانیاری ده‌رباره‌ی خودا، یان ده‌بیټ له پښه‌ی پيغه‌مبه‌ريکوه بیټ که خودا فه‌رمانی پی کردبیټ یاخود ئه‌و شتانه‌یان به بی ناوه‌ندگیر(واسطه) ده‌ست که‌وته، ئایا ئیوه خوداتان بینوه تا وه‌ها فه‌مانیکتان پی بکات به بی بوونی ناوه‌ندگیریک؟!

ئه‌وان نه‌ئه‌مه ئه‌لین و نه‌ئه‌وه‌ش، به‌لکو درو به‌ده‌م خوداوه هه‌لده‌به‌ستن و بانگه‌شه‌ی حه‌رام ده‌که‌ن به بی بوونی به‌لگه‌یه‌کی زانستی، گشت و گشت لاسایی به‌کتر ده‌که‌نه‌وه له قسه‌کانیاندا: که خودا ئه‌و شتانه‌ی حه‌رام کردوه که ئه‌مان حه‌رامی ده‌که‌ن و نه تاوانانه‌ی که ئه‌نجامی ده‌ده‌ن خودا پیی نه‌نجام داوڼ، خوداش له باره‌یان‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَإِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (الاعراف). واته: کاتیکیش ئه‌و نا پوختانه گوناوه تاوانیک نه‌نجام ده‌ده‌ن ده‌لین: ئیمه باو باپیرانمان بینوه که له‌م جوړه کردارو په‌فتاره‌یان کردوه ، خوی گه‌وره‌ش خوی فه‌رمانی پيداوین (له چاره‌ی نوسیوین !!)

ئەى محمد ، ئەى ئيماندار بلى: نەخىر ، ھەرگىز وانىھ ، خواى گەورە چۆن فەرمان بە گوناھوتاووان و كارى نابەجى دەدات ، چۆن جەسارەت دەكەن و لە خۆتانەوھ بە دور لە ھەموو زانىيارىك شتى وا ھەلدەبەستن ؟! .

پرسىيارەكە لە ئايەتەكە دا بۆ گالتە پى كوردنيانە ، پاشان ئەگەر كارەكە بەو شىوازە بىت و بەلگەتان چەسگا كە راست ناكەن ، ئىتر چى لەو ترسناكتەرە كە درۆ بەدەم خوداوھ بكن بە حەرام كوردنى شتىك كە خودا حەرامى نەكردوھ ، يان حەلل كوردنى شتىك كە ئەو حەلل نەكردوھ ، بۆ گومرا كردن و چەواشە كوردنى مرقۇ وبەو شتەو كۆكردنەوھى خەك لە دەورى و بە بى ئەوھى بەلگەى ھەبىت بى شەرمانە ئەو كارانە دەداتە پال خودا.^{١٧٧}

بەكورتى:

● موشرىكەكان كەوتونەتە خەيالەت و بۆچونىكى سەقەت كە لە شىرك و بت پەرەستىيەوھ سەرچاوھ گرتوھ سەبارەت بە كارو بارى ياسادانان لە حەلل و حەرام كە لە گەورەكانيانەوھ بۆيان ماوھتەوھ ، دەيانوت ئەو بىچوھى كەلەسكى ھەندى گيانداراندايە تايبەتە بە نىزىنەكانيان ئەگەر زىندوو بوو بە مردووش لە دايك ببوايە بەشى مئىنەكانىن لى دەدا واتە ھاوبەش بوون لە خواردنیدا ، ئەمەش ھىچ ھۆكارو بەلگەو پاساويكى لە گشتەوھ نەبوھ جگە لە پياوسالارى و ھەواو ھەوس نەبىت كە بە ئاروزوى خۆيان دىنىكى تەم و مژاوى چەواشەكارىيان لى بەرھەم ھىتابوو .

● خوداى گەورە وەلامى ئەو جاھىلانەى داوھتەوھ بە وەلامىكى سەركۆنەكەرو بەنەفام لە قەلەم دەر كە پىيان دەفەرمووت: ئايا خوداى گەورە نىزىنەى ئەو دوو جوتەى حەرام كوردوھ يا خود مئىنەى ئەو دوو جوتە يا خود بىچوى ئەو دوو جوتە ، پرسىيارەكە بۆ پەكردنەوھى ، بىرو باوھرەكەيان پوچەل دەكاتەوھ و گالتە بە عەقلىان دەكات .



تەوہری پینجھم

نہو گومانانہی پہیوہندیان بہ کوفرو ئیمانہوہ ھدیہ.



گومانی سی و هشت

دوو پوهکان بانگه‌شهی نه‌وه دمکه‌ن که نه‌و نیماندارانه‌ی که باوهریان به پیغه‌مبه‌ر سه‌لات و سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیت هیناوه گیل و نه‌فامن.^{۱۷۸}

ناوهری گومانه‌که:

دوو پوه‌کان وایان راگه‌یاند که هوکاری باوهرپنه‌هینانیاں به‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ر "سه‌لات و سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیت" هیناویه‌تی، وه پابه‌ند نه‌بوون به فرمانه‌کانی نه‌وه‌یه که نه‌وانه‌ی باوهریان پی هیناوه پیل و نه‌فامن، وه ده‌یانوت چۆن نیمه‌و نه‌وان له ناستیکدا بین و له‌سه‌ر یه‌ک ریگا بین له‌گه‌ل نه‌و پیل و نه‌فامانه؟! خودای گه‌وره ده‌فرمویت:

﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾﴾ (البقرة)، واته: کاتیکیش پییان ده‌وتریت: نیوه بو‌هول ناده‌ن بیرو باوهرتان به‌هیزو دامه‌زاو بکه‌ن و پابه‌ندی به‌رنامه‌ی خوابن وه‌کو نه‌و خه‌لکه دیندارو نیمانداره، که‌چی له وه‌لامی نه‌و ناموزگاریه دلسوزانه‌یه‌دا ده‌لین: نیمه چۆن وه‌کو نه‌و خه‌لکه گیل و نه‌فامه باوهرپ ده‌هینین!!، خه‌لکینه ناگادارین و بزائن که هر نه‌وانه خویان گیل و نه‌فامن، به‌لام به خویان نازائن (تا نه‌و کاته‌ی مردن یه‌خه‌یان ده‌گریت و دواتریش که له گورپه‌پانی مه‌حشره‌دا گیر ده‌خۆن).

ریگا‌کانی پوچه‌ل کردنه‌وه‌ی گومانه‌که:

یه‌که‌م: هوکاری نه‌و قسه‌یه شه‌یتانه که فریوی داون وا بلین.

دووهم: نه‌وه‌ی دوو پوه‌کان له‌سه‌ر پیللی و نه‌فامیه، به‌لام پیللی و نه‌فامیه‌که‌ی که خویان هه‌ست پی ناکه‌ن، چونکه به هو‌ی تاوانه‌کانیا نه‌وه دلیان داگوشراوه.

۱۷۸- الآية التي وردت فيها الشبهة : (البقرة/۱۳)، الآية التي وردت فيها الرد على الشبهة : (البقرة/۱۳).

در ژمى بابته كه:

يه كه م: له خۇبايى بوونى دوو پوهكان و فريو دانيان له لايهن شهيته وه.

ئەو له خۇبايى بوونى كه دوو پوهكانى له سهره ئەو نارە واييهى بۆ پەخساندون و كرده وه خراپه كانيانى بۆ پازاندونه ته وه به جۆرىك خويان به باشى ده زانن، بهلكو له خۇبايى بوون و ياخى بوونه كيان سهرجه م راستيه كانى شيواندوه له پوانگهى ئەوانه وه نه گهر سهر كرده و شوين كه وته كانيان ئەو شته يان نه كرديت، ئەوكات ئەوان به ناشرين ته ماشايان كردوه چيرۆكى له خۇبايى بوون و قسه نابەجى كانيان قورئان له باره يانه وه ده ئيترتته وه له وكاتهى كه داوايان لى كراوه كه باوه پ بهين به وهى كه پيغه مبه ر "سه لات و سه لامى خوداى له سه رييت" هيناويه تى و باوه پ بهين هاوشيوهى ئەو خه لكانهى كه شوين كه وتهى پيغه مبه رن "سه لات و سه لامى خوداى له سه ر بيت" وه لامه كيان ئەوه بوو: ﴿أَتُؤْمِنُ كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ ۖ﴾ (البقرة)، به گيل و نه قام و هه له شه و بى عه قل و هه لس و كه وت و نابەجى ولاوازى بيروپا ته ماشاين ده كردن.

دووم: گيلى و نه قامى سيماي خودى دوو پوهكانه.

خوداى كه وه وه لامى دانه وه و فهرموى: ﴿وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ

كَمَا ءَامَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ۖ﴾ (البقرة).

ئەوان خويان گيل و نه قامن به دهر له وانهى كه ئەمان به گيل و نه قاميان داده نان، كام گروه شايه نى نازناوى گيل و نه قاميه ؟ ئەو بيو باوه پ خراپهى كه دوو پوهكانى له سهره له گه ل كرده وه ناشرينه كانيا و دانه مه زاندينان له بۆچونىكى دياويكراو، يان ئەوهى ئيمانداره كانى له سهره له بيو باوه پى راست و دروست و كرده وهى چاكه و ئارامى و ئاسايشى دل و دهر وون به هوى ئيمان كه يانه وه كاميان باشتره ؟! تۆمه ت

دروستکردنی دووپوه‌کان بۆ ئیمانداره‌کان به هه‌له‌شه‌و گیل و نه‌فام و بی‌عه‌قلی، وه پیناسه‌کردنیاں به‌و پیناسانه کاریکه زیان به ئیمانداران ناگه‌یه‌نیت تا پوژی دواپی، هه‌روه‌ك چۆن زیانی بۆ هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر "سه‌لات و سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیټ" نه‌بووه .

دووپوه‌کان ئه‌م قسانه‌یان له پاش مله‌وه ده‌کرد وه‌ك گالته‌کردن به ئیمانداران، خودای گه‌وره پیغه‌مبه‌رو شوین كه‌وتوانی له‌و كاره‌ ناگادار كرده‌وه و پایگه‌یاند كه پیللی و نه‌فامی و به‌رچاوپه‌شی و بی‌عه‌قلی و سیفه‌تانیکی داب‌پاون به‌سه‌ر دووپوه‌كاندا، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وه كرده‌وه‌كانیانه، به‌لام نازانن كه گه‌رده‌یه‌ك دلی داگوشیون.^{۱۷۹}

به‌گورتی:

فریو دانی شه‌یتان پالی به‌دووپوه‌كانه‌وه ناوه بۆ تانه‌دان له موسولمانه‌كان به پیل و نه‌فام و بی‌ئاگا، به‌لام له راستیدا دووپوه‌كان خویان گیل و نه‌فام، به‌لام هه‌ستی پی‌ناکه‌ن چونكه خودای گه‌وره دل و گوئی و چاویانی کویر كرده به هۆی داگوشه‌ریكه‌وه له ئه‌نجامی كرده‌وه ناشرین و په‌فتاره نا به‌جی‌كانیان.

۱۷۹- تفسیر المنار، محمد رشید رضا، مرجع سابق، ج: ۱، ص: ۱۶۰، ۱۵۹، بتصرف.

گومانی سی و نو

بیباوهره‌کانی مه‌ککه ده‌یانوت گوايه باوهر هینان به موحه‌مه‌د "سه‌لات و سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیٚت" نانارامی به دواوویه.^{۱۸۰}

ناوهرۆکی گومانه‌که:

هه‌ندیك له موشریکه‌کانی مه‌که ده‌یانوت گوايه شوین که‌وتنی موحه‌مه‌د "سه‌لات و سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیٚت" و هه‌لگه‌پانه‌وه له‌وانه‌ی ده‌روبه‌ریان له تیره عه‌ره‌به موشریکه‌کان دروچاری پوویه‌پوویه‌وه و ده‌رکردن و زیان و نا‌زاوه‌یان ده‌کات، خه‌لکی مه‌که‌ش توانای نه‌وه‌یان نیه، نه‌مه‌ش دوری خستونه‌ته‌وه له شوین که‌وتنی موحه‌مه‌د "سه‌لات و سه‌لامی خودای له‌سه‌ر بیٚت". خودای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویتی: ﴿وَقَالُوا إِن نَّبِیْجْ اَلْهُدٰی مَعَكَ نُنْخِطِفُ مِنْ اَرْضِنَاۤ اَوْ لَمْ نُمْکِنْ لَهُمْ حَرَمًاۤ اِمَّا یُجِیۡ اِلَیْهِ نَمُرْتُۢ كُلَّ شَیْءٍ رِّزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلٰكِنْ اَكْثَرُهُمْ لَا یَعْلَمُوْنَ﴾ (القصص)، واته: هه‌ندی له‌نه‌فامانی قوره‌یش ده‌یانوت: ئیمه نه‌گه‌ر شوین ئه‌م به‌رنامه نوئیه بکه‌وین (تیاده‌چین) له ولات و شویتی خۆمان نامان هی‌لن، ده‌مانفرپینن، باشه نه‌وانه بۆ بیرناکه‌نه‌وه، نه‌وه‌ته به‌ناشکرا ئه‌م حه‌ره‌م و ناوچه‌یه‌مان بۆ دابین کردوون که هه‌مووچۆره به‌روبووم و کالایه‌کی بۆ دیت، نه‌گه‌ر بیریکه‌نه‌وه هه‌مووی به‌خشش و پزق و پۆزی ئیمه‌یه، به‌لام زۆریه‌یان بیر له‌و پاستیانه ناکه‌نه‌وه و نایزانن و ده‌رکی ناکه‌ن..

۱۸۰- الآية التي وردت فيها الشبهة: (القصص / ۵۷). الايتان التان وردت فيهما الرد على الشبهة: (القصص / ۵۷،

رینگاکانی پوچھن کردنه وهی گومانه که :

یه کهم: سهره پای شه وهی که شه قسهی بیانویه کی پوچله و گوتیه که هیچ به لگه کی نیه، له هه مان کاتدا دان پیدانانه به وهی که بانگه وازه کی موحه مه د "سه لات و سه لامی خودای له سهر بیت" راست و دروسته.

دووه م: خودای گهره شه مانی پی به خشیون کاتیک که موشریک بوون ئیتر چون وه دهر ده خرین کاتیک که ئیمانیاں هیناوه.

سییه م: هوکاری راسته قینهی له ناو چون به درپخستنه وهی پیغه مبه ران و بی نمه کی و له خوبایی بونه.

چاره م: ته نانه ت نه گهر له لایه ن خه لکیشه وه که مارو بدرین - به هوئی ئیمانیه که یانه وه شه وهی له خداوه ده ستیا ده که ویت زور باشتره و بویان ده میتیته وه.

درنژهی بابته که :

یه کهم: نه گهل شه وهی که بانگه شه که یان بی بنه مایه له هه مان کاتدا دان پیدانانه به راستیتی ریبازمکهی موحه مه د "سه لات و سه لامی خودای له سهر بیت".

موشریکه کان شه قسهی که به پیغه مبه ریان ووت و بیانویان بو ده هینایه وه بو شوین نه که وتنی له ترسی شه بووه ده سته لاتیاں به سهر تیره عهره به دراوسی کاندانه میتیت، نه وانهی که که عبه یان به پیروز داده ناو ده رگاوانی که عبه بوون و بته کانیاں به پیروز ده زانی، ده ترسان له لایه ن شه تیرانه وه فری بدرینه دهره وه، شه گومانه بیانویه کی موشریکه کانی مه که بوو که بیانویه کی پوچله و پاساویکی بی بنه مایه، ده یانوت گوايه نه گهر بیتنه سهر دینی موحه مه د "سه لات و سه لامی خودای له سهر بیت" شه و عهره به کانی تر له خاک و ولاتی خویان وه دهریان ده نین و نه مانیش له قهره یان نایه ن،

﴿ وَقَالُوا إِن نَّبِيعُ الْمَدْيَنَ مَعَكَ نَحْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا ۖ ﴾ (القصص)

ئەوان نكۆلى لەو ناكەن گە ئەو پاستىيە، بەلام لەو دەترسن كە لەلایەن ئەو خەلكانەو فری بدړینه دەرەو، ئەوان خودایان لە یاد كړدو، ئەو شیان لە یاد كړدو كە خودا گاریزەر، هەر ئویش بەرگريكاره، هەرچى هیزی سەرزەویشە توانای وەدەنانى ئەوانى نیه تا لە ژیر پاریزگاری خودادابن، وە هەرچى هیزی سەرزەویشە توانای سەرخستنى ئەوانى نیه ئەگەر خودا بیەوێت پيسوایان بكات، ئەمەش بە هوى ئەو وەیه كە ئیمان لە دلياندا چەسپاوه، ئەگەر بچەسگایا تېروانینیان بۆ دەستەلاتى خودا دەگۆر، وە پتوهریان بۆ كارو بارهكان جیاواز دەبوو، هەر وەها بۆیان دەرەكەوت كە ئارامى لە پەناى خودادا نەبیت بەرقەرار نابیت، وە ترسیش لە دووری هیدایەتى خوداوه نەبیت دروست نابیت، وە ئەم هیدایەتەش بەستراو تەو بەو هیزەى كە پەيوەندى بە شكۆ سەر بەرزیه وە هیه، ئەمە تەنها خەيال وقسەیهك نیه بۆ ئارام كردنەو هى دلەكان بوتريت، بەلكو پاستیهكى قولى لە هیدایەتى خوداوه سەرچاوهى گرتو، بە واتای رێك كەوتن و هاونا هەنگ بوون لە گەل هیزو یاسای بونەوەر كە پەناى پى بگريت و بەگەر بخريت لە ژياندا. خودا ئەم بونەوهرەى خولقاندو و بە پى یاسایەك بەپتوهرى دەبات كە خوى هەلبیژاردو بوى، ئەو هى شوین هیدایەتى خودا بكەوێت ئەوا هیزىكى فراوانى دەست دەكەوێت.^{١٨١}

هیدایەتى خودا پاستيرين پرۆگرامى ژيانە لە سەر زەويدا، كاتيك ئەم پرۆگرامە كارى پى بگريت ئەوا سەربەرزى و شكۆمەندى لەسەر زەويیدا دەستەبەر دەكریت جگە لە سەربەرزى و شكۆمەندى دوا رۆژ، جیاوازیەكەشى ئەو یە لێك ترازانتك نیه لە نتيوان دونیا و دوا رۆژدا، هەر وەها پتويست ناكات ژيانى دونیا هەلبو هەلبو شينریتەو یاخود پەك بخريت بۆ ئەو هى ئامانجەكانى دوا رۆ بهینریتە دى، بەلكو ئەو دوانە پیکەو گری دراوون بە پەيوەندیهك: كە چاكى دل و چاكى كۆمەلگا و چاكى ژيانە لەسەر زەويیدا، پاشان پێگا كە

١٨١- في ظلال القرآن، سيد قطب، مرجع سابق، ج: ٥، ص: ٢٧٠٣.

به‌رده‌وامی هه‌یه به‌ره‌و قیامه‌ت، واته دونیا کێلگه‌ی دوا رۆژه، وه بنیات نانی به‌هه‌شتی ئه‌م سه‌ره‌زه‌ویییه‌و پاراستنی شکومه‌ندییه‌که‌ی هۆکاره بۆ بنیات نانی به‌هه‌شتی دوا رۆژو مانه‌وه‌ی هه‌تا‌هه‌تایی تێیدا، به‌ مه‌رجێک شوێن هیدایه‌تی خودا بکه‌وین و به‌ کرده‌وه‌ی چاکه به‌ره‌و پووی بجین و له‌ هه‌ولێ پازیکردنی دابین.

پوینه‌داوه له‌ میژووی مرقایه‌تیدا هه‌رکومه‌لێک له‌سه‌ر هیدایه‌تی خودا بووبن ئیلا له‌ کۆتاییدا هی‌زو ده‌سته‌لات و شکومه‌ندیان پێ به‌خشره‌وه، پاشان ئاماده‌کردنیان بۆ هه‌لگرته‌ی ئه‌م ئه‌مانه‌ته، ئه‌مانه‌تی جێنشینێ له‌سه‌ر زه‌ویدداو به‌ریوه‌بردنی ژیان تێیدا. زۆریک له‌ خه‌لکی ده‌ترسن له‌ شوێن که‌وته‌نی شه‌ریعه‌تی خودایی، ده‌ترسن له‌ دژایه‌تی و مه‌کری دوژمنانی خودا، ده‌ترسن له‌ گه‌له‌ کۆمه‌ی نه‌یاره‌کان، ده‌ترسن له‌ ته‌نگه‌ژه‌ ئابوری و جۆره‌کانی تری ته‌نگه‌ژه‌.

ئه‌مانه‌ ته‌نها خه‌یالاته‌ وه‌ک خه‌یالاتی قورپه‌یش کاتی‌ک ده‌یانوت به‌ پێغه‌مبه‌ری خودا ئه‌گه‌ر ئێمه‌ شوێن بانگه‌وازه‌که‌ی تۆبکه‌وین ئه‌وه له‌ خاکی خۆمان ده‌ربه‌ده‌رده‌بین، ﴿وَقَالُوا إِن نَّبِيعُ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُنْخِطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ نُمْكِن لَهُمْ حَرَمًا، إِنَّمَا يَجْعَلُ إِلَٰهَ نَمَرَتْ كُلِّ شَيْءٍ رِّزْقًا مِّن لَّدُنَّا وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (القصص)، به‌لام کاتی‌ک شوێن هیدایه‌تی خوایی که‌وته‌ن ده‌ستیان گرت به‌سه‌ر پۆژه‌لآت و پۆژئاوادا له‌ که‌مه‌تر له‌ چاره‌که‌ سه‌ده‌یه‌کدا.^{١٨٢}

دووم: چون و ده‌مه‌ده‌نرێن به‌ هۆی نیماندارانه‌وه له‌کاتی‌کدا خودای گه‌وره به‌ موشریکیش ناسایشی پێ به‌خشیبون؟!

بێگومان خودای گه‌وره وه‌لامی موشریکه‌کانی داوه‌ته‌وه به‌ وه‌لامیکی پرسیار ئامیزو گالته‌ پێکردن و داپلۆسیته‌ر، وه‌ک ده‌فه‌رمووت: ﴿وَقَالُوا إِن نَّبِيعُ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُنْخِطِفُ مِنْ

أَرْضًا أَوْلَمْ نُمْكِنْ لَهُمْ حَرَمًا ءَامِنًا يُجِبِّي إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا

يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ (القصص)، به ومانایه‌ی حهره‌میکی نارام وئاسایشمان پیّ به‌خشیون
ئه‌ویش له‌و پوه‌وه که عهره‌بی سهرده‌می جاهیلی په‌لاماری به‌کتریان ده‌داو به‌کتریان
ده‌کوشت به‌لام دانیش‌توانی مه‌که له ژیر سایه‌ی حهره‌م دابوون، خودای گه‌وره وه‌لامی
هۆکاره‌که‌ی دانه‌وه به‌وه‌ی که‌ئه‌وان به هۆی که‌عبه‌وه خودای گه‌وره نارامی و ئاسایشی
پیّ به‌خشیون، وه له دوزمن پاراستونی ئیتر ترسی ئه‌وه‌یان نیه له په‌نایی حهره‌مدا
ئاسایی بیّت که عهره‌به‌کان په‌لاماریان بده‌ن، وه‌ک ئه‌وه‌ی پییان بلیت: له حهره‌می مندا
په‌نا دراوون و رۆزی منتان ده‌خوارد به‌لام جگه له‌منتان ده‌پهره‌ست ئیستا ده‌ترسن
ئه‌گه‌ر من بپهره‌ستن و ئیمانم پیّ به‌ئین ئه‌وا خه‌لک وه‌ده‌رتان بنین؟!

هه‌روه‌ها هه‌والی پیداون که حهره‌م جیگه‌ی نارامیه‌وه له‌سهر جه‌م شوینه
جیاوازه‌کانه‌وه به‌روبومی جیاوازی بۆدیت، به‌لام بیّ ئاگان له‌و راستیه‌ی ئه‌وه‌ی که رۆزی
داون و نارامی پیّ به‌خشیون له رابردودا و له کاتیکدا بیّ باوه‌ریبون، به‌هه‌مان شیوه
رۆزیان ده‌دات ئه‌گه‌رموسولمان ببن و ئیمان به‌ئین، وه بیّ باوه‌ره‌کانیشیان له‌کۆل
ده‌کاته‌وه که موسولمان بوون، ئه‌م قسانه‌یان ده‌گه‌رپته‌وه بۆ بۆچونیان له‌جه‌هل و زۆر
بیّ ئاگایی و نه‌زانین و بیرکردنه‌وه له‌سهره‌نجام و گرته‌به‌ری پێگای پاست، بۆیه خودای
گه‌وره ده‌فرمویت: ﴿ وَقَالُوا إِن نَّبِيعِ الْهُدٰى مَعَكَ نَخْطَفُ مِنْ اَرْضِنا اَوْلَمْ نُمْكِنْ لَهُمْ حَرَمًا
ءَامِنًا يُجِبِّي اِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ (القصص).

خودای گه‌وره له کاتی پێویستدا وه‌لامی ئه‌و به‌هانه خه‌یالابیه‌ی دانه‌وه، کێ نارامی
پیّ به‌خشیون؟ کێ ئه‌و جیگه‌یه‌ی بۆکردون به‌حهره‌م؟ کێ دله‌کانی ئاراسته‌کردوه که
بیینه ئه‌و جیگاوه‌سهرجه‌م به‌روبومه‌کانی سه‌رزه‌وی له‌گه‌ل خۆیان به‌ئین؟ له‌هه‌موو
جیگایه‌که‌وه دین بۆ حهره‌م له‌شوینی جیاوازه‌وه وه‌رزی جیاوازا: ﴿ وَقَالُوا إِن نَّبِيعِ الْهُدٰى

مَعَكَ تُخْطَفُ مِنْ أَرْضًا أَوْلَمْ تُمَكِّنْ لَهُمْ حَرَمًا آمِنًا يُجْبَىٰ إِلَيْهِ ثَمَرَاتُ كُلِّ شَيْءٍ رِزْقًا مِّنْ لَّدُنَّا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ (القصص).

نېتر بۆچى له وه ده ترسن كه خه لك وه ده ريان بنيت به هوى نيمانه كه يانه وه، له كاتيكدا خودا نه و حهره مەى بۆكردونه ته نارامگا هر له سرده مەى نېبراهمى باوكيانه وه؟ تايا نه وهى له كاتى سر پېچياندا نارامى پيداون واز له خه لك دينيت له وهى به نيماندارى وه ده ريان بنيت؟ { وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ } (القصص/ ٥٧). نازانن ناراميان له كوتيه وه بۆهاتوه، نازانن هه مو كاره كان ده گهرينه وه بۆلاى خودا.^{١٨٢}

سېنه م: هۆكارى له ناوچونى راسته قينه له خو بايى بوون و پى نه زانين و به درو خسته وهى پېغه مبه رانه:

نه گەر قسهى موشريكه كان به لگه بيت له سر نه وهى كه نه وان له پوكه شدا دانيا ناوه به راستيدا، به وهى كه پېغه مبه ر " سه لات وسه لامى خوداى له سه رييت " بانگه واز بۆ هيدايت ده كات ، بۆيه خوداى گه وره نه م تايت به دواى تايت كهى پيشو دادينيت بۆ ترساندنيان له سزاي گه له كانى پيش خويان كه لوت به رزو له خو بايى بون، و بى نهك بوون به رامبه ر نيعمه ته كانى خودا، پۆزى نه ويان خواردوه و جگه له ويان گه ره ستوه، وهك ده فهرمويت: ﴿ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا فَإِنَّكَ سَنَكْنُهُمْ لَوْ تَشْكُنُ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴾ (القصص). واته: ئيمه پيشتر چه نده ها ولات و شارمان كاوول كردوه كاتى كه خه لكه كهى له سنور ده رچون و رپيازى تاوان و سته ميان گرتوته بهر ، نه وه ته خانوبه ره و كۆشك و ته لاريان ويران و چۆله و زۆر كه م ئاوه دان بۆته وه و خه لكى كه مى تيدا نيسته جى بووه ، وه هر ئيمه خاوهنى راسته قينهى هه موو شتيكين.

نه گهر نه يانه ويټ خوږيان له تياچوون بگاريښن و بئ خه م بن له وه دهرنان ثانه مه
هوكارى تياچونيانه با خوږيانى لى بپاريښن: ﴿ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرَبٍ مَّ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا
فَإِنَّكَ مَسْكِنُهُمْ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴾ (٥٨) ﴿ (القصص) ، ياخى
بوون و سوپاس نه كردنى خدا له سهر نيعمه ته كانى هوكارى سهره كى له ناوبردنى لادى
كان بوو، يه كيك له و نيعمه تانه ي كه خدا پيى دابوون نه و حهرمه نارامه بوو، وه
بانگا دارين له ياخى بوون و سوپاس نه كردنى كه بيټه هوكارى له ناوچونيان وهك هوكار
بوو بؤ له ناوچونى نه و لادى و شارانه ي كه به چاوى خوږيان ده يانينيو ده يانزانى، نه و
مال و مه نزله قهره بالغانه چؤل و ويرانن: (لم تسكن من بعدهم الا قليلا) ﴿ لَمْ تُسْكَنْ مِنْ
بَعْدِهِمْ إِلَّا قَلِيلًا ﴾ (٥٨) ﴿ (القصص) .

به پيوه ماوه ته وه بؤ پيړانه وه ي دهر نه نجامى دانيش تونه كه ي ، چيروكى ياخى بوون
ده پيړيته وه، سهرجه م خه لكه كه ي تياچوون كه سيان نه ماوه، وه هيچ كه س ميرانگريان
نه بووه: ﴿ وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴾ (٥٨) ﴿ (القصص) . خوداى گه وره هيچ يه كيك له و شارو
شاروچكه ياخى بوانه ي ويران نه كړدوه به بئ نه وه ي پيغه مبهريك په وانه بكات بؤ شاره
گه وره (پايته خته) كه يان، نه وه ياساى خودايه و له سهر خوى نوسيوپه تى كه ده بيت نه وه
بكات وهك به زه بيهك به رامبه ر به نده كانى: ﴿ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ فِي أُمِّهَا
رَسُولًا يُتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴾ (٥٩) ﴿ (القصص) ،
واته: جا ئير وه نه بيت (له كوتايى زه ماندا) په روه ردگارى تو و ويرانگه رى مه مله كه ت و
شارو ناوه دانپه كان بيت هه تا پيغه مبهريك بؤ ديږن ترين و مامناوه ندى ترينيان (له هه موو
پوويه كه وه) په وانه نه كات (كه شارى مه ككه يه) وه ثايه ته كانى ئيمه به سهر نه و خه لكه و
خه لكانى هه موو زه مان و زه مينه كاندا نه خويټيټه وه (له م سهرده مه دا له پښه ي
ساپه كانى ئيتر نيټ و هه ندى كه نالى ناسمانى و سى دى و شريت و كتيب و گوډار و

پوژنامه و لایه نه ئیسلامیه کان و پیکخواوه جوړاو جوړه کانه وه دهنگی نه م قورئانه و تهفسیره کانی به ده ها زمان دراوه وده دریت به گوئی خه لکیدا له گه ل تهفسیره کیدا به ده ها زمان) جا خوی گه وړه ده فهرمویت: ئیمه هه میشه به هوئی تاوان و گوناوه سستمی خه لکه وه مهمله کت و شار و ولاتان کاول ده کین. (نه گهر فریای خوئیان نه که ون).

وه حکیمه تی ناردنی پیغه مبه ران "سهلامی خودایان له سهر بیت" له شاره گه وړه کان یا خود پایته خته کانیان بو نه وه بووه که بیته ناوه نندیک بو بانگه وازو گه یاندنی گه یامه که بو ده وروبه ر بو نه وهی که س به هانه و گاساوی نه میتیت، بیگومان پیغه مبه ری خودا "سهلات و سهلامی خودای له سهر بیت" له مه که گه یامی بو هاتوه که له شارینکی گه وړه ی عه رب بووه که ناگاداری کردونه ته وه له ده رنه نجامی دروزنانی پیش خوئیان پاش نه وهی که ترسیته ری بو ناردوون، ﴿وَمَا كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَىٰ إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ﴾ (القصص). به دلنیا به وه به لگه کانی خودا به درو ده خه نه وه و ده شرانن که وانیه .

چوارم: نه گهر به هوئی نیمانه که یانه وه ودمر بنرین نه وهی لای خودایه باشر بوئیان.

به و مانایه ی سهرجه م خوئشه کانی دنیا به پانتای هه موو ژیانی دنیا و نه وهی خودا پیی داوون له سهر زه وییدا له گه ل هه موو نه و به روبومانه ی که پیی به خشیون، وه نه وهی که مروف ناره زوی ده کات له ژیانی دنیا هیچ نیه جگه له شتیکی که م و بی بایه خ نه بیت نه گهر به راورد بکریت به وهی لای خودایه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ شَيْءٍ مِّنْ دُونِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَزِينَتِهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (القصص)، واته: خه لکینه هه ر چیتان پی به خشراره ، نه وه ناز و نیعمه ت و به خششیکي که می دنیا و زینه ت ، رازاوه بیه کانیه تی ، به لام دلنیا بین که نه وهی له لای خوی گه وړه یه ، وه له به هه شتی به ریندا بوئی ناماده کردوون نور چاکتره و به رده وام و نه براوه شه (هه ر به راورد نا کریت له گه ل دنیا ی ته مه ن

سنورداردا ، که ئاده میزادیش چهند سالیکی کهم تیایدا دهژی) باشه ئاخۆ ئیوه عهقل و ژیری خۆتان ناخه نه کار؟! (به راوردیان ناکه ن؟!).

ئهمه راستکردنه وهی کۆتاییه نهك ئه وهی که ده ترسن له دهستی بدهن له ئاسایش و زهوی و به رووبوم ، ته نانهت ئه وهش نا که خودا منهتی خستوه ته سه رتان له جیگیرکردن و ئاسایش و به خشیینی نیعمه ته کانی به ته نها، به ده ر له وهی که خودا له شاره کاندا نیعمه تی خۆی بۆ هه لپشتون و پاشان به هۆی یاخی بونه وه لئی گرتونه ته وه، به لکو راستیه که له وه دایه ئه وهی له ژیا نی دونهیادایه ته نانهت ئه گه ر شیاوو به رده وامیش بوو به دوایدا ویرانکاری و له ناو بردن ناهیتیت، هه موو ئه وشتانه ﴿ وَمَا أُوتِیْتُ مِنْ شَیْءٍ فَمَتَّعُ الْحَیَوةَ الدُّنْیَا وَزِیْنَتَهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَیْرٌ وَأَبْقَى أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴾ (القصص)

چاکه یه کی کۆتای پێ نه هاتوی به رده وامه جیاوازی کردن له نیتوان ئه مه و ئه وه دا پتیو یستی به ژیرییه که ده رک به سروشتی ئه مه و ئه وه بکات، پاشان لیکۆلینه وه بکات له سه ر ئه م یاسایه و ژیری بخاته کار بۆ هه لپژاردن!

له کۆتایی ئه م گه شته دا لاگه په ی دونهی دواپۆژ ده خاته پوو بۆ ئه وهی هه رکه س هه رچی ده ویت هه لیپژیری: ﴿ أَفَمَنْ وَعَدْتُهُ وَعَدَا حَسَنًا فَهُوَ لَئِقٍ بِهِ كَمَنْ مَنَعْتُهُ مَتَاعَ الْحَیَوةِ الدُّنْیَا ثُمَّ هُوَ یَوْمَ الْقِیَمَةِ مِنَ الْمُحْضَرِّیْنَ ﴾ (القصص)، واته: باشه ، ئایا ئه و که سه ی به خته وه ره و به ئینی پاداشتی چاکمان داوه تی و به م زوانه پیتی ده گات براوه و سه رفه رازه ، یان ئه و که سه ی که ته نها له نازو نیعمه تی دنیا به هه ره مه ندمان کردوه؟! پاشان ئه و جۆره که سانه له قیامه تا له ئاماده کراوان ده بن بۆ لیپرسینه وهی سه خت و سزای نیو ئاگری دۆزه خ. (بۆ هه میشه و هه تا هه تای).

ئهم لا په ره شی ئه وه یه هه رکه س خودا په یمانی چاکی پیدابیت له دواپۆژدا دهستی ده که ویتته وه، لا په ره که ی تریشی هه رکه س خۆشیه کاتیه که م و بی نرخه کانی دونهی

چه‌شت، پاشان هه‌رئه‌وه‌ی بۆ ده‌هینریت له پۆژی دوااییدا و لیپرسیینه‌وه‌ی له‌سه‌ر ده‌کریت، ده‌سته‌واژه‌که ئاماژه به ناره‌زایی ده‌کات (من المحضرين) که به زۆر ئه‌هینرین و به‌ترسه‌وه که حه‌زیان ده‌کرد نه‌هینرانایه، له‌به‌ر ئه‌و سزایه‌ی که بۆیان ئاماده کراوه، له‌سه‌ر ئه‌و خۆشیه کورته بێ نرخه‌ی دنیا!

ئه‌مه خالی کۆتاییه له وه‌لمی قسه‌کانیاندا: ﴿وَقَالُوا إِن نَّبِيعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نُنْخَطِفُ مِنْ أَرْضِنَا﴾ (القصص). ئه‌گه‌ر ئه‌وه پووبدات باشته له پۆژی دوااییدا به‌هینرین بۆ لێ پرسینه‌وه! ئه‌ی چۆن شوین که‌وتنی هیدایه‌تی خودا جیگیرکردن و ئاسایشی دونه‌ی به‌دواوه‌یه له‌گه‌ڵ په‌نادان و پاداشتی دواپۆژ؟ که‌واته جگه له‌و بێ ئاگایانه‌ی که ده‌رك به‌و راستیه به‌هیزه‌ی گه‌ردوون ناکه‌ن که‌سی ترواز له هیدایه‌تی خودای گه‌وره ناهینیت، ته‌نانه‌ت نازانن له کۆیوه دوچاری ترسی ده‌بنه‌وه یاخود له کۆیوه ئارامیان بۆ ده‌سته‌به‌ر ده‌بیت، هه‌روه‌ها ئه‌م خه‌سارۆمه‌ندانه‌شی ناتوانن شته چاکه‌کان بۆ خۆیان هه‌لبژێرن و له تیاچوون ناترسن ئه‌وانه‌ش بێ به‌ش ده‌بن له هیدایه‌تی خودا.^{۱۸۴}

به‌گورتی:

- بنگه‌شه‌ی موشریکه‌کانی مه‌که که ده‌لێن گوايه ئه‌گه‌ر موسوڵمان ببن وه‌ده‌ر ده‌نرین به‌هانه‌یه‌کی پوچه‌ڵ و هیچ بنه‌مایه‌کی نیه.
- ئه‌م بانگه‌شه له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی بێ بنه‌مایه، له هه‌مان کاتد دان پێدانانه به‌ راستی و دروستی ئه‌وه‌ی که دابه‌زیوه بۆ موحه‌مه‌د "سه‌لات و سه‌لامی خودای له سه‌ر بیت".
- ئه‌گه‌ر خودای گه‌وره په‌نای دابن له کاتیکدا بێ باوه‌پ بوون و دورگی عه‌ره‌بی و ده‌ورو به‌ریان له جهننپکی وێرانکه‌ری به‌رده‌وامدا بووه، ئایا ده‌ست به‌رداریان ده‌بیت بۆ ئه‌وه‌ی له لایه‌ن خه‌لکه‌وه وه‌ده‌ره‌بنرین به ئیماندارێ؟!

گومانی چل

بانگه شهی نهومی که هیدایهت له وهدايه شوین جوله که و گاور بکهوی * ۱۸۵

ناوه پوکی گومانه که:

جوله که کان و گاوره کان بانگه شهی نهومی نه که ن که نه وان له سه ره ه قن، جوله که کان به پیغه مبه ریان ووت: هیچ هیدایه تیک نه له ده ره وهی نهومی بیت که ئیمه له سه ری نه پوین، دهی موحه ممد توش شوین ئیمه بکه وه با بکه ویته سه ریگهی هیدایهت، گاوره کانیش هه مان قسه یان کرد، خوای گه ورهش فهرمووی: ﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا﴾ (البقرة)، جوله که و گاوره کان وتیان: (به موسلمانان) ببن به جوله که یان گاور تا بکه ونه سه ری پی راست.

شینواری پوچکردنه وهی نهومی گومانه:

نه بی جوله که و گاور بانگ بکرین بو نهومی شوین ئایینی ئیبراهیم بکه ون (سه لامی خوای لیبت) چونکه هه موویان یه ک پان له وهدا که ئیبراهیم پیشه وایشه و له سه ره هیدایه تیشه.

دریژمی وه لاهه که:

پیویسته جوله که و گاور بانگ بکرین بو نهومی شوین ئایینی ئیبراهیم بکه ون (سه لامی خوای لیبت) چونکه هه موویان یه ک پان له وهدا که ئیبراهیم پیشه وایشه و له سه ره هیدایه تیشه:

۱۸۵- پروانه "نایا هیدایهت له وهدا شوین جوله که بکهوی"، هه روه ها گومانی دوهم بخوینره وه له بهرگی هه شته مدا له بابه تی به راوردی نیوان ئایینه کان.

* نه و نایه تی نهومی گومانه ی باسکردووه بریتیه له نایه تی (۱۳۵) سوورته تی نه لیه قهره، نه و نایه تانهش وه لاهه کانی نهومی گومانه ی تیدایه بریتین له نایه ته کانی (۱۳۵ و ۱۲۸) ی سوورته تی نه لیه قهره.

ٺه وه زانراوه كه چ جوله كه و چ گاور هردوولايان دانيان به وهدا ناوه كه ئيبراهيم
 (سهلامى خواى ليبيٽ) پيغه مبهري دؤستى خوايه، بؤيه كاتيڪ كه به موسلماننهكان
 ٺه لئين: بين به گاور يان به جوله كه تا هيدايه تان پيديرٽ و بچنه به ههشت، لهو
 سؤنگه يه وه وهلام ٺه درينه وه كه خويان سه لماندوويانه، وهك ٺه وه وايه پييان بووترٽ:
 نا، وهرن با هه موومان شوين ئاييني ئيبراهيم بكهوين كه ئيمهش و ئيوهش دانمان ناوه
 به وهدا كه ٺه وهى ٺه ئاييني خوايه و خوا پيى رازيه و هه ليباردووه و فرمانى كردووه
 شويني بكهوين، ئيمهش و ئيوهش له سهر ٺه وه يه كدهنگين كه ئيبراهيم پيشه واي
 هيدايهت و خه لكانى به رچاوؤشنه، ٺه وهلامه يه كيڪه لهو وهلامه به هيژانهى كه خواى
 پهروه رديگار پيغه مبهري شاره زا كردووه ليى، پيشه واهه به ريبه رحمت بيت ٺه ليى: خواى
 گوره موحه ممدى پيغه مبهري خوى ﷻ فيرى كورترين و به هيژترين وهلام ٺه كات و
 پيى ٺه ليى: ٺه ي موحه ممد بلئ بهو كه سانهى كه به تو و شوينكه وته كانت ٺه لئين:
 ﴿كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا﴾ (البقرة)، بين به جوله كه يان گاور ٺه كه ونه سهر
 ريگه ي هيدايهت، پييان بلئ: نا، وهرن با هه موومان شوين ئاييني ئيبراهيم بكهوين ٺه
 ئايينهى كه هه موومان يه كدهنگين له وهدا كه ٺه ئايينه يه كه خوا پيى رازيه و فرمانى
 پيى كردووه، دهى ئايينه كه ي ٺه موسلمانيتيه و دووره له لادان، دواى ٺه وه واز له
 هه موو ئايينه كاني تر بهيٽين كه جياوازيما هه يه له سهرى، هه نديكمان برپاى پيى هه يه و
 هه نديكمان نكولى لئ ٺه كات، ٺه وهى تريان ريگه يه كه نيه بؤ ٺه وهى له سهرى يه كدهنگ
 بين، بهلام ٺه مهى تريان هه موو يه كه دهنگين له سهرى كه ئاييني ئيبراهيمه .

ٺه مهى خوا كه ٺه فهرموى: ﴿وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا﴾ (البقرة)،
 جووله كه و گاواره كان وتيان: (به موسلماننهكان) بين به جووله كه يان گاوير تا بكه ونه
 سهر پيى ي راست. ٺه م ٺايه ته ٺه وه ٺه گه يه نيٽ كه بيروباوه پيى هردوولا جياوازن،
 راناوى (وَقَالُوا) بؤ ٺه هلى كيتاب ٺه گه ريٽه وه (أَوْ) يش بؤ به شكردن و جوراوجورى

به کاربراره، يانی: جوله که کان خه لکی بۆ ئه وه بانگ نه کهن که خۆيان بپوایان پتی ههیه و هیدایهت ته نیا له وهدا نه بینن، به هه مان شیوه گاواره کانیش خه لکی بۆ ئه وه بانگ نه کهن که خۆيان بپوایان پتی ههیه و هیدایهتی ته نیا له وهدا نه بینن. ئه م شیوازهش له زمانه وانیدا شتیکی کارپیکراوه و مه به ست نه وه یه که نه گهر قسه ی هه رکام له م دوانه راست بیت ئه وه نه بیهته به لکه بۆ ئه وه ی ئیبراهیم له سه ر ریگه ی هیدایهت نه بووه ! چونکه ئیبراهیم نه یه هودی بووه و نه نه صرانی بووه، ده ی ئیتر چون گاورو جوله که هه ردوولایان یه کده نگن له سه ر ئه وه ی که ئیبراهیم له سه ر هیدایهت بووه و پتیشه وای هیدایهت دراوه کانه ؟ بۆ ئه مه یه که خوای گه وه پتیه مبه ری خۆی شاره زا نه کات تا به به یترترین به لکه مونا قه شه یان بکات و پتییان بلێ: ﴿قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (البقرة)، بلێ: به لکو په یره ویی ئایینی پاکی ئیبراهیم ده که ین که له هاو به ش په یدا که ران نه بووه. یانی: نا، به لکو ئیمه شوین ئایینی ئیبراهیم نه که وین نه و ئایینه ی که مشتمو مپمان نیه له سه ر ئه وه ی که هه م ریگه ی هیدایهت هه م ئیبراهیم خوشی به رچا وروون بووه، که واته ئه وه نه و ئایینه یه که راست و ریکه و لادان و لیلی تیدا نیه، ئایینیکی خاوین و یه کخوا په رستی له میژینه یه و دووره له شیرک و بته په رستی.^{۱۸۶}

پاشان خوای گه وه قه سه له گه ل ئیمانداره کاندایه کات و پتییان نه فه رموی به و گاورد جوله کانه بلین که نه لێن: ﴿كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا﴾ (البقرة)، پتییان بلین:

﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۳) فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ ﴿۱۴﴾

بلین: (ئه ی موسلمانینه) بپوامان هینا به خوا و به و قورئانه ی که بۆ خۆمان نیرراوه ته خواره وه وه به و په یامه ی که نیرراوه بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسه ق و

یه‌عقوب و کورده‌کانی یه‌عقوب وه به‌وه‌ی که دراوه به مووسا و عیسا وه به‌وه‌ی که دراوه به هه‌موو پیغه‌مبه‌ران له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاریانه‌وه جیاوازی ناکه‌ین له‌نیوان هیه‌چ کامیکیاندا وه ئیمه‌ فه‌رمانبه‌ری خواين. ئینجا نه‌گه‌ر بپوایان هیتا به‌وشیوه‌یه‌ی که ئیوه‌ بپواتان پئی هیتاوه‌ ئه‌وا بیگومان پئی پاستیان دۆزیوه‌ته‌وه وه نه‌گه‌ر پشتیان هه‌لکرد نه‌وا ئه‌وان له‌دوو به‌ره‌کیی دان.

خوا فه‌رمان به‌ پیغه‌مبه‌ر نه‌کات که خه‌لکی بانگ بکات بۆ شوینکه‌وتنی ئایینی ئیبراهیم (سه‌لامی خوا‌ی لیبتت)، پاشان فه‌رمان به‌ ئیماندارانیش نه‌کات هه‌مان کار بکه‌ن و بڵین: ﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَّٰهَ إِبْرٰهٖمَ وَإِسْمٰعِیْلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ ۝۱۳۱﴾ (البقرة)، یانی با بانگه‌شه‌تان بۆ ئایینیکی تایبه‌ت نه‌بیته‌ به‌خۆتان که جیاتان بکاته‌وه له‌شوینکه‌وته‌ی ئایینه‌ ئاسمانیه‌کانی تر، به‌لکو چاوتان با له‌وشته‌ هاویه‌شه‌ بیته‌ که هه‌مووتان کۆنه‌کاته‌وه و ریکتان نه‌خات، بانگه‌شه‌ بۆ رۆحی ئایین و بنه‌ره‌تی ئایین بکه‌ن، نه‌وشته‌ی که جیاوازیان له‌سه‌ری نیه‌ و کیشمه‌کیشی له‌سه‌ر ناکه‌ن، نه‌ویش نه‌وه‌یه‌ خۆتان ته‌سلیم به‌وه‌ بکه‌ن که هه‌موو پیغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌رانی له‌سه‌ر بووه‌.^{۱۸۷}

ئه‌مه‌ش که خوا نه‌فه‌رموی: ﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَّٰهَ إِبْرٰهٖمَ وَإِسْمٰعِیْلَ وَإِسْحٰقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسٰی وَعِیْسٰی وَمَا أُوتِيَ النَّبِیُّوْنَ مِنْ رَبِّهٖمْ لَا نُفَرِّقُ بَیْنَ أَحَدٍ مِنْهٖمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝۱۳۲﴾ (البقرة)، بڵین: (ئه‌ی موسلمانینه‌) بپوامان هیتا به‌خواو به‌و قورئانه‌ی که بۆ خۆمان نیراوه‌ته‌ خواره‌وه وه به‌و په‌یامه‌ی که نیراوه‌ بۆ ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب و کورده‌کانی یه‌عقوب وه به‌وه‌ی که دراوه به‌ مووسا و عیسا وه به‌وه‌ی که دراوه به‌ هه‌موو پیغه‌مبه‌ران له‌لایه‌ن په‌روه‌دگاریانه‌وه جیاوازی ناکه‌ین له‌نیوان هیه‌چ کامیکیاندا وه ئیمه‌ فه‌رمانبه‌ری خواين.

ئەو ئايەتە لەبىرى ﴿قُلْ بَلْ مَلَكٌ﴾ (البقرة) دا ھاتوو، ئامانجى شەرحکردنى ئايىنەكەيە
 كە ئەفەرموى: ﴿قُلْ بَلْ مَلَكٌ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (١٣٥)، بلى: بەلكو
 پەيپەھوى ئايىنى پاكى ئىبراھىم دەكەين كە لە ھاوبەش پەيداكاران نەبوو.

كە فەرمان بە وتنى شتەك ئەكرىت ئىتر ئەو فەرمانكردنە بە پىپەويکردن لە
 ناوھپۆكى ئەو شتە، چونكە قسەيەك نرخی نى ئەگەر بىروات بە ناوھپۆكى قسەكە نەبىت!
 ئەم خۆبەستەنەو بە ئىبراھىمەو بۆ راستىيە، بۆ ئەو نىە درۆيەك بكەى، مەبەست بەم
 قسەيە ئەوھەيە كە ئەو رابگەيەنیت و بانگەشە بۆ ئەو بەكەيت، چونكە ئەمە سەلماندنى
 ئەو چاكانەيە كە لە ھەموو دىنەكانى تردا ھەن و ئەم ئايىنە تازە شوپىيان كەوتوو و
 ويژدان و دلپاكي خۆى دەرئەخات بۆيان، تا ئەوھى حەزى لە ئايىندارىە دللى بۆ بکاتەو و
 ئەوھى كەللە رەقە گووى بئاخنىت، ئەمەش بۆ پاراستنى ئايىنى راستەقىنەيە وەك
 ئەفەرموى: ﴿قُلْ بَلْ مَلَكٌ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا﴾ (١٣٥) (البقرة)... بەلكو پەيپەھوى ئايىنى پاكى
 ئىبراھىم دەكەين كە لە ھاوبەش پەيداكاران نەبوو.

ئەمەش ھەموو يانى: ئىمە تانە نادەين لە شەرىعەتى موسا و شەرىعەتى عيسا و ئەو
 پەيامانەي كە لە لاين خوا دراو بە پىغەمبەران و بە درۆيان نازانين، بەلكو ئىمە خۆمان
 سپاردوو بە ئايىنى خوا كە ئىسلامە و لەسەر ئايىنە بنەرەتيەكەي ئىبراھىم دامەزراد و
 ماوھتەو، ئەم ئايىنە شەرحىكى ئەو ئايىنەي ئىبراھىمە و تەواوكرىكە بۆى وەك خوا
 ويستويەتى، ئەو ئايىنانەي دواي ئىبراھىم ھاتوون وەك ويستەگەي رىگە وان، دەستى
 مىللەتانىان گرتوو بۆ ئەوھى روويان بكەنە بەرژەوھەندىەكانيان كە بۆ ئەو سەردەم و
 شوپىنانە گونجاو بوون، وەك چۆن رىبوارىك كە لە رىگەدا ماندوو ئەبى يەكەك لە
 ويستگەيەك لاينەدات تا پشوو بدات و توپشوى تازە ھەلبگرىتەو و پاشان سەر لە نووى
 بكەويتەو رىكردن، يەكئى لەو مانا گونجاوانە بۆ ئەم ئايەتە ئەوھەيە كە ئايەتەكە بە

هه موو په يامه ئاسمانيه كان ده ست پښه كات (أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ) و پاشان نه فرموي (وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ) و ناوه راستي ثابته كه ش دريژده ي په يامه كان باس نه كات.

(راناوي كؤ) ش به كار نه هښت تا هم پيغه مبه ر و هم هه موو ئيماندارانيش بگريته وه، چونه هه موويان فرمانيان پيكر اوه كه به و شيويه بلين رسته ي (بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ) كړدوه به به دهل تا پيغه مبه ريش و نوممه ته كه شي بگريته وه.

له دوو شويندا (راناوي تاك) به كارد هښت تا تايه تيبه كي زياتري پيغه مبه ر پيشان بدات كه راسته وخو ئركي ئه وه ي بخاته سه رشان كه ئه و بابته روون بكاته وه بؤ گا ورو جوله كه كان، وه كه نه فرموي: (قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ) و ﴿قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَّا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ﴾ (البقرة)

(بلي): ثابا دهمه وهريمان له گهل نه كهن له كاري خوا له كاتي كدا ئه و په روه ر دگاري ئيمه و ئيوه يه وه كړده وه ي خو مان بؤ خو مانه و كړده وه ي خو تان بؤ خو تانه وه ئيمه ته نها دلسؤزي ئه و خوايه ين).

قسه كړدن به كؤ وه كه فرمانيك بؤ نوممه ت بؤ ئه وه يه بزائن كه كاريان فير كړدني خه لكيه، مه به ستمان ئه م ثابته يه كه نه فرموي: (قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ) ١٨٨. ئه م ثابته ش كه نه فرموي: ﴿إِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنَ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ﴾ (البقرة)، ئينجا نه گه ر بړوايان هينا به و شيويه ي كه ئيوه بړواتان پي هيناوه ئه و بيوگومان پي پاستيان دؤزيوه ته وه وه نه گه ر پشتيان ه لكرد ئه و ئه وان له دوو بهر ه كيي دان.

ئهمه ش ياني: نه گه ر جوله كه و گا ورو به راستي بړوا به خوا به ينن و بړوا به وه به ينن كه دابه زيوه ته سه ر ئيوه و ئه وه دابه زيوه ته سه ر ئيبراهيم و هه موو ئه و

پیتغمبه رانه (سه لامي خوايان ليبييت) نه وه سهر كه وتوو نه بن و بهرچاو روون نه بن و نه كه ونه سهر ريگه ي راست و هيدايه ت.

كورتھي قسه:

● هيدايه ت نه وه يه له ناييني ئيبراهيمدايه كه لاداني تيدا نيه، نه ك نه وه ي كه جوله كه ي له سهره، يان نه وه ي نه صرانييه ت و بته رسته كان ي عه ره بي له سهره، ريگه ي هيدايه ت ته نيا له شوينكه وتني ناييني ئيبراهيمدايه، نه وه ي كه ئيسلام هيناويه تي، كه بووه ته سپره وه ي هه موو نايينه كاي پيش خوي.

● نه گه ر جوله كه و گاواره كان به راستي ريگه ي هيدايه تيان مه به سته نه وه نه بي بروا به موحه ممه د بهتني ﷺ، چونكه نه و له سهر ناييني ئيبراهيمه (سه لامي خواي ليبييت) و نه وانيش بانگه شه ي نه وه نه كه ن كه شوين ئيبراهيم كه وتوون.

الحمد لله أولاً و أخيراً

ته واو بوو

سەرچاوهكان

* الإِتقان في علوم القرآن، السيوطي، مكتبة نزار مصطفى الباز، مكة المكرمة، ١٤١٧هـ/١٩٩٦م.

* بحوث منهجية في علوم القرآن الكريم، موسى إبراهيم الإبراهيمي، دار عمار، الأردن، ٢، ١٩٩٦م.

* البرهان في علوم القرآن، الزركشي، تحقيق: محمد أبي الفضل إبراهيم، المكتبة العصرية، بيروت، د.ت.

* التحرير الإسلامي للمرأة، د. محمد عمارة، دار الشروق، ط ٢١٤٢٣هـ/٢٠٠٢م.

* التحرير و التنوير، محمد الطاهر إبن عاشور، دار سحنون، تونس، د. ت.

* التشريع الجنائي الإسلامي مقارناً بالقانون الوضعي، عبدالقادر عودة، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط ٨، ١٤٠٦هـ/١٩٨٦م.

* تفسير الشعراوي، محمد متولي الشعراوي، أخبار اليوم، القاهرة، ط ١، ١٩٩١م.

* تفسير القرآن العظيم، إبن كثير، دار الكتب العلمية، بيروت، ١٩٨٥م.

* تفسير المنار، محمد رشيد رضا، دار المعرفة، بيروت، ط ٢، د.ت.

* التفسير الوسيط، د. محمد سيد طنطاوي، مطبعة الرسالة، القاهرة، ط ٣، ١٩٨٧م.

* جامع البيان عن تأويل آي القرآن، الطبري، تحقيق: أحمد محمد شاكر، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط ١، ١٤٢٠هـ/٢٠٠٠م.

* الجامع لأحكام القرآن، القرطبي، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ١٤٠٥هـ/١٩٨٥م.

* الرسول (صلى الله عليه وآله وسلم) في عيون غربية منصفة، الحسيني معدّي، دار الكتاب العربي، القاهرة، ط ١، ٢٠٠٦م.

* ركائز الإيمان، محمد قطب، دار الشروق، القاهرة، ط ١، ١٤٢٢هـ/٢٠٠١م.

- * الطعن في القرآن الكريم و الرد على الطاعنين في القرن الرابع عشر الهجري، د. عبدالمحسن المطيري، رسالة دكتوراه مخطوطة بكلية دار العلوم بجامعة القاهرة.
- * عقيدة أهل السنة والجماعة، د. أحمد فريد، مكتبة فياض، القاهرة، ٢٠٠٥م.
- * في الشريعة الإسلامية و فقهها و مصادرها، عبدالله ناصح علوان، دار السلام، القاهرة، ط١، ١٤٠٤هـ/١٩٨٤م.
- * في ظلال القرآن، سيد قطب، دار الشروق، مصر، ط١٣، ١٤٠٧هـ/١٩٨٧م.
- * القضاء و القدر، د. عمر سليمان الأشقر، دار النفائس، الأردن، دار السلام، القاهرة، ١٤٢٦هـ/٢٠٠٥م.
- * القيامة الكبرى، د. عمر سليمان الأشقر، دار السلام، القاهرة، ١٤٢٦هـ/٢٠٠٥م.
- * الكشف، الزمخشري، الدار العالمية، بيروت، د.ت.
- * مباحث في علوم القرآن، مناع القطان، مكتبة وهبة، القاهرة، ط١٣، ١٤٢٥هـ/٢٠٠٤م.
- * محاسن التأويل، القاسمي، دار الحديث، القاهرة، ط١، ١٤٢٤هـ/٢٠٠٣م.
- * مدخل لمعرفة الإسلام، د. يوسف القرضاوي، مكتبة وهبة، القاهرة، ط٣، ١٤٢٢هـ/٢٠٠٣م.
- * المرأة المسلمة، وهبي سليمان غاوجي، دار القلم، دمشق، ط٨، ١٤٢٠هـ/١٩٩٩م.
- * المرأة و الولاية، د. طه الدسوقي حبيشي، ط١، ١٤١٩هـ/١٩٩٨م.
- * المناظرة الكبرى، علاء أبوبكر، مكتبة وهبة، القاهرة، ط١، ١٤٢٦هـ/٢٠٠٥م.
- * الهجمات المفرضة على التأريخ الإسلامي، محمد ياسين مظهر صديقي، ترجمة د. سمير عبدالحميد إبراهيم، رابطة الجامعات الإسلامية، ط١، ١٤٠٨هـ/١٩٨٨م.
- * وظيفة الدين في الحياة، د. محمد الزحيلي، جمعية الدعوة الإسلامية، ليبيا، ط٢، ١٩٩٩م.
- * و نحن نقيم صرح الروح، فتح الله كولن، مجلة حراء، العدد ٦، السنة الثانية، يناير/مارس ٢٠٠٧م.

مەھسۇسە (بىيان الاسلام) بۇچى؟!

ئايىنى ئىسلام (قورئان، پىغەمبەر، سۈننەتى پىغەمبەراتۇشى شاللاۋىكى فراۋان لە تىرىبارانى تانەو گومان ئەبنەۋە، تىرەۋىژەكانىش جۇراۋجۇر و ھەمە لايەنەن، ھەندى كەئالى ئاسمانىش تايىبەتمەندىان لە بلاۋكردنەۋەى ئەم گومانانەدا ھىناۋە، ھەرۋەك چۈن چەندەھا پىگەى ئەلەكترۈنىش لە سەرتۈرە كۈمەلايەتتەكان ھەمان كار دەكەن، بلاۋكراۋە لە پەراۋو پۇستەرەكانىش كەمىان نەكردۈە لەۋبارەيەۋە... لەئەنجامى ئەمانەۋەيە چەندەھا پىسار لاي گەنجان دروستىۋە دەربارەى ئەو گومانانە ۋەلەن: بۇ؟ ئاخۇ ئەۋانە راستن؟ ئەى راستىيەكان كامانەن لەناۋ ئەم تەمومۇزەى كە ئەبانەۋى رۈۋناكى خۋاى پى خامۇش بىكەن؟

ئىمە لە رىكخراۋى عادىلە خانم - كە رىكخراۋىكى سەربەخۋە بۇ پەرۋەردە و گەشەپىندان - بە ھوكمى ئەۋەى لە كۈر و سىمىنار و وتارەكانماندا رۈۋبەرۋى زۇر پىسار و گومان ئەۋۋىنەۋەو زۇر جار پىۋىستمان بە سەرچاۋەيەكى دەۋلەمەند دەۋو تا ۋەلامى زانستى زۇرىيەى ئەو گومانانەى تىدا بىت، ئەم (مەھسۇسەى بەيان) ەش لە بابەتى خۇيدا دەۋلەمەندترىن سەرچاۋەيە و خۈنەر تا رادەيەكى زۇر بى منەت ئەكات لە كىتب و سەرچاۋەى تر، بۇيە بىرماندا كە تىمىكى بۇ دروست بىكەن و ناۋى خۋاى لى بېنىن و دەست بە ۋەرگىرانى بىكەن.



07501269689
07701932749



hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com



سۇلمانى - بازارى ئاۋىرلىك - نەۋىس بەكمەم
بىراسىمەر كاسۇمۇل - دىۋانى ژمارە (۶۶)



۱۲۰۰۰ ھەزار



بىرلەشكەن دۆلەتلىرىنىڭ قۇرۇلتىيىسى
بىرلەشكەن دۆلەتلىرىنىڭ قۇرۇلتىيىسى